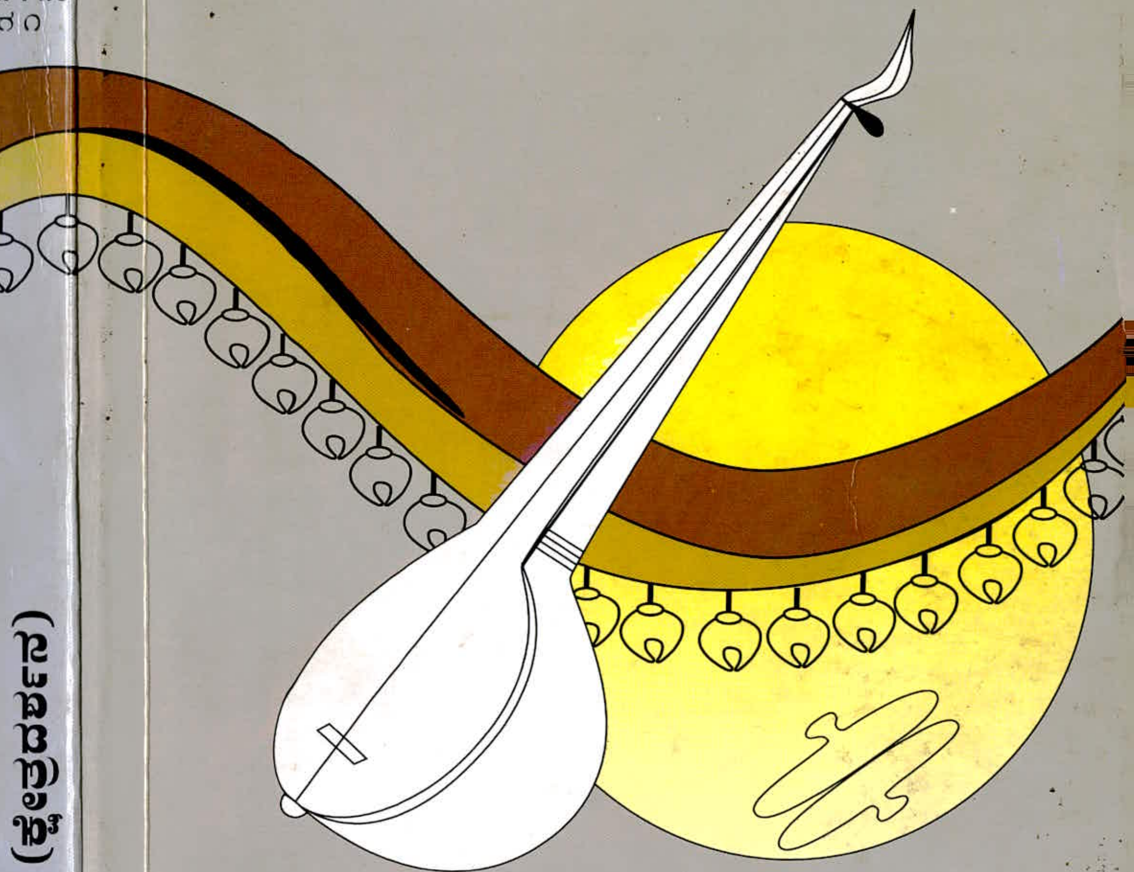
ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ : ೧೦ - ಭಾಗ ೧

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು
(ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನ)

(ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನ)

ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ : ೧೦ ಭಾಗ - ೧

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು
ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನ

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಕೆ. ಗೋಕುಲನಾಥ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ

ಬೆಂಗಳೂರು

SAMAGRA DASA SAHITYA SAMPUTA - : 10 Part - 1

Sri. Vijayadasara Suladigalu- Kshethradarshana Edited by Dr. K. Gokulnath and published by Sri. Y. K. Muddukrishna, Director, Directorate of Kannada and Culture, Kannada Bhavana, J.C. Road, Bangalore - 560 002.

ಪುಟಗಳು : 71+೩೫೦

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೦೩
ಪ್ರತಿ : ೧೨೫೦

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ಬೆಲೆ : ರೂ. ೬೦=೦೦
ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟಗಳ ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨೪೦೦=೦೦

ಮುದ್ರಣ ನಿರ್ವಹಣೆ :

ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್
೩೬, ಕನ್ನಿಂಗ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ರಸ್ತೆ
ಬೆಂಗಳೂರು – ೫೬೦ ೦೫೨.

ಮುದ್ರಕರು :

ಮೆ. ಡಾಟ್ಸ್
೧೨೪, ಸುಲ್ತಾನ್‌ಪೇಟೆ
ಬೆಂಗಳೂರು – ೫೬೦ ೦೫೩.

ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಂಪರೆಯ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ದೇಶೀಯತೆ ಹಾಗೂ ಗೇಯತೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಮೇಳವಿಸಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಇದು ಹೊಸತನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಮನುಜಮತ, ಸಾಹಿತ್ಯಪಥ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಸಿದ್ಧಾಂತದ ತ್ರಿವೇಣಿಯಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರಜಾಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಿಕಶಕ್ತಿಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು ತೋರಿರುವ, ಸಾಹಿತ್ಯ–ಸಂಗೀತಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಮಾನವಾನುಕಂಪ, ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆ, ಲೋಕದ ಡೊಂಕುಗಳನ್ನು ನಗೆ ವಿಡಂಬನೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿದ್ದುವ ಕೌಶಲ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆ, ಅನುಭವ – ಅನುಭಾವಗಳು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾದರೂ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಜೀವನದ ಕಡೆಗೆ, ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹರಿಸಿದ ಹರಿದಾಸರು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ, ಮಾನವನ ಮೇಲ್ಮೆಗೆ, ನೈತಿಕ ಆಚರಣೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದವರು.

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಪಾರವಾದುದು ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯವಾದುದು. ಈ ವಿಪುಲ ಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ದುಡಿದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು, ವಿವಿಧ ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತೋರಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ನೆರವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಪುಟದ ಸಂಪಾದಕರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಕೈಗೆ ಈ ಮೌಲಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಎರಡು ಮಾತು

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಒಂದು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದವರು ಹರಿದಾಸರು. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಉನ್ನತ ಜೀವನದತ್ತ ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ಮಹಾಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರು ಹರಿದಾಸರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿರುವ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜದ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆದು, ಜಾತಿ, ಮತ, ಪಂಥಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿತು.

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಭಕ್ತಿಯಾದರೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡಿದವರು ಹರಿದಾಸರು. ಗ್ರಾಮ್ಯ ಮತ್ತು ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ, ಭಾಷೆಗೊಂದು ಪರಿಪಕ್ವತೆಯನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಪುಟ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬರಲು ಕಾರಣರಾದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಸಂಪುಟದ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ದಾಸರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಮೌಲಿಕವಾದುವು. ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಣಿ ಸತೀಶ್

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಚಿವರು

ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೊಡುಗೆ ವಿಪುಲವಾದುದು; ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಈ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನದ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಸರ್ಕಾರ ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರ ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜನ ದಾಸರ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಬೃಹತ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿ ದೊರಕಿತು. ಹೀಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೀರ್ತನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಇವತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹು ಉಪಯೋಗಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹೊರತರಬೇಕೆಂಬ ಕನಸು ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಅನುಭವವೇ ಸರಿ. ಇದನ್ನು ಕೃತಿ ರೂಪಕ್ಕಿಳಿಸುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸವಾಲು ಬಹು ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾಗಿಯೇ ಕಂಡಿತು.

ದಿಟ, ಈ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆಯ್ದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಗಾಯನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿ, ಸಿ.ಡಿ. ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರತರ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಬಳಕೆದಾರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ತಯಾರಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಚ್ ಎಂಜಿನ್ (ಹುಡುಕುವಿಕೆ) ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಆಯಿತು.

ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗದಿದ್ದುದರಿಂದ ತಂತ್ರಾಂಶವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿಯೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಸವಾಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಗಣಕ ಪರಿಷತ್ತು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರ (ಎನ್ಐಸಿ), ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇಲಾಖೆ, ಮಹಾಭಾರತ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ತಂತ್ರಾಂಶ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸಮಾಲೋಚನೆ, ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂಪಾದನೆ, ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜನೆ, ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ, ಬಹುಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕುಶಲತೆಯ ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರು, ಸಂಪುಟ ಸಂಪಾದಕರು, ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ತಂತ್ರಜ್ಞರು, ಕೋರ್ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು, ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಗಾಯಕರು – ಈ ಎಲ್ಲರ ಪರಿಶ್ರಮ ಅಗಾಧವಾಗಿ ದೊರಕಿದೆ. ಈ ಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ ಬಹುಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯ ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ವಿಪುಲ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಗಾತ್ರದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೈ ಅಳತೆಯ ಸಿ.ಡಿ. ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತ ಜನತೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಆರಾಮವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುವ, ಕೇಳುವ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವಿರದ ಭಾಷಿಕರು ಸಹಿತ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕಾಶನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ದಾಖಲನೀಯವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಮಾದರಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸಲು ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳೊಳಗಿನ ರಂಗ ಮಂದಿರಗಳು, ವೇದಿಕೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಿದೆ ದಿಟ. ಆದರೆ ಭವಿತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಜನರನ್ನು ತಲಪಲು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯುವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷಿತಿಜದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಹುಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ವಿನೂತನ ಪ್ರಯೋಗ; ಈ ಪ್ರಯೋಗದ ಫಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಲೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

ಸಿ. ಎಸ್. ಕೇದಾರ್
ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರ ಸ್ಥಾನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವಿರತವಾಗಿ ಹರಿದುಬಂದ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಲೌಕಿಕ ವಿಡಂಬನೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದವರು ಹರಿದಾಸರು. ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಲೋಕಾನುಭವಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಾಗಿ, ಆಡುಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡಿನಿಂದಾಗಿ ಇವರು ಹಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಯಿತು, ಕಾವ್ಯವಾಯಿತು, ಕೇಳುಗರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಿತು. ಗೇಯಗುಣವುಳ್ಳ, ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡುವ, ಛಂದೋಬದ್ಧವಾದ, ಜನತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಂದೇ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವೆನಿಸಿತು. ಕನ್ನಡ ವಾಙ್ಮಯದಲ್ಲಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೊಡುಗೆ ಗಣನೀಯವಾದುದು.

ಸುಮಾರು ನೂರಮಾವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜನ ದಾಸರು ಆಗಿಹೋಗಿದ್ದು, ಅವರ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ. ಈವರೆಗೆ ಕೆಲವು ದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆಯಾದರೂ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಾಸವರೇಣ್ಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯವು ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ, ಡಾ. ಟಿ. ಎನ್. ನಾಗರತ್ನ, ಪ್ರೊ. ವಸಂತ ಕುಷ್ಟಗಿ, ಸದಸ್ಯರಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ, ಪ್ರೊ. ಸುಧಾಕರ, ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ, ಡಾ. ಮಂದಾಕಿನಿ (ಈಗ ದಿವಂಗತರು) ಹಾಗೂ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯ (ಈಗ ದಿವಂಗತರು) ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲಾಖಾ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ–ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರ ನೆರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ವಯ 'ಸಮಗ್ರ'ವಾಗಿ ದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ಹರಿದಾಸರ ರಚನೆಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ದೊರೆತಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಯಾ ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯದ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಶ್ರೀ ಸಿ. ಸೋಮಶೇಖರ ಅವರಿಗೆ, ಜಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕಾ. ತ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ, ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ವೈ. ಎಸ್. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಡಾ. ಮಂಜುಳ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ನೆರವಾದ ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ತೊರವಿ, ಶ್ರೀ ಮೈಸೂರು ವಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಶ್ರೀ ಆರ್. ಕೆ. ಪದ್ಮನಾಭ, ಶ್ರೀ ಬಾನಂದೂರು ಕೆಂಪಯ್ಯ ಹಾಗು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಲತಿ ಶರ್ಮರವರಿಗೆ, ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಗಾಯಕರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅನುಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣ, ಡಾ. ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭರಾವ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊ. ನಾ. ಗೀತಾಚಾರ್ಯ ಇವರಿಗೂ ಸಹ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಎಂ.ಎಸ್.ಐ.ಎಲ್. ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ್ ವಿ. ಡೇವಿಡ್ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ರವಿಶಂಕರ್ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಹರಿದಾಸರಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೂ ನಾವು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಸೇವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಡಿತ-ಪಾಮರರನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿಸಬಲ್ಲ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ್ದು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯು ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡೀತು ಎಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ವೈ. ಕೆ. ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣ

ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ನುಡಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಒಂದು. ಕನ್ನಡಜನಕ್ಕೆ ಪಂಪನಂತಹ ಪ್ರೌಢಕವಿಗಳು ಗೊತ್ತಿರಲಿ ಬಿಡಲಿ, ದಾಸರ ಹಾಡುಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರು ಮಾತ್ರ ಅಪರೂಪ. ಜನರ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವ ಜನಸಮ್ಮುಖತೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇಂತಹ ದಾಸರ ಹಾಡುಗಳು ಜ್ಞಾನಸಂಪದ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಸಂಪದಗಳ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಹಬ್ಬುಗೆಗೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗ-ವರ್ಣಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ನಿನ ರೆ. ಹರ್ಮನ್ ಮೊಗ್ಲಿಂಗ್‌ರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಯ ವಾಸ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ (೧೮೩೬ರಿಂದ) ನಾಲ್ಕುನೂರಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ದಾಸರಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ನೂರು ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು 'ದಾಸರ ಪದಗಳು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೫೦ರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೫೨ರಲ್ಲಿ ೧೭೪ ಪದಗಳುಳ್ಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ೧೮೭೩ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಂಟಿಕ್ವೆರಿಯ 'On the Karnataka Vaishnava Dasas' – ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ರೆ. ಕಿಟೆಲ್ಲರು ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕಿಟೆಲ್‌ರಂಥವರು ಕೂಡ ದಾಸರ ಪದಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಇದುವೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುರಿತಾದ ಮೊದಲ ಲೇಖನವೂ ಆಗಿದೆ.

ಆ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನರು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ರೆ. ಮೊಗ್ಲಿಂಗರ 'ದಾಸರ ಪದಗಳು' ಇದರ ದ್ವಿತೀಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ೧೮೭೧ರಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಗ್ಯಾರೆಟರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹೊಳಕಲ್ಲು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ೧೮೭೩ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಭಾಷಾ ಸಂಜೀವಿನೀ ಮುದ್ರಣ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಹರಿಭಜನೆ, ಕೀರ್ತನೆ' ಎಂಬ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ೧೮೯೦ನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಆಬಾಜಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಾವಂತ ಇವರು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ "ದಾಸರ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು" ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಆ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಡಕಶಿರಾದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು ೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ 'ಪುರಂದರ ದಾಸರು ಮೊದಲಾದ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪದಗಳು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಲುಗು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ೧೯೦೮ರಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಕಲನವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ೧೮೫೦ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಾಸರ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋದ, ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿವಿಧ ದಾಸರ ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಉಡುಪಿಯ ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾಯರು. ಅವರು ೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನದ ಹೆಸರು 'ಉದಯರಾಗವು' ಎಂಬುದು. ಅನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಐದು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ನಾಡಿನ ದಕ್ಷಿಣದ ಅಂಚಿನ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಉತ್ತರದ ಅಂಚಿನ ಲಿಂಗಸುಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೊರಾಬಾಳ ಹಣಮಂತರಾಯರು 'ವರದೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ'ಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನೇ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿದರು. ಇತ್ತ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ದಾಸರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು

ಸುಬೋಧ ರಾಮರಾಯರು ಮುಂದಾದರು. ಇದೇ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಧಾರವಾಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣರಾವ ಕಲಮದಾನಿ, ಹುಚ್ಚರಾವ ಬೆಂಗೇರಿ ಹಾಗೂ ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮರು ಮಾಡಿದರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಭಜನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾಡಿನ ಬಹುತೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಾಸರು ಇದ್ದುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದು 'ದಾಸ–ಪೀಳಿಗೆ'ಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ರಚನೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಐದುನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಜನ ಹರಿದಾಸರು ಹುಟ್ಟಿ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಇರದು.

ಇಡಿಯಾಗಿ–ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ದಾಸರ ಪದಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪುರಂದರ ಕನಕದಾಸರ ಚತುಃಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಕೃತಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆದರೆ ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆ ಈವರೆಗೆ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥದೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಶುದ್ಧವಾಗಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರ ಅಡಿಗಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಆ ಮಾಲೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಡಾ. ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಪುಟಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪುಲ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸುಗೂರಿನಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಿರುಪತಿಯ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವಿಪುಲ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಸಂಪುಟ ಯೋಜನೆ

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯ ತುಂಬ ಜಟಿಲವಾದುದೆಂಬುದು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಪ್ರಥಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕಳೆದ ಐದು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಿರಂತರ ಹರಿದುಬಂದ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯ ದಾಸರ ಹಾಗೂ ದಾಸರ ಪದಗಳ ಸಂಖ್ಯಾಬಾಹುಳ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಿಂದ ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ರಚಿತಗೊಂಡ ವೈದಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ದಾಸರ ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ದ್ವೈತ, ಅದ್ವೈತ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಪರಂಪರೆಯ ಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ೩೫ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೆಂದೂ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ೩೫ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು* ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದೆ ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡಲು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಇಂಥದೊಂದು ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಾಗ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯ ಮತ-ಪಂಥಗಳ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಒಂದೇ ಹಾಡು ಇಬ್ಬರು ದಾಸರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಎರಡೂ ಕಡೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಳಗೆ 'ಈ ಕೀರ್ತನೆ . . . . ದಾಸರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲೂ ಇದೆ' ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ದ್ವೈತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ದೇವ-ಗುರು ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು ; ಉಳಿದೆಡೆ ಗಣೇಶ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಭಗವಂತನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆ, ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ, ಲೋಕನೀತಿ, ತಾತ್ವಿಕ, ಕಥನಾತ್ಮಕ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಹಾಡುಗಳೆಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು-ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು.

---

*ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳ ಪರಿವಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ದಾಸರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೃತಿಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಶೈಲಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆಯ ಆಕರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನುಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ, ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂಕಿತನಾಮಗಳ ಸೂಚಿ ಹಾಗೂ ಹಾಡುಗಳ ಅಕಾರಾದಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಪಾಠಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಅನ್ಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇವು ವಿದ್ವಜ್ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಗಳೂ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಕಳೆದ ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಿಶನರಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಈ ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಜ್ಜನರು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತು ನಿರಂತರ ದುಡಿದು ವಿಪುಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಈ ಯೋಜನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದುದೂ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ನಾಡಿನ ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತಷ್ಟೇ. ಅವರೇ 'ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ' ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಶ್ರೀ ಪೇಜಾವರ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥರ ಮೂಲಕ ಈ ಯೋಜನೆಯತ್ತ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಸೆಳೆದರು. ಇದನ್ನು ಅರಿತ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಅನಂತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡರು ಮುಧೋಳದಲ್ಲಿ (೧೯೯೫) ಜರುಗಿದ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ, "ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಗ್ರ

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ, ಸರ್ಕಾರವು ಒಂಬತ್ತು ಜನರ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ, ಡಾ. ಟಿ.ಎನ್. ನಾಗರತ್ನ ಮತ್ತು ಪ್ರೊ. ವಸಂತ ಕುಷ್ಟಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಂಪಾದಕರೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಮೊದಲು ಇಂಥ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವಿ ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನುರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯ, ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಡಾ. ಮಂದಾಕಿನಿ, ಪ್ರೊ. ಸುಧಾಕರ ಮತ್ತು ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ ಅವರನ್ನು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿತು. ಅವರುಗಳ ನಿರಂತರ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲವೇ ಈ ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣಾ ಕಾರ್ಯ. ಈ ಪ್ರಕಟಣಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ೩೫ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೀ ಡಾ. ಅರಳುಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ, ಡಾ. ಡಿ. ಆರ್. ಪಾಂಡುರಂಗ, ಡಾ. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾವ್, ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಆರ್. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಡಾ. ಕೆ. ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್, ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣ, ಡಾ. ಕೆ. ಗೋಕುಲನಾಥ, ಡಾ. ಕೆ. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಶ್ರೀ ಹಣಮಂತ ತಾಸಗಾಂವಕರ್, ಪ್ರೊ. ನಾ. ಗೀತಾಚಾರ್ಯ, ಡಾ. ಸ್ವಾಮಿರಾವ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಶ್ರೀ ಹನುಮನಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಅನಂತಸ್ವಾಮಿರಾವ್, ಡಾ. ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ಧೂಳಖೇಡ, ಶ್ರೀ ಶಾಶ್ವತಸ್ವಾಮಿ ಮುಕ್ಕುಂದಿಮಠ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಅವರುಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿಯರಾದ ನಳಿನಿ ವೆಂಕಟೇಶ್, ಮೀನಾರಾವ್, ಲೀಲಾವತಿ ಎಸ್. ರಾವ್, ಡಾ. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ, ಡಾ. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಶೀಲಾ ದಾಸ್, ಡಾ. ರಮಾ ಕಲ್ಲೂರಕರ, ಡಾ. ಸೀತಾ ಗುಡೂರ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಪದ್ಮಾ ಮೂರ್ತಿ, ಮತ್ತು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅವರುಗಳು ತುಂಬ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಡಾ. ಮಂದಾಕಿನಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪುಟ ಸಂಪಾದಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ಡಾ. ಕೆ.ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾ ಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಹನುಮನಗೌಡ ಮಾನ್ವಿ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದು ದುಃಖದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಈ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ಸತೀಶ್ ಅವರಿಗೆ, ಇಲಾಖೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಹಾಸ ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಕೇದಾರ್ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮನಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ನೆರವಾದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯದ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು ಹಾಗೂ ಈಗಿನ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಕೆ. ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣ, ಜಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕಾ. ತ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ, ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ವೈ.ಎಸ್. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಡಾ. ಮಂಜುಳಾ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ಎಂ. ಎಸ್. ಐ. ಎಲ್. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗಕ್ಕೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಎಂ. ರವಿಶಂಕರ್, ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿ, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ. ಇದರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ದೊಡ್ಡವು. ಪಾಠಾಂತರ, ರೂಪಾಂತರ, ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಈ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು, ಪುನರುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಅಂಕಿತ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು, ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವುದು, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಎಂಥವರನ್ನೂ ಧೈರ್ಯಗೆಡಿಸುವ ಕೆಲಸ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಗೌರವ ಪ್ರೀತಿಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿವೆ. ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿ ಉಳಿದಿರಬಹುದಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮೂವತ್ತೈದು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಹೃದಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಗ್ರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆ–ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಪರಿವಿಡಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಸಮಗ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯ-ಆನಂದಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಉಂಟಾದವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಆನಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆ ಉಂಟಾದರೂ ನಾನು ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಸುಖವೊಂದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಚೈತನ್ಯವಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದೀಗ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳ ಮೊದಲ ಸಂಪುಟವಾದ "ಕ್ಷೇತದರ್ಶನ"ವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಿಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನು ಸುಳಾದಿ ದಾಸರು ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ರಚಿಸಿದಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಇವರ ಹಿಂದಿನ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಹರಿದಾಸರು ರಚಿಸಿಲ್ಲ. 'ಸುಳಾದಿ' ಎಂಬುದು ಸಂಗೀತದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದ. ಇದನ್ನು ತಾಳಮಾಲಿಕೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐದು ವಿವಿಧ ತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ನುಡಿ ರಚನೆಯಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳ ಜತೆ/ಜೊತೆ ಎಂಬುದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನುಡಿಯ ಕೊನೆಗೂ ಹರಿದಾಸರ ಅಂಕಿತವಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐದು ನುಡಿಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾದರೂ, ಏಳು, ಒಂಭತ್ತು, ಹನ್ನೆರಡು ನುಡಿಗಳಿರುವ ಸುಳಾದಿಗಳೂ ಉಂಟು. ಏಳು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಳಗಳು ಪುನರಾವೃತ್ತಿ-

ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಗ ತಾಳಗಳ ನಿರ್ದೇಶನ ಉಂಟು. ಭಗವಂತನು ಸುಳಿದರೆ ಸುಳಾದಿ; ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಸುಳುವಾದ (ಸುಲಭವಾದ) ಹಾದಿಯೇ ಸುಳಾದಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವುಕರು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಸುಳಾದಿ ಶಬ್ದದ ಮೂಲರೂಪ ಸುಡಾದಿ ಎಂದೆನ್ನಬಹುದು. ಹರಿದಾಸರು ಕೀರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ಭಗವದ್ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವರಾದರೆ ಸುಳಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿರುವರು. ಸುಳಾದಿಗಳು ಗಾತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿರಿದಾದ ಕಾರಣ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕಥೆ, ತತ್ವ, ಪ್ರಮೇಯ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಉದ್ಧರಣೆಗಳು ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲುಂಟು. ಗೇಯತೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಗದ್ಯತೆಯ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇವು ಸಂಗೀತ ಬದ್ಧ ರಚನೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಸುಳಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿ ಪ್ರಾಸವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ನುಡಿ ಬದಲಾದಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಜಯದಾಸರಿಂದ ರಚನೆಗೊಂಡ ಐದು ನೂರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಸುಳಾದಿಗಳು ದೊರೆತಿದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸುಳಾದಿಯ ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಪುಟಗಳಿಂದ ಆರು ಪುಟಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆನಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ವಿಷಯಾನುಸಾರ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ವಾಙ್ಮಯ ಪ್ರಕಟನ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ಟಿ.ಎನ್.ನಾಗರತ್ನ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವರು. ಇದರಂತೆ ವಿಜಯದಾಸರು ಭರತ ಖಂಡದ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಈ ಸುಳಾದಿಗಳ ಆಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ.

ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನ ಪರಿಚಯ

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾನವಿ ಎಂಬ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಳಿ 'ಚೀಕನ ಪರಿವಿ' ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ ಇಂದಿಗೂ ಉಂಟು. ಕ್ರಿ.ಶ. ಹದಿನೇಳನೆಯ

ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪ್ಪ–ಕೂಸಮ್ಮ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮನೆತನದ ಮಾಧ್ವ ದಂಪತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದ ಋಕ್ ಶಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ವೈಷ್ಣವರು ಬಹು ಬಡವರಾದರೂ ಹರಿಭಕ್ತಿಗೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಬಡತನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹುಕಾಲವಾದರೂ ಇವರಿಗೆ ಪುತ್ರಯೋಗ ಉಂಟಾಗದಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಚಿಂತೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಆಸ್ತಿಕರೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ದಂಪತಿಗಳು ಸತ್ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದು ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಗಲಕರವಾದ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಮಿಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಸಿಂಹನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ ವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಕೆಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೬೦೪ನೆಯ ರುಧಿರೋದ್ಗಾರಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಪಡೆದರು. ಜನಿಸಿದ ಮಗು ಹರಿಭಕ್ತನಾಗಲೆಂದೇ 'ದಾಸಪ್ಪ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದರು. ಈ ದಾಸಪ್ಪನೇ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದದ್ದು.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೮೨ ರಿಂದ ೧೭೫೫.

ದಾಸಪ್ಪನ ಜನನದಿಂದ ತಾಯ್ತಂದೆಯರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಂತೋಷವಾದರೂ ಅವರ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೇನೂ ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಕಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಸಂಸಾರ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕನಾದ ದಾಸಪ್ಪ ಬೆಳೆದಂತೆ ಮನೆಯವರ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ದಾಸಪ್ಪನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ "ಕೂಸಿ ಮಗ ದಾಸ" ಎಂದು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟು ದುಡಿದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಷ್ಟು ಊಟವಿರಲಿ, ಒಂದು ಸೌಟಿನ ತುಂಬ ಗಂಜಿಯೂ ದೊರೆಯದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಂಜೆತನಕವಿದ್ದು ಸಣ್ಣ ಸೌಟಿನ ತುಂಬ ಗಂಜಿ ಕಾಣದೆ ಬಳಲಿದೆನೋ ಎಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನದ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ–ಇವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವೂ, ಅನಂತರ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 'ಅರಳಮ್ಮ' ಎಂಬ ಬಾಲಕಿಯೊಡನೆ ದಾಸಪ್ಪನ ವಿವಾಹವೂ ಆಯಿತು.

ಆದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ 'ವಿವಾಹ' ಎಂದು ತಾನೆ ಮದ್ದಾದೀತು? ಇದರಿಂದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಅಧಿಕವಾಯಿತೇ ವಿನಾ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರವನ್ನು ನೀಗಲಾರದೆಯೋ ಏನೋ ದಾಸಪ್ಪ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಕೈ ಹಿಡಿದ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮನ ಬಂದಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಗೊತ್ತು ಗುರಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟ ದಾಸಪ್ಪನ ಕಾಲು ಸಂಸ್ಕಾರವಶದಿಂದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಟನೆಯ ಕಡೆ ಓಲೈಸಿತು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೇನು? ವಿಧಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಬಹುದು. 'ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಶನೇಶ್ವರ ಬಿಡ' ಎಂಬಂತೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ದಾಸಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೈಲಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಅಪಹರಿಸಿದರು. ಚೋರರಿಂದ ಇದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದಾಸಪ್ಪ ಭರತಖಂಡದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಭಕ್ತನ ವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿ ಭಕ್ತರ ಗುಂಪೊಂದನ್ನು ಸೇರಿ ಅವರೊಡನೆ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದನು. ಆಗ ದಾಸಪ್ಪ ನೀಳವಾದ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಟಾಧಾರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆದನು.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಭಕ್ತರ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅದನ್ನೇ ಜೀವನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ, ಭಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ಇರದೆ, ಕೇವಲ ಧನ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿನವೂ ಕಾಣಬಹುದು. ದಾಸಪ್ಪನೂ ತಾನು ದಾಸನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಉದರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ಕಪಟ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಧನ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಕಾಶಿ, ರಾಮೇಶ್ವರ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದವರೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮೈ ಪುಳಕಗೊಂಡಾಗ ಮರೆಮಾಚದೆ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದು ಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬಂದೆನೂ ಭವರೋಗ ಬಂಧನದೊಳಗೆ
ದಾಸನು ನಾನೆಂದು ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಮಾಯ
ವೇಷವನು ಧರಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತ
ಕಾಸು ಕಾಸಿಗೆ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ
ದೇಶದೊಳಗೆನ್ನ ಸರಕನು ತೋರುತ್ತಾ
ಕಾಶಿ ರಾಮೇಶ್ವರದ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಪೋದ ವಿ
ಶೇಷರು ನಾವೆಂದು ಸಟಿಯ ಪೇಳಿ
ದೋಷಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ತಂದೆ
ನೀ ಸುಲಭನೆಂದು ಎಣಿಸದೆ ಗುಣಿಸದೆ

ದಾಸಪ್ಪ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ೨೦ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚೀಕನಪರಿವಿಗೆ ಬಂದನು. ದಾಸಪ್ಪನ ಮನೆಯವರು ಅವನ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಶ್ರೀ ಕೇಶವವಿಠಲರು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜಯರಾಯರ ಪಾದಕಮಲ ಭಜಿಸಲಾಕ್ಷಣ ದಿ
ಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಪೊರೆವನನುದಿನ ।
ದಾಸಪ್ಪನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಕರೆಸುತ ಉದರ
ಗೋಸುಗದಿ ಪರರ ಬಳಿಯ ಆಶ್ರೈಸುತ
ಏಸು ಪರಿಯ ಬಡತನವು ಸೋಸಿ ದಣಿವುತ
ಕ್ಲೇಶಗೊಂಡು ಸುಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಶಿಗ್ಹೋಗುತ ೧
ವಾಸವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷಧರಿಸುತ ನಿತ್ಯ
ಬ್ಯಾಸರದಲೆ ವ್ರತಗಳು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ
ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಜನರ ಕೂಡಿ ದೇಶ ಚರಿಸುತ ಮ್ಯಾಲೆ
ಕಾಶಿ ಬಿಟ್ಟು ಸೇತು ರಾಮೇಶನ್ನ ಹುಡುಕುತ ೨
ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಚೀಕಲಾಪರಿಗೆ ಬಂದನು ಕಂಡು
ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಆ ಕ್ಷಣದಿ ಕರೆದು ಒಯ್ದರು

ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭರಿತರಾದರು ಮೈ
ನೆರೆದ ಶೋಭನಾದಿಗಳನು ತ್ವರಿತ ಮಾಡ್ದರು ೩

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹದಿನೆಂಟು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ 'ಶಾನುಭೋಗರಾಗಿ' ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಯಶಸ್ವಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಿದರು. ಉದ್ಯೋಗ ಜೀವನ ಕೆಲಕಾಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತಾದರೂ, ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಕಾಲಬಂದಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿದ ಆಪಾದನೆ ಒಮ್ಮೆ ದಾಸಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿತು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ನಿಧನರಾದುದರಿಂದ ಸಂಸಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಲ್ಲವೂ ದಾಸಪ್ಪನ ಮೇಲೆಯೇ ಒರಗಿತ್ತು. ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ, ಮಾನಸಿಕ ಅಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ, ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅಪವಾದ ಅವಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಾಳಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಗಂಗಾಭಿಮುಖರಾದರು. 'ಸಂಕಟ ಬಂದರೆ ವೆಂಕಟರಮಣ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಜಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದು ದಾಸಪ್ಪ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೧೪ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಮೂವತ್ತೆರಡನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕಾಶಿಯ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದರೆಂದು ಕೇಶವವಿಠಲರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವರ ಮಾತೃ ಪಿತೃ ಸಹೋದರರು ಸಹವಾಗಿ
ಬೆರೆತು ಮಾನವರಂತೆ ಸಂಸಾರ ವೃತ್ತಿಯಲಿ
ಎರ[ಡಾರು] ವರ್ಷ ಇರುತಿರ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹರಿ
ವರ ಕೃಪೆಯು ಆಗ ತಿಳಿದು॥
ಮತ್ತೆ ಪೊರಟರು ಶ್ರೀ ಉತ್ತುಮ ಶ್ಲೋಕ ಹರಿ
ಪೆತ್ತ ಗಂಗೆಯ ಸ್ನಾನ ಗಯದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡವ
ನಿತ್ತು ಮರಳಿ ಬಂದು ವಾರಣಾಸಿಯಲ್ಲಿ
ಉತ್ತಮರ ಸಂಗದಿಂದ ೧೧

ದಾಸರು ತಮ್ಮ ಊರಾದ ಚೀಕನಪರಿವಿಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಹರಿದಾಸರಾದ ಮೇಲೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಮತೆ ಮೋಹಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತಾಳದೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಾಧನಾ ನೌಕೆಯನ್ನೇರಲು ಸಹಕರಿಸಿ ನಾವಿಕರಾದವರು ವಿಜಯದಾಸರು. ಹರಿದಾಸರ ಜೀವನದ ವೈಶಿಷ್ಟವೇ ಹೀಗಿದೆ. ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತೃಪ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಹರಿದಾಸರ ಉಪದೇಶವಾಗಿ, ಅಂತಹ ಆದರ್ಶ ಜೀವನವನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದಾಸಪ್ಪ ವಿಜಯದಾಸರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಬಡತನದ ಬೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೆ ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ 'ನೊಂದು ಸಂಸಾರದೊಳು ವಂದಿಸಿದೆನೊ। ಇಂದು ಬಿಂದು ಮಾಧವಾ।' ಎಂದು ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರೇ ವಿನಾ ಅನ್ಯ ದೈವಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತಮಗಿಂತ ಬಡತನವನ್ನನುಭವಿಸುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಅಂತಹವರನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ಏಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಬಗೆ ಹೀಗಿದೆ:

ಯಾಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಿ ಇನ್ನು ಎಲೊ ಹರಿಯೆ
ಲೋಕದೊಳನುಗಾಲ ತಿರಿದು ತಿಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ಒಡಲಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಲು
ಕೊಡುವವನು ಇಲ್ಲೆಂದು ಪರಿಹರಿಸುವ
ಸುಡು ಈ ಶರೀರದ ಬಳಲಲಾರೆನೊ, ವಿಷದ
ಮಡುವನಾದರು ಧುಮುಕಿ ಮರಣನಾಗುವೆ ರಂಗ ೧
ಪ್ರತಿದಿನವು ಅನ್ನ ಕೊಡುವವನ ಬಾಗಿಲಿಗ್ಹೋಗಿ
ಹತನಾಗುವನು ಎನ್ನ ನೋಡುತಲಿ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಈ ಪರಿ ಬದುಕಿರೋದಕಿಂತ
ಹತವಾಗಬಹುದು ದಂಬಿನ ಮೊನೆಗೆ ಬಿದ್ದು ರಂಗಾ ೨

ಎಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದರಿಲ್ಲವೆಂಬೊ ಸೊಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೇ
ಒಲ್ಲೆನೋ ಸಾಕು ಈ ನರಜನ್ಮವು
ಬಲ್ಲಿದ ಬಲ್ಲಿದರರಸ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿ
ನ್ನಲ್ಲಿ ದೂತರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಬಡಿಸೋ 2

ಸಂಪಾದನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಉಪವಾಸಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಬಾಳನ್ನು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ನೂಕಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡಿ ಅವನು ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಂತಹವರಿಗಾಗುವ ಅವಮಾನ-ದುಃಖ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಒಂದು ತುತ್ತನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿದಾಗ ಅದು ದೊರಕದಿರಲು ಬೇಡುವವರಿಗಾಗಬಹುದಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಯಾವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೆ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೇನು? ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದರೇನು? ಶ್ರೀಮಂತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗದಿದ್ದರೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟವೂ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಿತಿ ಮೀರದಿರುವುದೆ? ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಸರಿಯೇ? ತಪ್ಪೇ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಮಹಾಪಾತಕಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯ ಪಾತಕವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಕಡೆಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಆಗ ಓಲೈಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಲೋಕದ ಯಾವ ಮಾನವನಿಗೂ ಬರದಿರಲೆಂದು

ಇರಬಾರದು ಬಡವ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ
ಪರದೇಶಿ ಮಾನವಗೆ ದಿಕ್ಕು ಮತ್ತಾವನೋ?

ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವರ ಹೃದಯ ಹಾಡಿತು. ಶ್ರೀಮಂತರೆಂದು-ರಾಜರೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡವ ಬೇಡಲು ಹೋದರೆ ಸಿಗಬಹುದಾದುದೇನು? 'ಪೊಡವಿಪತಿ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲಾವೆಂದು ಬಿಡದೆ ಜನ ಪೇಳುವುದು ಸಿದ್ಧವಯ್ಯಾ' ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ 'ಮರಳಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಅಪರಾಧ ಹೊರಿಸುವರಾ'ದುದರಿಂದ ಬೇಡುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇಡಬೇಕೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಲೋಕದ ಬಡಮನಸ್ಸಿನ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನುಜರನ್ನೂ ಅವರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಗುಣವೈಲಕ್ಷಣ್ಯಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ಆಯಾ ಜೀವಿಯ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಫಲವನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ರೂಪ-ಕಾರ್ಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬೇಡಿ ಅವರಿಂದ ಅವಮಾನ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಿಂತ ಲೋಕೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡಿ ಅವನ ಕೃಪೆ ಹೊಂದುವುದು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ದೇವ ದೇವೋತ್ತಮನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ವ ಜೀವರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ 'ಕೊಡುವ-ಕೊಂಬುವ' ಎರಡೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳೇ ಎಂಬ ಅನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಆನಂದಬಾಷ್ಪಲೋಚನರಾಗಿ ದಾಸರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದರು.

ಕೊಡುವವನು ನೀನು ಕೊಂಬುವವನು ನಾನು
ಬಡಮನದ ಮನುಜರನ ಬೇಡಿದರೇನುಂಟು ಪ
ಹದಿನಾರು ಪಲ್ಲುಗಳ ತೆರೆದು ಆಲ್ಪರಿದರೆ
ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳುವನೊ
ಮದನ ಕೇಳಿಗೆ ನೂರು ಒಂದು ಮಾಡಿ ನೋಡುವನು
ಮದಡ ಮನುಜ ಎನಗೆ ಏನು ಕೊಡುವನೊ ಹರಿಯೆ ೧
ಗತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಪೊಗಳಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ
ಸತಿಸುತರ ಕೇಳಬೇಕೆನುತ ಮುಖದಿರುಹುವನು
ಅತಿ ದುರುಳ ಮತ್ತೇನು ಕೊಡುವನೊ ಹರಿಯೆ ೨
ಹೀನವೃತ್ತಿ ಜನರ ಆಶೆಯನು ಮಾಡುವದು
ಗಾಣದೆತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬಳಲಿದಂತೆ
ಭಾನುಕೋಟಿ ತೇಜ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ
ನೀನಲ್ಲದನ್ಯತ್ರ ಕೊಡುವ ಕೊಂಬುವರುಂಟೆ ೩

ಪ್ರಾಂಪಚಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವವರೇ ಭಕ್ತರು. ಮಾನವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದನ್ನರಿತ ದಾಸರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವನ್ನೂ ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆರಾದರು ಛೀ ಎನಲಿ ಆರಾದರೂ ಥೂ ಎನಲಿ
ಆರಾದರು ಹಳಿಯಲಿ ಆರಾದರು ಮುಳಿಯಲಿ
ಆರಾದರು ಬೈಯಲಿ ಆರಾದರು ನಿಂದಿಸಲಿ
ಆರಾದರುಪೇಕ್ಷಿಸಲಿ ಆರಾದರಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ

... ...

ಪ್ರೇರಕ ಸರ್ವರಿಗೆ ವಿಜಯವಿಠಲ

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ 'ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೇವಕ ಏನಾದರೂ ಬರಲಿ ನಿನ್ನ ಬಿಡುವೆನೆ ರಂಗಾ' ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿದರು. ವಿಜಯದಾಸರ ದೃಷ್ಟಿ ನಿರಂತರವೂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾಭಿಮುಖವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ದಿಗಳುರುಳಿದಂತೆ ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ವಿಶೇಷ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿ ಭಾವಪರವಶರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆನಂದೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಮೈ ಮರೆತು ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಿದ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರು? ಆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಹಿನಿ ಓತಪ್ರೋತವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಭಕ್ತ ಜನ ಸಮೂಹ ದಾಸರ ವಾಕ್ ಚಾತುರ್ಯತೆಗೆ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕರುಣೆ ಅಪಾರವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಜನತೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಕೂಸಿ ಮಗ ದಾಸ' ಎಂದು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅನೇಕರು ಇವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ನಾಡಿನ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಂತಹವರ ಮನಸ್ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿ ತಾವು ಧನ್ಯರಾಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ದಾಸಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದೊಡನೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ಹಿರಿಯ ಗುರುಪೀಠವನ್ನೇರಿ ನಾಡಿನ ಜನರ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬೆಳಗಿದರು. ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಮನೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದರೂ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಸು ಕೈಗೆಟುಕದ ಕಾಲ ಮಾಯವಾಗಿ ದಾಸರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೇ ದ್ರವ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ಯೋಗ ಒದಗಿ ಬಂದಿತು. ಜೀರ್ಣ ಮಲಿನ ವಸ್ತ್ರ ದೊರೆಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಮರೆಯಾಗಿ ನಯವಾದ ಶುಭ್ರ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನುಟ್ಟು ಶೋಭಿಸಿದರು. ಸಂಜೆ ತನಕ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸಣ್ಣ ಸೌಟಿನ ತುಂಬ ಗಂಜಿ ಕಾಣದವರು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳ ಭೋಜನವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಾದ ಈ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದೆಂಬ ಗರ್ವಕ್ಕೊಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದ ದಾಸರು ಎಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಮಹಿಮೆ–ಕೃಪೆಗೆ ತಲೆದೂಗಿ ವಿಸ್ಮ ಮೂಕರಾದರು. ದೃಢವಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದುದಯಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದರು.

ನಿನ್ನ ಒಲುಮೆಯಿಂದ ನಿಖಿಳ ಜನರು ಬಂದು
ಮನ್ನಿಸುವರೋ ಮಹಾರಾಯ
ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ಪರಿಯುಂಟೇನೊ
ನಿನ್ನದೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು
ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕುವುದಕಿನ್ನು
ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡೆನೊ ಹಿಂದೆ
ನಿಬ್ಬರದಿಂದಲಿ ಸರ್ವ ಕೂಡುಂಬೊ
ಹಬ್ಬವನುಣಿಸುವಿ ಹರಿಯೆ ೧

ಸಂಜೆತನಕವಿದ್ದು ಸಣ್ಣ ಸೌಟಿನ ತುಂಬ
ಗಂಜಿ ಕಾಣದೆ ಬಳಲಿದೆನೊ
ವ್ಯಂಜನ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ರಸಂಗಳ
ಭುಂಜಿಸುವುದು ಮತ್ತೇನೊ ೨
ಜೀರ್ಣ ಮಲಿನ ವಸ್ತ್ರ ಕಾಣದ ನರನಿಗೆ
ಊರ್ಣ ವಿಚಿತ್ರ ಸುವಸನ
ವರ್ಣ ವರ್ಣದಿಂದ ಬಾಹೋದದೇನೊ ಸಂ
ಪೂರ್ಣ ಗುಣಾರ್ಣವ ದೇವ ३
ನಿಚೋಚ್ಚ ತಿಳಿಯದೆ ಸರ್ವರ ಚರಣಕ್ಕೆ
ಚಾಚಿದೆ ನೊಸಲ ಹಸ್ತಗಳ
ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಲು ಸೋಜಿಗವಾಗಿದೆ
ವಾಚಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದು ಹರಿಯೆ ೪
ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ
ಮೆದ್ದೆನೆಂದರೆ ಈಯೆಗಾಣೆ
ಈ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸತ್ಪಾತ್ರರ ಕೊಡುಂಬೊ
ಪದ್ಧತಿ ನೋಡೊ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ೫
ಮನೆ ಮನೆ ತಿರಿದರು ಕಾಸು ಪುಟ್ಟದೆ ಸು
ಮ್ಮನೆ ಚಾಲ್ವರಿದು ಬಳಲಿದೆನೊ
ಹಣಹೊನ್ನು ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ತನಗೆ
ತಾನೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನೋಡೋ ಜೀಯಾ ೬
ವೈದಿಕ ಪದವಿಯನೀವಗೆ ಲೌಕಿಕ
ಐದಿಸುವುದೆ ಬಹು ಖ್ಯಾತೆ
ಮೈದುನಗೊಲಿದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ
ಪಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯನುಭವವೊ ೭

ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಶಿಷ್ಯನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧನೆಯ ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಿಚಲಿತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಖ-ದುಃಖಗಳೆರಡೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಣ್ಯ ಸಂಚಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಸ್ವರೂಪ ಗುರುಗಳೂ ಆದ ಪುರಂದರದಾಸರಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಅಂಕಿತೋಪದೇಶವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಡುಬಡತನ ಹೋಗಿ ವೈಭವದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗಿದಾಗಲೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾದ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುಖದುಃಖಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ದಾಸರ ಭಕ್ತಿ ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಚಕಿತರಾಗಿ, 'ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಪಾದಸಾಕ್ಷಿಯನುಭವವೊ' ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಅವರ ಭಜನೆ ಹಾಗೂ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಪರ್ಯಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳಾಚರಿಸುವುದರೊಡನೆ ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಗಾಯನದ ಮೂಲಕ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಆ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ದಾಸರು ಉತ್ತಮ ಗಾಯಕರೆನಿಸಿ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ನಾದೋಪಾಸನೆಗೆ ಅನೇಕರು ತಲೆದೂಗಿ ತಮ್ಮ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ದಾಸರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ವಿಜಯದಾಸರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದವರಲ್ಲಿ ದಿವಾನ್ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನವರೂ ಒಬ್ಬರು.

ಆದವಾನಿ-ರಾಯಚೂರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ನಾಯಕನಾದ ಬಲಾಸತ್ ಜಂಗನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಎಂಬುವವರು ಇದ್ದರು. ಆದವಾನಿ ಇವರ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ವಿಜಯದಾಸರ ಭಜನಾ ವೈಖರಿ ಈ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಾಗ, ದಾಸರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಹರಿಭಜನೆ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನವರಿಗೆ

ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಆಗ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ 'ವೇಣುಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ' ಎಂದು ಅಂಕಿತವನ್ನಿತ್ತು ವಿಜಯದಾಸರು ಉದ್ಧರಿಸಿದರು.

ವೇಣುಗೋಪಾಲ ವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ
ನಿನ್ನ ಪದರೇಣು ನಂಬಿದ ಮಾನವ
ಏನೂ ಅರಿಯದಲಿಪ್ಪ ನೀನೊಲಿದು ಕರುಣದಲಿ
ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿಯ ಕೊಡುವುದೊ ಸ್ವಾಮಿ ಪ
ಪರದೈವ ನೀನೆಂದು ಮೂಢತ್ವತನದಲ್ಲಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರುತಾ ನೆರೆ ನಂಬಿದೆನು ನಾ
ನಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ಮನದಲಿ
ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವದಲಿ ಮಾರ್ಗವನೆ ತೋರಿ ವಿ
ಸ್ತರ ಮಾಡು ಇವನ ಕೀರ್ತಿ
ಕರುಣಾಕರನೆ ನಿನ್ನ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕ ಶರಣನ್ನ
ಕರಪಿಡಿದು ಪಾಲಿಸುವುದು ಸ್ವಾಮಿ ೧
ಲೌಕಿಕವೆಲ್ಲ ಇವಗೆ ವೈದಿಕವೆಂದೆನಿಸಿ ಸಾಕುವುದು ಸಾಕಾರನೆ
ನೂಕು ದುರುಳರಿಂದ ಬಂದ ವಿಪತ್ತುಗಳ
ತಾಕಗೊಡದಂತೆ ವೇಗ
ಬೇಕು ಬೇಕೆಂದೆನುತ ಪೊಗಳುವವನಿಗೆ ಶುಭ
ವಾಕು ನೇಮಿಸು ಸಂತತ
ನಾಕಜನ ಬಲವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ಸುರತರುವೆ
ಶ್ರೀಕಾಂತ ನಿನ್ನಿಂದಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ೨
ಓರ್ವನ ಪೆಸರುಗೊಂಡು ಪೇಳಲೇತಕೆ ಇನ್ನು
ಸರ್ವರನು ವಿಧದಲಿ
ಊರ್ವಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಉದ್ಧರಿಸು ಉರುಕಾಲ
ನಿರ್ವ್ಯಾಜದವನ ಮಾಡಿ

ಸರ್ವರಗೋಸುಗ ನಾನು ತುತಿಸಿ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ
ಸರ್ವದಾ ಕೃಪೆ ಮಾಡೆಂದೆ
ಸರ್ವರಾಧಾರ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ನಿನ್ನ
ಶರ್ವ ತುತಿಸಿ ಕಾಣ ನಾನೊಬ್ಬ ಪೊಗಳುವೆನೆ ೩

ಎಂಬ ಮೂರು ನುಡಿಗಳ ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿ–ಸಿದರು.

ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಪುರಂದರದಾಸರ ಆರಾಧನಾ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮಹಾಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಪತಿವಿಹೀನೆಯಾದ ಹೆಂಗುಸೊಬ್ಬಳು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಬಳಲಿ ಅನ್ನ ನೀರು ಕಾಣದೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಭೋಜನಮಾಡಲು ಆಗಮಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ದಾಟದ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿತ್ತು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಜ್ಜಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು ಆ ತಾಯಿ–ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ತಾತ್ಸಾರ–ಅವಮಾನಗಳನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವಮಾನವೇ ಆಯಿತು. ಆಗ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇಸರವುಂಟಾಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬೆಳಗಿನ ಝಾವದಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ವಿಜಯದಾಸರು ಬೆಳಗಿನ ಆಹ್ನೀಕಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನರಿತು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ, ಆ ಮಗುವನ್ನು ತಾವು ಸಾಕುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ಅಬಲೆಯನ್ನು ತಂಗಿ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿ ಉಪಕರಿಸಿದರು. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ,

ಇವನ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಎನಗೆ ಪುಣ್ಯ
ಅವನಿಯೊಳಗೆಂದೆಂದಿಗೂ ನಾನೇ ಧನ್ಯ ಪ
ನಟ್ಟ ಮುಳ್ಳು ಕಿತ್ತಿ ಬಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡೊ
ಘಟ್ಯಾಗಿ ಭಕುತನ್ನ ಕಾಪಾಡೊ ೧

ಸಾಧನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಬೇಕು
ಆದರದಿಂದ ಕೇಳೆನ್ನ ವಾಕು ೨
ಭಜಿಪರ ಭಾಗ್ಯೋದಯ ನಿಧಿಯೆ
ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೇಳೆನ್ನ ದೊರೆಯೆ ೩

ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಮೋಹನನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದರು. ಮೋಹನ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಸಕಲ ಶೃತಿಸ್ಮೃತಿಗಳ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ '**ಮೋಹನ ವಿಠಲ**' ಎಂದು ಅಂಕಿತೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು.

ಪಾಹಿ ಮೋಹನವಿಠಲ ಪರಮ ಕರುಣಾ ಜಲಧಿ
ಮಹದಾದಿ ದೇವ ವಂದ್ಯ
ಮೋಹ ಪಾಶವ ಬಿಡಿಸಿ ನಂಬಿದವನಿಗೆ ಒಲಿದು
ರಹಸ್ಯ ಮತಿಕೊಡವದು ಸ್ವಾಮಿ ಪ

ಎಂದು ಅಂಕಿತ ಪದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದರೊಡನೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸನಾಗಿ ಬಾಳುವವರ ಗುರಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಸಾಕು ಪುತ್ರನ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ 'ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿರೆಲೊ ಚಿನ್ನ ನೀನು' ಎಂದು ಹರಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಬಹು ಉದಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಈ ಮೇಲಿನ ಕಥೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟಪಡುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಹನದಾಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರರೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ನೀತಿಯುತವಾದ ಆದರ್ಶ ಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದರು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಕೃತಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಮೋಹನದಾಸರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೀಗೆ ನೆನೆದಿದ್ದಾರೆ.

ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿ ಅನ್ಯರಾಶ್ರಯವೇಕೋ
ಚನ್ನ ಗುರು ವಿಜಯರಾಯ ಪ

ಇನ್ನೇನು ಇನ್ನೇನು ಎನ್ನ ಕುಲಕೋಟಿ ಪಾ

ವನ್ನವಾದುದು ನಿಶ್ಚಯ ಸ್ವಾಮಿ ಅ.ಪ

. . . .

. . . .

ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ನವ ಸ

ನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ

ದಾಸನಾಗೆನುತ ನೀ ಪೇಳ್ದೆ ಎನ್ನ

ವಾಸಿ ಪಂಥವನೆಲ್ಲ ಕಳೆದೆ। ನಮ್ಮ

ಶ್ರೀಶ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಹುದೆಂದು ಬರೆದು

ತೋಷದಿಂದೆನ್ನ ಪೊರೆದೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥

ಈಗಿನ ನವ ಬೃಂದಾವನ ಎಂಬ ಹಂಪೆಯ ಬಳಿಯಿರುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತೆಂದು ಮೇಲಿನ ಕೃತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮೋಹನದಾಸರು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಮುಂಜಿ, ಮದುವೆಯನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ನಡೆಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೋಹನದಾಸರಿಗೆ ಅಪಮೃತ್ಯು ಒದಗಿದಾಗ ದಾಸರು ಪರಿಹರಿಸಿದರೆಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಹಿಮೆಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಅವರ ಬಳಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರ ಮನಃ ಪರಿಪಾಕವನ್ನೂ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅನಂತರ ತನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು, ಅವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿರುವುದುಂಟು. ಕಂಡಂತೆ ತೋರಿ ಮಾಯವಾದಾಗ ಭಕ್ತನು ಮೊರೆಯಿಡುವ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಪರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರುವುದುಂಟು. ದಾಸರು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಂದರ್ಶನ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಪವಾಡಗಳು ವಿಪುಲವಾದರೂ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಖಚಿತವೆನಿಸುವ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳು ವಿರಳವಾಗಿವೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮನ್ನಾರ್‌ಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಸುವ ಮುಗ್ಧತೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಭಕ್ತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನೇ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದೆಂದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತ ಹೃದಯ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಲೆಂದು ಹೇಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿರಬೇಕು? ವಿಜಯದಾಸರು ಮನ್ನಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಅಲ್ಲಿನ ಹರಿದ್ರಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುಚಿರ್ಭೂತರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ದಾಸರನ್ನು ನೋಡಿ ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸಿದ. ವಿಜಯದಾಸರು ತಾವು ಅಪವಿತ್ರವಾದುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಪುನಃ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದರು. ಪುನಃ ಅದೇ ಹುಡುಗ, ಅದೇ ನಗು, ಅದೇ ಚೇಷ್ಟೆ. ಈ ರೀತಿ ಆರೇಳು ಸಲ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದ ದಾಸರು ಎಂಟನೆ ಬಾರಿ ಕೋಪಗೊಂಡರು. ಆಗ ಆ ಹುಡುಗ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ದಾಸರ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದನಂತೆ; ತಕ್ಷಣವೇ ಅಪಾಕೃತನ ಉಚ್ಛಿಷ್ಟದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನ ಮಾಯವಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೆಂದೇ ತಿಳಿದರು. ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಆಡಿದಂತಹ ಆಟಗಳು ದಾಸರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸುಳಿಯಿತು. ಹುಡುಗನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಉಕ್ಕೇರಿ ಆ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನ ದುಂಡುಮುಖದ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಆ ಹುಡುಗ ಮಾಯವಾದ. ವಿಜಯದಾಸರಿಗಾದ ವಿರಹ ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರು? ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲೆಂದು ಗರ್ಭಾಂಗಣದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು

ಮಾತನ್ನಾಡೊ ಮನ್ನಾರಿ ಕೃಷ್ಣ ಮಾತನ್ನಾಡೈ
ದಾತನು ನೀನೆಂದು ಬಯಸಿ ಬಂದೆ ಮಾತನಾಡೈ ॥

ಎಂದು ಆ ದಿನದ ಕೃಷ್ಣನ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ 'ಮಾತನಾಡು' ಎಂದರು. ಆದರೆ ಅಂದು ಕೃಷ್ಣ ಮೌನಿಯಾದನೇಕೊ?

ಹರಿದಾಸರಿಗೂ ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೂ ಬಹು ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಗಳಿದ್ದರೂ, ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟೇಶನ ಮಹಿಮೆ ಅಗಾಧವಾದುದು. ತಿರುಪತಿ–ಪಂಡರಪುರ–ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಬಾರಿ

ಹರಿದಾಸರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯ. ಈ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೂರಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹರಿದಾಸರೂ ಹಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಂದರ್ಶನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿಯತವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರು ತಮಗಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ಇಂತಹ ಕೃತಿಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹರಿದಾಸರೊಡನಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರು ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುವುದರೊಡನೆ ಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದ್ದರೆ, ಹರಿದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ-ಜೀವನ ವಿಮರ್ಶೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತಲ್ಲದೆ ಗ್ರಂಥಪಾಠವೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು, ನಕಲು ಕೃತಿಗಳ ಜೋಡಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಹರಿದಾಸರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಪವಾಡಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಹರಿದಾಸರ ಕೃತಿಗಳೊಡನೆ ಅವರ ಜೀವನದ ಪವಾಡವು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅದರ ಸುಳಿವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಿಯ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ತುಂಬಾ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ವಿಜಯದಾಸರು ತಿರುಪತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಭಕ್ತರ ನುಗ್ಗಾಟ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಅತಿ ದೂರದಿಂದ ಬಂದ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಗರ್ಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರ್ಶನಯೋಗ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಭಕ್ತರ ಸಂದಣಿಯೇ ಇತ್ತು. ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ದರುಶನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಶೋಕ ಭಾವ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗುವುದರ ಬದಲು ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ದೇವರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಕ್ರೋಧ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ರೌದ್ರ ರಸಭರಿತವಾದ ಕೃತಿ ಅವರಿಂದ ರಚನೆಯಾಯಿತು.

ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲವೊ ದೇವ
ಪುಣ್ಯವಂತರ ದಿವ್ಯಚರಣ ನೋಡಲಿ ಬಂದೆ॥
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ತಾನಾಗಿರಲು
ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರುವ ಕಾರಣವ್ಯಾವುದೋ

ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ತಂಭದಲಿ ತೋರಿದ ಮಹಾಮಹಿಮ
ಎಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ ನೀನು ಬಲ್ಲ ಭಕುತರಿಗೆ? ೧
ಕರೆವಾಗಲೆ ಓಡಿ ಬಂದೊದಗುವೋ ದೇವ
ಮರಳಿ ಗಾವುದವೆಣಿಸಿ ಬರಲ್ಯಾತಕೋ
ನೆರೆನಂಬಿದವರಿಗಾವಲ್ಲಿಯಾದರೆ ಏನೊ
ಅರಿತವರ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಡುವ ಚೆಲ್ವ ೨
ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವ ನಿನ್ನ ಕಾಣಲಿಬಹುದು
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಂತು ಬರುವರೊ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಅನಂತ ಜನುಮದಲಿ ಜಪತಪ ವ್ರತ ಹೋಮ
ಏನು ಮಾಡಿದರಿಷ್ಟು ಜನ ಕೂಡುವುದೊ ದೇವ ೩
ಕಠಿಣವು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ದರುಶನ ಲಾಭ
ಸಟೆಯಲ್ಲ ವೇದಗಳು ಸಾರುತಿದೆಕೋ
ವಟುವೆ ಮೊದಲಾದ ವೈಷ್ಣವರಂಘ್ರಿಗಳು ಲವ
ತೃಟಿಯಾದರೂ ಸೋಂಕಲದು ಗತಿಗೆ ದಾರಿ ೪
ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ
ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥ
ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸಮಸ್ತ ತಾತ್ವಿಕರು
ನಾನಿತ್ತ ಬಂದದ್ದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಸ್ವಾಮಿ ೫
ಇದನೆ ಲಾಲಿಸು ಜೀಯ ನಿನ್ನದೊಂದೇ ಮೂರ್ತಿ
ನಿದರುಶನವಲ್ಲದೆ ಮಿಗಿಲಾವುದೋ
ಪದೆಪದೆಗೆ ಮಧ್ವಮತ ಪೊಂದಿದ ಸುಜನರ
ಹೃದಯದಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪಗಳು ೬
ಭಳಿರೆ ತಿರುಮಲರಾಯ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾರಸಕೆ
ನೆಲೆಗಾಣೆ ನೆಲೆಗಾಣೆ ನೆರೆಹೊರೆಯಲಿ

ಒಲಿದು ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಮದುವೆ ಹವಣಿಸಿಕೊಂಡೆ
ಸುಲಭ ದೇವರ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ೭

ವಿಜಯದಾಸರು ವೆಂಕಟೇಶನ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಸಮಾಧಾನ-ದಿಂದ 'ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲ' ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿ ರೂಪವಾಗಿ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೂ ಆ ಕ್ರೋಧ ಕೇವಲ ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಕ್ರೋಧ ಮಾಯವಾಗಿ, ಶೋಕ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ 'ನಿನ್ನದೊಂದೇ ಮೂರ್ತಿ ನಿದರುಶನವಲ್ಲದೆ ಮಿಗಿಲಾವುದೋ' ಎಂದು ಕೊನೆಯ ಮೂರು ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಕರುಣರಸಪೂರಿತವಾಗಿ ಹರಿದಿರುವುದು ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಭಕ್ತಿಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದಾಸರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವೆಂಕಟೇಶ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ದರುಶನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತನ ವ್ಯಂಗ್ಯ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತೇನೋ? ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಾದರೂ ದೇವರ ದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ದಾಸರಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಪ್ರಾಕಾರದ ಒಳಾಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ವೆಂಕಟೇಶನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ನಗು ಬಂದಿತು. ಆಗ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದರಂತೆ.

ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ
ತೊಳಸದಕ್ಕಿಯ ತಿಂಬ ಕಿಲುಬು ತಳಿಗೆಯಲುಂಬ
ಕೊಳಗದಲಿ ಹಣಗಳನು ಅಳೆಸಿಕೊಂಬ
ಇಲ್ಲ ತನಗೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಡಿದರೆ
ಎಲ್ಲವನು ಕಸುಕೊಂಬ ಕಳ್ಳ ದೊರೆಗೆ ೧
ತನ್ನ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಮುನ್ನೂಗಾವುದ ಬಂದು
ತನ್ನ ಗುಡಿಯ ಪೊಕ್ಕ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ
ಹೊನ್ನು ಹಣ ಕಸುಕೊಂಡು ತನ್ನ ದರುಶನ ಕೊಡದೆ
ಬೆನ್ನೊಡೆಯ ಹೊಡೆಸುವ ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಗೆ
ಗಿಡ್ಡ ಹಾರುವನಾಗಿ ಶೆರಗೊಡ್ಡಿ ದಾನವ ಬೇಡಿ
ದುಡ್ಡು ಕಾಸುಗಳಿಗೆ ಕೈಯ ನೀಡಿ

ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದ ದಾಸರಿಗೆ ವಿಡ್ಡೂರಗಳ ಕಳೆದು
ದೊಡ್ಡವರ ಮಾಳ್ಪ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲಗೇ ೩

ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ? ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶನ ದರ್ಶನ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಆಗ ತಾವು ಜಗದಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿಂದೆ ಆಡಿದ ಸಥೆ ನುಡಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮರುಗಿದರು. ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದರ್ಶನವಾದ ಸಂತೋಷ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದುದರಿಂದ ದಾಸರಿಗೆ ಲಭಿಸಿ ಆನಂದ ಪರವಶರಾದರು.

ನಿನ್ನ ನೋಡಲಿ ಬಂದೆ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತ
ಅನ್ಯರಿಂದಲಿ ಎನಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೊ ಪ
ದರುಶನಕೆ ಬಂದವ ನಾನಲ್ಲೆಂದು ನಾನಂದು
ಹರಿ ನಿನಗೆ ನುಡಿದದ್ದು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ
ಇರುತಿಪ್ಪದೇನಯ್ಯಾ ಬಿನ್ನಪವ ಲಾಲಿಸು
ಶರಣ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೊಂದು ಬಗೆ ಇಪ್ಪದು ೧
ನಿರುತ ವ್ಯಾಪ್ತತ್ವ ಕರುಣತ್ವ ಅಣು ಮಹತ್ತು
ಸರುವ ಚೇತನ ಜಡ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನಲಿ ಉಂಟು ನಿನ್ನ
ವರ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೇಳಿದೆ ಇದಷ್ಟು ವಿನಯದಲಿ ೨
ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನೀನು ಪ್ರಧಾನನೆಂದು ನುಡಿದೆ
ಆನಂದ ಮತಿ ಕೊಡುವ ಅಪ್ರಮೇಯ
ಕ್ಷೋಣಿ ಜನಕಿಂತ ದ್ವಾರದವರು ವೆಗ್ಗಳವಾಗೆ
ಏನೆಂಬೆ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ನಿನ್ನಾಟಕ್ಕೆ ೩
ಮಿಕ್ಕ ಮಂದ ಜನಕೆ ನಿನ್ನ ಭಕುತರ ಮೇಲೆ
ಭಕುತಿ ಪುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನಾ ಪೇಳಿದ್ದು
ಅಕಟಕಟ ನಿನ್ನ ದೊರೆತನಕೆ ಏನೆಂಬೆ
ತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳೇನೊ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡೆ ೪

ಹೊನ್ನು ಹಣ ತೂಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ
ಚಿನ್ನ ಹಾಕುವರೇನೊ ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪ
ಮುನ್ನ ನಿನ್ನವರ ದರುಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಪಾ
ವನ್ನ ಶರೀರನೆ ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದುಚಿತ ೫
ಜರೆ ಮರಣರಹಿತ ಸುಜನರ ಪರಿಪಾಲಾ ನಿ
ರ್ಜರ ಗಣಕೆ ನಿತ್ಯ ವಜ್ರ ಪಂಜರಾ
ಜರೆಗೆ ವರವಿತ್ತ ದನುಜರ ವಂಶನಾಶಾ ನಿ
ರ್ಜರ ನದಿಜನಕಾಂಬುಜ ರವಿನಯನ ದೇವಾ ೬
ಸ್ಥೂಲ ಮತಿಯಿಂದ ಪೇಳಿದೆನೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಲ್ಲಾಲಿಸು ಲಲಿತಾಂಗಿ ಲಕುಮಿ ರಮಣಾ
ನೀಲಗಿರಿ ನಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ
ವಾಲಗವ ಕೈಕೊಳ್ಳೊ ಯೋಗ್ಯತವನಿತು ೭

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮಿಸಿದರು. 'ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ದಾಸರು 'ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನೊ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುವ ಪರಿ ಎಷ್ಟು ಭಯಭಕ್ತಿ ಪೂರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. 'ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಥೂಲಮತಿಯಿಂದ ಪೇಳಿದೆ, 'ಮಿಕ್ಕ ಮಂದ ಜನಕೆ ನಿನ್ನ ಭಕುತರ ಮೇಲೆ ಭಕುತಿ ಪುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನಾ ಪೇಳಿದ್ದು' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ 'ವೆಂಕಟ ವಾಲಗವ ಕೈಕೊಳ್ಳೊ' ಎಂದು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಭಜಿಸಿರುವುದು ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಮನಸ್ಸಿಗಾದುದರಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರು ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವದ ದಿನ ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದರು. ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡು

ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆಂಬುದು ಅವರಿಗರಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವವಾದುದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಥದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ಮೆರಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಸಹಸ್ರಾರು ಭಕ್ತರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಥವನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ರಥ ಒಂದಡಿ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನಲ್ಲವೇ? ವಿಜಯದಾಸರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಅಂದು ವಿಜಯದಾಸರ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಬರಲು ರಥ ಅಲುಗದಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನಂತೆ! ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಂಬ ಮೂರ್ತಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಹೊರ ಬಂದು,

ಸಾಗಿಬಾರಯ್ಯ ನೀನು ಗೋವಿಂದ ವೆಂಕಟ ಪ
ಸಾಗಿ ಬಾರಯ್ಯ ಭವರೋಗದ ವೈದ್ಯನೆ
ಬಾಗುವೆ ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುತಿಪೆನಿಂದು
ಭಾಗೀರಥಿ ಪಿತ ಭಾಗವತರ ಸಂ
ಯೋಗ ರಂಗ ಉರಗ ಗಿರಿ ವೆಂಕಟ ಅ.ಪ.
ರಥದ ಮಧ್ಯದಲಿಪ್ಪನೆ ರಥಾಂಡಜವಾಹನನೆ
ರಥಾಂಗ ಪಾಣಿಯೆ ದಶರಥ ನೃಪ ಬಾಲ
ಪಾರ್ಥಗೆ ಒಲಿದವನ ರಥವ ನಡೆಸಿ ಅತಿ
ರಥ ಮಹಾರಥರ ವಿರಥರ ಮಾಡಿ ಗೆಲಿಸಿದೆ
ಪ್ರಥಮ ದೈವವೆ ಮನ್ಮಥ ಪಿತ ದೈತ್ಯರ
ಮಥನ ಭಕ್ತರ ಮನೋರಥನೆ ತಾರಾ –
ಪಥವರ್ಣನೆ ತವಕಥಾಶ್ರವಣದಲಿ ಸು–
ಪಥವ ತೋರಿಸು ಪ್ರಥಮಾಂಗದೊಡೆಯ ೧
ನಿಲ್ಲದೆ ಬರುವುದು ಫುಲ್ಲಲೋಚನೆ ಸಿರಿ
ವಲ್ಲಭ ಸರ್ವರಿಗೂ ಬಲ್ಲಿದನೆ ಆ ಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲ ಮುರ ವಿರೋಧಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೇ ಪಾದ

ಪಲ್ಲವ ತೋರುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಿ ನಮ್ಮ-
ನೆಲ್ಲರುದ್ಧರಿಪುದು ಎಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸರಿ
ಯಿಲ್ಲವೊ ನೋಡಲು ಸಲ್ಲುವುದೋ ಬಿರು
ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಗುಣ ಬಲ್ಲವರಾರಿನ್ನು
ನೆಲ್ಲಕಟ್ಟು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪ ವಿಶ್ವ ೨
ಬೊಮ್ಮ ಮೊದಲು ಮನುಜೋತ್ತಮರು ಕಡೆಯಾಗಿ
ನಿಮ್ಮ ದಾಸರು ಅವರು ಸಮ್ಮಂಧಿಗಳ ಪಾದ
ನೆಮ್ಮಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪಂಥಧಮ್ಮನು ನಾ ಸರ್ವೋ
ತ್ತುಮ್ಮಾನೇಕ ಗುಣಮಹಿಮ್ಮ ವಿಭೂಷಿತ
ರಮ್ಮೆ ಧರಣಿ ದೇವಿ ಇಮ್ಮಹಿಷೇರ ಕೂಡಿ
ಸಮ್ಮುಖನಾಗುತ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾ ಬಾ
ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೆ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಅನು
ಪಮ್ಮಚರಿತ ಪರಬೊಮ್ಮ ತಿರುಮಲೇಶ ೩

ಎಂದು ಹಾಡಿದಾಗ ವೆಂಕಟೇಶ ಇಮ್ಮಹಿಷೇರ ಕೂಡಿ ಸಮ್ಮುಖನಾಗುತ ರಥದಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದನಂತೆ.

ಆದವಾನಿಯ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನು ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಮೇಲೆ ದಾಸರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಆದವಾನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೇವದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮೊಸರುಕಲ್ಲಿನ ಭಾಗಣ್ಣ, ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರದ ಪುನಶ್ಚರಣೆಯಿಂದ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ 'ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಿಂದ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಭೇಟಿ ಭಾಗಣ್ಣನವರಿಗೆ ಯಾದಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದಾಗ ಭಾಗಣ್ಣನವರು ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದರು. ವಿಜಯದಾಸರು 'ಗೋಪಾಲವಿಠಲ' ಎಂದು ಅಂಕಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಭಾಗಣ್ಣನವರಿಗೆ ವಿಜಯದಾಸರು ಕ್ಷಯ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ ಶುಕ್ರವಾರ ಅಶ್ವಿನಿ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ

ಅಂಕಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯ ವಿಜಯದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲವಿಠಲರಿಗುಪದೇಶಿಸಿ ಅಂಕಿತ ಪದದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೭೪೬ರಲ್ಲಿ ಭಾಗಣ್ಣನವರಿಗೆ ಅಂಕಿತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಗೋಪಾಲವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವೆನೊ
ಕಾಪಾಡು ಈ ಮಾತನು
ಅಪಾರ ಜನುಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದವನ ಮೇಲೆ
ನೀ ಪ್ರೀತಿಯನು ಮಾಡಿ ನಿಜದಾಸರೊಳಗಿಡು ಪ
ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಮಿಕ್ಕಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ
ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ
ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದಲೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ದಾನ ನಾನಾ
ವ್ರತಗಳನು ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿ
ಮತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಮಹಾಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಗೈದು ಉ
ನ್ನತ ತಪಸುಗಳ ಮಾಡಿ
ಹಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂದವಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದೆನೋ
ಚ್ಯುತ ದೂರ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾರಸಕೆ ಎಣೆಗಾಣೆ ೧
. . . .
. . . .
ಅಂಕಿತವು ನಾನಿತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ
ಕಿಂಕರಗೆ ಲೌಕಿಕ ಡೊಂಕ ನಡತಿಯ ಬಿಡಿಸ
ಜನುಮ ಜನುಮದಲ್ಲಿದ್ದ
ಪಂಕನಿಕರವ ತೊಲಗಿಸಿ ಶಂಕೆ ಪಟ್ಟದಂತೆ
ಕಾವ್ಯಗಳ ಪೇಳಿಪದು.
ಸಂಕಟಗಳಟ್ಟಿದಾಗೆ ವೆಂಕಟ ಕೃಷ್ಣನು ನೀನೆ
ವಿಜಯವಿಠಲ ಇಂದು

ಅಂಕುರವು ಫಲಿಸಿ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲಿ ೨

ಎಂಬ ಮೂರು ನುಡಿಗಳ ಅಂಕಿತ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಭಾಗಣ್ಣನವರಿಗೆ ವಿಜಯದಾಸರು ಯಾದಗಿರಿ

ಎಂಬ ನರಸಿಂಹ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತ ಪ್ರದಾನಮಾಡಿದರೆಂದು ತಂದೆ ಗೋಪಾಲವಿಠಲರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಧಾತ್ರಿಯೊಳು ಯಾದವಗಿರಿಯ ಸತ್ಪಾತ್ರ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನೆಂಬನಾ
ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ನೆವದಿಂದಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ವಾಸಮಾಡ್ದನಾ

. . . .

ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣೆಂದು ಪದಗಳಿಗಂಕಿತವು ನೀಡುತಲಿರೆ
ವೆಂಕಟೇಶನ ದಾಸವರ್ಯರು ಸೋಂಕಿ ವಿಜಯದಿಂ ಬರುತಿರೆ
ದಾಸವರ್ಯರು ಕಂಡು ಇವರಿಗುಪದೇಶವನು ಕೊಡಲಾಕ್ಷಣಾ
ಏಸು ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತವೆನುತಲಿ ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ಮೆರೆದನಾ ॥

ಭಾಗಣ್ಣನವರು ಅಂಕಿತ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಗೋಪಾಲದಾಸರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಶೃತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಮಿಕ್ಕಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಸಂಸ್ಕೃತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 'Vijayadasa came back to his native home and then went to Kollur to learn the Scriptures of his religion' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೊಂದಿದೆಯಾದರೂ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಕೇವಲ ಊಹೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ವಿಜಯದಾಸರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಹರಿದಾಸರಾದ ಮೇಲೆ ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿರಬಹುದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಕೇಲವ ಮಧ್ವ ತತ್ವವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೆ, ಮಾಧ್ವ ಯತಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನೇಕ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಪಂಡಿತರು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನ್ಯಾಯ, ತರ್ಕ, ಮೀಮಾಂಸಾದಿ

ಗಳೊಡನೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಗ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸಿ ಜಯದುಂದುಭಿಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂತೆಯೇ ವಿಜಯದಾಸರು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕರತಲಾಮಲಕವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವ ಪಂಡಿತರೊಡನೆ ಯುಕ್ತಿ-ಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿಜಯದಾಸರು ವಾದಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನಿರುತ್ತರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಾದರಂತೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಿಗಿದ್ದ ತಪೋಬಲ ಅಗಮ್ಯವಾದುದು. ಶಿಷ್ಯರ ಹಾಗೂ ದುಃಖಿತ ಜನರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರು ಉದಾರಿಗಳಾಗಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಉಪಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಉದಾರವಾದ ಕೊಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ದಾನವೂ ಸೇರಿದೆ. ತಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಅನೇಕರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರೊಬ್ಬ ಮಹಿಮೋಪೇತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅನೇಕ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಜಯದಾಸರ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಂತಹ ಕುತ್ತುಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾದ ವಿಜಯದಾಸರು ಎಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು. ಸತ್ಪುರುಷರ ಲಕ್ಷಣವೇ ಹೀಗೆ; 'ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥಮಿದಂ ಶರೀರಂ' ಎಂದು ಅವರು ಭಾವನೆ. ಇಂತಹ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಆ ದೈವವು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ರೀತಿಯೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುವುದುಂಟು. ಆ ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿಯ ಎತ್ತರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ದೇವರು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಬಡತನವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀಡಿ, ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರುಣಿಸಿ, ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲೋಗರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರನ್ನಗಲಿಸಿ ನಿರಾಶ್ರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಭಕ್ತ ಹೃದಯದ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೋಲದೆ ದೃಢಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರುವವನೆ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನಲ್ಲವೆ? ಅಪರಂಜಿ ಬಂಗಾರ ಪುಟಕ್ಕಿಟ್ಟಾಗ ತನ್ನ ಕೊಳೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಆ ದೇವರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಪುಣ್ಯಪುಂಜನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಿತು.

ಶೇಷಗಿರಿ ತಂದೆ ನಡೆದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹರಿದಾಸನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೂ ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು. ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ನಡೆಯುವ ಪುತ್ರನಿಂದ ಯಾವ ತಂದೆಗೆ ತಾನೆ ತೃಪ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಶೇಷಗಿರಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೭೫೧ರಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಿಗೀಡಾದನು.

'ಹೋದ್ಯಾ ಶೇಗಿರಿದಾಸ ಸುಲಭಹಾದಿಯನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಮ್ಮನು ಭವಾಬ್ಧಿಯೊಳಿಟ್ಟು' ಎಂದು ದುಃಖವಾದಾಗ

'ಶೋಕಯಾತಕೆ ಮನವೆ ನಿನಗೆ ಇಂದು
ಈ ಕುಮಾರನು ನಿಜಗತಿಯ ಕೊಡಿಸುವನೇ?'
. . . .
. . . .
'ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದು ಮಾಡಿಸುವ ಹರಿ, ತಾನು
ಮೇಲು ಕೀಳಾಗಗೊಡದಲೆ ನಿತ್ಯ'
'ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದ್ಯಾಕೆ ಮನವೆ ನೀನು
ಪಿಂತೆ ಎಸಗಿದ ಕರ್ಮ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಬಿಡದು'
ನೀನೇನು ಮಾಡಲಾಪಿಯೋ ಲಕುಮೇಶ
ನಾನೀಗ ಪಡೆದದ್ದು ಉಣದಲೆ ಪೋಗುವದೆ ಪ
ಲೋಕದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿ ಪ್ರತಿದಿನ
ಏಕ ಭಕುತಿಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾನೆಂದು
ಏಕಾಂತ ಭಜಿಪ ಮನುಜಗಾದರು ಬರೆದ
ವಾಕು ತಪ್ಪುವುದೇನು ಅಜನು ನಿರ್ಣೈಸಿದಾ ॥

ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಲದಿಂದ ತಾವು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯವರಿಗೂ ಅಂತಹ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಲ ಮೃಗವೊಂದನ್ನು ತಾವು ಕೊಂದು

ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿದುದರಿಂದ ಶೇಷಗಿರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಒಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿಂತೆ ಯಾತಕೆ ನಿನಗೆ ಎಲೆ ಪ್ರೀಯಳೆ
ಸಂತತಾ ತಿಳುಪುವೆನು ಭಕುತಿಯಿಂದ ಕೇಳು ಪ

. . . .

. . . .

ಸಂತಾನವಿಲ್ಲೆಂದು ಈರ್ವರು ಚಿಂತಿಪುದ್ಯಾಕೆ
ಪಿಂತೆ ಕಾಂತಾರದಲಿ ಬಾಲ ಮೃಗನಾ
ಅಂತಕನ ಪುರಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದ ದೋಷದಿಂದ ನಮ
ಗಿಂತು ತೋರಿತು ಗುಟ್ಟು ಪೇಳಬಾರದು ರಮಣಿ ॥
ಈ ಜನ್ಮ ಬಂದದಕೆ ಇನ್ನಾದರೆಚ್ಚತ್ತು
ಮಾಜಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನರಂತೆ ನಡದು
ಮೂಜಗತ್ಪತಿ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸ
ರೋಜ ಚರಣವನು ಪೂಜಿಸುವೆನೊ ರಮಣಿ ॥

ವಿಜಯದಾಸರು ಲೌಕಿಕ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಕ್ಷಣಿಕತೆಯನ್ನೂ ದುಃಖ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಸುಖಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡ ಅವರು ಭವಬಂಧನದ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಉನ್ನತ ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷುಗಳಾದ ಹರಿದಾಸರವರು. ಅಂತಹವರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವೆಂಕಟೇಶನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇರೊಂದು ರೀತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೀಡು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಚೀಕಲಪರಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ವಿಜಯದಾಸರು ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋದವರು ಭೋಜನ ಸಮಯವಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಮುತ್ತೈದೆಯೊಬ್ಬಳು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಷಡ್ರಸೋಪೇತವಾದ ನಾನಾ ವಿಧ ಭೋಜನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ತಂದು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಸರಿ ಬೆರಸಿದ ನೀರನ್ನಿಟ್ಟು, ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ

ಬಾರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಮನೆಯವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಕೊಟ್ಟು ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳಂತೆ. ಅನಂತರ ಮನೆಗೆ ವಿಜಯದಾಸರು ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರ ಕೇಸರಿ ಮತ್ತು ಹಸನಾದ ಘೃತದಿಂದ ಘಮಘಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ 'ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆ?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಆ ದಿನ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನು ಯಾರೂ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಶ್ರೀ ಹರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಭೋಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಭುಂಜಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಂಪದಭಿಮಾನಿ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಕನ್ನಿಕೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೇ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ಆ ಭಕ್ತ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಾಪವೂ ಆಯಿತು. ಆಗ ಭಾವಪರವಶರಾಗಿ

ನೀನೊಲಿದುದಕ್ಕಿಹ ಸೌಖ್ಯವೆ ಇನ್ನು ।
ನಾನೊಲ್ಲೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ ಸರ್ವೇಶ
ಮಾನಸದಲಿ ನಿತ್ಯ ನೆರನಂಬಿದಂಥ ಮಾನವನ ಕೂಡ
ಮೌನವಾಗಿಪ್ಪರೇ? ಪ
ಷಡುರಸ ನಾನಾ ಸುಭೋಜನ
ಬಿಡಿಸಯ್ಯಾ ದಾನವ ಭಂಜನಾ
ಒಡನೊಡನೆ ಮೊರೆಯಿಡುವೆನೊ ಕರುಣಿಸೊ
ಅಡಿಗಡಿಗಜ್ಞಾನ ಕೊಡದಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ
ಒಡಲಿಗೋಸುಗ ಪೊಡಮಟ್ಟು ನಿ
ನ್ನಡಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸದೆ ಕೇಳೆ
ನ್ನೊಡೆಯಾ ಧ್ಯಾನವ ಪಾಲಿಸಿ ಭವ
ದಡಿಯ ತಡೆಯಿಂದೆತ್ತಿ ನೋಳ್ಪುದು ೧
ಜನಜನರಿಂದ ಮನ್ನಣೆ ದೇವ
ಎನಗೆ ಹತ್ತದು ಕಾಣೊ ನಿನ್ನಾಣೆ
ಮನೋ ವಾಚ ಕಾಯದಲ್ಲಿನಿತು ಸಿದ್ಧವಿದೆ

ಅನುವಿಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಯಾತಕೆ ದೇವಾ
ಜನುಮದೊಳು ಸಾಧನವಿದಾಯಿತು
ಧನ ಕನಕ ವಾಹನಗಳಿಂದಲಿ
ಘನಗತಿಗೆ ಒಂದಿನ ಒಂದಾದರೂ
ಗುಣದಿ ನಿನ್ನಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ೨
ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲೆನ್ನ ತಿರುಗಿನ
ಥಂಡ ಥಂಡದಿಂದ ಮರುಗಿಸಿ
ಮಂಡಲದೊಳು ನೀ ಚಂಡ ಕರ್ಮದೊಳಿಟ್ಟು
ಉಂಡುಂಡದಕೆಲ್ಲ ದಂಡಿಸುವರೇನೊ
ತೋಂಡ ನಾನೈ ತವಕದಿಂದಲಿ
ಖಂಡ ಮತಿಯನು ಕೊಡದೆ ಒಲಿದು
ಹಿಂಡು ಮುಕ್ತರ ಸಂಗವೀವುದು
ಗಂಡುಗಲಿ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ೩

'ಷಡುರಸ ನಾನಾ ಭೋಜನದಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ' ನಿರಸನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡು 'ನೀನೊಲಿದುದಕ್ಕಿಹ ಸೌಖ್ಯವೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ ಸರ್ವೇಶ' ಎಂದು ಹಾಡಿರುವುದು ವಿಜಯದಾಸರ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಜಯದಾಸರು ಹೀಗೆ ಲೋಕದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಯೂ ಅಂಟದಂತಿದ್ದರು. ಸಾಧನೆಯ ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕುಡಿಯೊಡೆದಂತೆ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗುಪಕರಿಸಿದರು. ಇವರು ರಚಿಸಿದ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಐನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಹರಿದಾಸ ಚತುಷ್ಟಯರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಮಹನೀಯರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದವರು. ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಿಗೆ ಗೋಪಾಲದಾಸರಿಂದ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಆಯುರ್ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ

'ಶ್ರೀ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ' ಎಂಬ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಗರ್ಭಿತವಾದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲು ವಿಜಯದಾಸರು ನೆರವಾದರು. ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅಂಕಿತ ಕೊಡಿಸಿ, ವಿಜಯದಾಸರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಘಟನೆಯಿಂದ ದಾಸರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾನವಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನರಸಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಎಂಬ ಪುತ್ರನಿದ್ದನು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದಲೂ ಅರಿತು ಗುರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ಆಚಾರ್ಯ' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನಿತ್ತು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಮಾನವಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂಬ ಘನತೆಯಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ವರ್ಧಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವ ಹರಿದಾಸರ ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ತಾತ್ಸಾರವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇವರ ತಾಯಿಯ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿಯೇ ಆದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಮಾನವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬಂಧುವೊಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವ್ಯಾಮೋಹ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಾರ್ಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ,

'ದಾಸವೇಷವ ಧರಿಸಿ ಕೂಸಿ ಮಗ ನೀನು ಬಹು
ಮೋಸಪಡಿಸಿದೆ ಜನರ ಭಾಸ್ವದಪರೋಕ್ಷಿಯೆಂ
ದೇಸು ಬಗೆಯಾಯ್ತು ಕಲಿದೋಷ ಹಾ। ಹಾ।'

ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, 'ಭೂಸುರನ ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸಿ'ದರಂತೆ 'ಇಂತು ಹರಿಶರಣ ಧೀಮಂತರನು ಬೈದ' ಪರಿಣಾಮದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಉದರಬೇನೆ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಬೇಕಾಯಿತು. 'ಕಂಸಮರ್ದನ ದಾಸರಿಗೆ ಸಂಶಯದಿ ಎರಗದಲೆ ವಿದ್ವಾಂಸನೆಂದಹಂಕರಿಸೆ ಭವಗುಣದಿ ಬಂಧಿಸುವ' ಎಂದು ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಘಟನೆಯನ್ನೇ ಆಚಾರ್ಯರು

ಧ್ವನಿಸಿರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಉದರಬೇನೆ ಯಾವ ಲೌಕಿಕ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೂ ಹತೋಟಿಗೆ ಸಿಗದಿರಲು ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನನ್ನೆ ಶರಣುಹೋದಾಗ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನೇ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆಯಾಯಿತು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಚೀಕಲಪರಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಜಯದಾಸರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಂಧುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಅಭಯವಿತ್ತು, ಉತ್ತನೂರಿನ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಗುಣವಾಗುವುದೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಉತ್ತನೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೋಪಾಲದಾಸರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ವಿಜಯದಾಸರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ,

ಎನ್ನ ಬಿನ್ನಪ ಕೇಳೊ ಧನ್ವಂತ್ರಿ ದಯಮಾಡೊ
ಸಣ್ಣವನು ಇವ ಕೇವಲ ಪ
ಬನ್ನ ಬಡಿಸುವ ರೋಗವನ್ನು ಮೋಚನ ಮಾಡಿ
ಚನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವುದು ಕರುಣಿ ಅ.ಪ.

ಎಂದು ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಧನ್ವಂತ್ರೀ ಮಂತ್ರಪೂರಿತವಾದ ಭಕ್ರಿಯನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನೀಡಿ ಉದರ ಬೇನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರು. ಪಂಡರಪುರದ ವಿಠಲನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು ತೆರಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಚಂದ್ರಭಾಗ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದಾಗ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ 'ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ' ಎಂಬ ಶಿಲಾಫಲಕ ದೊರೆತು ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು ಅಂದಿನಿಂದ **'ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು'** ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದರು. ಗೋಪಾಲದಾಸರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ತೋರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನೆನೆದಿದ್ದಾರೆ:

'. . . . . . ಘೋರ ವ್ಯಾಧಿಯ ನೋಡಿ ವಿಜ
ಯರಾಯ ಭೂರಿ ಕರುಣವ ಮಾಡಿ
ತೋರಿದವರಿವರೆ ಉದ್ಧಾರಕರೆಂದಂದಿ
ನಾರಭ್ಯ ತವಪಾದ ಸೇರಿದ ಸಲಹೆಂದು . . . . '

ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ತಪೋಬಲವನ್ನು ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೇ ವಿನಾ ಇತರರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಎಂದಿಗೂ ಮುಣ್ಕಾದ

ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರ ಸಂತೋಷವೇ ಅವರ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆಂದು ಗುರುಗಳ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪಂಡರಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ದಾಸರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ತಮಗೆ ವಿಠಲನ ದರ್ಶನ ಲಾಭವಿಲ್ಲೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತಂಕಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನ ದಾಸರು ಚೀಕನ ಬರಿವಿಯ ಅಶ್ವತ್ಥ ನರಸಿಂಹನ ಬಳಿಯಿದ್ದವರು, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ 'ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ 'ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನರಸಿಂಹನ ಬದಲಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರು ಪಾಂಡುರಂಗನನ್ನೇ ಕಂಡರಂತೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು, ಅಂಗ ಮುಸುಕು ತೆಗೆಯಲು ಕ್ಷೇತ್ರದಿ ಪಾಂಡುರಂಗನೋ ವಿಜಯರಾಯ' ಎಂದು 'ಸ್ಮರಿಸುವೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವರು.

ವಿಜಯವಿಠಲನ ಆಗಮನ

ಮಾಳಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರೂ ಆದ ವಿದ್ವಾಂಸರು 'ವಿಜಯವಿಠಲ' ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಸಾಧನ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಾರ್ಯರಿಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಸಮೀಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆಂದು ಶ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

'ವಿಜಯರಾಯರ ಪಾದ ನಿಜವಾಗಿ ನಂಬಲು
ಅಜನ ಪಿತ ತಾನೆ ಒಲಿವಾ
. . . .
. . . .
ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾ
ಚಾರ್ಯರು ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟರು'

ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪ್ರತಿಮೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯಿಂದಲೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಮೂಲಕ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ವಿಜಯದಾಸರಿಗಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲದಂ- ತಾಯಿತು. ತಾವು ತೋರಿದ ಅಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿದುದರ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ,

ಇಂದು ಎನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು
ಇಂದಿರಾ ರಮಣ ಗೋವಿಂದ ಕೃಷ್ಣ
. . . .
. . . .
ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದಧಿಕರಾದ
ನೀನೆ ನೀನೆ ಎಂಬೊ ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಾರ್ಯರ
ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆದ ಮಾನಿಸರೂಪನೆ'

ಎಂದು ಒಂದು ಸುಳಾದಿಯನ್ನು ಆಗ ರಚಿಸಿದರು. ಅಭಿಷೇಕ, ಅರ್ಚನೆ, ಸ್ತೋತ್ರ, ನೈವೇದ್ಯ-ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಪಾಮರನಲ್ಲಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವನೆಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯ ಎಷ್ಟೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಭಿಷೇಕವೆಂಬಂಥ ಉತ್ತಮ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲ
ಆಭರಣ ವಸನ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
ಶೋಭನವಾದ ಕುಸುಮ ತುಳಸಿಯಿಲ್ಲ
ಸೌಭಾಗ್ಯವಾದ ಧೂಪಾದಿ ಓದನವಿಲ್ಲ
ಆ ಭಕ್ಷ್ಯ ಪಾಯಸ ಪರಿ ಪರಿ ಪಡಿಗಳಿಲ್ಲ
ಅಭಿವಂದನೆ ಸರ್ವ ಪೂಜಾ ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ
ಕುಭವದಲ್ಲಿನ ಲೋಭಿಯ ಸೇರಲು
ಲಾಭವೇನು ಪೇಳೋ? . . . .
. . . .
. . . .

ನೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಾರೆ ಅರ್ಚಿಸಿ ಒಲಿಸಲಾರೆ

ನಿಚ್ಚ ನೀನೇ ಪೊರೆಯೋ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯೇ

ವಿಜಯದಾಸರ ನಿರಹಂಕಾರ ಹಾಗೂ ಭಯಭರಿತವಾದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಕೃತಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಜಯವಿಠಲನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಗೋಪಾಲದಾಸರಿಗೆ ಪೂಜೆಗೆಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ ಗೋಪಾಲದಾಸರು,

ಬಂದ್ಯಾ ವಿಠಲ ಇಂದು ಬಡತನದಲ್ಲಿ

ವೃಂದಾವನದಲಿ ಗೋವೃಂದಗಳ ಕಾಯ್ದವನೆ

. . . .

. . . .

ಮಾಳಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ್‍ಯರ ಮನೆಯಿಂದ

ಶೀಲಗುರು ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಒಲಿದು

ಮೇಲಾಗಿ ಬಹು ಪರಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಯಗೊಂಡು

ಕೀಳು ಮನುಜನ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು

ಎಂದು ವಿಜಯವಿಠಲ ವಿಗ್ರಹದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಗ್ರಹ ಗದ್ವಾಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ 'ತಂದೆ ಗೋಪಾಲವಿಠಲ'ರ ವಂಶಜರಾದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕೋಬದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ನಿರಸನ ಮಾಡಿ, ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ – ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿಯೂ ಗೌರವ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಸಂಧೆಯ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಕಲ್ಲೂರು ಸುಬ್ಬಣ್ಣಾಚಾರ್ಯರ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮುರಿದು ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ನಿರ್ಮಲ ಮಾಡಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ 'ಶ್ರೀಮನ್ನ್ಯಾಯಸುಧಾ' ಗ್ರಂಥದ ಮಂಗಳ ಮಹೋತ್ಸವ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು : ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ 'ಮಂಡಿಗೆ' ಮಾಡುವ ಅಡಿಗೆಯವನು ಬರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವಿಜಯದಾಸರು ಅಡಿಗೆಯವನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಅವನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ

ಸುಧಾ ಶ್ರವಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಸುಧಾ ಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಆಚಾರ್ಯರು ಆಗ್ರಹಗೊಂಡರಂತೆ. ವಿಜಯದಾಸರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಜ್ಞರಾದ ಕನ್ನಡ ಹರಿದಾಸರೆಂಬ ತಾತ್ಸಾರ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದಿತೇನೋ? ಆಗ ದಾಸರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರ್ಖನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು 'ಸುಧಾಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡು' ಎಂದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ. ಆಗ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಅಮೃತ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು "ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸುಧಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳು" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಮೂಕನೂ, ಮೂರ್ಖನೂ ಎನಿಸಿದ್ದ ಆ ಪರಿಚಾರಕ ಕಲ್ಲೂರು ಸುಬ್ಬಣ್ಣಾಚಾರ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಜನಸ್ತೋಮಕ್ಕೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದನು. ಆತನ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಭೆ ಅಚ್ಚರಿ ಪಟ್ಟಿತು. ಆಚಾರ್ಯರು ವಿಜಯದಾಸರ ತಪೋಶಕ್ತಿಗೆ ಬೆರಗಾದರು? ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಪಚಾರವೆಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನು ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿದಾಗ ಅವರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿದರು. 'ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸವಿಠಲ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲವಿಠಲರ ಮೂಲಕ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಮರಿಸಿ ಬದುಕಿರೋ ದಿವ್ಯ ಚರಣಕೆರಗಿರೋ
ದುರಿತ ತರಿದು ಪೊರೆವ ವಿಜಯಗುರುಗಳೆಂಬರ
ದಾಸರಾಯನಾ ದಯವ ಸೂಸಿ ಪಡೆದನಾ
ದೋಷರಹಿತಾ ಸಂತೋಷ ಭರಿತನಾ
ಮೋದ ಭರಿತನಾ ಪಂಚ ಭೇದವರಿತನಾ
ಸಾಧು ಚರಿತನಾ ಮನ ವಿಷಾದ ಮರೆತನಾ
ವೇದ ಓದಲು ಬರಿದೆ ವಾದ ಮಾಡಲು
ಹಾದಿಯಾಗದೋ ಬುಧರ ಪಾದ ನಂಬದೆ

ಹರಿದಾಸರಾದ ಮೇಲೆ ಭರತಖಂಡದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಆಯಾ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ತೋರುತ್ತವೆ. ಮಧ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಷಯದ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಅವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಅಸಂಖ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಐನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ಸುಳಾದಿಗಳು ಇಂದು ದೊರೆತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರ ಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟು ವಿಶಾಲವೂ ಆಳವೂ ಆಗಿದ್ದಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪಗಳಾದ ಕೀರ್ತನೆ, ಸುಳಾದಿ, ಉಗಾಭೋಗ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಕೊನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗಿನ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯದ ಗುಂತಕಲ್‌ಗೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿ ದೂರವಿರುವ 'ಚಿಪ್ಪಗಿರಿ' ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭೋಗೇಶ್ವರ, ಪ್ರಸನ್ನ ವೆಂಕಟೇಶ, ಚೆನ್ನಕೇಶವ ದೇವಾಲಯಗಳಿವೆ. ಈ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಜಕಣಾಚಾರಿ ಎಂಬ ಶಿಲ್ಪಿ ಕಡೆದು ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ 'ಶಿಲ್ಪಗಿರಿ' ಎಂದೂ ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಊರಿನ ಇಳಿಯುವ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ಚಿಲುಮೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಗೋಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಚಿಪ್ಪಗಿರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು–ಕನ್ನಡ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸನ್ನ ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ವರ್ಷಂಗಳು ೧೪೫೦ನೆಯ ಸರ್ವಧಾರಿ ಸಂವತ್ಸರ ವೈ.ಬ.೩೦ನೆಯ ಸೋಮವಾರ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಪುಣ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯ ವಿವರಣೆಯುಳ್ಳ ಶಾಸನ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ಶಾಲೀವಾಹನ ಶಕ ವರುಷಂಬಲ ೧೪೭೦ ಕ್ರಿ. ಸರಿಯುಗ (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೫೪೮)ನೇಟ ವಿಭವ ಸಂವತ್ಸರ ವೈ.ಶು.೧೫ರಂದು ನೀಡಿದ ದಾನ ಶಾಸನ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಭಾಸ್ಕರ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ಇದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಚಂದಪ್ಪನೆಂಬ ಕುರುಬನೊಬ್ಬನ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಅವನಿಂದಲೇ ತೆಗೆಯಿಸಿದಾಗ ದಾಸರ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ಅವನು ೨೦ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಕೊಳಗ ಹಣವನ್ನೂ ದಾಸರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು 'ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ವೃಕ್ಷದಡಿ ಸಣ್ಣಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಲೇಖಕರೇ ಶ್ರೀ ಮೊದಲ್‌ಕಲ್ ಶೇಷದಾಸರು (ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲರು). ವಿಜಯದಾಸರ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ವೃಂದಾವನ ತಾವೇ ಕಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಒಂದೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಶ್ರೀ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲರು ಈ ಗುಡಿಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳ 'ವಿಜಯ ತೀರ್ಥ'ವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕಾಂತದ ಬೀಡಾಗಿ, ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಶಾಂತವೂ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಆದ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ತಿರುಪತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೭೫೫ನೆಯ ಕಾರ್ತೀಕ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ ಗುರುವಾರ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಸೇರಿದರು.

ತೆರಳಿಪೋದರು ಸಿರಿಹರಿಯ ಪುರಕೆ ಪ
ಕರಿರಾಜ ವರದನ್ನ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ವಿಜಯದಾಸರು ಅ.ಪ
ಯುವ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾರ್ತೀಕ ಶುದ್ಧ
ಅವಿರುದ್ಧವಲ್ಲದಲೆ ಶುದ್ಧ ದಶಮೀ
ನವನಾಡಿಗುರುವಾರ ದಿವಿಜರ ಮೇಳದಲಿ
ಭಳಿ ಭಳಿ ನಗೆ ಮುಖದಿಂದ ಹರಿ ಚರಿತೆ ಪಾಡುತಲಿ ೧

. . . .

. . . .

ಅಪ್ಪ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಾ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲೆ
ಚಪ್ಪಾಳೆ ನಿಕ್ಕುತಲಿ ನಮ್ಮ ದಾಸರು ನೋಡೆ
ಸರ್ಪಶಯನ ಹಯವದನ ವಿಠಲನ ಬಳಿಗೆ ॥

ಎಂದು ವಿಜಯದಾಸರ ಸೋದರರಾದ 'ಹಯವದನ ವಿಠಲ'ರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ದೇಹ ಅಗ್ನ್ಯಂತರ್ಗತ ಪರಶುರಾಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಮೋಹನದಾಸರು ಮುಂತಾದವರೇ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಕೆಲವರ್ಷದ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸರು ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯಲ್ಲೆ ಪರಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಗೈದರು. ಆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವಾದರೂ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯರಾಯರ ಕಟ್ಟೆಯ ಸಮೀಪ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ನಂತರ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸರ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಎರಡು ಕಟ್ಟೆಗಳು ಕೂಡಿಸಿ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಗುಡಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಗೋರಬಾಳ ಹನುಮಂತ ರಾಯರು ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ಈ ದಾಸರ ವಂಶೀಯರು ವಿಜಯದಾಸರ ದೇಹವನ್ನು ಅಗ್ನ್ಯಂತರ್ಗತ ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದೂ ವಿಜಯದಾಸರು ವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಈಗಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ, ವಿಜಯದಾಸರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಟ್ಟೆಗೆ 'ವಿಜಯದಾಸರಕಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಕರೆಯುವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕಾರ್ತೀಕ ಮಾಸದ ಶುದ್ಧ ನವಮೀ, ದಶಮೀ, ಏಕಾದಶಿ ಮತ್ತು ದ್ವಾದಶಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಆರಾಧನಾ ಮಹೋತ್ಸವ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಂಶೀಯರು ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಜಯದಾಸರ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳವಾದ ಚೀಕನ ಪರಿವಿಯಲ್ಲಿ

ದಾಸರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಣೆಯಕಲ್ಲು ಹಾಗೂ ಚಿಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ, ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಮೂಲ್ಯವೆನಿಸುವಂತಹ ಪದ-ಸುಳಾದಿ ಹಾಗೂ ಉಗಾಭೋಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಮಹತ್ತರ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ನಡೆ, ನುಡಿಗಳು ಆದರ್ಶವಾದುದು-ಅನುಸರಣೀಯವಾದುದು. ಇಂತಹ ದಯಾಮಯ ಚೇತನವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರಳವೆನ್ನಬಹುದು. ಇಂತಹ ವಿರಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರತ್ನ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂದ ಒಲಿದು ಬಂದುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷವೆನ್ನಬಹುದು.

ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನ ಸುಳಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರ್ಯಟನ ಕೇವಲ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದೂ ಉಂಟು. ಆಧುನಿಕ ಜನ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋರಂಜಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸವೂ ಸೇರಿದೆ. ಇದೊಂದು ಮನೋಲ್ಲಾಸಕ ಕ್ರಿಯೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ನಡೆದು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣವಿದ್ದವರು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ-ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಜನ ರೈಲು, ಬಸ್ಸು, ಕಾರು, ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಪ್ರವಾಸ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವಾಸದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ. ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ದೇಶ ತಿರುಗುವುದರಿಂದ ಅನುಭವ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಭರತಖಂಡದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಕೇವಲ ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಾನ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಮೂರ್ತಿಶಿಲ್ಪಗಳು ಜನರನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಂತಿದೆ. ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಆ ಸೇತು ಹಿಮಾಚಲದವರೆಗೆ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಭರಣಗಳು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಭರಣ ತಯಾರಕರಿಗೆ ಅವರ ಕಲಾಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು

ಮೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಆಭರಣಗಳ ಕುಸುರಿಕೆಲಸ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನ-ನವರತ್ನಗಳ ಮೌಲ್ಯವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ನಾಡಿನ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ದಾನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಗೂ, ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗಳಿಗೂ, ಸ್ಥಪತಿಗಳಿಗೂ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಬಡವರು ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ಭುಂಜಿಸುವಂತಾಯಿತು. ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ದಾಸ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಆಷಾಡ ಏಕಾದಶಿಯಂದು ಪಂಡರಪುರಕ್ಕೂ, ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಿಗೂ, ಮಧ್ವನವಮಿಗೆ ಉಡುಪಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಭರತಖಂಡದ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತೃಪ್ತಿಯು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿತಂತೆ। ಆದ್ದರಿಂದ 'ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗಿರೋ ನಿಮ್ಮ ಮನ್ಯು ಮಿಕ್ಕಾದ ಮಹದನ್ಯಾಯ ಮೆರೆದು ಅನುಗುಣ್ಯದಲ್ಲಿರೆ ಭವದಾರಣ್ಯ ದಹಿಸುವುದು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಹರಿ ಒಲಿವಾ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯದಾಸರು ಈ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದುದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪದ ಮತ್ತು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿದರು. ವಿಜಯದಾಸರು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ದಕ್ಷಿಣ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯುಂಟು. ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಈ ಸುಳಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂವತ್ತೈದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಜಯದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ಸುಳಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ದೊರಕಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸುಳಾದಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರಾದರೂ ಹಂಪೆ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಕಂಚಿ, ಕುರಂಗ, ಗಯಾ, ತೋತಾದ್ರಿ, ಮಧುರೆ, ಶ್ರೀರಂಗ, ಹಂಪೆ, ಹರಿಹರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎರಡೆರಡು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು, ಉಡುಪಿ, ಅನಂತಶಯನ, ಕಾಶಿ, ತಾಮ್ರ ಪರ್ಣಿ, ಪಂಡರಾಪುರ, ರಾಮೇಶ್ವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಮತ್ತು ಸಕಲ ದಾಸರ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವೆನಿಸಿರುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸ್ಥಳವಾದ ತಿರುಪತಿ-ತಿರುಮಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೂವತ್ತಾರು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು

ರಚಿಸಿರುವರು. ಇದು ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೇಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಪುರಂದರದಾಸರು ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರ ಶರೀರವೇ ಭರತಖಂಡದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಾ ಸಂಗಮ ಎಂದಿರುವುದುಂಟು.

ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವರು ನರರಲ್ಲವೋ ।
ಶರೀರವದು ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲವರದು
ಮುರಹರಗೆರಗುವ ಶಿರ ದ್ವಾರಕಾಪುರವು ।
ಚರಿತೆ ಕೇಳುವ ಕರ್ಣ ಗೋಕರ್ಣವು
ಬರಿದು ಹೊಗಳುವ ಜಿಹ್ವೆ ನಿಜ ಕ್ಷೀರಸಾಗರವು ।
ಚರಣ ಪೂಜಿಸುವ ಕರಗಳು ರಾಮೇಶ್ವರ ೧
ವಿಷ್ಣು ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಘ್ರಾಣಿಸುವ ನಾಶಿಕ ಕಂಚಿ ।
ಕೃಷ್ಣನ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಣವು
ವಿಠಲಗರ್ಪಿತವೆಂಬುವ ಉದರವೇ ಬದರಿ ।
ಘಟ್ಯಾದಿ ಹರಿ ಇಪ್ಪ ಹೃದಯವೇ ವೈಕುಂಠ ೨
ವರಜಂಘೆ ಪದ ಗಂಗೆ–ತುಂಗೆ ಎಂದೆನಿಸುವುದು ।
ಸರುವಾಲಗನಂತಾಸನ ಸಿತದ್ವೀಪ ।
ಬರಿಯ ಮಾತಲ್ಲವಿದು ಶ್ರುತಿ ಪುರಾಣಗಳುಕ್ತಿ ।
ಪುರಂದರವಿಠಲ ಅವರೊಶದೊಳಿಹನು ೩

ಇಂತಹ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ರಚನೆಗೊಂಡ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಜಯದಾಸರ ೧೦೧ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದು ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿತಗೊಂಡಿರುವ ಸುಳಾದಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠಾಂತರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ. ಪಾಠಕ್ಲೇಶವಿದ್ದು ಊಹಾತ್ಮಕ ಪರಿಷ್ಕರಣ

ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿದ ಅಕ್ಷರ ಹಾಗೂ ಪದಗಳನ್ನು ಕಂಸದಲ್ಲಿ [ ] ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿಗಳು ದೊರಕದ ನಿಮಿತ್ತ ಎಲ್ಲ ಪಾಠಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕ್ಷೇತ್ರ ದರ್ಶನ ಸುಳಾದಿಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಪ್ರೊ. ಎ. ಅನಂತನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಹಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುವ ಸುಯೋಗ ಈ ಸಂಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖಾ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರ ದಾಸವಾಙ್ಮಯ ಪ್ರಕಟಣ ಸಮಿತಿ ವಹಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿ-ಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ॥ ಟಿ.ಎನ್.ನಾಗರತ್ನ ಅವರ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣ-ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

–ಡಾ. ಕೆ.ಗೋಕುಲನಾಥ

ಅನುಬಂಧಗಳು

೧. ಕಠಿಣಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ
೨. ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು
೩. ಸುಳಾದಿಗಳ ಅಕಾರಾದಿ
೪. ಸುಳಾದಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಅನುಬಂಧ-೧

ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ

ಅರ್ಕಮಂಡಲ – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ
ಅಂಗುಲಿ – ಬೆರಳು
ಅಂಡಜ – ಗರುಡ
ಅಂಡಜ
ಗಮನ – ವಿಷ್ಣು
ಅಂತಕ – ಯಮ
ಅಂತರಿಕ್ಷ – ಆಕಾಶ
ಅಂದಿಗೆ – ಗೆಜ್ಜೆ
ಅಂಬಕ – ಕಣ್ಣು
ಅಂಬಕ ತ್ರಯ – ಮೂರು
ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು – ಶಿವ
ಅಂಬು – ನೀರು, ಬಾಣ
ಅಂಬುಜನಾಭ – ಪದ್ಮನಾಭ–ವಿಷ್ಣು
ಅಂಬುರಾದ್ಯರು – ದೇವತೆಗಳು
ಅರ್ಕ – ಸೂರ್ಯ
ಅಘಾರ್ವದಾವ – ಪಾಪವೆಂಬ
ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ
ಅಟ್ಟುಳಿಗ – ತೊಂದರೆ
ಅಣಗೊತ್ತಿ – ತಗ್ಗುವಂತೆ
ಅದುಮಿ
ಅಧೋಭುವನ – ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕ
ಅವಳಾಕ್ಷ – ಶಿವ
ಅನಿರ್ಜರರು – ದೇವತೆಗಳಲ್ಲದವರು

ಅನಿಮಿಷ – ದೇವತೆ
ಅನುತಾಪ – ದುಃಖ
ಅನುರೂಹ ಯೋಗ್ಯರಿಂದ
ವಂದ್ಯ – ನಮಸ್ಕಾರ
ಪಡೆದವನು
ಅನುವರ – ಯುದ್ಧ
ಅನುಶಾಪ – ಶಾಪದ ಮೇಲೆ
ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಪ/
ಪರಿಹಾರ
ಅಪವರ್ಗ – ಮೋಕ್ಷ
ಅಪಾಪ – ಪುಣ್ಯ
ಅಪೂಟ – ಪೂರ್ಣ
ಅಮಲೊಸ – ಬಟ್ಟೆಯು
ಗನಾಗದಿರು ಬೆಳ್ಳಗಾಗದಿರಲು
ಅಯೋನಿಜ – ಗರ್ಭವಾಸವಿಲ್ಲದವ
ಅರವರ್ಜಿತ – ಪಾಪರಹಿತ
ಅರಿ – ಚಕ್ರಾಯುಧ / ಶತ್ರು
ಅಲವಬೋಧ
ಮುನಿ – ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ
ಅಶನಿ – ವಜ್ರಾಯುಧ
ಅಸಿತಸುಳಿಗುರುಳು–ಕಪ್ಪಾದ ಸುಳಿ
ಸುಳಿಯಾದ ಕೂದಲು
ಅಸಮನೇತ್ರ – ಶಿವ

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು

ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನ

೧. ತೀರ್ಥಸ್ತೋತ್ರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿಗಳಿರೇ ವಂದಿಸುವೆನು ನಿಮಗೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕ ಮತಿಬಿಡಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಪಾರ ।
ಮಾರ್ಥಿಕ ಜ್ಞಾನವ ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣದಿಂದ ।
ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ।
ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಗವಂತ ।
ಸಾರ್ಥಿಯಾಗಲಿ ಎನಗೆ ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಸಾರ್ಥಿಕನಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಕಲಕಾಲ ।
ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ಪರಿ ಮಾಡದಿರೀ ।
ಅರ್ಥ ಆತುಬಿಡಿಸಿ ಭಗವದ್ಭೋಸುಗ ಅ ।
ನರ್ಥಾಂತರ ಜ್ಞಾನ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ।
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವೆ ಪ್ರಯಾಸವಾಗದಂತೀ ।
ಪಾರ್ಥಿವದೊಳಗಿದ್ದು ಧನ್ಯನ ಮಾಡೀ ।
ಆರ್ಥ ಪಂಚಮಿಕ್ಕಮಾನಿಗಳು ಯ ।
ತಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವೆ ಕೊಡಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೀ, ಮೂ ।
ಹೂರ್ತವಾದರು ಕಾಲ ಬರಿದಾಗದಂತೆ, ಕೃ।
ತಾರ್ಥನ್ನ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ।
ತೀರ್ಥಪಾದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲ, ಸ।
ರ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರದಾತನೆಂಬೊ ಮುಖ್ಯಜ್ಞಾನವೆ ಇರಲಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಆವಾವ ತೀರ್ಥದಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ।
ದೇವತತಿಗಳಿರೇ ಧೈರ್ಯವನೆ ಇತ್ತು ।

ಪಾವನ ಮಾಡುವುದು ಸ್ನಾನಾದಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ।
ದೈವವಶದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ ನಿಮ್ಮ ನಾ ।
ಸಾವಂಶರಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಯೋಗ ।
ಆವಾವ ಕಾಲಕೆ ಅಪ್ರತಿಯಾಗಿದೆ ।
ದೇವದೇವೇಶ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಜಿಪ ಭಾಗ್ಯವಂತರೆ ಸತತ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಶ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಲು ಬಗದೆ ಬಗೆಯಿಂದ ।
ದಶ ದಿಕ್ಕುಗಳ ತಿರುಗಿ ಮರೆಯಾದೆ ಇಲ್ಲದೆ ।
ಅಶನ ಉದಕ ದ್ರವ್ಯ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದ ಘ ।
ಪ್ರಸರ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಮುಣಿಗಿ ತೇಲಿ ।
ಕುಶಲಗತಿಯ ಮರದು ಕೈಕೊಂಡು ದೇಹ ಪಾ ।
ಲಿಸಿಕೊಂಡೆ ನಾನು ನನ್ನದು ಎನುತಲಿ ।
ಬೆಸನ(ನೆ) ಕೇಳಿ ಸರ್ವತೀರ್ಥವಾಸಿಗಳೆ ಮಹ ।
ಪುಶಿ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪ ಪ್ರವರ್ತಕ ।
ತ್ರಿಸರೇಣು ಕಾಲವಾದರು ಪುಣ್ಯ ಮಾಧವ ।
ಪಶುಮನುಜನು ನಾನು ಎನ್ನ ನೋಡಿ ।
ಉಸರಲೇನು ಇನ್ನು ನಾಲಿಗೆಂಬೋದಿಲ್ಲ ।
ಯಶಸು ನಿಮ್ಮದು ಮುಂದೆ ಪೊರೆವ ಭಾರ ।
ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಆವಪರಿಯುಂಟೊ ತಿಳಿಯೆ ವಂ ।
ದಿಸುವೆನೊ ತಲೆವಾಗಿ ತವಕದಿಂದ ।
ಋಷಿ ಛಂದಸ್ಸು ದೇವತ ಗೋಳಕ ಚಿಂ ।
ತಿಸುವ ಮತಿ ಕಾಣೆನೊ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ।
ಹಸಿವೆಗೋಸುಗ ಅನ್ನ ಉಂಡಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ ।
ಬೆಸಸೂವೆ ಎನ್ನ ಕರ್ಮಾಚರಣೆ ।
ದಶಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ಪಾದ ।
ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುಗ್ಧ ಜನರೊಳಿದ್ದು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವ ।
ದಗ್ಧ ಮಾಡುವುದು ದಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡಿ ।
ದಿಗ್ದೇಶದೊಳು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮಿಗೆ ಎಣೆಗಾಣೆ ।
ದಿಗ್ದಂತಿಗೆ ಅಂಕುಶ ಒಂದು ಸಾಲದೆ ।
ದಿಗ್ದಂಡಮಾಡು (ವೆ) ಅತಿ ಪ್ರತಾಪರಿಗೆ ಈ ।
ಳುಗ್ಧಳ ಹಿಂದು ಮಾಡುವದು ಅರಿವೆ ।
ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಶಯನ ವಿಜಯ ವಿಠಲನಂಘ್ರಿ ।
ಹೃದ್ಗಣಿ ನೋಡುವ ದೇವದಾಸಕ್ಕೆ ನಮೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ।
ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಸ್ನಾನಂಗಳು ಮಾಡುವ ಜಲಂಗಳು ।
ಪ್ರತೀಕಾವೆ ನಿಮಗೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಮೇಲೆ ಮಿ ।
ಳಿತ ಚತುರ್ಬಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತೇಜೋಮಯ ।
ಗತಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ನೋಡಿ ಆ ತರುವಾಯ ಮ।
ರುತ ದೇವ (ತ) ಸಂದ್ಗತ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಾಯಣ ।
ಇತರಾಲೋಚನೆ ಸಲ್ಲಾ ದ್ರವರೂಪ ಸರ್ವವೆಂದು ।
ಮತಿಯಿಂದ ತಿಳಿವಂತೆ ಭಕುತಿಯ ಕೊಡುವುದು
ಮಜ್ಜನಾದಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ।
ನುತಿಸುವಿ ಎನ್ನ ಕಲಿಕಲ್ಮಷವ ಕಳೆದು ।
ಹಿತವಾಗಿ ಕಾವುದೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ಥ ತ್ರಿಕೋಟಿ ದೇವ।
ರತಿ ಪತಿ ಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ೫

ಜತೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಇದ್ದು ಭೂ ।
ವಲ್ಲಭ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ತೋರಿಸುವುದು ೬

೨. ಅನಂತಶಯನ

ಅನಂತ ಪರಮ ಪುರುಷ ।
ಅನಂತ ಅವತಾರ ಅನಂತ ಗುಣಾರ್ಣವ ।
ಅನಂತ ಮಹಿಮ ಅನಂತ ಪರದೈವ ।
ಅನಂತಾದ್ಭುತ ಲೀಲಾ ಅನಂತ ಅಪ್ರಮೇಯಾ ।
ಅನಂತ ವರ್ನ ಅನಂತ ವೇದಾ ವಂದ್ಯ ।
ಅನಂತಾಜಾಮರರು ಅನಂತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ।
ನಿನ್ನಾಂತ ನೋಡಲಾಗಿ ನಿನ್ನಂತ ತಿಳಿಯರೊ ।
ಅನಂತ ಶಯನ ನಿನ್ನಾನಂತ ಬಲ್ಲೆನೆ ।
ಅನಂತ ಶ್ರೀಮದಾ ।
ಅನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರಸನ್ನವದನಾ ।
ಅನಂತಾನಂತ ಅವಾಂತರರಸೆ ।
ಅನಂತ ಪದುಮನಾಭ ಶ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹ ಅನಂತಾನಂತ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿಪರ ದೇವತಿಯಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ।
ಪರಮ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವನಾಗಿ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ದಿವಾಕರ ಯತಿ ದ್ವಾರಕಾ ।
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸಿಗೆ ನೆರೆನಂಬಿದನೆಂದು ।
ಪರ ಚರಿತರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ತ[ರ]ಳನಾಗಿ ಬಂದು ಸರಸದಲಿ ಸುಳಿದ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಹರಿ ಸುಳಿಯಲು ದಿವಾಕರಮುನಿ ವೈರಾಗ್ಯ ।
ಮರೆದು ಮರುಳಾಗಿ ಪರಮಾ ಮೋಹದಿಂದ ।
ಕರದು ತೊಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ।
ಹರಿಮಾಯಾ ಕಲ್ಪಿಸೆ ಚರಿತೆಯ ತೋರಿದ ।

ಜರಿದು ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿ ಬರುತ ಬರುತ ಮುನಿಗೆ ।
ಕರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ಸರಿದು ಬಂದನು ದೂರಾ ।
ಶರಣರ ಕರುಣಾಳು ವಿಜಯವಿಠಲನು ಕಿಂ ।
ಕರನ ಮನೋಭಾವಾ ಅರಿದು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಗಿಡ ಒಂದು ಮೂರು ಯೋಜನ ಪರಿಮಿತವಿರಲು ।
ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ ಬಾಹಿರರಂತರಾತ್ಮಕನು ।
ಅಡಗಿದನು ಯತಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿಗಲು ।
ನಡುಗಿದನು ಅಕಟಕಟ ಮನದೊಳಗೆ ।
ಕಡುಪಾಪಿ ನಾನೆಂದು ದಿವಕರನು ಮರುಗಲು ।
ಒಡನೆ ತೋರಿದ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವ ।
ಸಡಗರದ ದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ ।
ತೊಡೆವನು ನಂಬಿದವರ ಫಣಿಯ ದುರ್ಲೇಖಾ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಬೇರರಿಸಿ ಕಿತ್ತಿ ಬೀಳಲದರ ಪ್ರಮಾಣ ।
ತೋರಿದ ಭಕ್ತನ ಮನಕೆ ಸಂತೋಷ ।
ಮೂರು ಯೋಜನದುದ್ದ ಶ್ರೀ ರಮಣನುದರಾ ।
ಮೂರುತಿಯಾಗಿ ಪವಳಿಸಿದಾನಂದು ವೇಗ ।
ಭಾರತಕರ್ತಾನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಆರು ಬಲ್ಲರ್ಯೆಯ್ಯಾ ಕಾರುಣಿಕ ತನ[ವ] ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬೆರಗಾಗಿ ಮುನಿನಿಂದು ಕರವ ಮುಗಿದು ।
ಶಿರಿಧರನ್ನ ರೂಪವನ್ನೂ ನೋಡಿ ।
ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾನಿರವ ನೋಡುತ ವಿ ।
ಸ್ತರದಿಂದ ಪೊಗಳಿದಾ ।

ಹರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಾರೆ ।
ಧರೆ ಮನುಜರು ನಿನ್ನ ಅರಿವುದೆಂತೆನ್ನಲಾಗಿ ।
ಹರಿ ಅಣೋರಣಿರೂಪ ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ದಿವಾ ।
ಕರನ ಕರದಲಿಂದ ವರದಂಡಾ ಪರಿಮಿತ ।
ಎರಡೊಂದರೊಳಗೆ ಆಕಾರತಂದು ನಿಲಿಸಿದ ।
ನರಸಿಂಹ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪದುಮನಾಭಾ ।
ವರ ಅನಂತಾ ಕ್ಷೇತ್ರನಿವಾಸಾ ೬

ಆದಿತಾಳ

ವರವಿತ್ತು ಒಂದು ಕಲ್ಪಾ ಪರಿಯಂತ ನಿನ್ನಾ ।
ವರಕರದಿಂದರ್ಚನೆಗೊಂಡು ಇಲ್ಲೆ ಎನುತಾ ।
ನಿರುತಾವ ನರನೊಮ್ಮೆ ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ।
ಚರಿಸಿ ಯಾತ್ರಿಯ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತೀರಥದಲ್ಲಿ ।
ಪರಮನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮನವೆರಗಿ ಯತಾರ್ಥವಾಗಿ ।
ಹರಿಗೆ ಕುಡಿತೆಜಲವೆಂದು ಬಚ್ಚಿಡಲಾಗಿ ।
ಪರಮ ಪದವಿಗಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಉಣಿಸೋದು ।
ಪರಮಪಾವನನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲ ।
ಧರೆಯೊಳೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಗಾಣೆ ಎಣಿಸಾಲು ೭

ಜತೆ

ಪದುಮನಾಭಾನಂತಾ ನರಸಿಂಹ ವೈಕುಂಠ ।
ಸದ್ಮನೆ ವಿಜಯವಿಠಲದಾಸರ ಪ್ರೇಮಾ ೮

೩. ಅನಂತಶಯನ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ ಕೈಟಭಾರಿ ।
ಸಾಸಿರಫಣಾವುಳ್ಳ ಶೇಷ ಶಯನಾ ।

ಕ್ಲೇಶನಾಶನಾ ನರಕೇಸರಿ ವೇಷಾನೆ ।
ಮೀಸಲಾಭರಣಾ ವಿಭೂಷಣ ಸರ್ವಹ ।
ಶ್ರೀ ಸತಿ ಉರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ।
ತಾ ಸೇವಿಸುವಳು ಸಂತೋಷಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿ ।
ಪೂಸಿದಾ ಶ್ರೀಗಂಧ ವಾಸನಿಯಾ ಕಮ ।
ಲಾಸನ ಜಪಿಸಿ ಎಣಿಸುವವನನುದಿನ ।
ಈ ಸುಖವಿನ್ನಾವ ದೇಶ ದೈವಂಗಳಲ್ಲಿ ।
ಏಸೇಸು ಪರಿಯು ನಿಕ್ಷಿಸಲು ಕಾಣೆನೋ ।
ಈಶಾದ್ಯಾರೊಡಿಯಾದಿ ಕೇಶಿಖಳಮರ್ದನಾ ।
ಶ್ರೀಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಸುಲಭಾ ಆದಿ ।
ಕೇಶವಾ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿವಾಸ ಲೋಕೇಶಾ ೦

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಚತುರಾನನ[ನ] ಭಜಿಸಿ ಅತಿದುರುಳಾ ಕೇಸಿ ।
ಸತತ ತಪಸಿಯಾಗಿ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ದಿವಸ ।
ಅತಿಶಯದಲಿ ವರವ ಇತರಾದಿಗಳಿಂದ ।
ಹತವಾಗದಂತೆ ನುತಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ಸುರರ ।
ಖತಿಗೊಳಿಸಿದನುನ್ನತ ಬಲು ಗರ್ವದಲಿ ।
ಪತಿತಪಾವನನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಭ
ಕುತ ಜನರಿಗೆ ಅಹಿತನಾಗಿ ಮೆರವುತಿರೆ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಆದಿಕೇಶಾನೆಂಬ ದೈತ್ಯಾನ ಉಪಹತಿಗೆ ।
[ಅ] ದೈತ್ಯರು ಬಳಲಿ ಬಲು ಬಗೆಯಿಂದಲಿ ।
ಆ ದೈತ್ಯನುಪಟಳ ತಾಳಾಲಾರೆವು ಎಂದು ।
ವೇದಗಳಿಂದಲೀ ವೇಧಾಗೆ ಮೊರೆ ಇಡಲು ।
ಆದರಿಸಿ ತನ್ನಿಂದೂದೆ ಮೊದಲಿಗೇ ।

ಕ್ರೋಧರಿಗೆ ವರವಿತ್ತದಪರಾಧಾವೆನ್ನದು ಎಂದು ।
ಕಾದುವರಿದೂ ಮಿಕ್ಕಾದವರಿಗೆನುತಾ ।
ಶ್ರೀದೇವಿ ಅರಸನ್ನಾ ಪಾದದಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರಿ ।
ಖೇದಿಗನು ಮಹೇಂದ್ರಾ ಪ್ರದೇಶಾದಲ್ಲಿದ್ದು ।
ಬಾಧಿಯಾ ಬಡಿಸುವದು ವಿಧಿ ತಾ ಬಿನ್ನೈಸೆ ।
ಮೇಧಿನಿಪತಿ ಮಿಜಯವಿಠಲಾದಿ ಕೇಶವಾ ।
ತಾದಯಾದಿಂದಲಜಾದಿಯಾ ಕಳುಹೀ ೩

ಝುಂಪೆತಾಳ

ಅಸುರನಿದ್ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ರ ।
ಕ್ಕಸರ ರಿಪು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂದ ।
ಬಿಸಜಸಂಭವನ ರೋಮಾದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ।
ಅಸಮ ನೀನಹಮೆನುತ ಅವನ ಪಿಡಿದೂ ।
ಕುಶಿಯನುಗೊತ್ತಿ ಏಳದಂತೆ ಮಲಗಿಸಿ ।
ಅಸುರಾರಿ ಖಳನ ಮೈಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದ ।
ನಿಶಾಚರಾ ಸಾಯದಂತುಪಾಯವನು ಕ ।
ಲ್ಪಿಸಿದ ಹರಿಮಹಿಮಿಗೆ ಏನೆಂಬೆನೋ ।
ಕುಸುಮಶರನಯ್ಯನೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ ತು ।
ತಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ಅಸುರನ ಮಡದಿ ಮುನಿದೂ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಪನ್ನಗಶಯನನನ್ನು ।
ಸಣ್ಣವನ ತೆರದಿನ್ನೂ ಮಲಗಿರೆ ।
ಮುನ್ನೆ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಭಿನ್ನಾಮಾಳಿಪೆನಿವ ।
ರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಎಂದು ಪುಣ್ಯ ಗಂಗಿಯಾ [ಬರ] ।
ವನ್ನು ಹಾರೈಸಾಲು ತನ್ನಿಂದಾದಾ ಸೇವೆ ।
ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಪೆನೆಂದು ಘನ್ನಾತೀವರ ತಾವ್ರು ।
ಪರ್ನಿಯಾ ಒಡಗೊಂಡು ಬಿನ್ನಾಣಾದಲಿ ಭೋ ।

ರನ್ನೆ ಪರಿದು ಬಂದಳಾನಂತನ ನೋಡಿ ।
ಸನ್ಮನಾದಿಂದಲಾ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲು ಗಂಗೆ ।
ರನ್ನದ ವನಮಾಲೆಯನ್ನು ಆದಳು ಸುರರೂ ।
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಪೊಗಳಾಲು ಕಣ್ಣೆವೆ ಇಡದಲೆ ।
ಅನಂತ ಶಯನ್ನಾ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವಾ ।
ಗ್ರಣ್ಯನ ಲೀಲೆಗೆ ಅನಂತಾ ನಮೊ ನಮೊ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಂದು ಪ್ರಭಾಕರಾ ಬಂಧುವಿನ ನಿಜಾ ।
ನಂದನ ಗರುಡ ಪುರಂದರ ಉಳಿದಾದ ।
ವೃಂದಾರರ ಬಲ ಒಂದಾಗಿ ಎದಿರಿಲಿ ।
ಬಂದು ಜಯ ಜಯವೆಂದು ಪೇಳುತಲಿರೆ ।
ನಿಂದವರ[ನು] ದಯದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ಮು ।
ಕುಂದನು ವರಗಳ ಕುಂದಾದೆ ಬೇಡೆನೆ ।
ಸಂದೇಹ ತೊರದು ಕಾಯೆಂದು ಶಿರಬಾಗಿ ।
ಇಂದೀಖಳನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಂದು ನೀನು ನಾ ।
ಗೇಂದ್ರ ಸಹಿತಾಲಿದ್ದಂದಾದಿ ಪವಳಿಸಿ ।
ಒಂದು ಕಲ್ಪವಿರು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ।
ನ್ನೊಂದು ವರವಕೊಡು ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆ ।
ಸಂದರುಶನದಿಂದ ಪೊಂದಲಿ ಕೈವಲ್ಯಾ ।
ಇಂದು ವಂದಿತ ಪಾದಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೀನೆ ।
ಒಂದೆ ದೈವ ಜಗತ್ತಂದೆ ಕೃಪಾಸಿಂಧೂ ೬

ಆದಿತಾಳ

ತುತಿಸಾಲು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಚತುರ ಮೊಗಾದಿಗಳ ।
ಅತಿವೇಗದಿಂದ ನೋಡುತಲಿ ನೀವಂದತೆರದೀ ।
ಹಿತವಾಗುವದದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲಾವಿಲ್ಲಾವೆಂದು ।
ಪಿತಾಮಹನಯ್ಯಾ ನಗುತ ಭರವಸವಿತ್ತಾ ।

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗಾವಾನಾರ ಮತಿವಂತನಾಗಿ ಬಂದು ।
ಸಿತ ಮನದಲಿ ಯಾತ್ರಿ ಮಿತಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಮಾಡಿ ।
ಸಿತ ನದಿ ತಾಮ್ರಪರ್ನಿ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಗೈದು ।
ಚತುರನಾದವಗೆ ಶಾಶ್ವತವೆನ್ನಿ ಮೇಲುಲೋಕ ।
ಪ್ರಥಮಾಂಗನೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ ।
ಪ್ರೀತವೆಂದು ಮಾಡಿ ಕುಲಸಹಿತಗತಿಗೆ ಪೊಂದುವದು ೭

ಜತೆ

ಆದಿಕೇಶವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ।
ಸಾಧು ಇರಲು ಒಲಿವ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ ೮

೪. ಅನಂತಶಯನ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಲಯಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಪ್ಪುದೇನೊ ಪಾವಿನ ಮೇಲೆ
ಮಲಗಿ ಮುದದಿಂದ ನಸುನಗುವದೇನೊ ।
ಪೊಳೆವ ವೈಕುಂಠಾದಿ ಹೊಳಲಾ ತೊರದು ಈ ।
ನೆಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಪ್ಪದೇನೊ ।
ವಲಯಾಕಾರದ ಜಂಬುದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ಉತ್ತುಮ ।
ನಿಲಯಾ ನೋಡಿಕೊಳದೆ ಬಂದಾಬಗಿ ಏನೋ ।
ಜಲಜ ಸಂಭವಾದ್ಯರು ಒಲಿದು ಪೂಜಿಸುತಿರಲು ।
ಇಳೆಯೊಳೀ ನರರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವುದೇನೊ ।
ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭೋಗಾನಂತ ।
ಚಲುವ ದೇವರದೇವ ಒಲಿದವರಿಗೆ ।
ಗಲಭೆ ಮಲಿಯಾ ಮಧ್ಯವಿಪ್ಪದೇನೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಎವೆ ಇಡದಲೆ ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ।
ಅವನಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ।

ಯಾವತ್ತು ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ।
ಅವಯವಂಗಳು ಇಂದು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ।
ದಿವಿಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಮನಕೆ ದೂರ ।
ಭವ ಮನುಜಾ ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ।
[ಪವಣ]ವಾದದು ಪಾವನಕಾಯ ।
ನವಮೋಹನ ವಿಜಯವಿಠಲಾನಂತ ।
ಕವಿಗಳ ಮನೋಹರಾ ಭವಭಯವಿದೂರ ।
ದಿವಾಕರ ವರದ ದಿವಾಕರಕುಲಜಾತ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಒಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಆನಂದವಾದಾ ಪಾದಾ ।
ದ್ವಂದರವಿಂದವಾ ಬಿರುದಿನಾ ಪೆಂಡೆಯಾ ।
ಅಂದಿಗೆ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪರಡು ಬೆರಳಾ ಮುದ್ರೆ ।
ಇಂದು ಲಜ್ಜಿತನಾದ ಚಂಧಾ ಪಾದದ ಉಗುರು ।
ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಪಡದಾ ಉಂಗುಟಾಗ್ರ ಜಂಘೆ ।
ಪೊಂದಿ ಪೊಳವಾಜಾನು ವಸನಪಾಟಿಸಿ ನೋಡುವ ।
ಇಂದಿರೆಯರಸಿ ಪಾದಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ ।
ಒಂದೊಂದು ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಿ ಗುಣಿಸುತಿರೆ ।
ಇಂದಾನಂತತಲ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಸಂದರುಶನವಾಗಿ ಇಂದು ಈ ಪರಿ ಕಂಡೆ ೩

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮಧ್ಯಬಾಗಿಲಲನಿರುದ್ಧನ್ನ ನಾಭಿಯ ।
ಪದ್ಮವನ್ನು ಕಟಿ ತಿದ್ದಿದ ಉಡಿದಾರ ।
ಮುದ್ದು ತ್ರಿವಳಿ ಹೇಮಾ ಅದ್ದಿದ ಶರಗು, ಪ್ರ ।
ಸಿದ್ಧ ಉದರ[ವ]ಕ್ಷಶುದ್ಧ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ।
ಪದ್ಧತಿ ಸು[ರುಚಿ]ರ ಪದ್ಮವನ್ನು ಪಿಡಿ ।
ದಿದ್ದು ಮನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನಾ ಕಂಡೆ ।

ಉದ್ಧಂಡ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭೋಗಾನಂತ ।
ಉದ್ಧಾರಮಾಳ್ಪ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಯನನೀತಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಎರಡೊಂದನೆ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಶಿರಸಾಪೊಳವ ಮುಕುಟಾ ।
ಸರಸಕುಂಡಲ ಕರ್ನಧರ ವಕ್ತ್ರನಾಸರಿದ ಪೂ ।
ಸರಸಿಜನಯನ ಕಸ್ತುರಿನಾಮ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ।
ವರಪುಬ್ಬು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕರವು ಶೃಂಗಾರದಿಂದ ।
ಪರಿಶೋಭಿಸಲು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲೀ ।
ಉರಗನ್ನ ಪರಿಯಂಕದಲ್ಲಿ ಮಲಾ ।
ಗಿರುತಿಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಿರಿಯರಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಪರಮಭೋಗಾನಂತ ಪರಮರೂಪಶಾಂತ ೫

ಜತೆ

ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಮಗನಾ ಪೆತ್ತ ಪದುಮನಾಭಾ ।
ರಕ್ಕಸರಿಪು ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಭೋಗಾನಂತಾ ೬

೫. ಅನಂತಶಯನ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಶ್ರೀಮದನಂತಾ ಶ್ರೀ ಲಕುಮಿಕಾಂತಾ ಆ ।
ದಿ ಮ[ಧ್ಯಾಂ]ತರಹಿತ ಪರಮಕಾಂತ ।
ತಾಮಸ ಖಳಹಂತ ಸರ್ವರಿಗೆ ಬಲವಂತ ।
ರೋಮ ರೋಮ ಗುಣವಂತ ಬಲು ನಿಶ್ಚಿಂತ ।
ನಾಮ ಪೊಗಳುವಂಥ ಜನರಿಗೆ ದಯವಂತ ।
ಕಾಮಜನಕ ಅನಂತ ತಲ್ಪಾನಂತ ನಾಮಾ ।
ಆದಿ ಅನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಂತ ।
ತಮನ್ನಿಸುವಂತ ರಂಗ ನಿ[ಶ್ಯಾಂ]ತ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜಯ ಜಯ ಜಯದೇವಾ ಜಯ ಜಯ ಸಂಜೀವಾ ।
ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಧವ ಜಯ ಭಕ್ತರಕಾವ ।
ಜಯ ಅಘವನದಾವ ಜಯ ವರಗಳ ನೀವ ।
ಜಯ ಭುವನ ಜೀವ ಜಯಗೋಕುಲ ಗೋವ ।
ಜಯ ಜಯ ಜಯ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ ।
ಜಯ ಜಯ ಅನಂತ ಜಯ ಜಯ ಧನಂ ।
ಜಯ ನಾಗ್ರಜ ಪ್ರೀಯಾ ಜಯ ಜಯ ಮುನಿಗೇಯಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನಾ ನೀರಜದಳನಯನಾ ।
ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತಿ ಮೆರವ ಸತ್ಕೀರೂತಿ ।
ವಾರುಣಭಯಹಾರ ವಾರುಣಸಂಹಾರ ।
ಕಾರಣ ಪುರುಷಾ ಭವತಾರಣ ಬಲುದೈವಾ ।
ಚಾರು ನವನೀತ ಚೋರ, ನಾರಿಯರ ಜಾರಾ ।
ವಾರವಾರಕ್ಕೆ ಕೃಪಾಪಾರಾವಾರವೆನಿಪ ।
[ಪಾ]ರಾಮಹಿಮ ಗುಣವಾರಿಧಿ ನಿರ್ಗುಣ ।
ಕಾರಾ ಶ್ರೀಮದಾನಂತಾ ತೋರುವಾನಿಜಾನಂತಾ ।
ಸಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ದೂರಿದವರ ಕುಟಲಾ ।
ಹಾರಿಸುವಾ ಕರುಣಿಸುರರ ಮಸ್ತಕ ಮಣಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವೃದ್ಧ ಭೂಸುರನಾಗಿ ಕೌಂಡಿಣ್ಯ ಮುನಿಪನ್ನ
ಶ್ರದ್ಧರ ಸಕೆ ಒಲಿದ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ।
ಶುದ್ಧಾತ್ಮರು ಬಂದು ಯಾತ್ರಿಯಾ ಮಾಡಾಲು ।
ಬಿದ್ದು ಹೋಹದ ಫಲಗಳನ್ನು ಇತ್ತು ।
ಉದ್ಧಾರಗೈಸುವ ಉದಧಿ ಮಥನಸಿರಿ ।

ಮುದ್ದುರಮಣ ಶ್ರೀಮದನಂತರೂಪ ।
ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಫಲವೀವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಂದು ।
ಸದ್ಭಾವದಲ್ಲಿರೆ ಭದ್ರವಾಗುವುದೂ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಜ್ಞಾನಾವಂತಾ ಗುಣನಂತಾ ।
ಧ್ಯಾನಾನಂತಾ ದಾನಾನಂತಾ ।
ಮಾನಾನಂತ ಮೌನಾನಂತಾ ।
ಅನಂತಾನಂತಾನಂತಾ ।
ಅನಂತವರ್ನ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಅನಂತ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಾನಂತಾ ೫

ಜತೆ

ನಮೊ ನಮೊ ಅನಂತಾ ಆದಿ ಅನಂತಾ ನಿ ।
ಗಮಪಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತ ಸ್ವಾಮಿ ೬

೬. ಅನಂತಶಯನ

ಧ್ರುವತಾಳ

ವ್ರತವೆ ಉತ್ತಮ ವ್ರತವು ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಲು ।
ಮತಿವಂತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಪಥಕೆ ಮೊದಲೂ ।
ಲತೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿದಂತೆ ಸತತದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ।
ಪ್ರತಿದಿನ ವೆಚ್ಚುವದು ಅತಿಶಯದಲ್ಲಿ ।
ಖತಿಗೊಳದಿರಿ ಶಾಶ್ವತವೆನ್ನಿರೋ ಜನರೂ ।
ಪತಿತರಾಗದೆ ಸಮ್ಮತ ಬಡುವದೂ ।
ಶತಕೋಟಿ ಅನ್ಯದೇವತಿಗಳ ವ್ರತಮಾಡೆ ।
ಹತವಾಗುವದು ಸುಕೃತವಿದ್ದದ್ದೂ ।
ಚತುರ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ ।
ವ್ರತ ಕಾವುದು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಾಣೆ ಶ್ರುತಿಯೊಳು ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುಮಂತ ಭೂಸುರನಾ ಕುಮಾರಿ ಸುಶೀಲೆ ।
ವಿಮಲಾ ಗುಣವಂತೆ ಶಮೆದಮೆಯಲ್ಲಿರಲು ।
ಸುಮಂತ ವಿಪ್ರಾ ಉತ್ತುಮ ಕೌಂಡಣ್ಯಗೆ ।
ಸುಮತಿಯಳಾನಿತ್ತಾ ಸುಮನಸರು ಮೆಚ್ಚೆ ।
ರಮೆಯರಸ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ।
ತುಮದೊಳಗೆ ನೆನೆದು ಯಮುನಾ ತೀರಕೆ ಬರಲೂ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಮೌನಿ ಕೌಂಡಿಣ್ಯನು ಮಧ್ಯಾನದಾ ಆನ್ಹಿಕೆಯನು ।
ಪ್ರಣವ ಪೂರ್ವದಿಂದಾರ್ಚನೆ ಮಾಡ ಪೋದಾ ಯ ।
ಮುನ ನದಿ ಸಲಿಲಿಗೆ ಘನತೀವರದಿಂದ ।
ವ[ನಿ]ತೆ ಸುಶೀಲಿತಾ ವನಜಾಕ್ಷಿಯರು ವ್ರತಾ ।
ವನು ಮಾಡುತಿರೆ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಗಮನಿಸೀ ।
ಎನಗೆ ಪೇಳೆಂದವರನನುಸರಿಸಿ ಕೇಳಲೂ ।
ಸನುಮತ ಅನಂತನ ವ್ರತವೆಂದೆನಲೂ ।
ವಿನಯದಿಂದ ನಮಿಸಿ ಮನದಿಚ್ಛೆಲಿ ನೋಂಪಿ ।
ಏನುನೋ ತಾಳದಾನಂತನ ಸೂತ್ರ ತೋಳಿಲಿ ।
ದಿನ ಭದ್ರಪದ ಶೋಭನ ಶುಕ್ಲ ಚತರ್ದಶಿ ।
ದಿನದಲ್ಲಿ ವಾಮಲೋಚನೆ ಕಟ್ಟಿದಳೊಲಿದೂ ।
ಪ್ರಣುತಾರ್ಥಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ನೆನದು ಪತಿಯಾ ಕೂಡಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತೀರೆ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ವಾರಿಯೊಳಗೆ ಮದವಾರುಣಾ [ಶ್ವಧ್ವನಾ] ಶ್ಯಂದನಾ ।
ವಾರುಗಂಗಳು ಪರಿವಾರಾವೊಪ್ಪುತಲಿರೇ ।
ಸಾರರತುನಾ ಬಂಗಾರಮಯದಾ ಶ್ಯಂ ।

ಗಾರದಾ ಮಂದಿರಾ ತೋರುತಿರಲು ಮನಕೆ
ಕಾರುಣಿಕವು ಮುಂದೆ ನಾರಿಯೊಡನೆ ಮುನಿ ।
ವರೇಣ್ಯ ತನ್ನಯಾ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ ।
ಕಾರಣಾ ಪುರುಷಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ।
ದೋರದಾ ಮಹಿಮೇಲಿ ಪೂರೈಸಿತು ಭಾಗ್ಯಾ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ತತ್ತುಳಕಲು ಭಾಗ್ಯ ।
ನಿತ್ಯಸಂದಣಿಯಿಂದ ಇತ್ತಮುನಿ ಇರುತಿರೆ ।
ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭ ಕರದಿ ಸೂತ್ರವಿರಲೂ ಮುನಿ ।
ಪೋತ್ತಮಾ ನುಡಿಸಿ ಅದರುತ್ತರವ ತಿಳಿದು ।
ಎತ್ತಣ ವ್ರತವೆಂದು ಮಿತ್ರಿಯಜರದು ಮೋರಾ ।
ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟನಾಗಾ ಪಿತ್ತದೊಳಗೆ ತೆಗೆದು ।
ಉತ್ತಮಗುಣವಂತೆ ಎತ್ತಿ ಮನದಿ ಹಾ, ಯೆ ।
ನುತ್ತ ಪಾಲಿನೊಳದ್ದಿ ತುತಿಸಿ ಗತಿ ಹರಿಯೆ ।
ನುತ್ತ ಜತನ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ತಜಾಪಿತ ।
ನಂತ, ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಗೆ ।
ಹತ್ತದವನಾಗಿ ಮುನಿ ಪೊತ್ತಾ ಕ್ಲೇಶದೊಳಾದ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಡತನ ಬಂದು ಬೆಂಬಿಡದಲೆ ಕಾಡಲು ।
ಒಡನೆ ಬಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಬ[ಡಿ]ದರು ಪಗೆಯಾಗಿ ।
ಪಿಡದಾ ಪರಿಚಾರಾ ಕಿಡಿಗೆಡಿಗೆ ಮುನಿ ।
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೈದೊಡಂಬಡದಿಪ್ಪಾರು ।
ಕಡುನೊಂದು ಯತಿ ತನ್ನ ಮಡದಿ ವಿನಯದಿಂದಾ ।
ನುಡಿವ ಮಾತನು ತನ್ನೊಡಲೊಳು ಚಿಂತಿಸಿ ।
ಸುಡು ಎನ್ನ ಶರೀರ ಬಿಡುವೆ ರಂಗನ ದಿವ್ಯಾ ।
ಅಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತಡಿಯದಲೆ ಪೋಗಿ ।

ಕೊಡವೆನೆನುತ ನೀರು ಕುಡಿಯದೆ ಪೊರಮಟ್ಟಾ ।
ಅಡವಿ ಗಿಡಗಳು ಪಿಡಿದು ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ।
ಮಿಡಕುತಾಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೊಡದು ನೆತ್ತರಧಾರಿ ।
ಇಡುತಲಿ ಬಲುದೂರಾ ಹುಡುಕುತಾ ಮಹೇಂದ್ರ ।
ದಡಿಗೆ ಬಂದನು ಋಷಿ ।
ಕಡು ಕೃಪಾಸಾಗರಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ ।
ತಡಿಯ ಕೌಂಡಣ್ಯನು ನಡುಗಿ ಬಾಯಾರಿ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಬರುತಾ ಚೂತಾ ತರುವು ಸರೋ ।
ವರಾವೆರಡು ಗೋ ವೃಷಭಾ ।
ಖರ ಮದಕುಂಜರಗಳನು ।
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅನಂತನಾ । ಕುರುಹನಾ[ನೀ]ವುತೋ ।
ರಿರಿ ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು । ಅರಿಯಲಿಲ್ಲಂದು ಉ ।
ತ್ತರ ನೆರದಾವು ಕೊಡಲು । ಪರಮ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ।
ಒರಗಿದ ಧರಿಗೆ ಮುನಿ । ಹರಿ ಅರಿದು ವೃದ್ಧ ಭೂ ।
ಸುರನಾಗಿ ಬಂದು ವಿ । ವರಿಸಿ ತಿಳಿದು ತಡ ।
ವರಿಸಿ ಕಿಂಕರ ನೋಡಿರದೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ।
ಕರತಂದು ತನ್ನ ನಿಜ । ಸ್ವರೂಪವಾ ತೋರಿ ಮುನಿಯಾ ।
ಪರಿಶ್ರಮ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕರುಣವ ಮಾಡಿದನು ।
ಸುರರಿಗಸಾಧ್ಯವು । ಮರಿಯದೆ ಪದಿನಾಲ್ಕೋ ।
ತ್ಸರಾನಂತನಾ ವ್ರತ । ಚರಿಸಿ ಸುಖದಿ ಬಂದು ।
ವರ ಪುನರ್ವಸು ಸ್ಥಾನಾ । ಇರ ಹೇಳಿ ಹಿಂದೆ ಕಂಡಾ ।
ದರ ಶಂಕೆಯನು ಪೇಳಿ । ಹರಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದಾ ।
ತಿರುಗಿ ಕೌಂಡಣ್ಯ ಮುನೀಶ್ವರಾ ಅಕ್ಲೇಶದಲ್ಲಿ ।
[ಕ]ರುಣಿ ಜ್ಞಾನವಾ ನೆನದು ಹರಿಯಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ।
ಭರದಿಂದ ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೈತಂದು ವ್ರತವ ।
ಚರಿಸಿದ ಮನಃ ಪೂರ್ವದರ ಭಕುತಿ ತಪ್ಪದಲೇ ।

ಸರಿ ಇಲ್ಲಾದೈಶ್ವರ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಾಳಿ ।
ಮರಳೆ ಸೇರಿದ ತನ್ನವರ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಪೋಗಿ ।
ಶಿರಿ ಶ್ರೀಮದನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸ್ಥಿರವಾದಾನಂದು ಮೊದಲು । ಶರಧಿ ದಕ್ಷಿಣಾದಲ್ಲಿ ೭

ಜತೆ

ಯಮ ಸುತನ ನೋತು ಬಲು ಶ್ರಮದಿಂದ ದೂರಾದ
ತಮರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾದಿದು ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲಾ ೮

೭. ಅರುಣಾಚಲ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅರುಣಾಚಲೇಶ್ವರಾ ಕರುಣವ ಮಾಡಯ್ಯ ।
ಹರಣಾ ನಿನ್ನದು ನಾಗಾಭರಣ ದೇವ ।
ತರುಣ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣು ಪೋಗುವೆ ನಿನಗೆ ।
ಮರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯಾಹರಣ ಹರಿಯಾ ।
ಚರಣ ಯುಗಳ ದಿವ್ಯ ಸ್ಮರಣೆ ಒದಗುವಂತೆ ।
ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಣ ಮಾಡೋ ।
ಧರಣಿ ಧರಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶ್ರೀ ।
ಚರಣಾ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅರುಣ ಕರ್ಪದಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಏಳು ಯೋಜನ ಉದ್ದ ಶೈಲವಿಪ್ಪುದು ಕಾಣೊ ।
ಏಳು ಯೋಜನ ಸುತ್ತಾ ಲೋಲ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ।
ಭೂಲೋಕದ ಒಳಗೆ ಕೇಳಿರಿ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ।
ಮೇಲಾದ ಯಾತ್ರಿ ಪೇಳುವರಾರಯ್ಯಾ ।
ಏಳುವಾಸರವಿದ್ದ ಆಳುಗಳ ಪುಣ್ಯ ।
ಪೇಳಲಿ ಎನ್ನಳವೆ ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ।

ಪದದರುಶನ ಮತ್ತೆ ಭವನಾಶಿ ಮಜ್ಜನ ।
ಬುಧನು ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಗುಹಾದಿಂದ ।
ಉದಯಕಾಲಕೆ ಪೋಗಿ ಬಲಗೊಂಡು ಬರುವಾ ಪ್ರಾಂ ।
ತ್ಯದಲಿ ಒಂದಾಯಿತು ಕೇಳಿ ಜನರೂ ।
ಅದು ಭೂತಾದಿವಸ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ।
ಮೊದಲು ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ಏಕಾದಸೀ ।
ಅದರ ತರುವಾಯ ಕಳಮಾತ್ರಸಾಧನ ।
ಪದವಿಗೆ ಕೇವಲಾ ಶುಚಿಮಾರ್ಗವ್ರೋ ।
ಇದು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಾದೊ ।
ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಾ ನೇಮ ಭಂಗ ।
ಹದುಳ ತೋರದೇ ಮೌನಿ ಉಭಯಸಂಕಟದಿಂದ ।
ಪದುಮನಾಭನ ಚರಣನೆನೆಸಿ ಗುಣಿಸೆ ।
ಅದೆ ಅದೆ ಸಮಯದಲಿ ದೇವ ನುಡಿದ ತಾನೆ ।
ಉದಯವಾಗದ ಮುನ್ನೆ ಅರುಣನ ಗತಿಗೆ ।
ನದಿ ಭವನಾಶಿಯಾ ಕರಕೊಂಡು ಪಾರಿಜಾ ।
ತದ ವೃಕ್ಷ ಸಮೇತಾ ಬರುವೆನೆಂದೂ ।
ಹೃದಯದೊಳಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಪೇಳಿದಂತೆ ಬಂದು ।
ಉದಭವನಾದನು **ಅಹೋಬಲರಾಯಾ** ।
ಗದಗದನೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ಅಂಜಳಿ ಪುಟದಿಂದ ।
ತೊದಲು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹರಿಯ ಸ್ತುತಿಸಿ ।
ತ್ರಿದಶಾದಿ ವಂದ್ಯ ನಾರಸಿಂಹನೆ ಪರಮಾ ಸು ।
ಹೃದಯನೆ ಅನಂತನಾಮಕ ದೇವನೆ ।
ಮದಡಮತಿಗೆ ಒಲಿದು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ।
ಹದನವರಿತು ಪುಣ್ಯಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ।
ಮಧುವೈರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಇಲ್ಲಿಪೊಳೆಯಲು ।
ವಿಧಿ ಶಿವಾದ್ಯರು ಬಂದು ವಾಲಗ ಮಾಡಿದರು ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದೆ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧುವೆ ।
ಎನಗೊಂದು ವರವ ಪಾಲಿಸುವದು ನೀನಿಲ್ಲಿ ।
ಅನುಗಾಲಾ ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕು ತೊಲಗಾದೆ ।
ವನದಿ ಸಂಭವೆ ಬೊಮ್ಮ ಶಂಭುಸುರರು ಮಿಕ್ಕ ।
ಮುನಿ ಮನುಗಳು ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿಗಳಾ ।
ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿಧಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು ।
ಮನುಜನಾವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರವನಿಗೆ ।
ಘನ ಪಾಪಾ ಓಡಿಸಿ ಪುಣ್ಯವೆ ತಂದಿತ್ತು ।
ಜನುಮಾಜನುಮಾದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿ ।
ನ್ನಿನ್ನನೆ ಧೇನಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು ಎನಲಾಗಿ ।
ಮುನಿಗೆ ಒಲಿದು ವರವನು ಇತ್ತನು ಇತ್ತಾ ।
ಕನಕಮಯವಾದಾಗಿರಿ ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ ।
ವನಧಿ ಬಂಧನ ಕುರು ಜಾಂಗುಲಿ ವಿಶಾಲಾ ।
ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆ ಕಾಶಿ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಮಣಿಯಾಗಿಪ್ಪಾದೆಂದು ಅತಿಶಯವಾದಾ ಮಾ ।
ತನು ಕೊಟ್ಟಾ ಪರಮಾತ್ಮ ।
ದಿನ ಒಂದು ನೂರೈದು ಏಳೆಂಟು ಒಂಭತ್ತು ।
ಇನಿತರ ಮೇಲೆ ವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ ಇದ್ದರು ।
ಅನಿಮಿಷ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಶತವಸ್ತ್ರ ।
ರನುಸರಿಸಿ ಇದ್ದ ಫಲಕೆ ಮಿಗಲಯ್ಯಾ ।
ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವರ‍್ಯಾರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಯಾತ್ರಿ ।
ಜನುಮದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಾರಿದಾನಂತ ।
ಜನನಕೆ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಫಲವಕ್ಕು ।
ಕನಸೀಲಿ ಮನಸೀಲಿ ಚಿಂತಿಸೆ ।
ಧನವಂತನಾಗುವಾ ಇಹ ಪರದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯ ।
ಹನುಮಾ ವಂದಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸನತ್ಕುಮಾರ ನಾರದರಿಗೆ ಒಲಿದ ಕಾಣೋ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಎಸೆವಾ ತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟು ಶೇಷ ಮಾರ್ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾ ।
ಬಿಸರುಹನಾಭಾ ಲಕುಮಿ ಹನುಮಾ ರುದ್ರ ರುದ್ರಾಣಿ ।
ಋಷಿ ಗೌತುಮಾ ವಿಭಾಂಡಾ ಸ್ಕಾಂದ ಅಂತರಗಂಗೆ ।
ಬೆಸಸುವೆ ಭೈರವ ಪಾಪವಿನಾಶನ ।
ವಸುಧಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಥಗಳಕ್ಕು ।
(ಬೆಸನೆ) ಲೋಕದ ಜನರು ಬಂದು ವಿಧಾನ ತಿಳಿದು ।
ಕುಶಲ ಮತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರ್ಮಾಚರಿಸಲು ।
ವಶವಾಗಿಪ್ಪಾರು ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು ।
ವಿಷಯಗಳಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟುಪೋಗದೆರ ।
ಕ್ಕಸಯೋಗ ಮಾಡದಿರಿ ಗತಿಗೆ ಮಾರ್ಗವಾಗದು ।
ಅಸುರ ವಿರೋಧಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನಸುನಗುತ ಗಂಡಿಕಿ ಶಿತಿಯೊಳಗಿರುತಿಪ್ಪ ೫

ಜತೆ

ಪರಮಾಯು ಸಿದ್ಧಿಪದು ಮಾರ್ಕಂಡ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಾ ।
ನರಸಿಂಹಾನಂತಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವಾಸಾ ೬

೯. ಉಡುಪಿ

ರಾಗ: ಶಹನಾ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅಣುಮೂರುತಿ ಪರಮಾಣು ಮೂರುತಿ ಇದೆ ।
ಘನ ಮೂರುತಿ ಮಹಘನವಾದ ಮೂರುತಿ ।
ತೃಣ ಕಾಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೂರುತಿ ।
ಗುಣತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಗುಣವಂತ ಮೂರುತಿ ।
ಮನುಜೋತ್ರಮರವಿಡಿದ ವನಜಭವಾದ್ಯರ ।

ಮನಕೆ ಪೊಳೆವ ಮೂರುತಿ ಚಿನುಮಯ ಮೂರುತಿ ।
ದನುಜಕುಲಕೆ [ತ]ಲ್ಲಣವಾದ ಮೂರುತಿ ।
ರಣದೊಳಗರ್ಜುನನ್ನ ತನು ಉಳುಹಿದಾ ಮೂರ್ತಿ ।
ಕ್ಷಣವಗಲದೆ ಜೀವನ ಕೂಡಲಪ್ಪದಿದೆ ।
ಅನಿರುದ್ಧ ಮೂರುತಿ ಅಚ್ಯುತ ಮೂರುತಿ ।
ಜನನಿ ಗೋಪಿಯ ಮುಂದೆ ಮೊಸರು ಕ[ಟೆ]ವಾಗ ।
ಕುಣಿದ ಮೂರುತಿ ಅಪ್ರಮೇಯ ಮೂರುತಿ ಇದೆ ।
ಪ್ರಣವ ಮೂರುತಿ ಮಧ್ವಮುನಿಗೊಲಿದ ಉಡು ।
ಪಿನ ವಾಸ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ।
ಎನ್ನ ಮೂರುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಿರುತಿಪ್ಪ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದ್ವಾರವತಿ ಎತ್ತ ಪಡುವಲ ದಿಕ್ಕಿನ ।
ವಾರಿನಿಧಿ ಎತ್ತ ಗೋಪಿಚಂದನವೆತ್ತ ।
ಮಾರಾಟದ ಹಡಗ ಪೋಗಿ ಬರುವದೆತ್ತ ।
ಭಾರತಿ ಪತಿಯಾದ ಮಧ್ವಮುನಿ ಎತ್ತ ।
ಈ ರೀತಿ ಸಂಗತಿಯಾ ಆವಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸೀ ।
ತೋರಿದಿಯೋ ದೇವ ಆರು ಬ ।
ಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಮಹಾವಿಚಿತ್ರವು ।
ಸಾರಲಾ[ಪೆನೆ] ನಿತ್ಯ ಉಡುಪಿನ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ।
ಜಾರ ಚೋರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಂದು ದೇವಕಿದೇವಿ ದ್ವಾರಕಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ।
ಒಂದು ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ ಮುಸುಗೇ ।
ಕಂದ ನೀನಾಗಿ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯಾ ।
ಮುಂದೆ ಬಾಲಕನಾಗಿ ತೋರಿದಾಟಾ ।
ಒಂದಾದರು ನೋಡಿ ದಣಿಯಲಿಲ್ಲವು ಮನಸು ।

ಎಂದೆನೆ ಜನನಿಯಾ ಮಾತುಕೇಳಿ ।
ನಂದನನಾಗಿ ತೋರುವೆನೆಂದು ನೆನೆದು ಗೋ ।
ವಿಂದನು ಗೋಪಳ್ಳಿಯಲಿ ನಲಿದದ್ದು ।
ಒಂದೊಂದು ತೋರುತ್ತ ಬರಲಾದಾರೊಳಗಿದೆ ।
ಚಂದವಾದಾರೂ ಪಾ ಮನಕೆ ಪೊಳಿಯೇ ।
ನಿಂದಿರ ಪೇಳಿ ಮಗನಾ ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಡಿ ।
ತಂದೆ ಈ ರೂಪದಲಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ।
ಕುಂದಾದರ್ಚನೆಗೊಂಡು ಕೀರ್ತಿಮೆರೆವದೆಂದು ।
ಮಂದಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪೇಳಲು ಕೈಕೊಂಡೂ ।
ಒಂದು ಕೈಯಲಿ ಕಡಗೋಲು ಪಿಡಿದು ಮ ।
ತ್ತೊಂದು ಕೈಲಿ ನೇಣು ಧರಿಸಿ ಬಾಲಾ ।
ನಂದಾದಿ ಇರಲಿತ್ತ ಭೈಷ್ಮಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ।
ನಿಂದ ಅದರಂತೆ ರಚಿಸಾ ಪೇಳಿ ।
ನಂದಾದಿಂದತಿ ತನ್ನ ಮೂಗುತಿಯನು ಇಟ್ಟು ।
ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹ ದೊಡನಾಡುತ ।
ಇಂದಿರೆ ಇರ ಇತ್ತ ಕಲಿಯುಗಬರೆ ಗೋಪಿ ।
ಚಂದನದೊಳು ನಿನ್ನ ಅಡಗಿಸಲೂ ।
ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೊಬ್ಬ ಹಡಗದ ವಶಕೆ ।
ತಂದಿರೆ ತವಕದಿಂದಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ।
ನಂದಾತೀರ್ಥರಿಗೊಲಿದ ಉಡುಪಿನ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ।
ಕಂದರ್ಪಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈ ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿ ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠದ ಯಾತ್ರಿ ।
ಆವಾವಮನುಜನು ಸೇವಿಸಾಲು ಮರಿ ।
ತವನ ದಾವನ, ಪಾವನ ಮಾಡುವ ।
ಯಾವತ್ತು ಜನುವದ ನೋವುಕಳದು ತನ್ನ ।
ಸೇವಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಅಪವರ್ಗಕೊಡುವಾನು ।

ದೇವಕಿ ನಂದನ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ ಕರು ।
ಣಾವರಧಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಜೀವೋತ್ತಮಾ ಮಧ್ವಮುನಿದೈವವೇ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಇದೆ ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕಾ । ಇದೆ ಸರ್ವಕಾಯಸಿದ್ಧ ।
ಇದೆ ಕುಲಕೋಟಿ ಉದ್ಧಾರ । ಇದಕ್ಕಿಂತಧಿಕವಿಲ್ಲ ।
ಇದಕೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ । ಇದೆ ಮುಖ್ಯಯಾತ್ರಿ ಎನ್ನಿ ।
ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಸಿದ್ಧ । ಯದು ಕುಲೇಶನ ದಿವ್ಯ ।
ಪದಗಳ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡೆ । ಪದವಿಗೆ ಸೋಪಾನ ।
ಮುದದಿಂದ ಸ್ಥಿರವಹದು । ಸದಮಲಾ ।
ನಂದ ಮುನಿಗೊಲಿದ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣನು ।
ಹೃದಯರ ಮನೋವಾಸ । ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಡುವಲ ।
ಉದಧಿ ತೀರದಲಿಪ್ಪ । ಇದೆ ದ್ವಾರಕಿ ಎಂದು ೫

ಜತೆ

ಮಧ್ವಸರೋವರ ಸ್ನಾನ । ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನ ।
ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಮಾಡೆ ವಿಜಯವಿಠಲಕಾವಾ ೬

೧೦. ಉಡುಪಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಆದಿಮೂರುತಿ ಪರಶುರಾಮನು ಸರ್ವ ।
ಮೇದಿಸುರರಿಗೆ ಧಾರಿ ಎರೆದೂ ।
ಮುದದಿಂದಲಿ ಸಿಂಹಾಚಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ।
ಕೈದು ಶಳದು ವಾರಿನಿಧಿಯಿಂದಲೀ ।
ಮೇದಿನಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಪ್ರತಾಪವನ್ನೆ ತೋರಿ ।
ವೇದಪಾಲಕ ಮೆರದ ಸ್ತುತಿಗಳೆಂದ ।

ಈ ಧರಿಗೆ ರಾಮಾ ಭೋಜನೆಂಬೊ ಭೂಪನಾ ।
ಆದರದಿಂದಲಿ ಇರಪೇಳಲೂ ।
ಮೇಧಾವ ರಚಿಸಿ ಭಾರ್ಗವನ ಸತ್ಕರುಣ ಸಂ ।
ಪಾದಿಸುವೆನೆಂದು ಧಾರುಣಿಯಾ ।
ಶೋಧಿಸೆ ಅದರೊಳು ಒಂದಹಿ ನೇಗಲಿಗೆ ।
ಭೇದಾವಾಗಿ ಬರಲು ನಡುಗಿ ನೃಪತೀ ।
[ಹೇ] ದಯಾಂಬುಧಿ ಎನ್ನಾಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ।
ಪಾದಕೆ ನಮಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ।
ಸಾಧು ಜೀವನು ರಾಮಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲೂ ವಿ ।
ನೋದದಿಂದಲಿ ಬಂದು ತಿಳುಪಿದನು ।
ಸಾಧನಾ ನಿನಗಿದೆ ಪಾಪಾ ಮತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ।
ಮೈದಡವಿ ಉಪದೇಶಿದಾ ।
ಕ್ರೋಧದನುಜ ಭಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರಾ ।
ಬೋಧಶರೀರ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಗಾಸಂಹಾರ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅರಸು ರಾಮಭೋಜಾ ದ್ವಾರದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ।
ಪರಶುಧರಗೆ ಬಂದು ಹರಿಮಣಿತೆತ್ತಿಸಿದ ।
ಪರಮ ರಜತವಿಷ್ಟರವನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಸ್ತೋತರ ಮಾಡುತ್ತಯಾಗ ।
ವಿರಚಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಭೂಸುರರು ಸುಖಬಡಿಸಿ ।
ಮರಳೆ ಸಿಂಹನಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ।
ಮೆರೆವ ಸೂ–ವರ್ನಾ ಸರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ।
ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಿಂದ ಇರುತಿರೆ ಇತ್ತಲು ।
ಧರೆಯೊಳಗಿದು ಪೆಸರು ರಜತ ಪೀಠಪುರವೆಂದೆನಿಸಿತು ।
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಇದಕೆ ಕರಿಸಿತು ಭಾರ್ಗವನ ।
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸರಸಿಜ ಸಂಭವ ।
ಪುರಹರ ಸುರನಿ[ತ]ರಾ ನೆರೆದು ಪೂಜಿಸುವರೂ ।

ನಿರುತದಲಿ ಬಿಡದೆ ಕರುಣಾಕರ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಚರಣವ ನೆನದಾ ದಾಸರಿಗೆ ಬಲು ಸುಲುಭ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಒಂದು ಕ್ರೋಶ ಉದ್ದ ಅದರಷ್ಟು ಅಗಲಾ ಆ ।
ನಂದವಾಗಿಪ್ಪ ಒಪ್ಪುವ ಗದ್ದುಗೇ ।
ಕುಂದಾದೆ ತನ್ನಿಂದಾ ತಾನೆ ಇಳಿದು ವ ।
ಸುಂಧರದೊಳಗಡಿಗಿತು ಸೋಜಿಗ ।
ಪೊಂದಿತು ಲೋಕವು ಇತ್ತರಾಮ ಭೋಜಾ ।
ಒಂದು ಕನಕ ಶೇಷಾಸನ ಮಾಡಿಸೀ ।
ತಂದು ಇಡಿಸಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದ ಭಾರ್ಗವ ।
ಬಂದಿದರ ಮಧ್ಯ ನಿಲಬೇಕೆಂದೂ ।
ಅಂದಾಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಶುರಾಮನು ಲಿಂಗಾ ।
ದುದಾದಿ ನೆಲಸಿದ [ಅ]ಹಿ ನಡುವೆ ।
ಅಂದಾರಭ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಅನಂತಸನಾ ।
ಎಂದೆನಿಸಿತು ಈತ ಹರಿ ಕಾಣಿರೊ ।
ನಂದಿವಾಹನನಂತೆ ತೋರಿದ ಬಲುಹೀನ ।
ಮಂದಾಜನಕೆ ತಮವಾಗಲೆಂದೂ ।
ಸಂದೇಹಬಡಸಲ್ಲಾ ಸುಜನರು ಈತನೆ ।
ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಂದು ವಂದಿಸಿರೋ ।
ಮಂದಹಾಸವದನ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಪ್ಪ ।
ಇಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿವದೂ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಜಲಜ ಸಂಭವನ ಪುತ್ರ ದಕ್ಷನು ಶಪಿಸಲು ।
ಕಳೆಗುಂದಿ ಚಂದ್ರಮತಿ ತಿಳಿದು ಭಾರ್ಗವ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
ದೊಳಗೆ ಇದೇ ವೆಗ್ಗಳಿಯಾ ಸ್ಥಳವೆಂದೂ ।
ಕುಳಿತಾ ಜಾರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ತಪಮಾಡಿ ।
ಒಲಿಸಿ ತನ್ನನು ಧರಿಸಿದ ದೇವನ ಪಾದ ।

ಜಲಜಾವ ಕಂಡು ಶಾಪವನ್ನು ಪೋಗಾಡಿ ।
ಕಳೆವೇರಿದನು ದಿನಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಳವುತ್ತ ।
ಪುಲಿದೊ[ವ]ಲಾಂಬರ[ನು] ಅನಂತಾಸನ್ನ ।
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದನು ಸಮು[ಖ]ವಾಗಿ ನಿ ।
ಶ್ಚಲ ವರ[ವೀ]ವುತ ಬಂದ ಭಕ್ತರನ್ನ ।
ಸಲಹುತ್ತ ಚಂದ್ರಮೌಳೇಶ್ವರನೆಂದೆಂಬಾ ।
ಸತಿ ಪೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುತಲಿಪ್ಪದು ।
ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಬಂದಾ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿ।
ಠಲ ನಾನಾ ಮಂಗಳಾ ನೆನೆಯುತ್ತ ನಲಿವುತ್ತ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಸಿರಿಯಕೂಡಾ ವಿಮಾನ ।
ಗಿರಿಯಲ್ಲಿನಿಂದಾನು [ಸು]ರರಿಂದರ್ಚನೆಕೊಳ್ಳುತ್ತ ।
ಅರಸು ತಾನಾಗಿ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತಿಪ್ಪ ।
ಪರಮಪುರಷನೀತ ನರನೆಂದು ಪೇಳಸಲ್ಲ ।
ಪರಮಶುದ್ಧನಾಗಿ ನರನು ಬಂದು ಈ ಕ್ಷೇ ।
ತುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಹಿಮೆ ಅರಿದು ಆತುರದಿಂದ ।
ಪುರುಷಗದಚಾಪ ಶರಬೊಮ್ಮ ಚಂದ್ರ ಶಂ ।
ಕರ ವಶಿಷ್ಠ ಸೂದರುಶನ ಪದುಮಾ ।
ಪರಿ ಪರಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಚರಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಮಿಂದರೆ ಬಹುಜನ್ಮದ ।
ಹರಿದು ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹರಿಪೋಗುವವು ।
ಭರತ ಖಂಡದೊಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲಾ ಇದಕೆಲ್ಲಿ ।
ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಪರಶುಧರ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಪರಿಣಾಮ ಕೊಡುವನು ಪರತತ್ವ ತಿಳಿವುದೂ ೫

ಜತೆ

ಭಾರ್ಗವ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಿದೆ ಕೇವಲಧಿಕ ।
ದುರ್ಗರಮಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೊರೆವ ೬

೧೧. ಉಡುಪಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಆವ ಸುಕೃತವೊ ಮತ್ತಾವ ಗುರುಗಳ ದಯವೊ ।
ಆವಾವ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಫಲವೊ ।
ಆವ ಪುತ್ರನು ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೊ ।
ಆವ ನಿಜರಾಣಿ ನಡಕೊಂಡ ಬಗೆಯೊ ।
ಆವ ಸುಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹರಸೀದ ಹರಕೀಯೊ ।
ಆವ ಬಾಂಧವನು ಪೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವೊ ।
ಆವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನವೊ ।
ಆವ ತಾತ್ವಿಕರು ಪ್ರೇರಿಸಿ (ಹರಿಸಿದ) ಭಾಗ್ಯವೊ ।
ಆವಾವದು ಎನಗೆ ಒಂದಾದರು ತಿಳಿಯದು ।
ಭಾವಜ್ಞರು ಬಲ್ಲರು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯಾ ।
ಈ ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಗೋಸುಗ ।
ಪಾವಮಾನಿಯ ಮತದಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿ ನಿತ್ಯ ।
ಪಾವನನಾಗಿ ನಡೆತಂದವರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ದೇವತಿಗಳು ಕೊಂಡಾಡುವರು ।
ಜೀವನಮುಕ್ತ ನಾವಾಕುಲಗೋತ್ರರೊಡಗೂಡಿ ।
ಕೈವಲ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸುಖಿಸುವರು ।
ಜೀವೇಶ ಮಧ್ವಮುನಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಯಗೊಂಡ ।
ಶ್ರೀ ವಾಸಾ ನಮ್ಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕಾವಾನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವು ತೋರಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸಕಲ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಮಾತೆಯ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ಬೋಧಕರೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಯ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ಭುಕ್ತಿಯ ತರುವಾಯ ।

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿದವ ನಿತ್ಯಾ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಯಾತ್ರಿಯ ಚರಿಸಿದವ ।
ಉಡಿಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿರೋ ಮಾಡಿರೋ ।
ಕೊಡಬೇಡ ಕೊಡಬೇಡ ಕೊಟ್ಟರೊಂದೆ ಕಾಸು ।
ಅಡಿಗ[ಡಿ]ಗೆ ನೂರು ಮಡಿ ಫಲವಾಹದು ।
ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯ ।
ಕೆಡುವುದು ಮುದ್ರೆ ಇಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯದಂತೆ ।
ಜಡಮತಿ ಕಳೆವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ।
ಬಿಡನೋ ಬಿಡನೋ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವನ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಇದೆ ಇದೆ ಭಾಗ್ಯವಿದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ।
ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಪದಗಳ ನೋಡುವುದು ಭಾಗ್ಯ ।
ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಲಾಭ ಇದೆ ಎನಗೆ ಪರಮಲಾಭ ।
ಸುಧಾ ಗ್ರಂಥ ಓದಿದವರ ಪದದರುಶನವಾಗೆ ।
ಪದ ಹಸ್ತ ನಯನನಾಸ ವದನ ಕರ್ನ ನಾಲಿಗೆ ।
ಸದಾ ಇದ್ದದಕೆ ಸಿದ್ಧ ಇದೆ ಸಾರ್ಥಕ ದಿವಸ ।
ಮುದದಿಂದ ಎನ್ನಯ ಹೃದಯಾನಂದವಾಯಿತು ।
ಮಧುಸೂದನ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯನ ।
ನಿದರುಶನ ಯಾತ್ರಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಫಲವ್ಯಾಕೆ ೫

ಜತೆ

ಶ್ರೀ ಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಲಿದಾ ಉಡುಪಿ[ಯ] ಕೃಷ್ಣಾ ।
ಶ್ರೀಮನೋಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ ೬

೧೨. ಉಡುಪಿ

ರಾಗ: ಕಾಂಬೋಧಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಎಲ್ಲೆ ವೈಭೋಗಾವಿದು ಎಲ್ಲೆ ವೈಭವವಿದು ।
ಎಲ್ಲೆ ಆನಂದಾವಿದು ಎಲ್ಲಿ ಅದ್ಭೂತವಿದು ।
ಎಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಾವಿದು ಎಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಿದು ।
ಎಲ್ಲೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಿದು ಎಲ್ಲಿ ನಾಟಕವಿದು ।
ಎಲ್ಲೆ ಅಮೋಘವಿದು ಎಲ್ಲಿ ಪರಾಕು[ಇ]ದು ।
ಎಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರವಿದು ಎಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರವಿದು ।
ಎಲ್ಲಿ ವಾಲಗವಿದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ।
ಇಲ್ಲವೊ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಬಲ್ಲಿದರಿಳಿಯೊಳು ।
ಸಲ್ಲುವಾದಿದು ಇಂದೆ ಅಲ್ಲದೆ ದ್ವಾರಾವತಿ ।
ವಲ್ಲಭಾ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಡಿದಾಗ ।
ಗೊಲ್ಲರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕಳ್ಳತನಕೆ ಸರುವಾ ।
ದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ದೇವರದೇವ ।
ಕಲ್ಲಿದಾಗರ ಪೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು ।
ಬಳ್ಳಿ ಉಡಿಗೆ ಉಟ್ಟ ಗುಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಚೀಲ ।
ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ।
ನಿಲ್ಲಾ ದಿನಕಳದಾದ್ಯೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಪೋಯಿತೊ ।
ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಅರ್ಥಿ ।
ಯ[ಲ್ಲಿ]ಯತಿಗಳಿಂದ ಸಲ್ಲಿಲಿತ ಸಂಪೂಜೆ ।
ಗೊಳ್ಳುತ ಮೆರವವ ಭಳಿರೆ ಭಳಿರೆ ಹೊ ಹೊ ।
ಎಲ್ಲ ಉಪಾಯವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಬಲವಂತರೊಡಿಯಾ ।
ಬಲ್ಲವರಾರು ಗುಣವಲ್ಲಿಗಳು ನಿನ್ನವು ।
ಬೆಳ್ಳಿಗದ್ದುಗಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ವಿಜಯ ವಿ ।
ಠಲ ಉಡುಪಿನ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ।
ಪಳ್ಳಿಗೋವಳ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರದೆ ನೀನು ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಾಕಜನರ ಸನಕಾದಿಗಳ ಶೌನಕಾದ್ಯರ [ಮ] ।
ನಕೆ ತೋರದ ಕನಕಾಂಬರಧರ ।
ನಾ ಕಾಣೆನೊ ನಿನ್ನ ಕಪಟತನಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪಿ ।
ನಾಕಧ[ರರಾ]ಪ್ತ ಜ್ಞಾನ ಕಾಯಾ ಸಿದ್ಧ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಜಾರ ಚೋರನಾಗಿ ಜಗದೊಳು ಪೆಸರಾಗಿ ।
ನಾರೇರಮನ ಅಪಹಾರಗೈಸಿದೆ ಅಂದು ।
ಪೋರರ ಸಂಗಡ ಕೆಲವಾಡಿ ಕಂಡಲ್ಲಿ ।
ಹಾರ್‍ಯಾಡಿ ಹ[ಲ]ಬಾರಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ।
ಊರ ಜನಕೆ ಎಲ್ಲ ತಲೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಸಂ ।
ಸಾರವಕೊಂಡಿ ಎಲ್ಲೊ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ।
ಆ ರಾಸ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿತ್ತೆ ಮತ್ತೆವನದೊಳಬ್ಬ ।
ನಾರೀಯ ಪೆಗಲೀಲಿ ಪೊತ್ತು ನಡದೆ ।
ಪೋರಾತನದಲಲಿ ನೀಚೋಚ್ಚಾ ನೋಡದೆ ।
ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ಎಂಜಲು ಮೆಲವುತ್ತ ।
ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಇದ್ದೆ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ನಿನ್ನ ।
ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಾ ಕಾರುಣ್ಯಾ ।
ಮೂರುತಿ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣ ವಿ ।
ಸ್ತಾರ ಮಹಿಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಚೆಲುವನು ನಮಗೆಂದು ನಂದಗೋಪಗೋಪಿ ।
ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ।
ಗೆಳಿ ರಾವು ಎಂದು ಗೋಮಕ್ಕಳು ಅಂದು ।
ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ।

ಬಲು ನಾರಿಯರು ಕಾಮಾತುರದಿಂದ ।
ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ।
ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಯಾದವರು ।
ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ।
ಇಳಿಯ ವಲ್ಲಭ ಉಗ್ರಸೇನನು ನಿನ್ನನಾ ।
ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಾಲಗಾಕೊಂಡನಯ್ಯಾ ।
ತಿಳಿದುಕೋನಿನಗಂದು ಒಬ್ಬರಾದರು ನಿ ।
ಶ್ಚಲ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಲಿಲ್ಲ ।
ಎಲೊದೇವ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯ ವಿ ।
ಠಲ ನಿನಗೀ ಪೂಜೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಒದ[ಗಿ]ತು ೪

ಆದಿತಾಳ

ಇದ್ದರಿದ್ದಾರಾದಾರು ಒಂದಾರೆ ಅರ್ಚಕಾರು ।
ಶುದ್ಧಯತಿಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಗಳಂದು ನಿನಗೆ ।
ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬೋದು ಲೋಕವೆ ಬಲ್ಲೋದು ।
ಕದ್ದು ತಿಂದವನಿಗೆ ಬಲು ಬಲು ಉಪಚಾರ ।
ಉದ್ದಿನಕಾಳಷ್ಟು ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ ।
ಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪದೆ ಉದಯಾಸ್ತಮಾನ ತನಕ ।
ತಿದ್ದಿಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರಾದಿವ್ಯವಸನರತುನ ।
ಗದ್ದುಗೆ ಮೇಲೆ ನಿಂದು ಮೇಲಾದ ಶಾಖಪಾಕ ।
ಮಿದ್ದು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ಷಾ ಪರಮಾನ್ನ ಓದನಾ ।
ಮುದ್ಗನ್ನಾ ಮಿಗಿಲಾದ ಷಡುರಸ ಪದಾರ್ಥ ।
ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದೆ ಕವಳ ತಪ್ಪದೆ ನಿರಂತರ ।
ಮೆದ್ದು ಮಂಗಳಾರತಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದಲಿ ಒಪ್ಪಿ ।
ಪೊದ್ದಿಕೊಂಡಿಪ್ಪೆ ಸುಖ ಪಳ್ಳಿಯೊಳಗಿತ್ತೆ ।
ಹೆದ್ದೈವತನಬಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯ್ಯಾ ।
ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಮರದಿಯೊ ಎಲೊ ದೇವ ।
ಬದ್ಧ ಪುಟಾಂಜಲಿ ಹಸ್ತದಿಂದಲಿ ನಿಂದು ।

ಶುದ್ಧ ಯತಿಗಳು ಭಯ ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಎದ್ದು ಸಮ್ಮೊಗವಾಗಿ ತುತಿಸಿ ಕಾಲತ್ರಯಾ ।
ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸುವ ಲೇಸು ನೋಡು ।
ಗೆದ್ದಿಯೊ ಅಂದಿನ [ಪ]ಟ್ಟ ಪಡಿಪಾಟಲು ।
ನಿದ್ರೆಕಾಣದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂಡಲಿದ್ದದು ।
ಬುದ್ಧಿವಂತರೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ।
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪಾಲಿಸುವ ಸಂತತ ನಿರ್ದೋಷ ೫

ಜತೆ

ಆವದಾದರು ನಿನಗೆ ವಿಹಿತಾವೆ ಸರಿ ಸರ್ವ ।
ದೇವೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ ೬

೧೫. ಉಡುಪಿ

ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ
ಝುಂಪೆತಾಳ

ಬದುಕಿದೆನು ಬದುಕಿದೆನು ಬಲುಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ।
ಒದಗಿತೆನಗಿಂದು ಗುರುಗಳ ದಯದಿಂದ ।
ಸದಮಲ ನಾನಾದೆ ಸತತ ಮಾಡಿದದುರಿತ ।
ಉದಧಿ ಬತ್ತಿತು ಕಲ್ಯಾದಿಗಳು ನೋಡಿ ।
ಎದೆ ಒಡದು ಎತ್ತಪೋಗುವೆವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ಗದಗದನೆ ನಡುಗಿ ಭಯವೆ ಪೊಂದಿಪ್ಪರು ।
ತ್ರಿದಶರೆಲ್ಲರು ನೆರದು ತಮತಮ್ಮೊಳು ಕುಣಿದಾಡಿ ।
ಪದೊ ಪದೆಗೇ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿಪ್ಪರು ।
ಇದೆ ಸತ್ಯ ಎನ್ನ ನೂರೊಂದು ಕುಲಗೋತ್ರಜರು ।
ಮುದದಿಂದ ಗತಿಗಭಿ ಮೊಗವಾದರೂ ।
ಬೆದರಲ್ಯಾತಕೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನನಕ್ಕೆ ।

ಯದು ಕುಲೇಶನ ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳೆಂಬೊ ।
ನಿಧಿಯು ದೊರಕಿದ ಮೇಲೆ ಆದನಾದರು ಪೋಗಿ ।
ಉದರಕ್ಕೆ ಎಂಜಲೆಡೆ ಶೋಧಿಸುವನೆ ।
ಹದುಳವೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲಿ ಲೇಶಕ್ಲೇಶವು ಇಲ್ಲ ।
ಎದುರಿಲ್ಲ ಉಡುಪಿನ ಶ್ರೀ ಯಾತ್ರೆಗೆ ।
ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸುಖಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಖ ।
ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ ನೋಡು ಎಲೊ ಮನವೇ ।
ಹೃದಯಾಂಬರ ನಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಪದಗಳ ನಂಬಿದ ವಿದುರ ಭಾಗ್ಯವ ನೋಡು ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗ ಹರಿಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ ।
ಹರಿನಾಮಾಮೃತ ಹರಿಯ ಪಾಡಿದ ಗೀತ ।
ಹರಿಯ ಮನನ ಧ್ಯಾನ ಹರಿಯ ಸಂದರುಶನ ।
ಹರಿಸ್ತುತಿ ವಂದನೆ ಹರಿಯ ಪಾದಾರ್ಚನೆ ।
ಹರಿ ಪಾದೋದಕ ಹರಿಗುಣಿಸಿದ ಶಾಕ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಓದನ ಪರಿಮಿತ ಸಾಧನ ।
ಧರೆಯೊಳಗಿಲ್ಲದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿಂದಿನಲಿ ।
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ಎನಗೆ ದೊರಕಿತು ಬಲು ಲಾಭಾ ।
ಪರಮ ಪುರುಷ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯಾ ।
ಕರುಣದಳತೆಯನ್ನು ಅರಿತವರಾರಯ್ಯ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದುರನ್ನ ದುಷ್ಟ ಪರಿಗ್ರಹ ದುಸ್ಸಂಗ ದುರಾಚಾರ
ದುರ ವಾಕ್ಯ ದುಶ್ಚಿತ್ತಾ ದುರಾಶೆಯು ನಿರು[ತ]ಬಿಡದೆ ಆ ।
ಚರಿಸಿದ ಮನುಜಂಗೆ ಸುರರ ಸೇವಿಪಯಾತ್ರೆ ।
ದೊರೆತಾದೇನು ಮನವೆ ಹಿರಿದು ಜನ್ಮಾದಿ ನಮ್ಮ ।
ಹಿರಿಯರು ಪುಣ್ಯವಂತರು ಕಾಣೊ ಇದನೆಲ್ಲ ।

ಹರಿಬಲ್ಲನೊ ಬರಿದಾಗದು ಮತ್ತೆ ।
ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆ ವಿಸ್ತರವಾಗಿದಿದಕಿದೆ ಗುರುತು ಕಾಣೊ ।
ಸುರಗಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ಸರಿತು ಸೇತು ಎಲ್ಲ ।
ತಿರುಗಿದ ಫಲಂಗಳಮರುತಾ (ದೇವ)ನಿಂದ ।
ಹರಿತಾನೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಾಜಾರಂಣ್ಯ ।
ಪುರದ್ಯಾತ್ರಿ ಫಲಸಿತೋ ಭರದಿಂದ ದಾಸರ ।
ಪೊರೆವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸರಿಸಾದಲ್ಲಿ ।
ಇರಳು ಹಗಲು ಇಪ್ಪ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ।
ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾವದೂ ।
ದುರುಳರಿಗತಿ ದೂರಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಎರವು ಮಾಡದೆ ಕಾವಾ ಕರದು ಕಳೆವ[ನೋ]ವ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ವಿಸರ್ಜನೆ ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆ ।
ಪರಮ ಪಂಚಾಮೃತ ಉದ್ವಾರ್ಚನೆ ಪೂಜೆ ।
ಶಶತ್ಕಾಲ ಚಂದ್ರನ ಸೋಲಿಪ ಬೆಣ್ಣೆ ಸಕ್ಕರಿ ನೈವೇದ್ಯ ಸುಂ ।
ದರ ತೀರ್ಥ ಪೂಜೆ ವಿಚಿತ್ರಲಂಕಾರವ ।
ಸರಪೂಜೆ ಮಹಪೂಜೆ ಮಹಪೂಜೆ ಈ ಬಗೆ ನವ ವಿಧ ।
ಮರುತವತಾರ ಮಧ್ವಮುನಿಗಳಂದು ।
ವಿರಚಿಸಿ ಪೂಜಿಮಾಡಿದ ಸಂಭ್ರಮವೊ ।
ವರಸತ್ವ ಸ್ಥಳವಿದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಬಂದು ।
ಎರಗಿವಂದೆ ಸಾರಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತೃಣ ಮಾ ।
ತುರದಿಂದ ಯತಿಗಳ ಕರವಿಂದಾರಾಧನೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನೋಡೆ ಮುಂದೆ ಆ ಮನುಜನು ।
ದುರಿತಕ್ಕೆ ಬೀಳನು ಹರಿಕಾವುತಲಿಪ್ಪ ।
ನಿರುಯಾದೂರನು ಪುಣ್ಯತೊಲಗದೆ ಇಹನೂ ।
ಧರಧರವರ್ಣಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಾ ।
ಪರಣನಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೇಳು ಮನುವೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಷಡುರಸ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆ ಉಳ್ಳ ।
ಎಡೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡಾಗತೀ ದೋಷ ।
ಸುಡುವದು ಶುದ್ಧ ಬಹುಭಕುತಿ ಕೊಡುವದು ।
ತಡಿಯಾದೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹರಿನಾಮಾ ।
ನುಡಿಸುವದು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ।
ಒಡನೆ ಬಂದು ತುತ್ತುಕೊಂಡವನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ।
ಕಡೆಗಾಣಿ ಲೋಕದೊಳಗವನೆ ಮಹಾಧನ್ಯನು ।
ಒಡಲಾ ತುಂಬ ಮೆದ್ದವಗೆ ವರಗಳ ಹರಿ ಏನು ।
ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಸತಿಯ ಕೂಡಾಡುವ ।
ಪಡಿಗಾಣೆ ಭಾರ್ಗವ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಿದಕೆಲ್ಲಿ ।
ಉಡುಪಿ ಎಂದೆನಿಸಿತು ಚಂದ್ರನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ।
ದೃಢವಾಗಿ ಇದ್ದು ಮನ[ವೆ] ಯಾತ್ರಿಯ ಪೂರೈಸು ।
ಬಿಡನು ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣ ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ।
ಪೊಡವಿರಮಣ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಜಡಮತಿಗಾದರು ತನ್ನವನೆನಿಸುವ ೫

ಜತೆ

ಬೀಜ ಯಾತ್ರೆ ಇದು ಕರ್ಮದ ಘಸಣಕ್ಕೆ ।
ತೇಜೋಮಯ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮನವೆ ೬

೧೪. ಉಡುಪಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಧ್ವಮತದ ಭಾಗ್ಯ ಎಂಥದೊ ಎಂಥದೊ ।
ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ।
ದಿಗ್ದೇಶದೊಳು ತುಂಬಿ ಸೂಸುತಲಿದೆ ಇದೇ ।

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಮೇಯವನು ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ।
ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಗುಣಿಸಿ ಪೇಳುವುದಕೆ ನಿತ್ಯ ।
ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿದು ಅದ್ಭೂತವೊ ।
ಭದ್ರಗತಿ ಬೇಕಾದ ಮನುಜ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ।
ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಲಾಗೀ ।
ನಿರ್ದೋಷನಾಗುವನೇ[ನೆಂ]ಬೆನಯ್ಯಾ ಕರು ।
ಣಾಬ್ಧಿಯೇ ಕಾಣೊ ನಮ್ಮ ಗುರುರಾಯರು ।
ಅಬ್ಧಿಮೇಖಳದೊಳು ಅಜ್ಞಾನ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।
ಬದ್ಧಭವದೊಳು ನೆಲೆಗಾಣದೇ ।
ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತಿರೆ ಜೀವೇಶ ಒಂದೆಂದು ।
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಜನ ಬಳಲುತಿರಲು ।
ಉದ್ಧರಿಸುವೆನೆಂದು ಅತಿ ತೀವ್ರದಲಿ ಅ ।
ವಿದ್ಯಾ ಕಾಮಕರ್ಮ ತತಿಗಳನು ।
ಒದ್ದು ಕಡಿಗೆ ನೂಕಿ ಭೇದಾರ್ಥಮಾರ್ಗ ತೋರಿ ।
ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಗುತ್ತಾ ತಪ್ತಾ ।
ಮುದ್ರೆಯನಿತ್ತು ಮೋದದಿಂದಲಿ ಪರಮ ಮುಖ್ಯ ।
ವಿದ್ಯರಚಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ಗದ ।
ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಪರಿ ಪರಿ ಮತವೆಂಬೊ ।
ದಿಗ್ದಂತಿಗಳಿಗೆ ಅಂಕುಶವೆನಿಪ ।
ಮದ್ವರಾಯರ ಮತದ ಭಾಗ್ಯವೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸುಧಾವರ್ಷಗರೆವುತಿದಕೋ ।
ಖದ್ಯೋತ ಉದಿಸಲು ಸರ್ವಜಾತಿಗೆ ನೋಡು ।
ಉದ್ದಿನಷ್ಟು ಖೇದ ಪುಟ್ಟದು ಕಾಣೋ ।
ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ತಮ ತಮ್ಮ ಸಾಧನ ।
ಇದ್ದದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಸುಖಿಸುವರು ।
ಈ ಧರೆಯೊಳು ಕೇಳು ತನ್ನಿಂದ ಉಪಕಾರ ।
ಪದ್ಮ ಬಾಂಧವನಿಗೆ ಅಣುಮಾತ್ರವು ಇಲ್ಲ ।
ತದ್ವೇಷವನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಅಪಕಾರದಿಂದ ರವಿಗೆ ।

ಬದ್ಧಗೈಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ ।
ಪೊದ್ದಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೊದರಿನೊಳಗೆ ಅಡ ।
ಗಿದ್ದಾಗಿ ತರುವಾಯಾ ಇದೆ ನಾಮದ ।
ಇದ್ದ ಶಕುನಿ ವ್ಯರ್ಥ ದೂಷಿಸಲೇನಹುದೊ ।
ಹೃದರೋಗವಲ್ಲದೆ ಅದರಂತೆವೋ ।
ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತದ ಭಾಗ್ಯವೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಾದರು ಎಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿದರು ।
ಉದ್ರೇಕ ಆನಂದ ಮುಂದೆ ವರ್ಣಿಸಲರಿಯೇ ।
ಶಬ್ದಮಾತುರ ಕೇಳಿ ಬರಲು ಈ ಪರಿ ಸಾ ।
ನಿಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಪುಣ್ಯವೆಂತೊ ।
ಮಧ್ವವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ[ನ]ಲ್ಲಿ ।
ಇದ್ದ ಸೊಬಗುನೋಡು ಆನಂದತೀರ್ಥರಿಂದ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತತ್ವವಿಚಾರವನು ತಿಳಿದ ಮನುಜ ಮನುಜಾ ।
ಉತ್ತುಮ ಉತ್ತುಮನು ಆವಾವ ಜನುಮಕ್ಕೆ ।
ವ್ಯತಿರೂಪದಲ್ಲಾದರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನು ।
ನಿತ್ಯನಿತ್ಯವನು ಧ್ಯಾನವಮಾಡುವನು ।
ತತ್ತಳಿಸುವ ಮಧ್ವಮತವ ಪೊಂದಿದನು ।
ಮೃತ್ಯುವಿಗಂಜಿ ಕಾಲಗೆ ಭಯಪಡನು ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ ।
ಎತ್ತಲಾದರು ಅವನು ಇದ್ದದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಸ್ತಾ ।
ವೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ಮಹಾಧನ್ಯನಾಗಲಿಬೇಕು ।
ಇತ್ತಕೇಳು ಮನವೆ ಶ್ರುತಿ ಪುಶಿಯೆಂಬವನ ।
ಉತ್ತರ ನಿಜವೇನೊ ಗರ್ತಿ ಮಗನೊ ಎಂದರೆ ವಾದಿಸುವನ ಕೂಡ ।
ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಡದಾಡಿದರೇನುಂಟೋ ।
ಕೀರ್ತಿಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ್ನ ।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮಧ್ವರಾಯರೆ ಗುರುಗಳೆನ್ನಿ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಂಥಾ ಕರುಣಾಳೊ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರು ।
ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕಾಣೊ ಚಿರಕಾಲ ನಮಗೆಲ್ಲ ।
ಶಾಂತರಾಗಿ ಲೋಕಮಲಿನ ದರ್ಪಣದಂತೆ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಮುಳುಗಿರಲು ।
ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಿಸಿ ಅಮೃತಗರೆವ ಮಹಾ ।
ಗ್ರಂಥಗಳ ಮಾಡಿ ಮಂದಜನಕೆ ।
[ಚಿಂತೆ] ಪೋಗಾಡಿಸಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬಂದಾ ।
ಗ್ರಂಥಿಯನು ಬಿಡಿಸಿ ತತ್ವಾನುಸಾರ ।
ಎಂತೆಂತು ಮನಸೀಗೆ ಸೌಕರಿಯವಾಗುವಾ ।
ಪಂಥ ತೋರಿದರಯ್ಯಾ ಭೇದಾರ್ಥದಿ ।
ಪಿಂತೆ ಮಂತೀಗ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ಕುಲಕೆ ।
ಅಂತಕನ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ವೆ ।
ಸಂತೋಷವಿತ್ತು ಎಂದಿಗೇ ಪ್ರತಿಕೂಲಾದ ।
ಕಾಂತಾರಕಡಿವ ಕುಠಾರ ಕಾಣೊ ।
ಇಂತು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಅತಿ ತೀವ್ರ ।
ಸಂತರಿಗೆ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟು ।
ವಂತೆ ಕೇವಲ ಸಾಧನಕೆ ದ್ವಾರಕಿಯಲ್ಲಿ ।
ನಿಂತಿದ್ದ ನಿಗಮಗೋಚರ ರುಕ್ಮಿಣಿ ।
ಕಾಂತನ ವಿಗ್ರಹ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ।
ತಂತ್ರ ಸಾರೋಕ್ತದಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು ।
ಎಂಥ ಗುರುಗಳೋ ಮಧ್ವಮುನಿರಾಯರು ।
ಅಂತುಗಾಣೆನು ನಾನು ರಜತ ಪೀಠದ ಮಹಿಮೆ ।
ಎಂತೆಂತು ಪೊಗಳಿದರೆ ಪೊಸ ಬಗೆಯೂ ।
ಕಂತು ಪಿತನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದ ನಾನಾ ।
ವೃತ್ತಾಂತ ಸ್ಕಂದನಿಗೆ ಶಿವನು ಪೇಳಿಪ್ಪನೋ ।
ದಂತ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಆ ।
ದ್ಯಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿದೆ ಸಿದ್ಧವೆನ್ನಿ ।

ಅಂತರಂಗದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವ ।
ತಂತ್ರ ಪುರುಷ ಮಧ್ವಮುನಿ ಹೃದಯಮಂದಿರ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಏನು ಸುಕೃತವೋ ಮತ್ತಾವ ಸಾಧನವೊ ।
ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಕರವಾರಿಜದಿಂದ ।
ಭಾನುವಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಯನಾಗಿ ।
ಈ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಬಾಲರೂಪ ।
ಮಾನವ ವೇಷ ಭಕುತರ ಲಾಂಛನ ।
ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆನೊ ।
ಎನ್ನಾ ಏನು ಸುಕೃತವೋ ನಾನು ।
ನನ್ನ ಗೋತ್ರರ ದೇಹ ಈ ಜನ್ಮ ।
ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವು ।
ಅನಂತ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾಡಿದ ಬಗೆ ।
ಕಾನನ ಗಿರಿಗ್ರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸರೋವರ ।
ಧನಭವನ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿವಾರಿಚರ ।
ಮಾನವ ತರುಜಾತಿ ನಾಮದಲ್ಲಿಪ್ಪವು ।
ಏನೆಂಬೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ।
ಭಾನುಪ್ರಕಾಶದ ಪರಿಯಂತ ಚನ್ನಾಗಿ ।
ಆನೇನಾದದು ನೋಡಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಆ ।
ಘ್ರಾಣಿಸಿ ಮೆದ್ದದ್ದು ಇದರ ವಿಸ್ತಾರವೆಲ್ಲಾ ।
ಪುನೀತವಾಗಲಿ ನಿರಂತರ ಬಿಡದಲೆ ।
ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಕರುಣಕೆ ಎಣಿಯೆ ।
ಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಜನಕೆ ಅತಿ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ಮದುಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿಯೆ ಯಾತ್ರಿ ।
ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದ ತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳ ಗುರುಗಳು ।

ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾ ಆಧಿಕ್ಯಕಾಣೆ ।
ರೋಮಾರೋಮಾದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವದು ।
ಶ್ರೀ ಮದ್ವೈಷ್ಣವ ಜನುಮವೆ ಜನ್ಮವೆನ್ನಿ ।
ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಶ್ರವಣವೆ ಶ್ರವಣವೆನ್ನಿ ।
ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿ ಇದೆ ಮಹ ಭಕ್ತಿಯೆನ್ನಿ ।
ಯಾಮಯಾಮಕೆ ಸ್ಮರಿಸೆ ಸಕಲ ಸಂಪದವಕ್ಕು ।
ಈ ಮನೋ ಉತ್ಸಹ ಇಲ್ಲೆ ಪುಟ್ಟಿಂದೆ ।
[ವ್ಯೋ]ಮ ಗಂಗಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡಲು ಆಗದಿದಕೊ ।
ತಾಮರಸ ಪೀಠನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮವಿಬುಧ ।
ಸ್ತೋಮ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಸರ್ವಾಗಮದಿಂದ ।
ತಮಬುದ್ಧಿ ನಾಶವಹುದು ಚರಮಯಾತ್ರಿ ಇದೆ ।
[ಶ]ಮದಮ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತರೊಳಗಿಪ್ಪ ।
ರಮೆ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನೇಮ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸು ಕೊಡುವನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ೫

ಜತೆ

ಮಧ್ವರಾಯರ ಕರುಣ ಪಡೆದು ಪಾವನರಾಗಿ ।
ಸಿದ್ಧನಾಗುವದು ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪೊಂದಿ ೬

೧೫. ಉಡುಪಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಸುಳಿನಾಭಿ ಸುಮನೋಹರವಾದ ಉದರ ತ್ರಿ ।
ವಳಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲೋಕಾಶ್ರಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆ ।
ಎಳೆ ತುಳಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ಶಿರಿ ವತ್ಸ ಪರಿ ।
ಮಳ ದ್ರವ್ಯ ಸೂಸುತಿರೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ।
ಬೆಳಗುವ ಎಳೆನಗೆ ಕುಂದ ಕುಸುಮದಂತೆ ।
ನಳನಳಿಸುವ ನಳಿತೋಳು ಉನ್ನತಬಾಹು ।

ಗಳ ಕರ್ಪೂರಾದ ಕರಡಿಗೆ ಯಂದಾದಿ ವನಾ ।
ಗಿಳಿ ಎಂದು ಸೋಲುವಧರ ಕಪೋಲ ಕ[ರ್ಣ] ।
[ಪಾ]ಲಿಪಾ ಕುಂಡಲ ಮುಂಬಣೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವ ।
ಅಳಿಯಗೂದಲು ವಿಸ್ತಾರ [ನೊ]ಸಲು ತಿಲಕ ।
ಚಲುವ ಕಂಕಣ ಕಡನ ಬೆರಳಾ ನಾನಾ ಉಂಗುರ ।
ಪೊಳೆವ ನವರತ್ನ ವೈಜಯಂತಿ ಮಾಲೆ ಸೊಬಗು ।
ದಳವಾದ ಪಾದಕನಕಸೂತ್ರಾ ನವ ಉ ।
ತ್ಪಲದಳಲೋಚನಾ ಮಂಡಲಾ ಮಂಡಿತದೇವ ।
ಝಳಝಳಿಸುವ ಜಗನ್ಮೋಹ ಪಾವಿ ಚಿತ್ರಕಾಂತಿ ।
ಬಲು ಸೂರ್ಯರ ಬೆಳಗವಂದೆಸವಾಸವೆನೆ ।
ಅಲವಬೋಧ ಮುನಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಯಗೊಂಡ ।
ಸುಲಭ ದೇವರ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ।
ಜಲಧರ ವರ್ನ ಸುಗುಣ ಉಡಪಿನಿವಾಸ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತಿಳಲಾಗಾವಿಯ ಪೊಂಬಟ್ಟೆವಸನ ।
ಘಿಳಿ ಘಿಳೆಲುನಾದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಕಟಿಸೂತ್ರ ।
ಮ[ಲೆವ]ರ ಗಂಡಾನೆಂಬೊ ಬಿರಿದೂ ಬಾವುಲಿಕಡಿ ।
ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವತೋಮಯ ಮಹಿಮಾ ।
ನೆಲನ ಪಾವನವಾದ ಚರಣ ಭೂಷಣ ಒಪ್ಪೆ ।
ಪ್ರಳಯಾರಹಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಉಡುಪಿ ।
ನಿಲಯಾ ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣ ಮಧ್ವಮುನಿವರದ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಮರುಗ ಮಂದಾರ ।
ಎಲ್ಲ ಪೂಗಳು ತುರುಬಿಲಿ ತುರುಬಿದ ಜಾಣ ।
ಸೊಲ್ಲುಕೊಳಲಾ ಧ್ವನಿಗೆ ಗೋಪಾಂಗನೆಯರ ಮನ ।
ಬಿಲ್ಲು ಬಾಗಿಸಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ತತ್ತರಿಸಿದೆ ।

[ಝು]ಲ್ಲಡಿಯೊಳು ತುರುಗಳ ಕೂಡ ನಲಿದನೆ ।
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ ಬಗೆ ಪೇಳು ಪರಮಾತ್ಮ ।
ಎಲ್ಲೆ ಗೋಕುಲ ವೃಂದಾವನ ಎಲ್ಲೆ ದ್ವಾರಕ ।
ದಲ್ಲಿ ಮೆರದು ವೈಭೋಗದಿಂದೊಪ್ಪದೆ ।
ಕಲ್ಲಿವಾಗರಾ ಮೆದ್ದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವಾ ।
ದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಾ ಉಡುಪಿಕೃಷ್ಣ ಮಧ್ವ ಮುನೇಶ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಎನ್ನಾ ಶಿರಕೆ ಜೀವನ್ನಾ ।
ನಿನ್ನ ನೊಡವದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಶ್ರವಣ ಎನ್ನ ಕರ್ನಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಪಾಡುವದೆನ್ನ ಜಿಂಹಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಎಂಜಲು ಎನ್ನ ವದನಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಎನ್ನ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಗಳೆನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಜೀವನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ಪಾದೋದಕ ಪೀಯೂಷ ಪ್ರ ।
ಪನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯಾ ಜೀವೇಶ ।
ನಿನ್ನ ವರದಾಸ ಒಮ್ಮೆ ಎನಿಸಿದ್ದು ।
ಎನ್ನ ಸಾಸಿರ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ಜೀವನ್ನ ।
ಉನ್ನತ ಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮನ್ನಜ ವಿಗ್ರಹ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ ।
ಬಣ್ಣಿಪ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಂದ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಶರಧಿ ಆಪೋಷಣ ಮಾಡಿದನೊಬ್ಬಾ ।
ತರಣಿ ಸಂಗಡ ಕಕ್ಷೆಮಾಡಿದನೊಬ್ಬಾ ।
ಪುರವನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಉಳಹಿದನೊಬ್ಬಾ ।

ಶರದಲ್ಲಿ ಹೊಳಿಯನು ಬಂಧಿಸಿದನೊಬ್ಬಾ ।
ಮುರಿವ ಮಾರಿಗೆ ಹಣಿಯದಿದ್ದವನೊಬ್ಬಾ ।
ಉರಗವ ಬಿಡಿಸಿ ಸಭೆಗೆ ತಂದವನೊಬ್ಬಾ ।
ಸುರರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವನೊಬ್ಬಾ ।
ಉರಿವ ಗರಳಿವನುನುಂಗಿ ನಗುವಾನೊಬ್ಬಾ ।
ಹರಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಮೊ ನಮೊ ।
ಹರಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನಂತ ನಮೊ ನಮೊ ।
ಪರಮ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಗೊಲಿದ ಕೃಷ್ಣ ।
ಸುರವರ ಗರಲೀಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಧರಣಿಗಧಿಕ ಉಡುಪಿನವಾಸಾ ದಯಾಬುಧಿ ೫

ಜತೆ

ಅಡಿ ತೊಲಗದ[ಲೆ] ಹೃದಯ ಸದನ ಮಧ್ಯ ।
ಕಡಗೋಲು ಪಿಡಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಾ ೬

೧೬. ಕಂಚಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕ್ತರನ ನೋಡುವ ರಾಜಾ ।
ಎಡಿಗೆಡಿಗೆ ಭಕ್ತರನ ಪಾಲಿಸುವ ರಾಜಾ ।
ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಭಕ್ತರನ ನುಡಿಸುವ ರಾಜಾ ।
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕುತರನ ಬಿಡದಿಪ್ಪ ರಾಜಾ ।
ಜಡಿತಾಭರಣದಲ್ಲಿ ಝುಗಝುಗಿಪ ರಾಜಾ ।
ಮುಡಿಗೆ ಪರಮಳ ಕುಸುಮಾ ಮುಡದಿದ್ದ ರಾಜಾ ।
ಕುಡತಿ ಪಾಲವಲಿಗೆ ಒಲಿದ ವರದ ರಾಜಾ ।
ಪಡಿಗಾಣೆ ಕಡೆ ಗಾಣೆ ಈತನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗೀತನ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ।
ಒಡಒಡನಾಡುವ ವಿಜಯವಿಠಲನೀತ ।
ಬಡವರಾಧಾರ ಕಂಚಿ ವರದರಾಜಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ರಾಜಾಧಿರಾಜಾ ರಾಜವಿರಾಜಿತ ।
ರಾಜಪೂಜಿತ ರಾಜ ಶಿರೋಮಣಿ ।
ರಾಜರಾಜಾಧೀಶ ರಾಜವಿಗ್ರಹ ಪೂರ್ಣ ।
ರಾಜಮಂಡಲವದನಾ ರಾಜರಾಜ ವಿನುತಾ ।
ರಾಜಶೇಖರ ತಾತಾ ರಾಜರಾಜಾಗ್ರಣಿಯೆ ।
ರಾಜೀವದಳ ನಯನ ರಾಜ ಮೂರುತಿ ಖಗ ।
ರಾಜಗಮನ ಕರಿರಾಜವರದ ದೇವ ।
ರಾಜ ವಿಜಯವಿಠಲಾರಾಜ ಕಾಂಚೀನಗರ ।
ರಾಜ ವರದರಾಜಾ ರಾಜರಾಜೋತ್ತುಮಾ ।
ರಾಜ ರಾಜ ರಾಜಾ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಒಂದು ದಿನ ವೈಕುಂಠ ಮಂದಿರದಲಿ ಹರಿ ।
ಇಂದಿರಾ ಸಹಿತದಲಿ ಛಂದಾಗಿ ಇರುತಿದ್ದು ।
ಮಂದಹಾಸದಲಿ ವಸುಂಧರೆದೊಳಗಿಂಥ ।
ಮಂದಿರಾ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದೂ ।
ಸುಂದರ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಕಾಂಚಿಯಾ ।
ಮಂದಿರ ವರದ ತಾನೆಂದು ಮೆರೆವೆನೆಂದು ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಲೋಕೇಶನಿಂದಲರ್ಚನೆಗೊಂ[ಬೆ] ಮಿಗಿಲಾಗಿ ।
ವೈಕುಂಠ ನಗರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎಂದೆನಿಸುವೇನೂ ಭೂ ।
ಲೋಕದೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಮಯವಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಶ್ರೀ ಕಾಂಚಿ ಎಂಬ ಅಭಿಧಾನದಲ್ಲೀ ।
ಲೋಕೇಶಾದ್ಯರು ಪೊಗಳಲಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಅ ।

ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳು ಸೌಖ್ಯದ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ವ್ರತಂಗಳು ಹರಿದಿನದ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ಉಡಿಪಿನ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಕೃಷ್ಣನ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಸುಧಾದ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲ ವರ್ಚಸವೆಲ್ಲಾ ವೈಷ್ಣವ ತರುವಾಯ ।
ಸಕಲೇಶ ಉಡುಪಿಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಅಖಿಲ ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆದ ತರುವಾಯ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸದನಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ಥಾನ ।
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕೀರ್ತಿ ।
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಗಾಯನ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನಾ ।
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ತೋತ್ರಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಯಾತ್ರಾ ।
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರ[ಣಾ]ಮಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಮ ।
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರಾಧನೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರವಣಾ ।
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾದತೀರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದ ।
ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರು ಇಲ್ಲವೋ ಈ ಸೊಬಗು ।
ಎಲ್ಲಿ ಈ ವೈಷ್ಣವ ರಾಗಮ ಕಾಣೆನೋ ।
ಸಲ್ಲುವದೂ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರಿ ।
ಗಲ್ಲಾದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೈವವಿಲ್ಲಾ ।
ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ಶಿರೋರತ್ನವಾಗಿದೇ ।
ಬಲ್ಲವಗೆ ಫಲ ದೂರವಿಲ್ಲ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಉಡುಪೀನ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯ ವಿ ।
ಠ್ಠಲನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ೩

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಚಕ್ರಗಧಾ ಅಭಯಹಸ್ತಾ ।
ಕಾಂಚಿಯವರದ ಹಿಮಂತದ ರಾಜಾ ಪ್ರ ।
ಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾ ವಂಚಿಸುವ ಮೃಗ ।
ಲಾಂಛನ ತಿಲುಕದಲಿ ಮಿಂಚುವರತುನಾ ।
ಕಾಂಚಿಧಾಮನೆ ವಿರಿಂಚಿಗಿರಿಯವಾಸಾ ।
ಕಾಂಚಿವರದರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಪಂಚಾ[ಸ್ಯ]ವಿನುತಾ ವಿರಿಂಚಿಯ ತಾತಾ ೬

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವರದಾನಂತಾ ಸರೋವರದ ತೀರವ ಕರಿ ।
ವರದಾರಾಜಾ ಜೀವವರದ ಅಂಬರೀಷ ।
ವರದಾ ಫಣಿವರದಾಭರದಿಂದ ಭಕ್ತರು ।
ಕರದಬ್ಬರಕ್ಕೆ ವರಗರೆದು ಸುಖ ಸುರಿದ ।
ಮೆರೆದಾ ಜಗದ ಕೂಡ ನೆರೆದ ದುರುಳರ ।
ಜರಿದ ದುರಿತ ಪಾ[ಶಾ]ಪರಿದಾ ನಿಬ್ಬರದಾ ।
ಪರಮಾದರದಾ ಕಾಂಚಿವರದಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಧುರಧೀರಾ ವೈಕುಂಠಪುರದ ರಾಶಿರಂಗಾ ೧೦

ಆದಿತಾಳ

ಈ ಸೊಗಸು ಈ ಸೊಂಪು ಈ ಸೊಬಗು ।
ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಈ ಸುಮಹಿಮೆ ಈಸು ಲೀಲೆ ।
ಏನೋ ಬಗೆ ಲೇಸು ಲೇಸು ಈ ಸುಲಭಯಾತ್ರೆ ದೇಶ ।
ದೇಶಾದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸೊ ಕಾಶಿಗಿಂದಧಿಕ ಫಲಾ ।
ಸೂಸುವದು ಸಾಸಿರಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಗತಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ।
ಸಾಸಿವಿನಿತು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ।
ಶ್ರೀಶ ಕಾಂಚಿವರದ ದೋಷನಾಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲನು ।
ವಾಸವಾಗಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಗನ ಪೊರೆದ ೧೧

ಜತೆ

ವೇಗಾವತಿಯ ತೀರದೊಡಿಯನೆ ವೈಕುಂಠ ।
ದಾಗಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಾಂಚಿವರದಯ್ಯಾ ೧೨

೧೭. ಕಂಚಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ತಮ್ಮನನ್ನ ಕೊಂದು ಆಗಮವ ಬಿಡಿಸಿತಂದು ।
ಸುಮನಸರಿಗೆ ಸುಧೆ ಕ್ರಮದಿಂದಲೆರದೇ ।
ಕುಮತಿ ಹೇಮಾಕ್ಷನ ಗಮಕವ ಮುರಿದೆ ।
ಸು[ದ]ತಿಯ ಮೊರೆ ಕೇಳಿ ಅಮರಾರಿಯ ಸೀಳಿ ।
ಅಮಮಯೋಮಕೆ ಬೆಳದು ನಮಿತನ್ನತುಳಿದು ।
ಜಮದಗ್ನಿ ನಿಜಜಾತ ಸಮರದೊಳು ನಿರ್ಭೀತಾ ।
ಉಮೆ ಅರಸನ್ನ ಪ್ರೀತಾ ಕಮಲಾಪ್ತಕುಲಜಾತಾ ।
ಯಾಮಾದಿಯಾ ಗೆದ್ದು ಸುರದ್ರುಮವತಂದ ಗಂಭೀರ ।
ರಮಣೀರ ವ್ರತವಾಕ್ರಮಿಸಿದ ಬಲುದೇವಾ ।
ವಿಮಲಾ ತುಂಗಾ ತುರಂಗಾ ಗಮನ ದುರಿತಭಂಗಾ ।
ಅಮಿತಮಹಿಮ ಕಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಸಮರಾರು ನಿನಗನುಪಮಚಿತ್ತ ಚರಿತ್ರಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿರಾಯಾ ।
ಪುಣ್ಯವಂತರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತನೆರಾಯಾ ।
ಪುಣ್ಯಮಹಿಮರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಸಾಧನರಾಯಾ ।
ಪುಣ್ಯಪೂರುತಿರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿರಾಯಾ ।
ಪುಣ್ಯರಿಗೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯಕೊಡುವರಾಯಾ ।
ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥರಾಯ ವಿಜಯವಿಠಲರಾಯಾ ।
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಕಂಚಿ ಪುಣ್ಯವರದರಾಯಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಜನು ಸಭಾಸ್ಥಾನಾ ನೆರಸಲು ವಾಲಗಕೆ ।
ಭುಜಗಾಭರಣ ಇಂದ್ರ ಸುರಮುನಿ ವ್ರಜವೆಲ್ಲ ।
ನಿಜವಾಗಿ ಬಂದು ವಾರಿಜ ಕರವನೆ ಮುಗಿದು ।
ಅಜನ ಪೊಗಳಲು ನೀನೋಡಿ ಹರಷದಿಂದ ।
ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನಕೆ ।
ಸುಜನರೊಂದಾಗಿ ಬೆಸಸೆನಲು ವಶಿಷ್ಠಮುನಿ ।
ಅಜಗರುಹಿದನು ಭೂತಳದೊಳಿಗಿದನು ।
ವಿಜಯವಿಗ್ರಹ ಕಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಭಜಿಸಲು ಒಲಿದಾನು ಭಕ್ತರಿಗಾವಾಗಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುನಿನುಡಿದ ಮಾತನು ಮನ್ನಿಸಿ ಬಂದು ।
ವನಜಸಂಭವನು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮನೋರಥ ।
ವನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನೆನೆದು ಯಾಗವ ಮಾಡೆ ।
ದನುಜಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದನು ಝುಗಝುಗಿಪ ರ ।
ತುನಮಯ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯನು ಏರಿಕೊಂಡು ।
ಝುಣಝುಣಝುಣ ಡಂಢಣವೆಂಬೊ ಘಂಟೆ ।
ಘಣಲೆಂದು ಕೂಗಲು ಅ[ನ]ಲಾಮಧ್ಯದಿಂದ ।
ತನಗೆ ತಾನೆ ಪೊಳೆದಾ ಅನಿಮಿಷರಾಡಲು ।
ಘನ ಕಂಚಿವರದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮನಕೆ ಬಂದರೆ ಸಾಧನವಾ ಪೂರೈಸುವ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಂದದಿಂದ ಉದುಭವಿಸಿ ।
ಬಂದ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಂದದಿಂದ ವರವನೀವುತ್ತಾ ।
ಕುಂದಾಗೊಡದೆ ಭಕ್ತರನ್ನ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪೊರೆದು ।
ಮೊಂದಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪಾದದ್ವಂದ್ವದಾಸೇವಿಯನೀವಾ ।

ಕಂದರ್ಪನಯ್ಯಾ ಕಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಎಂದೆಂದು ಗುಣಪೂರ್ಣ ಸಾಂದ್ರಸುಖದ ದಯಾಳು ೫

ಜತೆ

ಕಂಚಿಯ ನಿಲಯಾ ನೀಲವರ್ನ ಶ್ರೀವತ್ಸ ।
ಲಾಂಚನ ವರದಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮೆರೆದಾ ೬

೧೮. ಕದರಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಜಗದೊಳಗಿದಕೆಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲುಗಾಣೆನೊ ಸರ್ವ ।
ನಗರ ಪ್ರದೇಶ ಇದರ ಅಗಲಾ ಸುತ್ತಯೋಜನ ।
ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಗಳ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ।
ಹಗಲೊಂದು ಕ್ಷಣವಿಲ್ಲಿ ಸುಗುಣನಾಗಿ ಇರಲು ।
ಅಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುವದೂ ।
ನಿಗಮಾಸನ್ನ ಹರಿ ಮೊಗನ ಹಗೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ ।
ಖಗರಾಜಾನಿಲ್ಲಿ ತಪಸಿನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಪೊತ್ತು [ಮಿ]ರುಗುವ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ।
ಪೊಗಳಿದ ಜನ[ದ] ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಳಿವ ಸುಲಭಾ ನರ ।
ಮೃಗರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಕದರಿನಿವಾಸ ।
ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಚನ್ನಿ[ಗ]ನಾಗಿ ಮೆರೆವ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪ್ರಲ್ಹಾದಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಉದಭವಿಸಿ ।
ಅಹಿತದಿತಿಸುತ [ಆ]ವಹದೊಳು ಕೊಂದು ।
ಸಾಹವುಳ್ಳ ಸುರರ ದಾನಮಾಡುವೇನೆಂದು ।
ಅಹೋಬಲದಿಂದ ಈಮ್ಮಡಿಯೊಳಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ।

ಮಹಿಧರಕೆ ಬಂದು ವಹಿಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿಖಳಕೊಂದೂ ।
ಗಹಗಹಿಸಲು ವಾರಿರುಹ ಭವಬಂದು ಬಿ ।
ನ್ನಾಹ ಮಾಡುತಿರಲು ಬಹುಮಹಿಮನಾದ
ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮಹಸಂತೋಷದಲಿ ಬಾಹುಬಲದಿ ಮೆರೆದಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈ ತೆರದಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನರಹರಿ ಇರುತಿರೆ ।
ಶ್ವೇತ ಮುನೇಶ್ವರ ಬಂದು ವೇಗ ।
ತಾ ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ಬೆತ್ತ ನಿರ್ಮ್ಗಳದಲ್ಲಿ ।
ಖ್ಯಾ[ತಿ] ಪಡೆದ ವರವಿನಿಂದ ।
ಭೂತಳದೊಳಗಿದ್ದು ಅಂದಾರಭ್ಯವಾಗಿ ।
ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯಕಾಣೊ ನಾಮದಲ್ಲೀ ।
ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಭೃಗನು ಇಲ್ಲಿ ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ।
ಪಾತಕ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ।
ಶ್ವೇತವಾಹನನಂದು ಯಾತ್ರಿಮಾಡುವಾಗ ।
ನೀತಿನಿಂದಲಿ ಇಲ್ಲೆ ಶುದ್ಧನಾದ ।
ಭೂತಾಧಿಪನೆ ಬಲ್ಲ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನಾರದ ಗರುಹೀದ ।
ಮಾತುಳ ವೈರಿ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಮಾಂ ।
ಧಾತಾನಿಂದಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಡು ವರವನಿತ್ತ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶ್ವೇತ ಪುಷ್ಕರಣಿಯು ಭವನಾಶಿ ಭೃಗುತೀರ್ಥ ।
ಶ್ವೇತವಾಹನ ವಶಿಷ್ಟ ನಾರದತೀರ್ಥ ।
ಧಾತಾ ನರಸಿಂಗ ಇಂದ್ರಾದ್ಯಷ್ಟತೀರ್ಥ ।
ಪಾಲಕಹರ ಋಣಮೋಚನತೀರ್ಥ ಮ ।
ಹಾತಿಶಯವುಳ್ಳ ರಾಮ ಶಂಖಾಚಕ್ರ ।

ಶ್ವೇತ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಶು ।
ದ್ಧಾತುಮಾ ಬಂದೊಂದು ಮಜ್ಜನಮಾಡಲು ।
ಜ್ಞಾತಿಗಳ ಕೂಡ ಸದ್ಗತಿ ಐದುವ ।
ವಾತಾವಿನುತ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ನೆನಿಸೆ ಒಲಿದು ಸಂಗಡ ಬಪ್ಪ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅರ್ಜುನನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನಕೂಡ ।
ಮಜ್ಜನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆ[ಗೆ] ನಿ ।
ರ್ಲಜ್ಯರಾಗಿ ಹರಿಯಾ ಗರ್ಜನೆಯಲಿ ನುಡಿದು ।
ಮೂರ್ಜಗದೊಳು ಬಲು ಪೂಜ್ಯವಂತರಾಗಿ ।
ಅರ್ಜುನ ಮರದಡಿಯಾ ಇಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ನಿರ್ಜರಾಗಣದೊಡನೆ ಪಾಲಿಸುವಾ ಫಲವರಿತು ೫

ಜತೆ

ಖಾದ್ರಿ ಪುರಾನಿಲಯಾ ನರಶಿಂಗಾ ಭವಭಂಗ ।
ಭದ್ರಾ ಮೂರುತಿ ಜನಾರ್ಧನ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ೬

೧೯. ಕನಕಗಿರಿ

ರಾಗ: ಶಂಕರಾಭರಣ

ಧ್ರುವತಾಳ

ರುದ್ರಾಂತರ್ಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಮಹಾಸಿಂಹ ।
ರೌದ್ರಾವತಾರ ತರಣಿಕೋಟಿ ಭಾಸ ।
ಭದ್ರದಾಯಕ ಭಕ್ತರಾಧೀನ ಅನುದಿನ ।
ಉದ್ರೇಕಮತಿ ಕೊಡುವ ಉದಧಿಶಯನ ।
ಕ್ಷುದ್ರ ದಾನವ ತತಿಯ ಧರಣಿಗೆ ಕೆಡಹಿಸು ।
ನಿದ್ರರಮಾಡುವ ಧೀರಶಾಲಿ ।

ಹೃದರೋಗ ಮೂಲಕಿತ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಪೊತ್ತಗುಣ ಸ ।
ಮುದ್ರ ವಜ್ರನಖ ನಿಟಿಲನೇತ್ರ ।
ಸದೃಶರಹಿತ ರೂಪ ಬಲು ಬಹುಪ್ರತಾಪ ।
ವಿದ್ರುಮ ನಯನ ವಿಚಿತ್ರರದನ ।
ರುದ್ರಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿ ಭಳಿರೆ ।
ವಿದ್ರಾನೇಕ(?) ಇಪ್ಪದೇಹ ಬರುವ ಉ ।
ಪದ್ರವ ಪರಿಹರಿಸೊ ಎನಗೆ ಬಲಿದು ।
ಮುದ್ರಾಧರರ ಒಡನೆ ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಜ ।
ಗದ್ರಮಣ ಕಾಯಬೇಕು ನಾರಸಿಂಹ ।
ನಿದ್ರಾರಹಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕನ ।
ಕಾದ್ರೀಶ ಕರುಣಾಳೆ ನಮೊ ನಮೊ ನಿನಗೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪ್ರಲ್ಹಾದ ದೇವನ್ನ ಅಹಲ್ಲಾದ ನೋಡಯ್ಯಾ ।
ಮಹದಾದಿ ಜನಕೆ ಅಹೋ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ।
ಸೋಹಂ ಎಂದ ಮನುಜನನ್ನು ಇಹಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ।
ಗ್ರಹಭಾಧೆಯಲ್ಲಿ ದಹಿಸುತಿಪ್ಪನು ಗಡ ।
ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ದೇವನ್ನ ಅಹಲ್ಲಾದ ನೋಡಯ್ಯಾ ।
ಮೋಹನ ಕನಕಾದ್ರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ದ್ರೋಹಿಗೆ ತಮಸು ಸಂದೇಹ ಎಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಧರೆಯೊಳು ಮೂರು ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ।
ಹರಿಯೆ ಮೆರವುತಿಪ್ಪ ತಿಳಿಯಬೇಕು ।
ಪರುಶ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪಗಳೀಪರಿ ।
ಕರಿಸಿಕೊಂಡವು ಕೇಳಿ ನಾಮ ನಿತ್ಯ ।
ಪರಮ ಶೋಭಿತವಾದ ವಾರಣಾವತಿ ಎಂಬ ।
ಪುರದಲ್ಲಿ ಜಯಂತ ನಾರಸಿಂಹ ।

ಮರಳೆಲಾಲಿಸಿ ಇದನೆ ಕನಕನಾಮಕನೆನ್ನಿ ।
ನರಸಿಂಹನೆಂಬೋದೆ ನಿಜಕಾಣಿರೊ ।
ಶರಧಿತೀರದಲೊಂದು ಕಡೆ ಸಿಂಹಾಲಯವೆಂಬ ।
ಪುರದಲ್ಲಿನಿಂದಿಹ ನಾರಸಿಂಹನೊ ।
ಎರಡೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಳುತ ಇನಿತು ।
ಮೆರೆವುತಿಪ್ಪನು ನೋಡು ನಾರಾಯಣಾ ।
ಹರರೂಪ ತಾಳೀದ ಮೋಹಕ ಜನರಿಗೆ ।
ನಿರಯನಾಗಲಿ ಎಂಬ ಕಪಟದಲ್ಲೀ ।
ಪರಮಪಾವನವಾದ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಸುತ್ತ ।
ಹರಹಿಕೊಂಡಿದೆ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಧರಿಣೀ ।
ಮಿರುಗುತಿದೆ ಇದೆ ಆದರೊಳಗೆಣಿಸಿ ।
ಕರಣಶುದ್ಧದಿ ಪುಣ್ಯಪಡಕೊಳ್ಳಿರೊ ।
ಸುರನುತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಾಂಚನರಾಯಾ ।
ವರವಕೊಡತಲಿಪ್ಪ ಬೇಡಿದ ದಾಸರಿಗೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕನಕರಾಯನ ದರುಶನ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ।
ಮನದೊಳಗಿದ್ದ ಮಹಾಭಿಷ್ಟೆ ಸಲ್ಲುವುದು ।
ಅನುಮಾನವಿದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪೂರ್ವದ ಕಥೆಕೇಳಿ ।
ಕನಕಮುನೇಶ್ವರ ತಪವಮಾಡಿದನಂದು ।
ಕನಕಾವರುಷ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕರವುದು ನಿತ್ಯ ।
ಇನಿತು ಮಹಿಮೆ ಉಂಟ ಅದರಿಂದ ಲಕುಮೇಶ ।
ಕನಕರಾಯನೆಂದು ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾನು ಇಲ್ಲೆ ।
ವನಜಸಂಭವ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಿಗಳು ।
ಘನವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿವರು ಕೇಳಿ ।
ಮನುಜ ಕೇಸರಿರೂಪ ರೂಪ ಲಿಂಗಾಕಾರದಲ್ಲಿ ।
ಜನರಿಗೆ ತೋರುವ ನಾನಾರೂಪಾತ್ಮಕ ।
ಕನಕ ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಅನುತಾಪ ಬಿಡಿಸಿ ಆನಂದ ಸುಖವ ಕೊಡುವ ೪

ಆದಿತಾಳ

ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ।
ಹರಿವಾಯುಗಳ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸೀ ।
ನಿರುತ ಸೇವೆಯು ಮಾಡಿ ಕನಕನರಸಿಂಹನ ।
ಚರಣಾಂಬುಜಯುಗಳ ಬಿಡದೆ ನೀವು ।
ನರ ಓರ್ವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆ ।
ಸುರರು ಮೆಚ್ಚುವರು ಅನಂತಕಲ್ಪಾ ।
ಅರೆಮರೆ ಇಲ್ಲವಿದಕೆ ತುಂಗಾಮಹಾತ್ಮಿಯೊಳಗೆ ।
ವಿರಚಿಸಿದೆ ನೋಡಿ ಶತ ಅಧ್ಯಾಯ ।
ಹರನಸುತನ ಪುರಾಣದಲಿ ಸಿದ್ಧ ।
ವರದೊರದು ಪೇಳುತಿಪ್ಪರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ।
ನಿರಯದೂರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಶರಣ ಶುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ೫

ಜತೆ

ಜಯಂತಿ ನದಿಸ್ನಾನಾತನಕ ನರಸಿಂಹನ ।
ಪ್ರೀಯರಾಗಿ ನೋಡುವುದು ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವಾ ೬

೨೦. ಕಾಶಿ

ಆದಿತಾಳ

ಕಾಶಿ ಕೇಶವ ನಿರ್ಮಿತಾ ಕೈವಲ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಾ ಸ್ವಪ್ರ ।
ಕಾಶವಾಗಿದೆ ಸತ್ವಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ।
ದೇಶಾಮಧ್ಯದ ಅದಕ್ಕೆ ಎಣೆ ಮಿಗಿಲುಗಾಣೆ ।
ಈಶನು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಾ ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಜನಕೆ ರಾಮನಾ ಮ ಉಪ ।
ದೇಶವನ್ನೆ ಮಾಡುವ ಮನದಿ ನೋಡಿ ।

ಕ್ಲೇಶವಿದೂರ ಶಂಭು ಇಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ।
ಲೇಸು ಲೇಸು ಎಂದೆನುತ ತಲೆದೂಗುವ ।
ರಾಸಿ ಗುಣಗಳಿಂದಾ ಹರಿಯನ್ನೆ ಹಾಡಿಪಾಡಿ ।
ದೋಷರಹಿತನಾದ ಜಗವರಿಯೇ ।
ಕಾಶಿ ಕೇವಲಾ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಕಾಣೋಗಿ ।
ರೀಶಗೆ ದತ್ತಾ ಈ ಪುರದ ಪದವೀ ।
ಆ ಸುರವೃತ್ತಿಯಿಂದಾ ಪೇಳುವ ಮಾತು ನಿ ।
ಶ್ಚೈಸದಿರಿ ಮನದೊಳು ಮಹಾಧೀರಾರು ।
ಕಾಶಿಕೇಶವ ಆದಿಕೇಶವನೆಂದಾ ಮಾ ।
ನಿಸನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಗಣನೆ ಇಲ್ಲಾ ।
ಶೇಷಪೂರಿತ ಕರ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ।
ತ್ರಿಸಂಬಂಧಾದಿಂದ ಕಡೆ ಬೀಳೂವ ।
ಭೂಷಣವಾಗಿಪ್ಪದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಾರಾ ।
ಣಾಸಿ ಆನಂದಾರಣ್ಯಾ ಆ ವಿಮುಕ್ತಿಯು ।
ಕಾಶಿ ಮಹಾಸ್ಮಶಾನಾ ರುದ್ರಪುರಿ ಪುಣ್ಯಪಂಚ ।
ಕ್ರೋಶ ವಿಸ್ತಾರ ಚತುರ್ದಿಕ್ಕುವಲಯಾ ।
ಈ ಸಮಸ್ತಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪೆಸರಾಗಿ ಇಪ್ಪಾದಿದುವೊ ।
ದಾಸ ಭೂಪಾಲಾನಿಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿ ಮೆರೆದಾ ।
ಕಾಶಿರಾಜಾ ಮಿಕ್ಕಾ ಸರ್ವರಾಯರು ಉ ।
ಲ್ಲಾಸಾದಿದಾಳಿದಾರು ಹರಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ।
ಅಸುರಕರ್ಮ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪೌಂಡ್ರಿಕಾ ।
ವಾಸುದೇವಾನೆಂದೆಂಬವಾ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾ ।
ಮೋಸಾವಿಲ್ಲದೆ ಇವನ ಮತದಂತೆ ನಡಿಯಾದಿರಿ ।
ಕ್ಲೇಶವಾಹದು ಕಾಣೊ ಎಂದೆಂದಿಗೇ ।
ದೋಷವರ್ಜಿತರಾಗಿ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಂದ ।
ಹಾಸದಿಂದಾಲಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಸೇರಿದಾರೂ ।
ಕಾಶಿಯಾತ್ರಿಗೆ ಬಂದಾ ಜನರ ಸಂಗಡ ತನ್ನಾ ।
ದೇಶದಲ್ಯಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ।

ಗ್ರಾಸಾಗೋಸುಗವಾಗಿ ಪೋದವನ ಕುಲದ ಸಂ ।
ತೋಷಾ ಪೇಳುವನಾರು ಅಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ।
ಕಾಶಿ ನಿವಾಸ ಬಿಂದು ಮಾಧವಾತ್ಮಕ ।
ವಿಶೇಷ ಮೂರುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಪೊಳೆವನಿಲ್ಲಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭಗಿರಥ ತನ್ನವರಾ ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕೆ ।
ಹಗಲಿರಳು ಬಿಡದೆ ತಪವನ್ನೆ ಮಾಡಿ ।
ಜಗದ ವಲ್ಲಭನಾದಾ ಶ್ರೀಶನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ।
ಗಗನ ನದಿಯ ತಂದಾ ಶಿವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ।
ನಿಗಮ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದಲಿ ।
ಜಗದೊಳು ಪರಿದು ಈ ಕಾಶಿಯ ಮುಂದೆ ।
ಝುಗಝುಗಿಸುತ ಬಂದು ಯಮುನೆ ಸಂಗಡವಾಗಿ ।
ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮೆರೆದಾಳ್ಯೆ ಗಂಗೆ ।
ಮಗುಳೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾ ಖ್ಯಾತಿಯಪ್ಪುದೂ ।
ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಸಾಧನವಾಗುವುದಿಲ್ಲಿ ।
ನಗಧರ ನಾರಾಯಣ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಅಗಣಿತ ಗುಣಧಾಮಾ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿಪ್ಪಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೊ ತ್ರಿಲೋಕಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ತ್ರಿದಶಗಣ ಮುನಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ ।
ಪದುಮನಾಭನ ಮೂರುತಿ ಒಂದೊಂದು ಪೆಸರಿಸಿ ।
ಪದೊಪದಿಗೆ ಇಪ್ಪುದು ಲಾಲಿಸುವದು ।
ಮಧುಸೂದನ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ಪರಶುರಾಮ ।
ಮದನಗೋಪಾಲ, ನರಸಿಂಹ, ವರಹ ।
ಮುದದಿಂದ ಮಾಧವ, ಕೇಶವ, ವ್ಯಾಸ, ವಾಮನ, ರಾಮ ।
ಮೊದಲಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಾಕ್ಷಾದ್ರೂಪ ।

ಸದಮಲತನದಿಂದಾ ಭರಿತವಾಗಿಹವು ।
ಬುಧರು ಕೊಂಡಾಡುವುದು ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ವಿಧಿರುದ್ರಾದಿ ರೂಪಾ ಬಹುವುಂಟು ಸರ್ವದ ।
ಹದುಳಕೊಡುತಿಪ್ಪರು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ।
ಇದೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಎಂದೆಂದಿಗೆ ಎಂದು ।
ತ್ರಿದಶ್ಯಾದರು ನೋಡೆ ಇಚ್ಛೈಪರು ।
ಹೃದಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕಾಶಿಪಟ್ಟಣ ಮಹಾ ।
ನಿಧಿಯಾ ತಂದೀವುದು ದಾರಿದ್ರಗೆ ।
ಬುಧರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವ ಪಾಲಿಸುವುದು ಮುಕ್ತಿ ।
ಬದಿಯಲಿ ಉಂಟು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ।
ಬದಿಯಲಿಪ್ಪ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂ ।
ಪದವಿಗೆ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಕೊಡುವ ।
ಒದಗಿ ವಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಪೋದರಾಗೆ ।
ವಿಧಿಕಲ್ಪ ಪರಿಯಂತ ಸುಖಿಸುವನೊ ।
ಸುದರುಶನ ಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಎದುರಿಲಿ ಪೊಳೆವ ಗತಿತಪ್ಪದಲೆ ಪಾಡಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವೇಶ ಇಂದ್ರ ಕಾಮಾದ್ಯರು ।
ಹರಿಪ್ರೀಯ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾರ್ವತಿ ಮಿಗಿಲಾದಾ ।
ವರ ನಾರಿಯರು ಉಂಟು ಭೈರವ ಗಣನಾಥ ಸಮಸ್ತಜನವ ।
ಸರ ಒಂದು ಬಿಡದಲೆ ಬಹು ರೂಪಗಳಿಂದಾ ।
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇಪ್ಪಾರು ಮಿರಗುತ ಮೆರವುತ್ತಾ ।
ವರಗಳ ಕೊಡುತಾ ಭಕ್ತರನಾ ಪಾಲಿಸೂತಲಿ ।
ತರಣಿ ಮಧ್ಯಾನ್ಹಕೆ ಬರಲು ಮಜ್ಜನಕೆ ತೀ ।
ವರದಿಂದಾ ಮಣಿಕರ್ನಿಕೆ ಸಾರುವರ್‍ಹೈ ।
ಧರೆಯೊಳು ವರ್ನಿಸಾಲರಿದು ನಾಲ್ಕನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಹರಿದುಪೋಗುವದಲ್ಲಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲಕೆ ನಿತ್ಯಾ ।

ಹರಿ ಸಂಕರುಷಣಾತ್ಮಕಾ ನರಹರಿರೂಪ ।
ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಾ ಒರೆಡಗೂಡಿ ಕುಣಿವಾನು ।
ಪರಮ ಮುಖ್ಯಕಾಣೆ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಾಡುವ ।
ನರನೆ ಮುಕ್ತಪ್ರಾಯ ದೇಹಾಂತ ಶುಭಪೂರ್ಣ ।
ಸುರಗಂಗಾಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನ ।
ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಡುವ ಒಲಿದು ೪

ಆದಿತಾಳ

ವರುಣ ಸಂಗಮ ಪಂಚಗಂಗೆ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆ ।
ತುರಗ ಈರೈದು ಮೇಧಾ ಆಸಿ ಸಂಗಮ ನಾನಾ ।
ವರ ತೀರ್ಥ ಜ್ಞಾನಾವಾಪಿ ವೃದ್ಧಾ ಕಾಳಿ ಮಿಗಿಲಾದ ।
ಸುರಮುನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಧನ್ಯರಾಗಿರಿ ।
ಪುರದೊಳು ನಿತ್ಯಾಯಾತ್ರಿ ಅಂತರಗ್ರಹಾ, ಉ ।
ತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ಮಾನಸನಗರಾ ಪ್ರದಕ್ಷಣಾ ।
ತರುವಾಯ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ವ ।
ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ದೇವಋಷಿ ಪಿತೃಗಳು ।
ಹರುಷಾವಾಗುವಂತೆ ಸತ್ಕರ್ಮಾಚರಿಸಿ ಆ ।
ರ್ಯರ ಸಹವಾಸದಿಂದಾ ಕಾಲಕ್ರಮಣೆ ಮಾಡು ।
ದುರುಳ ಜನಾಹಾರಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಪರಿಪರಿ ಸುಖಕೊಡುವಾ ಇಹಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ೫

ಜತೆ

ಕಾಶಿಯೊಳೊಂದಡಿ ಇಟ್ಟು ಪೋದಡೆ ವೇದ – ।
ವ್ಯಾಸರೂಪಾತ್ಮಕಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬರುವಾ ೬

೨೧. ಕಾಶಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಪಂಚಗಂಗಿಯ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡುವುದು ಚನ್ನಾಗಿ ।
ಕೊಂಚವಲ್ಲವು ಕಾಣೊ ತ್ರಿಜಗದೊಳೂ ।
ಸಂಚಿತಾ [ಪ್ರಾ]ರಬ್ಧಾಗಾಮಿ ನಾಶವಾಗುವುದು ವಿ ।
ರಂಚಿ ಜನಕ ರಂಗ ಒಲಿವ ಬಂದು ।
ಮುಂಚು ಮುಂಚಾಗಿ ಜ್ಞಾನಪಿಚ್ಚುವದೂ ಪ್ರಾ ।
ಪಂಚದೊಳಗಿದ್ದರು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೋ ।
ಕಿಂಚಿತು ಕಾಲಾ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಾವಾಗಿರಲು ಸಂ ।
ಕಿಂಚಿನನಾಗುವ ಜ್ಞಾನಧನದೀ ।
ಚಂಚಲತನ ಬಿಟ್ಟು ಏಕಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಸಂಚಗಾರವನೀಯೊ ಹರಿ ಭಟರಿಗೆ ।
ಪಂಚ ಭಗವದ್ರೂಪ ಮನದೊಳು ನಿಲಿಸಿರಿ ।
ಪಂಚ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮರೊಳಗೆ ।
ಸಂಚಾರವನೆ ಇದೆ ಸಾಧನವೇ ಎಂದು ।
ಮಿಂಚುವ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ನಲಿದಾಡುತಾ ।
ಪಂಚಗಂಗಿಯ ಸ್ನಾನ ಸುಲಭವಲ್ಲವೊ ಮರುಳೆ ।
ಪಂಚ[ಮೊ]ಗನ ಕರುಣಾ ಪಡಿಯಬೇಕು ।
ಅಂಚಿ ಅಂಚಿಗೆ ಈತ ಒಲಿಯಾದಲ್ಲದೆ ಅ ।
ಮಂಚಾ ಉಳ್ಳ ದೇವೇಶನೀಕ್ಷಿಸುವನು ।
ಪಂಚಪ್ರಾಣಾನೊಳಗೆ ಇಪ್ಪಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ ।
ಮುಂಚಾಗಿ ನೆನಸಲು ಸರ್ವಸಾಧ್ಯಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭೂತಳದೊಳು ಗಂಗಾ, ಯುಮುನ, ಸರಸ್ವತಿ ಉಂಟು, ಕಾಶಿ ।
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಧ್ಯಾ ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಇದನೆ ಕೊಂಡಾಡಿದ ನರನ ।
ಪಾತಕ ಪರಿಹಾರಾ ಪರಮಜ್ಞಾನವೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ।

ಭೂತಪ್ರೇತಾದಿಗಳ ದೇಹ ಬಂದಿದ್ದಾರಾಗೆ ।
ವಾತ ಮುಖದಿಂದಾ ಕಣ ಸೋಕಿದರಾಗಲೆ ।
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಾ ಕಾಯಾ ಬರುವದು ಸಿದ್ಧವಯ್ಯಾ ।
ಸೀತಾನದಿ ಜನಕಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕೌತುಕಮಾಡಿಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಲ್ಲಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಉರ್ಜಾಮಾಸಾದಲ್ಲಿ ಪಂಚಗಂಗಿಸ್ನಾನಾ ।
ಸಜ್ಜನರೊಡಗೂಡಿ ಮಾಡಲವಗೆ ।
ಮುರ್ಜಗದೊಳು ಬಿಡದೆ ಸರ್ವಪುಣ್ಯಗಳು ತಾ ।
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಎಸಗೆ ಬಲುಕಾಲಾವು ।
ತಜ್ಞಾತಿಗಿಂದಧಿಕಾ ದಶಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಗಳು ।
ಆರ್ಜವಗುಣದಿಂದ ಬರುವವಾದಕೂ ।
ನಿರ್ಜರಾವಳಿ ಇವನ ಕೊಂಡಾಡುವು[ದು] ಪಾಪ ।
ವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಬಾಳುತಲಿಪ್ಪನೊ ।
ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ನಾನಾ ದೇಶದಲಿ ಕೀರ್ತಿ ।
ಪರ್ಜನ್ಯ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿಹದೊ ।
ವಜ್ರಪಾಣಿಯಾ ಲೋಕಾಸೇರುವಾರು ಮೀರಿ ।
ಘರ್ಜನೆಮಾಡುವ ಮೇಲು ಮೇಲೂ ।
ದುರ್ಜನಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮಜ್ಜನಮಾಡಿಸುವಾ ವಿರಜಾನದಿಯಲಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭೂಸುರ[ಜಾ]ಮಿಳ ಜಾತಿ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ।
ದಾಸಿಯಾನೆರದು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ।
ವಾಸವಾದನು ಪಂಚಗಂಗೆಯ ತೀರದಿ ।
ಲೇಶಾವಾದರು ಪುಣ್ಯಮಾಡದೆ ಬಲು ಮಹಾ ।
ದೋಷಾಕಾರಿಯಾಗಿ ಇರುತಿರೆ ಕಾರ್ತಿಕಾ ।

ಮಾಸ ಪ್ರಾಪುತವಾಗೆ ಪಂಚತ್ವಗೈಯ್ಯಲು ।
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಮದೂತರು ಬಂದೂ ।
ಘಾಶೆಮಾಡುತಿರೆ ಪಂಚಗಂಗೆಯಲೀ ।
ವಾಸಾಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಸುಪ್ರಭಾವದಿಂದಾ ।
ಕೇಶವದೂತರು ಬಂದು ಕಟ್ಟಿದ ದುಷ್ಟಾ ।
ಪಾಶವ ಬಿಡಿಸಿ ದುರಿತದೂರನ ಮಾಡಿ ।
ಲೇಸು ಪಾಲಿಸಿದರು ಮುಕ್ತಿಪಥವ ತೋರಿ ।
ದೇಶದೊಳಗೆ ಇದೆ ಏನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯ ।
ಮೀಸಲಮನದಲ್ಲಿ ಈ ಗಂಗೆಯಲಿ ಬಂದು ।
ಲೇಶ ಸಾಧನ ಮಾಡೆ ಆವಾವಾದೇಹಿಗೆ ।
ನಾಶವಿಲ್ಲದಾ ಪುಣ್ಯಬಾಹುದು ತಡಿಯಾದೆ ।
ಶ್ರೀಶಾ ಮೂರುತಿಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹೃ ।
ದ್ದಾ ಸರೋವರದಲಿ ಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಬಂದು ೪

ಆದಿತಾಳ

ಆದಿಯುಗಾದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನದಿ ತ್ರೈತಾ ।
ವೇದಶಿರನ ಮಗಳು ಧೌತಪಾಪರೆನ್ನಿ ।
ಆ ದ್ವಾಪರದಲಿ ಬಿಂದು ಸರೋವರ ।
ವಾದದ್ದು ಕಲಿಯುಗಕೆ ಪಂಚನದಿ ಎನಿಸುವುದು ।
ಸಾಧುಜನಾ ಇನಿತು ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸುವರು ।
ಈ ಧರೆಯೊಳಗಿದೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆನ್ನಿ ।
ಮಾಧವನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿ ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರ ಮಧ್ಯಾ ೫

ಜತೆ

ಪಂಚಗಂಗೆಯ ಯಾತ್ರೆಮಾಡಿ ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವ ೬

೨೨. ಕಾಶಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಶ್ರೀ ಕೇ[ಶ]ವಾದಿ ಯಾವದೊಂದಂಗಾ ಪೊತ್ತಾ ।
ಲೋಕೈಕಾ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಪೂರ್ಣಾಪೂರ್ಣಾ ।
ಸಾಕಾರಾ ಮೂರುತಿ ಪ್ರಾಣೆಂದಿರಾಪತಿ ಅ ।
ನೇಕರೂಪ [ಕ್ರೀ]ಯಾ ಗುಣಗಣನಂತಾನಂತ ।
ಶೋಕವಿನಾಶ ನಾರಸಿಂಹಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ।
ಲೋಕೇಶ ಮೊದಲಾದ ತತುಶಬ್ದದಿಂದ ।
ಓಂಕಾರಾದಿ ವರ್ಣಾಭಿದೇಯಾ ।
ಶ್ರೀ ಕಾಂತಾ ಸಮಸ್ತ ಶಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ।
ವೈಕುಂಠನಾಯಕ ವೈತರಣಿ ತಾರಕಾ ।
ಏಕಾರ್ಣವಾಸ ವಟಪತ್ರ ಶಾಯೀ ।
ಏಕಾಂತಿಗಳ ಮನೋರಥವೆ ರಾಕ್ಷಸಾರಾತಿ ।
ಗೋಕುಲಾ ಭೂಮಿ ಪಾವನ ಜೀವನಾ ।
ವೈಕಾರಿಕ ತೈಜಸ ತಾಮಸ ಕರ್ಮ, ಪುಣ್ಯ ।
ಶ್ಲೋಕಾನೆ ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ ।
ನಾಕ ನದಿಯ ಜನಕ ವಿಜಯವಿಠಲ ವಿ ।
ವೇಕಬುದ್ಧಿಯ ಕೊಡು ಬಿಂದು ಮಾಧವ ಕಾಶಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದೆನಯ್ಯಾ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದೆ ಶತ ।
ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದೆನಯ್ಯಾ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದರಾಗಾ ಕಾಸಾವಿಸಿಪೋಗರು ।
ಕಾಶಿನಿಂದಲಿ ದೇಹ ಕಾಸಿದಂತಾಯಿತು ।
ಕಾಶಿಜಪತಿ ವಂದ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಯೇ ।
ಕಾಶಿಯ ಬಿಡಿಸೂ ಕಾಶಿಯ ಪುರ ಧೊರಿಯೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆವಾವಾಬಗೆಯಿಂದ ಇದ್ದಾರಾದಾನು ।
ದೇವಾ ನೀನೆ ಕರುಣಮಾಡಿ ಎನ್ನಾ ।
ಕಾವ ಮಾತಲ್ಲಾದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚನೆ ।
ಆವಾವಾ ಜನುಮಕ್ಕೆ ಮಾಡೆನಯ್ಯಾ ।
ಪಾವನ ಪಾವನ ನಿನ್ನಾಧ್ಯಾನವೆ ಜಗ ।
ತ್ಪಾವನ ನಿನ್ನ ಪಾದೋದಕಕೆ ಉಂಟು ।
ಈ ವಿಧವಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧನವಿಲ್ಲ ।
ಕೋವಿದರರಸನೆ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ ।
ನೋವು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕರತಂದು ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ।
ದಾವರೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮೀಯೀಸಿದೇ ।
ಭಾವದಲಿ ಭಕ್ತರು ನೆನೆದದ್ದು ಪೂರೈಸಿ ।
ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವವನೆ ।
ಪೂವಿಲ್ಲನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಾಧವ ।
ಶ್ರೀ ವಾರಣಾಸಿಯ ವಾಸಾ ನಾನಾವೇಷಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನಂತ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ।
ನೀನೆಣಿಸುನಲ್ಲಾ ಸತ್ಯಕಾಮನೆಂದು ।
ಶ್ರೀ ನಾರಿಬೊಮ್ಮಾ ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ಯರು ನಿತ್ಯ ।
ಎಣಿಕೆಮಾಳ್ಪರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಮಾಣಾದೆ ಮತಿಯಿಂದ ತಲೆದೂಗಿ ಅನುಭವ ।
ಏನೆಂಬೆ ನಿಮ್ಮಯ ಬಲು ಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ ।
ಮಾನವಾಗುಣಿಸಿ ನೆಲೆಗಾಣ ಬಲ್ಲನೆ ।
ಮೇಣೀ[ಗಿರೀ]ಶಗೆ ಕಾಶಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ।
ನೀನಿಲಿಸಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವ ಪೋಗಾಡಿ ।
ಆನಂದ ವನವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಜಾನ್ಹವಿ ಪಡೆದ ಜಗದ ಮೋಹನ ಸ್ವಾಮೀ ೪

ಆದಿತಾಳ

ನರಕತಾರಕ ನಾರಾಯಣ ನರಕಮಾರಕ ನಾರಾಯಣ ।
ನರ ನಾರಾಯಣ ನಾರದವರದ ।
ಹರಿ ವಾಸುದೇವ ಪರಮ ಮಂಗಳ ಪರದೈವ ।
ನೆರೆನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಶರಣವರಣ ।
ಶರಣ ನರಕತಾರಕ ನಾರಾಯಣಾ ಕರುಣಾ ।
ಶರಧಿ ತ್ರಿಪುರವೈರಿ ಕರಶರಸರಸಿಜಾಂಡಾಕರಾ ।
ವರಣ ಅಸಿ ಸಂಗಮನಿಲಯ ।
ನರಕೋದ್ಧಾರಕ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ನರಹರಿ ಬಿಂದು ಮಾಧವ ಕಾಶಿ ೫

ಜತೆ

ಅಗ್ನಿಬಿಂದು ವರದಾ ಅನಾದಿಮೂರುತಿ ।
ಅಜ್ಞಾನಾ ಪರಿಹಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಾಶಿ ೬

೨೩. ಕುಂಭಕೋಣ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಗೆಲ್ಲೋದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಎದುರು ಇಲ್ಲ।
ಕೊಲ್ಲೋದರಲ್ಲಿ ನೀನಲ್ಲಾದೆ ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲ ।
ಬಲ್ಲಿದಾರೊಳಗೆ ನೀನಲ್ಲಾದೆ ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲ ।
ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರೊಳು ನೀನಲ್ಲಾದಿನ್ನಾರಿಲ್ಲ ।
ಬಲ್ಲೂರಾ ದೈವವೆ ಬಿಲ್ಲು ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ।
ಇಲ್ಲಿ ಪವಳಿಸಿಪ್ಪ ಉಲ್ಲಾಸವೇನಯ್ಯಾ ।
ಮಲ್ಲರಾ ಎದೆದಲ್ಲಣ ವಿಜಯವಿಠಲಶಾರಂಗಪಾಣಿ ।
ಬಲ್ಲಗಾರರಸೆ ಎಲ್ಲೆ ವೈಕುಂಠ ನಿನ್ನಗೆಲ್ಲೆ ಈ ಪರವೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹೇಮಗಿರಿಯಂಥ ಹೇಮ ವಿಮಾನದೊಳು ಹೇಮಪುಟಿವಾಗಿ ।
ಹೇಮಮಯದ ಮಕುಟಾ ಹೇಮಕುಂಡಲ ಕರ್ನಾ ।
ಹೇಮಹಾರ ಕೊರಳಾ ಹೇಮಕಟಿಸೂತ್ರಾ ।
ಹೇಮಾಂಬರ ಚಿತ್ರ ಹೇಮನೂಪುರ ಗೆಜ್ಜೆ ।
ಹೇ ಮಹಾಮಹಿಮಾನೆ ಹೇ ಮಲಗಿಪ್ಪನೆ ।
ಹೇಮಮುನಿಗೆ ಒಲಿದ ಹೇಮತೀರಥವಾಸ ।
ಹೇಮಪುರಿ ನಿಲಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕೋಮಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಾ ಕೋಮಲಾಂಗನೆ ರಂಗ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಾಡುವರಿಲ್ಲೆಂದು ಕೈದುಇಳಹಿಕೊಂಡು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಿಯಾ ।
ಕಾದಾಲಾರಿನೆಂದು ಕೈಯಾಸೋತವನೆಂತೊ ।
ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಲಿಗಿದ್ದಿಯಾ ।
ಕಾದುವದರಿದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕ್ರೋಧರಬಡಿವೆನೆಂದು ।
ಮೇದಿನಿ ಪತಿಯಿಂದ ದಾನವಾ ಬೇಡಿದ ಕರದಲಿ ।
ಕೈದು ಪಿಡಿಯೆನೆಂದು ಮಲಿಗಿದ್ದಿಯಾ ।
ಸಾಧುಗಳಿಗೆ [ಬಾಧೆ] ಬರಲಾಡಗಿ ಬಿಲ್ಲೂ ।
ಸೇದಿ ಬಾಣವನೆಸಿದನೆಂದು ಮಲಗಿದ್ದಿಯಾ ।
ವೇದಾತೀತನೆ ಕಲಿಗಿತ್ತಭಾಷಿಗೆ ಅವನ ।
ಹಾದಿ ಪೋಗೆನು ಎಂದು ಮಲಿಗಿದ್ದಿಯಾ ।
ಶ್ರೀದರಮಣ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಶಾರಂ ।
ಗಾ ಧನಸ್ಸು ಪಿಡಿದು ನಗುತಾ ಮಲಿಗಿದ ದೇವಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳಗೊಬ್ಬಾ ಕುಂಭಾ ಮುನೇಶ್ವರ ।
ನೆಂಬೊ ಮಹಾತುಮಾ ಶಂಭುವಿನೊಲಿಸಾಲು ।
ಸಾಂಬಾನು ಬಂದು ನೀಲಾಂಬುದನೆ ದೈವ ।
ವೆಂಬೋದೆ ಸರಿ ಎಂದೂ ।
ಕುಂಭಾಗೆ ಪೇಳಲಾಗಂಬುಜಾಕ್ಷನ ಚ[ರ] ।
ಣಾಂಬುಜವರ್ಚಿಸಿ ಇಂಬಾದನರಿಪಾಣಿ (?)
ಎಂಬೋ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಂಭಜನಾ ನಿಜರಂಭೆ ತೀರದಲ್ಲಿ ।
ಸಂಭ್ರಮದೀ ಶತಕುಂಭ ರಥಾದೊಳು ।
ಗಂಭೀರ ಕರತಲೆಗಿಂಬಾದ ದೈವಾವೆ ।
ಕುಂಭಾಗೆ ಒಲಿದು ಗುಂಭಾದಿಂದ ವರವಿತ್ತೆ ।
ಜಂಭಾಭೇದಿ ಪಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕುಂಭಕೋಣಿ ಪುರವೆಂಬ ನಿವಾಸ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮುನಿ ಭಗವಾನೆಂಬಾತನ ಗುರುವಿನ ಅಸ್ತಿ ।
ಯನು ಸುರನದಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ಸಹಿತಾ ಪೋಗುತಲಿ ।
ವಿನಯದಿಂದಲಿ ವಸ್ತಿಯನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾ ।
ತನ ಶಿಷ್ಯನು ಹಸಿದು ಗಂಟನು ಬಿಚ್ಚಲಾಗಲಾ ।
ವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕುಸುಮವಾಗೆ ।
ಘನನದಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ತೋರಲಾಗಿ ।
ಮುನಿಗೆ ನಿಡಿಯಲಂದಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮರುಳೆ ಬಂದಾ ।
ತನು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡೆ ಮನಕೆ ಸುಖವಾಗಲು ।
ಮುನಿ ಸಕಲಾ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಗೆ ।
ಮಣಿ ಎಂದದನು ಪೊಗಳಾ ।
ಲ[ನಿ]ಮಿಷಾರೊಲಿದು ಮನ ।

ದಣಿಯಾ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ।
ಘನ ಶಾರಂಗಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಫಣಿ ಪರಿಯಂತ ಕುಂಭಕೋಣಪುರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಾ ೫

ಜತೆ

ಗಂಗಾಜನಕ ಶಾರಂಗ ಸಾಯಕ ಹಸ್ತಾ ।
ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಕಸಿತಾಂಬುಜ ಚರಣಾ ೬

೨೪. ಕುರಂಗ (ಪಂಚತಿರುಪತಿ)

ಧ್ರುವತಾಳ

ಬಲಿಗೊಲಿದು ಬಂದದೊಂದು ಮೂರುತಿ ।
ಕಳಸಾಜಾಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ ।
ಭಳಿರೆ ಭೃಗಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ ।
ಸಲೆ ನಾರದಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ ।
ಚೆಲುವ ಸಪ್ತರಿಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ ।
ಇಳಿಯೊಳು ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಾ ।
ಗ್ಗಳಿ ದೈವವಾದ ಪಂಚ ಮೂರುತಿ ।
ಒಲಿದವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾ ಮಾನಾದಿರೂಪಾ ।
ಛಲದಂತಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮೂರುತಿ ।
ಬಲಗೊಲಿದು ಬಂದಾದೊಂದು ಮೂರುತಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಲೋಕವಾಹಕನಾಗಿ ಕಾಕುಸ್ಥವಂಶಜನು ।
ಸ್ವಕಾಂತಿಯನಗಲಿ ಲೌಕಿಕನ ತೆರದಿ ।
ವ್ಯಾಕುಲದಲಿ ದಿವಾಕರ ನಂದನನತಾಕಲತಾ ನೆನಸಿ ।
ಆ ಕಪಿ ಬಲವನು ಸಾಕಾರವಾಗಿ ।
ಭೂ ಕುಮಾರಿಯನು ಏಕವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲು ।

ಶ್ರೀಕಾಂತ ವಿಠಲಾ ರ ।
ಘು ಕುಲೋತ್ತಮನಾ ।
ವಾಕು ಕೇಳುತಲೀವೆ ಶಾಕಮೃಗಾದಿಗಳು ।
ಮೇಖಿಗೆ ಹರಿದು ಜೋಕೆಯಿಂದಲು ಬರಲು ।
ಲೋಕ ಮೋಹಕವಾಗೀ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಹನುಮಾಂಗದ ನೀಲ ವನಜಸಂಭವನಂದನ ಜಾಂಬವಂತಾನು ।
ಘನವಾದ ಕಪಿಗಳು ಇನತನಯನ ಆಜ್ಞಾ ।
ವನು ಕೈಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೈದಿದರೂ ।
ಜನಕ ಸುತೆಯ ನೋಡಾಲನುವಾಗಿ ಹತ್ತೊಂದ್ಯೊ ।
ಜನವುಳ್ಳ ಮಹೇಂದ್ರಾವನ ಸರೋವರ ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳಾಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಮನಕೆ ಶೋಭಿಸಲಾಗಿ ಹನುಮಾದಿಗಳು ನಿಂದು ।
ಮಣಿದು ಪೊಗಳಿದರು ವಾಮನ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ।
ಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಚತಿರುಪತಿ ।
ನೆನದವರಿಗೆ ನಂಬಿ ಎನಿಸುವಾ ದೈವ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ವೇಗದಲಿ ಹನುಮಂತ ದಿಕ್ಕು ನೋಡುವೆನೆಂದು ।
ಈ ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ತುಳಿದು ಈಕ್ಷಿಸಿ ।
ಆಗಲೀ ಪರ್ವತ ಹತ್ತುಯೋಜನವಿಳಿದು ।
ಪೋಗಲಾಯಿತು ಧರಿಗೆ ಏನಂಬೆನೋ ।
ಆಗ ಪುಟ್ಟಿತು ಕ್ಷೀರನದಿ ಹನುಮನದಿ ಎಂದೂ ।
ಯೋಗಿಗಳು ಭಜಿಸಿದರು ವಿನಯದಿಂದ ।
ಭಾಗವತರಿಗೆ ಒಲಿದು ನಂಬಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಸಾಗರಶಯನ ಪಂಚ ತಿರುಪತಿ ವಾಸಾ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕೂರಂಗನೆಂಬುವ ಕ್ರೂರ ದೈತ್ಯನು ಇಲ್ಲಿ ।
ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತಲಿರೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೊಬ್ಬ ಪರಮ ಭಾಗವತನು ।
ವಾರವಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತಿರಲು ।
ಕ್ರೂರದೈತ್ಯನು ಬುಧನಾಹಾರ ಮಾಡುವೆನೆನಲೂ ।
ಮಾರಿಗಭಯನಿತ್ತು ಶ್ರೀ ರಮಣನಾ ಚರ ।
ಣಾರವಿಂದವ ನೋಡಿ ಪೋಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ದೈತ್ಯ ।
ಮೇರೆದಪ್ಪಿ[ರ]ಲೀ ನಾರದಾವಿನುತಾನು ।
ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನಿಂದು ಮೂರುತಿ ತೋರಿದಾ ।
ಸಾರಾ ಹೃದಯಗೊಲಿದು ಘೋರತನವೆ ಬಿಡಿಸಿ ।
ಕೂರಂಗನಾ ಸಾಕಿ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಿದ್ದು ।
ಕೂರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಸ್ತಾರವೆಂದೆನಿಸಿದ ।
ಕಾರುಣ್ಯಕೋಟೀಯಾ ತೀರ[ದ]ವಾಸಾ ।
ಮಾರಾರಿವಿನುತಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸಾರಿದವರ ಪೊರವ ಕ್ಷೀರಸಾಗರನಂಬಿ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವಾಯಸ ಬಂದು ಕೋಟಿತೀರ್ಥದೊಳು ।
ಮಿಯಾಲು ಹೇಮಾ ವಾಯಸವಾದುದು ಕೇಳಿ ।
ಆ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿ ।
ಶ್ರೀ ಅರಸನ ಒಲಿಸಿದರು ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಭೂವ್ಯೋಮಾ ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ ಎದುರುಗಾಣೆ ।
ಈ ಯವನಿಗೆ ನೋಡಿದರು ಅನುಗಾಲಾ ।
ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಪೊರೆದಂತೆ ಪೊರೆವುತಾ ।
ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ತಂದುಕೊಡುವುದು ಶುಭದಲ್ಲಿ ।
ಬೀಯಗೆ(?)ವೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ತುರಂಗ
ಕ್ಷೇತ್ರನಿವಾಸ ೬

ಆದಿತಾಳ

ನಿಂದ ಮೂರುತಿ ಕುಳಿತ ಮೂರುತಿ ।
ಇಂದುಧರಗಭಿ ಮುಖವಾಗಿ ।
ಚಂದದಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮೂರುತಿ ।
ಸಿಂಧು ತಡಿಯದಲ್ಲಿ ಅಂದದಿಂದಾನಿಂದ ಮೂರ್ತಿ ।
ಕುಂದದಲೆ ಮಹೇಂದ್ರ ಗಿರಿಯೊಳು ।
ನಂದ ಮಾಡುತ ತಾಪೊಳೆವಾ ಮೂರುತಿ ।
ಸಿಂಧುರಿಪು ಭೃಗುಮುನಿ ವರನಾರಂದಾ
ಬಲಿ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ।
ವಂದನೆಗೈಯಲು ದಯದಿಂದಲಿದ್ದ ಐದುಮೂರ್ತಿ ।
ಒಂದೆ ಕಾಣೊ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ
ನರಹರಿ ಮೂರುತಿ ೭

ಜತೆ

ರಂಗರಾಜಾನೆ ಸಂಗೀತರಲೋಲಾ ಕು ।
ರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಪಂಚ ನಂಬಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ೮

೨೫. ಕುರಂಗ (ಪಂಚತಿರುಪತಿ)

ರಾಗ: ಕೇದಾರಗೌಳ

ಧ್ರುವತಾಳ

ರತಿಪತಿ ಪಿತ ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿ ಪಿತನಯ್ಯಾ ।
ಶ್ರುತಿ ತತಿನುತ ಭಾರತಿ ಪಿತಗತಿ ಪ್ರೀತ ।
ಸತತ ಮಹಿಮ ಉನ್ನತ ಲೀಲಾ ಅತಿಶಯ ।
ಮತಿವಂತರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾ ಕೊಡುವ ದೇವ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ ಪ್ರತಿಕೀರುತಿಯಾ ಮೆರೆವ ಸರ್ವ ।
ವೃತವ್ರಾತಗಳಿಗೆ ದೂರತನಾಗಿ ಇಪ್ಪನೆ ।

[ಚ್ಯು]ತದೂತ ಮಿತನಾಮಿತರಾಗತ ಹೃದಯಾ ।
ಹಿತವಂತ ಪಂಚ ತಿರುಪತಿ ವಾಸಾ ಎನ್ನ ಸಾ ।
ರಥಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಪತಿತಪಾವನ ದೇವ ।
ದಿತಿನಂದನರ ತಾಯಿಯುವದಿತಿಸುತನವನ ದಾವಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕುಂಭಿಣಿಯನು ತಿರುಗಿ ಕುಂಭಸಂಭವ ಬಂದು ।
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲ್ಲೀ ತುಂಬಿದ ಮನದಿಂದೀ ।
ಇಂಬುನೋಡಲು ಮರಿದುಂಬಿ ಮೃಗದ ಕಾ ।
ದಂಬ ವಸಂತದಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದಂತೆ ।
ಬೆಂಬಿಡದಲಾಡಾಲು ಹಂಬಲಿಸಿ ನೋಡಿ ।
ಅಂಬುನಿಧಿ ಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾ ।
ದಾಂಬುಜವನು ನೆರೆ ನಂಬಿದ ದೃಢವಾಗಿ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವೈದಿಕತನದಲ್ಲಿ ಐದಾಕಪಕೆ ಮನವೀ ।
ರೈದರ ಒಡಗೂಡಿ ಮೈದೆಗಿಯಾದಲೆ ।
ಐದು ಬಳಿಯಾ ಕುಳಿತು ಕೈಮಗುಚಿ ಜ ।
ಗದ್ವೈಯಾನ್ನ ನೆನದೂ ದ್ವೈನ್ಯಾವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಹೈದರೊಳಿದ್ದಪರ ದೈವ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಮೈದೋರಿದನು ಮುನಿಗೆ ಸೈವಾಗಿ ಸಂತತಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಋಷಿಯ ಮನಕೆ ಹರುಷಾವನ್ನು ತೋರಲು ।
ನಿಶವನ್ನು ಕಳೆದು ದಿವಸ ನೋಡಿದಂತೆ ।
ಪಸರಿಸೀತು ಜ್ಞಾನ ಕುಶಲಾದಿಂದಲಿ ಕ ।
ಲುಷಹರದ ರೂಪವೆಸದದ್ದು ಅರ್ಥಿಲಿ ।
ಬಿಸಿಜನಯ್ಯನ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಚ ।
ವಸತಿಯಾದನು ಪಾಲಿಸುತ ಎಲ್ಲರನೂ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಪಂಚಾಮೃತದ ನದಿಯ ಸ್ನಾನ ।
ಪಂಚಮೂರುತಿ ದರುಶನ ।
ಪಂಚರಳಿದು ಮಾಡಿದರೆ ।
ಹಿಂಚಿನಘ ಪೋಗುವದು ।
ಪಂಚಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿದು ।
ಮುಂಚ ಸಾಧನಪೂರವಾಗಿ ।
ಕಾಂಚನ ಮಯದಿಂದ ।
ಮಿಂಚುವನು ತೇಜಾದಲ್ಲಿ ।
ಪಂಚರಹಿತ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲಾದಂತೆ ।
ಪಂಚರಾತ್ರಿ ಇಟ್ಟು ವಿ ।
ರಂಚಿ ಕೂಡ ಕರಸುವಾ ೫

ಜತೆ

ಪಂಚತಿರುಪತಿಯಾತ್ರೆ ಯಥಾರ್ಥದಲಿ ಮಾಡಿ ।
ಪಾಂಚಜನ್ಯಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೊರೆವಾ ೬

೨೬. ಕೋಟೀಶ್ವರ

ರಾಗ: ಸಾವೇರಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ರುದ್ರೇಣ ಲವಣಾಂಭಸಿ ಎಂಬೊ ಪ್ರಮಾಣ ಈ ಸ ।
ಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಹತ್ತು ಮಹಾಕಲ್ಪಾ ।
ಇದ್ದು ಕ್ಷಾರೋದಕ ಪಾನಮಾಡಿ ಪದವಿ ।
ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನರಸಿಂಹನ ।
[ಹೃದ]ಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೈಲಾಸಪತಿ ತಾನು ।

ತ್ರಿದ್ದಶರಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನೆನಿಸಿ ।
ಪದ್ಮಜಾ ಪ್ರಧಾನಾ ವಾಯುರಿಂದಾಲಿ ನೋಡೆ ।
ವಿದ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮುಕ್ತಿಲಿ ಸಹ ।
ನಿರ್ಧಾರಾ ತಿಳಿದು ನಿತ್ಯಾ ಸ್ಮರಿಸೀ ।
ನಿರ್ದೋಷರಾಗುವರು ಸಜ್ಜನರೂ ।
ಶುದ್ಧ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ರುದ್ರನ ಪಾಲಿಪ ಪ್ರಭುವೆ ಎನ್ನಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಗಿರಿಜಾಪತಿ ಶಿವನು ನಿರುತ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ।
ಇರುತಿಪ್ಪನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದ ಒಡನೆ ।
ಸಿರಿ ರಾಮನಾಮಾ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿಕೊಳುತಾ ।
ಸುರರಿಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿ ಪರಮ ।
ಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಂದಾ ।
ಶರಣರ ಭಯ ಉತ್ತಾರ ಮಾಡುವಾ ಕರುಣಿ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಮಹತಪಮಾಡಿ ಉಗ್ರದಲಿ ।
ಪಶುಪತಿಯಾ ಒ[ಲಿ]ಸಿದ ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಅಸಮನೇತ್ರನು ಬಂದು ನುಡಿದ ನಿನಗೇನು ।
ಕುಶಲ ಬೇಕೆನಲು ವಂದಿಸಿ ತಲೆವಾಗಿ ।
ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಾವರ ಒಂದು ಕೊಡು ಎಂದು ।
ಬೆಸಸೀದನು ಉರಿಹಸ್ತಾ ಕರುಣಿಸೆಂದೂ ।
ಎಸವ ಮಾತಿಗೆ ಸತಿಯಿಂದಾಗಲೆ ಅವನು ।
ಪುಶಿಯಿಲ್ಲದಾಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆನಲೂ ।
ದಶೆಗೆಟ್ಟು ಮುಂದಾಣ ಯೋಚನೆ ತೋರದೆ ।
ದಶದಿಶಿಗೆ ಓಡಿದಾ ಭೀತಿಯಿಂದ ।

ಅಸುರಾ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬರುತಿರಲು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾ ।
ವಸತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅಡಗಿದಾನಲ್ಲಿ ।
ಅಸುರ ಸಂಹರ ಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನಸುನಗುತಾ ಐದಿದ ನಾರಿವೇಷವ ತಾಳಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಿವನು ಕೇಶವಗೆ ದಾನವನ ಅಟ್ಟುಳಿಗೆ ಗಾ ।
ತ್ರವನು ಬಳಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೊ ಮಾತಿಗೆ ತ್ರಿ ।
ಭುವನ ಬೆರಗಾಗೆ ಯುವತಿ ರೂಪವ ತಾಳಿ ।
ನವನವ ಮೋಹಕ ಕೌತುಕವನೆ ತೋರಿ ।
ಅವನ ವಂಚಿಸಿ ಆಟವನು ಆಡಿದ ದಾ ।
ನವನ ಸಂಹರಿಸಿದ ಪವನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಪವಿತುರ ಮೂರುತಿ ।
ಕವಿ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಅವನಿಯೊಳಗೆ ವೇಲಾಪುರದ ಚನ್ನಿಗ ಕಾಣೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮುನಿಗಳ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ।
ಭಾಗಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ತಪೋಧನಾ ಉಳ್ಳಕೋಟೆ ।
ಯೋಗೀಶ್ವರರಕ್ಕೈಯ್ಯ ಪಾರ್ಥಿವ ಪೂಜಿಸಿ ।
ಆಗ ಕರಿಸಿದ ಶಿವನ ಕೂಪದಿಂದೂರ್ಧ್ವಕ್ಕೆ ।
ಭೂಗೋಳದೊಳಗಿದೆ ಕೋಟೀಶ್ವರ ಪಶ್ಚಿಮ ।
ಸಾಗರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತಿದೆ ಕೇಳಿ ।
ನಾಗಭೂಷಣ ಇಲ್ಲಿ ವಸುರಾಯನಿಂದ ಚ ।
ನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಯಗೊಂಡ ಭಕುತಿಭರಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ।
ಆಗಮ ವಂದ್ಯನಾದಿ ವಿಜಯವಿಠಲರರೇಯ ।
ಬಾಗಿದ ಜನಕೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಕೊಡುವಾ ಒಲಿದೂ ೫

ಜತೆ

ಧ್ವಜಪುರಿನಿಲಯಾ ಪಾರ್ವತಿಪತಿ ಪುರವೈರಿ ।
ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪ್ರೀಯಪಾವನ ಕಾಯಾ ೬

೨೭. ಗಯಾ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಜಗವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಬಲು ಅತೀಂದ್ರಿಯಪಾದ ।
ಪಗೆಗಳ ಮಸ್ತಕಾದ್ರಿಗೆ ವಜ್ರಪ್ರಹರಪಾದ ।
ಝಗಝಗಿಸುವ ಪರಮಮಂಗಳ ಖಣಿಯ ಪಾದ ।
ನಿಗಮಾವಳಿಗೆ ಇದು ನಿಲುಕದ ಪಾದ ।
ಅಗಣಿತಗುಣಪೂರ್ಣ ಸೌಮ್ಯಪಾದ ।
ತ್ರಿಗುಣಾತೀತವಾದ ಶೃಂಗಾರನಿಧಿಪಾದ ।
ಗಗನ ನದಿಯ ಪೆತ್ತ ಗಂಭೀರ ಪಾದ ।
ಖಗರಾಜನ ದಿವ್ಯ ಪೆಗಲಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವ ಪಾದ ।
ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ಪಾದ ।
ಬಗೆ ಬಗೆ ವರಗಳ ಕೊಡುವ ಪಾದ ।
ಮಿಗೆ [ಸಾಹ]ಸವುಳ್ಳ ಮಿ[ಸು]ಣಿಯಾಭರಣ ಪಾದ ।
ಅಘದೂರ ಪಾದ ಅತಿ ಚಿತ್ರ ಪಾದ ।
ನಗವೈರಿನುತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ ।
ನ್ನಗ ಶಾಯಿಯ ಪಾದ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರ್ಮಶಿಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮೆರೆವ ಮಣಿಯ ಪಾದ ।
ಕರ್ಮ ಖಂಡನೆ ಮಾಳ್ಪ ಕಲುಷವಿಗತಪಾದ ।
ಕರ್ಮವರ್ಮ ಮರ್ಮ ಕರ್ಮ ಸಂಗದ ಪಾದ ।

[ಪ]ರ್ಮೆಯುನ್ನತವಾದ ಪ್ರೇಮ (ಪ್ರಮೆ) ಭರಿತ ಪಾದ ।
ಕೂರ್ಮರೂಪ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಧರ್ಮ ಮೂರುತಿಯ ಪಾದ ಸಿರಿಪಾದ ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಹರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ಘನಪಾದ ।
ಬಹು ಗಮನವಾಗಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯಪಾದ ।
ಅಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಿಡದೆ ಆನಂದದ ಪಾದ ।
ಮಹಪುಣ್ಯತಂದೀವ ಮಂತ್ರಪಾದ ।
ದ್ರೋಹಿ ಮಾನವರಿಗೆ ದೂರವಾದ ಪಾದ ।
ಗಹನವಾದಪಾದ ಗುಪ್ತಪಾದ ।
ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ಸಾಕುವ ನಿಧಿಪಾದ ।
ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜಪಿಸುವ ಪಾದ ।
ತ್ರಾಹಿತಾವರೆನಯನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರಸಿ ।
ರೂಹ ಪೋಲುವಪಾದ ಆರ್ಜವಪಾದ ॥೩॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರಗಯನ ಶಿರದಲ್ಲಿನಿಂದ ಪಾದ ।
ಎಸೆವ ಹದಿನೆಂಟು ಪಾದದೊಳಿಪ್ಪ ಪಾದ ।
ಶಶಿಮುಖಿ ಗೋಪೇರಮನಕೆ ಮೋಹನಪಾದ ।
ವಶವಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಬಳೀಯಲಿಪ್ಪ ಪಾದ ।
ವಿಷವರ್ಜಿತ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪಾದ ।
ಬೆಸನೆಲಾಲಿಸಿ ಲಾಲನೆಮಾಡುವ ಪಾದ ।
ಅಸಮದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಪೆಸರಾದ ಪಾದ ಪರಮಸೌಖ್ಯಪಾದ ॥೪॥

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲರಿಂದಲಿ ಪಿಂಡ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಬ ಪಾದ ।
ಮಲ್ಲ ಮೊದಲಾದವರ ಖಳರ ಜೈಸಿದ ಪಾದ ।

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶುದ್ಧಸ್ತೋತ್ರ ಕೈಕೊಂಬ ಪಾದ ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಪಾದ ಸರ್ವ ಸೌಕಾರ್ಯ ಪಾದ ।
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಪಾದ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಹರಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ವಲ್ಲಭನ ಪಾದ ವಜ್ರಾಂಕಿತಪಾದ ೫

ಜತೆ

ಫಲ್ಗುಣಿ ತೀರದಲಿ ಮೆರೆವವ ಹತ್ತು ಪಾದ ।
ಪಲುಗಣ ಸಾರಥಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದ ೬

೨೮. ಗಯಾ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಶ್ರೀ ಗಯಾದ ಯಾತ್ರಿಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯ ಮಾನವರು ।
ಆಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ।
ಭೋಗದಾಸೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಭಕುತಿಮಾರ್ಗದಿಂದ ।
ಯೋಗಿ ಜನರ ಸಂಗಡದಿಂದಲಿ ।
ಯಾಗ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಕಲಾಪಂಗಳು ।
ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರು ದೋಷವಿಲ್ಲಾ ।
ಸಾಗಿ ಬಂದ ಇಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಕುಲವ ಲೇ ।
ಸಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು ತ್ರಿಕರ್ಣದೀ ।
ಭಾಗಾದೆಯಾದವ ದ್ವೇಷದಿಂದಲಿ ಬರ ।
ಲಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟು ಪಿತ್ರಾದಿಗೇ ।
ಈಗಲಾಗೆನ್ನದಿರಿ ಕಂಡ ಮಾತುರಬಲು ।
ವೇಗಾದಿಂದಲಿ ನರಕಾ ದೂರಾಗೋವೂ ।
ಸಾಗರಶಾಯಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಂಘ್ರಿ ।
ಜಾಗುಮಾಡದೆ ನೆನಸೆ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ೧

ತುಮಾರ್ಥವಾಗಿ ದಧ್ಯಾನ್ನದ ಪಿಂಡ ।
ದಾತ ಜನಾರ್ಧನಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ।
ತಾ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಲರಹಿತವಾಗಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡೀ ।
ಗಾತುರ ತೊಲಗಿದಾಗಲಿ ಮುದದಿಂದ ಪ್ರ ।
ಖ್ಯಾತ ವಿಷ್ಣು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹಾಕೆಂದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಪೇಳಿ ।
ಸಂತೋಷವಹುದು ಹೇಯದಾನವ ಹರ
ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಈ ತೆರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ಗಯಾ ಯಾತ್ರಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಸರಸ್ವತಿ ತೀರ್ಥಮಿಂ[ದು ನಿ] ತ್ಯ ।
ಈ ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಬೇಡುವುದು ।
ಯೋಗಿ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದು, ಲೇ ।
ಸಾಗಿ ನಾನಾ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ।
ಭೋಗಭೂಷಣ ಬಹುರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ।
ಸಾಗರತಲ್ಪನ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವನು ।
ಆಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಕೇಳಿ ।
ನಾಗವಾಹನ ಮಿಕ್ಕಾ ದೇವಾದಿಗಳು, ಅನು ।
ರಾಗ ಮತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಪೂಜಿಸುವರು ।
ಈ ಗಯಾದ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡೆ ನೂರೊಂದು ಕುಲದವರು ।
ಸಾಗುವರು ಸರ್ವಬಾಧೆಗೆದ್ದು ಹರಿಪುರಕೆ ।
ಭಾಗೀರಥಿ ಜನಕಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಂಘ್ರಿಗೆ ।
ಬಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆದು ಧನ್ಯನಾಗಿ ೭

ಜತೆ

ಪಿತ್ರಾದಿಕುಲ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ।
[ಗಾ]ತ್ರದೊಳಗೆ ಇಪ್ಪಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಂಧೂ ೮

೨೯. ಘಟಿಕಾಚಲ

ರಾಗ: ನಾಟಿ

ಝಂಪೆತಾಳ

ಜಯಜಯಾ ಜಯಜಯತು ಜಯದೇವಿ ಸಂಭವನೆ ।
ಜಯಜಯಾಜಯ ಧನಂಜಯನ ನಿಜಬಾಂಧವನೆ ।
ಜಯ ಧನಂಜಯನ ರಥಾಗ್ರದಲಿ ನಿಂದವನೆ ।
ಜಯ ಜಯಾ ಜಯಾ ರೋಮಕೋಟಿ ಭವನ ।
ಜಯ ಜಯಾ ಜಯಾ ಜಯ ಗುಣನಿಧಿ ಶೀಲಪ್ರಭಾವನೆ ।
ಜಯ ಜಯಾ ಜಯ ಜಯನೆ ವಿರೋಧಿಜವನೆ ।
ಜಯ ಪವಮಾನ ಜಯಾಪತಿತಪಾವನ ಜಯಾ ।
ಜಯವತ್ಸ ಭೂತರಹಿತ ಜಯವೇದ ವಿಖ್ಯಾತ ವಿ ।
ಜಯವಿಠಲನ ಭಯ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಪ ।
ಭಯದೂರ ಭವ[ಹ]ರ ಭಕ್ತರಾಧಾರ ಜಯತು ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮುನಿಸಪ್ತರು ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ ।
ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತ ಆನಂದದಲಿ ಸಾ ।
ಮಾನವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವನು ಮನಕೆ ತಂದು ।
ಮನದಲಿ ಗಿರಿಸಾನು ಬಳಿಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಕಾಣುವ ತವಕದಲಿ ಧ್ಯಾನಾದಲ್ಲಿ ಒಲಿಕೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮುದದಿಂದ ಮುನಿಗಳು [ಒಂದಾ]ಗಿ ತಪಸುಮಾಡೆ ।
ವಿಧಿಯಿಂದ ವರವ ಪಡದು ಪರಮ ಗರ್ವದಲಿ ।
ಮಧುವನ ಭುವನರೆಂಬೊ ತ್ರಿದಶ ವೈರಿಗಳೀರ್ವರು ।
ಎದುರಾದವರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ನಾನಾ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ।

ಮದಮತ್ಸರದಿ ಸಾರಹೃದಯದ ಸಾಧನ ।
ಉದಯಾಸ್ತಮಾನ ನಿಲ್ಲಾದೆ ಕೆಡಿಸುತಿರಲೂ ।
ಉದಧಿ ಶಯನನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಪದವನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಸಾರಿದರು ಮೊರೆ ಇಡುತಲಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುನಿಗಳು ಒಂದು ಘಟಕೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ।
ಮನದೊಳು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಧೃಡವಾಗಿ ।
ಮನುಜ ಕೇಸರಿಯಾ ನೆನಿಸಲು ತಡಿಯದೆ ।
ಚಿನುಮಯರೂಪ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾ ।
ಸನನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವನು ಆಗಿ ಬಂದನು ।
ದನುಜರ ಉಪಹತಿಯನು ಕಳವೆನೆನು ತಾಲಿ ।
ಅನಿಮಿಷರೊಡಗೂಡಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಚಾ ।
ನನದೇವ ಸುರರ ಬೆಸನಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಮಿಕ್ಕಾದವರು ರಕ್ಕಸನೆದುರಿಗೆ ।
ತಕ್ಕವರಾಗಾರಿದಿರೆ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನ ಕರೆದು ।
ಚಕ್ರವ ಕೊಡಲಾಗ ಸೊಕ್ಕಿದ ದೈತ್ಯರನ ।
ಪಕ್ಕಿಯ ತಿವಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ಅವರ ।
ಕುಕ್ಕರ ಹಾಕಿ ನರಕಕ್ಕ ಸಾಗೀಸಿ ಪವನ ।
ನಕ್ಕು ಹರಿ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವಾ ತಂದಿಡಲು ।
ಭಕ್ತನ ಭ[ಕ್ತಿ]ಗೊಲಿದು ಅಕ್ಕರದಿಂದಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ।
ಚಕ್ರವ ಧರಿಸೆಂದು ಚಕ್ಕಾನೆ ದಯದಿ ಪೇಳೆ ।
ಮುಕ್ತರ ಪ್ರಿಯನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾ ।
ದಕ್ಕೆರಗಿ ನಿಂದ ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಮೆರವುತ್ತ ೫

ಜತೆ

ಕರಚತುಷ್ಟಯ[ದಿಂ]ದ ಮೆರೆವ ಹನುಮಾಘಟಿಕಾ ।
ಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪರಮದಾಸ ೬

೩೦. ಛಾಯಾ

ಧ್ರುವತಾಳ

ತರಣಿ ತರುಣಿ ತನ್ನ ತವರಮನಿಗೆ ಪೋಪ ।
ಭರದಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಾಯಾವಾ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನೆ ಮಾಡಿ ।
ಸರಿಸಾದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಗುಪ್ತ ಮಾರ್ಗದಲಿಂದ ।
ತೆರಳಿ ಪೋಗಲು ಇತ್ತ ಛಾಯಾವೆಂಬೊ ನಾಮದಲಿ ।
ಕರಿಸಿಕೊಳುತಲಿಪ್ಪ ಪ್ರಮದ ಮಲಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ।
ನಿರುತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮತ್ಸರ ಮಾಡಲಾಗೆ ।
ಅರಿತು ಆದಿತ್ಯದೇವ ನುಡಿದವಳ ಕೂಡ ।
ಪರಿ ಏನೆಂದು ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ತಿಳಪಲಾಗಿ ಕೇಳಿ ।
ಇರದೆ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಶಾಪವನಿತ್ತು ನಿನಗೆ ।
ನರಯೋನಿ ಬರಲಿ ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸುತ್ತ ಬಂದು ।
ಮರಳೆ ಮಾತಾಡಿದಳು ಗಂಡನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ।
ಕರುಣಿಸು ವಿಶಾಪವಾಗುವಂತೆ ಎನಲು ।
ಹರಿ ನಾರಿರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬರಲಾಗಾ ಕಂಡ ಮಾ ।
ತುರದಿಂದಾ ಮೋಕ್ಷಾವೆಂದು ಅಭಯಾಕೊಡಲು, ಛಾಯಾ ।
ಪರಿಯಾಳಾಗಿ ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ।
ಪೊರಟು ಬಂದಳು ನಾನಾ ದೇಶಗಳ ಚರಿಸುತ್ತ ।
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದು ।
ನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ ಸೇರಿ ಬಹುಕಾಲ ।
ತರಗೆಲೆ ಮೆದ್ದು ಬಲು ತಪವನೆ ಮಾಡಿದಳು ।
ಸುರರಾ ವರ್ಷ ನೂರಾರು ಹಿಂದಾದವಯ್ಯ ।
ಪರಮಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
[ಶ]ರಣಳ ಮನೋರಥ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಮಾಳ್ಪ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಶನೇಶ್ವರನ ಜನನಿ ತಪವನೆ ಮಾಡುತಿರೆ ।
ಮುನಿನಾರದನು ಬಂದು ವೃತ್ತಾಂತವ ತಿಳಿದು ।
ನಿನಗೆ ಬದರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಪವಾದದು ಮೋ ।
ಚನವಾಗದಿಪ್ಪದು ಸಿದ್ಧಾಂತವ ಪೇಳುವೆನು, ದ ।
ಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ತುಮ ಸ್ಥಾನ ।
ಗಣನೆ ಗಾಣೆನೊ ಅದಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀ ಪೋಗಿ ।
ಸನುಮತದಿಂದಲಿ ಹರಿಯನು ಒಲಿಸುವುದು ।
ವನಧಿಶಯನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನಿನಗೆ ಪೊಳೆವ ವೇಗ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದೂ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ದೇವ ಹೃದಯವೆಂಬೊ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದಳಾ ।
ದೇವಿ ವಿನೋದದಲಿ ಭಕ್ತಿ ಉದ್ರೇಕವ ।
ಆವಾಗ ತಾಳಿ ಈ ರಮ್ಯವಾದದು ನೋಡಿ ।
ಭಾವ ಶುದ್ಧದಲಿ ತಪವನೆ ಮಾಡಿದಳು ಅಂದು ।
ದೇವತ ವರುಷ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರವಾಗೆ ।
ಕಾವನಯ್ಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಯಕೆ ಸಲ್ಲಿಪೆನೆಂದು ।
ಧಾವಂತಗೊಳಿಸಿ ಮಹರುದ್ರ ನೋಡ್ಯಾಡಿಸಿ ।
ತಾ ವಧುರೂಪದಲಿ ಒಂದು ಪಾದವನಿಟ್ಟು ।
ಜೀವನ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ।
ಕಾವ ಕರುಣದಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ನೋಡಿದರೆ ।
ದೇವದೇವೇಶ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಈ ವಸುಧಿಯೊಳು ಅಧಿಕಾವಾಗಿಲ್ಲಿಪ್ಪ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ವರವಕೊಟ್ಟನು ದೇವ ಛಾಯಾದೇವಿಗೆ ಒಲಿದು ।
ಧರಿಯೊಳಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಿನಲಿ ।

ಕರಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ।
ಹರಿಪೋಗಲು ಇತ್ತ ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಐ[ದಿ] ನರಜನ್ಮವನೆ ಬಿಟ್ಟು ।
ಪರಮಸೌಖ್ಯದಲಿ ಗಂಡನಕೂಡ ನಲಿದು ।
ಇರುತಿರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಪೊಗಳಿ ಪೂಮಳೆಗರೆದು ।
ಮರಳೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ವಾಸವಾದರು ಬ್ರಹ್ಮ ।
ಗಿರಿ ಇದು ಎಂದು ಸಾಧನ ಮಾಡುತ್ತ ।
ಸರಿಗಾಣೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಛಾಯ ಭಗವತಿಯೆ ಶ್ರೀ ।
ಹರಿ ನಾರಾಯಣೀ ರೂಪವೆನ್ನಿ ಜನರೂ ।
ಸುರರೊಡಿಯ ರಾಮ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ತರತಮ್ಯ ತಿಳದವಗೆ ಗತಿ ಕೊಡುವನು ಇಲ್ಲಿ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಘ ದೇವ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಕನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ।
ವನಜ ಸಂಭವ ವಿಷ್ಣುಯೋನಿ ಮತ್ತೆ ।
ಮುನಿವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ।
ವನಜ ಸ್ವರ್ಗಧಾರ ನರಕದ್ವಾರ ।
ಧನಸ್ಸುಕೋಟಿ ಕಪಿಲಾ ಗದಾರಾಮ ಸುದರು ।
ಶನ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟೂ ।
ಇನಿತು ತಿಳಿದು ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕದಿಂದ ।
ಕ್ಷಣ ಮಾತುರ ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡೆ ।
ಮನುಜನ್ನ ದುರಿತಗಳು ಜನುಮಾ ಜನುಮದಿಂದ ।
ಘನವಾಗಿ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಅಕ್ಷಯ ತ್ರಿತಿಯಾ ।
ದಿನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹರಿಛಾಯಿಗೆ ।
ಮುನಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಕೋಪಾ ಪೋಗಾಡಿ ವಂ ।
ದನೆ ಮಾಡಿದ ಅರುಂಧತಿಯ ಪತಿಗೆ ।
ಪ್ರಣವ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ನೆನಸಿದವಗೆ ಸೂರ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಚಿತ್ರಕೂಟದಿಂದ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಬಂದು ।
ಪುತ್ರನಾದದಕೆ ದಶರಥರಾಯಗೆ ।
ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ಯಕ ಮಾಡಿದ ಜನರಂತೆ ।
ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಕೂಡ ।
ಸುತ್ತ ಯೋಜನ ಒಂದು ಕ್ರೋಶ ಪರಿಯಂತ ।
ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುತಿದೆ ಛಾಯಾವಿಡಿದು ಮುನಿ ।
ಪೋತ್ತುಮ ಮಯೂರ ತೀರ್ಥವೆ ಕಡೆಮಾಡಿ ।
ಇತ್ತಂದ ಇತ್ತಂಡವಾದ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ।
ಚಿತ್ರ ಮಾರ್ಕಂಡೆಯ ಜಾತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ।
ತತ್ತಳಿಸುವ ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿ ।
ಚಿತ್ರ ತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟು ನಾಮ ನಾಮಂಗಳು ।
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತಲಿದ್ದು ।
ಸ್ತುತಿಸಿದವರಿಗೆ ಮನ ನಿರ್ಮಳವಕ್ಕು ।
ಉತ್ತರವಾಹಿನಿ ಸಂಗಮದಲಿ ಇದ್ದು ।
ಸೋತ್ತುಮ ಜನಸೇವೆಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಿ ।
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಹತ್ತಿಲಿ ಇರುತಿಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದವನಿಗೆ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಒಂದು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗನುಸಂ ।
ಧಾನವಿರಬೇಕು ಈ ಪರಿ ಇರಬೇಕು ।
ಮಂದರಧರ ಶಿ[ರಿ]ಮುಕ್ತರು ದ್ರವರೂಪ ।
ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅಪ್ರಾಕೃತವಾಗಿ ।
ಪೊಂದಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪಾರು ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ।
ದಿಂದಲಿ ಎಂತೆಂತು ನೋಡಿದರದರಂತೆ ।
ಮುಂದೆ ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ಸಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ।

ಕುಂದದಲ್ಲಿಪ್ಪರು ಅಂಶ ಅಂಶಗಳಾಗಿ ।
ಒಂದಾನಂತರೂಪ ಧರಿಸಿ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ।
ಸಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹರು ಚತುರವಿಂಶತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಒಂದೆ ಪ್ರಾಕೃತ ದ್ರವರೂಪವಾದರು ನೋಡೆ ।
ಅಂದವಾಗಿದೆ ಸರ್ವತತ್ವ ಮಿಳಿತವೆನ್ನಿ ।
ತಂದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ।
ವೃಂದಾರಕರ ಚಿಂತೆಮಾಡಿ ಏಕವಾಗಿ ।
ಸಂದೇಹ ತೊರೆದು ಸರ್ವದಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ।
ಮಂದಿಯ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲ ।
ನಿಂದಕಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲ ।
ಸಂದೋಹದೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವ ಯೋಗ್ಯ ೭

ಜತೆ

ಛಾಯವಾಗಿಪ್ಪ ಛಾಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ನಿತ್ಯ ।
ತಾಯಿ ನಮಗೆ ಎನ್ನಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವಾ ೮

೩೧. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಾವರಣ ಮುನಿ ।
ಪೋತ್ತುಮನ್ನಾ ಶಿಷ್ಯ ವಿಂದ್ಯಾಯೆಂಬುವನೂ ।
ಮಿತ್ರತಾರಾಗಣ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದು ಜಗಕೆ ।
ಕತ್ತಲೆ ಮಾಡಲು ಸುರರು ಕಂಗೆಡಲು ।
ಎತ್ತಣ ನೋಡಿದರತ್ತ ನಿತ್ಯಾನೈಮಿತ್ಯಗಳು ।
ತತ್ತಳಗೊಳುತಿರೆ ಹೊತ್ತು ತೋರದಾಲೆ ।
ಚಿತ್ತಪಲ್ಲಟರಾಗಿ ಸರ್ವಜೀವಾದಿಗಳೂ ।
ಎತ್ತಣದದ್ಭುತವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ।
ಚಿತ್ರ[ಚ]ರಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೇ ।

ವೋತ್ತುಮಾ ಕಾಶಿವಾಸ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಎಲ್ಲಾ ।
ರುತ್ತುಮಾಂಗವೆ ಬಾಗಿ ತುತಿಸಾಲಿನಿತಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕರಿ[ಸಿಕೊಂಡನು] ಮಗನಾ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಬಂದಾ ।
ದುರಿತವ ಹರಿಸೆಂದು ಹರಿ ನಿರೂಪಿಸಲು ।
ವರಮುನಿ ಕೇಳುತಲೆ ಕರಗಳನೇ ಮುಗಿದೆ ।
ನಿರುತದಲಿ ಮಣಿ ಕರಣಿಕೆ ಸ್ನಾನ ।
ಪರಮ ಲಾಭವನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆನು ಎಂದು ।
ಹರಿಯ ಶ್ರೀ ಚರಣಕ್ಕೆ ಎರಗಲು ನಸುನಗುತ ।
ಶರಣರ ಮನೋಹರ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಪರಮ ಮುನಿಗೆ ಉತ್ತರವನು ಕರುಣಿಸಿದ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಕಮಂಡಲದ ಒಳಗೆ ಈಮಣಿಕರಣಿಕಿಯಾ ।
ಕಮಲಾವನ್ನು ತುಂಬಿ ಗಮಕಾದಿಂದಲಿ ನೀನು ।
ಯಮನ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ತಪೋಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ।
ರಮೆಯರಸಾ ಪೇಳಲಾಗ ಮುನಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ।
ಗಮನವಾದನು ಅನುಕ್ರಮದಿಂದಲಿ ಬರುತ ।
ಕುಮತಿಯನು ವಂಚಿಸಿ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಹಿಮಕರ ಚರಣ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಗೆ ।
ನಮಿಸಿ ಆತನ ಗುಣಸಮುದಾಯಾ ಪೊಗಳುತ್ತಾ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಕಾಶಿಯಿಂದಲಿ ಬಂದು ಮಲಯಾಚಲದಲ್ಲಿ ।
ವಾಸವಾಗಲು ಭೂಮಿ ಸಮನಾಯಿತೂ ।
ಲೇಸಾಗಿ ದೇವಗಣ ಭೇರಿಗಳು ಹೊಯ್ಯೆ, ಮು ।
ನೀಶನು ಮೌನವಾದನು ಪುನರಪಿ ।

ಆ ಸಲಿಲ ದಿವ್ಯ ಕಮಂಡಲದೊಳಗಿರಲು ।
ಸೂಸಿತೊಂದು ಜೀವ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ।
ಈಶಾದ್ಯರು ಬಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ತಾಮ್ರಪ ।
ರ್ಣಿಸಂತೆಂದು ಪೆಸರಲೀ ಕರೆಸಿದರು ।
ದೇಶಾಧಿಪತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರು ।
ಣಾಶರಧಿ ಎಂದು ಮುನಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೊಗಳಿ ಹರಿಯಾ ಚರಣಯುಗಳಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ।
ಯುಗದಲ್ಲಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಕಲಿ ।
ಪೋಗದಿರಲೆಂದು ತಪಸಿಗಳನು ತವಕದಿಂದ ।
ನಗುತ ಮನದೊಳಗಗಣಿತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡೆ ।
ನಗಧರ ವೈಕುಂಠ ನಗಧೀಶ, ನವ ।
ಬಗೆ ರೂಪನಾಗಿ ಮುನಿಗೆ ವರವನಿತ್ತಾ ।
ಸುಗುಣ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲನು , ತ್ರಿ ।
ಜಗದೊಳಗೀ ಧರೆಯಾಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿದಾ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಳಸಜನಿಂದ ವೆಗ್ಗಳವಾಯಿತೀ ನದಿ ।
ಮಲರಹಿತವಾಗೆ ಪೊಳವುತಿದೆ ನೋಡಿ ।
ಕಲಿಯಾ ಸಂಚಾರ ಘಳಿಗೆಯಾದರು ಇಲ್ಲ ।
ಇಳಿಯೊಳು ಇದು ಪುಣ್ಯಾನೆಲವೆನ್ನಿ, ನೆಲವೆನ್ನಿ ।
ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದಕೆ ಹಲವುಕಡೆ ಧರ್ಮ ।
[ವ]ಳಿವಾದು ಇಲ್ಲೀಗ ಉಳಿದಿಪ್ಪುದೇ ।
ಕಲಿಹನ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೈಕುಂಠಾಧೀಶಾ ।
ಸಲಹುವಾ ಕೆಲಕಾಲಾ ವೊಲಿದು ಸಜ್ಜನರ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಏಳು ಯೋಜನ ತೀರದಾ ।
ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ಮೂರು ।
ಏಳುಕುಲದವರು ತಮ್ಮ ।
ಪೀಳಿಗಿಯ ಸಹಿತದಲ್ಲಿ ।
ಕಾಲನಯಾತನೆ ಭಂಗಾ ।
ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸಿರಿ ।
ಲೋಲನಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ।
ಖ್ಯಾಳಮ್ಯಾಳವಾಗುವರು ।
ಹೇಳಲೇನು ಜ್ಞಾನಿ ಬಂದು ।
ಕಾಲಘಳಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿ ।
ಮೇಲುಲೋಕಾ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ।
ಸಾಲದೆಂಬಾ [ಬರ] ರಾಮಲೋಕ ।
ಕೇಳಿಬಲ್ಲವರಿದರ ।
ಆಲೋಚನೆ ಸಲ್ಲ ಪುಣ್ಯದ ।
ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಅನು ।
ಗಾಲಾ ಶುಚಿಯಾ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ।
ನಾಳಿಗೆಂಬಾಲಸವಿಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನ ।
ಊಳಿಗವನಿತ್ತು ನಿಜದಾಳಿನೊಳು ಕೂಡಿಸುವ ೭

ಜತೆ

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ಯಾತ್ರೆ ತಿಳಿದು ಪುಣ್ಯರಾಗಿ ।
ಅದ್ವೈತಾ ಬಿಡಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸುಳಿವ ೮

೩೨. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ತ್ರಿಭುವನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ವೈಭವಕ್ಕಿದಿರಾರು ।
ನಾಭಿಯಲಿ ಮಗನ ಪೆತ್ತ ಶೋಭನ ದೇವ ।
ಶ್ರೀ ಭೂದುರ್ಗೇರ ಕೂಡ ವೈಭೋಗದಿಂದ ಮೆರೆದ ।
ವಿಭುವೆ ವಿಶ್ವ ಮಹಿಮಾ ವಿಭವ ವರದ ।
ವಿಬುಧರ ಕೈಯಾ ಸುಲಭಾದ ಗೆಳಿಯಾ ।
ಅಭಿಮುಖದವರಿಗೆ ಅಭಯ ಪರಿಪಾಲಿಪನೆ ।
ಲೋಭಿಗಳರಸೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ದ್ವಿಭುಜನಾಗಿ ಹೃದಯಾಂಬುಜದ ನಿಲಯಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವೈಕುಂಠನಾಥ ವಿಜಯಾಸನ ದೇವ ।
ಲೋಕಪರಿಪಾಲಾ ದೇವದೇವೇಶ ।
ಆ ಕಂಜದಳ ನಯನಾ ಶ್ರೀ ಚೋರನಾಟ್ಯ ।
ಶ್ರೀ ಕರನಿಕ್ಷೇಪ ಮಕರಾಯತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಶ್ರೀ ಆದಿನಾಥಸ್ವಾಮಿ ।
ನೀ ಕರುಣದಿಂದ ಕಾಪಾಡುವುದು ।
ಲೋಕರಕ್ಷಾಮಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನೇಕ ಮಹಿಮನೆಂದು ವಾಕುಮಾಣದೆ ಪೇಳಿ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈ ತಾಮ್ರಪರನಿಯಾ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ನರನ ।
ಪಾತಕಾ ಓಡಿ ಪೋಳಿಡುತ ಪೋಗುವದು ।
ಭೂತಳದೊಳಗಿದರ ಸರಿಸಮಾನವಿಲ್ಲ ।
ಪ್ರೇತ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದವರ ವಂಶಜಾ ।

ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಲವರೂ ।
ಪೀತಾಂಬರದುಡಿಗೆ ಶಂಖಚಕ್ರವ ಧರಿಸಿ ।
ನೀತಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಬಡುವರು ।
ದಾತಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನವತಿರುಪತಿವಾಸಾ ।
ಮಾತಿಗೆ ಮನಸೋತು ಮಹಪುಣ್ಯನೀವನು ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನಂತಜನುಮದ ಪುಣ್ಯಫಲಿಸಿದರೆ ।
ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನಾನ ದೊರಕುವದು ।
ಈ ನಿಧಿಗಳಾದ ನವತಿರುಪತಿ ದರು ।
ಶನವಾಗುವದು ಒಂದೆ ವಾಸರದಲ್ಲಿ ।
ಮಾನಷೋತ್ತು ಮರಿಗಲ್ಲಾದಲೆ ಮೊದಲಾದಾ ।
ಹೀನಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆನ್ನಿ ।
ಈ ನುಡಿ ಸತ್ಯವು ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲಾ ।
ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಾಕಲ್ಯಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಹರಿ ಸಿರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಮರುತಗರುಡಶೇಷಾ ।
ಹರ ಇಂದ್ರ ಸ್ಮರಾದ್ಯರ ತರುವಾಯ ತಿಳಿದು ।
ತರತಮ್ಯ ಮನದಿಂದ ಚರಿಸಿ ಯಾತ್ರೆಗೈಯಾಲು ।
ಮರಳೆಬಾರನು ಇಹಕ್ಕೆ ವರವೇದ ಸಿದ್ಧಾವೆನ್ನಿ ।
ಪರತತ್ವನಾದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನವ ।
ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪೊರೆವ ನಂಬಿದವರ ೫

ಜತೆ

ವೈಕುಂಠಾದಿ ಧ್ಯಾನಾ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಸ್ನಾನಾ ।
ಏಕ ಚಿತ್ತದಿ ಮಾಡಲು ಒಲಿವ ವಿಜಯವಿಠಲ ೬

೩೩. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಲೋಕಾದೊಳಗೆ ಸಾಧನಬೇಕೆಂಬೊ ಮಹಾತ್ಮರು ।
ಲೌಕಿಕವನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಕಮನದಲ್ಲಿ ।
ಸಾಕಾರಾ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನೆ ತಿಳಿದು ।
ಶೋಕಂಗಳೀಡಾಡಿ ಜೋಕೆಯಿಂದ ।
ಭೀಕರಗೊಳಿಸುವ ವಾಕು ಮರೆದು ವಿ ।
ವೇಕತನದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಿಯೊಳಗೆ ।
ವೈಕುಂಠಪುರದ ಬಯಕೆ ಉಳ್ಳವರು ಶ್ರೀ ।
ವೈಕುಂಠ ಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿರೆಂದೂ ।
ವೈಕುಂಠ ನಾಮಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಜ ।
ವೈಕುಂಠಪುರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮೆರೆದ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ।
ಭಜನೆಗೆಡದಂತೆ ನಿಜವರ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ।
ಅಜಹರ ಗೀರ್ವಾಣ ವ್ರಜದೊಳಗಾನೆಂದು ।
ಭುಜಗಾಧಿಪಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ವಿಜಯಾಸನವಿಟ್ಟು ಮನಭಾಪುರೆ ಈತ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರಾ ನಿಲ್ಲದಲೆ ಸಾಕುವೆ ।
ನಲ್ಲಾದಲ್ಲಿದಲೆ ಬಿಡೆನೆಂಬಾ ಹರುಷದಲ್ಲಿ ।
ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ।
ಎಲ್ಲಕಧಿಕವೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ।
ಬಲ್ಲಿದಾ ಭೂಮಿಪಾಲಕ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಬಲ್ಲವರಾಡಿದ ಸೊಲ್ಲುಪಾಲಿಸುವನೂ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಗೀರ್ವಾಣ ಮೊದಲಾದ ತೃಣಜೀವರಿಗಳಿಗೆ ।
ನಿರ್ವಾಣವನು ಕೊಡುವೆ ನಾನೆ ಎಂದೂ ।
ಊರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಒಂದನ್ಯಥಾವಿಲ್ಲೆಂದು ।
ಪರ್ವತದರೂವಂತೆ ಬಿರಿದು ಹೊಯ್ದೂ ।
ಸರ್ವರೊಳು ಕರ ನೆಗಹಿ ಸಾರಿಸಾರಿರೆಂದು ।
ಸಾರ್ವಭೌಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೇವೇಶ ।
ಸರ್ವೋತ್ತಮಾನೆನಲು ಸರ್ವಸಂಪದವೀ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಂದು ನುಡಿದವರ ಶಾಂತದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ।
ಕಾಂತರವೆಂಬೊ ಪಾಪವನೆ ಸವರಿ ।
ಪಿತನ ದುಃಖಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಅನುದಿನ ।
ಸಂತೋಷವನೆ ಕೊಡುವೆ ಮರೆಯಾದಂತೆ ।
ಕಂತುಜನಕ ಅಬ್ಜಲೋಚನ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಸಂತರಿಸುವನು ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ಒಲಿದೂ ೫

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸಪುತ ದ್ವೀಪದೊಳು ನಂಬಿದ ಜನರಿಗೆ ।
ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಪಾಪವು ಬಂದಿರೆ ।
ಕೃಪಣನು ನಾನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ನೆನಿಸಿದಡೆ ।
ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಅವರ ಪಾಪವೆಂಬವಿತ್ತ ।
ಅಪಹರಿಸಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರನುಮಾಡುವ ।
ಚಪಳ ಚೋ[ರ]ಳಾನಾಟ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ವಿಪುಳದೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿ ಮೆರೆದ ೬

ಝುಂಪೆತಾಳ

ಅನಂತ ಮಹಿಮನು ಅನಂತ ಅವತಾರ ।
ದಾನಿಗಳರಸ ನಿಧಾನ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷ ।
ಈ ನದಿಯಲಿ ಬಂದು ಸ್ನಾನಾದಿಗಳ ಮಾಡಿ ।
ಜ್ಞಾನಿ ಆದವ ಬಂದು ಏನೇನು ಅರ್ಪಿಸಲು ।
ತಾನೊಲಿದು ಪುಣ್ಯನಿಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ।
ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ಉಣಿಸಿ ಉಡಿಸುವನೂ ।
ಶ್ರೀನಾಥ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಕ್ಷೇಪಸ್ವಾಮಿ ।
ತಾನಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕಾಯ್ವಾ ೭

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತ ನಿಕರ ಬಲು ಸುಖಬಡುವಂತೆ ಸಿ ।
ದ್ಧಾತ್ಮರನ್ನಾ ಮಾಡಿ ಪರಕ್ಕೆ ಕರದೊಯ್ದಲ್ಲಿ ।
ಮಕರಕುಂಡಲ ಮಹಾ ಮಹಾ ಮಕುಟ ವಿಹಾರ ಪ ।
ದಕ ನಾನಾಭರಣ ಕರಕೆ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ರೂ ।
ಪಕನಾಗಿ ತನ್ನಂತೆ ಅಕಳಂಕನಾಗಿ ಉರಕೆ ಸಿರಿ ಇಲ್ಲದೆ ।
ಮುಕುತನ್ನ ಮಾಡುವೆ ಮುಕುತಾರ್ಥಾವೆಂದು ।
ಮಕರಾಯುತ ಕರ್ನಪಾಶ ವಿಜಯ ವಿಠ ।
ಲ ಕುಟಿಲಾ ಹೃದಯಾ ಕರ್ನಿಕೆ ಕಂಜಾವಾಸ ೮

ಆದಿತಾಳ

ಚತುರದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಚತುರಸಾಗರ ಮಧ್ಯ ।
ನುತಿಸಿದವಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಗತಿ ಈವೆ ಗಮಕದಿಂದ ।
ಚತುರರೊಳಗೆ ಬಲು ಚತುರನೆ ನಾನೆ ಎಂದು ।
ಸತಿ ಮೂವರೊಡನೆ ಸಂತತ[ನು]ತ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ ।
ಚತುರಾದಿನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಪತಿತ ಪಾವನ ಸಿರಿ ।
ಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ತೀರತಜನಕಾ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲ ।
ಹಿತವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವ ೯

ಜತೆ

ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಸ್ನಾನವ ತಿರುಪತಿಯಾತ್ರಿ ।
ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಮಾಡಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವಾ ೧೦

೩೪. ತಿರುಪತಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅರಸಿನ ಭೀತಿಯಿಂದ ಆತನ ಪಾದರಕ್ಷ ।
ಪರಿಚಾರಕನೊಬ್ಬ ಸತತ ಬಿಡದೇ ।
ಪರಮ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಜೋಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ।
ಹರಿ ನಿನ್ನ ಶರಣಾರ ಸರಸಿಜ ಭವಾದ್ಯರು ।
ನಿರತರವಂದಡಿ ತೊಲಗಿ ಪೋಗಾದೆ ।
ಪೊರೆವಾರು ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಿಂದೊಲಿದೂ ।
ದುರಿತದ ಕಡಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದವನ ।
ಕರಣಗಳೆರಗಗೊಡದೆ ಆವಾಗ ।
ಹರಿಭೀತಿ ನರನಿವ ನೀಚನಾದಾಡಾಗಲಿ ।
ಕರುಣಪಯೋನಿಧಿ ಭಕ್ತರಧೀನವಾದ ।
ಧೊರಿಯೆ ನಿನ್ನಾ ಬಲು ಲೀಲಿಗೆ ನಮೊ ನಮೊ ।
ಮರೆದೊಮ್ಮೆ ನೆನೆದಾಡೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ ।
ಬರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರ ।
ಧರೆಯೊಳು ನಿನ್ನಾ ಸರಿಯಾದ ದೈವವ ।
ಕುರುಹ ಕಾಣಿಸೊ ಕುಜನರಿಗೆ ಕುಠಾರ ।
ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ।
ಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟತಂದೆ ।
ಶರಣಾರು ಕರೆವ ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಸೋಲುವ ಮಹಿಮ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹುಲ್ಲ[ನೆಲ್ಲು] ಸರಿವೆ ರುವ್ವಿಗೆ ಸಲ್ಲಾದು ಬೆಲೆ ಮಾಡಲ ।
ಮಲ್ಲನರನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರಲದ ।

ಸಲ್ಲುವದು ಬಿರಿದು ಎಲ್ಲ ಲೋಕದ ಮಧ್ಯ ।
ಹುಲ್ಲಿಗೆಯಾದರೂ ಬಲ್ಲಿದನ ಬಳಿ ।
ಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರಿಂದ ಬಲ್ಲಿದತನಕೆ ಬರುವದು ಕಾಣಿರೊ ।
ಕಲ್ಲು ನಾರಿಯ ಮಾಡಿದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಎಲ್ಲಿದ್ದರು ನಿನ್ನವಗೆ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಾನಾ ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಳೆದು ಬಿಡದೆ ।
ನಾನಾ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲೆ ತಿರಗಿ ತಿರಗೀ ।
ನಾನಾ ಠಾವಿನಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಇದ್ದು ।
ನಾನಾ ಉದಕ ಧಾನ್ಯಾ ಸವಿದು ಉಂಡು ।
ನಾನಿದ್ದರು ದೇವ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿದ ।
ಆ ನಿರ್ಜರರು ನಿನ್ನ ಪೊಂದಿದವ ।
ಜ್ಞಾನವೆ ಕೆಡದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವರು ಸತತಾ ।
ಏನೆಂಬೆನ್ನೈ ನಿನ್ನ ದೊರೆತನಕೇ ।
ನಾನೆಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆ ತ್ರಿಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಗ ।
ಪ್ರಾಣನ್ನಾ ಒಡಿಯಾನೆ ದಿವ್ಯಕಾಯ ।
ಜ್ಞಾನಾದ್ರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ನೀನೆಂದವನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನೀನೆ ಬೆನ್ನು ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಮಂಜುತಲಿದೆ ಕ್ರೋಧಂಜು[ತ]ಲಿದೆ ।
ಆಮದ ಮೋಹ ಮತ್ಸರವಂಜುತಲಿದೆ ।
ತಾಮಸ ಜನಗಳು ಒಮ್ಮಾದರೂ ನಿನ್ನ ।
ನಾಮವೆ ಕೇಳುತಲಂಜುತಲಿಪ್ಪರು ।
ಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಈ ಮಹಿಯೊಳು ನಿನ್ನ ದೊರೆತನಮಿಗಿಲೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಜಗತ್ಪಾವನ ಜಗಜ್ಜೀವನ ।
ಜಗತ್ಕಾವನ ಕಾವನ್ಯೆಯ್ಯಾ ।
ಜಗದ ಜಗದ ಜೀವನ ।
ಜಗವ ಸೃಜಿಸಿ ಜಗವ ನಿಲಿಸಿ ।
ಜಗವ ಆಡಿಸುವೆ ಜಗವೆ ನಿನ್ನ ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತಿಪ್ಪರು ।
ಜಗವ ಬಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾ ಸರ್ವ ಜಗವರಿಯದು ।
ಜಗವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನ ಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪದು ।
ಜಗವೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಂಗಳೆಣಿಸುವದೂ ।
ಜಗದಾ ದೊರೆಯಿ ಖಗಗಿರಿ ವೆಂಕಟವಿಜಯ ವಿಠಲ
ಪರಮ ದಯಾನಿಧಿ ।
ಜಗವೇ ನಿನ್ನಾಧೀನವಯ್ಯಾ ೫

ಜತೆ

ಅರಸಿನಿಂದಲಿ ಅಧಿಕ ಭೃತ್ಯನಿಗೆ ಪಾಲಿಸುವ ।
ಹಿರಿಯಾರಿಪ್ಪರು ಬಿಡದೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಧೊರಿಯೆ ೬

೩೫. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಕಾಂಬೋಧಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಆದಿದೈವವೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ನೆರೆನಂಬಿದೆನು ಬಿಡದಲೆ ।
ಆದರಿಸು ಕಾದುವಖಳರು ವಾಮದಲ್ಲಿ ಹುರಿಗೂಡಿ ।
ಬಾಧೆ ಬಡಿಸುವ[ರು] ನಾದಾರಿಗೆ ದೂರಲಿ ।
ಪೋದವನೇಕ ಜನನವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ।
ಈ ದೇಹದ ಸುಖವಾದದ್ದು ಕಾಣೆನೊ ।
ವೇದಾರಿಸಿ ಕಾಣದ ಬಲು ಮಹಿಮಾನೆ ।

ಯಾದವ ಶಿರೋಮಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ಮಾಧುರ್ಯ ನಾಮವ ಉಣಿಸಿ ಬೀದಿ ಬಸವನಮಾಡೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅಪ್ಪನ ಅಪ್ಪಾನೆಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನೆ ।
ಸರ್ಪನತಲ್ಪನೆ ಸರ್ವರೊಳಿಪ್ಪನೆ ।
ಇಪ್ಪಲು ತಪ್ಪಾನೆ ಕರದರೆ ಬಪ್ಪಾನೆ ।
ದರ್ಪಣರೂಪನೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪನೆ ಚರಣದಲಿ ।
ದೊಪ್ಪನೆ ಹೊರ ಹೊರಳುವೆನೊ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಟುಕನ ಕೈಯ ಶಿಲಿಕಿದ ಗೋವೊಂದು ಸಂ ।
ಕಟ ಬಡುವಂತೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ನಾನೆ ಬೀಳುವೆ ಅ ।
ಕಟ ಕಟ ನಿನಗಿನ್ನು ಕರುಣಬಾರದೆ ಸುರ ।
ಕಟಕದೊಡಿಯನೆ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಎನ್ನನುಯಿ[ದಾ] (ಇಕ್ಕಟ್ಟು) ।
ಕಟಕದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಯೆಳಸುವರೆ ಅ ।
ಕಟಾ ಕಟಾ ನಾನಾರಿಗಾಲವರಲಿ ಮರ ।
ಕಟ ಕುಣಿವಂತೆ ಮನಸು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವ ।
ಕ್ಕಟವಾಗಿ ಕುಣಿದು ಕಂಗೆಡಿಸುತ್ತಿದೆ ವೆಂ ।
ಕಟಾ ಚಲವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲನೆ ಚೊ ।
ಕ್ಕಟ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ವಿಕಟಮನೆಕಳಿಯೊ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವ ।
ದಾಸರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಕೊಂಡವನಾನೊ ।
ದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರುಪೊತ್ತವ ನಾನು ।
ದಾಸರ ಮನೆಯೆಂಜಲೆಡೆ ತೆಗೆದವ ನಾನು ।
ದಾಸರುಂಡದ್ದು ಉಂಡು ಬೆಳೆದವ ನಾನು ।

ದಾಸರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರ ನಾನು ।
ದಾಸರ ಪಂಚೆಲಿ ದಿನ ಕಳೆದವ ನಾನು ।
ದಾಸರ ನಂಬಿದ ದಾಸನು ನಾನು ।
ದೋಷಿ ನಾನಾದಡೆ ದೋಷರಹಿತ ಪುಣ್ಯ ।
ರಾಶಿ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಮ್ಯಾಲೆ ದಯಾಶರಧಿಯಿಟ್ಟು ।
ನೀ ಸಲಹೆಯೆನ್ನ ಪಾಶವ ಬಿಡಿಸುತ್ತ ।
ಲೇಸು ಪಾಲಿಪ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಬೀಸಿ ಬೀಸಾಟದಿರು ಬಿಂಕದ ದೈವ ೪

ಆದಿತಾಳ

ನಿನ್ನನೆ ಪೊಂದಿದ ನಿನ್ನನೆ ಸೇರಿದೆ ।
ನಿನ್ನನೆ ಪಾಡಿದೆ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿದೆ ।
ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯುಗಳವನ್ನು ನಂಬಿದೆ ಪಾ ।
ವನ್ನ ಚರಿತ ರಂಗ ಎನ್ನ ಸಲಹದಿರೆ ।
ನಿನ್ನಾರು ಒಪ್ಪುವರು ಪನ್ನಗಾರಿವಾಹನ್ನ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಎನ್ನ ಬಿಡದೆ ಕಾಯೊ ಅನ್ನಾಥರೊಡಿಯಾ ೫

ಜತೆ

ದುರುಳನೆನದೆ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸದೆ ।
ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಸಾಕು ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೩೬. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಸಾರಂಗ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಈತನಾತುಮ ಮೂರುತಿ ಈತನಂತರಾತು ಮಾ ।
[ಈ]ತನೆ ಪರಮಾತುಮ ಈತನೆ ಜ್ಞಾನಾತುಮ ।
ಈತನೆ ಅನ್ಮಯಾದಿ ಮೂರುತಿ ।

ಈತನೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಾದಿ ಮೂರುತಿ ಕಾಣೊ ।
ಈತನೆ ಅಂಗು[ಷ್ಠ] ಪರಿಮಿತ ಮೊದಲಾತ[ದ]
ಈತನೆ ಹೃದಯಾಂಬುಜ ನಿವಾಸ ಪ್ರ ।
ಖ್ಯಾತ ಮೂರುತಿ ಜಗಕಾಶ್ಚರ್ಯ ಮೂರುತಿ ।
ಈ ತಿರುವೆಂಗಳ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಎನ್ನಪ್ಪ ।
ವಾತ ವಂದಿತ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪರಮಾ ।
ಪ್ರೀತನು ಸಕಲಸುರ ಪ್ರಾತಕನುದಿನ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಣದೊಳಗೆ ನೀನು ಇರಳು ಹಗಲು ಬಿಡದೆ ।
ತರುಣಿ ಪುರುಷವೇಷ ಧರಿಸಿದೆ ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಮೆರದು ಉನ್ನತದಲ್ಲಿ ಸುರರೊಳು ಪೆಸರಾದ ।
ವರಗಿರಿಯ ವಾಸ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲದೀಶಾ ।
ಕರುಣಾಕರ ಸುಜನರ ಮನೋರಥ ದೇವಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ಮೂರುತಿ ಅಜಾದಿ ಮೂರುತಿ ।
ಅನಿಮಿಷರೊಳಗೆ ಬಲುಪೊಳವ ಮೂರ್ತಿ ।
ಮನ ಮದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳವರಲ್ಲಿ ।
ಮಿನುಗುವ ಮೂರುತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೂರುತಿ ।
ಪುನಗು ಮಘಮಘಿಸುವ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ಸಾ ।
ಧನ ತೋರಿಕೊಡುವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕೇಶವಾದಿ ತತ್ವನ್ಯಾಸದವರೊಳು ।
ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಹೃಷಿಕೇಶ ಮೂರುತಿ ।
ಸಾಸಿರ ಮೂರುತಿ ವಾಸುದೇವಾ ಆ ।
ಕಾಶ ಹೃದಯದೊಳು ಸೂಸುವಾ ಮೂರುತಿ ।

ಸಾಸಿರ ಸೀತಿ ಭೂಷಣಂಗುಲಿ ಪರ್ವ ಈ ಸಮಸ್ತ ಮೂರ್ತಿ ।
ಶೇಷಗಿರಿ ವೆಂಕಟೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಲೇಶ ಮೂರ್ತಿ ಪಂಚಕೋಶದ ಮಹಿಮಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಶರೀರದೊಳಗೆ ನಖ ಶಿರಸಾ ಪರಿಯಂತ ।
ಭರಿತವಾಗಿ ರೋಮಾಂತರದ ಮಧ್ಯದ ಲಾವಾಂ ।
ತರದ ಸಹಿತ ನಿರಂತರ ಮಾಯವಾಗಿಪ್ಪೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೆ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲನಾಗಿ ಮೆರೆವೆ ।
ವರಗಿರಿವಾಸ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೆಂಕಟೇಶ ।
ಸುರತರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿರ್ಜರನಿಕರಪಾಲಾ ೫

ಜತೆ

ತಿರುವೆಂಗಳೇಶನಂತರದೊಳು ಚಿಂತಿಸಿ ।
ವರಗಿರಿ (ಸಿರಿ) ವಿಜಯವಿಠಲನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ೬

೩೭. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಝಂಪೆತಾಳ

ಎಸವೊ ಪೊಸರತುನ ರಂಜಿಸುವ ಮಕುಟ ಮೌಳಿ ।
ಅಸಿತ ಸುಳಿಗುರು[ಳು] ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ಮಧುಪನಂತೆ ।
ನೊಸಲಲ್ಲಿ ಮೃಗನಾಭಿ ತಿ[ಲ]ಕ ತಿದ್ದಿದ ಸೊಬಗು ।
ದಶ[ನ] ಕುಭಕಾಂತಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಕುಂಡಲ ಛವಿ ।
ಎಸಳು ಕಂಗಳು ಕುಸುಮಾಚಂಪಕನಾಸನ ಕಂಡೆ ।
ಶಶಿವದನ ನಸುನಗೆ ರಸಸುರಿವ ಮಾತು ।
ಮಿಸುಣಿಪಾವಳಿದಂತ ಕಂಬುಕೊರಳರೇಖೆ ।
ಹಸನಾದ ಉರನಾಭಿ ನಡಿವೆ ಸರ್ವಲೋಕ ।

ಬಸುರೊಳಗೆ ಒಪ್ಪುತಿರೆ ಕಂಡೆ ಕಟಿಕರ ಯುಗ್ಮಾ ।
ಪಸರಿಸುವ ಊರು ಜಾನುಜಂಘೆ ಪದನಖಾ ।
ನಿಶಿಚರನಾಶಾ ಲೋಕಾತ್ರಯಾ ಶ್ರಯಾ ನಾಮಾ ।
ಝುಷಕೇತನಯ್ಯಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ।
ಅಸಮಸ ಮೂರ್ತಿಯಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವೀರ ಮುದ್ರಿಕೆ ಬೆರಳ ಚಾರು ಶೋಭಿತ ಪೆಂಡೆ ।
ಭೋರಗರವ ಗೆಜ್ಜೆ ತಿರಿತಿರಿರಿ ಝೋಂಕಾರದ ನೂಪೂರ ಶೃಂ ।
ಗಾರದ ಉಡುದಾರ ಹೀರ ಕೌಸ್ತುಭ ತುಲಸೀ ।
ಹಾರಾ ಪುಲಿಯುಗರು ಹೇರುರಾದಲ್ಲಿ ಕೇಯೂರ ಸಿರಿದೇವಿ ।
ವಾರಣದಿಂದ ಬಂಗಾರ ಕಂಕಣ ಮುದ್ರೆ ।
ತೋರುವ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಚಲುವನಾ ।
ಪಾರಾ ನೋಡಿದೆ ನಖಾ ಶಿರಸ ಪರಿಯಂತಾ ।
ಪಾರ ಮಹಿಮಾ ಸಮೀರಣ ನಾಮಕನು ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ।
ಪಾರನ ನೋಡಿದೆ ಸಂಸಾರ ಹರವಾಗಿ ।
ಸೇರುವೆ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೊಂಬಟ್ಟೆ ವಸನವ ನಂದ ಮಹಿಮನ ಕೈಯ್ಯ ।
ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ಕೋಲು ತುತ್ತುರಿ ಮವ್ವುರಿ ।
ಭೊಂ ಭೊಂ ಭೊಂ ಎಂದು ಧ್ವನಿಮಾಡಿ ಊದುವ ರತ್ನ ।
ಗಂಬಳಿ ಕೊಪ್ಪಿಲಿ ತ್ರಿಭಂಗಿಯನ್ನು ಹೂಡಿ ।
ತುಂಬಿದ ಗೋವಿಂಡಿನೊಳು ನಿಂದು ನಲಿದೊಲಿದು ।
ರಂಭೆರಾಮನೆ ಕಾಲಾರಂಭಾ ತೊರವಾ ಪೆಚ್ಚಿಸಿ ।
ಹಂಬಾಲಾಗೊಳಿಸಿದ ಗಂಭೀರ ಪುರುಷ ಕು ।
ಟುಂಬ ಪಾಲಕ ವಿಶ್ವನೆಂಬೋದು ಶತಸಿದ್ಧ ।
ನಂಬಲು ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಾಲಿಪ ಪ್ರತಿ ।
ಬಿಂಬ ಹೇಮಾಂಗ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗಿರಿಯ ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಜರರ ಪೊರ[ದ] ನೀತ ।
ಗಿರಿಜೇಶಗೆ ಬಂದ ಉರಿಯ ಕಳೆದನೀತ ।
ಗಿರಿಯ ಬೆರಳಲೆತ್ತಿ ತುರುವ ಕಾಯಿದವನೀತ ।
ಗಿರಿಯ ವೈರಿಯ ನಂದನನ ಪ್ರೀತನೀತ ।
ಗಿರಿಯ ತಂದವಗತಿ ಕರುಣ ಮಾಡಿದ ನೀತ ।
ಗಿರಿಯ ಬಾಯಲಿಕಟ್ಟಿ ಜಗವ ಸಾಕುವನೀತ ।
ಗಿರಿ ಪಾಶಾಶಾಯಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲನೀತ ।
ಗಿರಿಯಾ ಕಿತ್ತಿದವ ನಳಿದನಂದ ಧೀರನೀತ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ಯಾಮವರ್ನ ಕೋಮಲಾಂಗ ।
ಸಾಮಗಾಯನ ವಿಲೋಲ ।
ಕಾಮ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಿರ್ಮಲಾ ಮೇಲಗಿರಿನಿಲಯ ।
ರಾಮರಂಗ ರಾಜೀವಾಕ್ಷಾ ವಾಮನಾ ಇಂದಿರಾ ಪ್ರಾಣ ।
ಪ್ರೇಮಾ ಯದುಕುಲ ಲಲಾಮ ಭಕ್ತವಾರ್ಧಿಸೋಮ ।
ಭೂಮಿವಾಯು ತೇಜಾ ರಾಪೂಯೋಮಂತ ಬಾಹ್ಯದಿಪ್ಪ ।
ನೇಮಕನು ನ್ಯಾಮಕ ನೀಯಾಮಕನು ಗುಣಕರ್ಮಾ ।
ನಾಮಕನ ನೆನಿಯೆ ತ್ರಿಧಾಮಾದಲಿ ಸೇರಿಸುವ ।
ಭೀಮಾ ನಾಮಾ ದಾತಾ ನೀತಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಲೋಕ ।
ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ ಕಂಗಳ ಮನೋಹರವಾಯಿತು ೫

ಜತೆ

ಪಾವಿತ್ರನಾನಾದೇ ಪರಮಪುರಷನ ನೋಡಿ ।
ಪಾವಿತ್ರನಾಮಕ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೩೮. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅಂತರಂಗದೊಳು ಪೊಳೆವವನು ಶ್ರೀ ।
ಕಾಂತನೊ ಬೊಮ್ಮನ ಪಡೆದ ದೇವಾನೊ ।
ಕಂತುಜನಕಾನೊ ಅನಂತ ನದಿಯ ಪಿತನೊ ।
ಅಂತಕಾಂತಕನ ಪೆತ್ತಯ್ಯನೊ ಅಯ್ಯನೊ ।
ಸಂತತ ಚಿಂತಿಪ ಭಕ್ತರ ಮನೋಹರನೊ ।
ಅಂತಕನೊ ದೈತ್ಯಸಂತತಿಗೆ ।
ದಂತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮ ಪವಿತ್ರನೊ ।
ದಂತವಕ್ರಾದಿಯ ಕೊಂದ ಬಲವಂತನೊ ।
ಹೊಂತಕಾರನೊ ಜಗದಂತರಿಯಾಮನೊ ।
ತಂತುಗಾರನೊ ಶ್ರಿಂಗಾರವರನೊ ।
ಪಂಥದ ವೈವಾವೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಎಂಥಾವರನ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸುವ ದಿಟ್ಟನೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಶ್ರೀಶ ಈಶ ಶೇಷ ಭೂಷಾಧೀಶ ದಾಸ ।
ರಾಶಾ ಪಾಶಾ ಕ್ಲೇಶನಾಶ ದಾಶವೇಷ ದಾಶಧೀಶಾ ।
ಕಾಶವಾಸ ಹೃಷಿಕೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಶೇಷಪೋಷ ಲೇಶವೆನಿಸ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಲೌಕೀಕ ವಸ್ತುವೊ ಅಮಂದನಂದಾನೊ ।
ಮೂಲಾಧಾರನೊ ಸಕಲಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣನೊ ।
ಕಾಲಾದಿಗಳಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ಮಹಿಮನೊ ।
ಮೂಲೋಕದಲಿ ಮೆರೆವ ಮುದ್ದು ಲಾವಣ್ಯನೊ ।

ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯ ತೆರದಿ ಆಡುವ ಅಗಣಿತನೊ ।
ಏಳು ಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವನೊ ।
ಏಳು ಗೂಳಿಯನು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಬಿಗಿದವನೊ ।
ಲಾಲಿಪಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಗಾರಿಗಮನನೊ ।
ಮೇಲುಗಿರಿಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಶೈಲದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ಸರ್ವರಾಭೀಷ್ಟನೊ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವೀರ ಮುದ್ರಿಕೆ ಬೆರಳರವಿಂದಪಾದನೊ ।
ಘೋರಗರುವಗೆಜ್ಜೆ ಚಾರು ಹೇಮಪೆಂಡೆ ।
ವಾರಣ ಜಾನು ಜಂಘೆವುಳ್ಳ ಚಲುವಾನೊ ।
ಊರರಂಭ ಉಡದಾರ ಪೀತಾಂಬರ ।
ಧಾರನೊ ನಾಭಿ ಕಮಲ ವೈಯಾರನೊ ।
ಹಾರ ಕೌಸ್ತುಭ ಹೀರತಾರಾದಿಸರನೊ ।
ಶ್ರೀ ರಮಣಿ ವಕ್ಷ ಸಿರಿಗಂಧಲೇಪ ಶೃಂ ।
ಗಾರದ ದರಹಸ್ತ ಸಾರಿಕಂಬುಧರನೊ ।
ಚಾರು ಮೊಗದಂತ ನಾಸನಯನ ಕರ್ನಾ ।
ಪಾರ ಭೂಷಣವಾದ ಕಿರೀಟಾಂಗದ ನೂ ।
ಪುರ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ತೋರುವ ಜಾಣನೋ ।
ಸಾರ ಹೃದಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಂ ।
ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸಾರಿಗೆ ಪೊರೆವವನೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಹಸ್ತವನು ಇಟ್ಟ ಬಲು ।
ಅಸ್ತಮಾನ ಉದಯದಾವಸ್ಥೆಯನು ಹರಿಸುತ್ತಾ ।
ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ನಡಿಸಿ ।
ಹಸ್ತಕನ್ನ ಮಾಡು ಪರವಸ್ತುವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ।

ವಿಸ್ತಾರ ಮಹಿಮನೊ ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗದಂತಂ ।
ತಸ್ತವಾಗಿ ಪೊಳೆವನೊ ೫

ಜತೆ

ಇಂದು ಸುಳಿದಂತೆ ಅನುಗಾಲ ಎನ್ನೊಳಗೆ ।
ಬಂದು ಉದ್ಧರಿಸೋದು ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೩೯. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಇಂದಿರಾ ದೇವಿ ಗುಣಿಸಿ ಎಣಿಸುವೆನೆಂದು ।
ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಲು ಬೆಡಗು ತೋರಿದ ನಖ ।
ಅಂದು ಒಂದೊಂದು ಪರಿ ಪರಿ ವರ್ಣಂಗಳ ತೋರಿ ।
ಅಂದವಾಗಿ ಪೊಳೆದ ಮಾಯಾ ಲೀಲಾದ ನಖ ।
ಮಂದ ಮತಿಗಳು ನಮಿಸಲವರ ಪಾಪ ।
ವೃಂದಾವ ಕಳೆದು ಸುಜ್ಞಾನಕೊಡುವ ನಖ ।
ಸುಂದರನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ಸುಂದರ ನಖಗಳಿಗೆ ನಮೊ ನಮೊ ಎಂಬೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಲಿಯ ಮನಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೆಲನ ದಾನವಬೇಡಿ ।
ಜಲ[ಜ]ಜಾಂಡ[ಕೆ] ಬೆಳೆದು ಬಲಿದ ಖರ್ಪರವನ್ನ ।
ಪ್ಪಳಿಸಿ ಸೀಳಿದ ನಖ ।
ಕಿಲಿಕಿಲಿ ನಗುತ ಗೋವಳ ಸತಿಯರ ಮೊಗ್ಗೆ ।
ಮೊಲೆ ಮೇಲೆ ತುಳಿವುತ್ತ ಒಲಿದು ಒತ್ತಿದ ನಖ ।
ಕೆಲಕಾಲ ಮುನಿಗಳು ಒಲಿಸಿ ಒಲಿಸಿ ನೋಡೆ ।
ನೆಳಲಗಾಣದೆ ಪೋಗಿ ತೊಳಲಿ ತುತಿಪ ನಖ ।

೪೦. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಕಮಲಾ ಕಮಲಾಸನದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪೊಕ್ಕಳವಲವಾಗಿ ।
ಮೆರೆವ ಬಲುಕಾಂತಿಯಾದ ಉದರ ।
ಸಮ ವಿಷಮವಿಲ್ಲದ ನೋಳ್ಪರ ಕಂಗಳಿಗೆ ।
ಸಮತಳವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಉದರ ।
ಶಮದಮವಾನಂತ ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ।
ಪ್ರಮೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಕಲುಷಹರ ಉದರ ।
ದಮುನಾಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲೇಶನ ।
ನಮಿ[ಸಿ]ದವರ ಮನಕೆ ಬೆಡಗುತೋರುವ ಉದರ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕುವರತನದಲ್ಲಿರೆ ಒಡ[ಲೊ]ಳಗೆ ಅವನಿಯನ್ನು ಸವರಿದ ಉದರ
ಪವಳತಿ ಮಾಣಿಕ ನವ ಮೌಕ್ತಿಕ ಹಾರ ।
ರವಿಯಂದದಲಿ ತೂಗುವ ಶೃಂಗಾರುದರ ।
ನಿವರ್ತಾತ್ಮ ನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಭುವನತ್ರಯದೊಳಗೆ ಧವಳವರ್ಣ ಉದರ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಗುಣತ್ರಯಗಳ ಬಿಡದೆ ಪೊಂದಲಿಟ್ಟಾ ಉದರ ।
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿದ್ದುದರ ।
ಅನುವರಿತು ವೇದಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಾಣದ ಉದರ ।
ಮುನಿಗಳ ಮತಿಗೀಗ ನಿಲಕಾದಿಪ್ಪ ಉದರ ।
ಜನನಿ ಗೋಪಿಗೆ ಒಳಗೆ ಲೋಕಾತೋರಿದ ಉದರ ।
ಅನಿಮಿಷರು ನೋಡಿ ಬೆರಗು ಬೀಳುವ ಉದರ ।

ಗುಣಸಾಂದ್ರ ಸಪ್ತೈಧಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಮಣಿಕಾಂಚನದಂತೆ ಮಿನುಗುವ ಚಲುವ ಉದರ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಎಂದಿಗೆಂದಿಗೆ ಕ್ಷುಧಾರಹಿತವಾದ ಉದರ ।
ಗಂಧಕುಸುಮದಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಉದರ ।
ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲಿ ಬೆಳಕಾಗುವ ಉದರ ।
ಮಂದಮತಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನೀವ ಉದರ ।
ಅಂದು ಪರ್ವತ ಪೊತ್ತು ಮೃದುವಾದ ಉದರ ।
ತಂದರ್ಪಿಸಿದ ಮಿತಾತನದ ಉದರ ।
ಸುಂದರ ಶ್ರೀರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ಚಂದಾದ ತ್ರಿವಳಿ ಎಸೆವಂಥ ಉದರ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಜೊಲ್ಲು ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿವಧಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಉದರ ।
ಸಲ್ಲಲಿತವಾದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಭೀಷ್ಟೆಯ ಉದರ ।
ಕಲ್ಲಿಬೋನಾ ಸವಿದು ಸವಿದು ತೊಳ್ಳು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಉದರ ।
ಒಲಿದ ನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರ್ತೃವಿನ ಉದರ ೫

ಜತೆ

ಅನಂತ ಜಾಂಡದೊಳಗೆ ಬದುಕುಮಾಡುವ ಉದರ ।
ಅನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ಉದರ ೬

೪೧. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಕಾಯದಿಂದಲಿ ಭಕ್ತ ಮಾಡಿದಪರಾಧ ।
ತಾಯಿಯಂದದಿ ತಾನೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ।
ಘಾಯವಾಗದಂತೆ ದಂಡಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವ ।
ಶ್ರೀಯರಸನ ಗುಣಕೆ ಏನೆಂಬೆನೋ ।
ಸ್ತ್ರೀ ಯೋಗಾ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಂಗಳು ಮಾಡಿರೆ ।
ಕಾಯಿದು ಕೊಂಬವನಯ್ಯ ವಾಸನಮಯದಿಂ ।
ಆಯಿತೆಂದೆನಿಸುವ ಸ್ವಲ್ಪಾನುಭವದಿಂದ ।
ನೋಯಾದಂತೆ ಪಾಪಾ ತೀರಿಸುವನು ।
ಈಯವನಿಯೊಳಗೆ ಎಣಿಸಿದರು ಇಂಥ ಉ ।
ಪಾಯ ಬಲ್ಲಂಥ ದೈವ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲಾ ।
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದರು ಕೋಪದಿಂದಲಿ ಅವನ ।
ಸಾಯಾಬಡುವರಲ್ಲೊ ಮುಂದೋರದೆ ।
ಕಾಯುಜ ಪಿತನ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿರೊ ತನ್ನವರು ।
ಕಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪಾಮಾಡೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಣಿ ಪಾ ।
ಛಾಯಾದಂತೆ ಪುಣ್ಯ ಮನದಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ।
ಕಾಯದಲಿ ಉಣಿಸುವ ಖ್ಯಾತಿ ಇತ್ತು ।
ಮಾಯಾಕಾರನ ಮಾಯ ತಿಳಿದವನಾರು ದೈ ।
ತೇಯ ಜನರಿಗೆ ಇದರ ವಿಪರೀತವೊ ।
ವಾಯು ವಂದಿತ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ।
ರಾಯ ತನ್ನ ಶರಣರಿಗೆ ಭೀತಿ ಬರಗೊಡನು ೧

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಶರಣರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ನಿರುತರ ಶೃತಿತತಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ।

ಬರದೊರದು ಪೇಳಿ ಬೆರಗಾಗುತಲಿವೆ ।
ಸರಿಗಾಣೆನಯ್ಯಾ ಹರಿ ತನ್ನವರನ ।
ಚರಣದಲಿ ಇಟ್ಟು ಪರಿಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪ ।
ದುರಿತದ ಭಯವಿಲ್ಲ ದುರುಳ[ರ]ಟ್ಟುಳಿ ಇಲ್ಲ ।
ಉರಗಗಿರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂದು ಕರೆದು ವರವಕೊಡುವ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆವಾವ ದೈವಗಳ ನಂಬಿದರೇನಯ್ಯಾ ।
ಭಾವದಲಿ ನೋಡಿದರು ಸುಖವೇ ಇಲ್ಲ ।
ನೋವಾಗುವುದು ಕೇಳಿ ಬಾಯಿಲಾಡಿದದಕ್ಕೆ ।
ಕೇವಲ ಬಾಧಿಯ ಬಿಡಿಸುವರು ।
ದೇವದೇವೇಶನ ಕರ್ತೃತ್ವ ಇಂತಲ್ಲ ।
ನೋವಾಗೊಡದಂತೆ ಉಣಿಪ ಪಾಪಾ ।
ಆವಾವಗಾದರು ಇಂಥಾ ಶಕುತಿ ಉಂಟೆ ।
ತ್ರಿವಿಧ ಗುಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧರೂ ।
ಭೂವಲ್ಲಭ ಚೋರರ ದಂಡಿಸಿದಂತೆ ದೈ ।
ತ್ಯಾವಳಿಯ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ನಿರ್ದೋಷನೊ ।
ದೇವ ನಾರಾಯಣಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟನಾಥ ನಮ್ಮನು ಕಾವಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಾರವಹಿಸುವ ದೀನ ವತ್ಸಲ ಅಚ್ಯುತ ।
ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾರಿದವರು ಸಂ ।
ಸಾರದೊಳಗೆ ಇರೆ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಸಂ ।
ಸಾರಿಗ ತಾನಾಗಿ ಇವರನ್ನ ತಗದು ಉ ।
ದ್ಧಾರ ಮಾಡವನಯ್ಯಾ ಸುಲಭ ಮೂರುತಿ ಇದು ।
ವಾರಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಮನುಜಗಾಗಿ ತಾನು ।
ವಾರಿಯಾ ತುಡಿಕಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಂದವನ ।

ತೀರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಿರೊ ।
ಮಾರಜನಕ ನಮ್ಮನು ಭವದಿಂದಲಿ ।
ಪಾರುಗಾಣಿಸುವನು ಪಾವನ್ನ ಶರೀರ ।
ನಾರದ ವಂದ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವಾ ।
ಧಾರ ವೆಂಕಟ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ೪

ಆದಿತಾಳ

ವಾರಿಜ ಪಾದ ವಾರಿಜನಾಭ ।
ವಾರಿಜ ಹೃದಯ ವಾರಿಜ ಕಂಧರ ।
ವಾರಿಜ ಪಾಣಿಕರ ವಾರಿಜ ನಿಜ ।
ವಾರಿಜ ಲೋಚನ ವಾರಿಜ ಪತಿ ವಾರಿಜ ।
ವಾರಿಜ ಹಾರಾ ವಾರಿಜ ಮಿತಾ ।
ಪಾರ ಕೋಟಿ ತೇಜಾ ವಿಬುಧ ।
ವಾರಿಜ ನಮಗೆ ವಾರಿಜ ಸುರ ವಾರಿಜ ।
ವಾರಿಜ ಸಂಭವ ನೆನೆವರ ಹೃ ।
ದ್ವಾರಿಜ ಪೀಠವಾಸ ವಾರಿಜನಿಲಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಯಾ ।
ವಾರಿಧಿ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ೫

ಜತೆ

ಶರಣರಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಜರರ ವಾಲಗಬಿಟ್ಟು ।
ಉರಗಾದ್ರಿಯಲಿ ನಿಂದಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ೬

೪೨. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಕಂಡೆಕರುಣಾ[ಕ]ರನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಮನದಣಿಯೆ ।
ಮಂಡೆಯಲಿ ಮಕುಟ ಝುಗಝುಗಿಸುತಿರೆ ಬಲು ಕರ್ನಾ ।
ಕುಂಡಲದ ಬೆಳಗು ಕುಂದದೆ ಶೋಭಿಸೆ ಎರಡು ।

ಗಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ನಯನನಾಸ ।
ಚಂಡ ಪ್ರಕಾಶ ಅಳಿಗುರುಳು [ನೊ]ಸಲಲಿ ತಿಲುಕ ।
ತಂಡತಂಡದ ದಂತ ಅಧರ ಕೊರಳಲಿ ತುಲಸಿ ।
ದಂಡೆ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ಉರದ ಸಿರಿವತ್ಸವು ।
ದಂಡ ಬಲು ಪದಕ ಮುತ್ತಿನ ಸರ ರೇಶಿಮೆ ।
ಗೊಂಡೆ ತೋಳಲಿ ವಪ್ಪೆ ಚತುರ್ಭುಜದ ಚನ್ನಿಗ ।
ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಉಳಿದ ಪೂವಾದಿಗಳು ಎಸೆಯೆ ।
ತೋಂಡರಿಗೆ ಬಿಡದೀವ ಅಭಯಕರ ಶಂಖಚಕ್ರ ।
ಗಂಡುಗಲಿ ಕಟಿಕರ ಘನವುಡಗೆ ಶೃಂಗಾರ ।
ಡಂಡಣದ ಘಂಟೆ ಕಿಂಕಿಣಿ ಜಾನು ಜಂಘೆ ವೀರ ।
ಪೆಂಡೆ ಪಡದಂದಿಗೆ ಛಂದವಾದದು ಕಂಡೆ ।
ತೊಂಡಿಗೆ ಗತಿಯನಿತ್ತ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಕುಂಡಲಗಿರಿವಾಸ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಗರುಡ ವಿಶ್ವಕ್ಸೇನ ವರ ಸುದರುಶನ ।
ಪರಮ ಪುರುಷನ ಎದುರಿಲಿ ಚತುರಬೀದಿ ।
ಮೆರೆವುತಲಿ ಸುತ್ತ ಬರುವುದು ನಾನಾ ।
ಪರಿವಾರ ಕೂಡ ಭರದಿಂದಲಿ ಕಂಡು ದುರಿತ ದೂರನಾದೆ ।
ಉರಗಗಿರಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಪರಿಪರಿ ವೈಭೋಗದರಸೆ ಪರಬೊಮ್ಮಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಂದು ಧ್ವಜಾರೋಹಣವೆಂದು ತಿಳಿದು ವನಜ ।
ನಂದನ ಇಂದುಶೇಖರ ನಿರ್ಜರ ।
ಸಂದೋಹ ಸನಕಸನಂದಮುನಿ ನಾ ।
ರಂದ ತುಂಬರ ಗಂಧರ್ವಸೊಬಗತಿ ।
ಚಂದದಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಅಂದವಾದನಾರೇರು ।
ಮಂದಿಮಾಗಧರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ।

ನಿಂದೆಡ ಬಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ದೈವಾವೆಂದು ।
ವಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಗಂದವಾಗಿ ಪೊಗಳೆ ।
ಚಂದಿರವದನ ತಿರ್ಮಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ತುಂದಿಯಿಂದಲಿ ನೆನಿಯೆ ಅಂದ ವರವನೀವ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಇದರ ಸರಿ ।
ಎಲ್ಲ ನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ನಿಧಿಯೆನ್ನಿ ।
ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು ನಿಲ್ಲದೊಂದೆ ಸಾರೆ ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಮಾಡೆ ।
ಸಲ್ಲಾನು ನರಕಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮದ ಪಾಪ ।
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡೋವು ।
ಎಳ್ಳನಿತರ್ಪಿತ ಸೊಲ್ಲಿನಿಂದಲಿ ಎನೆ ।
ಸಲ್ಲಿಸಿ ಈ ಮಾತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಿರಿ ।
ವಲ್ಲಭ ತಿರುವೆಂಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಲಿವಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನಿರ್ಜರರು ಎಣಿಸಿ ।
ಕಾಣಾರು ಎಣಿಕೆ ಗಣನೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೆಳಗುಳ್ಳ ನಿಧಿಗೆ ।
ಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದು ಮೆರದು ।
ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದವನ ಮಾತಿಗೆ ।
ನಾನಿಲುಕ ತಿಪ್ಪದೈಯ್ಯಾ ।
ವಾಣಿಯರಸ ಜನಕ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾರತುನ ।
ತಾನು ತಿರುಗಿದ ಫಲವನೀವನು ಮನ್ನಿಸಲೂ ೫

ಜತೆ

ದಿಲೀಪ ವರದ ಪನ್ನಂಗ ಮಹಿಧರಾಧೀಶ ।
ಲೋಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮರಾಯನ ಕಂಡೆ ೬

೪೨. ತಿರುಪತಿ

ಝಂಪೆತಾಳ

ಕೆಂದಳವ ಸೋಲಿಸುವ ನಖಿಗಳಾನಂತ ।
ಇಂದು ಕಾಂತಿಗಳುಳ್ಳ ಪಾದವನು ಕಂಡೆನಾ ।
ನಂದುಳ್ಳ ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಮಂಗಳ ಸುಧಾರ ।
ವಿಂದ ಕುಂಕುಮ ರೇಖೆಯುಳ್ಳ ಪದತಳವ ಕಂಡೆ ।
ಒಂದೊಂದು ಬೆರಳ್ಗಳಲಿ ಎಸೆವ ಪಜ್ತೆ ಬೆರಳಗಳಾಧಾರ ।
ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವ ಜಗವ ಚಿತ್ರವಕಂಡೆ ।
ಅಂದಿಗೆ ಕಿರಿಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲುಗಗ್ಗರಿಪೆಂಡೆ ।
ಮುಂದೊಲಿವ ಮುಂಜೆರಗು ತೋಡ ಬಿರುದನ ಕಂಡೆ ।
ಛಂದವಾದ ಜಾನು ಜಂಘೆ ಕದಳಿಯ ಮಾಟ ।
ದಿಂದಲಿ ಒಪ್ಪುವ ದ್ವಯ ಉರವನು ಕಂಡೆ ನಾ ।
ಮಂದಗಮನಿಯರ ಬಲು ಸೋಲಿಸುವ ಸೊಂಪಿನಲಿ ।
ಒಂದೊಂದು ಬೆರಗಿನ ಸ್ವರಮಣನ ಕಂಡೆ ನಾ ।
ಮುಂದೆ ಪೀತಾಂಬರ ಪೊಳೆವ ಒಡ್ಯಾಣಕರ ।
ಒಂದು ಕರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಟಿಯ ಹಸ್ತನ ಕಂಡೆ ।
ಮುಂದೊಲಿವ ಹಾರಾದಿ ನಾಭಿತ್ರಿವಳಿಲೀಲೆ ।
ಇಂದುರತುನಾ ಕಂಕಣಕಡಗ ಪೊಳೆಯೆ ನಲು ।
ವಿಂದು ಉಂಗುರುಗಳ ಧರಿಸಿದ ಬೆರಳ ಕಂಡೆ ।
ಬಂದಿ ನಳಿತೋಳ ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳು ಗಲ್ಲದಲಿ ।
ಅಂದಾಗಿ ತೂಗುವತಿ ಕುರುಳುಗೂದಲಿನ ಕಂಡೆ ।
ನಿಂದು ತ್ರಿಜಗವಿದ್ದ ಉದರ ಬದಿಯನು ಕಂಡೆ ।
ಸಿಂಧು ನಂದನೆ (ಸಿಂಧುನಯನೆ) ತುಲಸಿಮಾಲಿ ಕೌಸ್ತುಭ ।
ಸಿರಿಗಂಧಲೇಪಿಸಿದವುರ ವೈಜಯಂತಿಯ ಕಂಡೆ ।
ಸುಂದರ [ಕಂ]ಬುಗೊರಳರ್‍ಯಾಖೆ ಎಡಬಲಾ ।
ದ್ವಂದ್ವ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖಚಕ್ರವ ಕಂಡೆ ।

[ಚಂದು]ಟಿಯು ನಗೆಮೊಗದಂದ ಪಂಙ್ತೆಯು ನಾಸ ।
ಗಂಧಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ನಸುಲ ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ।
ಕುಂದದಲೆ ಬೆಳಗುತಿಪ್ಪ ನಯನಂಗಳನು ಕಂಡೆ ।
ಮಂದಾರ ಮಾಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತ ಸೊಬ ।
ಗಿಂದ ಕುಸುಮವ ಮುಡಿದ ಚಲುವಮುಡಿಯನು ಕಂಡೆ ।
ಒಂದೊಂದು ಮಣಿಗೆ ಮೂಲೋಕ ಹರಿಗೊಂಬ ಗೋ ।
ವಿಂದನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕಂಡು ಧನ್ಯನಾದೆ ।
ಇಂದೆನ್ನ ಮಂದಮತಿ ಬೆಂದು ಪೋಯಿತು ನಿಲ್ಲದೆ ।
ಇಂದೆನ್ನ ಕುಲಕೆ ಹರಿಮಂದಿರವೆ ಫಲಿಸಿತು ।
ತಂದೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ನಾ ।
ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಲಿ ನೋಡಿ ನಾನಿಂದು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಾ ೧

ರೂಪಕತಾಳ

ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿವಾಸಿ ನಿರುಮಲ ನಿಸ್ಸಂಗ ಭೂಷ ।
ಶರಣಜನರ ಪರಿತೋಷ ತರಣಿಪ್ರಕೋಟಿ ಸಂಕಾಶ ।
ಜ[ರಾ]ಮರಣ ನಿರ್ದೋಷ ಪರಿಪೂರ್ಣಗುಣ ವಿಲಾಸ ।
ಪರಮಮಾನಸರ ಹಂಸ ಹರಿ ವಿಜಯವಿಠಲೇಶ ।
ಸಿರಿದೇವಿಯ ಪ್ರಾಣದರಸ ಉರಗಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟೇಶ ।
ಹರಿಯೆನಲು ದೋಷನಾಶ ೨

ಧ್ರುವತಾಳ

ಆರಿಗಂಜೆನೊ ನಾನು ಆರಿಗಳುಕೆನೊ ನಾನು ।
ಆರನಾದರು ಲೆಕ್ಕಿಸದಿಪ್ಪೆನೊ ನಾನು ।
ಮಾರಿ ಮೃತ್ಯುಗಳು [ಕೆ]ಲಸಾರದಲೆ ಬಂದರೆ ।
ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾನಾಡಿಸುವೆನೊ ।
[ಸೇರ]ಗೂಡೆ ದುಷ್ಟರನ ನೂರಾರೋ ಜನದೊಳಗೆ ।
ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಳಿಕಾದಲ್ಲಿ ।
ಘೋರಾದೂತರು ಎನ್ನಾಕಡಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ।

ದಾರಿ ಮೆಟ್ಟಾದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವೆನೊ ನಾನು ।
ಭೂರಿ ದೈವವಗಂಡ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಿವ್ಯಾ ।
ಮೂರುತಿಯ ಪೊಗಳಿ ಉದ್ಧಾರನಾನಾದೆ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಾರಾಯಣನಂತ ನಿರ್ದೋಷ ಗುಣಪೂರ್ಣ ।
ಸಾರ ನಿತ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರಾಸುಸ್ವರಮಣ ವೇದ ।
ಪಾರಾಯಣ ನಾಶರಹಿತ ಶಾಮವರ್ನ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೀತಗಧಿಕ ಸಮರಿಲ್ಲ ।
ತೋರುವನಲ್ಲ ಕಂಡವರ ಮನಕೆ ಭಕ್ತ ।
ಧಾರಾನು ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯ ಬೈದ್ಯ ಮಥನ ।
ನಾರದವಂದ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ಉ ।
ದಾರಿ ಕಾಣೆಲವೊ ಸಮಸ್ತ ದೇವರೊಳಗೆ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಂಕಸುರನ ಕೊಂದ ನಿಶ್ಯಂಕನೀತ ।
ಪಂಕಜಸುತನ ಪಡೆದ ದೈವನೀತ ।
ಶಂಕರನ್ನ ಪ್ರಾಣವನು ಕಾಯಿದ ನೀತ ।
ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಾತನೀತ ।
ಪಂಕಜೋದರನೀತ ಪಂಕಜಾಪತಿ ಈತ ।
[ಲಂ]ಕಪುರ ವಿಭೀಷಣಗಿತ್ತನೀತ ।
ಕಿಂಕರಿಗೊಲಿದಂಥ ಕೈಟಭಾರಿ ಈತ ।
ಓಂಕಾರ ನಾಮ ಉಳ್ಳಾತನೆ ಈತ ।
ಶಂಕಚಕ್ರಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾತನೀತ ।
ಬಿಂಕಾದ ಬಿರುದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನೀತ ।
ಶಂಖಪಾಣಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ತಂಕವಿಲ್ಲದ ಪೌರುಷದಾತನೀತ ೬

ಆದಿತಾಳ

ನಂಬಿರಯ್ಯ ನೀವು ಜಗದಂಬಿಕೆರಮಣನಾದ ।
ಅಂಬುಧಿಶಯನ ಪಾದಾಂಬುಜಾಗಳಿನನುದಿನಾ ।
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಭಜಿಸಲು ಉಂಬುವಾದಕ್ಕುಡಲುಂಟು ।
ಹಂಬಲೀಸಾದೀರಿ ಹೀನವೆಂಬ ದೈವಗಳ ಭಕುತಿ ।
ಡಂಬಕತನದಲಿಂದ ಡಿಂಬವನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳದೆ ।
ಗಂಭೀರನ್ನಾ ನೋಡಿ ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ।
ಇಂಬು ತೋರುವನು ದಯಾಂಬುಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಕಾಂಬೆನೆಂಬಾ ದಾಸರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ೭

ಜತೆ

ಆನಂದಮಯ ಸಕಲಾಮಾನಂದ ಮಹಿಮಾನೆ ।
ಆನಂದಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಕಂಡೆ ೮

೪೪. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಸಾವೇರಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವ ಕಂಡೆ ಅರುಣ ಸುವರ್ಣಮಯ ।
ಮಿರುಗುತಿದ ಚತುರ್ದಶ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೆರುವುತಿದೆ ।
ಎರಗುತಿದೆ ಮನವಿರದ ಕರಗುತಲಿದೆ ದುರಿತಪಾಶ ।
ಪರಿಯುತಿದೆ ಪೀಯೂಷ ಸುರಿವುತಿದೆ ಅನುಗಾಲ ।
ವರಕಲ್ಪಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅರಸಿ ನೋಡಿದರು ಈ ।
ಗಿರಿಗೆ ಸಮಾನೆಂದುರು ಕಾಣೆ ನಾನಾವಲ್ಲಿ ।
ಪರಿ ಪರಿಯ ತೆರದಿ ಶೃಂಗಾರಲಂಕಾರ ಸುಂ ।
ದರಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಸರಸದಲಿ ಒಪ್ಪುತಿದೆ ।
ವರಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮ ತಿರುಮಲ ತಿರುವೆಂಗಳ ।

ಉರಗಗಿರಿಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ನಿರುತ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಸುರರೊಡೆಯನಿಪ್ಪ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರೆಗಿದು ವೈಂಕುಂಠಪುರವಿದು ನಿಜವೆಂದು ।
ಸುರರು ಕಿನ್ನರರು ಸಿದ್ಧರು ಗರುಡರು ಸಾ ।
ಧ್ಯರು ಗಂಧರ್ವರು ಉರಗ ಯಕ್ಷರು ಕಿಂ ।
ಪುರುಷರು ಚಾರಣರು ವರಮುನಿಗಳು ಭೂ ।
ಸುರರು ಮೊದಲಾದ ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ।
ಚರಿಸುವರು ವಿಸ್ತರ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ।
ಪರಮಪುರುಷ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಗತಿ ಬಯಸುತ್ತ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಫಲ ಮರ ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿ ಖಗಮೃಗ ನಾನಾಕ ।
ಕುಲದ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ಚರಿಸುವರಮರಾದಿ ।
ಕುಲದ ಕುಲದವರೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿ ಒಂದು ರೂಪಿಲಿ ।
ಬಲು ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಮಾಡುತ್ತ ।
ಸುಲಭರಾಗಿಪ್ಪರು ಆವಾಗ ಸುಜನಕೆ ।
ಪೊಳದು ಕಂಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತ ।
ಮಲರಿಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸರೂ ಇದರ ।
ನೆಲಿಯಾ ಬಲ್ಲರು ಹರಿದಾಸರಯ್ಯಾ ।
ಬಲವಂತ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸಲಹೂವ ಈ ಗಿರಿಯ ಸಾರಿದ ಜನರಿಗೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉರಗಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರಿ ದುರುಳ ಮಾನವರಿಗೆ ।
ದೊರಕಾದು ದೊರಕಾದು ದೊರೆತಾರೆ ಫಲಿಸಾದು ।

• ಹರಿಗುರು ಭುಕುತಿಲಿ ಪರನಾಗಿ ನಡೆದಾ ಜ ।
ನರಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತರಿಗೆ ಅತಿ ಸುಲಭವೆ ।
ಧರಧರ ವರ್ನಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ।
ಕರುಣ ಮಾಡಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಾಗದು ಕಾಣೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮಾರುತನಿಂದಲಿ ಸೋತು ವಾರುಣೀಶ ।
ಮೇರುವೆ ಕುಮಾರನೊಳು ತರಂಗಾ ।
ಹಾ[ರಲಾರ]ದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೂರು ಹತ್ತು ಯೋಜನ ।
ಪಾರಿಮಿತವಾಗಿ ಆದ್ರಿ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಸುಧಾ ।
ಕರಾನಂತೆ ಪೊಳವುತಿದೆ ಆರು ಸಾರಿ ಗೇಲಿ ನಮ ।
ಸ್ಕಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಸುತ್ತ ವಾರಣದಿಂದ ಮಾಡಲು ।
ದ್ಧಾರನಾಗುವ ಕುಲಸಹಿತಾ ।
ಶ್ರೀ ರಮಣ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ।
ದೂರಮಾಡಿ ಪಾಪನಿಕರ ಬಾರದಂತೆ ಪಾಲಿಸುವ ೫

ಜತೆ

ಅನಂತ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿದರೆ ।
ಅನಂತ ಗಿರಿಯಾತ್ರಿ[ಯ]ನೀವ ವಿಜಯವಿಠಲ ೬

४೫. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವ ನೋಡಿ ಶಿರ[ವಾ]ಗಿ ಕರವ ಮುಗಿದು ।
ಮರಳಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ।
ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ।
ಪರಿ ಪರಿ ವಿಧದಿಂದ ನೆನಿಸಿ ನೆನಿಸೀ ।

ಧರೆಯೊಳಗಿದೆ ಮೇರು ಪರುವತದ ಮಗನೆನಿಸಿ ।
ಕರಿಸಿ ಕೊಳುತಿದೆ ವೆಂಕಟಾಖ್ಯ ನಾಮಾ ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ನಿಂ ।
ದಿರದೆ ವಿಚಿತ್ರಮಯವಾದ ಗಿರಿಯಾ ।
ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುತಿದೆ ದಶದಿಕ್ಕಿನೊಳಿದಕೆ ।
ಸರಿ ಸರಿ ಸರಿಗಾಣೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹಾ ।
ಸುರ ತರುವಿನಂತೆ ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ।
ಕರೆವುತಿದೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ತಿಳಿದ ನರಗೇ ।
ಸುರರು ಸನಕಾದಿ ಮುನಿ ಸಮಸ್ತ ಮುಕ್ತರು ।
ತರು ಗುಲ್ಮಲತೆ ವಾರಿಚರ ಖಗ ಮೃಗ ।
ನರರು ಮೊದಲಾದ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಸಾಧನ ವಿ ।
ಸ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡುವರೂ ವಿನಯಾದಿಂದಾ ।
ಅರವತ್ತಾರು ಕೋಟಿತೀರ್ಥಂಗಳು ಉಂಟು ಸುಂ ।
ದರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತಿವೆ ಇದರೊಳಗೆ ।
ಪರಮ ಮುಖ್ಯ ತೀರ್ಥಾ ಚತುರವಿಂಶತಿ (ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು) ಇಪ್ಪಾವು ।
ನಿರಯಾಕಳವುತ್ತ ವಂದಿಸಿದ ಜನಕೆ ।
ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಗರುಡೇಂದ್ರ ತರಣಿ ನಾಲ್ವರು ಚ ।
ತುರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ಯಾ ।
ಕರುಣ ಶರಣರ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತಾ ಪ್ರತಿದಿವಸ ।
ಸಿರಿವಂತರಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತಿಪ್ಪರೂ ।
ಅರಿಶಂಖ ಗದಾ ಪದುಮಾಧರರಾಗಿ ವಿಲಿಂಗರು ।
ಚರಿಸುವರು ಪುಣ್ಯಕಾಮರಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿ ।
ವರವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುತರ ।
ವರದೊರದು ಪೇಳುತಿವೆ ಒಲಿದೊಲಿದೂ ।
ಅರಸಿವೆಂಜಲೂ ಮರ್ಕಟ ಮೆದ್ದರಾದಡೆ ಬಾ ।
ಹಿರದಲ್ಲಿಪ್ಪಾ ಮದಕರಿ ಸರಿಯೆ ।
ಉರಗಾ ಪರಿಯಂಕ ಹರಿಗಾಗಿಹ್ಯ ನೆನದೀರಿ ।
ಮರುತಾ ದೇವಗೆ ಸರಿಯೆನ್ನ ಬಹುದೆ ।

ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿಪ್ಪ ಇರಳು ಹಗಲು ಬಿಡದೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದೊಂದು ಯುಗಕೆ ಒಂದೊಂದು ಪೆಸರು ।
ಚಂದವಾಗಿಪ್ಪವು ಪೊಗಳಿದವರಗೀಗಾ ।
ನಂದವೆ ಕೊಡುತಲಿ ಅತಿಶಯವೆನಿಸಿ ವ ।
ಸುಂಧರದೊಳಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ ಕೇಳಿ ।
ಒಂದೆರಡು ಎರಡೂ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರ ।
ಒಂದಿನಾದರೂ ಐದು ಸಾರೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ವಂದಿಸಿ ತಿರುಗಿದರೆ ತತ್ಕಾಲಕೆ ಪದವಿ ।
ನಂದನ ಕಂದ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ನಿಂದು ಭಕುತ ಜನಕೆ ವರಗಳ ಕೊಡುತಿಪ್ಪಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಂತ ಜನುಮಕೆ ಸಾಧನ ಕೂಡಾದಲ್ಲದೆ ।
ಈ ನಗ ದಾರಿಗೂ ದರುಶನವಾಗದು ।
ಏನೆಂಬೇನಯ್ಯಾ ಇದರ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ।
ಸ್ಥಾಣು ಸನಕಾದ್ಯರಿಗೆ ಪೇಳಿ ಮೈಮರೆದಾ ।
ಮಾನುಷ್ಯನ್ನಾ ಜನಕೆ ಎಣಿಸಿ ಪೇಳುವದರಿದೊ ।
ಆನೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆನೊ ಕೊನೆ ಮೊದಲು ।
ಗೆಣಿಸದನಾ ಇಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ತತ್ವಬಲ್ಲ ।
ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮನಸು ಪೂರ್ವಕದಿಂದಲಿ ।
ದಾನಾವಿತ್ತವನ ವಂಶಾ ಆವಾವ ಲೋಕದಲಿ ।
ಆನಂದಾನಂದದಲೀ ಕ್ರೀಡಿಸುವರೂ ।
ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ ದೇಹಾ ಬಂದರವಕೆ ಕೇಳಿ ।
ಹೀನಾವೆಂಬೋದೇ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಬಲ ಸಂಸ್ಕಾರವೊ ।
ಶ್ರೀನಿವಾ[ಸ] ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಬನು ಈ ಗಿರಿಯಾ ಸ್ಮರಿಸಿದರಿಗೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಲಬಲಿ ಬಲವೈರಿ ಕವಿಗಳು ।
ಒಲಿದು ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಈ ಶೈಲ ಕಾಣಲು ।
ಬಲು ಪಂಚಾಮಹಾಪಾತಕದಿಂದ ಕಡೆ ಬಿದ್ದು ।
ಮಲರಹಿತರಾಗಿ ವೆಂಕಟನಾಥನ್ನ ।
ಒಲಿಸಿ ವೇಗದಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾದರು ತಮ್ಮ ।
ಒಳಗಾದೊಡನೆ ಕೂಡಿ ತಾರತಮ್ಯಾದಿಂದಲಿ ।
ತಿಳಿವದು ಈ ಪರಿ ರಜೋತಮ ಜನರಿಗೆ ।
ಕಲಕಾಲಾ ಬಿಡದಲೆ ನೂರೆಂಟು ಸಾರಿಗೆಲಿ ।
ಬಳಲಿ ಯಾತ್ರಿಯಾ ಮಾಡಿದರೇನೂ ಎಂದಿಗೆ ।
ಫಲ ಕೊಡುವದು ಕಾಣೆ ವೃತ್ತಿ ಸೌಖ್ಯವೆವ್ವುಂಟು ।
ಜಲಜ ನಯನ ನಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ತಿಳಿದವಗಲ್ಲದೆ ಮುಕುತಿಯಾ ಕೊಡನೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮೂಜ್ಜಗದೊಳಗಿದೆ ಸರ್ವಯಾತ್ರಿಗೆ ಮಿಗಿಲೂ ।
ಸಜ್ಜನಾನಾದಾವ ಈ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ।
ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಅವನ ಕುಲಕೋಟಿ ಉದ್ಧಾರ ।
ಆರ್ಜವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವರು ।
ಮಜ್ಜನಾದಿ ಕರ್ಮ ಅಲ್ಪಮಾಡಿದರುನಿ ।
ವ್ಯಾಜ್ಜವಾದ ಪುಣ್ಯ ಮೇರುತುಲ್ಯವಾಗವದು ।
ದುರ್ಜನರ ಉಪಹತಿಲೇಶ ಮಾತುರವಿಲ್ಲ ।
ನಿರ್ಜನರು ಮೆಚ್ಚುವರು ಅವಲೋಕಾ ಮಾಡುತಾ ।
ಅರ್ಜುನ ಸಾರಥಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಬೆಜ್ಜರಿಕೆ ಬಿಡಿಸುವಾ ಬಿನ್ನಹ ಕೈಕೊಂಡು ೫

ಜತೆ

ಈ ಗಿರಿಯಾತ್ರಿಯಾ ಮಾಡಿದಾ ಜನರಿಗೆ ।
ನಾಗಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟವೊಲಿವಾ ೬

೪೬. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ಪೋಲುವ ಇಂದಿರಾಮೊಗವನು ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಬಿಡದೆ [ಈ]ಕ್ಷಿಸುವ ಲೋಚನ ।
ಮಂದಹಾಸ ಶೀತಳವಾಗಿ ಪಾದವನು ।
ಪೊಂದಿದ ಭಕ್ತರನ ನೋಡುವ ಲೋಚನ ।
ವಂದಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಒಂದೇ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವನ ನಂಬಲು ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಸುಧಾ ಬಿಂದುಗರೆವ ಲೋಚನ ।
ಅಂದು ಪ್ರಲ್ಹಾದಗೆ ಕಂಭದಿಂದಲಿ ಒಲಿದು ।
ಬಂದು ಹೇರಳವಾಗಿ ಕಿಡಿತೋರಿದ ಲೋಚನ ।
ವೃಂದಾದೊಳಗೆ ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಜಾತಿಗೆ ಮಿಗಲು ।
ಎಂದೆನಿಸುವ ತುಲಸಿಪೆತ್ತ ಲೋಚನ ।
ಕಂದರ್ಪಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ದ್ವಂದ್ವಾನಂತ ಪೊಳೆವ ಸುಲೋಚನ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸರಸಿರುವ ದಳ ಮರೆಸಿದ ಲೋಚನ ।
ಕರಿಯ ಮೇಲೆ ದಯಾಹರಿಸಿದ ಲೋಚನ ।
ಕುರುಬಲದಾಯುಷ್ಯ ಹರಿಸಿದ ಲೋಚನ ।
ಅರುಣ ವರುಣದ ರೇಖೆಸ್ಫುರಿತದ ಲೋಚನ ।
ಕರುಣಿ ಜಿತಾಮನ್ಯು ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವ ।
ವರಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭರಿತ ಲೋಚನ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಜಲನಿಧಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರಹಿದ ಲೋಚನ ।
ಸುಲಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಸುಂದರ ಲೋಚನ ।

ಜಲಜಾಪ್ತಶಶಿಯಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ಲೋಚನ ।
ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ದೋಷ ಲೋಚನ ।
ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ನೋಟ ತುಂಬಿದ ಲೋಚನ ।
ಸಲೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಿರುಗುವ ಲೋಚನ ।
ಬಲು ದೈವಾ ಸುಕೃತ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ।
ಕೆಲಕಾಲ ಜಾಗರವಾಗಿದ್ದ ಲೋಚನ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದಟ್ಟದಾರಿದ್ರನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡೆ ।
ಅಷ್ಟ ಭಾಗ್ಯವ ನೀವಾಭೀಷ್ಟದ ಲೋಚನ ।
ಕಷ್ಟವಾದರು ಮನ್ನಿಸಿದರು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠನ್ನ ಮಾಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೋಚನ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಸಗರಕುಲ ಹೆಣಗಲು ।
ಸುಟ್ಟು ಕಳೆದ ಪರಾಕ್ರಮ ಲೋಚನ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪಾಲಿಪ ಶುಭಕರ ಲೋಚನ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಸರ್ವ ಬೊಮ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟ ಲೋಚನ ।
ಗೀರ್ವಾಣ ಮುನಿಜನಕೆ ಮಹಿಮೆ ತೋರಿದ ಲೋಚನ ।
ಊರ್ವಿಯಾ ಪತಿಗಳನು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ಲೋಚನ ।
ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಲ್ಯವಾದ ಲೋಚನ ।
ಚಾರ್ವಾಕ ಖಳರನ್ನ ಜರೆವಂತ ಲೋಚನ ।
ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎವೆ ಹಾಕದಿದ್ದ ಲೋಚನ ।
ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಭೃತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಗೀರ್ವಾಣ ಭಜನೆಯರಿತು ಭಕ್ತರಿಗೀವ ಲೋಚನ ೫

ಜತೆ

ಗುರುತನುಜನಾ ನಡುಗಿಸಿ ಕೊಂದ ಲೋಚನ ।
ಸಿರಿರಂಗ ಪ್ರಭರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಲೋಚನ ೬

೪೭. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ತನುವಾರೋಪಿಸಿದೆನೊ ಮನವಾರೋಪಿಸಿದೆನೊ ।
ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ಬಿಡದೆ ಮಾಳ್ಪ ಲಾಭವಲಾಭ ।
ಗುಣವಾರೋಪಿಸಿದೆನೊ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎನ್ನ ।
ಜನುಮ ಜನುಮಾದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲ ।
ನಿನಗೆ ತಪ್ಪದು ಕಾಣೊ ವನಜನಾಭನೆ ನಮಗೆ ।
ಜನನಿ ಜನಕ ನೀನೆಂದೆನಿಸಿದ ತರುವಾಯ ।
ಅನುಮಾನಯೆನಗೆ ಎಳ್ಳನಿತು ಪುಟ್ಟದು ಕಾಣೊ ।
ಗುಣ ಅವಗುಣನೆಂದು ಎಣಿಸಿ ದೂರಿಟ್ಟಾರೊಳಿತೆ ।
ಘನವೆ ನಿನ್ನದು ಯಮನು ಮುನಿಯಾಮಿಕ್ಕಾ ಮಾತಿಗೆ ।
ಮಣಿವೆನೆ ವಜ್ರದ ಖಣಿಸಿಕ್ಕತೆರನಾಗೆ ।
ಕನಕಾದ್ರಿಸದನ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ನಿನಗಲ್ಲದನ್ಯತ್ಯಜನಕೆ ಶರಣುಪೋಗೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಂಟರ ಮನೋಹರ ಬಂಟರಿಗೆ ವೈ ।
ಕುಂಠಪತಿ ನೀನೆ ಬಂಟನಾಗಿ ಅವರ ಕಂಟಕ ಕಳವುತ್ತ ।
ಅಂಟಿಸಿದ ಮಾತು ಉಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳುತ ।
ಗಂಟು ಬಡ್ಡಿಗೆ ಸೋತ ನೆಂಟನಂತೆ ದುಡಿವ ।
ಬಂಟನೊ ಅಸುರರ ಗಂಟಲಗಾಣನೊ ।

ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ವಂಟಿರಗಾರ ವೈ ।
ಕುಂಠ ಶೈಲವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಂಬು ।
ಕಂಠ ತಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯಾಭಂಟರ ಬಲುಕಾವ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎನ್ನಯ್ಯ ಎನ್ನಪ್ಪ ಎನ್ನ ಜೀವನದೊಡಿಯಾ ।
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಪ ಘನ್ನರನ್ನ ಸಂಪನ್ನನೆ ।
ಇನ್ನು ನಿನ್ನವನೆಂದ ಮನುಜಾ ಮರೆದಿರೆ ।
ಅನಂತ ಜನುಮ ಜನುಮದೊಳಗೆನ್ನ ।
ನಿನ್ನಗೆ ನೀನೆ ನೆನಪನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಂತೆ ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಪ್ಪ ಪ್ರಸನ್ನವದನ್ನಾ ।
ಚನ್ನಾಗಿ ಕರುಣಾವನ್ನಿಧಿ ತಿರ್ಮಲಾ ।
ಪನ್ನಗಾ ಗಿರಿವಾಸನೆ ವಿಜಯವಿಠ ।
ಲನ್ನು ಮಾನಾವಿಲ್ಲದವನ್ನು ಮನೋಹರ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತರುಂಡದ್ದು ನೋಡಿ ಭಕುತರುಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಿ ।
ಭಕುತರಿಟ್ಟದ್ದು ಭಕುತರಂದದ್ದು ನೋಡಿ ।
ಭಕುತಾರು ಭುಂಜಿಸೆ ಭಕುತೀಲಿನೀನಾದ ।
ಭೋಕುತನಾಗುವೆ ವಿರಕುತಿಗಳಿಂದಲಿ ।
ಭಕುತರಿಚ್ಛಿದ ಭಕುತರುದ್ಧರನೆ ।
ಭಕುತರಂದದ್ದೆ ಸತ್ಯ ಭಕುತರಾಡಿದ್ದೆ ಸತ್ಯ ।
ಭಕುತರಂದದೆ ಅಂಬೆ ಭಕುತರುಂಬುದೆ ಉಂಬೆ ।
ಭಕುತರಿಗಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಭಕುತರಿಚ್ಛೆಗಾರ ।
ರಕುತಾದ್ರಿ(?) ಆಗಾರ ಅಖಿಲೇಶಾ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಜ ।
ಭಕುತರಗಲದಿಪ್ಪ ಭಕುತರ ದೈವ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಜನಿತವಾದೆನೊ ನಿನ್ನಿಂದ ಬಿಡದಲೆ ।
ಜನುಮ ಜನುಮ ದೇಹ್ಯತೆತ್ತು ತವಕದಿಂದ ।
ಮನುಜ ದೇಹಕೆ ಬಂದೆ ಮಾಧವರಾಯಾ ಕೇಳು ।
ವನಚರ ಮೊದಲಾದ ತನುವೆ ಬಂದಾಗಲಿ ।
ಮನದಣಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವನು ಉಂಡವನಲ್ಲ ।
ವನಜಾಕ್ಷ ಬಹುದಿನದ ತಪವೆ ಫಲಿಸಲು ಈ ।
ಮನುಜ ಕಾಯವೆ ನೀನು ತಂದಿತ್ತ ಕಾರಣ ।
ಎನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರವು ನಿನಗಿತ್ತೆ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲ ।
ತಿನಲಿ ಕರ್ತಾನೆಂಬೊದೆ ನೀನರಿದದು ಕಾಣೆ ।
ಅನುಮಾನಾ ಎನಗಿಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ।
ನಿನಗಂಜುವೆ[ನು] ದಯಮಾಡಿ ಪಾಲಿಸೊ ೫

ಜತೆ

ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನಿನಗೆ ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮಗ ನಾನು ।
ಬೇರೆ ನೋಡದೆ ಕಾಯೊ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ೬

೪೮. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಶಂಕರಾಭರಣ
ಝಂಪೆತಾಳ

ತರಣಿ ಶತಕೋಟಿ ರುಚಿಗಧಿಕವೆಂದೆನಿಸುವ ।
ತಿರುಪತಿವಾಸನ ವರಕಿರೀಟವ ಕಂಡೆ ।
ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮುಡಿದಿದ್ದ ಪರಿಪರಿಯ ಕುಸುಮಗಳು ।
ಅರಳಿ ಪರಿಮಳಿಸುತ್ತ ಹರಿಯುತಿವೆ ದೆಸಿದೆಸಿಗೆ ।
ಹರಿಣ ಕುರುಹಿನ ತೆರದಿ ನೊಸಲ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲುಕ ।
ಸರಸಿಜ ದಳವ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ನಯನನನ ಕಂಡೆ ।

ಸ್ಮರನ ಕರದಿಂದ ನ್ಯಾವರಿಸಿದ ಚಾಪವೆನೆ ।
ಇರಡು ಪೆರ್ಬು[ಬ್ಬು]ಗಳ ತಿರುಹು ತಿಪ್ಪದ ಕಂಡೆ ।
ಭರದಿಂದ ತೂಗುವತಿ ಮಕರ ಕುಂಡಲ ಕಾಂತಿ ।
ಮಿರುಗುತಿರೆ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸರಳನಾಸಿಕ ಕಂಡೆ ।
ಎರಡುನಾಲ್ ಪಂಕ್ತಿದಂತಗಳೆಸಿಯೆ ಕರ್ಪೂರ ।
ಕರಡಿಗೆ[ಯಂ]ದದಲಿ ವದನ ಎಳೆನಗೆ ಕಂಡೆ ।
ಗಿರಿಯ ತಿರುಮಲ (ಸಿದ್ಧ) ಸಿಂಧು ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಸುರಿವಧರಾಮೃತ ಕಂಡೆ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ।
ಕಿರಿಬೆವರು ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಮೌಕ್ತಿಕದಂತೆ ।
ಶಿರಸ ಮೊಗಪರಿಯಂತೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಂಬುಕಂಠ ಕೊರಳ ಶ್ರೀರೇಖೆ ।
ಕಂಬುಚಕ್ರಪಿಡಿದ ಹಸ್ತತಾಮ್ರಮಯದ ಕರತಳಕಾಂತೆ ।
ಅಂಬುಜನಾಭ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪೊಳವದು ಕಂಡೆ ।
ಅಂಬುಜನಾಭಾರತುನ ಭಾಸಾಪೊಳವದು ಕಂಡೆ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಮೇಲು ಕೈಯ್ಯ ಸರಪಳಿ ಬಳೆ ।
ಜಡಿತದುಂಗುರು ಬೆರಳೊಳಗೆ ಒಂದೊಂದು ।
ನಿಡಿದೋಳು ಬಂದಿ ತಾಯತ ವಂಕಿ ರಂಜಿಸಿ ।
ಕೊಡುವ ಮಾಣಿಕ ಹಸ್ತ ಕಟಕರ ಶೃಂಗಾರ ।
ಪಡಿಗಾಣೆ ನಾನು ಮತ್ತಾವಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಶ ।
ಪೊಡಿವೀಶ ಸುಂದರ ವಿಜಯವಿಠಲನ ।
ಕಡುತೇಜ ವಿಗ್ರಹನ ಬಿಡದೆ ನಾ ಕಂಡೆ ೩

ಧ್ರುವತಾಳ

ಸೋಲು ಮುಡಿಯ ಪೂವ ಸಿರಿದೇವಿಯ ನಿಜ ।
ಮಾಲೆ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರ ಉರ ವಿಶಾಲನ ಕಂಡೆ ।
ತಾಳೆಸರ ಎಳೆದುಳಿಸಿ ಹೀರಹಾರ ಪದಕ ।
ಏಳುಸರಿಗೆ ಉದರ ಏಳುಲೋಕವ ಕಂಡೆ ।
ಸಾಲತ್ರಿವಳಿ ಡೊಳ್ಳು ಕಿರಿ ಬೊಜ್ಜೆ ಕೆಳನಾಭಿ ।
ಮೇಲಾದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಕಾಂಚಿಧಾಮನ ಕಂಡೆ ।
ವೀ ಲೋಚನಾ ನಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭಕ್ತಾ ।
ಪಾಲಾಯ ದಯಾಳಿನ ಆಳುವವನ ಕಂಡೆ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೀತಾಂಬರ ಕಿರಿದೊಡೆ ಜಾನುಜಂಘೆ ।
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯದ ಪೆಂಡೆ ಸರಪಳಿ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ।
ಜಾತಿವರ್ನದಂದಿಗೆ ದುಷ್ಟದನುಜರ ।
ಘಾತಿಸಿದ ಪಾದ, ಗಂಗೆ ಪಡದ ಪಾದ ।
ಜೋತಿ ಗಣೇಶ್ವರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರ ।
ಖ್ಯಾತ ಮೂರುತಿಯ ಪ್ರಜ್ಯೋತಿಯ ಕಂಡೆ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ಯಾದಡಂ ।
ಮಾನುಷೋತ್ತುಮನಾಗಿ ನೋಡಿದಡಂ ।
ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ [ಒ]ಮ್ಮೆ ಪಾಡಿದಡಂ ।
ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡಿದಡಂ ।
ಮೌನದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕರದಡಂ ।
ಪಾನ ಚರಣಾಂಬು ಕೊಂಡಾದಡಂ ।
ಶ್ರೀ ನೈವೇದ್ಯವ ಮೆದ್ದುದಡಂ ।
ಏನು ಕೊಡದಲೆ ನೆನದಡಂ ।

ಈ ನಿಧಿಯಲ್ಲೀಗ ಇದ್ದಡಂ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದ್ವಾರ ಕಾದಡಂ ।
ಹೀನಭವರೋಗವಾದಡಂ ।
ಬೇನೆ ಬಡಿಸುತ್ತಲದ್ದಡಂ ।
ಆ ನರಗೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಇಪ್ಪ ।
ಅನಂತಾತ್ಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನೀತಾ ।
ಕಾಣುತ ಲಪವರ್ಗ ಕೊಡವನಂ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಅಂಬಾರಾವನ್ನು ಮೀಟಿ ಅಂಬುಜ ಜಾಂಡವನೊಡದು ।
ಅಂಬುಜ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಅಂಬುವೇಗದಿಂದ ಪಡಿಯೆ ।
ಅಂಬುಜ ಸಂಭವ ತೊಳಿಯೆ ।
ಅಂಬುಕತ್ರಯನು ಧರಿಸೆ ।
ಅಂಬರಾದ್ಯರು ಒಲಿಸೆ ತುಂಬರಾದ್ಯರು ತುತಿಸೆ ।
ಎಂಬ ಮೂರುತಿ ಇದೆ ನೋಡಿ ।
ಅಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಚರಿಸಿದ[ವ] ಧರಿಸೀದ ।
ಕುಂಭಿಣಿಯ ಅಣುಗನ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ।
ಕುಂಭಿಣಿಯಳೆದ ನೃಪರನಳಿದ ।
ಅಂಬುಧಿ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಗಿದು ಪೋದ ।
ಅಂಬರ ಪುರಗಳು ಹುತ ರಾವುತ ।
ಎಂಬ ದಶಾವತಾರನೀತ ।
ಸಂಭ್ರಮ ವಿಭುವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಗತಿ ಪ್ರದಾತ ೭

ಜತೆ

ವೈಕುಂಠ ಇದೆಯೆಂದು ಮೆರೆವ ತಿರುವೆಂಗಳ ।
ವೈಕುಂಠನಾಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವರದಾ ೮

೪೯. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ನಾಟಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ತಿಮ್ಮಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ಒಮ್ಮೈಸಿದೆನೊ ನಾನು ।
ಸುಮ್ಮನಿರದಿರು ರಮ್ಮೆಯರಸಾ ।
ನಮ್ಮದು ಎಂದೆಂದು ಈ ಮನದಲಿ ಬಲು ।
ಹಮ್ಮಿಲಿ ತಿರಿಗಿದೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೆ ।
ಹೆಮ್ಮನೆ ಹಿತ್ತಲಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ ಹೊನ್ನು ।
ಹಮ್ಮೆಣಿವುಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ।
ಒಮ್ಮ್ಯಾದರೂ ನಿನ್ನ ನೆಮ್ಮದೆ ಆವಾಗ ।
ವಿಮ್ಮಡಿ ದುಷ್ಕರ್ಮ ರಮ್ಮಿಸಿದೆ ।
ಉಮ್ಮಳಿಕೆಯಿಂದ ಹಮ್ಮತಿಯೊಳಗಿದ್ದು ।
ಗಿಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಿದೆ ಮಮ್ಮಾಡಿಯಲಿ ।
ನಮ್ಮಯ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪ್ರಿಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ನಮಿಸುವೆ ಎಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನ ಚರಣ ಮೋಹನ್ನ ಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸಂಪನ್ನ ಚರಣ ।
ನಿನ್ನ ಚರಣ ಬಲುವಂತ ಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಪ್ರಸನ್ನ ಚರಣ ।
ನಿನ್ನ ಚರಣ ರತುನ್ನ ಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಪಾವನ್ನ ಚರಣ ।
ವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಎನ್ನಘಪಾಶ ಕಣ್ಣಿನ ಕುಣಿಕೆ ।
ತನ್ನಿಂದಲಿ ತಾನೆ ಭಿನ್ನವಾಗುವದು ।
ಅನಂತರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರೊ ನಿನ್ನ ಚರಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಜಗದೊಳಗುಳ್ಳ ನದಿಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ।
ಗಗನ ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದವೊ ।
ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮ ನಿನ್ನುಗರಾಶ್ರಯವ ತೊ ।
ಲಗದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪದೆಂದು ।
ನಿಗಮ ತತಿಗಳು ಪೊಗಳುತಲಿವೆ ಹಿಂ ।
ದೆಗೆಯದೆ ಮನ ಬಲು ಉಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ।
ಭಾಗಘ್ನನಾಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಾನು ।
ಮಿಗಿಲಾವದು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವಲ್ಲದೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ [ತೀರಥ]ದಲ್ಲಿ ಪೋಗೆ ।
ವಾರವಾರ ಒಂದೆ ಸಾರಿಗೆಯಲಿ ಮುನ್ನಾರು ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ।
ಮೀರದೆ ಸ್ನಾನಾದಿ ಪೂರೈಸಿ ಮಾಡಲು ।
ಧಾರುಣಿ ಸುರನಾಗಿ ನಾರಾಯಣ ಶ್ಯಂ ।
ಗಾರದ ಪಾದವ ಧಾರಣೆಯಿಂದಲಿ ।
ಸಾರಿದ ಮಾತುರಪಾರ ಫಲವುಂಟು ।
ಆರಾದರು ಸಾರಲೌಂಪರೊ ಶ್ರೀ ।
ನಾರಾಯಣನ ವಿಸ್ತಾರ ಮಂಗಳ ವಾರ್ತಿ ।
ಕೀರುತಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ಶೇರಿದೆ ಎನ್ನಯ ಭಾರ ವಿನ್ನಾರದು ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅಚ್ಚುತ ನಿನ್ನ ಚರಣ ನಿಚ್ಚ ಬಿಡದೆ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡೆ ।
ಬೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದ ಪಾಪಗಳು ಕೊಚ್ಚಿ ಹರಿದು ಪೋಗುವವು ।
ಅಚ್ಚಗತಿಗೆ ನೆನದಾಗ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ ಎನಿಸುವದು ।
ಅಚ್ಚುತ ಅಚ್ಚುತ ನಿನ್ನ ನೆಚ್ಚದಾಗದೆ ಬರಿದೆ ಪೋಪೆ ।

ಅಚ್ಚ ದೈವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಚ್ಚಲಗಲ್ಲನು ಮಾಡಿ ।
ಮೆಚ್ಚಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಭಜಿಸುವಂತೆ ನೋಡೋ ೫

ಜತೆ

ತೀರ್ಥಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಉಂಟಯ್ಯಾ ।
ಅರ್ಥಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಬಿಡೆನಯ್ಯಾ ೬

೫೦. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಮಾರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಧ್ವಜವಜ್ರಾಂಕುಶ ಪಂಕಜ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ।
ನಿಜರೇಖೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸೃಜಿತರಹಿತ ಪಾದ ।
ದ್ವಿಜಪನ್ನ ಪೆಗಲಲ್ಲಿ ಚರಿತವಾದ ಪಾದ ।
ದ್ವಿಜರಾಜನಂದದಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಪಾದ ।
ಭುಗನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ ಪಾದ ।
ಅಜಹರಾದಿಗಳಿಂದ ಭಜನೆಗೊಂಬುವ ಪಾದ ।
ಸುಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಚಂಚಲಿಸುವ ಪಾದ ।
ವೃಜನಂದನವನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಪಾದ ।
ತ್ರಿಜಗಮೋಹನ್ನ ಪಾದ ತ್ರಿಗುಣರಹಿತ ಪಾದ ।
ವಿಜಯಾತ್ಮನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ।
ಭುಜಗ ಗಿರಿಯಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸು[ವ] ಪಾದ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರೆಯನಿತ್ತು ನೃಪನ ಬೆರಗುಮಾಡಿದ ಪಾದ ।
ಕುರು ಸಭೆಯನ್ನು ಹೇರುರುಳಿಸಿದ ಪಾದ ।
ದುರುಳ ಶಕಟನ್ನ ಮುರಿಯಲೊದೆದ ಪಾದ ।
ಮರುತನ ಕರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಸುಂದರ ಪಾದ ।

ಕರಿವ[ರ]ದ ವಿಕ್ಷರ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೂರುತಿಯ ಅರುಣವರುಣ ಪಾದ ।
ಸುರ ವಿರೋಧಿಗಳ ಶಿರದಿ ಹಾವಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ।
ಭರದಿ ನಡೆವ ಪಾದ ಅರವರ್ಜಿತ ಪಾದ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ರಣದೊಳಗೆ ವೇಗ ಫಲ್ಗುಣನ ವರೂಥವ ।
ಅಣಗೊತ್ತಿ ಫಣಿ ಬಾಣ ಕಣಿಯ ಮುರಿದ ಪಾದ ।
ಇನತನುಜನನು ಸರಿಸಿ ದನುಜನ ಕಳೆವರ ।
ತೃಣಮಾಡಿ ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಮೀಟಿದ ಪಾದ ।
ಫಣ ಮಣಿಸಿದ ಕಂಸನ ತನುವಿನ ಮೇಲೆ ।
ಅಣಕ ಪಾಡುತ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದ ಪಾದ ।
ಗುಣಗಣನಿಲಯ ನಿರ್ಗುಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಅಣೋರಣಿ ಮೂರ್ತಿ ಎಂದಿನಿಪನ್ನ ಪಾದ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಪೆಂಡೆ ನೂಪುರ ಪೂರಿತದಿಂದ ।
ಶೃಂಗಾರವುಳ್ಳ ಸೊಬಗದ ಪಾದ ।
ಗಂಗೆಯನು ಪಡೆದು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ತ್ರಯ ಜ ।
ಗಂಗಳನುದ್ಧರಿಸಿದ ಪಾವನ್ನ ಪಾದ ।
ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತುಂಬುರ ನಾರದರಿಂದ ।
ಹಿಂಗದೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೈಕೊಂಬ ಪಾದ ।
ಮಂಗಳ ಮಹಶೃಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಎನ್ನ ।
ಸಂಘ ದುರಿತ ಕಳೆವ ಸೌಮ್ಯವಾದ ಪಾದ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮುನಿ ಪತ್ನಿಶಿಲೆಯಾಗಿ ಘನದಿನ ಬಿದ್ದಿರೆ ।
ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದೊಳು ಮಾನಿನಿಯ ಮಾಡಿದ ಪಾದ ।

ಅನುವರದೊಳು ಗುರುತನುಜನ[ಸ್ತ್ರ]ವಬಿಡೆ ।
ಅನಲವನಡಿಗಿಸಿ ಜನರ ಸಾಕಿದ ಪಾದ ।
ಪ್ರಣವ ಮೂರುತಿ ಸಿದ್ಧ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಪ್ರಣತ ಜನರು ಬಿಡದೆ ಎಣಿಸಿ ಪಾಡುವ ಪಾದ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಒರಳನೆಳಿದು ಅತ್ತಿ ಮರವ ಮುರಿದ ಪಾದ ।
ಶಿರಿದೇವಿ ಉರದಲ್ಲಿ ಕುರುಹ ತೋರುವ ಪಾದ ।
ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಭಜಂ[illegible] ಪೊರೆವ ಪಾದ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಗಯಾಸುರನ ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾದ ।
ಕರದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸುರುಸುವದೀ ಪಾದ ।
ಪರಕೆ ಪರಾ ತತ್ವವಾಗಿ ಪೊಳೆವ ಪಾದ ।
ಪರಮ ಕ್ಷಿತೀಶನೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವ ।
ಸುರರೊಳು ಮೆರೆದು ಸದ್ಭರಿತವಾಗುವ ಪಾದ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಯೋಗಿಗಳ ಮನಕೆ ಅಗೋಚರವಾದ ಪಾದ ।
ಆಗಮ ತುತಿಸಲಾರದ ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗುವ ಪಾದ ।
ಭಾಗವತ ಜನರಿಗೆ ವೇಗ ನಿಲುಕುವ ಪಾದ ।
ಆಗಾಮಿ ಸಂಚಿತ ಭವರೋಗ ಓಡಿಪ ಪಾದ ।
ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳ ಕಳೆದು ಆಗತಾವಾಗುವ ಪಾದ ।
ಜಾಗರದಿಂದಲಿ ಸರ್ವ ಭೂಗೋಳ ವ್ಯಾಪಿಪ ಪಾದ ।
ಶ್ರೀ ಗರ್ಭಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜಾಗುಮಾಡಿದೆ ಪೊಳೆವ ಪಾದ ।
ಶ್ರೀಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ವೈಭೋಗದಿಂದ ನಲಿವ ಪಾದ ೭

ಜತೆ

ಶಿರ್ಮಲೇಶನ ಪಾದ ಶ್ರೀಮತೇಯನ ಪಾದ ।
ಕರ್ಮನಾಶನ ಮಾಡುವ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದ ೮

೫೧. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಸುಧಾಂಬುಜದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚರಣ ।
ಬುಜಪಾಣಿ ಹಸ್ತಾದಲಿಪೂಜೆಗೊಂಬ ಚರಣ ।
ಅಜನ ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಸೃಜಿಸಿ ಅರಿಸಿದ ಚರಣ ।
ರಜತಗಿರಿವಾಸನು ಭಜಿಪ ಸುಂದರ ಚರಣ ।
ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ವಿರಜವಾಗಿಪ್ಪ ಚರಣ ।
ಭುಜ[ಗ]ಗಿರಿವಾಸ ತಿರಿವೆಂಗಳೇಶ ।
ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೂರ್ಣಾದ್ವಿಗುರಾಜನಂತೆ ಪೋಲುವ ।
ಅಜಸುತಾರ್ಚಿತ ಚರಣ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಳಿಂಗನ ಪೆಡಿಯ ತುಳಿದ ಚರಣ ।
ಬಾಲಿಯರ ಕೈಯ್ಯಾವಾಲಗಗೊಂಬೊ ಚರಣ ।
ಮೇಲುಲೋಕವ ಒಡದಲೋಲವಾದ ಚರಣ ।
ಗಾಳಿನಂದನನ ಕರದಿ ಮೆರೆವ ಚರಣ ।
ಮೇಲುಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಊಳಿಗದವರನ್ನ ಉದ್ಧರಿಪ ಚರಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಾನವಾರೆದೆಯಲ್ಲಾ ಒದೆದು ನಲಿದ ಚರಣ ।
ಕಾನನವೆಂಬೊ ದುರಿತದಹಿಸಿಬಿಡುವ ಚರಣ ।
ವಾಣಿಸ್ತುತಿಲಂದು ಲೇಶತೋರದ ಚರಣ ।
ಮಾಣದೆ ಭಕುತರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಚರಣ ।
ದಾನವ ಬೇಡಿದ ಒಗನವಡೆದ ಚರಣ ।

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವ ಶೋಭನ ಚರಣ ।
ಏನೆಂಬೆ ಚದುರ್ದಶಲೋಕಬೆಳಗುವ ಚರಣ ।
ದೀನನಾನೆಂದೆನಲು ದಯಮಾಡುವ ಚರಣ ।
ಭಾನುವಿನನಂತ ಕಿರಣ ಮೀರಿದ ಚರಣ ।
ಭೂನಾಥವರಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮಾ ।
ಆನಂದ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ಐಶ್ವರ್ಯಕರ ಚರಣ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರನ್ನ ಕೊಂದ ಸುಧಾಮಯಾದ ಚರಣ ।
ಎಸಳು ಬೆರಳು ಪಜ್ಜಯಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಚರಣ ।
ಶಶಿಮುಖಿಯ ಪಾವನಗೈಸಿದ ಚರಣ ।
ಹಸುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕುಣಿದಾಡಿದಾ ಚರಣ ।
ವಿ[ಷ]ವರ್ಜಿತನಾದ ವೈಲಕ್ಷಣ ಚರಣ ।
ನಸುನಗೆ ತಿರ್ಮಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರುಣಿ ।
ಸಿ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಫಲವೀವ ಚರಣ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಕಾರುಣ್ಯಸೋನಿಯ ಗರೆವದು ಈ ಚರಣ ।
ಆರಾದರಾಗಲಿ ಭಕುತಿಗೆ ಒಲಿವಾ ಚರಣ ।
ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಜಗವ ಪಾಲಿಸುವ ಚರಣ ।
ಸಾರಲು ಸಂಸಾರ ಬಿಡಿಸುವ ಸಿರಿ ಚರಣ ।
ದೂರಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿ ನಿಲುಕದಿಪ್ಪ ಚರಣ ।
ಮಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಸೆದ ಶೂಲವಾದ ಚರಣ ।
ಭೇರಿ ದುಂದುಭಿಯಿಂದ ವಾಲಗವಾದ ಚರಣ ।
ವಾರವಾರಕೆ ಎನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಚರಣ ।
ಶ್ರೀ ರಮಾರಮಣ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವಾ ।
ಧಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಚರಣ ೫

ಜತೆ

ಗರುಡನ ಶೃಂಗಾರ ಕರದಿ ಒಪ್ಪುವ ಚರಣ ।
ಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ಚರಣ ೬

೫೨. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಮುಖಾರಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ನಮೋ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ ಮೂಲಶ್ರುತಿ ನಾರಾಯಣ ।
ನಮೋ ನಮೋ ವೆಂಕಟ ಸಂಕಟಹರಣ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಪರತಂತ್ರ ಕರಣಿ ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ।
ನಮೋ ನಮೋ ವೈಕುಂಠ ಭಕ್ತರ ಭಂಟ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಸಪ್ತ ಸಾಮ ಗಣ ನಿಸ್ಸೀಮ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಅಪ್ರಮೇಯ ಸುರಗೇಯ ಗಿರಿರಾಯ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಅಪ್ರತರ್ಕ್ಯ ಅಘತಿಮಿರಾರ್ಕ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಉಪಜೀವ್ಯ ನವನವ ನಿತ್ಯಭಾವ್ಯ।
ನಮೋ ನಮೋ ಲೋಕಾಶ್ರಯ ನಿರಾಶ್ರಯ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಸರ್ವಾಕಾರಾ ಸಮರ್ಥ ನಿರ್ವಿಕಾರ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಕರುಣಾ ಸಿಂಧು ದೀನ ಬಂಧು ।
ನಮೋ ನಮೋ ನಿಜಾನಂದ ಮೂರುತಿ ಮುಕುಂದ ।
ನಮೋ ನಮೋ ದಾನವಾರಿ ಭಯ ನಿವಾರೀ ।
ನಮೋ ನಮೋ ದೈವ ಕಾಲಾಗುಣಕರ್ಮಾಭೀದಸೀಲ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಮನೋರಥವೆ ಗತಿಸತ್ಪಥವೆ ।
ನಮೋ ನಮೋ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ ಕೋಲಾ ।
ನಮೋ ನಮೋ ನಮ್ಮನ ಸಾಕುವ ಸೊಬಗೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅಪ್ಪಾರ ಮಹಿಮ ಅನು ಪಮ್ಮ ಚರಿತ ।
ಸುಪ್ಪಾರ ನಿನ್ನ ಸುಪ್ಪರನ ವ[ಹ]ನ್ನ ।

ಜತೆ

ನಮೊ ನಮೊ ನಿನ್ನ ವಾರ್ತಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಗೆ
ಸುಮನಸಾದ್ರಿ ರಾಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ೬

೫೩. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಪುಷ್ಕರಾದ್ರಿಯ ನೋಡಿ ಪುಣ್ಯವಂತರ ಕೂಡಿ ।
ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಅಳಿದು ದುರ್ಜನ ಸಂಗ ಹಳಿದು ।
ನಿಷ್ಕಾಮ ವರವೆ ಉಂಟು ನಿತ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಗಂಟು ।
ದುಷ್ಕಾಲ ನಿಮಗಿಲ್ಲ ದುರ್ಲಭವೆನಿಸಲ್ಲಾ ।
ನಿಷ್ಕಂಟಕರಾಗಿ ನಿರಯ ಗೆದ್ದು ಚನ್ನಾಗಿ ।
ಪುಷ್ಕರಾವಿಡಿದು ಸತ್ಪುಣ್ಯಾರ ಕ್ರಮ ತಿಳಿದು ।
ಪುಷ್ಕರಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಟರೊಳಗೆ ಇದು ।
ಪುಷ್ಕರಾಜಾಪ್ತಾನಂತೆ ಧರೆಯೊಳುವೊಪ್ಪುತಿದೆ ।
ಪುಷ್ಕರಾದಿ ದ್ವೀಪಾ ತಿರಗಿದ ಫಲವು ನ ।
ಮಸ್ಕಾರ ವಂದೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಯಿಂದೀವದು ।
ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷಾ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕುಡಿತಿ ।
ಪುಷ್ಕರಾನಿಯಮತಿ ಪುಷ್ಕಳವಾಗಿ ಕೊಡುವಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಇದೇ ವಾರಣಾಸಿ ಉಧಧಿ ಬಂಧನಾ ।
ಇದೇ ದ್ವಾರಕಾಪುರಿ ಪದುಮನಾಭಾ ।
ಇದೇ ಗಯಾ ಪ್ರಯಾಗಾ ಯದುಕುಲ ಪತಿಕ್ಷೇತ್ರಾ ।
ಇದೇ ರಾಮನ ನಗರಿ ಮಧುರಾ ಗೋಕುಲ ।
ಇದೇ ಕುಂಜರಗಿರಿ ಸದಮಲ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ।

ಇದೇ ಮಾಯಪಡುವಲಾ ಉದ ತೀರದ ಪುರು ।
ಇದೇ ಸಕಲಕ್ಷೇತ್ರ ಇಧೆ ನಿರ್ಮಳ ಯಾತ್ರಾ ।
ಇದಕೆ ಅಧಿಕವಿಲ್ಲ ಇದಕೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ ।
ಇದೇ ನಿರ್ವಾಣಕೆ ಮೊದಲು ಸೋಪನವೂ ।
ಇದರಿಂದಾದ ಫಲ ಒದಗವು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ।
ಪದುಮಗರ್ಭನ್ನೈಯ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲತಿಮ್ಮಾ ।
ಹದುಳವ ಕೊಡವನು ಪದೊಪದೊದಿಗೆ ನೆನಸೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕೃತಯುಗದಲಿ ಇದೆ ವೈಕುಂಠವೆನಿಸೋದು ।
ತ್ರೇತಾಯುಗದೊಳು ಅನಂತಾಸನ ।
ಅತಿಶಯ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ ।
ಚತುರಯುಗದಲ್ಲಿ ವರಗಿರಿಯೆ ಸಿದ್ಧ ।
ಮತಿವಂತರು ಇನಿತು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಪರು ಭಾ ।
ರತ ಖಂಡದೊಳು ಏಕಾಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಕ್ರತು ಜಪತಪ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿ ದಾನಾ ನಾನಾ ।
ವ್ರತಗಳು ತತ್ತತ್ವಿಚಾರಾದಲ್ಲಿ ।
ಶತಕಲ್ಪಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗರ್ಪಿಸಿದವಗೆ ।
ಹಿತವಾಗುವುದೊಮ್ಮೆ ಶೇಷಾದ್ರಿಯಾತ್ರಿದು ।
ರ್ಮತಿಗಳಿಗಾದರು ನಿಷ್ಫಲವೂ ।
ಚತುರ ಮೊಗನು ಇದರ ಮಹಿಮೆಯೆಣಿಸಿ ।
ಗತಿತಪ್ಪಿದವನಂತೆ ನಿಲ್ಲುವನು ।
ಕ್ಷಿತಿಯ ಮಾನವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಣಿಸಾಲು ।
ನುತಿಸಿ ಮಾತುರ ಪುಣ್ಯ ಪಡಕೊಂಬೋದು ।
ಪತಿತ ಪಾವನ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಇಲ್ಲಿ ।
ಸತತ ನೆಲಸಿ ಇಪ್ಪತಿರುವೆಂಗಳೆನಿಸಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗಿರಿಯ ಶೃಂಗಾರವ ವಿವರಿಸುವರಾರಿನ್ನು ।
ಮಿರುಗುತಿದೆ ಪುಟಾಯರದ ಬಣ್ಣದ ಚಾಮಿ ।
ಕರದಂತೆ ಸುತ್ತಲು ಚರಿಸುವ ಮೃಗ ಜಲ ।
ಚರ ಖಗತತಿ ವಿಸ್ತರವಾಗಿವೊಂದೊಂದು ।
ಪರಿ ಪರಿ ವರ್ಣವು ತರುಗಿರಿ ಫಲ ಬಳ್ಳಿಭರಿತವಾಗಿಪ್ಪವು ।
ಸರಸವಾಗಿದ್ದ ಹೊದರು ಗುಂಡ್ಯಾ ಒಳ್ಳೇ ಪು ।
ಷ್ಕರಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಂದರ ಶೃಂಗಗಳು ನೋಡೆ ।
ಮೆರೆವುತಿದೆ ಸುರ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿ ।
ನ್ನರ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯ ಕಿಂಪುರುಷ ಯಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾ ।
ಧರ ಮನು ಮನಿ ಭೂಸುರ ರಾಯರು ಎಲ್ಲ ।
ಚರಿಸುತಿಪ್ಪರು ಈ ಪರ್ವತದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ಪರಿಪರಿರೂಪವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾ ।
ಸುರ ವಿರಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದ । ನರಗೆ ಭುವನೊಳು ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಗುಣಾಂಬುಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮಾ ।
ನಿರುತ ವೈಭವದಿಂದ ಹಿರಿದಾಗಿ ನಲಿವಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅನಂತ ಜನುಮಕೊಮ್ಮೆ ಆನಂದಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರಿ ।
ಆನಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಮಾನವನು ಮಾಡಲು ।
ಜ್ಞಾನವೆ ಕೊಡುವದು ಜ್ಞಾನಾದ್ರಿ ಇದು ಕಾಣೊ ।
ಹೀನವಾಗಿದ್ದ ಪಾಪ ಕಾನನ ಸುಡುವದು ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಕೃಪೆ ತಾನೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ।
ಮಾಣದೆ ಪಾಲಿಸುವ ಈ ನಿಧಿಯಲಿ ಪಂ ।
ಚಾನನ ದೇವತೆಗಳು ಜ್ಞಾನಾದಿಯಿಂದ ಮದ್ಯ ।
ಪಾನಾದಿ ಪಾತಕವ ಹಾನಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿ ।
ಧಾನರಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದರು ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಇದರ ।

ವೇಣು ವಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ನಾಯಕ ತಿಮ್ಮಾ ।
ವಿಜಯವಿಠಲ ಸದಾ ।
ದಾನಿಗಳರಸನು ನೀ[ಯೆ]ನೆ ಸಾಕುವ ೫

ಜತೆ

ಅಪ್ರತಿಯಾತ್ರೆ ಇದು ಕಂಡವರಿಗಾಗದು ।
ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟಬಲ್ಲ ೬

೫೪. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಕರ ಕುಂಡಲದಿಂದ ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಕರ್ನ ।
ಲಕುಮಿ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಲಾಲಿಸುವ ಕರ್ನ ।
ಆಖಿಳ ಜೀವದು ಮೊರೆಯಿಡಲು ಕೇಳುವ ಕರ್ನ ।
ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಲಿಚ್ಚಿಪಿಡಿಸಿದ ಕರ್ನ (?) ।
ಸುಖಸಾಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಸುರಳಿತವಾದ ಕರ್ನ ।
ಮಕ್ಕಳಮಣಿ (ಸರ್ವ) ಸು ನಿಲಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಭಕ್ತರಿಗಗೋಚರರವಾದ ಸೂವರ್ನ ಕರ್ನ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪಂಜರದೊಡಿಯನು ಧರಿಸಿದ ಶುಭ ಕರ್ನ ।
ಕುಂಜರಪತಿಕೂಗೆ ಕೇಳಿದ ಮಹ ಕರ್ನ ।
ಆಂಜನೆಯನ ಕೂಡೇ ಕಾಂತವಾಡಿದ ಕರ್ನ ।
ನಂಜೇಶನ ಮೈಗೆ ಪೊಂದಿಪೋಳೆವ ಕರ್ನ ।
ಮುಂಜಿಕೇಶಾಕ್ಷಮಣ ವಿಜಯವಿಠಲನ ನಿ (?) ।
ರಂಜನ ನಿರ್ಗುಣನಿರಾಧಾರ ಕರ್ನ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವನಜ ಸಂಭವನು ಸ್ತೋತ್ರವಮಾಡೆ ಕರುಣದಲಿ ।
ಅನ[ವರತ] ಲಾಲಿಸುವ ಅಗಣಿತಗುಣ ಕರ್ನ ।
ತೃಣಮನುಜರು ಕೈಮುಗಿದು ವಂದನೆ ಮಾಡೆ ।
ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲದಲೆ ಪಾಟಿಸುವ ಕರ್ನ ।
ಅಣುಮಹತ್ತಾದರು ಒಂದೇ ಸಮಾನವಾಗಿ ।
ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕರ್ನ ।
ದನುಜಾರಿ ಹತ್ತು ಭುಜಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಾಜಾ ।
ಮನದಂತೆ ಮಾಗಾಯಿಲಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ಕರ್ನ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಸಾಧು ಜನರು ನಿಂದು ಆದರಣೆಯಿಂದ ।
ಆದರಿಸೆ ಜ್ಞಾನಯಾದಿ ಪಾಲಿಪ ಕರ್ನ ।
ಕ್ರೋಧದಿಂದಲಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಪೇಳೆ ।
ವೈದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಗಿಡುವ ಕರ್ನ ।
ಕಾದ ಬಂದ ಸುರರ ಮಾತಿನಿಂದಲಿ ಶಕ್ತಿ ।
ಸೇದಿಕೊಂಡು ನಿತ್ರಾಣಗೈಸುವ ಕರ್ನ ।
ಆದಿಮೂಲ ಸ್ವಸ್ತಕೃತೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಆದಿತ್ಯಗಣದವರು ಪೋಗಿಬರುವ ಕರ್ನ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಉರವಣಿಸಿ ಸಾಸಿರ ಸಾವಿರವೇದಗಳು ನಿಂದು ।
ಕರದುಕೊಂಡಾಲೂಪರವೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ನ (?) ।
ಸರಿಬಂದವರು ಕೂಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕೇಳುತ ।
ವರಗಳನಿತ್ತು ಮನೋ ಬಯಕೆ ಸಲ್ಲಿಪ ಕರ್ನ ।
ಸರಿಬಾರದವರೆಷ್ಟು ಕರದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದರೆ ।
ಅರಿದು ಅರಿಯಾದಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪ ಮಾಯ ಕರ್ನ ।

ಹರಿಕೂರ್ಮ ಮತ್ಸ್ಯವರಹ ತುರಗ ವೇಷದ ಕರ್ನ ।
ಸರಸಿಜ ತನತನುಜಾಂಡ ಧರಿಸಿದದ್ಭುತ ಕರ್ನ ।
ಪರದೈವ ಯಜ್ಞಗುಹ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಹ ।
ಪುರುಷ ಚೌಕಳಿ ಬಿಡಿ ಮುತ್ತಿನೊಂಟೆ ಇಟ್ಟ ಕರ್ನ ೫

ಜತೆ

ದುರ್ಜನರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನರಕಕೊಡುವ ಕರ್ನ ।
ಊರ್ಜಿತ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸುಂದರ ಕರ್ನ ೬

೫೫. ತಿರುಪತಿ

ಝಂಪೆತಾಳೆ

ಮಣಿ ಮಯಾ[ದಿ ಕಿರಣ ಕಂಕಣ ಶೋಭಿತದ ಹಸ್ತ ।
ಘನ ಮಹಿಮ ಲಕುಮಿ ತಕ್ಕೈಸುವ ಹಸ್ತ ।
ಮನುಜ ವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ನಂದವ್ರಜದಲ್ಲಿ ಮಾ ।
ನುನಿಯರ ಮನಿಯಾ ನವನೀತ ಕದ್ದ ಹಸ್ತ ।
ಅನು ವಾರದೊಳು ಫಲ್ಗುಣಗೊಲಿದು ದಿವ್ಯತೇ ।
ರನು ಪಿಡಿದು ವಾಜಿಯನು ನಲಿದು ನಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ ।
ಘನಗಿರಿಯ ವಾಸಾ ಸರ್ವೇಶ ತಿರ್ಮಲೇಶ ।
ಎನಗೊಲಿದಾ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವನ ಹಸ್ತ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದ ಹಸ್ತ ಚಳ್ಳುಗುರಿನ ಹಸ್ತ ।
ಪಲ್ಲವಾರುಣ ಹಸ್ತ ಮಲ್ಲಮರ್ದನ ಹಸ್ತ ।
ತಲ್ಲಿ ಸವದ ಹಸ್ತ ಜಲಧಿ ಎ[ಸೆ]ದ ಹಸ್ತ(?) ।
ಬಲ್ಲಿದ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲದೇವನ ಹಸ್ತ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಕಮಲ ಸಂಭವಗೆ ಆಗಮವನಿತ್ತ ಹಸ್ತ ।
ರಮಣಿಗೋಸುಗ ಪಾರಿಜಾತ ತಂದ ಹಸ್ತ ।
ಸುಮನಸರಿಗೆ ಸುಧೆ ಉಣಬಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ ।
ಸಮರದೊಳಗೆ ದಿನಕರನ ಮುಚ್ಚಿದ ಹಸ್ತ ।
ಹಿಮಕರನ ಪಿಡಿದು ಈಕ್ಷಿಸಿ ಕಳುಹಿದ ಹಸ್ತ ।
ಸಮಯಾತ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಹಸ್ತ ।
ಅಮಿತಗುಣಪೂರ್ಣವಾದ ಹಸ್ತ ಹೃ ।
ತ್ಕಮಲದೊಳಗೆ ನಿಂದು ಪೊಳೆವ ಹಸ್ತ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ದಾನವನುದರ ಬಗಿದು ಕರುಳ ಕಿತ್ತಿದ ಹಸ್ತ ।
ದಾನವನು ಕೈಕೊಂಡ ದಿವ್ಯಹಸ್ತ ।
ಆನೆಯನು ಸೀಳಿ ರಜಕನ್ನ ಮಡಹಿಡಿದ ಹಸ್ತ ।
ವಾನರೇಶಗೆ ಬೊಮ್ಮಪದವಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಸ್ತ ।
ನೀವೆ ಗತಿ ಎಂದೆನಲು ಬಿಡದೆ ಸಾಕುವ ಹಸ್ತ ।
ಶ್ರೀನಾಥ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಹಸ್ತ ।
ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯಲಿ ಧ್ಯಾನಕೆ ನಿಲುವ ಪಸ್ತ ।
ಮಾನಿನಿ ಪ್ರತಿವ್ರತದಿ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವಿದುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಧಿಗೆ ಪಾಲ್ಗುಡಿದ ಹಸ್ತ ।
ಸುದರುಶನ ಕಂಬುಗದ ಪದುಮದ ಹಸ್ತ ।
ಸುಧಾಮನ ಅವಲಿಗೆ ಚದುರವೊಡ್ಡಿದಾ ಹಸ್ತ ।
ಇದೆ ಕುಬಜಿಯ ತಿದ್ದಿದ (ಚದುರ) ಸುಂದರ ಹಸ್ತ ।
ಸುಧಾ ತಿರುವೆಂಗಳಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸೂ ।
ಹೃದಯರಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯ ತೋರುವ ಹಸ್ತ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

[ಮುದ್ರೆ]ಗಳಿಂದಲಿ ಬಲುರಮ್ಯವಾದ ಹಸ್ತ ।
ಅದ್ರಿಯ ನೆಗೆಹಿದ ಅಗೋಚರವಾದ ಹಸ್ತ ।
[ಕಾ] ಕಾದ್ರವೆ ತುಳಿವಾಗ ಅಭಿನಲಿಸುವ ಹಸ್ತ ।
ಅಧ್ವತ (ಅದ್ವೈತ) ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿರುವೆಂಗಳ ।
ಭದ್ರ ಗಜರಾಜ ವರದನ್ನ ಹಸ್ತ ೬

ಆದಿತಾಳ

ವೈಕುಂಠವೆಂದು ತೋರುವ ಹಸ್ತ ।
ಲೋಕವ ಪಾಲಿಪ ಲಾವಣ್ಯ ಹಸ್ತ ।
ಸಾಕಾರವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಸ್ತ ।
ಏಕಮಯನ ಹಸ್ತ ಆ ಕಟಿಕರ ಹಸ್ತ ।
ಶ್ರೀಕರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸನಕಾದಿಗಳ ಪಾಲಿಪ ಹಸ್ತ ೭

ಜತೆ

ದುಷ್ಟ ಮರ್ದನ ಹಸ್ತ ಶಿಷ್ಟಪಾಲಕ ಹಸ್ತ ।
[ಶಿ]ಷ್ಟೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಹಸ್ತ ೮

೫೬. ತಿರುಪತಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಿರುಗುವ ಉರಗಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನು ಕಂಡೆ ನಾ ।
ಪರಮ ಧನ್ಯನಾದೆ ಗುರುಗಳ ಕರುಣದಿಂದ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿದಕೆಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆ ನಾನಾ ಬಗೆ ।
ಅರಿಸಿದರು ಸರ್ವಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದೂ ।
ಅರರೆ ಮತ್ತಾವನೋ ಈ ಯಾತ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯ ।

ಬರೆದು ಕಡೆಗಂಡು ಗುಣಿಸೆಣಿಪನಾರು ।
ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪನಿಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನು ।
ಇರಳು ಹಗಲು ವರ್ಣಿಸಲಿ ಸವೆಯದು ।
ಸುರರು ಮೊದಲಾದವರು ರೂಪಾಂತರವ ತಾಳಿ ।
ಹರುಷಬಡುವರು ನೋಡಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ।
ತರುಲತೆ ಖಗಮೃಗ ಜಲಚರಾದಿಗಳಾಗಿ ।
ಚರಿಸುತಿಪ್ಪರು ಸಾಧನವ ಮಾಡುತಾ ।
ದುರುಳ ಜನಕೆ ಇಲ್ಲನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ।
ಕರುಣ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟದಯ್ಯಾ ।
ಮರುಳೆ ದೊರೆತರೆ ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಹೇಮದ ।
ಎರಕ ಹೊಯಿದಂತೆ ನಿಂದಿರಲರಿಯದು ।
ವರ ತತ್ವ ತಾರತಮ್ಯದ ತಿಳಿದು ವಂದೆ ವಾ ।
ಸರದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಗಿರಿಯನೆನಸೆ ।
ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು ।
ಪರಗತಿಗೆ ಬಲು ಸುಲಭ ಸಂತತದಲ್ಲಿ ।
ಶರಣರಿ[ಗೆವ]ಜ್ರ ಪಂಜರ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಮೆರೆವವ ಬಹುಬಗೆಯಿಂದ ವರಗಳನೆ ಕೊಡುತ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕೋಡಗಲ್ಲಿನ ನೋಡೆ ಬಲದೇವನೆಂದು ।
ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಓಡಿಪೋಯಿತು ನಿಲ್ಲದೆ ।
ಆಡಲೇನು ಇದಕೆ ಅನುಮಾನವೆ ಸಲ್ಲಾ ।
ನಾಡೊಳಗೆ ಮಹ ಬಕುತಿ ದೊರೆಯದಲೆ ।
ಕೂಡದು ಈ ಯಾತ್ರಿ [ಆ]ವನಾದರೇನು ।
ಬಾಡಿ ಒಣಗಿ ಪೋದ ಮರಕೆ ನದಿಯ ಉದಕ ।
ಗೂಡೆಯಿಂದಲಿ ಯೆತ್ತಿ ಕಾಲವ ಕಳೆದಂತೆ ।
ಮೂಢ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ।
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕುಣಿಯಲೇನು ಗತಿ ಸಾಧನವಲ್ಲ ।

ಕೇಡಿಲ್ಲದ ದೈವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಪಾಡಿದ ಮನುಜಂಗೆ ಪಾವನ ಮತಿಯೀವ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಹರಿದ್ರವರೂಪದಲಿ ಕಪಿಲತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ।
ನಿರುತದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ತನ್ನಾಮಕನಾಗಿ ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ನೈಮಿತ್ಯಕ ತನ್ನ ವಂಶಗಳ ಉದ್ಧರಿಸಿ ।
ಭೂಸುರರ ಸುಖ ಬಡಿಸಿ ದಾನಗಳಿಂದ ।
ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಸಹಿತ ಗಿರಿಯ [ಪ್ರ]ದೇಶಕ್ಕೆ ।
ತೆರಳಿ ಬಂದೂ ನಿಂದು ಸೌಪಾನದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ವರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವನು ಮುಂಭಾಗದಲಿ ಇಟ್ಟು ।
ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನು ।
ಭರದಿಂದ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಉತ್ತಮವಾದ ।
ಹರಿಕಥೆಯನು ಕೇಳಿ ತತ್ವಗಳನುಸರಿಸಿ ।
ಪರಮ ಭಾಗವತರಿಂದ ಗಾಯನವ ಲಾಲಿಸಿ ।
ಕರೆದು ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗಡಲೆ ಕುಣಿದು ।
ಬರುತಾ ನೂರು ನೂರು ಪಾವಟಿಗಿಯಲ್ಲಿದೇ ।
ತೆರದಿಂದ ಮಾಡುತ ತಡವಾಗದಂತೆ[ಯೇ] ।
ನರಸಿಂಹ ಮೂರುತಿಯ ದರುಶನವು ಮಾಡಿ ಸು ।
ದರುಶನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ತುತಿಸಿ ನಿಂದು ।
ಕರತಳ ಶಬ್ದದಲಿ ಹೋಯೆಂದು ನಲಿದಾಡೆ ।
ಸಿರಿವರ[ತ]ರರಸಾ ತಿರ್ಮಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಪರದೈವವೆಂದು ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗಲಿಬೇಕು ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಏರುತೇರುತ ಬಂದು ಮಾರುತನ್ನ ನೋಡಿ ಮಹ ।
ದ್ವಾರದ ಬಳಿಯ ಸಾರ್ದು ಅತಿ ಮೋದದಿ ।
ಸಾರಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಗುಣಾವಳಿಯ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ।

ಈರಾರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನು ಮಾಡಿ ।
ಘೋರನೆ ಮತಿಕೊಡುವ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಾ ।
ತೀರದಲಿ ನಿಂದು ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ ।
ಚಾರು ಮನಸಿಂದ ಸವ್ಯದಲಿ ಬಂದು ವಿ ।
ಸ್ತಾರ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರವನೆ ಪೊಕ್ಕು ।
ಭೂರಮಣನ ಪಾದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ।
ಆರಾಧಿಸು ಗುಪ್ತದಲಿ ಬಿಡದೆ ।
ಮೀರಿದ ಮಹಾ ಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಸೂರೆಗಾಣೊ ಕಂಡ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೂರೊಂದು ಬೀದಿಯಾ ತಿರುಗಿ ವೆಂಕಟನ ಮಹಾ ।
ದ್ವಾರವ ಪೊಕ್ಕು ಗರುಡಗಂಬದ ಬಳಿಯಾ ।
ಪಾರಮಾರ್ಥಕನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಹರಿಯಾ ವ್ಯಾ ।
ಪಾರವ ಚಿಂತಿಸು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ।
ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಸುರರಾದಿ ಗುಣ ತಿಳಿದು ।
ಚಾರು ಪೀಠಾವರ್ಣ ಪೂಜೆ ವಿಧವ ।
ಪೂರೈಸಿ ಮಾಡಿ ಸಮ್ಮೊಗದಿ ನಿಂದು ಬಂ ।
ಗಾರ ಬಾಗಿಲನೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ।
ಹಾರೈಸು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊನ್ನ ಹೊಸ್ತಲ ಬಳಿಯ ।
ಸೇರಿ ಸಾಕಲ್ಯದಲಿ ಹರಿಮೂರ್ತಿಯಾ ।
ಕಾರಣಿಕವ ಗ್ರಹಿಸಿ ಗೋಳಕವ ಚಿಂತಿಸಿ ।
ಗಾರು ಮಾಡದೆ ನಿನ್ನ ಒಳಗೆ ಇಪ್ಪ ।
ಮೂರುತಿಯಾ ಇಟ್ಟು ಏಕಿಭೂತವೆಂದು ।
ನಾರಾಯಣನ ವ್ಯಾಪ್ತತ್ವ ತಿಳಿದು ।
ಶಾರದ ಪತಿ ಪ್ರೀಯ ವಿಜವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ।
ಪಾರ ಗುಣಗಳು ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರನೆ ರಣರಂಗ ಧೈರ್ಯನೆ ।
ತೇಜೋಮಯ ಕಾಯ ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ।
ಪೂಜಿತ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಮುಕ್ತಿ ।
ಬೀಜನೇ ಭವದೂರ ಬಲು ಲೀಲಾವಿನೋದ ।
ಮೂಜಗತ್ಪತಿ ಮೂಲ ಪುರುಷ ಪರಮೇಶ ।
ಸೋಜಿಗ ತೋರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಹಿಮಾ ಸ ।
ರೋಜ ನಯನ ಬಲಜ್ಞಾನಾನಂದ ಪೂರ್ಣ ।
ಹೇ ಜಲಧರವರ್ನ ಹೇಮಾಂಬರಧರ ।
ರಾಜರಾಜರನುತ ರಾಗ ವಿದೂರಾಯೋ ।
ನಿಜ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಮಳಾ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತ ಪ್ರ ।
ಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಜಗವ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ವಿ ।
ರಾಜಿತ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ದೈತ್ಯವಿದಾರಣ ।
ಭೋಜಾ ಕುಲೋತ್ತುಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಮಾಜದೆ ಪೊರೆಯೆಂದು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತಲಿರು ೬

ಆದಿತಾಳ

ಸರ್ಪಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರಿ ಮುಪ್ಪರಾರಿ ಗರಿದು ।
ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡಲಾಗಿ ಬಪ್ಪುಪ್ಪಗೊಂಬುವ ಹರಿ ।
ಅಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ತಪ್ಪುಗಳಿರೆ ಒಲಿದು ।
ಕಪ್ಪು ಉಳಿಯದಂತೆ ಅಪಹರಿಸಿ ಇವನಾ ।
ಅಪ್ಪಡಿಯಾಗಿ ಸಾಕಿ ಅಪವರ್ಗವ ಕೊಡುವ ।
ಒಪ್ಪಿಡಿ ಅವಲಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತನ್ನ ಪಾದಾ ।
ರೆಪ್ಪಿ ಹಾಕದೆ ನೋಡಿ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸೋದು ।
ಸುಪ್ರಕಾಶ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ನಿಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ನಾನಾ ಬಗಿ ವರ್ಣನೆ ೭

ಜತೆ

ಕಾಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಕ ತಿರುವೆಂಗಳ ।
ಸ್ವಾಮಿ ವೆಂಕಟರನ್ನ ವಿಜಯವಿಠಲನೊಲಿವ ೮

೫೭. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಮೀನನಾಗಿ ಕಮಠನಾಗಿ ಸೂಕರನಾಗಿ ।
ಮಾನವನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸಿಂಗನಾಗಿ ।
ದಾನವ ಬೇಡುವನಾಗಿ ಇದನೆ [ಈ]ವನಾಗಿ ಕಾ ।
ನನ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಗೊಲ್ಲನಾಗಿ ದಿಗಂಬ ।
ರನಾಗಿ ರಾವುತನಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ತಿರಿಗಿ ।
ನಾನಿಪ್ಪೆ ಬಲು ಜನುಮಾ ಧರಿಸಿ ಬಿಡದೆ ।
ಈ ನಾಗಾಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೋಸುಗ ।
ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವೆ ।
ಶ್ರೀನಾಥ ಭೂನಾಥ ಸುರನಾಥ ಜಗನ್ನಾಥ ।
ದೀನ ಬಾಂಧವ ದಾನವಸೂದನ ।
ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಎನಗಿದೆ ಕರುಣಿಪುದು ।
ನಿನೀದರಿವಿನಾ ವರವೆಗ್ಗಳ ।
ಧ್ಯಾನಾದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ[ದೆ]ನೊ ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಸಾಕ್ಷಿ ।
ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಅಂಜುವುದೇನೊ ।
ನೀನೆ ತಂದೆಯಾದರೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ಬಾರವು ।
ಅನಿರ್ಜರಾದ್ಯರಿಗೆ ಒಮ್ಯಾದರೂ ।
ಧೇನು ಕರಿಯುವುದೆ ಬಂದು ಬಾಯೊಳಗೆ ಪಾಲು ।
ತಾನಾಗಿ ಕರವುತಿರೆ ಗುಟಕರಿಸಾದೆ ।
ಓಣಿಯೊಳಗೆ ಪರಿವಾ ಕುಶ್ಚಿತೋದ ಬಯಸಿ ।

ಪಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ಕುಡಿವ ಮಂದ ।
ಮಾನವ ನಾನಾಹೆ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ಚರಣ ।
ರೇಣು ಸೋಕಿದ ಮೇಲೆ ಎಂದಾದರೂ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಪ್ರಾಣನಾಗಿಪ್ಪ ಪ್ರೀಯಂಗೆ ಪ್ರೀಯ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಆವಾವ ಜನುಮಗಳು ಬಂದರಾದಡೆ ನಿನ್ನ ।
ಸೇವೆಯೊಳಗಿಪ್ಪ ಜ್ಞಾನವೆ ಪಾಲಿಪದು ।
ಪೂವು ಫಲ ಮಿಕ್ಕಾ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದಲಿ ।
ದೇವ ನಿನ್ನ ಪದಕೆ ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿ ।
ಪಾವನ ಮಾಡುವದು ಪತಿತನ ಉದ್ಧರಿಸಿ ।
ಶ್ರೀವರ ತಿರುವೆಂಗಳ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಾ ।
ಕಾವಕರುಣನಿಧಿ ನೀಲಗಿರಿಯವಾಸ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಯಮಾಡಿದೆನ್ನೊಡಿಯಾ ದಾಸಗೊಲಿದು ಬಂದು ।
ಭಯವೆ ಬಿಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಭವವೆಂಬ ಮಾರಿಯ ।
ಭಯಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇದ್ದ ಮಾನವಂಗೆ ಅ ।
ಭಯವಿತ್ತು ವಿಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುವೆ ।
ತ್ರಯಲೋಕದೊಳು ನಿನಗೆ ಈಡಾರು ಭಕ್ತರ ।
ಹುಯಲಿಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ।
ಕ್ರಯವಾಗಗೊಡದೆಂತೆ ಅವನ ಪಾಲಿಸುವೆ ಅ ।
ಕ್ಷಯ ಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಏನು ಬಲ್ಲೆ ।
ಬಯಲಾಗಿ ಪೋಗೋವು ಕ್ರೂರ ಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲ ।
ಅ[ಯ]ತವಾದರೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ।
ಜಯ ಜಯ ಜಯದೇವ ನಿನ್ನವರಿಗೆ ಅಪ ।

ಜಯ ಉಂಟೆನೋ ನೂರು ಕಲ್ಪವಾಗೆ ।
ಭಯದೂರ ವೆಂಕಟಗಿರಿವಾಸ ಸಿರಿ ವಿ ।
ಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಪುರುಷ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದೇಶದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದರು ದಾವದಾವದು ಭಯವೊ ।
ಲೇಶ ಬಿಡದೆ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಲೇಸು ।
ಲೇಸು ನಿನಗೆಂಬುದು ಭೂಷಣ ಒಪ್ಪುವುದು ಸಕಲ ಸುರರೊಳು ।
ದಾಸರ ಪೊರೆವ ಕರುಣಿ ಎಂದು ।
ವಿಸೇಸು ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಇದಕನ್ಯವಾದ ।
ಕೋಶ ಮತ್ತಾವದು ಕಾಣೆನೊ ।
ಶೇಷಾದ್ರಿವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕೇಶವ ಕ್ಲೇಶವಿನಾಶನ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಇಂದೆಯಾಗಲಿ ಮುಂದೆಯಾಗಲಿ ।
ಎಂದೆಂದಿಗೆಯಾದರು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನುಮ ।
ಬಂದು ಪ್ರಾಪುತವಾದರು ಇಂದಿರೇಶ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ।
ಪೊಂದೋದು ಜ್ಞಾ[ನ] ದೃಢವಿರಲಿ ।
ಮಂದನಾಗಿ ದುರ್ಜನರೊಡನೆ ।
ಸಂದುವ ಮಾರ್ಗವ ಕೊಡದಿರು ।
ಸುಂದರ ಗಿರಿವಾಸ ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಾತಾರ ।
ವಂದಿಸುವೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಿಂಧುನೊಳಗಿಡು ನಿನ್ನಾ ೫

ಜತೆ

ರಕ್ಷಿಯಾದರು ವೀರವೈಷ್ಣವರ ಪಾದಕಾಹೆ ।
ಮೋಕ್ಷಾದ್ರಿ ವೆಂಕಟವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ೬

೫೮. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಾರಿಂದರ್ಚನೆಗೊಂಬ ಚರಣ ವೀ ।
ರಕ್ತಾರ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಪ್ಪ ಚರಣ ಸೂ ।
ರಕ್ತಾವರ್ನ ನಖದಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಚರಣ ।
ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದೊಲಿದು ಭಾಗ್ಯಕೊಡುವ ಚರಣ ।
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬೊ ಮಹಾ ಪ್ರತಾಪದ ಚರಣ ।
ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಲೋಕಾಪೂರ್ಣವಾದಾದಿ ಚರಣ ।
ಉಕ್ತಿಗೆ ಮೈದೋರದ ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಚರಣ ।
ಶಕ್ತಿ ಪ್ರದವಾದ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಚರಣ ।
ತ್ಯಕ್ತಾ ವೈದಿಕಾ ಸಿದ್ಧ ಸಾರಸುಂದರ ಚರಣ ।
[ಭ]ಕ್ತಿ ಭೂಷಣವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ ಚರಣ ।
ಶಕ್ತಿ ಉದರದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತವಾದ ಚರಣ ।
ಸಿಕ್ತೋದಕ ಧರಿಸೆ ಸಿರದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವಾ ಚರಣಾ ।
ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ಮದನ ಲಾವಣ್ಯ ಚರಣ ।
ನಕ್ತೇ (ಚಂದ್ರ) ಶನಂದದಲಿ ಥಳಥಳಿಸುವ ಚರಣ ।
ಮುಕ್ತಾಭರಣ ರಂಗಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮುಕ್ತಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಚರಣ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಈ ಚರಣ ಸಮಸ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯ ।
ಈ ಚರಣ ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿ ಕೊಡುವುದು ।
ಈ ಚರಣ ಅಹಂಕಾರ ಬಿಡಿಸುವುದೂ ।
ಈ ಚರಣ ಕರಣಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡುವದು ।
ಈ ಚರಣ ದುರಿತ ರಾಶಿಯ ದಹಿಸುವದು ।
ಈ ಚರಣದಿಂದ ಪ್ರಸಾದತ್ರಯವೊ ।

ಈ ಚರಣಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ ಅಜಭವರು ।
ಗೋಚರಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ।
ಈ ಚರಣ ನೆನಿಸಿದವನ ಭಾಗ್ಯವೆ ಭಾಗ್ಯ ।
ಈ ಚರಣ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಾನಂದಕೆ ।
ಸೂಚನೆ ಕಾಣಿರೊ ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಈ ಚರಣವೆ ದೈತ್ಯವನ ಸವರುವ ಕೊಡಲಿ ।
ಈ ಚರಣ ದೋಷ ವಿರಹಿತ ಸಂಪೂರ್ಣ ।
ಈ ಚರಣೇ ಚರಣಾ ಆಲೋಚನೆಯ ಮಾಡೆ ।
ಮೋಚಕವಾಗುವುದು **ಲಿಂಗಾಶರೀರವೂ** ।
ವಾಚಸ್ಪತಿ ಜನಕ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಲೋಚನಕೆ ಪೊಳೆವ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಚರಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿರೊ ಜನರಿ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದಾತನ್ನ ।
ಘನ್ನ ಚರಣಾವಿಡಿದು ಮೌಳಿಯ ಪರಿಯಂತ ।
ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಧಾನ್ಯವಮಾಡಿ ವೆಂಕಟನ್ನ ।
ರನ್ನ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಕರ್ಣನೊಸಲಾನಾಮಾ ।
ಬಂಣಿಸಾಲರಿದು ಮುಖನಯನನಾಸಾವದನ ।
ಕೆನ್ನೆಕಪೋಲಾ ಸುಲಿಪಲ್ಲು ಸುಧಾಸುರಿಯೆ ।
ಚಿನ್ನದ ಸರಿಗೆ ನಾನಾಹಾರ ಕೌಸ್ತುಭಾ ।
ಸನ್ನಿಭಾ ರವಿಯನ್ನೆ ಕೊರಳ ತ್ರಿವಳಿಕಾಂತಿ ।
ಕನ್ನೆಲಕುಮಿ ಇಪ್ಪಉರ ಚತುರ್ಭುಜ ಬಾಹು ।
ಉನ್ನತಕೇಯೂರ ಹಸ್ತ ಕಂಕಣಂಗೂಲಿ ।
ಹನ್ನೆರಡು ಎರಡುಲೋಕಾ ಉಳ್ಳವುದರ ।
ಘನ್ನಂಗನ ಕಾಯ ಸೋಲಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಸೂತ್ರಾ ।
ಗಣ್ಯಗಣದ ಪೀತಾಂಬರವೂರು ಪಾ ।
ವನ್ನ ಜಾನು ಜಂಘೆ ಪರಡು ಪಾದಾಂಗುಲಿ ।
ಬನ್ನಾದಿ ಪಡದ ನಖಾ ರೇಖಾಂಕಿತ ಬಲುಪರಿ ।

ಭಿನ್ನಾವಿಲ್ಲದೆ ಇಪ್ಪ ಸರ್ವಾವಯಂಗಳೂ ।
ಇನ್ನೂ ಈ ವಿಧದಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂ ।
ಪನ್ನ ಈ ಮೂರ್ತಿಯ ನಿಲಿಸಿ ಆತ್ಮನೆಂದೂ ।
ಬನ್ನಾಬಡದಿರಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಹನೆಂದೂ ।
ಕಣ್ಣು ಮುಂದಾಡುವ ಪರಿಮಳ ಯಸವೃತ್ತ ।
ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಮನ್ನಿಸಿ ಮುದದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವಿಶ್ವಮಂಗಳನೀತ ವಿಶ್ವಕಾಯನೀತ ।
ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬ ಪಾಲಕನೀತ ಪ್ರಭು ನೀತ ।
ವಿಶ್ವಧಾರಕನೀತ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವನೀತ ।
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೀತ ವಿಶ್ವಾಸುಗುಣನೀತ ।
ವಿಶ್ವನಾಟಕನೀತ ವಿಶ್ವಪ್ರೇರಕನೀತ ।
ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೀತ ವಿಶ್ವಕಾಲನೀತ ।
ವಿಶ್ವದ್ರವ್ಯನೀತ ವಿಶ್ವಭಿನ್ನನೀತ ।
ವಿಶ್ವಮೂರುತಿ ಈತ ವಿಲಕ್ಷಣನೀತ ।
ವಿಶ್ವಾಂಬರೆಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಶ್ವೇ ।
ತಶ್ವನ್ನ ಮಿತ್ರನ್ನ ಸುಸ್ವರದಲಿ ಪಾಡಿ ।
ಈಶ್ವರ ನಾನೆಂಬ ನಶ್ವರ ಮತಿಬಿಟ್ಟು ।
ಭಾಸ್ವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಐಶ್ವರ್ಯನಾಗೋ ।
ವಿಶ್ವಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕ ।
ಟೇಶ್ವರ ಭಕ್ತರ ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಕಳೆವಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ದಿವ್ಯಧರ್ಮಮೂರ್ತಿ ಭವ್ಯಫಲದ ಭಯಹಾರಿ ।
ನವ್ಯಾ ಭೂಷಣನಂದ ಪೋಷಣ ।
ಅವ್ಯಕ್ತವ್ಯಕ್ತಗಾತ್ರ ದಿವ್ಯತೇಜ ದಿವಿಜರಾಜ ।

ಅವ್ಯಯ ಆನಂದಮಯ ಹವ್ಯಾದಿಕ್ರಿಯಾ ನಿಯಾಮಕ ।
ಸವ್ಯಸಾಚಿ ಪ್ರೀಯ ಜೀಯ್ಯ ಭವ್ಯಗಿರಿರಾಯ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ ।
ಸೇವ್ಯಮಾನನೊ ಸುರರಿಂದ ವೆಂಕಟ ೫

ಜತೆ

ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿನಿವಾಸ ।
ಪಂಕಜಾಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಕೊಂಡಾಡು ೬

೫೯. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಅಪ್ಪ ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ।
ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ತಾಯಿ ಅಲುಮೇಲು ಮಂಗಾಯಿ
ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಗುರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ।
ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಬಾಂಧವರು ಹರಿಭಕ್ತರು ।
ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಧನ ಹರಿನಾಮ ಸಾಧನ ।
ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಸದನ ದಿವ್ಯಾನಂತಾಸ ।
ಮುಪ್ಪೆ ಮುಪ್ಪೆ ಇಲ್ಲ ಎಮ್ಮ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ।
ಮುಪ್ಪುರದೊಳಗೆ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಎಣಿಯೆ ।
ಮುಪ್ಪುರವಗಿಲಿದ ಅನಘ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಅಪ್ಪಾ ಭಕ್ತ ಒಡನಾಡುವದು ತಪ್ಪಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಉಡಲಿ ಉಣಲುಂಟು ಕೊಡಲು ಕೊ[ಳ]ಲುಂಟ ।
ಅಡಗಾಣಿಪ ಭಮ ಗಢ ಲಾಯಸವನು ।
ಬಡದೆ ದಾಟಲಿವುಂಟು ಸಡಗರದಲಿ ದ ।
ಟ್ಟಡಿ ಹರಿನಾಮವ ಹಡಗವೆಂಬುದು ಕೈ ।

ವಿಡಿದು ಸುಖವನ್ನು ಪಡದು ವಿಜಯವಿಠಲ ।
[ಒ]ಡಿಯನ ಪಾದವ ಬಿಡದೆ ನೆರೆನಂಬೆ ।
ಕೆಡುವದು ವಿಪತ್ತು ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಚ್ಚುತನ್ನ ನಾಮಾ ಅಚ್ಚು ಹೊಯಿದಂತೆ ।
ಅನಂತನ ನಾಮಾಕೊನಿ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ।
ಪಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪರಮಾನಂದದಿಂದಾ ।
ಕೆಚ್ಚೆದಿಯ ಯಮಭಟರ ಠಾವಿಗೆ ।
ಕಿಚ್ಚು ಬೀರುತಲಿ ವೈಷ್ಣವರ ಸುಮತವೆಂಬೊ ।
[ವ]ರಚ್ಚೆಯಾ ಬಿಡದೆ ಬಲು ಬಿಂಕಾದಲ್ಲೀ ।
ವಾಚಸ್ಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಭಕುತಿಗೆ ।
ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗನಾಗಿ ಚರಿಸು ಜಾಣನಾಗಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈತನು ಈತನು ಈತನು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ।
ಈತನು ಈತಗೆ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ।
ಈತನ ಪೂಜಿಪ ದೂತರ ಬೆರದಾಡು ।
ಈತನು ಒಳಗಿದ್ದ ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಬಿಟ್ಟು ।
ಈತನು ನೆಚ್ಚದೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ[ವ]ನೀವ ಪು ।
ರಾತನ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದದಲಿ ।
ಈತನು ವಿ[ಡಿ]ದು ವರಗಳ ಬೇಡೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತುಮನಹುದೆಂದು ।
ಅರಮರೆ ಇಲ್ಲದಲೆ ಬಿ[ರು]ದನು[ವ]ಹಿಸಿ ।
ಉರಗನ ತುಳುಕಿ ತೊರಿಯದೆ ಬಿಂಕವ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಡಂಗುರವನು ಸಾರಿ ।

ಪರಮೇಶ್ವರ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಶರಣರಿಗೆ ಭಯಗಳು ಇಲ್ಲೆಂದು ೫

ಜತೆ

ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ಎನ್ನು ।
ಭೂತ ಕೃತು (ನಾಮಾ) ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದವ ಕಾಣೊ ೬

೬೦. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ನಾಟಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ವಲಯಾಕಾರಾದ್ರಿ ಸುತ್ತ ಒಪ್ಪುತಿರಲು ಎತ್ತ ।
ತಿಳಿದರೆ ಸ್ವರ್ಣ ವರ್ಣಮಯವಾಗಿದೆ ।
ಪೊಳೆವ ಚತುರ ಬೀದಿ ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ।
ಸಲೆ ಧರ್ಮ ಪೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಸುತಿವಕೊ ।
ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಕಾರ ಗೋಪುರ ।
ಸುಲಭವಲ್ಲಯ್ಯಾ ಕೊಂಡಾಡುವ ಜನಕೆ ।
ಶಿಲೆ ಎನ್ನದಿರಿ ಎಲ್ಲ ಮಣಿಮಯದಿಂದವೆ ।
ಗ್ಗಳವಾಗಿ ಬಿಗಿದ ಸೊಬಗು ನೋಡಿರೊ ।
ತಳಿ[ರು] ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ ಪರಮ ಮಂಗಳವಾಗಿ ।
ಸುಳಿದಿದೆ ಬಲುಕಾಂತಿ ಗಗನ ಮುಟ್ಟಿ ।
ಚಲುವ ಮಹದ್ವಾರ ಪರಿ ಪರಿ ಮಾಟದಾ ಬಾ ।
ಗಿಲು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದ್ವಾರದವರು ।
ಒಳಗೆ ಗರುಡಗಂಭ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಕಾರ ಮಧ್ಯ ।
ಪೊಳಲು ಭೋಗ ಮಂಟಪ ಸುತ್ತ ಪವಳೀ ।
ಕಳಸದಿಂದೊಪ್ಪುವ ವೈಚಿತ್ರವಾದಾನಂದಾ ।
ನಿಲಯ ವಿಮಾನ ಮ್ಯಾಲೆ ಗೋಚರಿಪ ।
ಬಲು ಮೂರ್ತಿಗಳು ಉಂಟು ವೇದ ಪ್ರಮಾಣವೆನ್ನಿ ।

ಸುಳಿವವು ಒಂದೊಂದನಂತವಾಗಿ ।
ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮತೀರ್ಥವೊಂದು ವಿ ।
ಮಲವಾಗಿದ್ದ ವಾರಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುತಿದೆ ।
ಇಳಿಗಿದೆ ವೈಕುಂಠನಿಜವೆಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ।
ತಲೆಬಾಗಿ ಮುನಿಜನ ತುತಿಪದದಕೊ ।
ಜಲಜ ಸಂಭವ ಶಿವಸುರಪತಿ ಮುಂತಾಗಿ ।
ಜಲಚರಾದಿಯ ಜನ್ಮ ಬಯಸಿಪ್ಪರು ।
ಒಲಿಸುವರಿತ್ತವೊಂದು ರೂಪದಿಂದಲಿ [ಕೊಂ] ।
ಬಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಸಮ್ಮೊಗವಾಗೆಲ್ಲ ।
ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಿಪ್ಪ ವಾದ್ಯಂಗಳ ಘೋಷ ಪರಿಜನದ ।
ಗಲಭೆ ನೋಡಿದರಷ್ಟದಿಕ್ಕು ತುಂಬೆ ।
ಮಲ ವಿರಹಿತರಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತರು ತಮ್ಮ ।
ಬಳಗದೊಡನೆ ಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವರೂ ।
ಚಲುವ ತಿರುವೆಂಗಳ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ನೆಲೆಯಾಗಿ ಇಪ್ಪ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತರ ವಶನಾಗಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

[ವ]ರಸುದರುಶನ ಕಟಿ ಅಭಯಾಹಸ್ತ ।
ವರ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲಕರ್ನನಾಸಾ ।
ಸರಸಿಜನಯನ ನೊಸಲ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ।
ಸಿರಿ ಉರ ಸಿರಿಗಂಧಾ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿಪೊನ್ನಾ ।
ಸರಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಾವಳಿ ಪದಕ ।
ಮಿರುಗುವ ಪೊಂಬಟ್ಟೆ ಕಿಂಕಿಣಿ ಉಡುದಾರ ।
ಬಿರಿದಾವಳಿ ತೊಡಕು ಚರಣದಂದಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ।
ಸರಪಳಿ ಘನ್ನ ಮೆರೆವದೇವಾದಿ ಮೂರುತಿ ಚಲುವ ।
ಶರಣರ ಪರಿಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ನಿರುತ ಸ್ವಾಮಿ ಸರೋವರವಾಸ ತಿರ್ಮಲಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನೀನೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗನಾಗಿ ।
ನಾನಾ ರೂಪನಾಗಿ ತುಂಬಿರಲೂ ।
ನಾನೆ ಬಂದವನೆಂದು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಕೊಂಡು ।
ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವೆ ।
ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ನಿನ್ನಾ ಮಾಯತನವನ್ನು ।
ಮಾನವನಿಗೆ ಸುತ್ತೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ।
ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ।
ಕಾಣಿಸೊ ಎಂದು ಪೇಳಿಕೊಂಡೆನೊ ।
ಜ್ಞಾನವಂತನಾದಡೆ ಇನಿತು ಸೊಲ್ಲುಗಳುಂಟೆ ।
ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಎನ್ನನು ಪೊರೆವವನೆ ।
ಅನಾಥ ಮಿತ್ರ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ನೀನೆಂದು ನುಡಿದವವಗೆ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ಕೂಡಿಪ್ಪೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈತನ ನಾಮವು ಪಾಪವಿಮೋಚನ ।
ಈತನ ನಾಮವು ನರಕ ಭಂಜನ ।
ಈತನ ನಾಮವು ಗತಿಗೆ ಸಾಧನವು ।
ಈತನ ನಾಮವು ಸುಖಕೆ ಪೊಂದಿಸುವದು ।
ಭೂತಳದೊಳಗೆಲ್ಲಿ ಈತನ ನಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿವೊಂದಾದರೆ ಇಲ್ಲ ।
ಯಾತಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಪದತಿಳಿದವರಿಗೆ ।
ಪಾತಕಿ ನಾನಾಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ।
ಈ ತೆರದಲಿ ನಿತ್ಯ ಮರಗುವೆನೋ ।
ಈತನು ನಿನ್ನಾಧೀನನಾದ ಮೇಲೆ ।
ಗಾತುರ ನೋಯಿಪೆ ವಂದಲ್ಲದೆ ।
ಧಾತ ಜನಕ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರ ।
ಖ್ಯಾತ ಮೂರುತಿ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶರಂಗ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅಮೃತ ಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ।
[ನೆ]ಮ್ಮದೆ ದೊರಿಯದು ಎಂದಿಗೂ ।
ಒಮ್ಮನದಲಿ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಪೆನೆಂದಡೆ ।
ಅಮ್ಮಹ ಭಕುತಿ ಪುಟ್ಟದು ।
ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ದಿವಸ ಪೋಗಾಡಿದೆ ।
ಈ ಮಹಿಯೊಳು ಚರಿಸುತ್ತಾ ।
ನಮ್ಮಯ್ಯಾ ನೀನು ಸಲಹಬೇಕು ।
ದುಮ್ಮಾನಂಗಳು ಕಳವುತ್ತ ।
ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಅರಿಯರು ೫

ಜತೆ

ಧರೆಗಿದೆ ವೈಕುಂಠವಾಗಿ ಮೆರೆವ ಚನ್ನ ।
ತಿರುಮಲೇಶ ಸಿರಿವಿಜಯವಿಠಲನಿಪ್ಪಾ ೬

೬೧. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ವಸುದೇವ ಅತ್ರಿಸುತಪ ಜಮದಗ್ನಿ ವಿಶಾಲಾ ।
ದಶರಥ ಪರಾಶರ ಕರ್ದಮ ಶುಭಾ ।
ವಿಶಜ ಕರ್ದಮನಾರಿ ಯಮಧರ್ಮರುಚಿ ವಿಷ್ಣು ।
ಯಶ ಪ್ರಿಯವ್ರತ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಗುಂಹ್ಯಾ ।
ವಶು ನಂಭೋ ದೋಷ(?) ವೇದಶಿರ ಆಯುಷ್ಮ ಆರ್ಯಕ ।
ಬೆಸಸುವೆ ಇವರ ತುವಾಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ।
ಪ್ರಸನಿ ದೇವಕಿ ಸತ್ಯವತಿ ರೇಣುಕ ಕೌಸಲ್ಯಾ ।
ವಿಶಿಚು ವಿಕುಂಠ ಅವಿತಿ ಆಕುತಿ ಅನಸೂಯಾ ।

ತುಷಿತ ಶಾರ್ವಾದಿ ಮೇರು ಸಂಭೂತಿ ಸರಸ್ವತಿ ।
ಮಿಸುಣಿಪ ದೇವಹುತಿ ಅಂಬುಧರ ವೈದೃತ ।
ಕುಶಲ ಸುಕೃತ ಬ್ರಹತಿ ವೀತಾದ್ಯರು ।
ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಏಸು ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದರೊ ।
ಎಣಿಸಲಾರರು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ।
ಅಸಮಾ ದೈವಾವೆ ನಿನ್ನ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡದೆ ।
ಶಿಶುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ।
ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆ ತೊರೆದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬೇವೊ ।
ಬಿಸಿಲೊಳು ಕುಳಿತು ತಪಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ।
ಬಿಸಿಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನಾಸುಳುವು ಕಾಣಾರು ಎಲ್ಲಿ ।
ಹಸುಳೆಯಾದದೆಂತೂ ಇವರಿವರಿಗೆ ।
ಬಿಸಿಜಾಕ್ಷ ಲಕುಮಿ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಮಾ ।
ನಿಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣಳು ಅರಸಿ ಅರಸೀ ।
ಶಶಿಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶೇಷ ।
ವಸುಮತಿಧರ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಲರಾಮನು ನಿನಗೆ ಅಣ್ಣನಾದನು ನೋಡಾ ।
ಫಲ್ಗುಣ ನಿನ್ನ ಸೂತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ।
ಕುಲದವರಾಗಿ ಯಾದವ ಜನರೆಲ್ಲ ।
ನಲಿನಲಿದು ನಿನ್ನಾ ಕೂಡ ಉಂಡರಲ್ಲಾ ।
ಗೆಳೆಯರೆಂದಿನಿಸಿದ ಗೋಪಾಲಕರಂದು ।
ಗೆಲವು ಸೋಲಾಟಗಳು ನಿನ್ನನೊಡನಾಡಿದರು ।
ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಇವರ ಸುಕೃತವೇನೆಂಬೆ ।
ಕೆಲಕಾಲ ಗುಣಿಸಿ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿದರಾಗಿ ।
ನೆಲಯಗಾಣುವರಾರು ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದಕ್ಕೆ ।
ಸುಳಿವ ಮಿಂಚಿಗೆ ನರನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳುಂಟೆ ।
ಜಲಜನಾಭನೆ ನೀನೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತನದಿ ।

ಒಲಿದಾದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಲ್ಲ ।
ಸುಲಭ ಗಿರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಗಳಿಸಿದ ತಪೋಧನವೆ ಭಕ್ತರ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ।
ಭೂಪಾಲಕರ ಮಕ್ಕಳು ಹಗಲಿರಳು ।
ಶ್ರೀಪತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನೆರದರಂದೂ ಬಿಡದೆ ।
ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ಮನಸು ತೆಗೆಯದಲೆ ।
ಭೂಪ ಉಗ್ರೇಸನ ಸಮುಖನ್ನ ಮಾಡಿದ ।
ಅಪಾರ ಮಹಿಮ ಅನುರೂಹವಂದ್ಯನೆ ।
ದ್ರೌಪದಿ ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನೀಪೋದದೆಂತೊ ।
ನಾಪೇಳಲಾಪೆನೊ ನಿನ್ನ ಕರುಣ ।
ರೂಪ ಹೀನಾಳದ ಕುಬುಜೆ ನಿನ್ನ ರಮಿಸಿ ।
ತಾ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ನುಡಿ ಪೊಂದುವದೆತ್ತ ।
ಪಾಪರಹಿತ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖಾತ್ಮಕ ।
ಈ ಪರಿ ಇದ್ದವರ ಭಾಗ್ಯವೇನು ।
ಭಾಪುರೆ ಇವರಿವರ ತಪಸಿಗೆ ಈ ಫಲವೆ ।
ವ್ಯಾಪುತಾ ದೈವವೆ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೀ ।
ದೀಪಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಂಡ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ।
ನೀ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿದಿಯಲ್ಲಾದೆ ।
ಸುಪರ್ನಗಿರಿರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ತಾಪಸಿಗಳಿಗೆ ಮೈದೋರದ ಧೊರಿಯೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಪಶುವಿಂಡು ಗೋಪಾಲಕರು ನಂದ ವ್ರಜ ।
ವಸುಧಿ ಎಲ್ಲಾವೆ (ಎಲ್ಲೈವರು) ಸುಸಾಧನ ಗೈದಿದರೊ ।
ಹಸುಗೂಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಂತೆ ಮಾತಾಡಿ ।

ದಿಶಿದಿಶಿಗೆ ಬಾಲಾಟ ಕಲಿತರಲ್ಲೊ ।
ಮೊಸರು ಪಾಲು ತುಪ್ಪಾ ಬೆಣ್ಣೆ ತುಂಬಿದ ಭಾಂಡಾ ।
ಹೃಷಿಕೇಶಾ ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಾ ।
ಮಿಸಕದಲೆ ಆಯಿತು ಈ ಜಡಗಳ ಪುಣ್ಯಾ ।
ಶಶಿಧರಗಾದರು ಸೋಜಿಗವಯ್ಯಾ ।
ಉಸರಲೇನು ಮುನ್ನೆ ಗೋಪ ಪಳ್ಳಿಯೊಳಿದ್ದ ।
ಕಸಕುಪ್ಪಿಸಹವಾಗಿ ಧನ್ಯ ಮಹಾಧನ್ಯ ।
ಬಿಸಿಜ ಸಂಭವನ ಲೋಕಕಿಂತಧಿಕ ರಂ ।
ಜಿಸುವದು ನೀನವತಾರನಾಗೆ ।
ಬೆಸಸೀದ ಮಾತುಗಳಂತಿರಲಿ ಸರ್ವಕ್ಕು ।
ಯಶೋದಾ ದೇವಿ ನೋಪೀಯಂತೂ ಯಂತೊ ।
ದಶರಥ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ ।
ನಿಸಿದ ಕಾಲಕೆ ದೇವಾ ನಿನ್ನ ಕೂಡಾಡಿದಾ ।
[ರ]ಸುಗಳು ಏನು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದರೊ ।
ವೃಷಭಗಿರಿಯ ವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಅಸಮ ದೈವವೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣತನ ಎಂತೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಇದು ಎಂತಿರಲಿ ಇಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ।
ಪದುಮನಾಭನೆ ಸಮ್ಮೊಗವಾಗಿ ।
ಹೃದಯಾಕಾಶಾದಿ ನಿನ್ನ ಮೂರುತಿ ಇಟ್ಟು ।
ಒದಗಿ ಗಾಯನ ನೃತ್ಯ ನಾನ ಪರಿಸೇವೆ ।
ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುವ ನಿಜಶರಣರ ಪುಣ್ಯ ।
ಉದಯಾಸ್ತಮಾನವು ಎಣಿಸೆವುಂಟೇ ।
ಇದೆ ಇದೆ ಸಿದ್ಧವೊ ಕೃತಾದಿಯುಗದಲ್ಲಿ ।
ಪದೊಪದಿಗೆ ತುಂಬಿಹರೊ ಇಲ್ಲಿ ।
ವಿಧು ಮೊಗಾ ಇವರೆಲ್ಲ ನಾನಾ ತಪಸುಮಾಡಿ ।
ಚದುರತನದಿಂದ ಒಲಿಸಲಿಲ್ಲ ।

ಮದನ ಜನಕ ನೀನೆ ಅನುಕಂಪನಾಗಿ ಒ ।
ಲಿದೆ ಎಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲಾ ।
ಉದಯಗಿರಿಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಅದು ಭೂತ ದೈವಾವೆ ಬಹುವಿಧ ಚರಿತಾ ೫

ಜತೆ

ಮನಸು ಬಂದಂತೆ ವಹಾಮಹಿಮೆ ತೋರುವ ದೇವ ।
ಅನಿಮಿಷಾ ಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ೬

೬೨. ತಿರುಪತಿ

ರಾಗ: ನಾಟಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ವೆಂಕಟೇಶನೆ ಚಕ್ರ ಶಂಖ ಕೌಮೋದಕಿ ।
ಪಂಕಜಾಂಕಿತನೆ ಮೀನಾಂಕನ ಪಿತನೆ ಭ ।
ಯಂಕರ ದೈತ್ಯರ ಬಿಂಕವತರಿದಕ ।
ಳಂಕ ಮಹಿಮ ನಿಶ್ಯಂಕ ಪುಣ್ಯನಾಮ ।
ಪಂಕಜಭವನಾಗಾ ಕಂಕಣನುತ ಪಾದಾ ।
ಪಂಕಜ ಶಿರಿವತ್ಸಾಂಕಿತ ಫಣಿ ಪರಿ ।
ಯಂಕನೇ ಲಂಕೇಶ ಪೋಷಾ ವೆಂಕಟದೀಶಾ ।
ಸಂಕಟಹರ ಸುರಲಂಕೃತ ಮನೋಹರ ।
ಟಂಕಿನೆ ನಾಮದೇವಾ ವಿಜಯವಿಠಲಯನ್ನ ।
ಸೋಂಕಿ ಸಂಸಾರದ ಶೃಂಖಳ ಪರಿಹರಿಸೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಿರಾಧಾರ ನಿಸ್ಸಂಗ ನಿರಮಲಾಂಗ ।
ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ದೋಷ ನೀರದ ಭಾಸೆ ।
ನಿರಂಜನ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾವರಣ ।

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕನಕಗಿರಿ ದರುಶನ ಕಂಡ ಕಂಡ ಮನುಜರಿಗಾಗದು ಕಾಣೊ ।
ಅನಿಮಿಷ ಗಂಗಾ ಯಮುನೆ ಗೋದಾವರಿ ।
ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆ ಕೃಷ್ಣ ತನುಜ ಸಂಭವೆ ವರಹ ।
ತನುಜ ಕಾವೇರನ್ನ ತನಯ ಗೌತುಮ ರೇವಾ ।
ಮಿನಗುವ ಸರಸ್ವತೀ ಮಣಿ ಮುಕ್ತಿ ನಂದಿನಿ ತಪತಿ ಕಪಿಲಾ ।
ಗಣಪತೀ ಭೀಮರಥೀ ಕನಕವತೀ ಸಿಂಧು ।
ಕನಿಕಿ ವೇದಾವತಿ ಘನಗೌಮತಿ ಕಾ ।
ಗಿಣಿ ವಂಝುರಿ ವರದ ಪುನಹ ಪುನಹ ಕುಂ ।
ತಿನಯು ನಾಮಾವತಿ ನರಸಿಂಹ ತನುಜ ಶ್ರೋಣೀ ಭದ್ರ ।
ಇನಿತು ನಾನಾ ತರಂಗಿಣಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಮ ।
ಜ್ಜನಗೈದು ಮತ್ತೆ ವನಧಿ ಬಂಧನ ಕಾಶಿ ।
ಹನುಮನೊಡಿಯ ನಗರಿ ಪ್ರಣವ ವಿಮಾನ ಭೂಮಿ ।
ಯನು ತಂದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವನಜನಾಭನು ನೀ ।
ರಿನಗಿರಿ ಜಗಕೆ ಭೂಷಣ ಪಾಂಡುರಂಗ ।
ಕನಕ ಮುನಿವರದ ಚಿನುಮಯ ಜಗನ್ನಾಥ ।
ಮನ ಮೆಚ್ಚಿಪ ಮದ್ಯಾರ್ಜುನಾ ದ್ವಾರಕಿ ।
ಜನಾರ್ಧನ ಹರಿಹರ ನಾರಾಯಣ ನಿಧಿ ।
ಮನ್ನಾರಿ ವನಜಾಕ್ಷನು ಹಸ್ತಿನಪುರ ಗಜಶೈಲ ।
ತೃಣ ಶೈನಾನು ವಾಮನ ನವ ತಿರುಪತಿ ।
ಗುಣನಿಧಿ ಸರಸಿಜ (ಮನೆವಂದುಕಾಗಿ) ಮುನಿವಂದ್ಯಕಾಗಿ ।
ಕನಕವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುನಿಗಳು ಇದ್ದ ಭೂಮಿ ।
ರಣಮಂಡಲ ಧರಣಿ ಧನುಪಣಿ ಕುಲದರಣ ।
ಖಣವ ತಿದ್ದುವಕ್ಷೇತ್ರ (ವಿಭೂತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ) ।
ಮಣಿಕುಲ ವೃಂದಾವನ ಮಥುರಾಪ ।
ಟ್ಟಣ ಗಂಡಿಕೆ ಮಾಯಾವತಿ ಪುಷ್ಕರಕ್ಷೇತ್ರ ।

ಫಣಿಶಾಯಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಗೌತುಮ ।
ಮುನಿವರದ ವನಿತೇರಿಗೆ ಮೋಹನವಾದ ಉಡುಪಿ ।
ಉಣಬಡಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
(ಅಣು ಬದರಿನಾರಾಯಣ ಕ್ಷೇತ್ರ) ಪಾ ।
ವನ ಪ್ರಯಾಗ ಕೂರ್ಮನಹೋಬಲ ಧ ।
ರಣಿ ಧರ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನಗೊಲಿದ ಚನ ।
ಮಣಿ ಮಯ ಮಕುಟಾನು ವಂದಿನ ಧರಿಸುವ ಚಲ್ವ ।
ಮನ್ಮಥಕೋಟಿ ಕಿರಣ ಪೊಳೆವ ಗೋಪಾ ।
ಲನು ಸುಮಂಗಳ ಗಿರಿ ಷಣುಮೊಗ ಪಂಚಮೂರ್ತಿ ।
ಗಣನೆ ಇಲ್ಲದ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ನಾನಾವರ್ತಿ ।
ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಲೆ ಆವ ಮನುಜನು ।
ಅನಂತಾನಂತ ಜನ್ಮವೊಂದು ಕ್ಷಣ ಬಿಡದಲೆ ಮಾಡಿ ।
ಫಣಿಶೈಲದ ಯಾತ್ರೆ ಆನುಮಾತರವನಿಗೆ ದೊರಕುವದು ।
ಭಣಗು ಮಾನವಗೆ (ಮನುಜಗೆ) ಸಾಧನಬಾರದು ಕಾಣೊ ।
ಗುಣಗಣ ನಿರ್ದೋಷ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ತನ್ನನೆ ಸ್ಮರಿಸಲು ಕಾವನು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಕಪಿಲ ತೀರ್ಥ ।
ಎರಡೊಂಬತ್ತು ತೀರ್ಥನಿರುತ ವಾಸವುಂಟು ।
ನರರು ಮಿಂದು ಗೋತುರಗಳ ಉದ್ಧರಿಸಿ ।
ಹಿರಿದಾಗಿ ಧಾರುಣಿ ಸುರರ ತೃಪ್ತಿಯ ಬಡಿಸಿ ।
ಪರಮ ಹರುಷದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಯ ಸೋಪಾನವ ।
ಭರದಿಂದಲೇರುತ್ತ ಎರಡೈವತ್ತು ಮೆಟ್ಟು ।
ಪರಿಮೀರದೆ ಕುಳಿತು ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣವ ।
ತಿರುವೆಂಗಳೇಶನ ಚರಿತೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ।
ಬರುತ ನರಸಿಂಹನ ದರುಶನ ಕೈಕೊಂಡು ।
ತೆರಳಿ ಗುಡಿಗೋಪುರ ಶಿರವನ್ನೆ ಕಂಡು ನಿಂ ।

ದಿರದೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ತಿರುಗಿ ಗುಡಿ ಪೌಳಿಯಲ್ಲಿ ।
ವರವರಹ ದೇವಗೆ ಎರಗಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಗೆ ।
ಸರಸದಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ದೇವ ।
ದ್ವಾರವನ್ನೆ ಪೊಕ್ಕು ಗರುಡಗಂಬದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ।
ಪರಿತವಿಸಿ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ।
ಹರಿಯ ಚಿಂತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮರುತಾಂತರ್ಗತನೆಂದು ।
ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಸುಂದರ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನ ।
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನೊಳಗಿರತಕ್ಕ ಮೂರ್ತಿಯ ।
ಅರಿದು ಆತನ ಗುಣೋತ್ಕರಷಣೆಯನು ಮಾಡಿ ।
ಸ್ಮರಿಸಲು ಬೇಗ ದುಸ್ತರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ।
ಪರಮ ಮಂಗಳರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ।
ಕರೆದರೆ ಕರವಿಡಿದು ಕರದೊಯ್ವ ಮುಕುತಿಗೆ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಿಣಿಯ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸು ।
[ತ್ರಾ]ಮಾದಿ ತೀರ್ಥಗಳ ಇರುಹು ತಿಳಿದೂ ।
ನಾಮದ ವಿಚಾರ ಧರಿಸಿ ಕೇಳು ಉತ್ತಮೋ ।
ತ್ತಮರೊಡನೆ ಹಾರಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತ ।
ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳ ಬೇರರಿಸಿ ಕೀಳಿ ।
ಹೇಮ ರಂಜಿತವಸನ ನಾನಾವರ್ಣ ಸಾಲಿ ।
ಗ್ರಾಮ ಮೊದಲಾದುವ ದಾನವನಿತ್ತು ।
ನೇಮ ನೈಮಿತ್ಯಂಗಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹರಿ ।
ನಾಮಂಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ।
ಕೋಮಲಾಂಗ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿತ್ಯ ।
ಸಾಮಗಾಯನಲೋಲ ಭಕ್ತ ಪರಿಪಾಲ (ಪ್ರಿಯಾ) ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಪರಾಧಿ ನಾನೆಂದು ತನ್ನವಗುಣಂಗಳ ।
ಸ್ವಪನದಲಿ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿದವು ।

ಕಪಟದಲಿ ನಡದು ಪರರ ವಂಚಿಸಿ ದ್ರವ್ಯ ।
ಅಪಹರಿಸಿ ನಾನ ಮಾಯಗಳ ತೋರಿ ।
ಕೃಪಣನಾಗಿದ್ದು ಇರಳು ಹಗಲು ಕಾಮ ।
ಕುಪಿತ ಪುಂಜದಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನೇ ಕಳದು ।
ಜಪಗಳ ಜರಿದು ಜಗದೊಳು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ತಪಸಿಗಳ ನಿಂದಿಸಿದ ತರುವಾಯವು ।
ಉಪಕಾರ ಅರಿಯದೆ ಉಚಿತಾರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಅಪಹಾಸದಲಿ ನಿರಂತರ ತಿರುಗೀ ।
ಅಪರಮಿತವಾಗಿ(ದ) ದೋಷಕಾರಿ ನಾನು ।
ಕೃಪಣವತ್ಸಲ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ।
ಕೃಪೆ ಮಾಡುವವೆಂದು ಈ ಪರಿನಮಿಸಲು ।
ಗುಪಿತ ಮಹಿಮನೀತ ಪರಿಪಾಲಿಪ ।
ಚಪಲ ನಯನ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸದಾ ।
ರಿಪುತನಾಗಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ (ಭಜಕರಿಗೆ) ಪೊಳೆವನು ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಿವನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಚಂದ್ರನ ಗುರುತಲ್ಪ ।
ಕವಿಯ ಸುರಾಪಾನ ಬಲಿಯ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯಾ ।
ದಿವಿಜಪತಿಯ ಪರಯುವತಿ (ಸತಿಯ) ಗಮನದೋಷ ।
ಅವರಿವರ್ಯಾಕಿನ್ನು ಬಲಬಧ್ರನ ಪಾ ।
ಪವನು ಪರಿಹಾರ ಜವನು ಮೊದಲಾದ ।
ದೇವತೆಗಳ ಪಾಪನಿವಹ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಯಿತೀ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಭವಗಿರಿಗೆ ವಜ್ರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ(ರೇಯಾ) ಬಾರಾ ।
ದವಗೆ ದಯಮಾಡಾನೆಂದಿಗೂ (ಎಂದಿಗಾದರೂ ನೋಡೆ) ೬

ಆದಿತಾಳ

ಮುಕುತಿ ಬೇಕಾದವಗೆ ಮುಕುತಾರ್ಥ ಕೇಳುವದು ।
ಭಕುತಿ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪದವಿಗ ।

ಧಿಕವೆಂದು ತಿಳಿದು [ಐ]ಹಿಕವನ್ನು ಬಯಸದೆ ।
ತ್ವಕು ಇಂದ್ರಿಯಾದಿ ಹರಿಪಾದಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತಲಿ ।
ಸುಖವಸುರಿದು ಬಾಷ್ಪೋದಕದಲ್ಲಿ ನೆನೆನೆನದು ।
ಅಖಿಲದಾಸರ ಕೂಡ ಅಕಟಾ ನಲಿದಾಡಿ ಕುಣಿದು ।
ಸಕಲ ಸುರರೊಡೆಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವರ್ಣ ।
ಮುಖರಿ ನಿವಾಸನ ಯಾತ್ರೆ ಗೈಯ್ಯುವದು ೭

ಜತೆ

ಮತ್ಸರವನು ಅಳಿದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಯಾತ್ರೆ ।
ಉತ್ಸಹದಲಿ ಮಾಡೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವಾ (ಕಾಯ್ವಾ) ೮

೬೪. ತಿರುಪತಿ

(ಈ ಸುಳಾದಿಗೆ ವಿವಿಧ ತಾಳ ನಿರ್ದೇಶನವಿಲ್ಲ)

ಧ್ರುವತಾಳ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಿಧಿಯಾನು ಬಣ್ಣಿಸಲಿನ್ನು ।
ನಾನೆಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಮಾನಧಿಕ ವಾದ ।
ಭೂ ನಿತಂಬಿಯೊಳು ಕಾಣೆನೊ ಅರಸಲು ।
ಆ ನಿರ್ಜರನುದಿನ ಎಣಿಸೆಣಿಸೆ ।
ವಾಣಿ ಬರಿದೆ ಗುಣವಾನು ತೋರದೆ ನಿತ್ಯ ।
ಈ ನಿಧಿಯಾ ಪುಣ್ಯಶ್ರೇಣಿಯನೊ ।
ಧೇನಿಸಲಾರದೆ ಮೌನವಾಗುವನಯ್ಯಾ ।
ಹೀನ ಮಾನವ ಮಿತಿಯಾನು ನುಡಿದ ಫಲ ।
ವೇ[ನೆ]ಣಿಕೆ ಗೈವನೆ ಚೂಣಿ ಅಂತವಿಡಿದು ।
ಚಾಣುರಾರಿ ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನೀನೆ ಬಲ್ಲವ ನಿದರ ಆನಂದ ವೈಭವ ೧

ರತುನ ಸಮವಿನ ಸುತಗೆ ವೆಂಕಟ ಪ ।
ರ್ವತನೆಂಬಭಿದಾನ ಹಿತವಾಗಿ ಇರಲೂ ।
ಗತ ಶ್ರವಣ ಮಾರುತ ದೇವಗೆ ಬಿಡದೆ ।
ಪ್ರತಿವಾದಗಳಾಗೆ ಖತಿಯವನಂತೆ ಮಾ ।
ರುತಿ ಪತಿ ಬೀಸಾಲು ಗತಿ ತಪ್ಪಿ ಉರಗ ।
ಪತಿ ಪರ್ವತ ಸಹಿತ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೀ ಭ ।
ರತ ಖಂಡದೊಳಗೆ ದ್ಯುತಿಯಾಗಿ ಪೊಳವುತ್ತ ।
ರತಿಪತಿ ಪಿತ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ನುತಿಸಿ ನಿರಂತರ ಸ್ತುತಿಸಿ ಕರವ ಮುಗಿಯೆ ೨

ಕುಂಡಲಿ ಈ ಪರಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ದೈನ್ಯದಲಿ ।
ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮದಿಂದ ಅಂಡಜಗಮನನ್ನ ।
ತಂಡ ತಂಡದ ಭಕುತಿ ಖಂಡವಾಗದಂತೆ ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ಕಂಡು ವೇಗದಲ್ಲಿ ।
ಅಂಡಲಿಯದಂತೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನಾ ।
ತೊಂಡಗೆ ವರವ ಮುಂಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿದಾ ೩

ವರವಿತ್ತು ಭಕುತಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಯವನ್ನು ।
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂದ ನೀ ಗಿರಿಯ ಮರ್ಧನ್ಯ ।
ಸುರರಿಂದ ವಾಲಗವ ಭರದಿಂದ ಕೈಕೊಳುತ ।
ಮೆರೆದು ಪೆಸರಾಗಿ ತ್ರೈಧರಿಯಾವೊಳಗೆ ।
ಶರಣೆಂದವರ ಮನಾದರ ಮರೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ ।
ಪೊರೆವ ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ಪುರುಷ ।
ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ತಿರುಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಜರಾಮರಣ ರಹಿತ ಭೂಸರ ವರದಾತ ೪

ಈ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸು ವೇಗದಿಂದಲಿ [ಎ]ಸಗಿ ।
ಆ ಗಂಧಾ ವಾಹನ್ನಲಾಗ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗೆ ।
ತಾ ಗುಣದಲಿ ಪ್ರಥಮಾಂಗದ ನೆನಿಸಿದ ಸಾಗರ ಶಯನಗೆ ।

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯಿದರ ಆಗಮ ಬಲ್ಲಾನು ।
ಭೂಗೋಳದೊಳಗನು ರಾಗದಿಂದಲಿ ಮಿಕ್ಕ ।
ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಾವಿಸು ತಿಪ್ಪದು ।
ಭೊಗಿಶಯನಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಭೋಗವೇನು ಪೇಳಲಿ ಭೋಗಾಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ೫

ಐದು ಯೋಜನಾ ವಿಸ್ತಾರದ ಗಿರಿಯನು ।
ವೈದಿಕದಿಂದಲಿ ಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಐದೊಂದು ಸಾರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಐದು ಹತ್ತು ಹದಿನಾರು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥ* ಹಾ ।
(* ಅರುವತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥ)
ಯಿದು ನೆನೆಸುವಂಥ ಮೈದೆಗಿಯದವರಾ ।
ಕೋಯಿದು ಹಾಕುವನಯ್ಯಾ ಮೈದುಗುಡದ ಪಾಶಾ ।
ಐದು ವಿರಹಿತ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಕೈದಣಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಐದಿದವರುಮತಿ ೬

ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಸ್ನಾನ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ।
ಈ ಮಹಿಯೊಳಗೊಮ್ಮೆ ನೇಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದವನು ।
ವ್ಯೋಮಾ ಭೂ ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ ನಿ ।
ಸ್ಸೀಮವಾಗಿ ಚರಿಸಿ ನಿಜ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ಬೇಡದೆ ।
ಕಾಮಿಸಿ ಹರಿಯ ಪಾದಾ ।
ಪಾಮರಾ ನಾಗದೆ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ನಾಮವನೆ ಉಂಡು ನಿಜಧಾಮಾದಲ್ಲಿ ಸೇರುವನು ೭

ವೆಂಕಟೇಶನೆ ನಮೊ ವೆಂಕಟೇಶನೆ ನಮೊ ।
ಸಂಕಟ ಪರಿಹರಿಸೊ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೮

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಇಂದೀ ಪುಣ್ಯಗಿರಿಯ ತಾ ।
ರುಣ್ಯ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿಂದ ದೈನ್ಯಾಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ।
ಅನ್ಯಾಯಗೊಳಿಸುವ ಮನ್ಯು ಪಾಪವೆಂಬಾ ।

ರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹವ್ಯ ವಾಹನ್ನ ತೋರುತಿದೆ ।
ಗಣ್ಯವೆ ಇದರ ಲಾವಣ್ಯವರೇಣ್ಯವ ।
ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭಗಾದರು ।
ಕನ್ಯಾಧಾರುಣಿ ಹಿರಣ್ಯ ತುಲಾಭಾರಾ ।
ಅನ್ನಾದಾನಾದಿಗಳು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಮಾಡಲು ।
ಅನ್ಯಥ ಈ ಯಾತ್ರಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಫಲ ಸಾ ।
ಮಾನ್ಯವೆನಿಸುವುದು ಸೌಜನ್ಯರು ಲಾಲಿಪದು ।
ಕನ್ಯಪತಿ[ಯು] ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತಿ ಪಾಂಚ ।
ಜನ್ಯ ಪಾಣಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನು ಶಾ ।
ರಣ್ಯರಿಗೆ ಅನು ಗುಣ್ಯಾ ನಡಿಸುವಾ ೯

ಸಪ್ತ ಪೆಡೆಗಳು ತಪ್ತ ಕಾಂಚನದಂತೆ ।
ಸಪ್ತವನನಿಧಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯ ।
ಸಪ್ತೆರಡು ಲೋಕ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಕಿರಣ ।
ಸಪ್ತಾಶ್ವನ ತೆರದಿ ದೀಪ್ತವಾಗಿದೆ ಸರ್ವ ।
ತೃಪ್ತ ಮೇಲುಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಗೆ ।
ಆಪ್ತನಾಗಲು ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಬಿಡದೆ ೧೦

ಶೃಂಗವೆ ವಜ್ರಾನು ರಂಗು ಮಾಣಿಕದಂತೆ ।
ಕಂಗಳಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದೆ ।
ಸಿಂಗ ಶಾರ್ದೂಲ ಸಾರಂಗ ಮನ ಭೋತು ತೂ ।
ರಂಗ ವರಹ ವೃಕ ಮಾತಂಗ ಭಲ್ಲುಕ ಪ್ಲಾ ।
ವಂಗ ಮಾರ್ಜಾಲ ವಿಹಂಗಾನು ಶುಕ ಪಿಕ ಭೂ ।
ಜಂಗಮ ನಾನಾ ಭೃಂಗ ಪತಂಗಾದಿ ಸಂಘವು ಚೀರುತ್ತಾ ।
ಸಂಗ ಲ್ಯಾಡುತಾ ಶೃಂಗಾರದಲಿ ಪೊಳೆಯೆ ।
ಮಂಗಳಾಂಗ ತುರಂಗ ವದನ ಭಕ್ತ ।
ರಂಗದೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ವಂಗಳ ನಾಡುವ ಭಂಗಾರ ತಿರುಗಿರಿಯಾ ೧೧

ಸುರರು ಗಂಧರ್ವರು ಉರಗ ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧ ।
ಗರುಡ ಕಿಂಪುರುಷ ಕಿನ್ನರರು ಗುಹ್ಯಕರು ಸಾ ।
ಧ್ಯರು ತುಂಬರಾದಿ ನಿಕರವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ।
ವರ ತಪಸಿಗಳಾಗಿ ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲೀ ।
ಗರುಡಾಸನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ಸಂಚರಿಪುದು ಕಂಡೆ ೧೨

ಶಿಲೆಯೆ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಹೊಳಲೆ ಸುದರುಶನ ।
ಥಳಥಳಿಸುವ ವರ್ನಾ ಮಳಲೆ ಚಕ್ರಾಂಕಿತ ।
ಇಳೆಯೊಳಗಿದೆ ನಿಶ್ಚಲ ವೈಕುಂಠ ನಗರ ।
ಸಲೆ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ ಇದೆ ಪೊಳೆವಾನಂತಾಸನ ।
ಸ್ಥಳವೆಂದು ಉತ್ತಮರು ತಿಳಿದು ಮನ್ನಿಸುವರು ।
ಭಲಿನೆ ನಾವ್ಯ(?) ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಒಲಿಸಿ ಭಜಿಸುವಾರು ಜಲಜ ಗರ್ಭಾದಿಗಳು ೧೩

ಜತೆ

ವರಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರೆ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ।
ವರವೀವ ಪರನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ೧೪

೬೫. ತಿರುಪತಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಶ್ರೀ ರಮಣಿ ಕೂಡ ಏಕಾಂತವಾಡುವ ವದನ ।
ಸಾರ ಸುಂದರವಾದ ವೇದವದನ ।
ಚಾರು ಶೋಭಿಪ ದಂತ ಪಙ್ಕ್ತಿಸೆವ ವದನ ।
ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಸೋನೆಗರೆವ ವದನ ।
ವಾರಿಜೋದ್ಭವಗೆ ಉಪದೇಶ ಪೇಳಿದ ವದನ ।
ಚೋರತನದಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಸವಿದ ವದನ ।

ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ನಗಲು ರತ್ನ ಉದುರುವ ವದನ ।
ನಾರಿಯರಧರವ ಚುಂಬಿಸುವ ವದನ ।
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕಾಮಿಕಾಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಶೌರಿಯ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ವದನ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಯಶೋದೆ ದೇವಿಯ ಅ[ನ್ನ] ಉಂಡ ವದನ ।
ಅಸುರ ಪೂತನಿಯ ವಿಷವಹೀರಿದ ವದನ ।
ಶಿಶುವ ಲೀಲೆಯಲಿ ಮಣ್ಣು ಮೆದ್ದ ವದನ ।
ಬಸುರೊಳಗೆ ವನಜಜಾಂಡ ತೋರಿದ ವದನ ।
ಪಶುಗಳ ತೊರದಾ ಮೊಲೆ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ ವದನ ।
ಹಸುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಉಗುಳುಗಳಿದ ವದನ ।
ವೃಷಪರ್ವನಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಶಶಿ ಬಿಂಬದ ವದನ ಆನಂದದ ವದನ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕರಾಳ ವದನ ಕರ್ಪುರವನ್ನೆ ತುಂಬಿದ ।
ಕರಡಿಗೆ ಯಂದದಿ ಪೋಲುವ ವದನ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದು ಪಣ್ಣುಸವಿದ ವದನ ।
ವರವೇಣು ಚನ್ನಾಗಿ ಊದಿದ ವದನ ।
ತರುಣೇರಿಂದ ಅನ್ನ ತರಿಸಿ ಉಂಡ ವದನ ।
ಧರೆ ಚತುರ್ದಶವನ್ನು ನುಂಗಿದ ವದನ ।
ಸುರದ್ವೃಕ್ಷನಾಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ ।
ಪರಮದಾಸರ ಕೂಡಲಾಡು ವದನ ೩

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜನನಿಗೆ ತತ್ವವ ಪೇಳಿದ ವದನ ।
ದನುಜನುರಿಯಾಗೆ ನುಂಗಿದ ವದನ ।

ವನಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಘೋಷಣೆಗೊಂಬ ವದನ ।
ಘನಸೂಕರ ತುರಂಗವದನ ವದನ ।
ಕನಕಾಚಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ವದನ ।
ತನಿ ಮಧುರಾಮೃತ ಸೋರುವ ವದನ ।
ಅನಿರ್ವಿತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗರಾಯಾ ।
ತನಯನಾಗಿ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುವ ವದನ ೪

ಆದಿತಾಳ

ತಾಂಬೂಲರಸದಿಂದ ಥಳಥಳಿಸುವ ವದನ ।
ಅಂಬುಜಜಾಂಡವನೇಕ ಕ್ಷಣಕುಗುಳುವ ವದನ ।
ಕಾಂಬೆನೆಂದು ಬಂದ [ಮಿ]ತ್ರನ್ನವಲಕ್ಕಿ ತಿಂದ ವದನ ।
ಅಂಬೆ ಅಂಬೆ ಎಂದು ಗೋಸಂಕುಲವ ಕರವ ವದನ ।
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಸರ್ವವಸ್ತು ಮೆಲ್ಲುವನ ಪೆತ್ತ ವದನ ।
ಅಂಬರೀಷ ಪಾಲ ಮಹ ಹೃದಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಅಂಬು[ಜ]ಭವಾದಿಗಳ ಪಾಲಿಸುವ ದಿವ್ಯ ವದನ ೫

ಜತೆ

ವಿಶ್ವತೋವದನ ವಂದನಾನಂತವದನ ।
ವಿಶ್ವಬಾಹು ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ವದನ ೬

೬೬. ತಿರುಪತಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಸಮ್ಮುಖನಾಗು ಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮ ನಾತುಮ್ಮ ಪುರುಷೋ ।
ತುಮ್ಮ ಆ ಮಹಾಮಹಿಮಾ ರಮ್ಮೆಯರಸ ಸರ್ವೋ ।
ತುಮ್ಮ ಅಂತರಾತುಮ್ಮ ಬೊಮ್ಮಾಜನಕ ಪರಮಾ ।
ತುಮ್ಮ ರೇವತಿ ರಮಣ ತಮ್ಮ ದೇವೋ ।
ತುಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಾತುಮ್ಮ ವೈಷಮ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಪರ ।

ಬೊಮ್ಮ ರಮ್ಮೆನುತಾ ಅನುಪಮ್ಮಚರಿತಾನಮಿತ ।
ಸಮ್ಮಂಧ ಸರ್ವದಾಗಮ್ಯ ಹಮ್ಮಿನ ದೈವ ।
ಖಮ್ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಆಹಂಮತಿಯವ ನಾನೆ ।
ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಇಮ್ಮಯ್ಯಾ ಲಾಲಿಸು ನಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ನಿಮ್ಮವನಾಗಿ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮೊನಮೊ ಎಂಬೆ ।
ಹಮ್ಮು ಭಕ್ತರ ಕೂಡಾ ಸಮ್ಮಂಧಾವಲ್ಲವೊ ।
ಹೆಮ್ಮೆ ಇಂದಲಿ ನಿನ್ನ ನೆಮ್ಮಿದೆ ನೇಮದಲಿ ।
ಅಮ್ಮಾಲಾ ವನಮಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಎನ್ನ ।
ಮಮ್ಮುಳಿಕೆ ಹರಿಸು ಅಮೃತಾ ದಾರಿ ತೋರೂ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪಂಚನಾಡಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಪಂಚಮೂರುತಿ ದೇವಾ ।
ಪಂಚಭೂತದ ಪ್ರಪಂಚವುಳ್ಳವನಯ್ಯಾ ।
ಪಂಚಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಂಚೈವರ ಕೂಡ ।
ವಂಚನೆ ಇಂದಲ್ಲಿ ಚಂಚಲಮನದಿಂದ ।
ಹಿಂಚಮುಂಚ ತಿಳಿಯೆ ।
ಪಾಂಚಜನ್ಯಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲನೆ ವಿ ।
ರಿಂಚಿ ದೇವತೆಗಳ ವಂಚಿಸಿದ ದೈವ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಮಾಡಲಿ ಬಲ್ಲೆನೆ ।
ಮೂಢಾನು ನಾನು ಈ ನಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲಾ ।
ಕಾಡಿ ಬೇಡುವೆನೆಂಬ ಹೇಡಿತನವಲ್ಲದೆ ।
ನಾಡಿವಂದಾದರು ಬಾಡಿಬತ್ತದೆ ಮನ ।
ಹಾಡಿಪಾಡಿ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಅರ್ಥಿಯಿಂದ ।
ಲಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೂಡಾಡಲಿಲ್ಲ ।
ಗೋಡೆ ಸಂಗಡ ಸರಸವಾಡಿದಾರಾ ಗೋಡೆ ।
ನೋಡಿ ಹರುಷದಿಂದಲಾಡುವದೇ ಮಾತು ।

ಆಡಲೇನೂ ನಿನಗೆ ಈಡಿಲ್ಲಾದ ಮಹಿಮ ।
ಬೀಡಿನೊಳಗೆ ಈಗ ರೂಢಾತನವೆನೊ ।
ಗೂಢ ಕರುಣಿರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಇತ್ತಾ ।
ಮಾಡು ಮೊಗವನು ಗಾಡಿಕಾರ ದೈವಾ ೩

ಝುಂಪೆತಾಳ

ದೀಪಕ್ಕೆ ನೆಳಲುಂಟೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಾರಕರಿಗೆ ।
ಪಾಪಗಳುಂಟೆನೊ ಪರಮಪುರುಷ ।
ಕೋಪತಾಪಗಳಿಂದ ನಾನಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ।
ಶ್ರೀಪಾದನೆನಸೀದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ।
ಆಪಾರ ಜನುಮದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳು ಇರಲು ।
ಪೋಪದೆ ಇರಬಲ್ಲವೇನೊ ಪೇಳೊ ।
ಶ್ರೀಪತಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಮಾಡಿದ ದೋಷಕ್ಕೆ ।
ನೀ ಪರಿಹರ ಕಾಣಲಾಪದೆ ಸರಿಯೈಯ್ಯಾ ।
ಆಪತ್ತಿಗಾಗುವ ಶಕ್ತನಿಂತಾದಡೆ ।
ತಾಪಕಳವರಾರು ಪತಿತಾರೊಡಿಯಾ ।
ಗೋಪಾಲರೊಡನಿಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕಾಪಾಡುವ ದೈವ ಎನ್ನ ಅನುದಿನ ಬಿಡದೆ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕರಗಿಸಿದ ಬೆಣ್ಣೆ ಘೃತವಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ।
ತಿರಿಗಿ ನವನೀತನೆನಿಸುವಾದೆ ।
ಹರಿ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ಚರಣಯುಗಳವನ್ನು ।
ನೆರೆನಂಬಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ನರರೊಳು ಗಣನೆ ।
ಅರಮರೆಮಾಡದೆ ಎನ್ನಕಡಿಗೆ ಮೊಗ ।
ತಿರುಹು ಸುಂದ[ರ]ಮೂರ್ತಿ ತಿರ್ಮಲೇಶ ।
ಅರಿಗಳದಲ್ಲಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೀನೆ ।
ಕರುಣ ಮಾಡದಿರೆ ಮುಂದೆ ಸಾಕುವನ್ಯಾರೊ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತ ಪ್ರಲ್ಹಾದ ನಿನಗೇನು ತಂದಿತ್ತ ।
ಶುಕಮುನಿ ನಿನಗೇನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ।
ಸುಖಬಡಿಸಿದನೆ ನಾರದ ಬಂದು ಅನುದಿನ ।
ರುಕುಮಾಂಗದ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸೀದ ನಿನಗೇನೂ ।
ಶಿಖರವೆತ್ತಿದನೆನೊ ಲಂಕಾಧೀಶನು ಬಂದು ।
ಮಖ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಧನವಿತ್ತಾನೆ ನರಪುಂಡ ।
ರೀಕನು ನಿನಗೆ ಏರುವ ರಥ ವಿತ್ತನೆ ।
ಭಕುತಿಗೆ ಘಳಿಸಿ ಹಾಕಿದನೇನೊ ಧ್ರುವ ಶೌ ।
ನಕ ಮಿಗಿಲಾದವರೇನು ಮಾಡಿದರು ।
ಭಕುತಿ ಇದ್ದನಿತು ಭಜಿಸಿದಲ್ಲದೆ ।
ಅಕಟ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ನಿನಗಾಗದವನೆ ।
ಲಕುಮಿರಮಣ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಮುಖವಾ ತೋರು ಎನ್ನ ಭಕುತಿ ಇದ್ದನಿತೂ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಒಳ್ಳಿತಾದರೆ ಏನು ಇದಕೆ ಕಡೆಯಾಗುವುದೆ ।
ಬಲುಕಾಲಾದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ನಿನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವೊ ।
ಮಿಳಿತವಾಗಿರಲಾಗಿ ನೀ ಪೋಗುವದು ಎತ್ತ ।
ತಿಳಿಯ ಪೇಳುವುದು ಕೈಯಾ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸುವೆ ।
ಪೊಳೆವ ವಸ್ತಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೆ ಒಂದು ।
ಹುಳುಕು ಇದ್ದರೆ ನೋಡಿ ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಟು ಅದ ।
ಮೆಲುವನಲ್ಲದೆ ಬಿಡದೆ ವಿವೇಕನಾದವನು ।
ಕೆಳಕೆ ಈಡ್ಯಾಡನೊ ಕೇಳೊ ದೇವ ।
ಹುಳುಕು ಕರ್ಮಗಳು ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವುಂಟು ।
ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಿಮಾ ತೆಗಿದು ಕಳಿಯೊ ।
ಸುಳಿವ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭಕ್ತಾ ।
ವಳಿಗೆ ಸೂರೆ ಕಾಣೊ ತಪ್ಪದೆ ಕೆಲಕಾಲ ೭

ಜತೆ

ಇತ್ತಮುನ್ನಾ ಎನ್ನೊಳಿರಸಲ್ಲದಾದಾಡೆ ।
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡೊ ವಿಜಯವಿಠಲ ೮

೬೭. ತಿರುಪತಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಸೂರಿಯಾ ಪುಟದಂತೆ ಝುಗಝುಗಿಸುವ ದಿವ್ಯ ।
ಕಿರೀಟ ಕೀಲಿಸಿದ ಮಣಿ ಪ್ರಕಾಶ ।
ಸಾರ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲ[ಕ] ಫಾಲ ಕಪೋಲ ಶ್ರೀ ।
ನಾರಿಯೊಡೆದ ಕುಸುಮ ನಯನ ಚಲುವ ।
ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತ ಸುರಿವ ನೋಟವೊಪ್ಪುವ ಮಾಟ ।
ಮಾರ ಕಾರ್ಮುಕ ಪುಬ್ಬು ಪರಿಮಳನಾಸ ।
ಸ್ಮೇರಾನನ ಮುದ್ದು ಮಂದರೋದ್ಧಾರ ವಿ ।
ಸ್ತಾರ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಕಾಂತಿ ದಿಗ್ಗೊಳಿಪಾಭ ಸ ।
ಚಾರು ಕುಂಡಲಕರ್ನ ಸಮದಂತ ಪಙ್ತಯು ।
ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೆ ನುಡಿವಾಶ್ಚರ್ಯ ಸೊಲ್ಲು ।
ಹೀರ ತೋರ ಹಾರ ಸರಿಗೆ ಬಂಗಾರಮಣಿ ವನಮಾಲೆ ವೈಜಯಂತಿ ।
ಊರುವರಿತ (ಉರ್ವರಿತ) ವರ್ನ ಕೌಸ್ತುಭ ವೇದೋ ।
ಚ್ಚಾರ ಕಂಧರ ನವವಾರಿಜ ಪೋಲುವ ।
ಪೇರುರದಿಲಿ ಲಕುಮಿ ನಾನಾ ಶ್ರೀಗಂಧ ಶೃಂ ।
ಗಾರ ಪದಕ ಪರಮಪುರುಷ ಸರ್ವಾ ।
ಧಾರ ನಿಗೂಢ ಜಠರನಾಭಿ ತ್ರಿವಳಿ ।
ಸಾರಿ ಸಾರಿಗೆ ಪೊಳೆವಾ ತ್ರಿಗಂಗಿಯೋ ।
ವೈರಿದಲ್ಲಣ ಚಕ್ರವೇದಮಯದ ಶಂಖ ।
ತೋರುವ ವರ ಅಭಯ ಚತುರ ಹಸ್ತ ।
ಈರೈದು ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿ ಮುದ್ರೆ ಕಂಕಣ ಕೇಯೂರ ।
ಕೀರುತಿ ಚಿತ್ರಕರ ತಳಕೆಂಪು ಮೀರಿದನ ।

ಖರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಣಿಸುತಿರೆ ।
ಹಾರೈಸುವ ಮನಕಾಗೋಚರನೊ ।
ವೀರಾಜಿಸು ಪೀತಾಂಬರ ಕಟಿಸ್ವರ್ಣಾ ಮುಂ ।
ಜೀರ ಜಘನ ಊರು ಜಾನು ಜಂಘೆ ।
ವೀರ ಪಿಂಡಿಯೂ ಕಡಗ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಸರಪಳಿ ।
ಧಾರುಣಿ ಪಾವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸೊಬಗೂ ।
ವಾರಿಜ ಧ್ವಜಾಂಕುಶ ವಜ್ರರೇಖ ಅ ।
ಪಾರ ಮಹಿಮ ದೇವಾ ದೇವಾ ವಂದ್ಯಾ ।
ಜಾರ ನಾರಿಯರೊಡನೆ ನಲಿದಾಡಿದಾ ನಿರುತ ।
ಜಾರ ಭಕ್ತರ ಮಾತಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೇ ।
ಘೋರಾದುರಿತಹಾರಿ ವೆಂಕಟಾಚಲ ವಿಹಾರ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಸಾರಿದವರ ಮನೋಹರ ಮಾಡಿದ ಕರುಣ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಈಶ ನಿನ್ನ ಪಾದ ನೋಡದವನು ಪಾಪಿ ।
ಈಶರೆಂಬುವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತರುವಾಯ ।
ಈಶ **ಈಷಣತ್ರಯ**ವೆಂಬೊ ಮಹಾ ಮಮತೆಯನ್ನು ।
ಈ ಶರೀರದಲಿ ಬಿಡಿಸು ಮುಂತೆ ಇಂತು ।
ಈಶವಂದಿತ ಪಾದ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ।
ಲೇಶವಾದರು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಪ್ಪನೆ ಧನ್ಯಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಣ್ಣೀಗೆ ಕಾಣಿಸದ ಪರುಸ ಕಂಡಲಿದ್ದ ।
ಅನಂತ ವಾಗಿಪ್ಪ ಲೋಹ ಖಣಿಗೇ ।
ಮುನ್ನೆ ಸಂಬಂಧವಾದದೆಂತೂ ತಿಳಿಯದು ।
ಘನತೆ ಏನೆಂಬೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಕೃಪಾಂಬುಧಿ ।
ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಎನ್ನಂಥ ಪಾಪಾತ್ಮ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಅವಲ್ಲಿ ।
ಇನ್ನೀತೀರ್ವರಿಗೆ ಘಟನೆ ಮಾಡಿದ ಬುದ್ಧಿ ಸಂ ।

ಪನ್ನ ಗುರುಗಳ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಎಣೆಗಾಣೆನೋ ।
ಘನ್ನ ಮಹಿಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ರೇಯ ।
ಧನ್ಯನಾದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದದ್ವಯವ ಕಂಡೂ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನರೆ ಮೇರು ಗಿರಿ ಶಿಖರಾಗ್ರದಿ ಕುಳಿತು ।
ಕರದಲ್ಲಿ ಪೀಯೂಷ ಪಾತ್ರಿಯ ಪಿಡಿದು ।
ಸುರಿದು ಸುಖಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ಎನಗಿಂದು ।
ದೊರಕಿತು ಹರಿಯ ಚರಣ ನಾಮಾಮೃತ ।
ಸುರಿದು ಸುಖಿ ಸೀದೆ ಗುರುಗಳನುಗ್ರಹ ।
ಪಿರಿದಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ವೆಂಕಟ ಸಂಕಟ ।
ಹರಣಾ ಹರಿ ಹರಿಣಾಂಕ ಗಿರಿರಾಯ ।
ನರಿಗೆ ವಂಚಕನಾಮ ಉಂಟಾಗಿದ್ದದ್ದು ।
ಪರಿಹಾರ ವಾಯಿತು ನೋಡಿ ನೋಡಿರೋ ।
ಧರೆಯೊಳು ನಾನೊಬ್ಬ ವಂಚಕ ನಾಗಿದ್ದೆ ।
ಕರುಣ ಮಾಡಿದ ಹರಿ ತನ್ನವನಿವನೆಂದು ।
ಸುರಪಾಲಕ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭವತಾರಕನಾದೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಪರಮ ಪುರುಷ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾಯಕ ।
ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯಾ ಪರತರ ತಮ ಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ ।
ಪರಮ ಮುಖ್ಯ ಪರಮೋದ ಪರಮೇಶ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ।
ಪರಮತತ್ವ ಪರಮ ಶರೀರ ಪರಮ ಪಾವನ ।
ಪರಮ ಸುಹೃತ ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ।
ಪರಮ ವೈಚಿತ್ರ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ।
ವರದ ವೆಂಕಟಗಿರಿರಾಯ ಶರಣರ ಮನೋರಥ ಸಂತತ ೫

ಜತೆ

ಗಿರಿರಾಯ ಸುರರಾಯ ಸುಖಪೂರ್ಣ ಮಹಾರಾಯ ।
ಉರಗಾದ್ರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯ ವಿಠಲವೊಲಿದ ೬

೬೮. ತಿರುಪತಿ

ಝಂಪೆತಾಳ

ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಚರಣ ।
ಸುಧಾಕರ ನಂದದಲಿ ಪೊಳೆವ ಸುಂದರ ಚರಣ ।
ಪದೊ ಪದಿಗೆ ನಾರದನ ಪದನದಿ ನೆನೆವ ಚರಣ ।
ಮೃದುವಾದ ದಿವ್ಯ ಚರಣ ।
ಕದನದಲಿ ನರನ ರಥ ಮುಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚರಣ ।
ಅಧೋ ಭುವನಕಾಶ್ರಯ ವಾಗಿದ್ದ ಚರಣ ।
ನಿರಶನವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ತೋರುವ ಚರಣ ।
ಸದಮಲವಾದ ಚರಣ ।
ಚದುರ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಸಾರ ।
ಹೃದಯರಿಗೆ ಒಲಿದು ಸಂಪದವಿ ಕೊಡುವ ಚರಣ । ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸನಕಸನಂದರ ಮನಕೆ ಪೊಳೆವ ಚರಣ ।
ದನುಜಕುಲ ಸಂಹರಣ ಮಾಡುವ ಚರಣ ।
ಕನಕಮಯ ವಾಗಿ ಪೋಲುವ ಸಿರಿ ಚರಣ ।
ಘನ ವೃಷಭಾದ್ರಿಯಲಿನಿಂದ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ।
ಲನುಗಾಲ ಎನ್ನ ಸಾಕುವ ಶುಭ ಚರಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಗಗನ ಪಾತಾಳ ಭೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಚರಣ ।
ಅಗಣಿತ ಗುಣದಿಂದವೊಪ್ಪುವ ನಿಜ ಚರಣ ।

ಮೃಗಮದಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ಚರಣ ।
ಅಘ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಅಶನಿಯೆನಿಸುವ ಚರಣ ।
ಜಗದೇವ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ।
ನಗರಾವಾಸ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ದೇವನ ಚರಣ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಎಂಥವರನ್ನು ಚಂಚಲಗೊಳಿಸುವ ಚರಣ ।
ಸಂತರಿಗೊಲಿದು ಮೇಲೆ ಬಿಡದ ಚರಣ ।
ಅಂತಕನಾಳಿಗೆ ಶೂಲವಾದ ಚರಣ ।
ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ನಿಲುಕುವ ಚರಣ ।
ಸಂತತ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಅಳಗಿರಿ ತಿರ್ಮಲ ।
ಶಾಂತ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಶ್ರೀ ಚರಣ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮುನಿಪ ಮಂಡೂಕಗೆ ವರವಿತ್ತುದೀ ಚರಣ ।
ಜನಪ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಗೆ ಒಲಿದ ಚರಣ ।
ಪ್ರಣಿತಾರ್ತರಹ ಸಾದಟಲು ಪಾವನ ಚರಣ ।
ಪ್ರಣವ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಚರಣ ।
ಹನುಮವಂದಿತವಾದ ವಜ್ರರೇಖಿಯ ಚರಣ ।
ಘನವರ್ನದಂತೆ ನಿತ್ಯರಂಜಿಸುವ ಚರಣ ।
ಮಣಿಭೂಷಣವಾದ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಶೈಲವಾಸ ।
ಎನಗೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಚರಣ ೫

ಜತೆ

ಪಾಂಡ್ಯರಾಯಗೆ ಒಲಿದ ಪರಮಪಾವನ ಚರಣ ।
ಚಂಡಕೋಟಿತೇಜ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಚರಣ ೬

೬೯. ತೋತಾದ್ರಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಮುಕುಂದ ಭಾರ್ಗವಿರಮಣ ।
ಎಚ್ಚರಾದ್ಯೆವ ಜಗದೇಕ ಮೂರ್ತಿಯಾ ಕಂಡೆ ।
ಅಚ್ಚಾ ಮುತ್ತಿನ ಮುಕುಟಾ ಅರುಣೋದಯ ಕೆಂಪು ।
ಪಚ್ಚಿದ ನೊಸಲ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕನ ಕಂಡೆ ।
ಅಚ್ಚಾ ಪೂವಿನ ಸರಾ ಕೊರಳೊಳು ತೂಗುತಿದೆ ।
ಪಚ್ಚದ ಪದಕಾ ಉರದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವದು ಕಂಡೆ ।
ನಿಚ್ಚಟ ಮದುವಣಿಗ ತೋತಾದ್ರಿಪುರ ವಾಸ ।
ಹೆಚ್ಚಿನ ದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಂಪ್ರಿಗೆ ।
ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾ ಪೇಳಿ ಶಿರವಾಗಿ ತುತಿಸಿಕಂಡೆ । ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕುಂಡಲದ ಬೆಳಗು ಚಂಪನ ಶುಚಿಯಂತೆ ।
ಗಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನೊ ಎಳೆದುಳಿಸಿ ।
ದಂಡೆ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ದುಂಡು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ।
ಕೊಂಡಾಡತೇನು ಮಂಡಲದೊಳಗುದ್ದಂಡ ತೋತಾದ್ರೀಶಾ ।
ಖಂಡಪುರುಷ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ।
ತಂಡ ತಂಡದಲಿಂದಾ ಕಂಡೆನು ಮನದೊಳಗೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮಂಜು ಭಾಷಣ ತೇಜೋಪುಂಜಾಪುಷ್ಕರಾಜಾಕ್ಷಾ ।
ಕಂಜಾರಿಹಸ್ತ ಶೋಭಂಜಯಾ ಕಟಿ ಚತುರ ।
ಮುಂಜಾರಾಗೆಳವಾ ನಿರಂಜನವಾಸಾ ಕಾ ।
ಳಂಜಾಯಾದೇವಾ [ಪ್ರ] ಭಂಜನ್ನನೋಡಿಯಾ ।

ಕುಂಜಾರವರದ ತೋತಾದ್ರಿ ನಿಲಯಾ ಮೃ ।
ತ್ಯುಂಜಯನುತಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲಾ ವಜ್ರಾ ।
ಪಂಜರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಾಂಜಲಿಯಲಿಕಂಡೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇಂದ್ರವಂದಿತ ಪಾದ ಚಂದ್ರ ವಂದಿತ ಪಾದ ।
ಸ್ಕಂಧವಂದಿತ ಪಾದ ಸುಂದರ ಪಾರವಾರ ।
ಇಂದು ರವಿ ಖಗೇಂದ್ರ ವಂದಿತ ಪಾದ ।
ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದವಂದಿತ ಸಿರಿ ಪಾದ ।
ಅಂದಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಲಿ ಅಂದವಾದ ಪಾದ ।
ಇಂದು ತೋತಾದ್ರಿಲಿನಿಂದ ದೇವನ ಪಾದ ।
ಮಂದರಧರ ಸಿರಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ರೇಯಾ ।
ಪೊಂದಿದವರ ಭವ ಬಂಧ ನಾಶನ ಪಾದ ೪

ಆದಿತಾಳ

ನಖಶಿಖ ಪರಿಯಂತ ಸಕಲಾಭರಣವಿಟ್ಟಾ ।
ಸುಖ ಸಾಂದ್ರ ಲಕುಮಿನಾಯಕ ನಾಟಕಧಾರಾ ।
ಅಕುಟಿಲರಾಪ್ತ ಕುಹಕರ ಸಂಹಾರಕನೆ ।
ಮಕುಟಧಾರ ನಮ್ಮ ತೋತಾದ್ರಿ ಪುರವಾಸಾ ।
ಧಿಕಾದೈವ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ರೇಯನ ವ ।
ನಕೆ ತಂದ ಇಂದು ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ೫

ಜತೆ

ಭೂಮಿಯೊಳಾವಾವಾನಾದರು ಮನ್ನಿಸೆ ।
ಸ್ವಾಮಿ ತೋತಾದ್ರೀಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಾಯ್ವಾ ೬

೭೦. ತೋತಾದ್ರಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ದೀನ ಬಂಧು ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆ ನಂಬಿದೆ ।
ಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿ ಯೊಳಗಾನಂದ ಪ ಡಿಸು ।
ಭಾನುವಿನ ಕೋಟಿ ಭಾನುವಿನಂತೆ ದಿ ।
ಕ್ಕನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೌನಿಗಳೊ ಡಿಯಾ ।
ಏನು ಪೇಳಲಿ ನಿನ್ನ ನಾಟಕ ತನವು ।
ಕಾಣುವರಾರು ಗೀರ್ವಾಣರೊಳು ।
ಅನಂತ ಜನುಮದಲಿ ನಾನೆ ನಿನ್ನವನಯ್ಯಾ ।
ಮಾಣಾದೆ ಸಾಕುವದು ಮಾನದಿಂದ ।
ಈ ನಾಡಿನೊಳಧಿಕ ತೋತಪರ್ವತ ವಾಸ ।
ಶ್ರೀ ನಾರಿಯರಸ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಸುರ ।
ಧೇನು ಚಿಂತಾಮಣಿ ನೀ ನೊಲಿದವರಿಗೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತೋತನೆಂಬವ ಕಿರಾತನು ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಭೂತಳದೊಳು ತನ್ನ ಜಾತಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ।
ತಾ ತಿರುಗುತಲಿರೆ ಸೂತನ ತಾತನು ।
ಪ್ರೀತಿ ಯಿಂದಲಿ ಬರಲಾತಗೆ ಅವನಂದು ।
ಭೀತಿಯ ತೋರಿದನು ಭೀತಿಯ ತೋರಿದನು ।
ನೂತನಾಂಗ ದೇವ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ್ನ ।
ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ನೆನದ ಮಾತುರ ಭೀತಿಹರ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮುನಿರೋಮಹರಷನ ತನು ಮನವನು ಕಂಡು ।
ವನಚರ ತಿಳಿದು ಕರುಣವ ಮಾಡಿದನು ।
ಎನಗೆ ನೀನು ನಿಂದು ನೆನದಾತನ ತೋರಿ ।

ಮನಕೆ ಸಮ್ಮತ ಬಡಿಸೆಂದನಲಾಗಿ ನಸುನಗುತ ।
ವನ ಕರೆದು ಹರಿಮಹಿಮೆಯನು ಪೇಳಿದನು ಇತ್ತ ।
ಮುನಿ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ಸಾಧನದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದನು ।
ಅನಿಮಿಷರೊಡಿಯಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ವನಜಯುಗಳ ಚರಣಾವನು ಮನದಲಿನೆನಿಸಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಲುಕಾಲಾಮುನಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಲಿಸಿ ಧ್ಯಾನವಮಾಡೆ ।
ಜಲಜ ಲೋಚನ ಮೆಚ್ಚಿ ಒಲಿದು ಬಂದನು ತಾ ।
ಇಳಿಯೊಳು ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ।
ಲಲಿತವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ಥಳಥಳ ಪೊಳೆವುತ್ತ ।
ದಳದಳಸುರರು ಪೊಮಳೆಯನ್ನು ಕರಿಯಲು ।
ತಿಳಿಯ ಕಸ್ತುರಿಯ ತಿಲಕ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ।
ಸುಳಿಗುರುಳು ಕೊರಳ ಹಾರ ಕೌಸ್ತುಭ ।
ಥಳಕು ಪದಕ ಪಚ್ಚೆವಳಿತ್ರಯ ಸುಳಿನಾಭಿ ।
ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ದುಡಧಾರಾ ರುಳಿಗೆಜ್ಜೆ ಅಂದಿಗೆ
ಫಲಕೆಂಬೊ ಪೆಂಡೆಯು ।
ಚಲುವ ದೇವರ ದೇವ ತೋತ ಗಿರಿ ಸದಾ ।
ನಿಲಯಾನೆ ವಿಜಯ ವಿಠಲನೆ ಹಮ್ಮಿ ನದ್ದೈವ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಆ ಮುನಿಗೆ ವರವಿತ್ತಾ । ಭೂಮಿಯೊಳಗಾವ ಮನುಜಾ ।
ತಾಮಸವ ಕಳೆದುನಿ । ಧ್ಯಾಮದಲಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ।
ಯಾವವಾದರು ವಾಸವಾಗಿ । ರೋಮ ಹರುಷ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ।
ರೋಮಾ ಒಂದಾದರದ್ದಲು । ರೋಮಾಂಚನುಬ್ಬಿ ಕ ।
ಣ್ಣು ಮನಕೆ ಸುಖಾ ಬಪ್ಪದು । ಆ ಮಹಾ ಮೂರುತಿಯನ್ನು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನೋಡಲಾಗಿ । ತಾ ಮರಳಿ ಬಾರನಯ್ಯಾ ।
ಭೂಮಿ ಮೇಲಣ ಲೀಲೆಗೆ । ಶೀಮೆಯೊಳು ತೋತ ಶೈಲಾ ।

ಧಾಮಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ್ನಾ ।
ನಾಮ ನೆನೆಯೆ ಪಾಪವೆಂಬಾ ।
ರಾಮಾ ದಹಿಸಿ ಪೋಗುವಾದು ೫

ಜತೆ

ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಿಂದಾರ್ಚನೆಗೊಂಡ ತೋತಾದ್ರಿ ।
ವರಮಂದಿರವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಧೀಶಾ ೬

೭೧. ದರ್ಭಶಯನ

ರಾಗ: ತೋಡಿ

ಧ್ರುವ ತಾಳ

ಮಬ್ಬು ಬಯಲಾಯಿತು ಉಬ್ಬಿತು ಎನ್ನ ಮನ ।
ಹಬ್ಬಿತು ಎಳೆಬಳ್ಳಿ ಅಬ್ಬರದಿಂದಲಿ
ಅಜ್ಜಿನಾಭನ ಪದಾಬ್ಜವೆಂಬದಕೆ ಬಲು ।
ದೊಬ್ಬ ದೊಲಗಾದಂತೆ ಲುಬ್ಧ ತನವಿಲ್ಲಾದೆ ।
ಹಬ್ಬವಾಯಿತು ಇಂದು ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಮಣಿಗುಂ (ಜಿ) ಪೆ ।
ಸುಬ್ಬದ ತೆರದಿಂದ ಅಬ್ಬಿತಯಾವು ।
ಬೊಬ್ಬಿರಿವಾ ದೋಷಾ ಇಬ್ಬಾಗಿ ಯಾಯಿತು ।
ನಿಬ್ಬರದ ಪುಣ್ಯ ಇಮ್ಮಡಿ ಫಲಿಸಿತು ।
ಒಬ್ಬರೆನರಿವರು ಶಬ್ದಗಾಗೋಚರ ।
ದರ್ಭಾಶಯನನಾದ ವಿಜಯವಠಲರೇಯಾ ।
ಅಬ್ಬುಧಿವಾಸವಾದಾ ಹೆಚ್ಚಾಗೆ ಮಹಿಮೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವಿಶ್ವಸ್ಕಜಿ ಬಂದು ವಿಶ್ವಂಭರೆ ಯೊಳು ।
ಅಶ್ವನೆಯ ಗೂಡ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬೀಜಾ ।
ವಿಶ್ವಾಸದಿ ತರಿಸಿ ಈಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ।

ವಿಶ್ವದೇವರೊಳು ಸಪ್ತಾಶ್ವನಂತೆ ಮೆರೆದಾ ।
ವಿಶ್ವರ್‍ಯದಲಿ ಸ್ವೇತ ಸಾರಥಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಅನಾ ।
ದಿ ಸ್ವಾಭಿವ ದರ್ಭಶೇನಾವಾಸಾ ।
ಅಶ್ವಮೇಧವ ಪುಣ್ಯಾಪಶ್ವಾದಿಗೆ ಈವಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಾಸತ್ಯರು ಬಂದು ಧ್ಯಾನವ ತಂದೀಯೆ ।
ಆನಂದಾದಲಿ ವನಜಾಸೂನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾನು ।
ಈ ನೆಲದಲಿ ವೃಕ್ಷ ತಾನೆ ಗಳಾಲಿದರ ।
ಭಾನುಸುತ್ತ ಹರಿಯೆ ಏನಂಬೆ ಸೋಜಿಗವ ।
ತಾನೊಲಿದು ಸುರ ಜೇಷ್ಟಮಾಣದಲೆ ತಪ ।
ವಾನು ರಚಿಸಿದನು ಈ ನಿಧಿಯಲಿ ಕುಳಿತು ।
ಶ್ರೀ ನಾರಯಣದೇವಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ರೇಯಾ ।
ಕ್ಷೇಣಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಾ ಬೇಕೆಂದು ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಲಾಂತರಕ್ಕೆ ದಶಮೌಳಿ ಜನಿಸಾಲು ।
ನೀಲಮೇಘ ಶ್ಯಾಮಾ ತಾಳಿದನವ ತಾರ ।
ಭೂಲೋಕದಲಿ ನರಲೀಲೆ ಮಾಡುತ ಬಂದು ।
ಆ ಲೋಕೇಶನು ಪಾಲಿಸಿದ ಶ್ವತ್ಥ ।
ಮೂಲದಲ್ಲಿ ರಾಮಾ ವಾಲಗವಾದನು ।
ಶ್ರೀ ಲೋಲ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ದರ್ಭ ಶಯನಾ ।
ಈ ಲವಣಾಬ್ಧಿಯಲಿ ಮೇಲಾಗಿ ಮೆರೆದಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಕೃಣತಲ್ಪ ನಾಗಿ ವರುಣನ್ನ ಭಂಗಿಸಿ ರಾ ।
ವಣನ ಪುರಕೆ ಪಥವನೆ ಬಿಗಿದ ವೇಗದಲಿ ।
ಮಣಿದ ಕಿಂಕರ ವಿಭೀಷಣಾಗೆ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ।

ಇನಕುಲೋತ್ತುಮ ರಾಮಾನಿಲ್ಲ ಮಣಿ ಮಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ।
ಜನಕಾಸುತೆ ಸಮೇತ ಅನಿಮಿಷರೊಡನೆ ಅ ।
ಗಣಿತ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಘನ ಪದವಿಯೊಳುತ್ತ ।
ಹನುಮವಂದಿತರಾಮಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ದ ।
ಕ್ಷಿಣ ವನನಿಧಿವಾಸಾ ಮುನಿಸುರ ಪರಿಪಾಲಾ ।
ಮಿನುಗುವ ದರ್ಭಶಯನಾ ಕೇತುವಿನ ಧೊರಿಯೆ ೫

ಜತೆ

ಫುಲ್ಲಾ ಮುನಿಗೆ ಒಲಿದಾ ಬಲಿದಾ ಜಗನ್ನಾಥ ।
ಹುಲ್ಲುಹಾಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ವಿಜಯ ವಿಠಲ್ಲಾ ೬

೭೨. ನಿವರ್ತಿಸಂಗಮ

ಧ್ರುವತಾಳ

ನಿವರ್ತಿ ಸಂಗಮಕ್ಕಾವನಾದರು ಬಂದು ।
ಭಾವ ಶುದ್ಧದಲಿನ್ನು ಸೇವಿಸಲೂ ।
ಹ್ಯಾವರಿಕೆ ಸಂಸಾರವಸ್ತಿ ಪರಿಹಾರ ।
ಝಾವಾದೊಳಗೆ ಮಾನವನುತ್ತುಮಾಗೆ ।
ಜೀವನ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧವಾವಬಗೆಯಲ್ಲಿ ।
ಕಾವ ಕರುಣದಿಂದ ಕಾವನಯ್ಯಾ ।
ಈ ವಸುಧೆಯೊಳೀ ಪಾವನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ।
ಸಾವಿರಾಕ್ಷನು ಬಯಸುವನು ವಾಸ ।
ದೇವ ಋಷಿ ಗಂಧರ್ವಾವಳಿಗಳು ನಿತ್ಯ ವಾಲ ।
ಗವ ಬಿಡದೀ ವಿಧಿ ಮಾಡುವರು ।
ವೈವಸ್ಥನಾಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ।
ದೇವನು ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಫಲವೀವನು ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಶಿಯ ಪುರದಲ್ಲಿ ಭೂಸುರನ ಮಡದಿ ।
ಹೇಸದೆ ನಿತ್ಯ ಒಬ್ಬ ಶ್ವಪಚನಲಿ ಪೋಗಿ ।
ವಾಸರೋಸರದಲ್ಲಿ ದೋಷರಾಶಿಯ ವಾರ ।
ಣಾಸಿಯೊಳಗೆ ಮಿಂದು ನಾಶವಗೈಸುತಿರೆ ।
ಭಾಸುರ ಸುರ ಗಂಗೆ ದೋಷಕೆ ಗದಗದಿಸಿ ।
ಲೇಶಾದ ಊರ್ಜಿತ ಕಾ[ಶಿ] ನಾಮಕ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ ।
ಮೀಸಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪಡೆದಳಭಯಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಶೃತಿವಾಕ್ಯವೆಂದು ಶ್ರೀಪತಿ ಪೇಳಿದನು ತನ್ನ ।
ಸುತೆಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮಾಖ್ಯಾನ ।
ಅತಿ ವೇಗದಲಿ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಪೋಗಿ ಸ ।
ನ್ನುತಿಸಿ ಮಿಂದು ಪಾಪಾಹತಗೈಸುವದೆನಲು ।
ಪತಿಕರಿಸಿ ಮಾತು ಹಿತವೆಂದರಿದು ಭಾಗಿ ।
ರಥೀ ಬರಲುದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿದಳು ಅ ।
ಮಿತ ವಿಕ್ರಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ್ನ ।
ಸತತ ಹೃದಯದೊಳು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನವುತ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಂದು ಮಂದಾಕಿನಿ ವಂದಿಸಿತಾ (ವಂದಸಿತಾ) ವಾಯಿ ।
ಸಂದಾದಿಂದಲಿ ನಿತ್ಯ ಗಂಧವಾಹನ ಯೋಗಾ ।
ವಿಂದಲಿ ಬಿಡದಲೆ ಬಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ।
ಮಿಂದು ಪೋಗುತಲಿರಲ್ಲೊಂದು ದಿವಸ ಮು ।
ನೇಂದ್ರಾನು ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸುದರುಶನ ಮಾಡಿ ।
ಅಂದಾಗ ನುಡಿಸಿದ ಇಂದು ನಿನ್ನ ರೂಪೇ ।
ನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲಂದು ಪೇಳಿ ಪಾಪ ।

ದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾದಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿ ।
ಇಂದಾನು ಸರಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಲಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ ।
ಬಾಂಧವನೆಂದು ಮುಂದಣವನು ಕೇಳಿ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಯಮನ ತನುಜಾದಿಗಳು ಸಮರದೊಳಗೆ ಭೀ ।
ಷಣ ಮೊದಲಾದ ಪರಾಕ್ರಮರ ಸದೆ ಬಡಿದಾ ಉ ।
ತ್ತುಮ ಪಾಪವನ್ನು ಉಪಶಮನವನು ಪದಕ್ಕೊಂದು ।
ಅಮಲಶುಭ ವಸನ ತಮಕೇರಿ ನೊಳಗದ್ದಿ ।
ಶಮದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮದಿರಿಸ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಅಮಿತದಲ್ಲಿ ಚರಿಸಿ ಅಮಲೋಸನಾಗದಿರೆ ।
ನಮಿಸಿ ಪಾಂಡವರು ನಿಗಮದರ್ಥ ತಿಳಿದು ।
ಸಮ್ಮುದದಲ್ಲಿ (ಸಂಗಮ) ಮೀಯೆ ದೋಷ ।
ತಿಮಿರ ಪೋಯಿತು ಪ ।
ರಮ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರ ಹಿಮಕರನಂತೆ ಪೊಳಿಯೇ ।
ಅಮರರು [ಎ]ದ್ದು ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಗರಿಯೆ ಮುನಿ ।
ಸಮವಿಷಮರೆಲ್ಲ ಸಂಗಮವ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ।
ಕ್ಷಮಿಪನಾಮಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯನ ।
ಸಮಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನೆನದು ಹಿಮಕರಾ ನ್ವಯರಾಲಿ [ವ] ೫

ಜತೆ

ಸಪ್ತಗಂಗಿಯ ಸ್ನಾನಾ ಗೈಯೆ ಕ್ಲಿಪ್ತಾವರಿತು ಸಿರಿ ।
ಆಪ್ತನಾಗುವ ಸಪ್ತ ಜಿಂಹ್ವಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ । ೬

೭೩. ಪಂಢರಪುರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅಂದು ಮಾನಿಸನಾ[ದೆ]ಲೋ ಹಾಹ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ।
ಬಂದು ಸುಳಿದು ಪೋದು [ದ] ಅರಿಯಾದೆ ।

ಮಂದಮತಿಗ ನಾನು ಮನುಷ್ಯನ್ನವ ಬಿಡದೆ ।
ತಿಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇನಿತಾಯಿತೊ ।
ಹಿಂದೆ ಮಾಡದೆ ಕರ್ಮಾವರ್ಪವಾಗಿದ್ದ ಮರವೊ ।
ಸಂದೇಹ ಗೊಳಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೇ ।
ಎಂದಿಗೆಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯಾದಿದ್ದೆ ವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ ।
ಪೊಂದಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಒಗೆಯೋ ।
ಎಂದೆಗೆಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯಾದಿದ್ದೆ ವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ ।
ಪೊಂದಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಾ ।
ಇಂದು ನೀನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಾಂಧವ ನಾಗಿ ।
ಬಂದು ತಿಳಿಪಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲಿ ।
ನಂದವಾಯಿತು ಮನಕೆ ಉತ್ಸಾಹವೆಂದೆಂಬೋ ।
ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೆ ಮುಣುಗಿ ತೇಲಾಡಿದೆ ।
ಅಂದೆ ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರಾದರೆ ।
ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ತಲೆ ಹೊರೆಯಾಗು ವೆನೆ ।
ಇಂದಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ ಅನಂತ ಕಲ್ಪಕೆ ।
ಒಂದೊಂದು ಪರಿ ಉಂಟು ಬೊಮ್ಮಗರಿದು ।
ಕುಂದದೆ ಸತ್ವರಿಗೆ ಮೊದಲು ವಿಷಯಾ ಆಮೇಲೆ ।
ಸಂದು(ವೊ)ದಮೃತ ನೋಡ ನೋಡೆ ।
ಎಂದು ನಿನ್ನಂಘ್ರದ್ವಯ ಪೂಜಿಪ ಸಜ್ಜನರು ।
ಒಂದೆ ಮನಸಿನಲಿ ಸಾರುವರೊ ।
ನಂದ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಕನಾಗಿದ್ದೆ ದೇವ । ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜ್ಯಾರಿಪೋದ ಜೀವ ಇಂದ್ರದೇವರ ಮನೆಯ ।
ದ್ವಾರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸ್ಯ ಭಾವ ವೆಂದು ।
ಕಾರುಣ್ಯವೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಇದೆ ।
ವಾರುತಿ ಪೇಳಲಾಯು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೆ ।
ಆರಾರ ಸಾಧನ ಅವುದೊ ನಾನರಿಯೇ ।

ಘೋರಪಾತಕ ಹರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹದಿ ।
ನಾರು ಸಾವಿರ ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರಾಳಿದ ಕೃಷ್ಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈರ್ವರ ಕರಸುವದೆಂದವ ಪೇಳಿದ ।
ಗೀರ್ವಾಣ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದ ಮಾತು ।
ಊರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರಮೇಯ ಇದೆ ನಿಜವೆಂದು ।
ನಿರ್ವಾಧಿಕ ಬಾಲಾಪ್ರಾಯವೆನದೆ ।
ಗರ್ವವ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕರದು ಒಯ್ಯದೆ ಬಿಡರು ।
ನಿರ್ವಾಹಕರ್ತರು ಮೇಲಿನವರು ।
ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರರು ಮರ್ತ್ಯರೆಂದೆನುತ ಆ ।
ಓರ್ವನು ಕೂಗಿ ಸಾರಿಪೋದನು ।
ಸರ್ವಥಾ ನಾನಿದಕೆ ಶಂಕಿಸುವವನಲ್ಲಾ ।
ಸರ್ವದ ನಿನ್ನಾ ಜ್ಞದವನೋ ನಾನು ।
ಸರ್ವಶಕ್ತನೋ ಕೇಳೋ ಬಿನ್ನಪ ಒಂದುಂಟು ।
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ ಪೇಕ್ಷ ।
ಗೀರ್ವಾಣ ನದಿಸ್ನಾನ ಗಯ ಪಿಂಡದಾನಾ ।
ಸರ್ವೆಂದ್ರಿಯಾ ಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ।
ದರ್ವಿ ಭೂತಸ್ಥನಾಗಿಪನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ।
ಪೂರ್ವಮತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ।
ಇರ್ವಗೆ ಮಾಡಿಸು ಪುಸಿಯ ಗೊಡದೆ ಮಾತು ।
ದೂರ್ವಿನಾದರೂ ನಿನ್ನಗೆ ಕೊಡಲರಿಯಿನೋ ।
ಶರ್ವಾದಿಗಳ ವಂದ್ಯ ವಿಜಯ ವಿಠಲಕೃಷ್ಣ ।
ನಿರ್ವಾಣಗಿಂದಧಿಕ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮುಕುತಿ ಸುಖ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಸಗೊಂಡು ಭೂಪತಿ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ।
ವಸಿಕರನಾಗಿ ಬಡವಂಗೆ ಒಲಿದಾರೆ ।

ವಸುಧಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಪೋಗಿ ಮಾ ।
ಣಿಸಲಾಗಿ ಭೂಪತಿ ಕೊಡದಿಪ್ಪನೇ ।
ಬಿಸಿಜ ನಾಭನೆ ಕೃಪಾರ ಸಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಲಿ ।
ನಸುನಗೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕುತನ್ನ ಸಂತಾಪ ।
ಕೊಸರಿದರಿವರೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿ ।
ಲ್ಲಿಸಲಾಪರೆ ಸರ್ವಲೋಕದವರು ಕೂಡಿ ।
ಪಶುಪತಿ ಮಿಕ್ಕಾದವರು ಈ ಮಾತಿಗೆ ।
ಕುಶಲವಾಗಲೆಂದು ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಪಾರು ।
ವಿಷ ಭುಂಜ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ಒಲಿದಾರೆ ।
ಹಸಿಗೆಟ್ಟು ಪೋಗುವುದು ಅನಾದಿ ದುಷ್ಕರ್ಮ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಚಿತ್ತವಾದರು ಹರಿಯ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ
ಚಿತ್ತ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ।
ಹತ್ತರಾ ತುತ್ತು ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯಂ ಬರುವಂತೆ ।
ವಾರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಎನ್ನ ಅರ್ತವೆ ಪರಿಹರಿಸು ।
ಸ್ತೋತ್ತಮರ ಗುರುವೆ ಎತ್ತಿ ಕರವ ಮುಗಿವೆ ।
ಮತ್ತೊಂದಾವರು ಅರಿಯೆ ಮಿತ್ರಾನೆ ನಮಗೆ ನೀನು ।
ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಇದೇ ।
ಉತ್ತರ ಲಾಲಿಸ್ಯೆ ಅರಿಷ್ಟ ನಿವಾರಣಾ ೫

ಜತೆ

ಸಂತಾಪ ಕಳೆವಲ್ಲಿ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ।
ಶಾಂತ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ೬

೭೪. ಪಂಢರಪುರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅಚ್ಯುತಾನಂತನ ಕಂಡೆ ।
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕ ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಕಂಡೆ ।
ಅಚ್ಚ ಮಲ್ಲಿಗೆ ವನಮಾಲಾನ ಕಂಡೆ ।
ಪಚ್ಚಕಡಗ ವಿಹ್ವರಾ ಕಂಡೆ ।
ನೆಚ್ಚಿದ ಭಕ್ತ ಪೊರೆವದಾತನ ಕಂಡೆ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ।
ಅಚ್ಚರಿಯಾ ದೈವಾವೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನಿಚ್ಚಾ ಪಂಡರಪುರಿವಾಸಾ ರಂಗನ ಕಂಡೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವಾಸುದೇವನ ಕಂಡೆ ವಾಮನನಾ ಕಂಡೆ ।
ಕ್ಲೇಶನಾಶನ ಕಂಡೆ ಕೇಶವನ ಕಂಡೆ ।
ವಾಸವಾನುಜನಾಗಿ ವಾಗೀಶ ಪಿತನ ಕಂಡೆ ।
ಶ್ರೀಶ ವಿಜಯವಿಠಲೇಶ ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ।
ವಾಸ ರಂಗನ ಕಂಡೆ ವರನಾ ಕಂಡೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕುಲಾ[ವಿ] ಶಿರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಸೊಬಗುಕಂಠ ।
ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಎಳೆ ತುಳಸಿಮಾಲೆ ನವ ।
ಮಲ್ಲಿಕ ಸುರಗಿ ಜಾಜಿದಂಡೆ, ಉಡಿ ।
ಯಲ್ಲಿಗುಲ್ಲಿಯ ಚೀಲಾ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗೋವಾ ।
ಳೆಲ್ಲಾರು ಒಂದಾಗಿ ತುರುವಿಂಡು ಕಾ[ಯುವ]ತಾ ।
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭಾ ಯುದುಪಾ ।
ಚಲ್ಲಾಗಂಗಳ ಚಲುವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವಾಮಿಯಾ ।
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಪ್ಪನ ಕಂಡೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗೋಪಿಯನಂದನ ಗೋಪಿಯರರಸೆ ।
ಗೋಪಾಲಾರಾ ಒಡಿಯಾ **ಸಾಂದೀಪಿನಿ ಪ್ರೀಯಾ** ।
ದ್ರೌಪದಿಯಾ ಮಾನವ ಪರಿಪಾಲಕಾ ।
ಕೋಪ ಕಾಳಿಂಗನ ತಾಪನಾಶನ ಸಂ ।
ತಾಪಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಈ ಪಾಂ[ಡು]ರಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮನುಜನಾಗಿ ಧನುವನು ಮುರಿದು ।
ದನುಜನ ಕಾಲಿಲೆ ಒರೆಸಿದೆ ।
ಮನುಜನಾಗಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಉಟ್ಟು ।
ತನುವಿಗೆ ಗಂಧವ ಪೂಸಿದಾ ।
ಮನುಜನಾಗಿ ಹರನ ಸೋಲಿಸಿ ।
ತನುಜ ತನುಜನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದ ।
ಮನುಜನಾಗಿ ಮನುಜ ಧರ್ಮವ ।
ಜನರಿಗೆ ಸೋಜಿಗ ತೋರಿದ ।
ಮನುಜನಲ್ಲ ಇದು ಮಾಯಾದ ಬೊಂಬೆ ।
ಘನ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಕಂಡೆ ।
ಮನುಜನಾಗಿ ಸೋಳಾ ಸಾಸಿರ ಗೋಪೇ[ರ] ।
ಮನಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಮನುಜನಾಗಿ ।

ಜತೆ

ಆವಾಗ ಬಿಡದಿಲ್ಲಿ ಆಡುವವನ ಕಂಡೆ ।
ದೇವೇಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಾಯನ ಕಂಡೆ ೬

೭೫. ಪಂಢರಪುರ

ರಾಗ: ವರಾಳಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಜನನಿ ರುಕುಮಿಣಿ ಜನಕ ವಿಠಲಾ ।
ನನಚತುಷ್ಟನು ಭ್ರಾತನು ।
ಅನಲನೇತ್ರನು ಆತನ ಸುತ ।
ಅನುದಿನ ನಿಜಬಾಂಧವ ।
ಅನಿಲದೇವನು ಮುಖ್ಯತ ಗುರು ।
ಅನಿಮಿಷರೂ ಬೆಂಬಲಾರೆನ್ನೀ ।
ದನುಜ ದೈತ್ಯರು ಹತ್ತಾದವರು ।
ಮುನಿಯ ದಾಸಿಯರು ಮಾರಿ ಮೃತ್ಯುಗ ।
ಳಿನಿತು ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ।
ಜನನಿ ರುಕುಮಿಣಿ ವನಿಜಾಂಡದೊಳಗೆ ಇವರಿಗೆ ।
ಎಣೆ ಇಲ್ಲಾ ಆವಲ್ಲಿ ಎಂಬರೂ ।
ಘನ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ನೆನವರ ಸುಕೃತವಿನ್ನೆಂತೋ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಡಲಶಯನ ನಾಮಾ ನುಡಿ ಎಂಬೋ ಖಡ್ಗಾ ।
ವಿಡಿದು ದುರಿತ ರಾಶಿಯಾ ತಡೆದು ತರುಬಿ ನಿಲಿಸಿ ।
ಕಡಿಕಡಿ ಎನುತಾಲಿ ಕಡಿದೊಟ್ಟುವರಯ್ಯಾ ।
ಸುಡುವ ದಾವಾನ[ಲನ] ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವರು ।
ಪಡಿಗಾಣೆ ಹರಿಯಾ ಅಡಿಗಳ ನಂಬಿದ ದೃಢ ಭಕ್ತರಿಗಿನ್ನು ।
ಮೃಡನೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲ ಒಡ ಒಡನಾಡುವಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಒಡನಾಡಿಸಿಕೊಂಬ ಕಡುಗಲಿ ದಾಸರಿಗೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಉರಿಮಾರಿ ತುತ್ತಿಗೆ ಜಡಭರತನ ಕಟ್ಟಿ ।
ದುರುಳಾ ಪಿಡಿದೊಯ್ಯೆ ತರಹರಿಸಲಾರದೆ ।
ಮರಳೆ ಉಗುಳಿತು ನೋಡಾ ಹರಿಯಾ ಮಹಿಮೆಯಂತೆ ।
ಕರೆದೊಯ್ಯೆ ಪುಷ್ಕರನ ಯಮನಾದೂತರು ತಂದು ।
ನರಕಾವೆ ಬತ್ತಿ ಪೋಯಿತು ಮತ್ತೆ ದೂರ್ವಾಸಾ ।
ಪರೀಕ್ಷಿತಾ ಬಳಲಿದ ತಪನ ಕುಲಜನಿಂದ ।
ಧರೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಮಾನಿನಿ ಕೆಣಕಿ ಯಮರಾಯಾ ।
ಪರಾಜಿತನಾದನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿವಾದು ।
ಹರಿಶರಣರ ಪ್ರತಾಪಾ[ವ] ಬಲ್ಲರು ಬಲೂ ।
ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಲು ನೆಲೆ ಇಲ್ಲಾ ।
ಶರಣರಾಡಿದಂತೆ ಆಡುವ ಪ್ರಲ್ಹಾದ ।
ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಐಶ್ವರಿಯಾ ದೇವಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿದಾಸರು ಒಂದು ಚರಣವಿಡಲು ರಜ ।
ಹರಿಯಲು ಸುತ್ತಲು ಧರೆಯಲ್ಲಾ ಪಾವನ ।
ಪುರವೆಲ್ಲಾ ಪಾವನ್ನ ನರರೆಲ್ಲಾ ಪಾವನ್ನ ।
ಕೇರಿ ಪಾವನ ಹೊಲಗೇರೆಲ್ಲ ಪಾವನ ।
ಹರಿ ತನ್ನ ಶರಣನ್ನ ಚರಣರಜಾವನ್ನು ।
ಉರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿರಿವಾಸಾವಾದಳು ।
ಹರಿ ತನ್ನ ಶರಣರ ತಾನೆ ಉದ್ಧರಿಸುವ ।
ಪರಮಾತ್ಮ ಪಂಢರಪುರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಭಜಿಸು ಬೇಕಾದರೆ ಅಜನಪಿತನ ಪಾದಾಂ ।
ಬುಜವನನುದಿನಾ ಭಜಿಪಾರು ಭಜಿಪಾರು ।

ನಿಜವಾಗಿ ತರತಮ್ಯ ಭಾವ ತತ್ವದಿಂದಲಿ ।
ಭಜಿಸು ವರವೃಜ ಮನು ಜಾರರಿದೂ ।
ಕುಜನ ಮತನು ಒದ್ದು ಭಜನೆಯಗೆಡಿಸುವರು ।
ಸುಜನರಿಗೆ ಪಾದ ರಜವಾಗಿ ಇಪ್ಪಾರು ।
ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ನಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ।
ನಿಜದಾಸರು ಸದಾ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತಾವೆನಿಸುವರೂ ೫

ಜತೆ

ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಕಟಿ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಭ ।
ವಾಂಬುಧಿಯಾ ತೋರುವಾ ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ೬

೭೬. ಪಂಢರಪುರ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ತರುಣ ಅರುಣ ಕಿರಣದಂತೆ ಪೋಲುವ ಚರಣ ।
ತರಣಿ ಹರಿಣಾಂಕರನು ಧರಣ ಮಾಡುವ ಚರಣ ।
ವರುಣ ವಾರುಣ ನಿತ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುವ ಚರಣ ।
ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಭಯ ನಿವಾರಣ ಮಾಡಿದ ಚರಣ ।
ಧರಣಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಸಂಚರಣವಾಗುವ ಚರಣ ।
ಕರುಣಾದಲ್ಲಿ ದಾಸರನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದ ಚರಣ ।
ಸ್ಮರಣೆಮಾಡುವರಿಗೆ ಸಾಭರಣವಾಗುವ ಚರಣ ।
ಕರುಣಾಗತಿ ಸತತ ಪಂಢರಿಪುರವಾಸ ।
ವಾರಣವಾಗಿ ಎನ್ನ ಹರಣ ಉಳ್ಳನಕ ನಿನ್ನ ।
ಚರಣ ಸಂದರುಶನ ಲೇಸಾಗಿ ಈವುತ್ತ ।
ಶಿರದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು ಶಿರಿ ರಮೆಯ ಸಿರಿ ।
ವರ ಕರುಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ನಿರುತ ।
ಪರಣ ನಿನ್ನದು ಸದಾ ಪರಿಣಾಮನೆನಿಸೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತರಾಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುವ ಚರಣ ।
ಲಕುಮಿಯ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯಾದ ಚರಣ ।
ತ್ವಕುವೇಂದ್ರಿಗಳನ್ನು ತುಳಿದು ನಿಲ್ಲಿಪ ಚರಣ ।
ಮುಕುತ ವಂದಿತ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಚರಣ ।
ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಚರಣ ।
ಭಕುತರಾಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುವ ಚರಣ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಂಸನ ಉದರದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದ ಚರಣ ।
ಹಂಸಡಿಂಬರನಾ ಭೂತಳಕೆ ಒರೆಸಿದ ಚರಣ ।
ಹಂಸವಾಹನನ ಮನದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವ ಚರಣ ।
ಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವ ಚರಣ ।
ಪುಂಸಪುಂಗವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರುಣೀ ।
ಅಂಶಾದಿಂದಲಿ ಜಗವ ಬೆಳಗುವ ಸಿರಿಚರಣ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇದೆ ಚರಣವು ಇದೆ ಚರಣವು ।
ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಬಂದು ವದನಕ್ಕೆ ಒದಗಲಿ ।
ಇದೆ ಚರಣ ಸಕಲ ಸದಾ ಸಂಪದವಿಗೆ ಪರಿಪರಿ ।
ಸಾಧನ ತೋರಲು ಇದೆ ಚರಣವು ।
ಸದನವಾಗಲಿ ಎನಗೆ ।
ಅಧಿಕ ದೈವವೆ ರಂಗಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।
ಸದಮಲಚರಣ ಸದಾನಂದ ಚರಣ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗದ್ದಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಚರಣ ।
ಜಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದ ಚರಣ ।

ಪುಟ್ಟಗೆಜ್ಜೆ ಪೊನ್ನಂದಿಗೆಯಿಟ್ಟ ಚರಣ ।
ಕಟ್ಟುಗ್ರ ದೈವವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಚರಣ ೫

ಜತೆ

ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವೇಗ ಕೊಡುವ ಚರಣ ।
ಗೂಢ ಮಹಿಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗನ ಚರಣ ೬

೭೭. ಪಂಢರಪುರ

ರಾಗ: ಪಂತುವರಾಳಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ನಾನಾ ಪರಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಾ ।
ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸೆ ಕಾಣಿಸದಿಪ್ಪ ಕಪಟವೇನಯ್ಯಾ ।
ನಾನು ಬಲು ಅಪರಾಧಿಯೋ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಿಲ್ಲದಿರೇ ವಿಪ್ರ ।
ಯೋನಿಯಿಲ್ಲವೆ? ಜಾತಿಯು ಭಾನುಕೋಟಿತೇಜಾ ಭಕ್ತರ ।
ಧೇನು ಸಂತತ ದಯಾಂಬುಧಿ ।
ಹೀನಯೋನಿಜ ಮಾನವರು ನಿನ್ನ ಏನು ತುತಿಪಾರು ಕೇಳಿದಯ್ಯಾ ।
ನೀನೆ ತಾವೆ ಎಂದು ಭಜಿಸಿ ಇಂಥ ।
ಅಜ್ಞಾನ[ದಿ] ಕುಣಿವಾರತಿ ಏನೆಂಬೆ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗೆ ।
ಆನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುವೆ ಶ್ರೀ ನಾರಿಪತಿ ಬೊಮ್ಮನಯ್ಯಾ ಕೃ ।
ಶಾನು ನೇತ್ರನ ತಾತನೆ ಆನಿರ್ಜರಾದಿ ವಂದ್ಯ ಮಮ ಸ್ವಾಮಿ ।
ಈ ನುಡಿ ನಿನಗದೋ ಮಾಣೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಎಂದಿಗೂ ।
ಮಾಡಿಯಲ್ಲಾವೆ ಪಿರಿಯನೆ ಮಾಡಿತಾ ಕಾಣಿಕೆ ಇತ್ತು ।
ದೀನತನದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿದೆರೆದು ಪ್ರಾಣನಾಗಿ ಇರು ಎಂದರೆ ।
ನಾನೊಲ್ಲೆನೆಂಬೋಗಾದಿಯೋ ।
ಕಾಣಿಗಾಗದ ಕಾಡಗಲ್ಲಾನು ಪಾಣಿಯೊಳು ತೋರಾಲು ।
ಮೌನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವಂತ ನಿಲವಂತೆ ।
ಹೂಣ, ಕಂಕ ಕಿರಾತ ಪುಲಕಸ ಹೀನಜಾತಿಗಳಿಂದಾದ ।

ನೀನೆ ಪರದೈವ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನೆಂಬೋ ।
ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿರಬ್ಯಾಡವೇ ನಾನಾ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಾ ।
ಏನೂ ತಿಳಿಯದಾ ಪಶುವಿಗಳಿಗೆ ।
ನೀನೆ ಒಲಿವೊದು ಎಂತಯ್ಯಾ ಆನಂದ ಪಂಢರಿಪುರಿರಾಯಾ ।
ಮಾನಿಸರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಾನು ನಿಗಲ್ಲದವನೇನೊ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತಿಭಾರಣೆಯಿಂದ ನಿನ್ನರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದ ।
ಭಕುತಜನ[ರಿ]ಗಿಂತ ಮಾಯಾದ ಸೊಬಗೆ ।
ಅಖಿಳ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ಅನಿಮಿತ್ಯ ಬಂಧು ।
ಲಕುಮಿವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮುತ್ತಾ ಕೇಳಿಗೆ ಒಲಿದ ಪಂಢರಪುರಿರಾಯಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ಇಂತು ಮೋಹಾವೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ।
ಗಲಭೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ನಾನಾ ಪರಿಯಿಂದ ।
ಸೊಲ್ಲುಗಳಾಡಿ ಕಂಡಲ್ಲೆ ತಿರುಗುತಿಹರು ।
ಎಲ್ಲಾ ಮಾತೆಂಬಿಯಾ ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರ ಭೇದ ।
ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದಲ್ಲೋ ಜೀಯಾ ।
ಎಲ್ಲೆ ಸ್ತೋತರವಿದು ಕರ್ನಕ್ಕೆ ಕಠೋರ ।
ನಿಲ್ಲಾದೆಯಾಗುತಿದೆ ನಿರ್ದೋಷನೆ ।
ಬಲ್ಲೆನೋ ನಾ ನಿನ್ನ ವಂಚಕತನವು, ಶ್ರೀ ।
ವಲ್ಲಭ ಕೇಳೆಲೋ ಜಾರಚೋರ ।
ಕೊಲ್ಲುವ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಪರಿವಿಧದಿಂದ ।
ಹುಲ್ಲು ನೀರೆರೆದು ಸಂತೋಷಬಡಿಸಿ ।
ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಯಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ, ತಾ ।
ನೊಲ್ಲದೆ ಹಿಂಸೆಯಾ ಮಾಡುವಂತೆ ।
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮಾನನರಿಗೆ ಇದರಂತೆ ।

ಮೆಲ್ಲನೆ ಸವಿತೋರಿ ಐಹಿಕ ಸುಖವ ।
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಇತ್ತು ಕಡಿಗೆ ಕೆಡಿಸುವ ಯೋಗಾ ।
ಮಲ್ಲಮರ್ಧನ ನಿನ್ನದು ನಿಶ್ಚಯಾ ।
ಖುಲ್ಲಾ ಏಕಲವ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಘನ ।
ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯವ ಕಲೆತು ಕೆಡಲಿಲ್ಲವೇ ।
ಹೊಲ್ಲೆ ಜೀವರು ಭಕುತಿಮಾಡಿದರು ಫಲವಿಲ್ಲ ।
ಇಲ್ಲವೊ ಏಸು ಜನುಮಕ್ಕೆ ದೇವ ।
ಗೊಲ್ಲವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜಯವಿ ।
ಠಲ ಪಂಡರಿರಾಯಾ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿಂದ ಧರ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಾಣೋ ।
ತಲೆದೂಗಿ ಪಾಡೋದು ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾ ಜ್ಞಾನ ।
ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಇಲ್ಲದಲೆ ಸರಿ ಬಂದಂತೆ ।
ಜಲಜನಾಭನೆ ನೀನೆ ಇದರೊಳಗಾವವ ।
ನೆಲೆವಂತರಿಪ್ಪಾರೋ ತಿಳಿದಪ್ಪ ಚನ್ನಾಗಿ ।
ಚಲುವ ಅಪ್ರಾಕೃತಗಾತುರ ಎನಗಿಂತು ।
ತಿಳಿದಿಪ್ಪದು ಪಂಚಭೇದ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ।
ಒಳಿತಾಗಿ ಒಲಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸದೆ [ಉ]ನ್ನತ ।
ಸುಲಭ ಮುಕುತಿಯಾಗದೆಂದು ಅನುದಿನ ।
ಬಲವಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಢರಿಪುರ ।
ನಿಲಯಾ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಕಾಣೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅವರಂತಿರಲಿ ನೀ ನನಗೆ ಸರಿಬಂದ ಗತಿಯಾಕೊಡು ।
ತವಕದಿಂದಲಿ ಎನ್ನ ಬಿನ್ನಪ ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ ದಿವಸ ।
ದಿವಸಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ।
ನವನವರೂಪವನ್ನು ತೋರುತ್ತ ಸಲಹಬೇಕೋ ।

ಅವಗುಣ ಎಣಿಸದಲೆ ಕರಪಿಡಿದು ಉದ್ಧರಿಸು ।
ಭವದೂರ ಭಕುತವತ್ಸಲಾ ದಿವಿಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಪಾದದರುಶನ ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಸುಜನರ ಸಂಗವಿತ್ತು ।
ಪವನಾಂತರಯಾಮಿ ಮಾಡಿಸೋ, ನಿರ್ವಿಘ್ನ ।
ಅವನಿ, ಜಲ, ತೇಜ, ವಾಯು, ಗಗನದಲ್ಲಿ ನೀನೆ ।
ವಿವರಿಸಿ ಪೇಳುವುದೇನು ವಿಶ್ವಂಭರ ಕೃಷ್ಣ ।
ಶಿವನಂದನ ವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಕವಿ ಪುಂಡರೀಕ ವರದ ಪಂಢರಿಪುರರಾಯಾ ೫

ಜತೆ

ಶರಣು ಶರಣು ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಯುಗಳಕ್ಕೆ ।
ಕರುಣ ಪಂಢರಿಪುರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೭೮. ಪಂಢರಪುರ

ರಾಗ: ವಸಂತ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಬಂದೆನೊ ಎಲೊ ಹರಿಯೆ ಪಂಢರಪುರಿಧೊರಿಯೆ ।
ಇಂದೆನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ ಬಿನ್ನಪವ ಲಾಲಿಸೋ ।
ಮಂದನು ನಾನಯ್ಯಾ ಮಹಾತ್ಮ ನೀನಯ್ಯಾ ।
ಮಂದಾಕಿನಿ ಜನಕ ಲಿಂಗ ಭಂಗದತನಕ ।
ಒಂದು ಸಾಧನ ಕಾಣೊ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಣೆ ।
ಬಂಧು ಬಳಗ ನೀನೆ ಭಕ್ತಾರಮರಧೇನು ।
ಎಂದೆಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾಡಿದವಗೆ ಬನ್ನಾ ।
ಪೊಂದಪ್ಪವೆಂದು ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ನಿಂದು ।
ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದ ಪೊಗಳೀದರಾನಂದ ।
ನಂದನಾಗಿ ಕೇಳಿ ಘನಸಂತಸತಾಳಿ ।
ಬಂದಿನೊ ಎಲೊ ಹರಿಯೆ ಪಂಢರಪುರಿಧೊರಿಯೆ ।

ಬಿಂದು ಮಾತುರ ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲವೊ ಕಾರುಣ್ಯ ।
ಸಿಂಧು ಪುಂಡರೀಕವರದ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ।
ಚಂದಿರ ಭಾಗ ಭೀಮಾತೀರ ಗೋವಾಗಾ ।
ನಂದ ವಿಗ್ರಹ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮುನಿಗೇಯ ।
ವಂದಿಸುವೆನು ನಾರಂದಮುನಿ ಹೃದ್ಧಾನು ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದೋಷಿ ಮಾನವರಿಗೆ ದಯಮಾಡುವೆನೆಂದು ।
ದೇಶದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇಪ್ಪದು ।
ದೋಷ ವಿದೂರ ದುರ್ಜನದೂರ ।
ದೋಷ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲ ನರರಂತೆ ಕೈಕೊಂಡು ।
ದೋಷಿ ಜನರ ಸಂಗಡ ಮಾಡಿ ಅವರ ಪಾಪ ।
ಲೇಶ ಉಳಿಯದಂತೆ ಅಪಹರಿಸಿದ ದೇವ ।
ಲೇಸು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಪೊಗಳಲು ಅತಿ ಚಿತ್ರಾ ।
ಏಸು ಬಗೆಯಿಂದ ಒಲಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕು ।
ಆಶೆ ತೀರದು ಕಾಣೊ ಅನಿಮಿತ್ಯ ಬಂಧು ।
ವಾಸ ಪಂಢರಪುರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಗೋವ ।
ಳೇಶ ಇಟ್ಟಿಗಿ ಮೇಲೆನಿಂದ ಮುಕ್ಕುಂದ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದೇವರೆಂಬುವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತರುವಾಯ ।
ಆವಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ।
ಕಾವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ।
ಭೂವಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆನೋ ।
ಪಾವನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ಇನ್ನಾವ ।
ದೈವಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲರಿಯೆ ।
ಪೂವಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ನಮ್ಮನ ಸಲಹುವ ।
ಗೋವರ್ಧನುದ್ಧರಣ ಕಲಿಹರಣ ।

ಭಾವ ವಂದನೆ ಕೇಳೊ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಾಯಕನೆ ।
ದೇವಗಂಗಿಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಯ್ಯಾ ।
ಸೇವಕ ನುಡಿದದ್ದು ಸತ್ಯ ಮಾಡುವಿ ವಸು ।
ದೆವನಂದನ ಪಂಢರಪುರಿರಾಯನೆ ।
ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಎನ್ನ ।
ಜೀವನೋಪಾಯವೇ ಜೀವ ಜೀವೇಶಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹೂಣ, ಪುಳಿಂದ , ಪಲ್ಕಸ, ಕುಂಕ, ಕಿರಾತ ।
ಕಾಣ, ಅಭೀರ, ಯವನ, ನಾನಾ ವಿಜಾತಿ ।
ಯೋನಿ ಜನರಿಗೆ ನೀನೆ ಒಲಿದಂತೆ ಕರುಣಾಳೆ ।
ನಾನಂತು ವೈಷ್ಣವ ಸತ್ಕುಲ ಪ್ರಸೂತ ।
ಆನಂದ ತೀರ್ಥರ ಮತದಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿಪ್ಪೆ ।
ಏನಾದರವಗುಣ ಇದ್ದರಾದಡೆ ನೀನೆ ।
ಎಣಿಸಾದೆ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸು ಪರದೈವ ।
ಕಾಣಿ ಮಿಕ್ಕಾ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ।
ಮಾನಸದಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭುವೆ ।
ಮಾನಿಸವೇಷನೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಜ್ಞಾನವಕೊಡುವೆ ಮಹಭಾಗ್ಯವಕೊಡುವೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ನಿನ್ನ ನುಡಿದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾಡಿದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಾಡಿದೆ ನಾನು ।
ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಒಡತನ ಪೇಳಿಕೊಂಡು ।
ಅನಂತ ಬಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡುವೆನೊ ವಿಠಲಾ ।
ಎನ್ನಭಾರ ನಿನ್ನದು ಕ್ಷಣ ಅನಂತ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ।
ಮುನ್ನೆ ಪೇಳುವದೆಲ್ಲಾ ಉಪಚಾರವೊ ಸ್ವಾಮಿ ।
ಘನ್ನ ಪಂಢರೆರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ರನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ ಸಂಪನ್ನ ಮತಿಯಕೊಡು ೫

ಜತೆ

ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಯ್ಯ ಮನ್ಮಥನಯ್ಯಾ ।
ಅನುಭವದಿಂದಲಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಢರಿ ೬

೭೯. ಪಂಢರಪುರ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ವ್ಯಕ್ತನಾಗಿ ಶಕ್ತನಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕ ಪಾಂಡುರಂಗ ।
ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಭಾಗ್ಯನಾಗಿ ಬಂದಾ ಬಂದಾ ಪಂಢರಿರಾಯಾ ।
ಉಕ್ತಿಗಳೊಂದಂದು ಲಾಲಿಸಿದಾರೆ ।
ಮುಕ್ತಾರು ಬೆರಗಾಗುತಿಪ್ಪಾರು ।
ಮುಕ್ತಿ ಕ್ರೀಡೆ ಇಲ್ಲೆ ತೋರಿದಾ ತವಕಾದಿಂದಲಿ ಕುಣಿವುತ್ತ ।
ಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಾ ನಾನಾಭರಣಾ ಧರಸೀಗೋವಳರೊಡಗೂಡಿ ।
ತ್ಯಕ್ತಾ ವೈದಿಕ ಮಿಕ್ಕಾದವರು ನೆರೆದು ಜಯಜಯಾವೆನುತಿರೆ ।
ಯುಕ್ತಿವಂತರು ಯುಗಯುಗದಲಿ ಇದೆ ಪರಿನೋಳ್ಪರು ।
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿಪಾದು ಈ ಪರಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಾ ಜನಕೆ
ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ।
ಭುಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದಾ ಸಂಪತ್ತುವೀವ [ಸು]ರಧೇನು ಇದ್ದಂತೇವೆ ।
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿವುದು ಈ ಪರಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಎಣೆಗಾಣೆನು ರಂಗನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ।
ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಿದ್ದು ಸಲಿಸುವ ಸಂಭ್ರಮದಿ ।
ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುವನು ಪದಗತಿಯನು ಬಿಡದೆ ।
ಮಣಿಭೂಷಣದಿಂದ ಗೋಪಿರೆಡ ಬಲದಿ ।
ಮಿನುಗುತಿರೆ ಗೋಗಳು ಸುತ್ತಲು ಒಪ್ಪೆ ।

ಮುನಿ ಪುಂಡರೀಕನಿಗೆ ಅಂದೊಲಿದು ಬಂದಾ ।
ತನೆ ಈತನೆ ಕಾಣೊ ।
ಅನುಮಾನಗೊಳದೀರಿ ಆರ್ತಿಯ ಪೋಗಾದಿ ।
ಘನಮಹಿಮಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಮನುಜರೊಳಗೆ ಮನುಜರೂಪ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆವ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಿದ್ದರೇನಯ್ಯಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಲಿವ ಶ್ರೀ ।
ವಲ್ಲಭನ ಪ್ರೀತಿ ಅತಿ ಮಿಗಿಲೂ ।
ಕಲ್ಲು ಎನಿಸಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಹಾದನ್ನಾ ।
ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಂದ ಕಾಣೋ ।
ಎಲ್ಲಾವ ಜಾತಿಗಳು ಸುತ್ತಾ ಚಪ್ಪಳೆನಿಕ್ಕಿ ।
ನಿಲ್ಲಾದೆ ಕುಣಿವಾರು ದೇವನೊಡನೆ ।
ಬಲ್ಲಿದಾ ಹರಿಕಾಣೊ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೀತಗೆ ।
ಇಲ್ಲಪೋ ಸಾಮ್ಯವಾಧಿಕ್ಯ ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ।
ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಕ್ಕಿಂತ ಇದೆ ಉತ್ತಮಾವೆನ್ನಿ ।
ಬಲ್ಲಾರು ಬೊಮ್ಮಾದಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ।
ಗಲ್ಲಾ ಎರಡರ ಬೆಳಕು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಂತೆ ।
ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ತುಂಬಿದ ವೈಚಿತ್ರಿಕ ।
ಮಲ್ಲಾ ಮರ್ದನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ವಿಠಲಾ ।
ಎಲ್ಲೆ ಮಾಯಾದಾ ಬೊಂಬಿಯೊ ವರ್ಣಿಸಲಾರಿನೊ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿತ್ಯಸತ್ಯ ಕಾಮಾ ಪರಿಪರಿರೂಪದಲಿ ।
ಭೃತ್ಯರ ಸತ್ಯಕಾಮರಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿ ।
ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಆಶಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ಕೂಡ ।
ಹತ್ತೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯಾ ಸುಖ ಬಿಡಿಸುವ ಜಾಣಾ ।
ತೊತ್ತಿನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನ ಮೊಮ್ಮಗ ನಾನು ।

ಎತ್ತಿ ಭವದಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಹಾಕುವದಯ್ಯಾ ।
ಮೃತ್ಯು ನಿವಾರಣಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಠಲಾ ।
ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಾ ನೀನಹುದೊ ಮತ್ತಹುದೊ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಪಾವನ್ನ ನಾನಾದೆ ಪೂವನ್ನ ನಾನಾದೆ ।
ಪಾವನ್ನ ಮೂರುತಿಯಾ ಪಾದದರುಶನದಿಂದ ।
ಭಾವದಲಿ ಇಂದು ನೆನಸಿದ ಯಾತ್ರಿಫಲ ।
ಪೂವಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತೊ ಎನಗೆ ।
ದೇವನ್ನ ನಿಜರೂ ಹಾ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ।
ಆವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಬಂದೊದಗಿತೊ ಸಿದ್ಧ ।
ಜೀವನ್ನಾ ಮುಕ್ತರೆಲ್ಲ ನಲಿದಾಡುವರು ಬಂದು ।
ಕೈವಲ್ಯಾಗುವಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಇನ್ನುಂಟೆ ।
ಗೋವೆಗೋವಳರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಠಲಾ ।
ಕಾವ ಕಲ್ಮಷ ಕಳೆದು ಕಳೇವರದೊಳಗಿದ್ದೂ ೫

ಜತೆ

ಕಂಡು ಧನ್ಯ ನಾನಾದೆ ಕುಲಕೋಟಿಗಳ ಸಹಿತ ।
ಪುಂಡರೀಕವರದಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಠಲನಾ ೬

೮೦. ಪಂಢರಪುರ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಸುಂದರಮಯವಾದ ದ್ವಂದ್ವ ಚರಣವನ್ನು ।
ಇಂದು ಕಂಡೆನು ಬಂದು ।
ಅಂದು ಕಾಳಿಂದಿಯಾ ಧಮುಕಿ ನಾ ।
ಗೇಂದ್ರನಾ ಫಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಲು ।

ದುಂದುಭಿರಭಸಾ ಮೊರಿಯೆ ಗಗನ ।
ದಿಂದಲೆ ಪೂಮಳೆ ಬಿಡದೆ ಸುರಿಯೆ ।
ವೃಂದಾರಕವೃಂದ ಚಂದಾಗಿ ಸರಸಿಜ ।
ನಂದನ ಸಹಿತ ವಂದನೆ ಗೈವುತಿರೆ ।
ನಂದನಂದನ ಗೋಪಿಯ ಕಂದ ।
ಅಂದಂದಾಡಿದ ಗೋವಿಂದ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ನಿಂದು ನಲಿವಿಂದಾ ಮೆರೆವ [ನೀ]ನು ಇಲ್ಲಿ ।
ಇಂದಿರೆಯರಸನ ನಂದ ಮೂರುತಿಯಾ[ದೆ] ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಇದೆ ವೈಕುಂಠಾ ಇದೆ ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪ ।
ಇ[ದೆ ಅ]ನಂತಾಸನ ಇದೆ ಗೋಕುಲವೋ ।
ಇದೆ ವೃಂದಾವನ ಇದೆ ದ್ವಾರವತಿ ।
ಇದೆ ನಮ್ಮಾ ಯದುಪತಿ ಇಪ್ಪಾನಗರಾ ।
ಇದೆ ನಮ್ಮ ತಿರುಮಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಪ್ಪ ಸಂಭ್ರಮವೋ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಧನ್ಯನಾನಾದನೋ ದಾನ್ಯವಾರಿಯಾ ಕಂಡು ।
ಎನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಡೆಗಾಣೆ ಪಡೆಗಾಣೆ ।
ಅನ್ಯಾಯಗೊಳಿಸುವ ದುರುಳ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ।
ಬೆನ್ನು ತೋರಿದವಯ್ಯಾ ಬೀಳುವಾದರಿಯಾದೆ ।
ಅನ್ಯಾ ದೇವರಿಗೆ ಶಿರವಾಗಿ ಶಿರವಾಗಿ ಶ ।
ರಣು ಶರಣೆನ್ನಿನೋ ಆವಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ।
ರನ್ನ ಕೈ ಸೇರಾಲು ಗಾಜಮಣಿ ಬಯಸುವೆನೆ ।
ತನ್ನಿಂದ ತಾವೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರ ।
ವನ್ನು ಪಿಡಿಯೆ ಎನಗೆ ಇನ್ನು ಯಾತರ ಭೀತಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮೈಲಿಗಿಯವ ನಾನಾದಡೆ ಜಗದಯ್ಯಾ ।
ಅಯ್ಯಾನೆ ನಿನ್ನ ಮಂಗಳವಾದ ನಾಮಕ್ಕೆ ।
ಮೈಲಿಗಿ ಉಂಟೇನೋ ಮದನಾರಿಯ ಒಡೆಯಾ ।
ಮೈಲಾರಿ ಜೊಕ್ಕನು ಆವಕುಲದವ ।
ಅಯ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾನುದಿನ ನೀನೊಲಿಯೆ ।
ವೈವಾದು ಸದ್ಗತಿಗೆ ಒಂದೆ ನಾಮವನೆನಿಯ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಹರಿದು ಎಂತನ್ನಯಿಯಾದ ನರರಿಗೆ ।
ಶರಣಜನರಿಗೆ ಬಲು ಮರಳು ಕಾಣೋ ಪಾಂಡುರಂಗಾ ।
ವರ ಇಟ್ಟಂಗಿ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂದಾ ।
ಸಿರಿಧರಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಗುರುಪುರಂದರನ ಪ್ರೀಯಾ ೫

ಜತೆ

ಪಂಢರಿರಾಯಾ ಪ್ರಾಕೃತವಿರಹಿತಕಾಯಾ ।
ಪುಂಡರೀಕ ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೮೧. ಪ್ರಯಾಗ

ರಾಗ: ಭೈರವಿ
ಧ್ರುವತಾಳ

ಇದು ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಆರ್ಯಾವರ್ತಾಂತರ್ಗತ ।
ಇದು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತಕ ದೇಶಾವೆನ್ನಿ ।
ಇದು ಅಂತರಂಗ ವೇದಿ ಘ[ಟುಲಾ] ಮಧ್ಯವೆನ್ನಿ ।
ಇದು ವರ ರಾಜಾತಿತೀರ್ಥ (ಕಮಲಾ) ಪ್ರಯಾಗವೊ ।

ಇದು ತ್ರಿವೇಣಿ ಎನಿಸುವಾದು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಧವರಾಯಾ ।
ಇದು ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಜಾಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನಿ ।
ಇದು ಗಂಗಾ ಸರಸತಿಯ ಯಮುನಾತೀರವೆನ್ನಿ ।
ಇದು ವೇದ ಸ್ಮೃತಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವೆನ್ನಿ ।
ಇದೆ ಇದೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ।
ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಿಲ್ಲಾ ಸಾಮ್ಯವಿಲ್ಲಾ ।
ಇದೆ ಮಸ್ತಕ ಸ್ಥಾನ ನಾಭಿ ವಾರಣಾಸಿ ।
ಪದಸ್ಥಾನ ಗಯಾವೆನ್ನಿ ಸರ್ವದಲ್ಲಿ ।
ಇದೆ ಇದೆ ಪ್ರಣವಾಕಾರ ತ್ರಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ಕೂಡಿದರೆ ।
ಇದೆ ಪೂರ್ಣಯಾತ್ರೆಯೆನ್ನಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೇ ।
ತ್ರಿದಶಗಣಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮುನಿನಿ ಕರರೆ ಕಾಶಿ ।
ಮುದದಿಂದಾ ಮನುಜೋತ್ತಮಕೆ ವಿಷ್ಣುಪಾದಾ ।
ಇದೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ।
ಅಧಿಕಾರಿಗಳುಂಟು ತರತಮ್ಯದಿ ।
ಇದೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾ ಕರ್ಮಯೋಗ್ಯ ಜನರೊಂದಾಗಿ ।
ವಿಧಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸುವರೂ ।
ಪದುಮೆ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ಇಂದ್ರ ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇವತೆಗಳು ।
ಸದಮಲವಾಗಿ ವರವ ಪಡದಿಪ್ಪರೂ ।
ಉದಧಿ ಸಪುತ ಮಿಕ್ಕ ನದನದಿ ಸರೋವರ ।
ಹ್ರದ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ತ್ರಿಲೋಕದಿ ।
ಇದರ ತರುವಾಯಾ ಪೆಸರಾಗಿ ಮೆರವುತ್ತಿವೆ ।
ಪದೋಪಗೆ ತೀರ್ಥರಾಜನ ಆಜ್ಞದಿಂದ ।
ಮಧುರಾ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಪ್ತಪುರಿ ಉದ್ಭವಿ ।
ಸಿದವು ಏಳುಧಾತುವಿನಿಂದ ದ್ವಾರಾವೆನಿಸಿ ।
ಇದೆ ಪುಣ್ಯಾನಿಧಿಸುತ್ತಾ ಏಳು ಪ್ರಾಕಾರ ಸಂ ।
ಪದವಿಗೆ ಮರಿಯಾದಿ ವಲಿಯಾಕಾರಾ ।
ಇದೆ ಪಂಚಕ್ರೋಶಾವಿಡಿದು ಅಯೋಧ್ಯಾದಿಗಣಿತಾ ।
ಮದಮತ್ಸರವಳಿದು ಗುಣಿಸಬೇಕೂ ।

ಬದುಕಿದ ದಿವಸದೊಳಗೆ ಲೇಶವಾದರು ಬಿಂದು ।
ಉದಕ ಸ್ಪರ್ಶವಾದಾ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಾ ।
ಪದ ಪರಾಗವನ್ನು ಆವಾವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳೆ ।
ಸದಮಲವಾಗುವದು ಅವನದೇಶಾ ।
ವದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಗ ವರತೀರ್ಥ ರಾಜಾರಾಜಾ ।
ಉದಯಾದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನೆನದಡಾಗೇ ।
ಎದಿರಾರು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗನಿತ್ಯ ।
ಸದನದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪದು ಸತ್ಯವೆನ್ನಿ ।
ಮಧುವೈರಿ ಮಾಧವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ ।
ನ್ನಿಧಿಯಾಗಿಪ್ಪನು ದೇವಾದಿ ದೇವಿಗಳಿಗೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿಪ್ಪದು ।
ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಇದೆ ವರರಾಜಾ ತೀರ್ಥ ।
ತರುತಳಿತವಟಾ ಪರಮ ಮುಖ್ಯಾವೆನ್ನಿ ।
ಚಿರಕಾಲಾ ಬಿಡದೆ ಮೆರವು ತಲಿಪ್ಪಾದಯ್ಯಾ ।
ಎರಡೇಳು ಭುವನಾ ಭರಿತವಾಗಿಪ್ಪದು ।
ಸ್ಮರಣೆ ದರುಶನ ಸಂಸ್ಮರಿಶ ಪ್ರಣಮ ಸ್ತೋತ್ರ ।
ಅರಘಳಗೆ ಮಾಡೆ ಪರಿಪರಿ ಜನ್ಮಂಗಳ ।
ದುರಿತ ದುರ್ಗತಿನಿಕರ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದಯ್ಯಾ ।
ಪುರಹರ ಮಿಕ್ಕಾದ ಸುರಗಣದವರಿಲ್ಲಿ ।
ಹರಿಯ ಒಲಿಸಿ ಉತ್ತಮ ವರವಾ ಪಡೆದು ಸುಖದಿ ।
ಇರುತಿಪ್ಪರು ಕೇಳಿ ಕರುಣಾ ।
ಕರಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಶರಣಜನಕೆ ಇದೆ ದೊರಕುವದೆ ಸಿದ್ಧ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಲ್ಲಿ ತಪಸು ಮಾಡಿದ ರುದ್ರ ಕಾಶಿಪುರ ।
ದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾದ ಪಿರಿಯನೆನಿಸಿ ।

ಎಲ್ಲಾ ಪುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚತ್ವಾ ಐದಾಡೆ ।
ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಕಾಣೋ ।
ಇಲ್ಲಾವಿಲ್ಲಾ ಮೋಕ್ಷಾ ಎಂದಿಗಾದರು ಕೇಳಿ ।
ಸೊಲ್ಲು ಲಾಲಿಸಿ ಜನರು ಸಿದ್ಧಾಂತದಾ ।
ಬಲ್ಲಿದಾ ಕ್ಷೇತ್ರರಾಜನ ಮಹಿಮೆ ಸೋಜಿಗಾ ।
ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದತನಕಾ ।
ಸಲಾರ್ಯೆ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯಾ ಗೌರಿ ।
ವಲ್ಲಭಾ ಕಾಶಿಲಿ ಉಪದೇಶವ ।
ನಿಲ್ಲಾದೆ ಮಾಡುವ ಇನಿತು ತಿಳಿದು ಸರ್ವ ।
ದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವದು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ।
ಚಿಲ್ಲರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆವಾವಾ ಸತ್ಕರ್ಮ ।
ಎಳ್ಳನಿತು ಬಿಡದಲೆ ಮಾಡಲಾಗೇ ।
ಇಲ್ಲಿಲೇಶ ಚರಿಸೆ ಯಾವತ್ತು ಬಲು ಜನ್ಮ ।
ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದದಕ್ಕೆ ಬಲುವೆಗ್ಗಳ ।
ಸಲ್ಲುವಾದೆ ಸರಿ ಪುಶಿಯಿಂದ ಮನುಜರಿಗೆ ।
ಹಲ್ಲು [ಕೀ]ಳುವ ನರಕವಾಗುವದೂ ।
ಕ್ಷುಲ್ಲಕಮತಿ ಬಿಟ್ಟು ವೈಷ್ಣವ ವ್ರತದಿಂದಾ ।
ಮೆಲ್ಲಾಮೆಲ್ಲಾನೆ ಕರ್ಮ[ವೆ]ಸಗಲಾಗೇ ।
ಮಲ್ಲಾಮರ್ದನ ನಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬಾ ಮಾಧವರೂಪದಲಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದಶತುರಗ ಮೇಧವಾಸುಕಿ ಹಂಸ, ಮಾ ।
ನಸ ಚಕ್ರಾ ಗರುಡೇಂದ್ರಾ ಶಂಖ ಲಕುಮಿ ಊ ।
ರ್ವಸಿ ರುದ್ರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿ ಪಾರ್ವತಿ ವರುಣಾರ್ಕ ।
ಬಿಸಿಜ ಚಂದ್ರಮ ಸರಸ್ವತಿ ಭೋಗಾವತಿ ಧರ್ಮಾ ।
ವಿಷಹರ ಪಾಪ ವಿನಾಶನ ಕೋಟಿಯು ।
ಮಸೆವ ಗದಾ ಋಣ ಮೋಚನ, ಗೋಗುಣ ।

ವಸು ವಾಯು ಕುಬೇರ ನೈರುತ್ಯ ಮಧು ಘೃತಾ ।
ಕುಶ ರಾಮ ಲಕ್ಷಣ ಸೀತಾ, ಶನೇಶ್ವರಾ ।
ರಸ ದೇವಗಣ ಕಾಮಾ ಭೈರವ, ವಿಘ್ನೇಶಾ ।
ವಸುಮತಿ ದುರ್ಗ ತಕ್ಷಕ ಭಾರ್ಗವ ನಾನಾ ।
ಋಷಿಗಳ ತೀರ್ಥ ತುಂಬಿಹವು ಬಲುಪರಿ ।
ಪೆಸರುಗೊಂಡು ಸ್ನಾನಾ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಜಪ ।
ಮಿಸುಣಿ ಸುಯಜ್ಞದಿ ಸತ್ಕರ್ಮ ಸದ್ಧರ್ಮ ।
ಪೆಸರ ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ತುತಿ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ।
ವಸತಿಯಾಗಿಲೇಶ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದವಗೆ ।
ಪಶು ಜ್ಞಾನಿಗಾದರು ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಹ ।
ಹಸನಾಗಿ ಬದುಕಿ ಸಮಸ್ತಸುಖದಿಂದ ।
ನಿಶಿ ಇಲ್ಲದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳೂವ ।
ಅಸುರ ಸಂಹಾರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಬೆಸನೆಲಾಲಿಸಿ ಬೇಗ ಮನೋಭೀಷ್ಟಕೊಡುವ ೪

ಆದಿತಾಳ

ವಟಕಟ ಛಾಯಾದಲ್ಲಿ ಓರ್ವಮಾನವ ಬಂದು ।
ಶಠನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆಭಾಸಮಾಡಿ ನಿಂದು ।
ವಟವಟವೆಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದರೆ ಅವನಿಗೆ ।
ಸಟೆಯಲ್ಲಾ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಅನಂತ ಜನುಮದಲ್ಲಿ ।
ಪಠಿಸಿದದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಬರುವದಧಿಕವಾಗಿ ।
ಭಟನಾಗಿ ಇಪ್ಪನು ಮಾಧವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ।
ತುಟಿ ಮಿಸಕಲು ಮುಕ್ತಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಉಂಟು ।
ನಿಟಿಲಲೋಚನ ಬಲ್ಲ ಬರಿದೆ ಉತ್ತರವಲ್ಲಾ ।
ವಟಪತ್ರಶಾಯಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಬಂದು ।
ತೃಟಿಯಾದರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದವಗೆ ಲಾಭವೀವ ೫

ಜತೆ

ತೀರ್ಥರಾಜನ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದವಗೆ ಪುರು ।
ಷಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ವಿಜಯವಿಠಲನೊಲಿವ ೬

೮೨. ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನ

ರಾಗ: ಸಾರಂಗ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಏನು ಪೇಳಲಿ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನದ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ।
ಏಣಿ ಸಾಲಳವೇನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಅನಂತಾಜನುವಾದಲ್ಲಿ ।
ಮಾಣಾದೆ ಮಾಡಿದಾ ದುರಿತಾವೆಂಬೊ ।
ಮಾಣಾದೆ ಮಾಡಿದಾ ದುರಿತಾವೆಂಬೊ ।
ಕಾನನಾ ರಾಸಿಗೆ ಹವ್ಯವಾಹನನಾಗಿ ।
ತಾನಿ[ರಾ]ಲಿಪ್ಪಾ[ನು] ತವಕದಿಂದ ।
ಗೇಣಿಗೇಣಿಗೆ ನಿಂದು ಯಾತ್ರಿಯಾ ಪತಿಕರಿಸಿ ।
ಆನಂದಾವಾಗುವದು ಅನುಗಾಲವೊ ।
ಭಾನುಕೋಟಿತೇಜಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ನೀನೆಂದು ನಿತ್ಯ ಸ್ತುತಿಸೆ ಸಾನುಕೂಲಾವೆನ್ನಿ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಶ್ಯಪ ವಿಭಾಂಡ ಋಷಿಗಳೀರ್ವಾರು ।
ಹೃಷಿಕೇಶನ ಒಲಿಸುವೆವು ಎನುತಲಿ ।
ಕುಶಲಮತಿಯಲ್ಲಿ ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಯಮನಾ ।
ದೆಶೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತೃಷಿಯಾದಿಯ ತೊರೆದು ।
ಹಸನಾಗಿ ಇರುತಿರೆ ।
ವಸುದೇವ ತನಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ[ನ] ।
(ಶಿಶುತನ[ದಾ]ಟ) ನೋಡುವೆವೆಂದು ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈ ಪರಿ ತಪಸನು ಮಾಡಾಲು ಈರ್ವರಿಗೆ ।
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನ ಮರವಡಿಯಾ ।

ತಾ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನಯಾ ।
ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ರಚನೆಯಿಂದ ।
ತಪಸಿಗಾಮನೊ ಬಯಕಿಯ ಸಲ್ಲಿಸಿ ।
ದ್ರೌಪದಿವರದನು ಮರದಾ ಮಧ್ಯ ।
ರೂಪವಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋದಾನಂದಿನಾರಭ್ಯ ।
ಭೂಪಾರದೊಳಗೆ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನನೆಂಬಾ ।
ತಾ ಪೆಸರಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪೆಸರಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗುರುತಾದರೂ ।
ನಾ ಪೇಳಾಲಿನ್ನಿ[ದು] ವಿಚಿತ್ರಾ ಉ ।
ಮಾಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಅನಂತ ।
ರೂಪಾನಗಣಿತ ಮಹಿಮಾ ಮೆರೆದಾನಿಲ್ಲಿ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತಾತೀರ್ಥ ।
ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಕಾವೇರಿಯಾ ಸ್ನಾನವು ।
ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಾ ಶ್ರೀಪಾದ ಪದುಮವ ।
ಚಾರುಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಮಾಡಲು ।
ಮೀರಿದ ದುರಿತದ ವಾರಿಧಿ ಬತ್ತಿ ಸಂ ।
ಸಾರದಿಂದಲಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ।
[ವಾ]ರುಣೀಂದ್ರವಂದ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಾನೆ ।
ಭಾರಕರ್ತನಾಗಿ ಸಾರೆದಲಿಪ್ಪಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗದಿದ್ದ ಪಾಪ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪುದು ।
ಎಳ್ಳನಿತು ಯಾತ್ರಿ ಬಿಡದೆ ।
ಉಳ್ಳದ್ದು ಮಾಡಿ ಇದ್ದಲೀ ವೇಗಾದಲ್ಲಿ ।
ಸಲ್ಲಾದ ಸಂಶಯ ಹರಿಯ ।
ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಇದರ ।
ಸೊಲ್ಲು ಒಂದು ಕೇಳಾಲು ಕೈ ।

ವಲ್ಯಾವಾಗುವದು ಸಿದ್ಧಾ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿ ।
ಠಲನ ಕರುಣದಿಂದ ।
[ಕ್ಷು]ಲ್ಲಕ ನಡತಿ ಪೋಗಿ ।
ಒಳ್ಳೆ ಫಲ ದೊರಕುವದೂ ೫

ಜತೆ

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನದ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಾಲು ಮನವರಿತು ।
ಬಿದ್ದು ಪೋಪದು ಫಲಾ ನೀವ ವಿಜಯವಿಠಲ ೬

೮೩. ಮಧುರೆ (ಅಳಗಿರಿ)

ಧ್ರುವತಾಳ

ನೀಲಾ ಮಾಣಿಕಾ ವಜ್ರಾರತ್ನ ಪಚ್ಚೆ ವೈಡೂರ್ಯ ಪ್ರ ।
ವಾಳ ಗೋಮೇಧ ಮೌಕ್ತಿಕ ಪುಷ್ಯರಾಗದಿಂ ।
ಕೀಲಿಸಿದ ಮಲಕು ಝಳ ಝಳ ಥಳ ಥಳಾಯಮಾನ ।
ಮೌಳಿಯಾ ಕಂಡೆನಾ ಕಣ್ಣಿಲಿ ತಿಮ್ಮನಾ ।
ಫಾಲ ಮೃಗ ನಾಭಿ ಸುತ್ತಿವ ಪಟ್ಟಸುತ್ತಾ ಪೂ ।
ಮಾಲೆಗಳು ತೂಗುತಿರೆ ನವಪರಿಮಳವೂ ಕ ।
ಪೋಲಾ ಚಿತ್ರಾ ಬರದಾ ಕದಪು ಪಚ್ಚಿದಾ ಕಪ್ಪು ।
ನೀಲಾ ಕುಂತಳ ಕೇಶ ಮೃದ ಕೋಮಲಾ ಕಾಂತಿ ।
ಭ್ರೂಲಲಿತಾ ಬಾಲಾ ಲತೆ ಚಿಗುವಾರುಯೊ ಕಂಡೆ ।
ಮೇಲು ಕುಂಡಲಾ ಮಕರ ಕರ್ನಂತ್ತಾದಿಪ್ಪಾವಿ ।
ಶಾಲಾಯುತ ಸೀತಳ ಕರುಣರಸ ಪೂರ್ಣ ।
ಥಾಳಿಸುವ ನಯನಾ ಕಾಂಚಾನ ನಾಸಾನನ ಕಂಡೆ ।
ಸಾಲು ದಂತ ಪಂಙ್ತಿ ಬಿಗಿ ಮುಗುಳನಗೆ ಚಂದ್ರಿಕಾ ।
ಏಳೇಳು ಲೋಕವನು ಮುಸುಕಿರಲಾ ಬಿಂಬೋಷ್ಟ ।
ಲಾಯ ರವಿ ಚಂದ್ರ ವಂದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಂತೆ ।

ಪೋಲುತಿದೆ ಸ್ವರ ಎಳೆ ವತ್ಸರನ ಸೋಲಿಸೆ ।
ಬಾಳೆ ತಿಳಕ್ಕೈಳಸಾಗೆ ಬೆನ್ನು ಒಪ್ಪಾಲು ಕಂಡೆ ।
ನೀಲ ಲೋಹಿತ ವರದ ವಿಜಯ ವಿಠಲಾವೃಷಭ ।
ಶೈಲವಾಸಾ ಅಳಗಿರಿ ರಾಯನ ಕಂಡೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಚತುರಭುಜ ಬಾಹು ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿ ಮುದ್ರೆ ।
ರತುನ ಕಂಕಣ ಕಡಗ ಕೇಯೂರ ।
ಸತತ ಧರಿಸಿದ ಶಂಖಾರಿಗದ ।
ಶತಪತ್ರಾಯುಧಾ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ಕಂಡೆ ।
ಶತ ಧೃತಿ ಜನಕ ಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೃಷಭ ।
ಕ್ಷಿತಿಧರ ನಿವಾಸಾ ನಿಗಮವಂದ್ಯನ ಕಂಡೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಉರ ಉದರಾ ಸುನಾಭಿ ಕಂಬುಕಂದರ ದಿವ್ಯ ।
ಶಿರಿ ವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ತುಲಸೀ ದಾಮಾಹಾರ ।
ಸರಿಗೆ ನ್ಯಾವಳ ವನಮಾಲೆ ವೈಜಯಂತಿ ।
ಹಾರ ಹೀರ ಪಚ್ಚ ಪದಕಾ ಮುತ್ತಿನಹಾರ ।
ಧರಿಸಿದವನ ಕಂಡೆ ನಾನಾ ಪುಷ್ಪವ ಕಂಡೆ ।
ಕಿರಿ ಘಂಟೆಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಂಚಿ ಒಡ್ಯಾಣಾ ವಸನ ।
ಕಿರಿಬಟ್ಟಿನಾ ಕೆಳಗೆ ಒಪ್ಪುತಿರಲಾ ।
ಮರುಗುವಾ ಕಠಾರಿ ನಡುವಿನಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಲು ।
ಬರಿದು ಮಲ್ಲರ ಗಂಡ ಮಲ್ಲಾಗಂಟೂ ।
ಭರದಾ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಪು ವುಲಿವಾಬಾವಲಿ ಧೀರಾ ।
ಪುರುಷ[ಪ]ರಾಕ್ರಮನ ಕಂಡೆ ಮನದಿ ।
ಅರೆರೆ ಚೋರರಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲ ವೃಷಭಾ ।
ಗಿರಿವಾಸಾ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅಳಿಗಿರಿರಾಯಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಊರು ಜಾನು ಜಂಘ ಗುಲ್ಫ ಪ್ರಪದ ಪಾದ ।
ತೋರುವಾ ನಖಕಾಂತಿ ಸುರಗಣ ಶಿರದಲ್ಲಿ ।
ಧಾರಣೆಯಾಗಿದ್ದ ಮಕುಟ ಪ್ರಕಾಶವ ।
ಮೀರಿ ತಿರೋಭಾವ ಗೈಸಲು ಸಂದಣಿ ।
ತಾರು ದಟ್ಟಡಿಯಾಗೆ ಉದರಿದರವೆ ವಿಸ್ತಾರುವೇಗಾ ।
ತಿರಮಳಲಂತೆ ಶೋಭಿಸಿ ।
ಚಾರು ಮುತ್ತಿನ ಪಿಂಡೆ ನೂಪುರಾ ಕಡಗಾ ಬಂ ।
ಗಾರದ ಗೆಜ್ಜೆ ಸರಪಳಿ ಪದ ತಳ ।
ವಾರಿ ಜಾದಿ ರೇಖೆ ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಿಂದ ।
ಸಾರ ಸುಂದರ ನಿತ್ಯ ಬೇಡಿದಾರ್ಥವನೀವ ।
ಆರಾಧಿ ಪರಿಗೆ ಅನುಗಾಲಾ ತಪ್ಪದೆ ।
ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ ।
ವರೇಣ್ಯ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ನಿಲಯಾ ಶುಭಕಾಯಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಸುಂದರಾ ರಾಜಾ ರಾಜತೇ ಜಾ ।
ಇಂದಿರಾ ನಾಥಾ ಪಾವನ ಪಥಾ ।
ಅಂದಿಗೆ ಇಂದಾಲಿ ಆನಂದದಲಿ ।
ಅಂದು ಪಡದನಾ ಕಂಡೆ ।
ಸುಂದರ ರಾಜರಾಜತೇಜಾ ।
ಇಂದು ತುರಗ ವಾಹನ ನಾಗಿ ।
ಅಂದಾ ವಿಮಾನದಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ಚಂದಾದಿ ಮೆರೆಯುತ ಬರುವನ ಕಂಡೆ ।
ಮುಂದೆ ಉರಗ ವಾಹನ ನಾಗಿ ।
ಬಂದನು ಪೂಜಿಯಗೊಳು ತಾಲಿ ಅಲ್ಲಿಂ ।
ದಾಂಪದದೊಳು ಕುಳಿತದು ಕಂಡೆ ।

ವೃಂದಾವನ ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೀನಾ ।
ಬಂದು ವೃಷಭಾದ್ರಿ ವಾಸನ ಕಂಡೆ ೫

ಜತೆ

ಋಷಿ ಮಂಡೂಕ ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮಾ ।
ವೃಷಭಾದ್ರಿ ನಿಲಯ ಅಳಗಿರಿರಾಯನ ಕಂಡೆ ೬

೮೪. ಮಧುರೆ (ಅಳಗಿರಿ)

ಧ್ರುವತಾಳ

ವೃಷಭಾಚಲ ನಿವಾಸಾ ಋಷಿ ಜನ ಮನೋಲ್ಲಾಸಾ (ಹಂಸಾ) ।
ಪಶುಪತಿ ಪಾಲಕ ರಕ್ಕಸ ಮಸ್ತಕ ಶೂಲಾ ।
ನಿಳಕರವದನ ರಂಜಿಸುವ ಸಿರಿ ಸದನ ।
ಅಸಮ ಪ್ರತಾಪ ಸಂತಾಪ [ಸು]ಜ್ಞಾನದಿನಪಾ ।
ನಿಶಿಚರ ದಾಹಕ ನಾಗ ಶಯನಾ ವಾಹನ ಗಹನ ।
ವೃಷಭಾಸುರ ಮರ್ದನಾ ಶೋಭಿಸುವ ಗಿರಿವರ್ಧನ ।
ಬಿಸಿಜ ದಳನಯನ ಕುಸು ಮೇಶಾನಯ್ಯನೆ ।
ವಸುಧಿಗಧಿಕ ಅಳಿಗಿರಿವಾಸ ತಿರ್ಮಲೇಶ ।
ಪೆಸರಾದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸೌಂದರ್ಯನೆ ನ ।
ಮಿಸುವೆ ನಿತ್ಯಾ ಪಾಲಿಸು ಎನ್ನಾ ಒಡಿಯಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮುನಿ ಮಂಡೂಕ ನೆಂಬುವನು ಬಲು ಹರುಷದಲಿ ।
ವನಜಾಕ್ಷನ ಪಾದಾವನು ಕಾಂಬುವನೆಂದೂ ।
ಅನುನಯದಲಿ ಸಾಧನ ಕೇವಲವಾಗಿ ।
ಮನ ಮಾಡಿದನು [ಪ್ರಾಣವ] ಗತಿ ಯಿಂದಲಿ ।
ಘನ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಸಾಧನ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮಾ ।

ಎನ್ನ ಮನದೊಡಿಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ನೆನವರ ಮಾತನು ಸಲ್ಲಿಸುವನೂ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಮುನಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲಾ ಕುಳಿತು ತಪವನೆಸಗೆ ।
ವನಜ ನಾಭನು ಬಂದನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣದಲ್ಲಿ ।
ಮಣಿಮಯವಾದ ಭೂಷಣವಾಸದಿಂದ ದರು ।
ಶನವಿತ್ತ ತ್ರಿರೂಪವನು ತೋರಿಸುತ್ತಲಿ ।
ದನುಜಾರಿ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಮಿನುಗುವ ಮಧುರಿ ಪಟ್ಟಣ ನಿಲಯ ದೇವ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಇತ್ತಲೀಪರಿ ಇರಲಿತ್ತ ಬೊಮ್ಮನು ತನ್ನ ।
ತೆತ್ತಿಗರ ಕೂಡಾಲಿತ್ತೆ ವಾಲಗ ಒಂದು ।
ಸುತ್ತಿ ಬರುತಾ ಮುನಿಪೋತ್ತುಮಾ ನಾರದನೂ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಈ ಪೃಥ್ವಿ ಮಹಿಮೇ ।
ಉತ್ತುಮಾಂಗಾ ತೂಗಿ ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇ ।
ವತೆಗಳ ಕೂಡ ನಲಿಯುತ್ತಾ ಬಂದೂ ।
ಹತ್ತುಮಡಿಯಂದದಲಿ ಕ್ರತು ಮಾಡಿದನು ನ ।
ಗುತ್ತಲಿ ವೃಷಭಪರ್ವತದೆಡಿಯಾ ।
ತೊತ್ತಿನಾ ಮಗನೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೇ ।
ವೋತ್ತಮ ಅಳಗಿರಿಯಾ ಅತ್ಯಂತಮಹಿಮಾ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೊದಲು ಶ್ರೀಹರಿ ದಾನಾವದಗೀ ಬೇಡಿದಂದೂ ।
ತುದಿನಖಾ ಪೋಗಿ ಸೋಕಿದಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ।
ಮುದದಿಂದ ಬಹಿರಾವರುಣ[ದಿಂದು]ದಕಾ ಬರಲು ಅಜನೂ ।
ಪದವತೊಳಿಯೆ ನೂಪುರದಾ ಒಳಗೆ ಜಲಾನಿಲ್ಲೇ ।

ಸದರವಿಲ್ಲಾದಲೆ ಉಳಿದ ಜಲವಿತ್ತ ಪ ।
ರಿದುದ ಶಿವ ನಿರ್ಮಲ್ಯಾನದಿ ಜಾನ್ಹವಿ ಎನಿಸೀತೀ ।
ಉದುಕಾವೆನಿಸಾಲಿಲ್ಲಾ ಸದಮಲವೆನ್ನಿರೋ ।
ಪದುಮಾ ಸಂಭವನಾ ಯಾಗದಾ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ।
ವದಗೀದಾಳಿಂದಿ ಶ್ಯೆಲದ ತಪ್ಪಾಲಲ್ಲಿಗೇ ।
ಪದುಮನಾಭನು ಕರುಣಾದಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೂ ।
ಚದುರಾ ಅಳಿಗಿರಿ ರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಮಧುರಾಪುರದ ಸೌಂದರ್ಯ ಪುರುಷಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕೃತು ಮಾಲಾವಾದಾಳು ಪಿತಾಮಹಾ ನೋಡಲು ।
ಅತಿಶಯದಲಿ ವೇಗವತಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೊಬ್ಬಾ ಮಂದಮತಿ ಬಂದು ಸೇವಿಸೆ ।
ಚತುರಾರ್ಥ ಸುಲಭ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಮಾಡಲು ।
ಪ್ರತಿಗಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಭರತಖಂಡದೊಳದಿಕ್ಕೆ ।
ಶ್ರುತಿ ರಾಮಾಯಣಾ ಭಾರತ ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮಾ ।
ತತಿಯೊಳರಿದಾರು ಮತಿವಂತಾರಿಗರಿದೂ ।
ಗತಿ ಪ್ರದಾಯಕ ಸುರತತಿಪಾಲಕ ದಿತಿ ।
ಸುತ ವೃಷಭಾಸುರಹತ ಅಳಗಿರಿವಾಸ ।
ಪತಿತಪಾವನ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸತತ ಸೌಂದರ್ಯ ಮೂರುತಿ ಎನಿಸುವ ನಾಮಾ ೬

ಆದಿತಾಳ

ವಟಬೀಜಾದಂತೆ ಪುಣ್ಯಾಘಟಿಸೋದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ।
ಘಟಿಕಾವಿದ್ದರೆ ಇಂದು ಸಟೆಯಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧಾವೆನ್ನಿ ।
ನಿಟಿಲನೇತ್ರನು ಸುರಕಟಕ ಹರುಷಾದಲ್ಲಿ ।
ನಟನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ತವ ಪಠಿಸುತ್ತ ಪಾಡುವರೂ ।
ಪಟುತರವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಕುಟಿಲರಹಿತದಿಂದ ।

ಧಿಟ್ಟ ಅಳಗಿರಿ ಮಧುರಾ ಪುಟಾಭೇದನಿ ನಿವಾಸ ।
ವಟಪತ್ರಶಾಯಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ನಾಮರಸಾ ।
ತ್ರುಟಿಯಾದರೂ ಬಿಡದೆ ಗುಟುಗುಟು ಸವಿದುಂಡು ।
ಕಠಿಣ ಪದವೀಯ ಸಂಕಟ ಒದಯ ಸುಖಿಯಾಗೀ ೭

ಜತೆ

ಮೂರುಯೋಜನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಿ ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುವುದು ।
ಚೋರಾರ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲಾ ತಿರ್ಮಲ ಒಲಿವಾ ೮

೮೫. ಮನ್ನಾರ್

ಧ್ರುವತಾಳ

ಬಾಲಾ ಗೋಪಾಲ ಗುಣಶೀಲಾ ವಿಶಾಲ ಮಹಿಮಾ ।
ಕಾಲಾ ದೇಶತಃ ಪೂರ್ಣ ನೀಲವರ್ಣಕಾಳಿಂಗಮದಭಂಗ ।
ಕಾಳಿಂದಿಯಾ ರಮಣ ಮೂಲಾವತಾರಾಭೇದ ।
ಲೀಲಾ ವಿನೋದ ಏಳೇಳು ಲೋಕವ ಆಳುವ ಬಲುದೈವ ।
ಪಾಲು ಮೊಸರು ಕದ್ದ ಲಾಲಾಸುರಿವ ಶುದ್ಧ ।
ಆಳಿನ ಮನೋರಥ ಫಾಲಲೋಚನ ವಿನುತ ।
ಬಾಲೆರ ಮಾನಭಂಗ ಮೌಳಿ ಮುಕುಟ ತುಂಗ ।
ಲೋಲ ಮನ್ನಾರಿಗುಡಿ ಪಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಸೋಳಾಸಾಸಿರ ವಾಮಲೋಚನೇಶ ಪ್ರೀಯಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅರಿಧರ ಶಿರಿಧರ । ಧರಾಧರ ಗಿರಿಧರ ।
ಸುರಹರ ಸುರವರ । ಮುರಹರ ನರವರ ।
ಕರಿವರತ್ವರಾತ್ವರ । ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೀತಾಂ ।
ಬರದಂಬರ ಧರ । ನಿರುತರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ।
ಶಿರಿಮನ್ನಾರಾದಾ । ವರನಿಲಯಾ ಕೃಷ್ಣಾ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಋಷಿ ಹರಿತಾನೆಂಬಾಂಗಿರಸ ಕುಲದುದಭವಾ ।
ವಸುಧಿಯನು ಶೋಧಿಸಿ ಕೊಳು[ತ] ।
ಹಸನಾದ ನೆಲವೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಇರಲುತಾ ।
ಪಸಿಗಾನು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ನಸುನಗುತ ।
ವಸುದೇವ ಸುತನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು ಮನಸು ।
ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದನು ತಪವನು [ತ] ।
ವಸುಮತೀಶ್ವರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಾ ಸ್ಮ ।
ರಿಸುತಲೀ ಪರಿಯಾ ದಿವಸ ಕಳೆಯುತಿರೆ ೩

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮನ್ಯು ಅಧಿಕವಾದ ಮನ್ನಾಸುರ ದೈತ್ಯ ।
ತನ್ನೆದುರಿಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣೆನೆಂದೂ ।
ಉನ್ಮತ್ತದಿಂದ ಸನ್ನು ಮುನಿಯ ತಪ ।
ವನ್ನೆ ಕೆಡಿಸಲಾಗಿ ಖಿನ್ನಮನಿಸಿನಲ್ಲಿ ।
ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಕಾವನ್ನನಯ್ಯನ ಪಾದ ।
ವನ್ನು ನೆನಿಸಲು ಸನ್ನಿಧಿಯಾದನು ।
ಅನ್ನಾಥರೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನು ಬಂದು ।
ಮನ್ನಿಸಿದನು ಋಷಿ ಅನ್ನವಾದವನು ೪

ಆದಿತಾಳ

ಮರುಳ ಮನ್ನಾಸುರನ । ಒರೆಸಿ ಮುನಿಯ ಕಾಯ್ದು ।
ಹರಿಪೆಸರಾದ ಮನ್ನಾರಿ । ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ।
ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರದನು । ತರುಣೇರಸಹಿತದಲ್ಲಿ ।
ಹರಿದ್ರಾ ನದಿಯೊಳು । ಪರಿಪರಿ ಲೀಲೆ ಅ ।
ಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಆಡಿ ಸುರರು ಭೂಸುರರಿಂದ ।
ಹಿರಿದು ಸೇವೆಕೊಳುತ್ತ ಧರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರಾಕಾಪುರವೆಂದೆನಿಸಿದೆ ।

ಸರಿಯಾರು ನಿನಗೆ ಸುರತರುವೆ ಕಿಂಕರರಿಗೆ ।
ಕರುಣಿ ಮನ್ನಾರಿ ಗುಡಿ ವರರಾಜಗೋಪಾಲಾ ।
ಮರವಿಭುವ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಅರಿದವರೊಡನಿಪ್ಪ ೫

ಜತೆ

ಮಾವಾರಿ ಮನ್ನಾರಿ ನಿಲಯಾ ರಾಜಗೋಪಾಲ ।
ಗೋವಋುಷಿಗೆ ಒಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೮೬. ಮಹಾನಂದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಹಾ ನಂದಿನಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಯೊಳು ಪ್ರತಿಗಾಣೆ ।
ಅಹಿಪತಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರನಯ್ಯಾ ।
ಮಹ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪರ ಇಹದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ।
ಅಹಿಭೂಷಣನಿಲ್ಲಿ ನಲಿಯುತಿದ್ದ ।
ಅಹಂಕಾರವನಿಳಿದು ವಿಹಿತದಿಂದಲಿ ಯಾತ್ರಿ ।
ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನರಗೆ ।
ದೇಹ ನಿರ್ಮಳ ಪಂಚದ್ರೋಹಗಳೊಡೋವು ।
ಶ್ರೀ ಹರಿ ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸುವ ।
ಮಹಯಜ್ಞನಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ ದಾ ।
ಸೋಹಂನಾಗದತಿ ಫಲವಾಹದೆ ಮರುಳ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಶಿಲವೆಂಬೋವಿಪ್ರಾ ಬಲುಕಾಲಾದಲಿ ।
ಒಲಿದು ತಪವಮಾಡಿ ಪುಲಿದೊಗಲಾಂಬರನಾ ।
ಒಲಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದ ಬಲವಂತರೀರ್ವರನು ।
ಇಳಿಯೊಳ 'ಪೆಸರಾದಾ' ಬಲವಂತ ಮಹಕರ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ।
ಒಲುಮೆಯಿಂದಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಪೊಳೆವುದು ನಿತ್ಯದಲಿ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಂದನರಾದರು ಸಿಲನೆಂಬೊ ಭೂಸುರಗೆ ।
ನಂದನಾಪರ್ವತರೆಂಬೊರಿಬ್ಬರು ಮಹಾ ।
ನಂದಾದಿಂದಲಿ ತಪವ ಮಾಡಾಲು ಪರ್ವತ ।
ನೆಂದೆಂಬುವನು ಪೋಗಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಯಲಿ ನಿಂತ ।
ನಂದನನೆಂಬವ ಮನಸು ಧೃಡವಾಗಿ ।
ನಂದಾನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸಿ ।
ಒಂದೆ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ತಪವನ್ನು ಮಾಡಲು ।
ಕಂದರ್ಪಪಿತ ಮಹಶಕುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ನಂದಾ ಮೂರುತಿಯಾ ಕೃಪೆಯಿಂದವಾಯಿತು ಸಾಧ್ಯ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭೂಸುರನೆಸಗಿದ ತಪಸಿಗೆ ಬಲುಮೆಚ್ಚಿ ।
ಕಾಶಿಯಲಿದ್ದ ಉತ್ತರವಾಹಿನಿ ವಾರ ।
ಣಾಸಿ ಗಂಗೆ ಮಧ್ಯ ಬೊಮ್ಮನಾಳದಿಂದ ।
ತಾ ಸುಲಭಾದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ।
ಶೇಷಪರ್ವತಕೆ ಬಂದಳು ವಿನಯಾದಿಂದ ।
ವಾಸರ ನಾಲ್ವತ್ತರೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣಭವ ।
ನಾಸಿಮಿಕ್ಕಾದ ಪಂಚತೀರ್ಥವೊಡಗೂಡಿ ।
ದೋಷವರ್ಜಿತ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾ ।
ದಾ ಸಲೀಲಲ್ಲಾದೆ ಅನ್ಯತ್ರವಿಲ್ಲಾ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಅಂದಿನಾರಭ್ಯವಾಗಿ ವೃಂದಾರಕಾ ಸರ್ವಸಿದ್ಧ ।
ಗಂಧರ್ವರೆಲ್ಲ ನಾರಿ ವೃಂದಗಳು ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ ।
ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾನಂದದ ಲೀಲೆಯಾಡುತ್ತ ।
ಇಂದುಧರಾ ಸಹಿತಾ ಗೋವಿಂದನಾ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ।
ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಮಹಾನಂದಿನಿ ಪೆಸರಿನಿಂದ ।

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಹಿಂದೆ ಬೊಮ್ಮನ ಸಿರ ಇಂದು ಶೇಖರನಿಗೆ ।
ಬಂದು ಬಿಡದಿರಲು ಬಂದು ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ।
ಇಂದಿರಾಪತಿ ರಾಮಾಚಂದ್ರನ್ನ ಪಾದಾರ ।
ವಿಂದ ತುತಿಸಿ ದೇವ ಅಂದು ಒಲಿದು ಇತ್ತ ।
ಅಂದ ಭಾಷಿಗೆ ಹರಿಗೋವಿಂದ ಜನಸಿ, ದಶ ।
ಕಂಧರಾದಿಯಾ ಕೊಂದು ಸಿಂಧು ತಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ಅಂಧಕ ರಿಪುವಿನ ಕಂದನಂತೆ ಮನ್ನಿಸಿ ।
ದಂಡದಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಈಶನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ।
ಬಂದ ಬೊಮ್ಮ ಹತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಥವ ತೋರಿ ।
ಸಿಂಧುವಿನಲಿ ಸೇತೂ ಬಂಧನದಲಿ ಶಿವ ।
ನಿಂದರೆ ದೋಷವು ಹಿಂದಾಗುವದೆಂದು ।
ಗಂಧ ಮಾದನಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಮಂದಗತಿಗಳಿಗೆ ಪರನೆಂದು ಶಿವತೋರಿದಾ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ರಾಮನೆ ಬಂದು ಸಂಚರಿಸಿದ ಕಾರಣ ।
ರಾಮೇಶ್ವರವೆಂಬೊ ನಾಮದಿಂದೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಯಿತು ।
ಈ ಮಹೋದಧಿ ಸದಾ ಪವಿತ್ರವೆನಿಸಿತು ।
ಆ ಮಹ ಚತುರ ವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥಂಗಳೂ ।
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತು ಸಲಹುತಲಿಪ್ಪವು ।
ರಾಮನೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪರದೈವ, ನಿ ।
ಸ್ಸೀಮ ಕೋದಂಡ ದೀಕ್ಷಾಗುರು ಗುಣನಿಧಿ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಕೋತಿಗಳಿಂದಲಿ ರಘುನಾಥ ಗಿರಿಗಳ ತರಿಸಿ ।
ಸೇತು ಲಂಕೆಗೆ ಬಿಗಿಸಿ ಖ್ಯಾತನಾದಾ ಜಗದೊಳಗೆ ।

ಪೂತೂರೆ ಈತನ ಮಹಿಮೆ ।
ಭೂತನಾಥ ಕಾಣಲರಿಯ ದ್ವೈತಮತದವರಿಗೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಹುದು ಮಾಯಿಗೇನೊ ।
ಸೇತು ಮಾಧವರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸೇತುಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದವರಾವಾತನಿಂದ ಪಾಲಿಸುವಾ ೭

ಜತೆ

ಏನು ಸೋಜಿಗವೊ ಸೇತು ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ।
ದ್ಯುನಾಥ ಎಣಿಸುವ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಂದ ೮

೮೮. ರಾಮೇಶ್ವರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಚಿತ್ರವಿದೇನೊ ಶತಪತ್ರ ನಯನ ಪಾ ।
ವಿತ್ರನಾಮಕ ಶ್ರೀ ಕಳತ್ರ ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರ ।
ಸೂತ್ರಧಾರಕ ಲೋಕತ್ರಯವಂದಿತ ।
ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ತ್ರಿದಶಮಿತ್ರ ।
ಶತ್ರುಸಂಹಾರ ವೀತಿಹೋತ್ರ ।
ನೇತ್ರ ಪ್ರತಿಷ್ಟ ಛತ್ರಗದಾದಿ (ಹಸ್ತಾ)ಂದ ಪರ ।
ಮಿತ್ರಪ್ರಕಾಶ ಶ್ವೇತ ಗಾತ್ರ ಮಾಧವಸೇತು ।
ಕ್ಷೇತ್ರದಧಿಪತಿ ಧಾತ್ರಿಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಸಾ ।
ವರ್ತ್ರರ ಮನೋಹರ ಸುತ್ರಮವಂದ್ಯ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜಗದೇವನ ನೀನೆ ಜಗವಮೋಹಿಸುವಾನೆ ।
ಯುಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಿಗಳ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಬಗೆ ಮತ್ತಾವದು ।
ಅಗಣಿತ ಹರಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳನು ಪಾಶದಲಿ ।
ನಗುತ ನಗುತಲಿದ್ದು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ ಚ ।

ನ್ನಿಗ ಬಲು ಚಪ್ಪಳಿಗನೆ ಅಘಹರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶೇತು ಮಾಧವ ।
ರಘುಕುಲದಲಿ ಬಂದು ಮಗನಾದ ದೈವ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮಧುರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯನಿಧಿ ಎಂಬೊ ಭೂಪತಿ ।
ಉರಿಸಿ ಈ ದೇಶವ ಒದಗಿ ಆಳುತಲಿರಲು ।
ಉದರದಲಿ ಸಂತಾನದುದಭವ ಕಾಣದೆ ।
ಮುದದಿಂದಲಿ ಚಿಂತಾ ಉದಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗೆ ।
ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾರಹೃದಯರು ತಿಳಿದು, ಪೇ ।
ಳಿದರು ಈಸು ಸಂಗತಿಯಾ ಸುದತಿಯಳ ಸಹಿತ ।
ಅದನರಿದರಸು ಬಂದೊದಗಿ ಗಂಧ ಮಾಧವ ।
ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಪದೊಪದಿಗೆ ಲವಣ ।
ಉದಧಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಿರಿ ಮದನನಯನ ನೆನಸುತ ।
ಸುಧಾ ಸೇತುಮಾಧವ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೆನಿ ।
ಸಿದ ಕಾಮ್ಯರ್ಥವನೀವ ಮದಗರ್ವವನ ದಾವ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಪಥವನಾಡಿ ಸಮೀಪದಲಿ ನಿಲ್ಲಾದೆ ।
ನೃಪತಿಗೆ ಮಗಳಾದಳಪರಿಮಿತೆ ಬಂದು ।
ತಪವೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ನೃಪವಿಂದ್ಯಾವಳಿಗಿ ।
ಕೃಪೆಯಿಂದರುಹಲು ಉಪಚರಿಸಿದಳಂದೂ ।
ಗುಪಿತ ಸೇತು ಮಾಧವ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಕೃಪಣ ವತ್ಸಲ ಬಂದ ಕಪಟ ಭೂಸುರನಾಗಿ ೪

ಆದಿತಾಳ

ನಂದವನದಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಇಂದಿರೆ ಸುಖಸುತಿರೆ ।
ಮುಂದಿಳಿಯಾದಂತೆ ಪೋಗಿ ।
ಇಂದಿರೇಶಾ ನೃಪತಿಯಾ ।

ನಂದನಿಯಾ ಕರವ ಪಿಡಿಯೆ ।
ಸಂದೋಹವೆಲ್ಲಾ ನೀಡಿ ತಂದು ನಿನ್ನ ಕಾಲಗಳಿಗೆ ।
ಬಂಧಿಸಿದರು ನಿಗಳಾ ।
ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ।
ನಿಂದು ಪುಣ್ಯನಿಧಿಗೆ ಒಲಿದು ।
ವಂದಿಸಿದವರಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಪಾಲಿಸುವೆ ಬಿಡದೆ ।
ಇಂದುಧರ ವಂದ್ಯಾ ಸೇತು ಬಂಧ ಮಾಧವನೆ ।
ತಂದೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಂಬಂಧಿಗನೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ೫

ಜತೆ

ಕಂಡಮಾತುರದಲ್ಲಿ ಭವದ ಶೃಂಖಳವನ್ನು ।
ಖಂಡ್ರಿಸುವ ಸೇತು ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಾಧವ ೬

೮೯. ರಾಮೇಶ್ವರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಸೀತಾರಾಮನು ಬಂದು ಸೇತು ಬಂಧಿಸಿ ಖಳರಾ ।
ಕೋತಿಗಳಿಂದಲಿ ಘಾತಮಾಡಿಸಿ ।
ಪಾತಕ ರಾವಣನ್ನ ಯಾತನಿಗೆ ಕಳುಹಿ ।
ಚಾತುರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುರವ್ರಾತವನು ಪಾಲಿಸಿ ।
ಭೂತನಾಥನ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿ ।
ಸಿ ತಾನು ಪೆಸರಾದ ಭೂತಳದೊಳಗೆಲ್ಲ ಭೂತ ಪ್ರಮಥ ।
ಮಥ ಪೇತಾವೃತಗಳಿಂದ ಜಾತವೇದಸನ ಮನ ।
ಭೂತಳಾಧಿಪ ರಘುನಾಥನ ಚರಣಾಂಬುಜ ।
ತಾ ತುತಿಸುತಿರೆ ಪೀತಾಂಬರ ಧರ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸೇತು ಮಧ್ಯದಲಿ ಒಪ್ಪುತಾ ಪೊಳೆದನಾಗ ।
ಮಾಧವನು ಗಂಧ ಮಾಧನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ।

ವೇದಗಳು ತುತಿಸೆ ವೇಧನು ಕೊಂಡಾಡೆ ।
ವೇದ ಪುರುಷಾ ಲವಣೋದಧಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೊಡನೆ ಮೋದವಾಲಗವಾದನು ಹರುಷದಲಿ ।
ಶ್ರೀದೇವಿಯರಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಾಮಾ ।
ಕ್ರೋಧರಸದೆ ಒಡೆದು ತ್ರಿಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆದಾ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಈ ಪರಿಯಲಿ ವಾಲಗ ಪರಮಪುರುಷ ।
ಆ ಪಾರ ಬಗೆಯಲಿ ತಾ ಪ್ರೀತನಾಗಿರೆ ।
ಆ ಪತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಶರಣೆಂದು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕ ।
ಆ ಪನ್ನ ವಿಭೀಷಣಾ ಕರವನ್ನು ಮಗುಚಿ ।
ಭೂಪಾರಾ ಶಿರೋರತುನ ಬಿನ್ನಹಾ ಕೇಳೆಂದು ।
ಪಾಪರಹಿತ ಭಕ್ತ ಪೊಗಳಿದನೂ ।
ಶ್ರೀಪತಿ ರಘುರಾಮಾ ನೀ ಸೇತು ಉಳುಹಿದರೆ ।
ಆ ಪತ್ತ ಅಡರುವದು ಧರಿಗೆನಲೂ ।
ಚಾಪಧರಾಗ್ರಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಲಂಕಾ ।
ದ್ವೀಪ ಪತಿಯಾ ಮಾತನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಸೇತುವಿನ ಛೇದಿಸಿ ಮೂರು ಭಾಗವ ಮಾಡಿ ।
ಸೇತು ಮಾಡಿದನು ಸುರನರದಾನವ ।
ವ್ರಾತಗಳು ಮಿಂದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವದಕ್ಕೆ ।
ಸೀತಾರಾಮನು ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಪ್ರಾತರಾ ಮಧ್ಯಾನ್ಹಾ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕಾಲಾ ।
ಶೀತಾಗಗೊಡದೆ ಬಲು ಭಕುತಿಯಲ್ಲೀ ।
ಜಾತ ಉತ್ತಮರೆಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ಯಗಳು ।
ಶಾತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ವೋತ್ತುಮಾ ।

ವಾತ ನಿಜಗುರು ರಘುನಾಥ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಸೇತುಯಾತ್ರಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರೀತಿಮಾಡುವನು ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ರತುನಾಕಾರ ಮಹೋದಧಿ ಸಂಗಮದಲಿ (ಅಪರಿ) ಅಪಾರ ।
ವಿತವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರು ವಾಯುಜನ ಸ ।
ಹಿತಾ ಕೃತೆನುತೆ ಲಕುಮಿ ಎಂದೆನಿಸುವ ವೈದೇಹಿ ।
ರತಿ ಪತಿ ಪಿತ ನಾರಾಯಣನೆ ರಾಮಾ ।
ಅತಿಶಯದಿಂದ ತೀರಥದೊಳು ಸನ್ನಿಧ ।
ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ಬಿಡದೆ ಇರುತಿಪ್ಪರು ।
ಹಿತದಿಂದ ನಿಂದು ವಂದನೆ ಗೈದವರಿಗೆ ।
ಮತಿಯಾಗುವದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮ್ಯಾಲೆ ।
ಗತಿಯಾಗುವದಿದಕೆ ಸಂಶಯ ಲೇಶವಿಲ್ಲ ।
ಚತುರಾತರು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷರಾಗಿ ।
ಸತುದ್ಯೆವ ರಾಘವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಪತಿಯಾಗಿಪ್ಪನು ಇಲ್ಲಿ ಪಿತಮಹಾದ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವಿಪ್ರವಧೆ ಕನಕಸ್ತೇ[ಯ] ।
ಮತ್ತೆ ಇದರಷ್ಟು ಸುರಾಪಾನಾ ಗುರುತಲ್ಪಾ ।
ಇತ್ತಂಡಾದಲಿ ಸಂಸರ್ಗಿಕೋಟಿ ಇರೆ ।
ಎತ್ತಲಾದರು ಏನು ನರರು ಒಮ್ಮೆ ಬಂದು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂದು ತುತಿಸಿದಾರು ।
ಸೋತ್ತುಮನಾಗುವ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ।
ಕತ್ತತಿ ಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೇ ।
ವೋತ್ತುಮಾನೊಲಿದು ಮುಕ್ತಿಯನೀವನು ೬

ಆದಿತಾಳ

ಪುಸಿ ಎನ್ನದಿರಿ ಧನುಸುಕೋಟೆ ಮಹಿಮೆ ಪ ।
ರಿಸಿ ಕೇಳಿದವಗೆ ಲಾಲಿಸಿ ಪೇಳಿದವಗೆ ।

ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಮಹಾಪ್ರಸರವಳಿದು ಯಮನ ।
ಘಾಸಣಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಗತಿಗೇರಿಸುವುದು ಶುಭದಿಂದ ।
ವಸುಧಿಯೊಳಾವ ಮಾನಿಸನಾದರು ಸೇ ।
ವಿಸಿದರು ಪುಣ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ು ವೇಗದಲ್ಲಿ ।
ಅಸುರ ವಿರೋಧಿ ರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಪೆಸರಾದ ಸೇತು ಬಂಧಿಸಿ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಯೊಳು ೭

ಜತೆ

ಮೊದಲು ನರರು, ಮಧ್ಯಾದೇವಾಂತ್ಯದನು ಜರುತ್ರಿ ।
ವಿ[ಧ]ಮಾಡಿದ ರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನೊಲಿದು ೮

೯೦. ವಲ್ಕಲ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅರ್ಥಮನ[ವೀ]ಯಾದಿರು ಬಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಪಾವಕ್ಕೆ ।
ಉದ್ಧರಿಪುದು ಸಮುದ್ರ ಶಯ್ಯಾ ।
ಹದ್ದು ಹಾವಿಗೆ ಹರಿದೆದ್ದು ಕವಿದಂತೆ ।
ಕೃದ್ಧಾಗಳಿಂದಲಿ ಪೊಂದಿಪ್ಪನೊ ।
ಒದ್ದು ಕಡಿಗೆ ನೂಕೊ ಸದ್ದಡಗಿಸಿ ಖಳರ ।
ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಒಳಗೆ ತಿದ್ದಿಡುವುದು ।
ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜ ।
ನಾರ್ಧನ ರಕ್ಷಣ ಅಬ್ಧಿನಿವಾಸ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದು ದಿನದಲಜನು ಚಂದದಿಂದಲಿ ಆ ।
ನಂದ ವೈಜಯಂತಿ ಎಂದೆಂಬೊ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ।
ವೃಂದಾರಕ ಸಿದ್ಧಗಂಧರ್ವ ಸರ್ವ ।
ಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ನವನಂದನರ ಸಹಿತ ।

ಅಂದು ವಾಲಗವಾಗೆ ಮಂದಹಾಸದಲಿನಾ ।
ರಂದ ಮುನಿಪ ನಡೆತಂದನು ಎದುರಾಗಿ ।
ಇಂದಿರಾಪತಿ ಗೋವಿಂದ ವಿಜಯ ವಿಠ ।
ಲಂದಾಗಿರುತಿರಲು ಬಂದನು ಪಾಡುತಲಿ ।
ಬಂದು ಜನಾರ್ಧನನ ಮಂದರದಲಿ ನುಡಿಸಿ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಬರಲು ನಾರದಮುನಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಆತ್ಮಜನ ।
ನೆರವಾಗಿ ಬರುತಿಪ್ಪ ಹರಿಮೂರುತಿಯ ನೋಡಿ ।
ಸರಸರನೆ ಎದ್ದು ನಿಂದರಲಾಗಿ ನವಪ್ರಜೆ ।
ಶ್ವರರು ಹಾಸ್ಯವಮಾಡೆ ಹರಿದು ಶಾಪಿಸಿ ನೀವು ।
ನರರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಸಂಚರಿಸು ಎಂದೆನಲಾಗಿ ।
ಮ[ರು]ಗಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತತ್ತರಿಸೀದವರಾಗ ।
ಸುರಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನನೆಂಬೊ ।
ಸುರಮುನಿಯಾ ಕೊಂಡಾಡಿ ವರದಾರೀವಾರ್ತಿ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಕೇಳಿ ಕೌತುಕವೆಂದು ತಲೆದೂಗಿ ಹರಿಲೀಲೆಗೆ ।
ಪೇಳಲಾರಳವೆ ಶೃತಿವಚನದಿಂದ ।
ಭೂಲೋಕದಲಿ ಪರಶು ರಾಮಕ್ಷೇತ್ರ ಉಂಟು ।
ವಾಲಯಾಲಿಪ್ಪ ಅಶ್ವತ್ಥದವಲ್ಲೀ ।
ಮೇಲಾದ ಕಣ್ವಮುನಿ ಆಶ್ರೈಸಿ ಇರುತಿಪ್ಪ ।
ಪೇಳುವೆನು ಮನಶುದ್ಧರಾಗಿ ಕೇಳಿ ।
ಅಲಸಾ ಗೈಸದತಿ ಪೋಗಿ ನಿಮ್ಮಯ ಶಾಪ ।
ಬೀಳೂ ಹಾಕುವದಕುಪಾಯವಂದೂ ।
ಶ್ರೀಲೋಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನನೆಂದು ।
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ನವ ಪ್ರಜೇಸರಿಗೆ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಾಱುದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭೈರವಾಸದಜನೀ ।
ವಾರವ ಕೊಡಲಾದರ ಸಂಗಡದಲ್ಲೀ ।
ಶರೀರ ಧರಿಸಿ ಬಂದರು ನಾರವಸನ ।
ಘೋರಾನೆತಂದಿಲ್ಲಿ ಕೇಡಾದದಂದು ಮೊದಲು ।
ಧಾರುಣಿ ಒಳಗೆ ವಲ್ಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದಿದು ।
ಕಾರಣವಾಯಿತು ಪಂಚಕ್ರೋಶಾ ।
ಸಾರಸುಂದರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನ ।
ಮೀರಿದ ದೈವದ ಮಾಯಾವಿನ್ನೆಂತುಂಟೊ ೫

ಝಂಪೆತಾಳ

ಒಂಭತ್ತುಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ।
ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನೂ ।
ಅಂಬಕಾದಿಂದಲ್ಲಿ ನೀಕ್ಷಿಸಲು ಸ್ವರ್ಣಮಯ ।
ಅಂಬರಕೆ ತುಳುಕುತಿದೆ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲೀ ।
ಕೊಂಬಿಕೊಂಬಿ ಎಲೆಮೂಲಾಗ್ರ ಪರಿಯಂತ ।
ತುಂಬಿಹರು ಸುರರಾದಿ ತೆರವಿಲ್ಲದೆ ।
ಜಂಬುದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ಇದಕೆಣೆ ಇಲ್ಲೆಂದು ।
ಇಂಬು ಮಾಡಿದರದರ ಛಾಯದಲ್ಲೀ ।
ಕಂಬುಧರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನ ಪರ ।
ನೆಂಬ ಮುನಿಪನು ಬಂದ ಕುಂಭಿಣಿಸುರನಾಗಿ ೬

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪ್ರಜೇಶ್ವರರಿಗೆ ಉಪದೇಶವ ತಿಳುಹಿದ ।
ದ್ವಿಜನಾಗಿ ಬಂದ ನಾರದಮುನಿ ಅಂದೂ ।
ದ್ವಿಜಗಮನನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ತುತಿಸಿ ಚಕ್ರ ।
ನಿಜವಾಗಿ ಕಳುಹಿ ಚಕ್ರತೀರ್ಥವೆನಿಸಿದ ।

ಭಜಿಸುತ್ತ ಮನದೊಳು ಹರಿಯ ಚರಣವನ್ನು ।
ಅಜನ ಬಳಿಗೆಯ್ದಿದ ಭಾಗವತರಮಣಿ ।
ತ್ರಿಜಗ ಮಧ್ಯದಲೊಂದು ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ।
ರುಜುವಾದ ನೆಲನೆನಗರುಹೆನಲು ।
ಅಜನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಕರವ ಜೋಡಿಸಿನಿಂದು ।
ಸುಜನರಾಗ್ರಣಿ ಪೇಳಿದನಿದರ ಮಹಿಮಿಯಾ ।
ಗಜವರದಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶ್ರೀಜನಾರ್ಧನ ।
ಯಜಮಾನನಾಗುವ ಮೇಧದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೂ ೭

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಾಗವ ।
ಸುರರಸಹಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲವಧಾನಾ ।
ಸರಿಯಾದೆ ಕೊಡುತಿರೆ ನಿರುತಾದಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವಾ ।
ನರಗೆ ವಖ್ಯಸವಾಗೆ ಪರಿಹಾರಾ ಕಾಣಾದೆ ।
ಭರದಿಂದಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹರಿಯಾ ಮೊರೆಯೋಗೆ ।
ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಹರಿಬಂದಾ ಬಾಲಾ ಭೂ ।
ಸುರ ವೇಷವನು ತಾಳಿ ಇರಲದೆ ಕ್ಷುದಿ ಪರಿ ।
ಹರಿಸೆಂದು ಗ್ರಾಸವಾ (ನೀಡಿಸುಎನೆ) ತರಿಸಿವಾದರಿಸಿ ।
ಪರಮಸೋಜಿಗವೆಂದು ಸುರಜೇಷ್ಠ ತಲೆದೂಗಿ ।
ಹರಿಮಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನ ।
ಕರುಣಿಯಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ೮

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲೆ ಓದನರಾಸಿ ಎಲ್ಲೆ ನಾನಾಕರಾಸಿ ।
ಎಲ್ಲೆ ಘೃತದ ಮಡುವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದವೆಲ್ಲಾ ।
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬಯಲು ನಿಲ್ಲದಡಗಿದವು ।
ಎಲ್ಲಿ ಅದ್ಭೂತವೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಲು ಇತ್ತಲು ।
ಬಲ್ಲಿದ ದೈವ ಕರದಲ್ಲಿ ಆ ಪೋಷಣಿಯಾ ।

ನಿಲ್ಲದೆ ಪಿಡಿದು ಗ್ರಾಸಾ ।
ಇಲ್ಲಾವೆಂದರೆ ನಾನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನೆಂದು ।
ಸೊಲ್ಲು ಪೇಳಾಲೆಂದು ಅಜನು ।
ಮೆಲ್ಲಾನೆ ತುತಿಸಿ ಸಿರಿವಲ್ಲಭನ ಲೀಲೆ ತಿಳಿದು ।
ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಯಾಗವನು ಇಲ್ಲಿನವ ಪ್ರಜೇಸನು ।
ಪುಲ್ಲನಾಭವೊಲಿಸಿ ವೇಗದಲಿ ಮನುಜ ದೇಹಬಿಟ್ಟು ।
ಸಲ್ಲಿದರು ಪೂರ್ವದಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಪೂಜೆ ।
ಗೊಳ್ಳುತನ ವಳ್ಳಿತಿದು ಭಾಗೀರಥೀ ।
ಉಳ್ಳ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಸಲಿಲಾ ।
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿಪ್ಪ ।
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಧರೆ ನರರೂ ।
ಒಲ್ಲೆ ಎನದೇ ಇಂದು ಕ್ಷಾಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶುದ್ಧನಾಗೆ ।
ಎಲ್ಲ ದೋಷಂಗಳು ಇರದೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಪೋಗುವುವು ।
ಖುಲ್ಲರರಿ ಜನಾರ್ಧನ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಎಳ್ಳಿನಿತು ಬಿಡದೆ ಸಾರೆ ಗೆಲ್ಲಿಸುವ ಶೋಕದಿಂದ ೯

ಜತೆ

ವಲ್ಕಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಾ ವಾಸ ಜನಾರ್ಧನ ।
ಬಲವಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಾವಕಪಾಲಾ ೧೦

೯೧. ಶುಚೀಂದ್ರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಯೋಗದಭ್ಯಾಸ[ರಿ]ಗೆ ಜಾಗರ ಉಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಆಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ।
ಯೋಗಿ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಭೋಗದಾಶಿ ತೊರಮಾ ।
ಲಾಗಿಸುವರು ಭವರೋಗ ವನಧಿ ।
ಭೂಗೋಳಾದೊಳಗೋರ್ವ ರಾಗದ್ವೇಷವೇ ಬಿಟ್ಟು ।

ಜಾಗು ಮಾಡಿದಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗೀ ಬಂದೂ ।
ಬಾಗಿ ಕೇವಲ ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ।
ತಾಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಮಿಂದಾಗಲೆ ಕರ್ಮನಾಶ ಭಾಗೀರಥಿ [ನದಿ] ।
ಸಾಗರದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಪುಣ್ಯಾಪಡದೂ ।
ಯಾಗಾದಿಗಳ ಮಾಡಲಾಗಿ ಆವಫಲ ।
ವಾಗುವದದಕೆ ನೂರಾಗುವದು ಸಿದ್ಧ ।
ಮೂ[ಗ]ಣ್ಣನೊಬ್ಬ ಬಲ್ಲ ।
ನಾಗಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸುಧೀಂದ್ರ ।
ಆಗರಾ ವಾಸನ ನಾಗ ಗಮನ ಭಜಿಸೀ ।
ನೀಗಿಕೊಂಡನು ಬಂದ ಭೋಗ ವ್ಯಾಕುಲಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪರಸತಿಗೆ ಅಳು[ಪಿ] ಹರಿಯನುಶಾಪಾ ।
ಧರಿಸಿದನು ತನ್ನ ಶರೀರಾವಾದ್ಯಂತಾ ।
ದುರಿಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ದುಶ್ಚಿತ್ತನಾಗಿ ।
ಥರವಲ್ಲದೇ ಪೋದಾ ವರಸಭಾ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ।
ಮರಳೆ ತನ್ನೊಳು ತಾನೇ ಮರುಗಿಕೊಳುತಲಿರೇ ।
ಸುರಮುನಿ ನಾರದನು ಭರದಿಂದಲಿ ಬರಲೂ ।
ಎರಗಿದ ಚರಣಕ್ಕೆ ಕರಗಳನು ಮುಗಿದು ।
ಪರಮಪುರುಷರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಶರಣಗೆ ತನ್ನಯಲ್ಲಾ ಬಿನ್ನೈಸೆ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಬೆಸನ ಕೇಳುತಮಾನಿ ನಸುನಗುತಾ ಪರಸತಿಯಾ ।
ಘಸನಿ ಪೋದವನ ಮನ್ನಿಸದಲ್ಲ ಜಗವೆಲ್ಲ ।
ಹಸಗೇಡಿಯಾಗಿ ಸುಮನಸ ತತಿ ಕೇಳಿದ ।
ಕುಶಲಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಪುಶಿಯದಂತೀಗಾಲ ।
ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ರಿ ।

ಪಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಲು ಪಸರಾಗಿದೆ ಅತ್ರಿ ।
ಋಷಿ ಆಶ್ರಮಾ ಉಂಟು ।
ಉಸರಿಕ್ಕಾದಲೆ ಪೋಗಿ ।
[ಲೇಸಿನಾ] ಮನದಲ್ಲಿ ಭಜಿಸು ಮಧುಸೂದನನ ।
ಹಸನಾಗಿ ವಿಶಾಪ ವಶದಿಂದ ಕಡಿಬಿದ್ದು ।
ಲಸತು ಕಾಯದಲಿ ಶೋಭಿಸುತಪೋಗು ಎನಲಾಗಿ
ಬಿಸಜನಯನ ನ್ನ ವಿಜಯವಿಠಲನ ನೆ ।
ನೆಸುತ ಬಂದನು ಅತ್ರಿಋಷಿ ಇದ್ದ ಭೂಮಿಗೆ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಬಂದು ಇಂದ್ರನು ತಪಸಿಗೆ ಕುಳಿತನು ಗ ।
ಜೇಂದ್ರನ್ನ ಕರದು ಉದಕವ ತರ ಪೇಳಲು ।
ಅಂದು ಐರಾವತನು ಕೈಕೊಂಡು ಮಲಯಾದ್ರಿ[ಯ] ।
ಲಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ತಾಂಬ್ರ ಪರ್ಣಿಯದತ್ತ ।
ಲಿಂದ ಮಾರ್ಗವ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಒಡಿಯನಿದ್ದಾ ।
ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟದು ಬಲು ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ತಂದ ವಿಚಾರವನು ನೋಡಿ ವೃತ್ರ ವೈರಿ ।
ಮಿಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಮುದದಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ।
ಮಂದರಧರದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸೂ ।
ಧೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದ ದ್ವಂದ್ವವನು ನೆನಸುತ್ತ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆಸನವನು ಹಾಕಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸವ ಬಂಧಿಸಿ ।
ಲೇಶವಾದರು ಕಾಯದಾಶಿಯಾ ಮಾಡದೆ ।
ಬ್ಯಾಸಿಗೆ ಬಿಸಲೆನದೆ ಬ್ಯಾಸರಕಿಯ ಬಿಡದೆ ।
ವಾಸವ ಕುಳಿತು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ।
ಕೇಶವ ಮಧುಸೂದನ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಯ ಒಂದು ।
ವಾಸರ ಬಿಡದರ್ಚಿಸಲಾಗೀ ।

ದೇಶಾಧಿಪ ಸುಧೇಂದ್ರವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ದಾಸಗೆ ಒಲಿದು ಬಂದ ಸತಿಯ ಕೂಡ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗೌತುಮನ್ನ ಸತಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಅಹಲ್ಯಾ ।
ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ಪುರುಹೂತನ ಶಾಪಿಸಿರೆ ।
ಸೋತ್ತುಮರಿಗೆ ಬಲು ಪಾತಕ ಬಂದರೆ ।
ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಅಜಾತು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ।
ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ ತಾನು ಭಕುತರ ।
ಭೀತಿಯ ಹರಸುವ ಮಾತು ಪೇಳದ ಮುನ್ನ ।
ಭೂತಳದೊಳು ಮಧುಘಾತಿ ಸುಧೇಂದ್ರಾನಿಲ ।
ಕೇತನ ವಿಜಯವಿಠಲಾತುಮದೇವ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಪೊಂದಿದ ಕಲುಷ ಕಳೆದು ಇಂದ್ರನುದ್ಧರಿಸಿದ ।
ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಸಾಸಿರ ನಯನಾ ।
ನೆಂದು ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದ ವಾಲಗವಾಗದ ।
ಸಂದೇಹ ತೊರದು ನರರು ಬಂದು ಯಾತ್ರಿಮಾಡಲು ಗೋ ।
ವಿಂದನು ಕರುಣಾರಸದಿಂದ ಸಾಕುವನವರ ।
ಎಂದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಸುಧೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಮಧುವೈರಿ ।
ವೃಂದಾವನ ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಸಂದರುಶನವಾಗೆ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿ ಪೋಪುವುವು ೭

ಜತೆ

ದಕ್ಷಿಣ ಸಾಲಗ್ರಾಮಕ್ಷೇತ್ರ ಸುಧೇಂದ್ರಾ ।
ಅಕ್ಷಯಾಬ್ಧಿವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲಧೀಶಾ ೮

೬೨. ಶ್ರೀಮುಷ್ಣ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಜೀವನ್ನ ಭಿನ್ನ ಗಗನಾವನ್ನಾ ಜನಕಾ ತ್ರಿ ।
ಭುವನ್ನ ಸಂಜೀವನ್ನ ಕಾವನಯ್ಯಾ ।
ಪಾವನ್ನ ಕಾಯ ಕಂಬುಗ್ರೀವನ್ನ ವರವಾ ।
ನೀವನ್ನ ಅಘವನ ದಾವನ್ನ ಧರುಣಿ ।
ಧಾವನ್ನ ಸುರತತಿ ಕಾವನ್ನ ಸರಸಿಜಾ ।
ಭಾವನ್ನ ನಾಸದುದು ಭಾವನ್ನಾ ನಮಿತರ ।
ನೋವನ್ನ ಕಾವನ್ನ ಶ್ರೀ ವನ್ನಜಾ–ನಯ ।
ನಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ದೇವನ್ನ ಪಾದ ।
ರಾಜೀವನ್ನವಾ ನಂಬಲು ।
ಜೀವನ್ನಾದ್ಯಾರೊಪ್ಪುವರೂ ।
ಈವನ್ನಾ ನುತಿಸೆ ಮತ್ತಾವನ್ನ ವಶವೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕನಕಾಕ್ಷನ ಮಡುಹಿ ಅನಿಮಿಷ ಗಣದವರ ।
ಕ್ಷಣದೊಳು ಪಾಲಿಸಿ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ।
ಮನಸುಖರಾಯನು ಜನರಗೋಸುಗಡುಳ್ಳಿ ।
ವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮನೋಹರವಾಗುತ್ತ ತನಗೆ ತಾನೆ ನಿಂದಾ ।
ಘನ ಹರುಷದಲಿ ಪುತ್ತನು ಒಪ್ಪುತಿರಲು ।
ಅನಿಲಾವಂದಿತ ವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಾಜಾ ।
ನನ ಮಂಡಲದಂತೆ ಮಿನುಗುತ ಮುದದಿಂದ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಪದಜಾ ಸುಶರ್ಮನೂ ಸದರಾವಿಲ್ಲದೆ ಧಾನ್ಯ ।
ಒದಗಿ ಬೆಳೆಸುತಿರೆ ಅದನರಿದು ಲಕುಮೀಶ ।
ಮದವಾದಾ ರೋಮ ಶಾಬದದಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ।

ಮದದು ಪೋಗುತಲಿರಾಲದ ನೋಡಿ ಅವನಂದು ।
ಕದನಾ ಮಾಳಿಪೆನೆಂದು ಹುದಗಿಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ ।
ತ್ರಿದಶಾವಂದಿತ ಶ್ವೇತವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಪದಜಾಗೆ ಒಲಿದು ತೋರಿದನು ಆನಂದವಾ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಪೆಸರಾದನಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಸೂಕರನು ಈ ।
ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಸ್ವಯಂ ವ್ಯಕ್ತನೆಂದೂ ।
ಹಸನಾಗಿ ತೋರಿದನು ಅಬುಜಭವಾದ್ಯರಿಗೆ ।
ಮಿಸುನಿಪ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಶೋಭಿಸುತಲೀ ।
ಪಸರಿಸಿದವು ಬೀದಿ ಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರ, ಗ ।
ಳೂಸುರಲಳವೆ ಉರಗಾಧಿಪಗಾದರೂ ।
ಶ್ವಸನ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪೂ ।
ಜಿಸಿದ ಶ್ವೇತವರಹ ವಿಗ್ರಹವನೂ ।
ನಸುನಗುತ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸುರರುಘೆ ಎಂದೆಚ್ಚ ।
ಕುಸುಮ ವರುಷಾಗರಿಯೆ ಗಮಕದಲ್ಲೀ ।
ಅಸುರಾರಿ ಶ್ರೀಮುಷ್ಣವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ವಸತಿಯಾದನು ಬಿಡದೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಾದಲ್ಲಿ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪಾವನ್ನಾ ವಿಮಾನಾ ಪವನಾ ಸಂಬಂಧವೆನ್ನಿ ।
ದೇವನಂಗದಾ ಬೆವರೇ ತೀರ್ಥಾವೆನ್ನಿ ।
ಪಾವನವಾದಾ ವೃಕ್ಷವೆ ಎಡಗಣ್ಣಿಂದ ।
ತಾ ಉದುಭವಾವಾದಶ್ವತ್ಥವೆನ್ನಿ ।
ಪಾವನಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ಪರಮ ಪವಿತ್ರವೆನ್ನಿ ।
ಜೀವನಮುಕ್ತರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾವೆನ್ನಿ ।
ದೇವರದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ವರಹಾ ।
ಪೋವೊಂದೇರಿಸಿದರು ಗತಿಯಾ ಪಾಲಿಪಾನೂ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ತ್ರಯಯೋಜನ ಸುತ್ತ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಕಾಣೊ ।
ಭಯಭಕುತಿಲಿಂದ ಆವನಾದರು ಬಂದು ।
ತ್ರಯದಿನದಲ್ಲಿ ನುತಿಸಿ ಪಾಡಲು ಜಗ ।
ತ್ರಯದೊಳಗಾವನು ಶುದ್ಧಾತ್ಮನೆನಿಸುವ ।
ಗಯ ಪ್ರಯಾಗ ಕಾಶಿ ಮಾಡಿದ ಫಲಗಳು ।
ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಂಬುವದು ಕೊಂಬುವದು ಶತಸಿದ್ಧಾ ।
ಲಯ ವಿವರ್ಜಿತ ಪಂಚಸೂಕರ ದೇವ ವಿ ।
ಜಯವಿಠಲನ್ನ ನಿಜಯಾತ್ರಿಗೈಯಾಲು ।
ಅಯೋ ನಿಜನಾಗಿ ಅರ್ಚಿಸುವಾ ಹರಿಯಾ ೬

ಆದಿತಾಳ

ನೀತಿಯಿಂದ ಮಣಿಮುಕ್ತ ಶ್ವೇತಸಂಗಮದ ಸ್ನಾನ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಷೋಡಶನದಿ ತೀರಥವನು ಮಾಡಿ ।
ಶ್ವೇತವರಹ ದರುಶನ ವಾತನಂತರ್ಗತವೆಂದು ।
ಮಾತು ಪೇಳುವಪಿತರೊಳು ಪಾತಕವೆ ಪರಿಹಾರಾ ।
ನೇತುರ ವದನ ನಾಸಾ ಶೋತುರಹಸ್ತಾಸರುವ ।
ಗಾತುರ ಪವಿತೂರವೂ ಯಾತರ ದುಶ್ಚಿತ್ತಾವಣಿ ।
ಮಾತುರ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಗೋತುರಕ್ಕೆ ಗತಿ ಉಂಟು ।
ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದ ರಾಶಿವರಹ ವಿಜಯವಿಠಲನು ಈ ।
ಕ್ಷೇತುರ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಕಾತುರವ ಬಿಡಿಸುವ ೭

ಜತೆ

ನಿತ್ಯ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಾ ವಾಸಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ।
ಭೃತ್ಯವರ್ಗವ ಪಾಲಾ ವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ೮

೯೩. ಶ್ರೀರಂಗ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂದಣಿಯ ಸಮೇತಾ ।
ಒಂದಾರು ಪ್ರಾಕಾರ ಒಂದಾರು ಬೀದಿಯೊಳು ।
ನಿಂದು ನಿರ್ಮಳರಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಪರಿ ರಂಗ ।
ಮಂದರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂದಿರೇಶನ ಪಾದ ।
ದ್ವಂದ್ವವ ಎಣಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಗುಣಗಳ ।
ನಂದವ ನೆನವುತ್ತ ಮುಂದುಗಾಣದ ಸುಖ ।
ಸಿಂದುವಿನೊಳಿಪ್ಪರು ಕಂಧರವನ್ನು ತೂಗಿ ।
ಗಂಧರ್ವತುಂಬುರ ನಾರಂದನು ಮಹಾ[ಮ]ತಿ ।
ಯಿಂದ ನುಡಿಸಿ [ತಾರಾಮದಿಂದಲಿ] ।
ಕಂದೆರಡೂ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂದನ ನುಡಿಯಂತೆ ।
ಒಂದೊಂದು ಕೀರ್ತಿಸಿ ವಂದನೆ ಮಾಡಲು ।
ಬಂದ ಶರೀರ ಸಾಲದೆಂದೆಂಬೊ ಗಾದೆಯಾಗೆ ।
ಮಂದರಧರ ಗೋವಿಂದ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಸುಂದರವಿಗ್ರಹ ಒಂದೆ ದೈವವೆ ರಂಗ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ರಂಗ ರಂಗ ರಂಗಾಧಾಮಾರಂಗ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗ ಕಾವೇರಿ ।
ರಂಗ ವೈಭೋಗರಂಗ ಜಗದಂತರಂಗ ರಂಗರಂಗನಾಥ ।
ರಂಗಶಾರಂಗ ದುರಿತ ಸಂಘ ದೂರ ರಂಗ ದನುಜ ।
ಭಂಗ ಶೌರಿ ರಂಗರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ರಂಗೇಶ ರಂಗಮಂದಿರ ವಾಸ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಸಮುತ ಪ್ರಾಕರವೆ ಸಮುತಾವಾರಿಧಿ ಎನ್ನಿ ।
ಸಮುತ ಬೀದಿಗಳು ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಎನ್ನಿ ।

ತಪುತ ಕಾಂಚನಮಯ ಸುಮೇರು ಪರ್ವತ ।
ಗುಪುತ ಮಹಿಮಾನಿಪ್ಪ ಸ್ಥಾನವೆನ್ನೀ ।
ಸಪುತಾಶ್ವ ಚಂದ್ರಮಾ ಬಿಡದೆ ತಿರುಗುವರೆನ್ನಿ ।
ಸಪುತಾಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಾವೆನ್ನಿ ।
ಸಪುತೆರಡು ಲೋಕದಲಿ ಇದು ವೆಗ್ಗಳವೆನ್ನಿ ।
ಶಪುತ ಮಾಡುವರೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಕುಪಿತರ ಸಂಹಾರಾ ಭಕುತರ ಉದ್ಧಾರಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಆವಾನಾದರು ಬಂದು ಭಾವ ಶುದ್ಧದಲ್ಲಿ ।
ರಾವಣಾಂತಕ ನಿದ್ದ ಈ ವೈಕುಂಠನ ।
ಸೇವೆಯ ಮಾಡಾಲು ಸಾವಿರ ಬಗೆಯಿಂದ ।
ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವನು ತಾವೊದಗಿ ಬಂದು ।
ಕೋವಿದರನ ಮಾಡಿ ಪಾವನರೊಳಿಡುವ ।
ಕಾವೇರಿ ನಿವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಂಗ ।
ದೇವನ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಆವ ಬಣ್ಣಿಪನು ೪

ಆದಿತಾಳ

ಬಯಸಾದಿರು ಮೇಲು ಲೋಕ ಬಯಸಾದಿರು ನಾಗಲೋಕ ।
ಬಯಸದಿರು ಸ್ವರ್ಗ ಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಸುಖಗಳ ।
ಬಯಸು ಮನುಜಾ ರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸಾವಿದ್ದು ।
ದಯಪಯೋನಿಧಿಯ ಪಾದ ಭಯಭಕುತಿಯಿಂದ ನೋಡೆ ।
ಬಯಲಾಗುವುದು ಪಾಪಾತ್ರಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಲಿದು ।
ಜಯಾ ಮೂರ್ತಿರಂಗಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಿರಿ ರಮಣಾ ।
ಈಯಬಲ್ಲ ಈ ಪರಿಗಾಯನ ಮಾಡಲು ವೇಗ ೫

ಜತೆ

ವಿಧು ಪುಷ್ಕರಣಿಯಾ ನಿವಾಸ ಶೇಷಶಾಯಿ ।
ಮಧುವೈರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗಧಾಮಾ ೬

೯೪. ಶ್ರೀರಂಗ

ಧ್ರುವತಾಳ

ರಂಗರಂಗ ವಿಹಂಗತುರಂಗ ತು ।
ರಂಗವದನ ತುರಂಗಖಳರ ಮರ್ದನ ।
ರಂಗ ಭಕ್ತರಂಗದೊಡಿಯಾ ಶಾ ।
ರಂಗ ಚಾಪಾಪಾಣಿ ಸಂಗೀತಲೋಲ ।
ಮಂಗಳಂಗ ಪ್ಲವಂಗ ನಾಯಕ ತಾ ।
ರಂಗಮಹಿಮ ಪಾತಂಗ (ಕುಲೋದ್ಧಾರ) ಕುಲೋದ್ಭವ ।
ರಂಗ ನಿಸ್ಸಂಗ ದೋಷಾಸಂಗಾ ಸತತ ದೂರಾ ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಭುಜಂಗಶಯನಾ, ಮಾ ।
ತಂಗ ವರದ ದೈತ್ಯಭಂಗ ಹೃತ್ಸರಸಿಜ ।
ಭೃಂಗ ಭಾನುತೇಜ ಗಂಗಾಜನಕ ।
ಜಂಗಮ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗುಳೀ ಪರಿಪಾಲ ।
ರಂಗ ಮಂದಿರವಾಸರ ರಂಗರಂಗೇಶಾ ।
ರಂಗ ಮೂರುತಿ ನೀಲಾಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಡಿಂಗರಿಗೊಲಿದ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸರಸಿಜಭವನಿಂದ ನಿರುತ ಪೂಜಿಗೊಂಬ ।
ವರಶ್ರೀರಂಗದೇವಾ ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಸವಿತರವಂಶಕೆ ಬಂದು ।
ಪರಿಪರಿವಿಧದಲಿ ಮೆರೆದು ಪಾರಂಪರೆಯ ।
ಅರಸರಸರ ಕೂಡ ಪರಮತೋಷದಲಿದ್ದ ।
ಕರುಣಾಂಬುಧಿರಂಗ ವರಮಂದಿರವಾಸ ।
ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಶರಣರ ಮನಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ದೈವಾ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಅಜರಾಯಸುದರದಲಿ ಸೃಜಿಸಿ ದಶರಥರಾಯಾ ।
ಭಜಿಸಿ ಪಡದಾನಂದು ತ್ರಿಜಗದ ಒಡಿಯನ್ನ ।
ಅಜನ ತಾತನು ಪುಟ್ಟಿ ರಜನಿ [ಚ]ರನು ಕುಟ್ಟಿ ।
ನಿಜಸತಿಯಾ ಕೂಡ ಪರಂಜನೇತ್ರ ಮೆರದಾನು ।
ರಜದೂರ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗರಾಮಾ ।
ಭಜಿಸುವರ ಮನೋವ್ರಜಾವಂಧದೂರ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಭಕ್ತ ವಿಭೀಷಣನ ಭಯವನ್ನೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಉತ್ತರೋತ್ತರಿರುವಂತೆ ಅಭಯವಿತ್ತು ।
ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದು ತಿರುಗಿ ಪೋಗು ಎಂದೆನಲು ।
ಉತ್ತರಕೆ ತಲೆವಾಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಾ ।
ಚಿತ್ತದೊಡಿಯಾ ರಾಮಾ ನಿನ್ನಗಲಿ ಕಾಲಕಳ ।
ವೃತ್ತ ಇರಬಹುದೆ ನಂಬಿದ ದಾಸರೂ ।
ಭೃತ್ಯ ನುಡಿವುದನು ಲಾಲಿಸಿದಾ ಸರ್ವೋತ್ತುಮಾ ।
ಇತ್ತಾನು ವರಮೂರ್ತಿಯನು ಪಾಲಿಸೀ ।
ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪರಾಮ ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಹತ್ತಾವತಾರದ ಪುರುಷ ಸಿರಿ ಅರಸಾ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೊದವಿಗಿ[ಳು]ಹದಲೆ ನಿನ್ನ ಪುರಕೆ ವೈದು ।
ಕಡುಪೂಜೆ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ।
ಪೊಡವಟ್ಟು ವಿಭೀಷಣ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿಕೊಂಡು ।
ನಡೆದು ಬರುತಿರಲು ಹರಿ ಮಾಯದಿಂದ ।
ತಡಧಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಾಗದಂತಾಗಲು ।
ಒಡನೆ ಸಾಹಸಮೀರಿ ಕೀಳಾಲೇಳಾದಿರೆ ।

ದೃಢಾಗುಂದಿ ವಿಭೀಷಣನಿಂದಿರಲೂ ।
ಒಡಿಯಾ ಪುಷ್ಕರಣಿಯವಾಸಾ ರಂಗರಾಯಾ ।
ಬಡವರದಾಸ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸಡಗರದ ಮಹಿಮಾ ಮೆರದಾನಂದು ಮೊದಲು ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತಿಗೆ ವರವಿತ್ತು ಸುಖ ಸಾಂದ್ರರದೇವ ।
ವಿಕಳಾನಾಗಾದೆ ನೀ ಸಕಲ ಕಾಲಾದಾಲಿ [ಅರ್ಚಕ]ನಾಗಿರು ಎಂದು ।
ಕಕುಲಾತಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸಾರೆ ಕರೆದು ಪೇಳಿದ ।
ರಕ್ಕಸರ ಪುರವಾಸಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಾ ಎನಗಿರತಕ್ಕದಲ್ಲಾವೆಂದೂ ।
ಲಕ್ಕುಮಿ ರಮಣ ಪೇಳೆ ।
ಅಕಳಂಕ ರಂಗೇಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಾ ।
ರಕವಾ ವಿಮಾನದಲಿ ಮುಕುತಾ[ರ್ಥ]ನಲಿವಾ ೬

ಆದಿತಾಳ

ತೇಜೋಮಯನು ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುತ ಪವ[ಡಿ]ಸಿದ ।
ರಾಜಾ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ರಾಜಾ ರಾಜಾರಂಗರಾಜಾ ।
ರಾಜಶೇಖರ ಬೊಮ್ಮಾಸುರರಾಜ ಗಂಧರ್ವಾದಿಯಿಂದ ।
ಪೂಜೆಗೊಳುತ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿ ।
ಕೂಜಿದವರ ಪೊರವುತ್ತಾ ।
ಮೂಜ್ಜಗದೊಡಿಯಾ ರಂಗರಾಜಾರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ।
ಯೋಜನಪಾರಕ್ಕೆ ನೆನಿಯಮಾಜಾದೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯ[ವ]ನೀವಾ ೭

ಜತೆ

ಉಭಯಾ ಕಾವೇರಿಯಾ ವಾಸಾ ಅನಿಮಿಷಾಧೀಶಾ ।
ವಿಭುವೆ ರಂಗರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೮

೯೫. ಶ್ರೀಶೈಲ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಶ್ರೀಶೈಲಾ ಪಂಚಪಂಚಕ್ರೋಶಾ ಯಾತ್ರೆಯುಂಟು ।
ಶೇಷಾದ್ರಿ ಪುಚ್ಛಭಾಗಾವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ।
ಶೇಷಭೂಷಣನಿಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಪ್ಪನು ।
ಶ್ರೀಶನ ದಯದಿಂದ ತೀರ್ಥಾಸವನೀವುತ್ತ ।
ದೇಶದೊಳಗೆ ಭೂಕೈಲಾಸದಿಕವಿದು ।
ಕಾಶಿ ರಾಮೇಶ್ವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೀ ।
ದೋಷವಿಬಂಧನಾ ಪಾಶಾನೆ ಹರಿಸೋದು ।
ವಿಸಜನ್ಮದ ಕ್ಲೇಶನಾಶನವಾಗುವದೂ ।
ಕೇಶವನ ಧೀರ್ಘದ್ವೇಷಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ।
ವಾಸವಾದರು ಫಲಾ ಲೇಶವಿಲ್ಲ ।
ವಾಸುದೇವನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ದಾಸನಲ್ಲಾದವಗೆ ಈ ಸುಲಭ ದೊರಕೋದೆ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುತನ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಪಿತಾಮಹನು ಬಂದು ।
ಅತಿಶಯದೀಶನಾ । ಹಿತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದ ।
ಸತತ ವಲ್ಮೀಕದೊಳು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ವರುಷಾ ।
ಹುತನೇತ್ರನಿರಲು ।
ಜಿತಮನ್ಯುನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಅ ।
ಮೃತ ನಾಮವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ನೆನೆಸುತ್ತ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೃಪನಾ ಮಂದಿರದಿಂದಲ್ಲಿ ।
ಬಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಅಂದಾವುಳ್ಳಕಳೂ ।
ಬಂದು ನಿರಂತರ ಚಂದವಾಗಿ ಕ್ಷೀರ ।

ಬಿಂದು ಮಾತುರ ಇಡದೆ ಅಂದು ಕರವುತಿರೆ ।
ಒಂದುದಿನ ನೃಪತಿ ಅಂದು ಗೋವನು ಕರ ।
ತಂದು ದಂಡಿಸಲಾಗ ಬಂದಾಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ।
ಸಂಧಿಮಾತೆ ನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಾ ಕೃಪೆ ।
ಯಿಂದ ಪೆಸರಾದಾನೆಂದು ತಿಳಿವುದೂ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಈ ತೆರದಲಿರುತಿರಲು ಭೂತನಾಥನು ಮುಂದೆ ।
ಸೀತಾಂಶಳಾಗುಪ್ತಜಳು ಮಲ್ಲಿಕಾ ಎಂಬುವಳು ।
ಚಾತುರ್ಯವಂತೆ ಯವ್ವನಾತುರದಿ ಒಪ್ಪುತಿರೆ ।
ಸೋತನಾಗವಳ ಪಿತ ಕೈದುಡುಕಲು ।
ಕಾತುರದಲಿ ಪಿತನ ಶಾಪಿಸಿ ವೇಗದಲಿ ।
ಭೂತೇಶನೊಳಗೆ ಗೋಪಾಲ ಸಮ್ಮೇತಾ ।
ತಾ ತವಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾದಳಂದು ।
ಮಾತು ಪುಶಿಯಲ್ಲನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನಿರೊ ।
ಜ್ಯೋತಿರಾದಿತ್ಯ ಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಲಾಲಿಸುವದಿದನೂ ೪

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಲ್ಲಿ ಈರ್ವರು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಾ ಕಾರಣದಿಂದ ।
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ನಾಮಾದಲ್ಲೀ ।
ಎಲ್ಲ ಲೋಕದಲೀಶ ಕರಿಸಿಕೊಂಡನು ಸುರ ।
ರೆಲ್ಲಾರು ಕೊಂಡಾಡೆ ವಿಜಯದಿಂದಾ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಶಶಿಗುಪ್ತಾ ಕೂಪಿತಾದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾ ।
ವಲ್ಲಭಗೆ ಶಪಿಸೀದಾ ನಿನ್ನಾ ನೋಡಲು ಗತಿ ।
ಇಲ್ಲಾದೆ ಪೋಗಲಿ ಎನುತಾ ಪೇಳಲು ಗಿರಿಜಾ ।

ವಲ್ಲಭ ಕರುಣದಲಿ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ವರವಿತ್ತಾ ।
ಖುಲ್ಲಾದಲ್ಲಣ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸಲ್ಲಿಸುವನು ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಪುಣ್ಯ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನವಭಕುತಿಯಲಿಂದ ನವನದಿಯಲಿ ಸ್ನಾ ।
ನವನು ಮಾಡಿದ ಮಾನವನ ಪುಣ್ಯಕೆ ಇ ।
ನ್ನವನಿಯೊಳಗಾವನಾವನು ವಿಧಿತ ಸಾಧ ।
ನವನು ತೀರಿಸಿದ ಮಾನವಗೆ ಪಡಿಯುಂಟೆ ।
ನವನೀತ ಚೋರ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಧ್ಯಾ ।
ನವನು ಕೈಕೊಂಡಾಗಾನವ ನೀತರಾಗಿ ೬

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷಾ ನಿಜಾ ।
ಭಾಗವತರೊಡಗೂಡಿ ಜಾಗರತನದಿಂದಲಿ ।
ಆಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವುಳ್ಳ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ವಿ ।
ಯೋಗವಾಗದಂತಿದ್ದು ಸಾಗರಶಯನನ ಸೇವೆ ।
ಜಾಗುಮಾಡದತಿಮಾಡಿ ನೀಗಿ ಭವರೋಗಗಳು ।
ಯೋಗಿಗಳು ಬಲ್ಲರಿದು ಈಗಿನ ಮಾತಲ್ಲವಲ್ಲ ।
ಭೂಗರ್ಭನಾಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲಾ ।
ಕಾಗಿಯಂತೆ ಮುಣಗಿದರು ।
ಆಗದಾಗದು ಕೈವಲ್ಯಾ ೭

ಜತೆ

ಎಂದಿಗಾದರು ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ನೋಡೆ ।
ಬಂದು ಮಹವೀರ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನೊಲಿವಾ ೮

೯೬. ಶ್ವೇತಶೃಂಗಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡದಗೋಸುಗ ಶ್ವೇತರಾಯ ।
ತನ್ನ ಮಾಂಸ ತಾನೆ ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡೂ ।
ತಿನ್ನು ತಿಪ್ಪನು ನಿತ್ಯ ಕ್ಲೇಶವ ಬಡುತಲಿ ।
ಬನ್ನದೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಸ ।
ಮುನ್ನೆಗತಿ ಕಾಣದೆ ಇರುತಿರೆ ನಾನಾಧರ್ಮ ।
ಅನಂತ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕಾಗೇ ।
ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡದಗೋಸಗ ಈ ಬಗೆಯು ।
ಇನ್ನೇನು ಪೇಳಲಿ ಇತ್ತ ನಾರಂದ ಮುನಿ ।
ಪನ್ನಗಶಯನನ ಪಾಡುತಲೀ ।
ಘನ್ನತೆಯಿಂದ ರಾಯಾನಿದ್ದೆಡಿಗೆ ಬರಲು ।
ಸನ್ನುತಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಾ ಪೇಳೆ ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸಿ ಅಹಹ ಹರಿಯೆ ಮಹಿಮೆ ।
ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದೆಂದು ಶಿರವ ದೂಗಿ ।
ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ವಿ[ಸ್ಮಿ]ತನಾಗಿ ನುಡಿದನಾಗ ।
ಬನ್ನಣೆಯಿಂದ ಶ್ವೇತ ಭೂಪತಿಗೆ ।
ಆನಂತದೊಳಗೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ಉತ್ತರವಾಹಿನಿ ।
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಉಂಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೀ ।
[ಚ]ನ್ನಮೂರ್ತಿಯ ಭಜಿಸಿ ನಿರ್ದೋಷ ನೀನಾಗೆನಲೂ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುರಮುನಿ ಮಾತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ।
ಭರದಿಂದಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಸನಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ।
ಅರುಹಬೇಕು ಎನಗೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ।
ವರಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ ತಡಮಾಡದೆ ಎಂದು ।
ಅರಸು ಬಿನ್ನೈಸಲು ನಸುನಗುತ ಮೌನಿ ।

ವಿರಚಿಸಿದನು ವೇಗಾ ಪರಮ ಭಕುತಿತಯಿಂದ ।
ಪರಮಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಚರಣವ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಆಗಮವ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಾರ್ಪಾರಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಅಪರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ।
ಇಪ್ಪದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ।
ತಪ್ಪದೆ ಭೃಗು ಜಾತ ಜಮದಗ್ನಿ ಮಹಮುನಿ ।
ಒಪ್ಪಾದಿಂದಲಿ ತಪವಮಾಡಿ ವೇಗ ।
ಸಪ್ತತಲ್ಪನ ಮಗನಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ।
ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ ಕೂಡ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪ ।
ಗುಪ್ತಮಂತ್ರವಿದು ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ।
ಸಿಪ್ಪಿಯಂದದಿ ದೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡೂ ।
ಅಪ್ಪಾರ ತಂತ್ರ ಶ್ರೀಹರಿ[ಯು] ಒಲಿಸಿ ನೀನು ।
ಇಪ್ಪ ದೋಷದಿಂದಾ ದೂರಾಗೆಂದಾ ।
ಅಪ್ಪಣೆಕೊಂಡು ಮುನಿ ಅತ್ತಲು ಪೋಗಲು ।
ಸುಪ್ರೀತಿಯಲಿ ರಾಯಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೂ ।
ಇಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ವರುಷ ದೇಹ ಶೋಷಿಸಿ ।
ನಿಷ್ಪಾಪನಾದನು ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ।
ಸರ್ಪಭೂಷಣವಿನುತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಭೂಪತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶ್ವೇತರಾಯನು ಬಂದು ತಪವು ಮಾಡಿದರಿಂದ ।
ಶ್ವೇತ ಪರ್ವತವೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿತು ನೋಡ ।
ಸೀತಾರಮಣ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾದ ।
ಆ ತರುವಾಯ ಶೃಂಗಿ ಎಂಬೊ ಮುನಿಪತಿ ।
ಈ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸಿದ್ಧನಾದ ।

ಭೂತಳದೊಳಗಿದೆ ಉತ್ತಮ ನಿಧಿ ಎನ್ನಿ ।
ಮಾತಿಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಿದಕಾಲಕ್ಕೂ ।
ಪಾತಕ ಕೆಡಿಸೋದು ತಡಮಾಡದೆ ಪ್ರ ।
ಖ್ಯಾತನ್ನ ಮಾಡೋದು ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿಕೊಟ್ಟು ।
ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನಾದಿಯ ಮಾಡೆ ಪ್ರ ।
ನೀತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಲಕೋಟಿ ಸಮೇತ ।
ಪೂತುರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶತಗುಣಾಧಿಕ ವಿಶ್ವ ।
ನಾಥನಿಗಿಂತ ನುತಿಸಿ ಧ್ಯಾನವಮಾಡೆ ।
ಧಾತಾದಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಗುಣ ।
ವ್ರಾತದಿಂದಲಿ ಕೇಶವನ ಪಾಡುವರಯ್ಯಾ ।
ಭೂತಳದೊಳಗಿದೆ ಶ್ವೇತ ಶೃಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಯಾತಕೆ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೂ ಪುರು ।
ಹೂತ ಅಹಲ್ಯಾ ಸಂಗದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ।
ಪಾತಕ ಕಳಕೊಂಡ ಏನೆಂಬೆ ಏನೆಂಬೆ ।
ಶ್ವೇತಕಾನನ ವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸುವ ಈ ಪರಿ ತಿಳಿದರೆ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಬಿಲ್ಲಕಾರಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಪರಾರಣ್ಯವಿಡಿದು ।
ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ಎನಿಸೋದು ಸ್ಮೃತಿ ಉಕ್ತಿ ।
ಬಿಲ್ಲದ್ವಾರವೆ ಉಂಟು ಮುನಿಗಣ ಪೋಗಿ ಬರುವ ।
ಸಲ್ಲುವ ಸಲ್ಲುವದಿದು ಪಂಚಕೋಶ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ಪರ್ವತದ ಸುತ್ತ ।
ಸಲ್ಲಲಿತವಾದ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟು ।
ಬಲ್ಲೀದ ಸೀತಾರಾಮ ಜಮದಗ್ನಿ ಶೃಂಗಿಶ್ವೇತ ।
ಕಲ್ಮಷ ಹರರುದ್ರ ನರಸಿಂಹ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನಿ ।
ನಿಲ್ಲದಲೆ ಬಂದು ಮನುಜ ಸಮಸ್ತ ಸತ್ಕರ್ಮ ।
ದಲ್ಲಿ ಒಂದುವಾದರು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ।

ರಥ ನಾನಾ ಬಗೆ ಉಂಟು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗದೇಪ ।
ರ ರೀತಿಯ ತಿಳಿದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಮಿಂದು ಅ ।
ಮೃತ ಭೋಜನ ದುಚ್ಚಿಷ್ಟಾ ಗತಿ ಎಂದು ಹೊರಳೆ ಪ ।
ವಿತ್ರನಾಗುವ, ಭಾಗೀರಥಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ।
ಶತಸಾರೆ ಪೋದಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತತವಾಗುವದು ಕಾಣೊ ।
ಶತಸಿದ್ಧವೆನ್ನಿ ಉನ್ನತ ಕುಷ್ಟರೋಗಗಳು ।
ಹತವಾಗಿ ಪೋಗುವುದು ಪತಿತನಾದರು ಬಂದು ।
ತತುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಯುಚಿತವುದನ್ನು ತಿಳಿಯೆ ಮು ।
ಕುತಿವಂತ ಸತತದಲ್ಲಿ ।
ನುತಿಸಿದವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಚತುರದವರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿಸುವ ೫

ಜತೆ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಯಾತ್ರೆ ಎಂಥಾದೊ ತಿಳಿಯಾದು ।
ಶುಭ್ರಾವರಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ನರಹರಿಬಲ್ಲಾ ೬

೯೮. ಹಂಪೆ

ರಾಗ: ಅಭೇರಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ದಕ್ಷಿಣ ವಾರಣಾಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವದು ।
ಯಕ್ಷೇಶನಾಪ್ತ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಯ್ಯಾ ।
ಅಕ್ಷರ ಒಂದು ನುಡಿವ ಹೊತ್ತು ಮನುಜಾ ಬಂದು ।
ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಫಲಕೆ ಇಲ್ಲಿ ।
ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು ಎಣಿಸಲಿನ್ನಾರಳವೆ ।
ನಿಕ್ಷೇಪವೆನ್ನಿಸದಾ ವಂಶಾವಳಿಗೇ ।
ನಕ್ಷತ್ರ ಮಳಲು ಮಳಿಯ ಹನಿಕಡಲ ತೆರೆ ।
ವೃಕ್ಷ ಜಾತಿಗಳೆಲೆ ಎಣಿಸಬಹುದು ।

ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಗಣನೆ ಮಾಡುವರಾರು ।
ಅಕ್ಷಯವಾಗುತಿಪ್ಪದು ದಿನದಿನಕೇ ।
ಕುಕ್ಷಿಗೋಸುಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲವಿದ್ದರೂ ।
ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಲ್ಲ ದುರುಳರಿಗೆ ।
ದಕ್ಷಿಣಾಧೀಶ ಈ ಪರಿ ಇದ್ದವರವೈದು ।
ಶಿಕ್ಷಿಸುವನು ಜನುಮಜನುಮದಲ್ಲಿ ।
ಚಕ್ಷುಶ್ರವಣಶಾಯಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಂಘ್ರಿ ।
ರಕ್ಷೆಯಿಂದ ದಾಸನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುವ ಉಮೇಶ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದು ದಿವಸ ಮುಕುಂದನು ತನ್ನಯ ।
ಮಂದಗಮನೆ ಸಹಿತಾನಂದದಲ್ಲಿ ಖಗೇಂದ್ರವಾಹನನಾಗಿ ।
ಬಂದನು ಸಕಲ ವಸುಂಧರೆ ಚರಿಸುತಲಿ ।
ಅಂದವಾದೀ ಧರೆಯ ಅಂದು ನೋಡಿದನಲ ।
ವಿಂದ ಶಿರಿಯೊಡನೆ ನಿಂದನು ಕರಕಮಲ ।
ದಿಂದ ಗುಲಗುಂಜಿ ಒಂದು ಪಿಡಿದು ಕಾಶಿ ।
ಗಿಂದಧಿಕ ಫಲವುತಂದುಕೊಡುವೆನೆನುತ ।
ನಂದನಗೊಲಿದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಾಧವ ।
ನೆಂದೆಂಬೋ ನಾಮದಲಿ ಇಂದ್ರಾದ್ಯರು ಪೊಗಳೆ ೨

ರೂಪಕತಾಳ

ಶ್ರೀ ತರುಣೇಶನು ವಿನಯದಿಂದಲೀ ಬಂದೀ ।
ಭೂತಳದಲಿ ನಿಂದ ವಾರ್ತಿಯನ್ನು ।
ಭೂತಾಧಿಪನು ನಾರದನಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ।
ಕೌತುಕವಹುದೆಂದು ತಲೆಯದೂಗಿ ।
ಕಾತುರದಲಿ ಹರಿಯಸೇವೆ ಮುಟ್ಟಿಪೆನೆಂದು ।
ಪಾತಾಳೇಶ್ವರನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನಿಂದ ।
ಈ ತೆರದಲಿ ಇತ್ತಲಿರುತಿರೆ ಆಪರ್ನಾ ।

ಭೂತಳಗೋಸುಗ ಹರಿ ವರಹನಾಗೇ ।
ಆತನಾ ದಾಡಿಂದ ಬಂದ ತುಂಗೆ ಇರಲು ।
ಆ ತೀರದಲಿ ಪೋಪನಾಮದಿಂದ ।
ತಾ ತಪವನೆ ಮಾಡತೊಡಗಲಾಕ್ಷಣ ಅತ್ತ ।
ಜಾತವೇದಸನೇತ್ರ ಪ್ರತಿರೂಪದೀ ।
ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಬಲು ಬ್ಯಾಟಿಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ಕಿರಾತನಂದದಿ ಬಂದ ಹಂಪನೆನಿಸೀ ।
ಗೋತುರ ಜಾತಿಯ ಕಂಡು ಮಾನವನಂತೆ ।
ಸೋತು ನೀನಾರೆಂದು ಮಾತಾಡಿಸೇ ।
ನೀತವಲ್ಲೆಂದು ಆ ಪಂಪನಾಮಕ ಗಿರಿಜೆ ।
ಭೀತಿ ತೋರಿದಳು ಅನ್ಯರೋಪಾದಿಲಿ ।
ಯಾತಕೆ ಸಂಶಯ ಎನ್ನಲ್ಲಿವುಳ್ಳ ಮಹ ।
ಭೂತಿ ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಸತಿಯಾಮದನಾ ।
ರಾತಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವ ಮಾಡೆ ।
ಭೂತ ಪ್ರಮಥಗಣ ಪೊಗಳುತಿರೆ ।
ಜೋತಿರ್ಮಯಾರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।
ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ನೆನಿಸಿ ಪುಳಕೋತ್ಸದಲ್ಲಿದೆ ೩

ಝಂಪೆತಾಳ

ಹರಿಯ ನಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಷ್ಟಿಸುರನಿಕರ ।
ಪರಮ ಹರುಷದಲಿ ನಿಂದಿರದೆ ಬಂದು ।
ನೆರೆದು ಸಕಲರು ವೇದ ಹಿರಿದು ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ।
ಚಿರವಕ್ಕುಮಾಮಹೇಶ್ವರಗೆ ಕಾಶಿಯ ದಳಿದು [?]
ಮೊರಗಿದವು ಭೇರಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ।
ಸುರರು ಕುಸುಮ ವರುಷ ಗರಿಯೆ ಮಹೋತ್ಸಹ ದಲ್ಲಿ ।
ಕರಿಸಿಕೊಂಡನು ಪುರಹರನಂದಿನಾರಭ್ಯ ।
ವರ ಪೊಂಪಾರಮಣ ಪೆಸರಿನಿಂದಲಿ ।
ಮೆರೆದುದೀಭೂಮಿ ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಪೊಂಪಾಕ್ಷೇ ।

ತುರು ಆದಿಯುಗವಿಡಿದು ಕರಿಸಿತಿದೆಕೊ ।
ಸರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದಿದರ ಅರಿದು ಶಂಖಶಕಟ ।
ಶರಭ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ ದೇವರತಿ ಕಪಿಲಾ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಮುನಿಗಳು ಪರಮ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ।
ಹರಿಹರರ ಪೂಜಿಸಿದರು ಗುಣಗಳ ತಿಳಿದು ।
ಸುರಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ।
ಅರಿದವಗೆ ಕೈವಲ್ಯ ಸರಿಸದಲೆ ಉಂಟು ೪

ತ್ರಿವಿಡಿ ತಾಳ

ಪಿತ ಮಹದೇವನು ಅತಿಶಯದಲಿ ಇಲ್ಲಿ ।
ಕೃತವ ಮಾಡಿದನು ಅಮಿತಬಗೆಯಲ್ಲಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿ ಐವರು ಪರ್ವತದೆಡೆಯಲಿ ರಚಿಸಿ ।
ಚತುರಾಸ್ಯ ಪೋಗೆ ಕಾಲತೀತವಾಗಲು ಬಹು ।
ಕ್ಷಿತಿ ಪರಾಳಿದರು ಉನ್ನಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ।
ಗತವಾದ ತರುವಾಯ ಶತ ಮೋದನಂದನನು ।
ಪ್ರತಿವಿಲ್ಲವೆನಿಸಿ ಸುಪುತದ್ವೀಪದೊಳು ಮೆರಿಯೆ ।
ದಿತಿಸುತ ನಿಂದರ್ಕಸುತರೊಡನೆ ವಾಲಿ ।
ಹಿತತಪ್ಪಿ ನಡೆದು ದುರ್ಮತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸೆ ।
ಪತಿತರಾವಣ ವಿಬುಧತತಿಗಳಟ್ಟಲು ಅವರ ।
ಸ್ತುತಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಸಿರಿಪತಿ ದಶರಥನಲ್ಲಿ ।
ಚತುರ ಮಾರುತ ತನ್ನ ಪತಿಸೇವೆ ಗೋಸುಗ ।
ಸುತನಾದಂಜನಿಗೆ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ।
ಸತಿಪೋದ ವ್ಯಾಜದಲಿ ಕ್ಷಿತಿಪನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ।
ನತವಾಗಿ ಭಾಸ್ಕರನಾ ಸುತನ ನೆರಹೆ ವಾಲಿಯ ।
ಹತವಮಾಡಿ ರಘುಪತಿ ಇಲ್ಲಿ ಮೆರೆದ ಪ ।
ರ್ವತ ಮೂಲ್ಯವಂತದಲ್ಲಿ ವ್ರತತೊಟ್ಟ ನರನಂತೆ ।
ನುತಿಸಿ ವರವಬೇಡಿ ಮತಿ ತಾರ ತಮ್ಯದಲಿ ।
ಮತವನ್ನೆ ಬಿಡದೆ ಶಾಶ್ವತ ಫಲವನುದಿನ ।

ಯತಿಗಳ ಮನೋಹರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯ ।
ಕೃತದ್ವಂಶಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಕಾಲ ಜಪಿಸುವ ೫

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮನುಮಥ ಕೊಂಡು ವಶಿಷ್ಟ ಲೋಕ ಪಾ ।
ವನೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ತೀರ್ಥ ಪೊಂಪಾಸಾಗರ ಸೀತಾ ।
ಋಣ ಮೋಚನ ತೀರ್ಥಪೊಳೆವುದು ಸುದರು ।
ಶನ ತೀರ್ಥಕೋಟಿ ಕಪಿಲತೀರ್ಥ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯಾ ।
ಮುನಿತೀರ್ಥ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉಂಟು ।
ಅನುಮಾನ ಬಿಡಿ ಸಾಧನ ಮಾನವರೆಲ್ಲ ।
ಮನಶುಚಿಯಾಗಿ ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಮಾ ।
ತನು ಪೇಳಲಾಗದು ಹಣ ಮಣ್ಣು ಒಂದೆ ಯಾದರೆ ಅಂಗಡಿ[ಗ]ಮ ।
ಣ್ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದರಕೆ ತರಬಾರದೇ ಧಾನ್ಯ ।
ನಿನಗೆ ಅವಗೆ ಭೇದಾ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನಾ ।
ವನಿತೆಯಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿಡಿದು ವೈದರೇನು ।
ಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣವ ಬೊಮ್ಮಗೆ ಪೇಳಿನಿ ।
ರ್ಗುಣನೆಂದು ನುಡಿವುದು ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತವು ।
ಜನನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗರ್ತಿಯೆಂದು ಪೇಳಿ ।
ಜನರ ಮುಂದೆ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ಎಂದಂತೆ ।
ಗುಣವುಂಟು ಗುಣವಿಲ್ಲಾವೆಂದು ಯಮನ ಯಾ ।
ತನೆಯಿಂದ ಬಹುಕ್ಲೇಶವನು ಬಡುವದು ಸಲ್ಲಾ ।
ಕನಸು ಎಂದರೆ ಇದು ಮನಕೆ ತಾರ ಕಾಂಣ್ಯಾ ।
ಕಣಿ ತಂದು ಬಿತ್ತಲು ಜನಿಸುವದೆ ಸಸಿ ।
ಬಿನಗು ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಗುಣವಂತ ನಾಗಿ ಭ ।
ಜನೆ ಮಾಡು ಸರ್ವತೀರ್ಥವನೆ ಮಿಂದು ವಟತರು ।
ವಿನಲಿ ಗೋತ್ರ ಏಳನು ಉದ್ಧರಿಪದು ।
ಅನಲಾಕ್ಷಗೆ ಬಂದನು ತಂದು ಅಭಿಷೇಕ ।
ವನೆ ಮಾಡಲವನೆ ಧನ್ಯನುಕಾಣೊ ಜಗದೊಳು ।

ಎಣಿಸಲು ಸುತ್ತಯೋಜನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನಿ ।
ಹನುಮವಂದಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಶ ।
ರಣಗಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯ ಭಣಗುಗಳಿಗುಂಟೆ ೬

ಆದಿತಾಳ

ನರಗೊಂದು ಸೌರಿ ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆ ಕಿಂ ।
ಕರನೆನಿಸಿ ಕೊಂಡವ ಹರಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ।
ಗಿರಿಸುತ ರಮಣನ್ನ ದರುಶನವನು ಮಾಡಿ ।
ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಗೈದು ಮತಿಯಲ್ಲಿ ।
ವರ ಪೊಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಅರಸು ಗುಲಗಂಜಿ ।
ಧರ ಮಾಧವಂಗೆ ನೀರೆರದು ಸಮರ್ಪಿಸೆ ।
ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವನು ಮಾಡಿ ।
ಪೊರೆವನು ಯಾತ್ರಿಯ ಚರಿಸದೆ ಮಾನವನು ।
ಹರನು ಪರಮ ಲೌಕಿಕ ಗುರುವೆಂಬೋದೆ ಸಿದ್ಧಾ ।
ಅರಿತವಂಗೆ ಮನಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ।
ಧರೆಯೊಳಗಿದು ಭಾಸ್ಕರ ಕ್ಷೇತ್ರ ವೆನಿಸೋದು ।
ಸುರರು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ಪರು ವಾಸರ ಒಂದು ಬಿಡದಲೆ ।
ಪರಮ ಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯ ।
ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ಈ ಕ್ಷೇತುರ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿವುದು ೭

ಜತೆ

ಜನುಮದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಯಾತ್ರಿ ।
ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಚರಿಸಲು ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವಾ ೮

೯೯. ಹಂಪೆ

ರಾಗ: ಸಿಂಧುಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನುಮಾ ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮಾ ।
ಯಂತ್ರ ಧಾರಕ ಎನಗೆ ಮನಸಿನೊಳಗೆ ।
ಯಂತ್ರ ವಾಹನನ ಪೂರ್ಣದಯದಿಂದ ಸಕ ।
ಲಾಂತರಿಯಾಮಿಯಾಗಿ ಚರಾಚರದಿಲ್ಲೀ ।
ತಂತ್ರವನು ನಡಿಸುವ ಮಂತ್ರಿ ಈತನು ಕಾಣೊ ಸ್ವಾ ।
ತಂತ್ರ ಪುರುಷ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ನಿಜ ಭಕ್ತ ।
ಅಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಪರನ್ನ ಪೊರೆವ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವ್ಯಾಸರಾಯರು ತಮ್ಮ ಮೀಸಲ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಜ ।
ದ್ಯಾಸನ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಶ್ರೀಶನ ಪೂಜಿಸಲು ।
ಆ ಸಮಯದೊಳು (ನೀ) ಸುಳಿದು ನಿಂದು ।
ಈ ಶಿಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾಗೆ ।
ತ್ರಿಸಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲವ ಸೇವೆ ಹಾ ।
ರೈಸಿ ಇಲ್ಲೆ ಮೆರದೆ ದಾಸರನ ಪೊರದೆ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೂರುಕೋಟಿ ಬೀಜಾಕಾರಾ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿ ।
ಧಾರಿಯನು ಎ[ರೆ]ದು ನಿನ್ನಯ ಸುಂದರ ।
ಮೂರುತಿಯನು ನಿರ್ಮಾಣವನು ಮಾಡಿದರು ।
ಆರುಕ್ಷೋಣಿ ವಲಯಾ ಕಾರಾ ವಾನರ ಬದ್ಧ ।
ಚಾರು ಶೋಭಿತ ತುಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ।
ವೀರಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ಕಾರುಣ್ಯದ[ಲೀ]ಗನುಗುಣ್ಯವಾಗಿ ನಿಂದೆ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದು ಕೋಟಿ ಬೀಜ ಮಂತ್ರ ।
ದಿಂದ ಸುತ್ತ ಯಂತ್ರವ ಬರಿಸಿ ।
ಅಂದು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿ ।
ನಿಂದಿರಿಸಿದರು ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸದಿ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಗಳು ।
ಒಂದು ಕರದಲಿ ಜಪಮಾಲೆ ।
ಒಂದು ಕರಾ ನಾಭಿ ಕೆಳಗೆ ।
ಚಂದದಿಂದ ಪದು ಮಾಸನ ।
ದಿಂದ ಕುಳಿತು ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯಾ ।
ನಂದ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ।
ವಂದಿಸಿ ವರಗಳ ಕೊಡುತ ।
ಬಂದ ನರರ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ೪

ಆದಿತಾಳ

ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚ ಪೀಡೆ ।
ವಾತ ಶೀತ ಜ್ವರ ಮಿಕ್ಕಾದ ।
ಯಾತನೆ ನಾನಾ ಕಠಿಣ ಭೀತಿ ಮತ್ತೆ ।
ಯಾತರ್‍ಯಾತರರ್ಥಪೇಕ್ಷಿತ ತೆರದಲೆ ।
ಆತುರದಿಂದಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಾತಕವ ಹರಿಸಿ ।
ಭೂತಭೃತೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ ।
ದೂತರೊಳು ಶ್ರೇಷ್ಠನೀತಾ ೫

ಜತೆ

ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಪೂಜಿಪ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನುಮಾ ।
ಈಶಾನಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ ದಾಸರ ಪ್ರೇಮಾ ೬

೧೦೦. ಹರಿಹರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ವಿಹಂಗಗಮನ ದೇವ ವಿಶ್ವಸರ್ವದ ಕಾವ ।
ಅಹಿಶಯ್ಯಾ ಕಾಮನಯ್ಯಾ ಭಕು[ತ]ಪ್ರಿಯ ।
ಬಹು ಕ್ರೂರ ರೂಪ ಭವದೂರ ಫಾಲಲೋಚನ ಚನ್ನ ।
ಅ[ಹಿ]ಭೂಷಣಗೆ ಈಶ ಸತತ ದಯಾಸಾಗರ ।
ಗಹನಮಹಿಮ ಸದ್ಗುಣಗಣ ಸಾಂದ್ರ ಸ ।
ನ್ನಿ ಹಿತನಾಗಿಪ್ಪ ದೇವೋತ್ತುಂಗಾ ಸಂಗ ।
ಮಹದೇವ ಜ್ಞಾನಕಾಯಾ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶುದ್ಧಮೂರ್ತಿ ।
ಬಹಿರಂತರ ನಿತ್ಯವ್ಯಾಪ್ತ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತ ।
ಮಹಿಯೊಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುತ್ತು ಮೂರುಯೋಜನ ।
ಸಹ ಜವೋ ಹರಿಹರವೆಂಬೋ ಪೆಸರೂ ।
ಗುಹಶಯನನಾದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ ।
ಮಹಿಧರನಂದನೆ ವಾಸವಿಲಾ ಸ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರ ಗುಹನಂದು ಪಸರಿಸಿ ತಪವನೊ ।
ಅಸುವ ದಂದಿಸಿ ಮಹ ಪೆಸರಾಗೆ ನಿರುತದಲಿ ।
ಬಿಸಿಜ ಭವನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಸುನಗುತ ಖಳಗೆ ।
ಅಸುರಾರಿ ಹರನಿಂದ ಅಸುವಳಿಯಾದಂತೆ ।
ಕುಶಲ ವರವನೀಯೆ ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಇತ್ತಾ ।
ಮಸದು ಮತ್ಸರಿಸಿ ಅಂಜಿಸಿದಾ ಲೋಕೇಶ್ವರರ ।
ಅಸಮ ವೀರನಾಗಿ ವಶವಲ್ಲದ ಸು[ಮಾ]ನ ।
ಸಿರು ಮೊರೆ ಇಡಲು ।
ಪಶುಪತಿ ಪ್ರೀಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಬೆಸಸಿದ ಮಾತಿಗೆ ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆದ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೂರು ಯೋಜನ ಉದ್ದ ಹರಿಹರ ರೂಪದಲಿ ತೋರಿ ।
ಕ್ರೂರನ ಕೂಡ ಕಾಳಗವನು ಮಾಡಿ ।
ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ನಾನಾ ಶಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಾದಿ ।
ಧಾರುಣಿಗೆ ಖಳನ ಬೀಳಗೆಡಹೀ ।
ಕಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಗೆ ವರವಿತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರ ಗು ।
ಹಾರಣ್ಯ ವೆನಿಸಿ ಕರಿಸಿತಿದೆಕೋ ।
ವಾರಾಣಾಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಧಿಕ ವೆಂದೆನಿಸಿತು ।
ನಾರಾಯಣಾ ಸರ್ವಗುಣ ಪೂರ್ಣನೂ ।
ಚಾರುವಾದಾ ಗಿರಿ ಪೋಲ್ವಾತ್ತೈರಾವತ ।
ಈಶಾ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ತೀರ್ಥ ಸಹಿತಾ ।
ವಾರಾಣವಾದ ಭೃಕುಟಿ ಮುಚುಕುಂದ ಕ್ಷೇ ।
ತುರದಲ್ಲಿ ಈಶಾ ಬಪ್ಪುತಿಹನೂ ।
ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಉಂಟು ಪೂರ್ವಾದಿ ದಿಕ್ಕಿಲಿ ।
ಆ ರೈದು ಕೇಳ್ವುದು ಪುಣ್ಯಶ್ರವಣ ।
ಭೋರುಗರೆವ ಸರಿತೆ ಹರಿದ್ರ ಕುಮದ್ವತಿ ।
ವಾರಾಹಿಯೊಳಗೆ ಸಂಗಮವೆನ್ನಿರೋ ।
ಕೋರಿದವರಿಗೆ ಆನಂದ ವರವ ನಿತ್ತು ।
ತಾರಕಾ ಮಾಳ್ವರು ಭವಸಾಗರ ।
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಹರಿಹರ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।
ಆರಾಧಿಲು ಮುತ್ತಿದಾರಿಯಾ ತೋರುವಾ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಬಂದು ಹರಿಹರರೂಪವ ।
ಧರಿಸಿದ ದೇವನ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ।
ನಿರಮಾರ್ಣಗೈಸಿಪ ಶೂಲ ಅಭಯ ಹಸ್ತ ।
ಅರಿಶಂಖದಿಂದ ಚತುರ ಹಸ್ತಾದಲ್ಲಿ ।

ಹರುಷವ ತಾಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಧನ್ಯನಾಗಿ ।
ಸುರರಿಗರುಹಿದ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ।
ಮಿರುಗುವ ತೀರ್ಥಗಳಿಲ್ಲುಂಟು ಬಹು ಪೆ ।
ಸರನು ಪೇಳುವೆ ಕೇಳುವುದು ಸಜ್ಜನರು ।
ಪರಮೇಷ್ಠಿ, ಭಾರ್ಗವ, ಛಾಯಾ, ಪಿತರ, ವೈಶ್ವಾ ।
ನರ, ರುದ್ರಪಾಷಂಡ, ಶಿಲಿ, ಶಿಂಶುಮಾರ ।
ಅರಿಪಿಶಾಚಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಗಾಲವ, ವಿ ।
ಸ್ತರವಾದ ಸಂಗಮ, ಸರಸ್ವತಿ, ಭೈರವ ।
ನರ ಋಣಮೋಚನ ಈ ಪರಿ ತೀರ್ಥವು ।
ಪರಿಪರಿ ಉಂಟು ಪೆಸರು ಬಲ್ಲವರಾರು ।
ನರನೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡೆ ಮತ್ತೆ ಕು ।
ಳ್ಳಿ[ರ]ದೆ ವಟಾಶ್ವತ್ಥ ತರುವಿನ ನೆಳಲಲಿ ।
ಕರವ ಮುಗಿದು ಮಾಡಿದಾ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ಯ ।
ಹರಿಹರಗರ್ಪಿತವೆಂದು ನುಡಿದರೆ ।
ದುರಿತಗಳುವಕಿ ಪುಣ್ಯ ಶರಧಿಯೊಳು ।
ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಲೋಲಾಡುವರು ।
ಧರಿಯೊಳಗಿದಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಎದುರುಗಾಣೆನು ಹರಿ ।
ಹರರೂಪಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪರಬೊಮ್ಮನು ।
ಹರ ರೂಪಾ ತಾನೆ ಮತ್ತಾವನು ತಾಳಿದ? ೪

ಆದಿತಾಳ

ಭೇದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆವರಿಸಿ ತಿಳಿದು ।
ಸಾಧು ಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಸಾದ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ।
ಕ್ರೋಧವ ತೊರೆದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ಣ ।
ಬೋಧರ ಮತವಿಡಿದು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ ।
ವಾದದ್ದೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ಮೋದಾದಿಂದಲಿ ನಲಿದು ।
ಗೋದಾವರಿ ಗಂಗೆ ಆದಿತ್ಯಸುತೆ ಮೊದ ।
ಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ನಿಲ್ಲಾದೆ ನೂರುಸಾರಿ ।

ಪೋದರೇನಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿ ತಾ ಧರ್ಮಧರಿಸಿ, ಬಿಂ ।
ದೋದಕ ದಿಂದ ಮಹತ್ತಾದ ಫಲವೀ[ವು]ದು ।
ಮಾಧವ ಶಿರಿಧ[ರ] ವಿಜಯವಿಠಲ ವಿ ।
ನೋದ ಮೂರುತಿ ಕ್ರೀಡೆ ಆದಿತ್ಯರು ಬಲ್ಲಾರೆ ೫

ಜತೆ

ಎಂತು ಗ್ರಹಿಸಾಲಾರದಂತೆ ತೋರುವ ಹರಿ ।
ದಂತಿ ಚರ್ಮಾಂಬರ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ೬

೧೦೧. ಹರಿಹರ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಹರಿಹರರಿಬ್ಬರು ಒಂದೇ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ।
ದುರುಳ ಗುಹಾಸುರನ ಕೊಂದರೆಂದೂ ।
ಮರಳು ಮಾನವರು ತಿಳಿಯಾದೆ ನುಡಿವರು ।
ಹರಿಹರರೀರ್ವರು ಏರವಾದರೆ ಅಂದು ।
ಹರನು ಮೈಮರೆದು ನಿಂದನ್ಯಾತಕೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ದೈತ್ಯ ।
ಸುರರ ಓಡಿಸಿ ಪ್ರಬಲನಾಗಿರೆ ।
ಪರಮ ಪುರುಷ ಹರಿ ನರಹರಿರೂಪವನ್ನು ।
ಧರಿಸಿ ರಕ್ಕಸನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವಾಗಲಿ, ಕೇ ।
ಸರಿಯಾ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಮಾರೆಯಾ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ।
ಮೆರದಾನೇನೋ ಅವತಾರ ಮಾಡಿ ।
ಹರಿಯ ಅದ್ಭೂತ ಶಕ್ತಿ ನಾನಾ ಲೀಲಾ ವಿನೋದ ।
ಚರಿಸೂವ ಪರಬೊಮ್ಮ ಗುಣಪೂರ್ಣ ನೂ ।
ತುರಗವದನ ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮಸೂಕರ ವೇಷ ।

ಧರಿಸಿದಾತನು ಕಾಣೋ ಯುಗಯುಗದೀ ।
ಕರುಣಾಸಿಂಧು ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಹರಿಹರ ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ಕಾಣಿರೋ ೧

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದೀಪದ ಉಪಕಾರ ದಿನಪಗೆ ಏನಾಹದು ।
ಭೂಪತಿಗಾಳಿನ ಅನುಸುಣ್ಯಾತಕೆ ।
ಕೋಪವನು ತಾಳಿ ಭೃಗುಮುನಿ ಕೈಯಿಂದ ।
ಶಾಪನ ಕೈಕೊಂಡನಂದು ಭಸ್ಮಾಸುರನ ।
ಆ ಪತ್ತಿಗಾರದೆ ಮೊರೆ ಇಡಲು ಕೇಳಿ ।
ಶ್ರೀಪತಿ ಮೊಗದಲಿ ಕಾಯದದ್ದು ಕಾಣದೆ ।
ಗೋಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಹರ ।
ರೂಪವು ತಾನಾದ ಅನೇಕ ರೂಪನೊ ೨

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಂತು ಜನಕ ಶಿವನ ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಪುರಾ ।
ಣಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪೇಳುತಿವೆ ನೋಡಿಕೊ ।
ಎಂತಾಹದೀ ನುಡಿ ಸಿದ್ಧವಲ್ಲವೊ ಶ್ರೀ ।
ಕಾಂತ ನಖ ಮೌಳಿ ಅಭೇದಾನು ।
ದಂತಿ ದನುಜ ವೈರಿ ಅರ್ಧಂಗವನೆ ತಾಳಿ ।
ನಿಂತಿಪ್ಪ ಶ್ರೀ ಹರಿಯಾ ಕೂಡಾ ।
ನಂತಾ ಕಲ್ಪರೆ ನಿಗಮಾ ಗೋಚರ ಸರ್ವ ।
ಸ್ವತಂತ್ರನು ಒಬ್ಬಾರ ಹಂಗಿಗಾನೆ ।
ಚಿಂತಾಮಣಿಯಾ ಬಳಿಯಾ ನಾಡ ಹರಳನೆ ತಂದು ।
ಸಂತತವಿಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾಗೋದೆ ।
ಸಂತೋಷ ಪೂರ್ಣಗೆ ದೈತ್ಯನ ಕೊಲ್ಲುವುದಕೆ ।

ಚಿಂತೆಮಾಡಿದನೆಂಬೊ ವಾರ್ತಿಯೇನೊ ।
ಭ್ರಾಂತರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಮೇಹಕವನೆ ತೋರಿ ।
ಅಂತು ಗಾಣದ ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕೂವ ।
ದಂತಿ ವರದ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜಗ ।
ದಂತರಿಯಾಮಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಬಂದಿಲ್ಲ ೩

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರಗೆ ಈ ಪ್ರತಿಪ ಉಳ್ಳರೆ ಭಸುಮಾ ।
ಸುರಗಂಜಿ ಹರಿಗೆ ಮೊರೆ ಇಡುವನೇನೊ ।
ಜರಸಂಧನಿಗೆ ಇತ್ತಾವರ ಮತ್ತೇನಾಯಿತು ।
ಮರಳಿ ರಾಮನಕೂಡ ಶರಧನು ಪಿಡಿದು ಮೈ ।
ಮರೆದು ನಿಂದದ್ದು ಸರ್ವ ಜಗ ವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲದು ।
ಕರಿ ರಾಜಾ ಆ ಮೂಲಾವೆಂದು ಕರೆವಾಗ ।
ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಶಿವನೊ ಮತ್ತಾವನೊ ಕಾಯ್ದವ ।
ಸುರರೊಳಗೀತಾ ಗಿಂದಧಿಕ ದೇವರು ಇಲ್ಲಾ ।
ಹರಿಹರರೂಪಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಚರಿತೆಯ ತೋರುವ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತಾದಷ್ಟು ೪

ಆದಿತಾಳ

ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರುಗ ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ।
ಪಶುವಾಹನನಾಗಿ ಇಪ್ಪದಿದೆ ।
ಅಸುರಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರೂಪಗಳಲ್ಲ ।
ಹಸನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಈತನ ಮಹಿಮೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ।
ಕೆಸರು ಕಸ್ತೂರಿಯಾದರೆ ಕೌತುಕವಲ್ಲವೇನೊ ।
ಶಶಿಧರ ಹರಿರೂಪ ದೊ[ಳು]ಕೂಡುವನೆ ।
ವಶವಾಗಿ ಇಪ್ಪನು ತದ್ರೂಪಾದಂತೆ ಕಾಣೊ ।
ಕುಶನ ಬಯಸುವನು ಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನೆ ।

ಪಶುಗಳ ಕಾಯ್ದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ ।
ರಶುರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಹರಿಹರ ರೂಪನಾದಾ ೫

ಜತೆ

ತುಂಗಮಹಿಮೆ ದೇವೋತ್ತುಂಗಾ ತುಂಗಾವಾಸ ।
ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಹರ ಮೂರುತಿ ೬

ಆಂದೋಳ – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
ಆರ್ಜವ – ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ
ಆರ್ಜವಮಾರ್ಗ– ವಾಯುಮಾರ್ಗ
ಆನನಚತುಷ್ಟ – ಬ್ರಹ್ಮ
ಅನಿರ್ಜರ – ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು
ಆಯತ – ಸರಿಯಾದ
ಆರಾಮ – ತೋಟ
ಆವಹ – ಯುದ್ಧ
ಈಡಾರು – ಸಮಾನರಾರು
ಈರಾರು – ಹನ್ನೆರಡು
ಈರೈದು – ಹತ್ತು
ಈಷಣತ್ರಯ – ದಾರೇಷಣ, ವಿತ್ತೇಷಣ, ಪುತ್ರೇಷಣ ಎಂಬ ಮೂರು ಮೋಹಗಳು
ಉದಧಿ – ಸಮುದ್ರ
ಉಪಟಳ – ತೊಂದರೆ
ಉಪಹತಿ – ತೊಂದರೆ
ಉಮ್ಮಳಿಕೆ – ದುಃಖ
ಕಂಜ – ಕಮಲ
ಕಂಧರ – ಕೊರಳು
ಕಂಬು – ಶಂಖ
ಕನಕಗಿರಿ – ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟ
ಕಪೋಲ – ಕೆನ್ನೆ
ಕಮಠ – ಕೂರ್ಮ
ಕರ್ಪದ – ಬಟ್ಟೆ
ಕರಿವಾರಿಜ – ಕೈ ಎಂಬ ಕಮಲ
ಕಲಿಹನ – ಕಲ್ಕಿ (ವಿಷ್ಣು)
ಕಲ್ಲಿಬೋನಾಸವಿದು – ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು – ಕೃಷ್ಣ
ಕಳಸಜ – ದ್ರೋಣ
ಕಾಂಚನ – ಬಂಗಾರ
ಕಾಂಬೆದಾಮ – ಬಂಗಾರದ ಉಡುದಾರ
ಕಾರ್ಮುಕ – ಬಿಲ್ಲು
ಕಾಲಗೆ – ಯಮನಿಗೆ
ಕಾಲುಗಗ್ಗರಿ ಪೆಂಡ – ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಆಭರಣ
ಕಾಶಿ – ಹೊಳಪು; ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಕೀಲಿಸಿದ – ಕೂಡಿಸಿದ
ಕುಂಜರಿ – ಆನೆ
ಕುಂಭಿಣಿ – ಭೂಮಿ
ಕುಶನ – ದರ್ಭೆಯ; ನೀರಿನ
ಕುಶಿಯಣುಗೊತ್ತಿ– ನೆಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ
ಕುಕ್ಷಿತೋದ – ಕೊಳೆನೀರು
ಕೃಶಾನು ನೇತ್ರ – ಶಿವ
ಕೇಶಿಖಳ ಮರ್ದನ – ಕೇಶಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದವನು – ವಿಷ್ಣು
ಕೈಟಭಾರಿ – ಕೈಟಭ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಶತ್ರು – ವಿಷ್ಣು
ಕೈದು – ಕತ್ತಿ
ಕೈವಲ್ಯ – ಮೋಕ್ಷ
ಕೊಪ್ಪಿಲಿ – ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ
ಕ್ರತು – ಯಾಗ
ಕ್ರಯವಾಗ– ಗೊಡದಂತೆ – ಮಾರಾಟವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ (ಮಾನ ಹರಾಜಿಸಿ ಹೋಗದಂತೆ)

ಕ್ಷುಧಾ - ಹಸಿವು
ಕ್ರೋಶ - ಮೂರು ಮೈಲಿ
ಕ್ಷೋಣಿ - ಭೂಮಿ
ಖೇದಿಗೆ - ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು
ಖದ್ಯೋತ - ಮಿಂಚುಹುಳ
ಖ್ಯಾಳಮ್ಯಾಳ - ತಲೆಬುಡ
ಖಲ್ಲರರಿ - ದುಷ್ಟರ ಶತ್ರು - ಕೃಷ್ಣ
ಗರಳ - ವಿಷ
ಗಾತುರ - ಗಾತ್ರ - ದೇಹ
ಗೀರ್ವಾಣ - ದೇವತೆ
ಗುಣವಲ್ಲಿ - ಗುಣದ ಬಳ್ಳಿ
ಗುಣವಾತ - ಗುಣಸಮೂಹ
ಗೂಡೆ - ಬುಟ್ಟಿ
ಗೋವಳೇಶ - ಕೃಷ್ಣ
ಗ್ರಂಥಿ - ಗಂಟು (ಕರ್ಮದ ಗಂಟು)
ಘಣಮಣಿಸಿದ - ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿದ
ಘಸಣಿ(ನಿ) - ತೊಂದರೆ
ಚಂಡ - ತೀಕ್ಷ್ಣ
ಚಕ್ಷುಶ್ರವಣಶಾಯಿ- ಶೇಷಶಾಯಿ
ಚತುರಾಸ್ಯ - ಬ್ರಹ್ಮ
ಚರಣಾಂಬು - ಪಾದತೀರ್ಥ
ಚಾಣೂರಾರಿ - ಚಾಣೂರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಶತ್ರು-ಕೃಷ್ಣ
ಚಾಪ - ಬಿಲ್ಲು
ಚಾಮಿಕರ - ಬಂಗಾರ
ಚಾರು - ಸುಂದರ
ಚಿಲ್ಲಿಕ - ಗಂಭೀರ ದೂರವಾದ - ನೀಚವಾದ
ಚೂಣಿ - ಮೊದಲು

ಚೂತತರು - ಮಾವಿನಮರ
ಛವಿ - ಕಾಂತಿ
ಜಂಘೆ - ಕೆಳಗಿನತೊಡೆ
ಜಂಭಭೇದಿ - ಜಂಭಾರಿ - ಇಂದ್ರ
ಜಡಿತಾಭರಣ - ಆಭರಣದಿಂದ ತುಂಬಿದ
ಜತ್ತಾಗಿ - ಎಚ್ಚರದಿಂದ
ಜಲಜಾಪ್ತ - ಸೂರ್ಯ
ಜಾಂಗುಲಿ - ವಿಷ ಚಿಕಿತ್ಸೆ
ಜಾತವೇದಸನೇತ್ರ-ಅಗ್ನಿನೇತ್ರ - ಶಿವ
ಜಾನು - ಮೊಳಕಾಲು
ಝಷಕೇತನನಯ್ಯ- ಮನ್ಮಥನ ತಂದೆ - ವಿಷ್ಣು
ಡುಳ್ಳಿಮನ - ಸುಳ್ಳು ಮನಸ್ಸು
ತರಣಿ - ಸೂರ್ಯ
ತರಳಭಕ್ತಿ - ಅಲ್ಪಭಕ್ತಿ
ತಾತ - ತಂದೆ
ತಿರ್ಮಲ - ತಿರುಮಲ
ತಿಮಿರ - ಕತ್ತಲೆ
ತಿರೋಭಾವ - ಹಿಂದೆ
ಹೋಗುವುದು - ಮರೆಯುವುದು
ತುಂದಿಯಿಂದಲಿ- ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ (ಹೃದಯತುಂಬಿ)
ತುತಿಸು - ಹೊಗಳು
ತುಲಾಭಾರ - ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ದಾನಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ
ತೃಣತಲ್ಪ - ಹುಲ್ಲನ್ನು

ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು – ರಾಮ

ತೆತ್ತಿಗ – ಸೇವಕ – ಭಕ್ತ – ದಾಸ

ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟೆ – ಮೂವತ್ತಮೂರು ಕೋಟೆ

ತೋಡ – ಒಂದು ಆಭರಣ

ತೋಷ – ಆನಂದ

ತ್ರಿದಶ – ದೇವತೆ

ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರ – ಶಿವ

ದನುಜ – ರಾಕ್ಷಸ

ದಮುನಾಮ – ಅಗ್ನಿನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮ

ದಮೆ – ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ

ದರ – ಶಂಖ

ದವಿಧ ಭೂತಸ್ಥ– ಪ್ರತಿಬಿಂಬ

ದಶನ – ಹಲ್ಲು

ದಾರಿಗೂ – ಯಾರಿಗೂ

ದಿಗ್ದಂತಿ – ದಿಕ್ಕಿನ ಭಾರವನ್ನು

ಹೊರುವ ಆನೆ – ಮಹಾಪಂಡಿತ

ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ – ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ

ದುಮ್ಮಾನ – ದುಃಖ

ದುರಿತ – ಪಾಪ

ದೈತ್ಯವಿದಾರಣ – ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರಕ

ದೈತೇಯ – ರಾಕ್ಷಸ

ದ್ಯುತಿ – ಕಾಂತಿ

ದ್ಯುನಾಥ – ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ – ಇಂದ್ರ

ಧಾತ – ಬ್ರಹ್ಮ

ಧುರ – ಯುದ್ಧ

ನಕ್ತೇಶ – ಚಂದ್ರ

ನಖ – ಉಗುರು

ನಗ – ಬೆಟ್ಟ

ನದ – ನದಿಯ ಪುಲ್ಲಿಂಗರೂಪ (ಉದಾ: ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ)

ನಮಿತರು – ವಂದನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವರು

ನರ – ಮನುಷ್ಯ

ನಾಗಾಗಿರಿ – ಶೇಷಾದ್ರಿ (ತಿರುಪತಿಯಬೆಟ್ಟ)

ನಾಗಾರಿ – ಗರುಡ

ನಾರಿಯರಧರ – ಹುಡುಗಿಯರ ತುಟಿ

ನಿಕರ – ಸಮೂಹ

ನಿಗಮಾಸನ್ನ – ವೇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದವನು

ನಿಗಳ – ಸರಪಣಿ

ನಿರ್ಜರರು – ದೇವತೆಗಳು

ನಿಬ್ಬರ – ವೇಗ

ನಿರಯ – ನರಕ

ನಿರಯದುರ – ಪುಣ್ಯವಂತ

ನಿವಹ – ಗುಂಪು

ನಿರ್ವಾಣ – ಮೋಕ್ಷ

ನಿಶ್ಶಾಂತ – ಅಶಾಂತ

ನಿವೀದರವಿನ

ವರವೆಗ್ಗಳ – ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವರ ದೊಡ್ಡದು

ನೇಣು – ಹಗ್ಗ

ನೊಸಲು – ಹಣೆ

ಪಂಚ ಪಂಚ

ಕ್ರೋಶ - ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕ್ರೋಶ (೭೫ ಮೈಲಿ)
ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕ -ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕದಿಯುವುದು; ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಗುರು ಪತ್ನೀ ಗಮನ, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಸ್ನೇಹಮಾಡುವುದು
ಪಡಿ - ಸಮ
ಪಡಿಗಾಣೆ - ಸಮರನ್ನು ಕಾಣಲಾರೆ
ಪಡಿಪಾಟಲು - ತೊಂದರೆ
ಪಡುವಲ - ಪಶ್ಚಿಮ
ಪಥ - ದಾರಿ
ಪರ್ಣಶನ - ಎಲೆಯನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು
ಪರಡು - ಹರಡು
ಪರಣನಾಗಿ - ಪ್ರಾಣನಾಗಿ
ಪರಮಸುಹೃತ್ - ಉತ್ತಮ ಹೃದಯವುಳ್ಳವನು
ಪರಮೇಷ್ಠಿ - ಬ್ರಹ್ಮ
ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ - ನಿರಂತರ, ಕತ್ತರಿಸಲಾಗದ
ಪರಿತವಿಸಿ - ವಿಸ್ತರಿಸಿ
ಪರಿಯಂಕ - ಮಂಚ
ಪರುಸ - ಸ್ಪರ್ಶಶಿಲೆ (ಮುಟ್ಟಿದ ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿಸುವ ಶಿಲೆ)
ಪವಣ - ಹವಣ; ಸುಲಭ
ಪವಮಾನ - ವಾಯುದೇವ
ಪಾಲವಲಿಗೆ - ಹಾಲು ಮತ್ತು ಅವಲಕ್ಕಿಗೆ
ಪಾವಕ - ಅಗ್ನಿ (ದೇವತೆ)
ಪಾವಕಜರು - ಅಗ್ನಿಯ ಮಕ್ಕಳು
ಪಾವಳಿ - ನಾಲ್ಕಾಣೆ(ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಪೈಸೆಯ ನಾಣ್ಯ)
ಪಿಂತೆ - ಹಿಂದೆ
ಪೀಯೂಷ - ಅಮೃತ
ಪುಚ್ಛ - ಬಾಲ
ಪೂಶರನು - ಮನ್ಮಥನು
ಪೆರ್ಬುಬ್ಬು - ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲಿನ ಹುಬ್ಬು
ಪ್ರಣತಜನರು - ವಂದಿಸಿದ ಜನರು
ಪ್ರಣವ - ಓಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ
ಪ್ರಣವ ದುಂದುಭಿ - ಓಂಕಾರನಾದ ಧ್ವನಿ
ಪ್ರಮೆ - ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣತೆ
ಪ್ರವಾಳ - ಹವಳ
ಪ್ಲವಂಗನಾಯಕ - ಹನುಮಂತ
ಫಾಲ - ಹಣೆ
ಬಿನುಗುಮಾರ್ಗ- ಕೆಟ್ಟಮಾರ್ಗ
ಬಿಸರುಹನಾಭ - ಪದ್ಮನಾಭ (ವಿಷ್ಣು)
ಬೆಟ್ಟರಿಕೆ - ಬೇಸರ
ಭಣಗುಗಳು - ಸಾಮಾನ್ಯರು
ಭಾಂಡ - ಪಾತ್ರೆ
ಭಾಗಘ್ನ - ಪಾಪನಾಶಕ
ಭೂತಕೃತು - ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ
ಭೈಷ್ಮಿ - ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು
ರಚಿಸುವವನು - ಶಿಲ್ಪಿ

ಮಂಡೆ – ತಲೆ
ಮಜ್ಜನ – ಸ್ನಾನ
ಮನ್ಯು – ದುಃಖ
ಮನುಜ ಕೇಸರಿ– ನರಸಿಂಹ
ಮನೋರಥ – ಆಸೆ
ಮರ್ಕಟ – ಕೋತಿ
ಮಲರಿಗೆ – ಪಾಪಿಷ್ಠರಿಗೆ
ಮಹಭೂತಿ – ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನ
ಮಹಿಧರನಂದನೆ– ಪಾರ್ವತಿ
ಮಾತುಳವೈರಿ – ಕೃಷ್ಣ (ಮಾವನಾದ ಕಂಸನ ಶತ್ರು)
ಮಾವಾರಿ – ಕೃಷ್ಣ (ಮಾವನಾದ ಕಂಸನ ಶತ್ರು)
ಮಿದ್ದು – ಮೃದು
ಮುಕ್ತಕೇಳಿಗ – ಮೋಕ್ಷದ ಆಟ
ಮುಂತೆ – ಮುಂದೆ
ಮುಪ್ಪುರಾರಿ – ಶಿವ
ಮುಂಬಣೆ – ಹಣೆಯ ಮುಂಭಾಗ
ಮುತ್ತಿನೊಂಟಿ – ಒಂದೇ ಮುತ್ತು
ಮೃಗಮದಾದಿ – ಕಸ್ತೂರಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ
ಮೋಚಕ – ಪರಿಹಾರ
ಮೋದ – ಸಂತೋಷ
ಯಕ್ಷೇಶನಾಪ್ತ – ಶಿವ
ಯದುಕುಲೇಶ – ವಿಷ್ಣು
ಯೋಮ – ವ್ಯೋಮ – ಆಕಾಶ
ಯೋಷಿ – ಮಹಿಳೆ (ಹೆಂಡತಿ)
ರಕ್ಷಿಯಾದರು – ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ

ರಜತವಿಷ್ಟರ – ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಿಂಹಾಸನ
ರತುನತನುವಿನಸುತ –ವಾಯುಪುತ್ರ
ರೇಣು – ಧೂಳು
ರೇಷಿಮೆಗೊಂಡ – ರೇಷಿಮೆಯ ಕುಚ್ಚು
ಲಸತು – ಹೊಳೆಯುವ
ಲಾಗಿಸು – ಹಗುರವಾದಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊ
ಲಿಂಗಶರೀರ – ಆತ್ಮದ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ದೇಹ
ಲೋಭಿಗಳರಸ – ವಿಷ್ಣು [ಭಕ್ತರರಾಜ]
ವರದ – ವರವನ್ನು ಕೊಡುವವನು
ವಲ್ಮೀಕ – ಹುತ್ತ
ವಸುಂಧರೆ – ಭೂಮಿ
ವಹಿಲ – ಬೇಗ–ವೇಗ
ವಾಜಿ – ಕುದುರೆ
ವಾತವಂದಿತ – ವಾಯುದೇವರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದವನು
ವಾಮ – ಎಡಭಾಗ
ವಾಯಸ – ಕಾಗೆ
ವಾರಣ – ಕ್ರಮ
ವಾರಿ – ನೀರು
ವಾಲಗ – ಸೇವೆ
ವಾಸರ – ಹಗಲು, ಬೇಸರ
ವಾಸರೋಸರದಲ್ಲಿ – ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ
ವ್ರಾತ – ಸಮೂಹ
ವಿಕ್ಷರ – ನಾಶವಿಲ್ಲದವನು
ವಿತ್ತ – ಸಂಪತ್ತು
ವಿಧು – ಚಂದ್ರ
ವಿಭು – ರಾಜ

ವಿಭೂತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ - ಭಗವಂತನ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನವುಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರ
ವಿಷಭುಂಜ - ವಿಷವನ್ನು ತಿಂದವನು - ಕೃಷ್ಣ
ವೃತ್ರವೈರಿ - ಇಂದ್ರ
ವೃತಿ - ಆವರಣ
ವೆಖ್ವಿಸ - ಆಶ್ಚರ್ಯ
ವೇಧಾ - ಬ್ರಹ್ಮ
ವೈಧಾತ್ರ - ಬ್ರಹ್ಮ
ವೈರಿದಲ್ಲಣ - ಶತ್ರುವಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು
ವ್ಯಜನ - ಬೀಸಣಿಗೆ
ವ್ರಜವೆಲ್ಲ - ಗೋಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ
ಶಂಕರಾಭರಣಶಾಯಿ - ವಿಷ್ಣು
ಶತಪತ್ರನಯನ - ವಿಷ್ಣು
ಶಮೆ - ಶಾಂತಿ, ಮನೋನಿಗ್ರಹ
ಶರ್ವ - ಶಿವ
ಶರಜನ್ಮನಯ್ಯ-ನೊಡಿಯಾ - ವಿಷ್ಣು
ಶಾತ - ಹರಿತ; ಸುಂದರ
ಶೃಂಖಲ - ಬಂಧನ; ಸಂಕೋಲೆ
ಸಂಘದುರಿತ - ಪಾಪಸಮೂಹ
ಸಂತರ್ಪಣೆ - ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಊಟಮಾಡಿಸುವುದು
ಸಂದೋಹ - ಗುಂಪು
ಸನ್ನಿಭ - ಸಮ
ಸಪ್ತದ್ವೀಪ - ಕುಶ, ಶಾಕ, ಜಂಬು ಪ್ಲಕ್ಷ, ಶಾಲ್ಮಲಿ, ಕ್ರೌಂಚ, ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪ
ಸಪ್ತಾಶ್ವ - ಸೂರ್ಯ
ಸಪ್ತಲೋಕ - ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ [ಭೂಲೋಕ, ಭುವಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಲೋಕ, ಮಹಲೋಕ, ಜನಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ, ಸತ್ಯಲೋಕ ಹಾಗೂ ಅತಲ, ವಿತಲ, ಸುತಲ, ರಸಾತಲ, ತಲಾತಲ, ಮಹಾತಲ, ಪಾತಾಲ]
ಸರಿತ - ನದಿ
ಸರಿಸ - ಸುಲಭ
ಸವ್ಯ - ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಕ್ರಮ (ಬಲ)
ಸವ್ಯಸಾಚಿಪ್ರಿಯ- ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹಿತವಾದವನು - ಕೃಷ್ಣ
ಸರ್ವವಸ್ತು ಮೆಲ್ಲುವವನು - ಅಗ್ನಿ
ಸಾಯಕ - ಬಾಣ
ಸಾವಿರಕ್ಷ - ಇಂದ್ರ (ನೂರುಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು)
ಸಾವುಂಶ (ಸಾಂಶ) - ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವವರು
ಸಿಂಧು - ಸಮುದ್ರ
ಸಿಕ್ತೋದಕ - ತೀರ್ಥ
ಸುತ್ರಾಮ - ಇಂದ್ರ
ಸುಪರ್ಣ - ಗರುಡ
ಸುಮನಸ - ದೇವತೆ

ಸುಮನಸತತಿ – ದೇವತಾಸಮೂಹ
ಸೂಕರ – ಹಂದಿ
ಸೃಜಿತರಹಿತ – ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ – ಅನಾದಿ
ಸೋಪಾನ – ಮೆಟ್ಟಿಲು
ಸೋಳಸಾಸಿರ – ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ
ಸ್ಮರ – ಮನ್ಮಥ
ಸ್ಯಂದನ – ರಥ
ಸ್ಥಾಣು – ಶಿವ
ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿ – ತಿರುಮಲೆಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದೇವಾಲಯದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸರೋವರ

ಹರನಸುತನ
ಪುರಾಣ – ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ
ಹರಿಣಾಂಕ – ಚಂದ್ರ
ಹರಿಮಣಿ – ನೀಲಿಯ ರತ್ನ
ಹಲ – ನೇಗಿಲು
ಹವ್ಯವಾಹನ್ನ – ಅಗ್ನಿಯನ್ನು
ಹಾಹಾಕ್ಷೇತ್ರ – ಪಂಢರಾಪುರ
ಹೀರತೋರಹಾರ – ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರದಹಾರ
ಹುತನೇತ್ರ – ಶಿವ
ಹೃದ್ಭಾನು – ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನು
ಹೇಮಾಕ್ಷ – ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ

ಅನುಬಂಧ-೨

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧

ವಿಜಯದಾಸರು ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯನದಿ ಹಾಗೂ ದೇವತಾ ಸನ್ನಿಧಾನ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವ ಸರೋವರಗಳ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದಶೇಂದ್ರಿಯ : ಶ್ರೋತ್ರ, ತ್ವಕ್ಕು, ಚಕ್ಷುಸ್ಸು, ನಾಲಗೆ, ನಾಸಿಕ ಇವು ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳು.

ವಾಕ್ಕು, ಪಾಣಿ, ಪಾದ, ಪಾಯು, ಉಪಸ್ಥ, ಇವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಹೀಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹತ್ತು.

ದಶದಿಕ್ಕು : ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರ, ಆಗ್ನೇಯ, ನೈಋತ್ಯ, ವಾಯವ್ಯ, ಈಶಾನ್ಯ, ಊರ್ಧ್ವ, ಅಧೋ

ಗೋಳಕ : ಭಗವಂತನ ಗುಣ, ರೂಪಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದವರೆಗಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಸಮೀಕರಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುವುದೆ ಗೋಳಕವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

೨

'ಅನಂತಶಯನ' ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣುವು ಮಲಗಿರುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ದಿವಾಕರನೆಂಬ ಮುನಿಯು ದ್ವಾರಕಾ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಬಾಲಕರೂಪದಿಂದ ಮುನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮುನಿಗೆ ಅವನು ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಲಕನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನಿ ಮುದ್ದಿಸಿದನು. ಬಾಲಕನು ಮುನಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರದ ಒಂದು ಮರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಲಕನು

ಮರದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ನಿಮಿತ್ತ ಅವನು ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಯು ಊಹಿಸಿ ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮರುಗಿದನು. ಮುನಿಯು ಮತ್ತೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಮೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರದ ಮರವು ಬೇರು ಸಹಿತವಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿತು. ಉರುಳಿದ ಮರವೇ ಅನಂತಶಯನ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತೆಂದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಥೆಯುಂಟು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತೀರ್ಥಗಳಿವೆ. ದಿವಾಕರ ಮುನಿಯು ಈ ಅನಂತಶಯನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ಪೂಜಿಸಿದನಂತೆ!

೩

ಈ ಸುಳಾದಿಯು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಅನಂತಶಯನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು–ಕಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿ ಶೇಷಶಯನವಾಗಿ ಅನಂತಶಯನನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಸಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಇತರರಿಂದ ಮರಣವಾಗಬಾರದೆಂಬ ವರವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ವರಬಲದಿಂದ ಕೇಶಿಯು ಕೊಬ್ಬಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಪೀಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಹರಿಭಕ್ತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವತೆಗಳು ಇವನ ಕಾಟವನ್ನು ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮೊರೆ ಇಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ದೈತ್ಯನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮನ ರೋಮದಿಂದಲೇ ಜನಿಸಿದ್ದ ಕೇಶಿ ಎಂಬ ದೈತ್ಯನನ್ನ ವಿಷ್ಣುವು ಹಿಡಿದು ಮರ್ದಿಸಿ ಕೇಶಿದೈತ್ಯನು ಮೇಲೇಳದಂತೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣುವು ಮಲಗಿದನು. ಕೇಶಿಯ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ಹಾಗೂ ಗಂಗಾನದಿಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯು ಗಂಗೆಯ ಸನ್ನಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ವಿಷ್ಣುವು ಅನಂತಶಯನನಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ವಿಷ್ಣುವು ಅನಂತಶಯನನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದನೆಂದು ಅನಂತ ಶಯನವನ್ನು ಕುರಿತ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೪

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಅನಂತಶಯನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಅನಂತಶಯನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೊರಕದೆಂದು ದಾಸರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅನಂತಶಯನ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮೂರು ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪಾದವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅನಂತಶಯನನ ನಾಭಿಯನ್ನೂ, ಮೂರನೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಅನಂತಶಯನಮೂರ್ತಿಯ ಕಿರೀಟ ಹಾಗೂ ಮುಖದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅನಂತಶಯನನೇ ಪದ್ಮನಾಭ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊಕ್ಕುಳಿನಿಂದ ಕಮಲ ಉದ್ಭವಿಸಿ, ಆ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಜನಿಸಿರುವನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಸರು ನೆನೆಪಿಸಿರುವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮೂರ್ತಿಯ ಅಲಂಕಾರ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೬. **ಉರಿವಗರಳವನುದುಂಪಿ ನಗುವನೊಬ್ಬ:** ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಮಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡವರು – ವಾಯುದೇವರು.

೧೬

ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ವರದರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವಿದು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಚೆನ್ನೈ ಬಳಿ ಇರುವ ಕಂಚಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಕಂಚಿ; ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿ ಎಂದು ಎರಡುಂಟು. ವಿಷ್ಣು ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ವರದರಾಜನ ಸ್ತೋತ್ರವಿಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಾಸರು ವರದರಾಜನನ್ನು 'ರಾಜ' ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರದರಾಜನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಾಸರು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೈಕುಂಠದಂತಹ ಪುರವೊಂದನ್ನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣುವೇ ಈ ಪುರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ನೆಲೆಸಿದನೆಂದೂ, ಕಂಚಿಯ ವರದರಾಜನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಪೂಜಿಸಿರುವನೆಂದೂ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಗನ ಪೊರೆದಾ:** ಪುರಂದರದಾಸರ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 'ವರದಪುರಂದರವಿಠಲ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪಡೆದ ಹರಿದಾಸನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಈತನು ಹರಿ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಹರಿಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ನಿಮಿತ್ತ ದಾಸರು 'ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಗನ ಪೊರೆದ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಚಿಯು ಈಗ ರೇಷ್ಮೆಯ ಜರತಾರಿ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು.

೧೭

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಕಂಚಿ ವರದರಾಜನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಳಾದಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಹರಿಯ ದಶಾವತಾರವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನಾರಸಿಂಹ, ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ವಾಮನ, ಪರಶುರಾಮ, ಬುದ್ಧ, ಕಲ್ಕಿ ಎಂಬುದೇ ಹರಿಯ ದಶಾವತಾರಗಳು. 'ಜಮದಗ್ನಿ ನಿಜಜಾತ' ಎಂದರೆ ಜಮದಗ್ನಿಯ ಮಗ ಪರಶುರಾಮ ಎಂದರ್ಥ.

ಕಮಲಾಪ್ತ ಕುಲಜಾತ – ಸೂರ್ಯವಂಶ (ರಾಮಾವತಾರ)

ಸುರದ್ರುಮನ ತಂದ ಗಂಭೀರ – ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ತಂದವನು – ಕೃಷ್ಣ.

ವ್ರಜರೆಲ್ಲ – ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು

ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದಾಗ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೇಳಿದನಂತೆ. ಆಗ ವಸಿಷ್ಠರು ಕಂಚಿಯೇ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸ್ಥಳವೆಂದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಂಚಿಗೆ ಬಂದು ಮಹಾಯಜ್ಞವೊಂದನ್ನು

ನಡೆಸಿದನು. ಆಗ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನಂತೆ. ಇವನೇ ವರದರಾಜ. ಅಂದಿನಿಂದ ಭಕ್ತರ ಅಭೀಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುವನು.

೧೮

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕದರಿ. ಇದನ್ನು 'ಖಾದ್ರಿ' ಎನ್ನುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹದೇವರ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. 'ಕದರಿನಾರಸಿಂಹ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿರುವ ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ ತುಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕದರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಮುನಿ ಎಂಬುವವನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆದ ನಿಮಿತ್ತ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ 'ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಯೂ ತಪವನ್ನಾಚರಿಸಿ ಸಫಲನಾದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾಂಧಾತ ರಾಜನೂ ಕದರಿಯ ನಾರಸಿಂಹನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನಂತೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಕರಣಿಗೆ ಶ್ವೇತ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭೃಗುತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಸರೋವರಗಳುಂಟೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರತೀರ್ಥ, ಶ್ವೇತತೀರ್ಥ, ನಾರದತೀರ್ಥ, ಋಣ ಮೋಚನತೀರ್ಥ, ರಾಮತೀರ್ಥ, ಶಂಖತೀರ್ಥ, ಚಕ್ರತೀರ್ಥ, ವಸಿಷ್ಠ ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ಕದರಿಯ ನಾರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿ ಮತ್ತಿ ಮರವುಂಟೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನದಿಗೆ ಅರ್ಜುನ ನದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟೆಂದೂ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧೯

ಕನಕಗಿರಿ ಎಂಬುದೂ ಮತ್ತೊಂದು ನಾರಸಿಂಹ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಂಪೆಯ ಬಳಿ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ನಾರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯುಂಟು. ದಾಸರು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನರಸಿಂಹನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನಕಗಿರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವು ನರಸಿಂಹನ ಸನ್ನಿಧಾನ ಉಳ್ಳದ್ದೆಂದೂ 'ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿ'ರುವನೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕನಕಗಿರಿ, ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ಹಾಗೂ ವಾರಣಾವತಿಯಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನು ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನೆಂದು ದಾಸರು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನಕಮುನಿ ಎಂಬುವವನು ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಫಲ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಬಂಗಾರದ ಮಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನರಸಿಂಹನು ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಇರುವನು. ಈ ವಿಗ್ರಹದ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥವೆಂಬ ಕೊಳವಿದೆ. ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣ ಹಾಗೂ ತುಂಗಾ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಕನಕಗಿರಿಯ ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ದಾಸರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹರನಸುತನ ಪುರಾಣ – ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣ

೨೦

ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ತುತಿ ರೂಪದ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಕಾಶಿಯು ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳ. ಇದಕ್ಕೆ ವಾರಣಾಸಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ವರುಣ ಮತ್ತು ಅಸಿ ಎಂಬ ತೀರ್ಥಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರುಂಟಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ, ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕಿಂತ ಪುಣ್ಯತಮ ಕಾರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಭಾವುಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ವಾಸಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯುಂಟು. ಇಲ್ಲಿಯ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ ಘಾಟ್ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಳವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳುಂಟು. ರಾಮೇಶ್ವರದ ಮರಳನ್ನು ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ, ಕಾಶಿಯ ಗಂಗೆಯನ್ನು ರಾಮೇಶ್ವರನಿಗೂ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನವೂ ಉಂಟೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

೨೧

ಕಾಶಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವಿದ್ದರೂ ಸಂಚಿತ, ಆಗಾಮಿ, ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದೂ, ಇದನ್ನು ಪಂಚಗಂಗೆ ಎಂದೂ ಕರೆಯುವರೆಂದೂ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಶಿಯ ಪಂಚಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಅಜಾಮಿಳನೆಂಬ ಮಹಾಪಾಪಿಯು ಯಮದೂತರ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಕಥೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಶಿರವೆಂಬುವವನ ಮಗಳು ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ, ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯವಂತಳಾದಳೆಂದೂ, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಹಾಗೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಮಾಧವನ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ (ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ ಹಾಗೂ ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ) ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದು ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕರವೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪಂಚತ್ವಗೈಯಲು	–	ಪ್ರಾಣಬಿಡಲು
ಧೌತಪಾಪರು	–	ಪುಣ್ಯವಂತರು
ಸಂಚಿತಕರ್ಮ	–	ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪಾಪ
ಆಗಾಮಿಕರ್ಮ	–	ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ದುಃಖ
ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ	–	ಆತ್ಮನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕರ್ಮ
ಉರ್ಜಾಮಾಸ	–	ಕಾರ್ತೀಕಮಾಸ

೨೨

ಕಾಶಿಯ ಬಿಂದು ಮಾಧವ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಅಷ್ಟೇ ಬಿಂದು ಮಾಧವನ ದರ್ಶನವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾಸರು ಹರಿಹರರಿಬ್ಬರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೨೩

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರವೆನಿಸಿದ್ದ ಕುಂಭಕೋಣವನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಕುಂಭಕೋಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳಿದ್ದು ಸಾರಂಗಪಾಣಿಯ ದೇವಾಲಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕುಂಭಕೋಣದ ಸಾರಂಗಪಾಣಿಯನ್ನು ಹೇಮಪುರ ನಿಲಯಾ ಎಂದೂ, ಕುಂಭಕೋಣವನ್ನು ಹೇಮಪುರ ಎಂದೂ ದಾಸರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರಂಗಪಾಣಿಗೆ ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳ ವಿಶೇಷಾಲಂಕಾರ ಉಂಟೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಮಮುನಿ ಎಂಬುವವನಿಗೆ ಈ ಸಾರಂಗಪಾಣಿಯು ಒಲಿದುದನ್ನು ದಾಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಂಭ ಎಂಬ ಮುನಿಯು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಇಲಿ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡ ನಿಮಿತ್ತ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕುಂಭಕೋಣವೆಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತಂತೆ. ಭಗವಾನ್ ಎಂಬ ಮುನಿಯು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅಸ್ಥಿಯನ್ನು ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಸಂಚಯನ ಮಾಡಲೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಕುಂಭಕೋಣದಲ್ಲಿ ವಸತಿಮಾಡಿದನಂತೆ. ಆಗ ಭಗವಾನನ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಹಸಿವೆಯುಂಟಾಗಿ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದುದೆಲ್ಲಾ ಹೂವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದ್ದಿತಂತೆ! ಅಸ್ಥಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೂವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದ್ದ ನಿಮಿತ್ತ ಕುಂಭಕೋಣವು ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯ ಮಣಿಯೆಂದು ಭಗವಾನನು ಕುಂಭಕೋಣವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದನಂತೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಾರಂಗಪಾಣಿಯು ಮಲಗಿರುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೨೪

ಈ ಸುಳಾದಿಯು ಪಂಚತಿರುಪತಿ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದೆ. ಪಂಚತಿರುಪತಿಯನ್ನು 'ಕುರಂಗ' ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಐದು ಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆ.

ಹನುಮಂತನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದಿಕ್ಕು ಶೋಧನೆಗೈದಾಗ ಈ ಪರ್ವತವು ಹತ್ತು ಯೋಜನ ಕುಸಿದು ಹೋಯಿತಂತೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹನುಮ ನದಿ, ಕ್ಷೀರನದಿ ಎಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕೂರಂಗ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಲೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಭಕ್ತನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟಿತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಯೊಂದು

ಸ್ನಾನಮಾಡಿದಾಗ ಬಂಗಾರದ ಕಾಗೆಯಾಯಿತಂತೆ. ಭೃಗುಮುನಿ, ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು, ಬಲಿ, ನಾರದ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಒಲಿದ ಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ದಾಸರು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಿಂತು ಕುಳಿತ ಮಲಗಿದ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿದೆ.

೨೫

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಕುರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದೆ. ಕುರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಮೃತ ಎಂಬ ಸರೋವರ ಉಂಟೆಂಬ ವಿಶೇಷ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕುಂಭ ಸಂಭವನೆನಿಸಿದ ಋಷಿಯು ಇಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನ ತಿರುಕ್ಕುರು ಗುಂಡಿಯೇ ಕುರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇದು ವಿಷ್ಣು ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ.

೨೬

ಮಂಗಳೂರಿನ ಉಡುಪಿಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಕೋಟೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಾನ ಉಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈಶ್ವರನು ಲವಣ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಹಾಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ನರಸಿಂಹನ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಶಿವನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾನು ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಡುವನೋ ಅವರು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮರಾಗಬೇಕೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಶಿವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ವರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ವಿಷ್ಣುವು ಮೋಹಿನಿ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನು ಮೋಹಿಸುವನು. ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಮೋಹಿನಿಯಿಂದ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೃತ್ಯಮಾಡಿ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉರಿದು ಭಸ್ಮವಾದನು.

ಕೋಟೇಶ್ವರದಲ್ಲಿರುವ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳು ಪೂಜಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಕೋಟೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದಕ್ಕುಂಟಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೨೭

ಉತ್ತರಭಾರತದ ಬಿಹಾರ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗಯಾ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಳ ಫಲ್ಗುಣಿ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಜನ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಾದ್ಧಮಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ನರಕಲೋಕ ಖಾಲಿಯಾಯಿತೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದುಂಟು.

೨೮

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಗಯೆಯನ್ನೇ ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದೆ. ಗಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು 'ಗದಾಧರ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಂಡ ಪ್ರದಾನಮಾಡುವ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಂಡ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಿಂಡಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಕರವೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗಯೆಯು ಬಿಹಾರ್ ರಾಜ್ಯದ ಪಾಟ್ನ ಬಳಿ ಇದೆ.

೨೯

ಘಟಿಕಾಚಲ ಒಂದು ಹನುಮಂತನ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಮಧುವನ ಮತ್ತೂ ಭುವನರೆಂಬ ದೈತ್ಯರು ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಕಾಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವತೆಗಳು ಘಟಿಕಾಚಲದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನನ್ನ ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ನರಸಿಂಹನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನು ಕರೆದು ಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಲು ಹೇಳಿದನು. ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನು ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹನುಮಂತನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನರಸಿಂಹ ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳಿದ್ದು ಹನುಮಂತನು ಶಂಖ, ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವನು. ಹನುಮಂತ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ವಿಗ್ರಹ ಬೇರೆಡೆ ಇಲ್ಲ. ರೋಗಪೀಡೆಯ ನಾಶಕ್ಕೆಂದು ಭಕ್ತರು ಘಟಿಕಾಚಲಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಘಟಿಕಾಚಲವು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಷೋಲಿಂಗಪುರದಿಂದ ಎಂಟೂವರೆ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. (ಅರಕೋಣಂ ಕಾಟ್ಪಾಡಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ)

೩೦

ಸೂರ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಂಜ್ಞಾ, ತನ್ನ ಪ್ರತಿರೂಪವೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, 'ಛಾಯಾ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತುಂಬು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಛಾಯಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಸಂಜ್ಞಾ ತವರುಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದಳು. ಛಾಯಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದ ನಿಮಿತ್ತ ಸೂರ್ಯನಿಂದ "ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು" ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಛಾಯಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಕ್ಷಮಾ ಯಾಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ "ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಮೋಹಿನಿ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ನಾರದರ ಮಾತಿನಂತೆ ಛಾಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮೋಹಿನಿರೂಪ ದರ್ಶನ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳುಂಟು. ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಉಂಟು.

೩೧

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ. ಮೈತ್ರಾವರುಣನೆಂಬ ಮುನಿಯು ವಿಂದ್ಯ ಎಂಬ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಇವನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಮೈತ್ರಾವರುಣನು ಆಗ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲಾಗದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಹರಿಯು ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಮಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಮೈತ್ರಾವರುಣ ಮಹರ್ಷಿಯು ಅದರಂತೆ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಮಲಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಯ ಕಮಂಡಲುವಿನಿಂದ ನದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹರಿದು 'ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯಿತಂತೆ. ಏಳು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿರುವ ಈ ನದಿಯ ಸ್ನಾನ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕರವೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯು ನವತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

೩೨

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯ ಸ್ನಾನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೇತ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದ ವಂಶಜರಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರೇತ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಲೋಭಿಗಳರಸ : ಭಗವಂತನನ್ನು ಲೋಭಿಗಳರಸ ಎಂದು ದಾಸರು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದು ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಖರ್ಚಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಭಕ್ತರನ್ನು ಲೋಭಿಗಳ ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಪುಣ್ಯಲೋಭಿಗಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಲೋಭಿಗಳರಸ ಎಂದರೆ ಇಂತಹ ಭಕ್ತರಿಗೆ ರಾಜನಂತಿರುವವರು – ವಿಷ್ಣು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

೩೩

ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಮೂರನೆಯ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನವತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಕೃಪೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುವುದೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೩೪

ಎಲ್ಲ ಹರಿದಾಸರೂ ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಾರು ಕೀರ್ತನೆ, ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ

ವಿಜಯದಾಸರು ಅಪವಾದವಲ್ಲ. ವಿಜಯದಾಸರು ತಿರುಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೂವತ್ತೈದು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿಯು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯದ ಚಿತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಏಳು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ವೆಂಕಟೇಶನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ.

ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು "ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ; ತಿಮ್ಮಪ್ಪ; ವೆಂಕಟೇಶ" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕರೆಯುವರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲ್ಲುನಾರಿಯ ಮಾಡಿದ : ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಶಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ರಾಮಾವತಾರದಲಲಿ ಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಅಹಲ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಮನು ತನ್ನ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿತೀರ್ಥವಾಸ: ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದೇವಾಲಯದ ಎಡಭಾಗದ ಮುಂದಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿ ಎಂಬ ಸರೋವರವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥನಿವಾಸ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

೩೫

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಲೋಕದ ಬವಣೆಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಾಸರು ಕಟುಕನ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ಹಸುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವ: ವಿಜಯದಾಸರು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ದಾಸರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತಿರುವುದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಖಳರುವಾಮದಲ್ಲಿ ಹುರಿಗೂಡಿ ಬಾಧೆಬಡಿಸುವರು: ಮಾನವನ ದೇಹದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರು ಇದ್ದು ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೩೬

ತಿರುಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವದ ಆತ್ಮದೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತನಾಗಿರುವನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನೇ ವೆಂಕಟೇಶನೆಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೩೭

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವಜ್ರ ವೈಢೂರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಂಟು. ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕಿರೀಟಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದಾಸರು ಕೃಷ್ಣನ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗಿರಿಯ ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತರುವ ಕಾಯಿದ: ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗೋವು ಹಾಗೂ ಗೋಪಾಲಕರೊಡನೆ ಗೋವರ್ಧನ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ತೆರಳಿರುವಾಗ ಅಸಾಧ್ಯ ಮಳೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಗೋವರ್ಧನ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಒಂದೇ ಬೆರಳಿನಲ್ಲೆತ್ತಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಗೋವುಗಳು ಹಾಗೂ ಗೋಪಾಲಕರು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಸಿದ.

೩೮

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ದಂತವಕ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಕಥೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದಂತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮ ಪವಿತ್ರನೊ: ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಮೊಸಳೆಯೊಂದು ಹಿಡಿದು ನುಂಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಆನೆಯು ಕಮಲವೊಂದನ್ನು ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನಂತೆ!

ದಂತವಕ್ತಾದಿಯ ಕೊಂದ: ಶಿಶುಪಾಲ ಮತ್ತು ದಂತವಕ್ತ್ರರು ಸೋದರರಾಗಿದ್ದು ರಾಜಸೂಯಯಾಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈದು ಹತರಾದರು.

೩೯

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಾಲಬೆರಳ ಉಗುರನ್ನು ನೋಡಿ ಭಗವಂತನು ನಾನಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಗುರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯಲೀಲಾ ಸಾಹಸಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು 'ನಖಸ್ತುತಿ ಸುಳಾದಿ' ಎನ್ನಬಹುದು.

೧. ಜಲಜ ಜಾಂಡಕೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಖಪಾರವನ್ನಪ್ಪಳಿಸಿ ಸೀಳಿದ ನಖ: ವಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಮೂರು ಪಾದ ಭೂಮಿದಾನ ಬೇಡಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಪಾದದ ಅಂಗುಟದ ತುದಿಯ ಉಗುರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಆವರಣವನ್ನ ಸೀಳಿತು. ಆಗ ದೇವಲೋಕದ ಗಂಗೆಯು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹರಿಯಿತಂತೆ!

೨. **ಕುರುರಣದಲ್ಲಿ ಸುತ್ರಾಮನಂದನನ ಸ್ಯಂದನ ಎಳೆವ ವಾಜಿಯ ನಡೆಸಿದ ನಖ:** ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಸರಳತೆಯನ್ನು ದಾಸರು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

೪೦

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪುಲಕಿತಗೊಂಡ ದಾಸರು ಭಗವಂತನ ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ನಖಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರಾದರೆ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಉದರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಭಗವಂತನದೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹಸಿವೆಯೇ ಆಗದೆಂಬ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲ್ಲಿಬೋನ ಸವಿಯ ಸವಿದು ಡೊಳ್ಳು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಉದರ: ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಕರೊಡನೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದಿರಿನ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ದಾಸರು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಂಡು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೪೧

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರರೂಪದ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುವವರು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧರಿಸುವನೆಂದು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಭಗವಂತನಿಗಿರುವ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ದಾಸರು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ 'ಉರಗಾದ್ರಿ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಷಾಚಲ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದಕ್ಕುಂಟು. ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಶೇಷಾಚಲವೆಂದೂ ತ್ರೇತೆಯಲ್ಲಿ ವೃಷಭಾಚಲ ಎಂದು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಅಂಜನಾಚಲ ಎಂದು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತೆಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

೪೨

ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವದ ಆರಂಭದ ದಿನ ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉತ್ಸವ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವಭೃತ ಸ್ನಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು

ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಬಿಜಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗರುಡೋತ್ಸವ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ದಾಸರು ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ ಧ್ವಜಾರೋಹಣದ ದಿನದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದಂತಿದೆ.

೪೩

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಸ್ತೋತ್ರ ರೂಪದ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಅಲಂಕಾರಗಳ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಕೈಟಭಾಸುರನನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಕೊಂದುದನ್ನು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದನ್ನು ದಾಸರು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾರಾಯಣನು ನಿರ್ದೋಷ, ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣ, ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವರಮಣ (ತನ್ನೊಡನೆ ತಾನೆ ಸುಖಿಸುವನು) ನಾಶರಹಿತ, ಇವನಿಗೆ ಸಮರಾಗಲೀ, ಅಧಿಕಾರಾಗಲೀ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೆಂಕಟಾಚಲವನ್ನು 'ಆನಂದಗಿರಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವರೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೪೪

ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಇರುವ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರೊಡನೆ ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಮರ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ ದೇವತಾಂಶ ಸಂಭೂತವೆಂಬ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಟ್ಟದ ದರ್ಶನ ಪರಮಭಾಗ್ಯವೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಮಾರುತನಿಂದಲಿ ಸೋತು ವಾರುಣೀಶ:** ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾರುತನಿಗೂ ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದ ನಡೆದು ಶೇಷನು ತಾನು ಬಂಧಿಸಿದ ಪರ್ವತವನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಹಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಮಾರುತನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟನೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಶೇಷಾಚಲವೆಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತಂದೂ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಕಥೆ ಉಂಟು. ವಾರುಣೀಶ ಎಂದರೆ ಶೇಷ. ಮಾರುತ ಎಂದರೆ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ.

೪೫

ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದರ್ಶನ ಪರಮ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದರೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಅರವತ್ತು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಗಳಿವೆ ಎಂದೂ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಒಂದೊಂದು ಯುಗಕೆ ಒಂದೊಂದು ಹೆಸರು ಚಂದವಾಗಿಪ್ಪವು:** ಚತುರ್ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಶೇಷಾಚಲ, ವೃಷಭಾಚಲ, ಅಂಜನಾಚಲ,

ವೆಂಕಟಾಚಲ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆಂಬುದು ಪುರಾಣೋಕ್ತ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ವೃಷಭಾಸುರನು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬಯಸಿ ಸೋತ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಆ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ವೃಷಭಾಚಲನೆನಿಸಿತು. ವಾಯುದೇವನು ಈ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಶೇಷನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಿಮಿತ್ತ ಶೇಷಾಚಲವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಂಜಲಾಚಲವೆನಿಸಿತು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ವೆಂಕಟಾಚಲ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು.

೪೬

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನೇತ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಉಂಟು. ಈ ನೇತ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಕೇವಲ ಗುರುವಾರ ರಾತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಭಗವಂತರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಉಳಿದ ದಿನ ಭಗವನ್ಮೂರ್ತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಮ ಬಳಿದಿರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಲೋಚನ ಸ್ತೋತ್ರಗೈದಿರುವರು.

೧. **ಹೇರಳವಾಗಿ ಕಿಡಿತೋರಿದ ಲೋಚನ** : ನರಸಿಂಹಾವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಯೇ ಹಾರುವಂತೆ ನರಸಿಂಹ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯ.

೨. **ಕರಿಯ ಮೇಲೆ ದಯೆಹರಿಸಿದ ಲೋಚನ**: ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕರುಣಿಸಿದ್ದು.

೩. **ಜಲನಿಧಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಹಿದ ಲೋಚನ**: ರಾಮವತಾರದಲ್ಲಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಇರಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ರಾಮ ನೋಡಿದ್ದು.

೪. **ದಟ್ಟ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡೆ**: ಕುಚೇಲನ ಬಡತನ ನೀಗುವ ಹಾಗೆ ಕರುಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿದ್ದು.

೫. **ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎವೆ ಹಾಕದಿದ್ದ ಲೋಚನ**: ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ರೆಪ್ಪೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಎವೆಯಾಡಿಸಲಾರರು.

೪೭

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯನಾದರೂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂಟವಾಗುವನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾದದ್ದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತರ ಮೂಲಕವೇ ಭಗವಂತನು ಸಕಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಗೌರವವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೪೮

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಉಡಿಸಿದ ಪೀತಾಂಬರದ ಶೋಭೆ, ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳ ವೈಭವದ ವರ್ಣನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕಿರೀಟದಿಂದ ಪಾದದವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಲವು ಅಲಂಕಾರಗಳ ಬಣ್ಣವೆ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ.

೧. **ಅಂಬರವನ್ನು ಮೀಟಿ ಅಂಬುಜಜಾಂಡವನೊಡೆದು:** ವಾಮನನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುವು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಖರ್ಪರವನ್ನು ಪಾದದಂಗುಟದಿಂದ ಒಡೆದು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಹರಿಸಿದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

೨. **ಕುಂಭಿಣಿಯಳೆದ:** ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾದದ ಮೂಲಕ ಅಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು.

೩. **ದಶಾವತಾರನೀತ:** ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನಾರಸಿಂಹ, ವಾಮನ, ರಾಮ, ಪರಶುರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕಿ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳು.

೪೯

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿರುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಭಗವಂತನನ್ನು ತುಂಬ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನವೂ ಈ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರೋವರದ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಪುಣ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ದಾಸರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೫೦

ವಿಜಯದಾಸರು ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯನ್ನು "ಪಾದಸ್ತೋತ್ರ"ವೆನ್ನಬಹುದು. ಭಗವಂತನ ಪಾದ ಮಾಡಿದ ಚರಿತೆಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

೧. **ಭುಜಗನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ ಪಾದ:** ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪನ ಮೇಲೆ ಯಮುನಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ ಕಥೆ.

೨. **ಭುಜಗಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪಾದ:** ಶೇಷಾಚಲವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಶೋಭಿಸಿರುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪಾದ.

೩. **ಕುರುಸಭೆಯನ್ನು ಹೇರುರುಳಿಸಿದ ಪಾದ:** ಕೌರವನ ಸಭೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದಾಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡಬಾರದಿಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾದದಿಂದ ನೆಲವನ್ನೆತ್ತಿ ಭೂಕಂಪನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಕೌರವನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಕೆಳಗುರುಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

೪. **ದುರುಳ ಶಕಟನ್ನ ಮುರಿಯಲೊದೆದ ಪಾದ:** ದುಷ್ಟನಾದ ಶಕಟಾಸುರನು ಬಂಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಬಂಡಿಯನ್ನು ಪಾದದಿಂದೊದ್ದು ಮುರಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದನು.

೫. **ರಣದೊಳಗೆ ವೇಗ ಫಲ್ಗುಣನ . . . . . . ಪಾದ:** ಅರ್ಜುನನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಕರ್ಣನು ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾದದಿಂದೊತ್ತಿ ಅರ್ಜುನನಿದ್ದ ಭೂಭಾಗ ಕುಸಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

೬. **ಮುನಿಪತ್ನಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ. . . . . ಪಾದ:** ಗೌತುಮರ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅಹಲ್ಯೆಯು ಶಾಪದಿಂದ ಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮನು ತನ್ನ ಪಾದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಆಕೆಯು ಹೆಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

೫೧

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಸುಳಾದಿಯಾಗಿದೆ.

೧. **ಬಾಲಿಯರ ಕೈಯ ವಾಲಗಗೊಂಬ ಚರಣ:** ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೈಗಳಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಕಥೆಯ ಸೂಚನೆ.

೨. **ಗಾಳಿನಂದನನ ಕರದಿ ಮೆರೆವ ಚರಣ:** ಹನುಮಂತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನಾದ ರಾಮನ ಭಕ್ತ. ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಹನುಮದ್ವಾಹನೋತ್ಸವ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈ ಎಂಬ ಕನ್ನಡಿಯ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತ ಭಕ್ತಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವನಂತೆ; ಹನುಮಂತನ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪಾದವಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

೩. **ದಾನವ ಬೇಡಿದ ಗಗನ ಒಡೆದ ಚರಣ:** ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ದಾನ ಕೇಳಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ಒಡೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಕಥೆಯ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

೪. **ಗರುಡನ ಶೃಂಗಾರ ಕರದಿ ಒಪ್ಪುವ ಚರಣ:** ಗರುಡನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಹನ; ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣುವು ಕುಳಿತಾಗ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಗಳು ಗರುಡನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಭಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೫೨

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಸ್ತೋತ್ರ ರೂಪದ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಭಾವಾತಿಶಯದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳ ವರ್ಣನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿರುವ ಪರಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೫೩

ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಆನಂದಾದ್ರಿ, ವೆಂಕಟಾಚಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿರುವಂತೆ ಪುಷ್ಕರಾದ್ರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಈ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದು ಪರಮ ಪವಿತ್ರಕರವೆಂದು ಹೇಳುವ ದಾಸರು ಇದನ್ನು "ವೈಕುಂಠ–ಅನಂತಾಸನ–ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ" ಎಂದೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿತ್ಯಾವಾಸ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿವೆ. ಭಾರತದೇಶದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ದಾಸರು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದುಂಟಾಗುವ ಪುಣ್ಯ ಕೇವಲ ತಿರುಪತಿ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಲಭ್ಯವೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

೫೪

ವಿಜಯದಾಸರು ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಹಸಿರು ರತ್ನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಿರುವ ಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದೇವತಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಈ ಕಿವಿ ಪದ ತೆರೆದಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುಳಾದಿಯನ್ನು 'ಕರ್ಣ ಸ್ತೋತ್ರ' ಎನ್ನಬಹುದು.

೫೫

ಈ ಸುಳಾದಿಯನ್ನು 'ಹಸ್ತ ಸ್ತೋತ್ರ'ವೆನ್ನಬಹುದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹಸ್ತಾಲಂಕಾರದ ವರ್ಣನೆಯೊಡನೆ ಪುರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಕೈಯ ಮೂಲಕ ತೋರಿದ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ದಾಸರು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದ ಹಸ್ತ:** ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಶಿವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮುರಿದದ್ದು.

೨. **ಮಲ್ಲ ಮರ್ದನ ಹಸ್ತ:** ಕಂಸನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಚಾಣೂರ, ಮುಷ್ಟಿಕ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದ್ದು.

೩. **ರಮಣಿಗೋಸುಗ ಪಾರಿಜಾತ ತಂದ ಹಸ್ತ:** ಸತ್ಯಭಾಮೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಅರಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದನು.

೪. **ದಾನವನುದರ ಬಗಿದು ಕರುಳ ಕಿತ್ತಿದ ಹಸ್ತ:** ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನರಸಿಂಹ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಬಗಿದು ಕರುಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಹಾಕಿದ ಕಥೆ.

೫. **ವಾನರೇಶಗೆ ಬೊಮ್ಮ ಪದವಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಸ್ತ:** ಹನುಮಂತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ರಾಮನು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿದೆ.

೬. **ವಿದುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಧಿಗೆ ಪಾಲ್ಗುಡಿದ ಹಸ್ತ:** ಸಂಧಾನಕ್ಕೆಂದು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಭಕ್ತನಾದ ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವನು. ವಿದುರನು ಕೃಷ್ಣನಾಗಮನದ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಹರ್ಷ ಪುಳಕಿತವಾಗಿ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ಲೋಟ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು, ಚೆಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರ ನದಿಯನ್ನೇ ಕೃಷ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

೫೬

ತಿರುಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ದಾಸರು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಿ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲ ದೇವತಾಂಶ ಸಂಭೂತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುಪತಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದವರು ಮೊದಲು ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿರುವ ಕಪಿಲ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕಪಿಲೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಸುದರ್ಶನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನರಸಿಂಹನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಬೆಟ್ಟವೇರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಜನೇಯನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿ ಸ್ನಾನ ಗೈದು ಭೂವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂತರ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೫೭

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಸ್ವಯಂ ವ್ಯಕ್ತ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ದಾಸರು ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸುಳಾದಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಭಗವಂತನ ಮೂಲರೂಪಕ್ಕೂ ಅವತಾರಗಳಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂಬಿದ ದಾಸರನ್ನು–ಭಕ್ತರನ್ನು ಭಗವಂತನು ಎಂದಿಗೂ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಸರು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೫೮

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಸಕಲರಿಂದಲೂ ಅರ್ಚಿತನೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಹೇಳಿ, ಭಗವಂತನ ಪಾದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಪಾದ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ

ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ದಾಸರು ವಿಶ್ವವೇ ಭಗವಂತನ ಶರೀರವೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬ, ವಿಶ್ವಾಧಾರಕನೇ ಈ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆಂದು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಮೋಚಕವಾಗುವುದು ಲಿಂಗಶರೀರವು:** ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಶರೀರ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ, ಅನಿರುದ್ಧ ಶರೀರ ಎಂಬುದುಂಟೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಶರೀರವೆಂಬುದು ನಾಶವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಮೋಕ್ಷ ಲೋಕವನ್ನು ಆತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಭಗವಂತನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.

೫೯

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು ದಾಸರು ಹಾಡಿರುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೬೦

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಮ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರೊಡನೆ ಭೂವೈಕುಂಠವೆಂದು ತಿರುಪತಿ ಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ದ್ವಾರ, ಗರುಡಗಂಭ, ಪ್ರಾಕಾರ, ಕಳಶಗಳು ಹೇಗೆ ಅದರ ವೈಭವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೬೧

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೊಡೆಯನಾದರೂ ತನ್ನ ದಶಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಬಾಳಿದನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿಶೇಷವನ್ನು ಅಣ್ಣನನ್ನಾಗಿ (ಬಲರಾಮ) ಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ದಾಸರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸರಳತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯಾದಾಗ ಸರಳತೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೬೨

ಇದೊಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಸುಳಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಅವನು ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಸರು

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗುಣವನ್ನು ಆಡಳಿತಗಾರರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಸಮಾಜ ಶಿಸ್ತಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು 'ಲಂಕೇಶ ಪೋಷ' ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

೬೩

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನು ಕುರಿತ ದೀರ್ಘ ರಚನೆ ಇದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದವರು ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದರೂ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಚಂದ್ರನ ಗುರುತಲ್ಪ:** ಚಂದ್ರನು ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ತಾರೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರ ಮೋಹಿಸಿ ಗುರುಗಳಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾರೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನು.

೨. **ಬಲಿಯ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ:** ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರನ ಕಿರೀಟವನ್ನೇ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ.

೩. **ದಿವಿಜಪತಿಯ ಪರಸತಿಯ ಗಮನ ದೋಷ:** ಇಂದ್ರನು ಅಹಲ್ಯೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪಾಪ.

೬೪

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ಸುಳಾದಿಗೆ ತಾಳಗಳ ನಿರ್ದೇಶನವಿಲ್ಲ. ತಿರುಪತಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಿಲೆಯೂ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವೆಂದೂ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ, ಭಗವಂತನ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನ, ಮಾಡುವ ದಾನ, ಭಜನೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯ ಉಂಟೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿಶೇಷನ ಚಿನ್ನದ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಏಳು ಹೆಡೆಗಳ ವೈಭವವನ್ನು ದಾಸರು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೬೫

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ದಾಸರು ಭಗವಂತನ ಮುಖ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಭಾರತ, ಭಾಗವತಾದಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು 'ವದನ ಸ್ತೋತ್ರ' ಎನ್ನಬಹುದು.

೧. **ಬಸುರೊಳಗೆ ವನಜಜಾಂಡ ತೋರಿದ ವದನ:** ಯಶೋದಾ ದೇವಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಯಿತೆರೆದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ತೋರಿದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೨. **ಜನನಿಗೆ ತತ್ವವ ಪೇಳಿದ ವದನ:** ಕೃಷ್ಣನು ದೇವಕಿ ದೇವಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತತ್ವೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

೩. **ಅಂಬರೀಷ ಪಾಲ:** ಅಂಬರೀಷ ಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಾರದ ಪರ್ವತರಿಬ್ಬರೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದಾಗ ವಿಷ್ಣು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಭಯ ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತನಾದ ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ಈ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶಾಪ ತಟ್ಟದಂತೆ ತಾನೇ ರಾಜಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅಂಬರೀಷನ ಮನೋಭೀಷ್ಟೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನು.

೬೬

ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟೇಶನ ಬಿಂಬರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ದುಃಖದಿಂದ ದಾಸರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದರೊಡನೆ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರನ್ನುದ್ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಪಂಚನಾಡಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಪಂಚ ಮೂರುತಿ ದೇವಾ:** ಸುಷುಮ್ನಾ, ವಜ್ರಿತಾ, ಆರ್ಯತಾ, ಪ್ರಕಾಶಿನಿ ಮತ್ತು ವೈಧೃತಿ ಎಂಬುದು ಪಂಚನಾಡಿಗಳು. ಈ ನಾಡಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾರಾಯಣ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ಅನಿರುದ್ಧ, ವಾಸುದೇವ ಹಾಗೂ ಸಂಕರ್ಷಣ ಎಂಬ ಹರಿಯ ರೂಪಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನ ಉಂಟು.

೨. **ರುಕುಮಾಂಗದ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿದ ನಿನಗೇನೊ:** ರುಕುಮಾಂಗದ ಒಬ್ಬ ರಾಜ; ಇವನು ತನ್ನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏಕಾದಶಿಯ ವ್ರತವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದನು.

೩. **ಪುಂಡರೀಕನು ನಿನಗೆ ಏರುವ ರಥವಿತ್ತನೆ:** ಪುಂಡರೀಕನು ತಾಯಿತಂದೆಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ಹರಿಸೇವೆಯೆಂಬ ಅನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಮಾಡಿ ಹರಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ (ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲನಿಗೆ) ಪಾತ್ರನಾದವನು.

೬೭

ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಭಕ್ತಿ ಭರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಮೊದಲರ್ಧ ಭಾಗದ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅಲಂಕಾರದ ವರ್ಣನೆ ಇದ್ದು ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಧ ಭಾಗದ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧. ಈಷಣತ್ರಯವೆಂಬೊ ಮಹಾಮಮತೆಯನ್ನು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸು: ದಾರೇಷಣ, ವಿತ್ತೇಷಣ ಹಾಗೂ ಪುತ್ರೇಷಣ ಎಂಬುದು ಈಷಣತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಮಮತೆಯನ್ನೇ ಈಷಣತ್ರಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೬೮

ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟೇಶನ ಚರಣವನ್ನು ಸ್ತುತಿಗೈದಿರುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯನ್ನು 'ಚರಣ ಸ್ತೋತ್ರ' ಎನ್ನಬಹುದು. ತಿರುಮಲೆಯನ್ನು ದಾಸರು 'ಅಳಗಿರಿ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು 'ಅಳಗಿರೀಶ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

೧. ಕದನದಲಿ ನರನ ರಥ ಮುಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚರಣ: ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿದ್ದುದರ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

೨. ಗಗನ ಪಾತಾಳ ಭೂವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಚರಣ: ವಾಮನನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಬಲಿಯನ್ನು ದಾನ ಬೇಡಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಆಕಾಶ, ಪಾತಾಳ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟ ಕಥೆಯ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

೩. ಮೃಗ ಮದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ಚರಣ: ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಪುನುಗು ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಸ್ತೂರಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

೬೯

ತೋತ ಎಂಬ ಬೇಟೆಗಾರನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ರೋಮಹರ್ಷರೆಂಬ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೋರಿದರು. ತೋತನು ಅವರಿಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ರೋಮಹರ್ಷರು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೀಕರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಭಗವನ್ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ತೋತನ ಉಪಕಾರನ್ನು ನೆನೆದು ಭಗವನ್ಮೂರ್ತಿಗೆ 'ತೋತಾದ್ರೀಶ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ತೋತಾದ್ರೀಶನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯದಾಸರು ತೋತಾದ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆನೊ ತೋತಾದ್ರೀಶನ; ದೀನ ಬಂಧು ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೆರೆ ನಂಬಿದೆ; ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಭಾರ್ಗವಿರಮಣ' ಎಂದು ಮೂರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ತೋತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನದಿಗೆ ರೋಮಹರ್ಷತೀರ್ಥ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತೋತಾದ್ರಿಗೆ ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲ ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ತೋತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಒಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುತ್ತಿದ್ದು ಇದರ ಲೇಪನದಿಂದ ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ತೋತಾದ್ರಿಯು ತಿರುನೆಲ್ವೆಲಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಕೊಯಿಲ್ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳ.

೭೦

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ತೋತಾದ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತೇ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ತೋತಾದ್ರಿಯ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣವನ್ನು ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿವರಗಳಿಗೆ ೬೯ನೆಯ ಸುಳಾದಿಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ.

೭೧

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದರ್ಭಶಯನ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಂಕೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ "ಸಮುದ್ರ ರಾಜನಿಗೆ ದಾರಿಬಿಡು" ಎಂದು ಮುಷ್ಕರಗೈದ ಸ್ಥಳವಿದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ದರ್ಭೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ನಿಮಿತ್ತ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ 'ದರ್ಭಶಯನ' ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಶ್ರೀರಾಮನ ದೇವಾಲಯ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿ ಇರುವ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಈಶ್ವರನು ನೆಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೭೨

ನಿವರ್ತಿ ಸಂಗಮ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಪ್ತಗಂಗೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನ ಪತ್ನಿಯು ಅನ್ಯನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ದಿನವೂ ಮಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಂಗೆಯ ಸ್ನಾನ ನಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಗಂಗೆ ಅವಳ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆದು ತಾನು ಪಾಪಿಷ್ಠೆಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿ ಬಿಂದುಮಾಧವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಾಗ ಭಗವಂತನು "ನೀನು ಹೋಗಿ ನಿವರ್ತಿಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡು; ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ" ಎಂದನಂತೆ. ಗಂಗೆಯು ಕಾಗೆಯ ರೂಪದಿಂದ ನಿವರ್ತಿಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮುನಿಯೊಬ್ಬ ಗುರುತಿಸಿ ಅವಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ನಿವರ್ತಿಸಂಗಮದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಅರಿತನಂತೆ. ಧರ್ಮರಾಜನ ಸೋದರರು ಯುದ್ಧ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಪಡೆದ ಪಾಪವನ್ನು ನಿವರ್ತಿಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನೀಗಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ.

೭೩

ಪಂಢರಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲನು ಮನುಷ್ಯಾಕಾರದಿಂದ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಗುರುತಿಸದೆ ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತನೇ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ನೊಂದು ನುಡಿದಿರುವ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಪಂಢರಾಪುರವನ್ನು 'ಹಾಹಕ್ಷೇತ್ರ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ದಾಸರ ಅಂತರಂಗ ಚರಿತೆಯ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಬಹುದಾದ ಸುಳಾದಿಯಾಗಿದೆ.

೭೪

ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದ್ದ ಪಂಢರಪುರ ಇಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪುಂಡರೀಕ ಎಂಬ ಭಕ್ತನು ತಾಯಿತಂದೆಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಹರಿಸೇವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿಮಿತ್ತ ಹರಿಯು ವಿಠಲ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಪುಂಡರೀಕನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದೂ ಆಗ ಪುಂಡರೀಕನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಒಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎಸೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರಬೇಕೆಂದೂ ತಂದೆಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿಠಲನ ಬಳಿ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನೆಂದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ವಿಠಲನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಲ್ಲಾಗಿ ನಿಂತನೆಂದೂ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಆಕಾರ ಕಿರಿದು.

೧. **ಸಾಂದೀಪಿನಿ ಪ್ರೀಂಯಾ:** ಸಾಂದೀಪಿನಿ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವಂತೀ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಈ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಕೃಷ್ಣ, ಬಲರಾಮ ಮತ್ತು ಸುಧಾಮರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಸಾಂದೀಪನ ಮಗನು ಮೃತನಾದಾಗ ಬದುಕಿಸಿ ಗುರುಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಪರಿಹರಿಸಿದನು.

೨. **ಮನುಜನಾಗಿ ಧನುವನು ಮುರಿದು:** ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ರಾಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಶಿವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮುರಿದು ಜಾನಕಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಗೊಂಡನು.

೩. **ದನುಜನ ಕಾಲಲಿ ಒರೆಸಿದೆ:** ರಾವಣ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸಹಚರರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿದವನು ರಾಮ.

೪. **ಮನುಜನಾಗಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಉಟ್ಟು ತನುವಿಗೆ ಗಂಧವ ಪೂಸಿದ:** ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಸನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಸನ ಅಗಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುಬ್ಜೆಯು ಕೊಟ್ಟ ಗಂಧವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆಕೆಯ ಗೂನುತನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದನು.

೫. **ಮನುಜನಾಗಿ ಹರನ ಸೋಲಿಸಿ ತನುಜ ತನುಜನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದ:** ಶಿವಗಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಅವತಾರವಾಗಿದ್ದ ಬಾಣಾಸುರನು ಕೃಷ್ಣನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಾಣಾಸುರನ ಮಗಳಾದ ಉಷೆಯೊಡನೆ ಅನಿರುದ್ಧನ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ತನುಜ ಎಂದರೆ ಮಗ – ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮಗ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ.

ತನುಜ ತನುಜನ್ನ ಎಂದರೆ ಮೊಮ್ಮಗ – ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮೊಮ್ಮಗ ಅನಿರುದ್ಧ.

೭೫

ಈ ಸುಳಾದಿಯು ಪಂಢರಾಪುರದ ಪಾಂಡುರಂಗನನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿಯಾದರೂ ಭಗವಂತನು ಭಕ್ತರನ್ನು ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ದಾಸರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಢರಾಪುರದ ವಿಠಲನು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಯಾರು ವಿಠಲನ ಭಕ್ತರಾಗುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳೆಂಬ ಸಾಗರವು ಕೇವಲ ಸೊಂಟದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟಬಹುದೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಉರಿಮಾರಿತುತ್ತಿಗೆ ಜಡಭರತನ ಕಟ್ಟಿ:** ಜಡಭರತನು ಅಂಗೀರಸನ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವಾಗ ವೃಷಲರಾಜನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ಪೂಜೆಗೆ ರಾಜಭಟರು ಇವನನ್ನು ಬಲಿಗೆಂದು ಹಿಡಿದು ತಂದರು. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದಿಂದ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿ ಇವನ ಬಲಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ರಾಜನನ್ನು, ಭಟರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಜಡಭರತನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಳು.

೭೬

ಪಂಢರಾಪುರದ ವಿಠಲನನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಕ್ತರೂ ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇಂದಿಗೂ ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾಸರು ವಿಠಲನ ಚರಣ ಸ್ತುತಿಗೈದಿದ್ದಾರೆ. ಪಾದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಭಕ್ತಿಭಾವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೧. **ಕಂಸನ ಉದರದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದ ಚರಣ:** ಕಂಸನ ನಾಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ. ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಸನ ಮೇಲೇರಿ ಆ ಜಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮರ್ದಿಸಿ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯಮಾಡಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೨. **ಹಂಸಡಿಬಿಕರನಾ ಭೂತಳಕೆ ಒರೆಸಿದ ಚರಣ:** ಹಂಸ ಮತ್ತು ಡಿಬಿಕರು ರಾಕ್ಷಸರು. ಇವರನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ.

೩. **ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗದ್ದಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಚರಣ:** ಪುಂಡರೀಕನು ಎಸೆದ ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ಪೀಠವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲನು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಭಕ್ತನು ತಾಯಿತಂದೆಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಬರುವ ತನಕ ಕಾದನು.

೪. **ಜಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದ ಚರಣ:** ಕೃಷ್ಣನು ನೂರಾರು ಜಟ್ಟಿಗಳ ಜೊತೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಅವರೆದೆಯನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಸ, ಹಂಸ, ಡಿಬಿಕ, ಚಾಣೂರ, ಮುಷ್ಟಿಕ ಮೊದಲಾದವರು ಮುಖ್ಯ ಜಟ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

೭೭

ವಿಜಯದಾಸರು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆತೋರಬೇಕೆಂದು ಪಂಢರಾಪುರದ ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲನನ್ನು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

೧. **ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರ ಭೇದ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದೊ:** ಜೀವರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೂರಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವುದುಂಟು. ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ, ತಾಮಸ ಎಂಬುದೇ ಆ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳು. ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಜೀವರಾಶಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು.

೭೮

ಪಂಢರಾಪುರದ ವಿಠಲನನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಅನನ್ಯ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಾಸರು ಬಡತನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸುಳಾದಿಯ ರಚನೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದಾಸರಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೂಣ, ಪುಳಿಂದ, ಕಿರಾತರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ವಿಠಲನು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ದಾಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

೭೯

ಈ ಸುಳಾದಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರೂಪದ ಸುಳಾದಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಠಲನ ವಿಶೇಷ ಗುಣ ಕಾರುಣ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದಾಸರು ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದರೊಡನೆ ವಿಠಲನು ನಮಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತುದನ್ನು ನೆನೆದು ಧನ್ಯತಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧. **ಹತ್ತೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯಾ ಸುಖ ಬಿಡಿಸುವ ಜಾಣಾ:** ಯಾವ ಜೀವ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೋ ಆ ಜೀವ ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ, ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಲೌಕಿಕವಾದ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗುವಂತೆ ಭಗವಂತನು ಮಾಡುವನೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೮೦

ಪಂಢರಾಪುರದ ವಿಠಲನು ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯುವವನು; ಕುಲಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ನೀಡುವವನಲ್ಲವೆಂದು ದಾಸರು ತಿಳಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಠಲನಲ್ಲಿ

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಲಾರಿ ಚೊಕ್ಕ ಎಂಬ ಹೀನಕುಲದವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಠಲನು ಕೃಪೆ ತೋರಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಸರು ಉದಾಹರಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಢರಾಪುರವು ವೈಕುಂಠ, ಅನಂತಾಸನ, ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ, ಗೋಕುಲ, ವೃಂದಾವನ, ದ್ವಾರಾವತಿ ನಗರಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

೮೧

ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಕುಟ ಮಣಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಪ್ರಯಾಗ. ಅಲಹಾಬಾದಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾ, ಸರಸ್ವತಿ ಮತ್ತು ಯಮುನೆಯರ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳವೇ ಪ್ರಯಾಗ; ಇದನ್ನು ತ್ರಿವೇಣಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತಕ ಪ್ರದೇಶವಿದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನ ತಲೆಯೇ ತ್ರಿವೇಣಿ, ನಾಭಿಯೇ ವಾರಣಾಸಿ, ಗಯವೇ ಪಾದ ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಧವರಾಯನ ದೇವಾಲಯ ಉಂಟು. ಈ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯ ಮಹತ್ವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಲಯದಲ್ಲುಂಟು. ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅರ್ಥಾನು ಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದೆ "ವಟವಟ' ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸಿ ಫಲ ಪ್ರದವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೮೨

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನ ಮರದ ಕೆಳಭಾದಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟ ನಿಮಿತ್ತ 'ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕುಂಟಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನದ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಶ್ಯಪ ಮತ್ತು ವಿಭಾಂಡರೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೃಷಿಕೇಶವನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರಂತೆ.

೮೩

ಮಧುರೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಅಳಗಿರೀಶನನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಅಳಗಿರೀಶನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಳಗಿರೀಶನು ಚತುರ್ಭುಜಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಆಪಾದ ಮಸ್ತಕ ಪರ್ಯಂತ ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಳಗಿರಿಗೆ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಳಗಿರೀಶನನ್ನು 'ವೃಷಭಾದ್ರಿ ನಿಲಯಾ' ಎಂದು ದಾಸರು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಳಗಿರೀಶನನ್ನು ಮಂಡೂಕ ಋಷಿಯು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಳಗಿರೀಶನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.!

೮೪

ಮಧುರೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಅಳಗಿರೀಶನನ್ನು ಕುರಿತ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಳಾದಿ ಇದು. ನಾರದರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದೂ, ಋಷಿ ಮಂಡೂಕ ಇಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದನೆಂದೂ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಪುಣ್ಯವು ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬೀಜದಂತೆ ಅಂಕುರಿಸಿ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮೂರು ಯೋಜನವೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

೮೫

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮನ್ನಾರ್. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾಸರು ಮನ್ನಾರ್‌ನ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನ್ನಾರ್ ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬ ದೈತ್ಯನ ಹೆಸರು. ಹರಿತಸ ಎಂಬ ಋಷಿಯು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಮನ್ನಾಸುರನೆಂಬುವವನು ಹರಿತಸನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಮನ್ನಾಸುರನನ್ನು ಮರ್ದಿಸಿ ಹರಿತಸನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮನ್ನಾರ್ ಎಂದು ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ರಾಜಗೋಪಾಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೮೬

ಮಹಾನಂದಿ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯೇ ಹರಿದು ಬಂದಳೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಶಿಲ ಎಂಬ ವಿಪ್ರನು ಇಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರ್ವತ ಹಾಗೂ ನಂದನ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಉತ್ತರಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಗಾನದಿಯು ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಂದನನು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ ಸಫಲನಾದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮಹಾನಂದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೮೭

ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಮೇಶ್ವರ ಪೂಜ್ಯವಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣದ ಸಮುದ್ರದ ತಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ದಾಸರು ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಪಿಸೈನ್ಯವನ್ನು ರಾಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದನ್ನು ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಸಮುದ್ರದ ನೀರೆಲ್ಲವನ್ನು ಆಪೋಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ.

೧. ಅಂದು ಪೇಳಲು ಸನಂದನರು ಶಾಪಾ ತಂದು ಇತ್ತರು: ಸನಕ, ಸನಂದ ಎಂಬ ಮುನಿಗಳು ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಲೆಂದು ಬಂದಾಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದ ಜಯವಿಜಯರು ಅವರನ್ನು ತಡೆದ ನಿಮಿತ್ತ ಮೂರು ಬಾರಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಇವರು ಮೊದಲ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯ ಕಶ್ಯಪುಗಳಾದರು. ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರಾದರು; ಮೂರನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಪಾಲ ದಂತವಕ್ರರಾದರು.

೨. ಇನಸುತನ ಕಾಯ್ದು: ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

೩. ಹಿಂದೆ ಬೊಮ್ಮನ ಸಿರ ಇಂದು ಶೇಖರನಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡದಿರಲು: ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಭಾವಿಸಿ ವೇದಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದಾಗ ಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಐದನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವನು. ಆದರೆ ಆ ತಲೆಯು ಶಿವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ, ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಪಾಲ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ರಾಮೇಶ್ವರದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಿರ ಕಳಚಿಕೊಂಡಿತಂತೆ.

೮೮

ರಾಮೇಶ್ವರವನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಮಧುರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯನಿಧಿ ಎಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದವರು ಸಮುದ್ರ ತೀರವಾದ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಗವತ್ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯು ರಾಮೇಶ್ವರನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ವಿಂಧ್ಯೆ ಎಂಬ ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಶ್ರೀಹರಿಯು ಒಮ್ಮೆ ವಿಂಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಕಪಟ ಭೂಸುರನ ವೇಷತಾಳಿ ಬಂದು ವಿಂಧ್ಯೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿದನು. ಆಗ ವಿಂಧ್ಯೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕಪಟ ಭೂಸುರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸರಪಣಿ ತೊಡಿಸಿ ಬಂಧಿಸಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನಂತೆ.

೮೯

ರಾಮೇಶ್ವರದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಳಾದಿ ಇದಾಗಿದೆ. ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ದರ್ಶನ ಸಮುದ್ರ ಸಂಗಮದ ಸ್ನಾನ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕರವೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಪೂಜನಾಗಲು ರಾಮೇಶ್ವರದ ಯಾತ್ರೆ ಅತ್ಯತ್ಯವೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೯೦

ವಲ್ಕಲ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಾರ್ಧನ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಇದನ್ನು 'ಶ್ರೀವಲ್ಕಲ' ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಒಮ್ಮೆ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಮಗನಾದ ನಾರದರು ಸಭೆಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅಂದು ನಾರದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ವಿಭೂತಿ ಇದ್ದ ನಿಮಿತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಆಸನದಿಂದೆದ್ದು ನಾರದರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನವಪ್ರಜೇಶ್ವರರು ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ನಕ್ಕರು. ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೆ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದ ನವಪ್ರಜೇಶ್ವರರಿಗೆ "ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಿ" ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಶಾಪವಿತ್ತರು. ಆಗ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟರೂ ಅವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಇವರು ಶ್ರೀ ವಲ್ಕಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಪೂಜರಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

೯೧

ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಸಮುದ್ರದ ತಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶುಚೀಂದ್ರ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸುಧೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿಷ್ಣು ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು. ಇಂದ್ರನು ಅಹಲ್ಯೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಪಡೆದ ಶಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುಚೀಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೇಹದಂಡನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತಪಗೈದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೃಪೆಗೊಳಗಾಗಿ ಶಾಪಮುಕ್ತನಾಗಿ ಶುಚಿಯಾದ ನಿಮಿತ್ತ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಶುಚೀಂದ್ರ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೯೨

ಶ್ರೀಮುಷ್ಣವನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಭೂವರಾಹವತಾರವಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಂದುದೆಂದು ದಾಸರಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸುಶರ್ಮಾ ಎಂಬ ರೈತನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂದಿಯೊಂದನ್ನು ಸುಶರ್ಮ ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ವರಾಹವೇ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿತೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವುದು ವರಾಹ ದೇವರು.

ಶ್ರೀಮುಷ್ಣವು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಚಿದಂಬರಂನಿಂದ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

೯೩

ಕಾವೇರಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷ್ಣು ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥನು ಮಲಗಿರುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಏಳು ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿರುವ ಈ

ದೇವಾಲಯ ಬಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಗುಣಗಾನವನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

೯೪

ಶ್ರೀರಂಗವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಜಯದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಳಾದಿ ಇದು. ವಿಭೀಷಣನು ರಾಮನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನಗೊಂದು ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ರಾಮನು ರಂಗನಾಥನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಳಿಸದೆ ಲಂಕೆಗೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ರಾಮ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ವಿಭೀಷಣನು ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಇಳಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಕೀಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ರಂಗನಾಥನು ಭಕ್ತರಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀರಂಗವು ಒಂದು ದ್ವೀಪ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದ ಈ ನಗರ ಸುತ್ತುವರಿದಿದೆ. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುರಾಜ ವಂಶದವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರತಿಮೆಯು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯವೂ ಉಂಟು.

೯೫

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಪರಮ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದೆ. ಇದು ವೈಷ್ಣವರಿಗೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವಾಲಯ ಉಂಟು. ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೆಂಬ ರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಗೋವು ಹಾಲೆಲ್ಲವನ್ನು ಈ ಶ್ರೀಶೈಲದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಸುರಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಿತಂತೆ. ರಾಜನು ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ದಂಡಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವಿರುವುದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಲ್ಲಿಕಾ ಎಂಬ ತರುಣಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಂದೆಯೇ ಮೋಹಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಶಪಿಸಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಗೊಂಡಳಂತೆ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತಂತೆ.

೯೬

ಶ್ವೇತನೆಂಬ ರಾಜನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ಮಾಡದ ನಿಮಿತ್ತ ತನ್ನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಾನೇ ತಿನ್ನಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ. ಆಗ ನಾರದರು ಶ್ವೇತರಾಜನ ಬಳಿ ಬಂದು ಶ್ವೇತಶೃಂಗಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಪಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಶ್ವೇತನು ಅಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತನಾದನಂತೆ. ಶ್ವೇತನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವಾದುದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತಶೃಂಗಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ರಾಮಾಯಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಿ ಎಂಬ ಮುನಿಯು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನಂತೆ. ಶ್ವೇತಶೃಂಗಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನಂತೆ.

೯೭

ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ರಮಣೀಯ ಸ್ಥಳ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ತುಳುವರೆನ್ನಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನ ಇಲ್ಲುಂಟು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸಿಂಹಗಿರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಮಾಧ್ವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗರುಡನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹಾವುಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ವಾಸುಕಿ ಎಂಬ ಹಾವನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಗರುಡನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಶ್ಯಪ ಮಹರ್ಷಿಯು ಗರುಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ವಾಸುಕಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಕಶ್ಯಪ ಮುನಿಯು ವಾಸುಕಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಮೈದಡವಿ ಸಿಂಹಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಗರುಡನಿಂದುಂಟಾಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ವಾಸುಕಿಯು ಸಿಂಹಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶಿವನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖ ಬರುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ವಾಸುಕಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಷಣ್ಮುಖನು ಸಿಂಹಗಿರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಶರೀರ ವಾಣಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ಎಂಜಲೆಲೆಯ ಮೇಲುರಳಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲು ಅದರಂತೆ ಷಣ್ಮುಖ ನಡೆದು ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಧಾರಾ ಎಂಬ ನದಿ ಉಂಟು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಕುಷ್ಠರೋಗವೂ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೯೮

ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದ ಹಂಪೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಆಗಿದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇದು ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷ (ಈಶ್ವರ) ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾಧವ (ವಿಷ್ಣು), ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಪ್ರಾಣದೇವರ ದೇವಾಲಯಗಳು ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಇದು ತುಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿದೆ. ಕಾಶಿಗಿಂತ ಗುಲಗಂಜಿ ತೂಕದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಹಂಪೆ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾಧವನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತನಂತೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಶಿವನು ಪಂಪಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕಿರಾತನಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಈ ಸ್ಥಳದ ವಿಶೇಷವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತನೆಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದ ವಾರಣಾಸಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೯೯

ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿರುವ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಪ್ರಾಣದೇವರನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಪ್ರಾಣದೇವನೆನಿಸಿದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿರುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲುಂಟು. ಇದನ್ನು ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಕ್ರಿ.ಶ.ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರು. ಮೂರುಕೋಟಿ ಬೀಜ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರೆಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೧೦೦

ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳ ಹರಿಹರನನ್ನು ಕುರಿತ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಇದರ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಹರಿ ಮತ್ತು ಹರರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿದ ವಿಗ್ರಹ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಗುಹ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಿಯಿಂದಾಗಲೀ, ಹರನಿಂದಾಗಲೀ ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಂದಾಗಲೀ ತನಗೆ ಮರಣ ಬರದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪೀಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಹರಿಯು ಹರನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಹರಿಹರನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಗುಹಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಹರಿಹರನ ಗುಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಗಾನದಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

೧೦೧

ಹರಿಹರನನ್ನು ಕುರಿತ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಹರಿ ಮತ್ತು ಹರರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿರುವ ಈ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸನ್ನಿಧಾನ ವಿಶೇಷವೆಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡಿರುವ ಸುಳಾದಿ ಇದು. ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ; ಹರಿಹರ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೇ ಅಧಿಕವೆಂಬುದನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಪೂರ್ವಕ ತರ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನುಬಂಧ–೩

ಸುಳಾದಿಗಳ ಅಕಾರಾದಿ

ಅನುಬಂಧ–೪

ಸುಳಾದಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ
ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಮಜಲು.
ಹರಿದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ವಿಪುಲ ಕೀರ್ತನೆಗಳು
ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತವನಿಧಿಗಳಾಗಿವೆ.
ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ
ಭಾಷಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸೊಬಗು,
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಡಗು, ಸಂಗೀತದ ಮೆರುಗು ಅನನ್ಯ.
ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜ್ಞಾನ, ಮನೋಲ್ಲಾಸ
ಮತ್ತು ಜೀವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮ.
ಇಂಥ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು
ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ,
ಬಹುಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ನೀಡುವ ಮಹತ್ವದ ಆಶಯವೇ
ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ
ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜೆ.ಸಿ. ರಸ್ತೆ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು